

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

212 A. gr. a. 040
HESIODI ASCRAEI

POETAE VETUSTISSIMI AC SAPIENTISSIMI OPERA, QUÆ QUIDEM EXTANT, OMNIA GRÆCÈ, CUM INTERPRETATIONE LATINA È REGIONE, UT CONFERRI À GRÆCÆ LINGUÆ STUDIO SIS CITRA NEGOTIUM POSSINT.

ADIECTIS ETIAM IJSDÈM LATINO CARMINE ELEGANTISS. UERSIS, & GENEALOGIÆ DEORUM À PYLADE BRIXIANO UIRO DOCTISS. DESCRIPTÆ LIBRIS V.

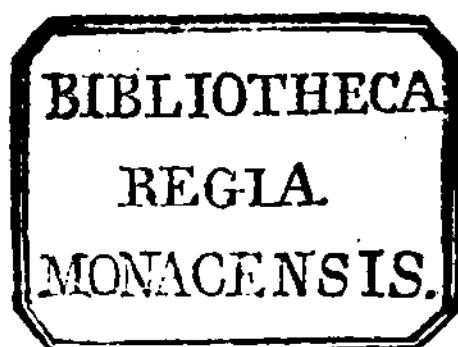
ITEM,

IOANNIS GRAMMATICI COGNOMENTO ΤΡΕΤΗΣ, UIRI LONGE DOCTISSIMI, SCHOLIA GRÆCA IN EADÈM OMNIA HESIODI OPERA, NUNC PRIMUM QUAM EMENDATISSIME EX MANUSCRIPTO EXEMPLARI IN PUBLICUM EDITA, CUM RERUM & UERBORUM IN IJSDÈM MEMORABILIVM LOCUPLETISS. INDICE.

Cum gratia & priuilegio Cæsareo ad septennium.

B A S I L E A E.

1542.

BIBLIOTHECA

REGIA

MONACENSIS.

REVERENDISSIMO IN
CHRISTOPATRID. CVTHBERTO
Tonstallo episcopo Dulmensi, Ioannes
Birchman bibliopola
S. D.

AEPE mihi cogitantī
Præsul ornatissime,
quaratione tam mul-
te bonorū autorum,
tāq̃ insignes reliquiae
in nostra usq̃ tempo-
ra conseruari custodiriq̃ potuere, non
aliud profectò mecū exputādo inuesti-
gare ac reperire licuit, atq̃ singularem
Dei prouidentiam, cuius fauore sum-
mo perpetuis ferè temporibus patroni
defensoresq̃ scriptoribus dati sunt, qui
liquidò uiderent & cognoscerent, nul-
los thesauros, nullas gazas cum monu-
mentis talibus æquari conferriq̃ posse.
Nam ut horum detrimentum, uel inge-

EPISTOLA

nium & artes, uel fortuna facile prestat:
ita illos ubi semel uel obcurati fuere,
uel in illorū manus quā ueluti Grippes
auro, ne cui usui possit esse, incubant,
peruenire, frustra. planē desideramus.
At uerò animi tui liberalitas & benigni-
tas, qua inter doctos doctissimus in pri-
mis spectabilis existis, ab inuidia, uel
potius auaritia ista te liberū esse, multis
argumentis ostendit atq; declarauit. Nā
cum per frequentes legationes, quibus
hactenus in regijs negocijs, propter ra-
ram & eximiam doctrinam, clarissi-
masq; reliquas animi dotes, quibus ab
ineunte ætate plurimum ualuisti, funge-
rere, nihil tibi carius & antiquius fuit,
quā bibliothecas passim omnes excu-
tere, & in his aliquid inquirere, quod ad
studiosorū usum aliquando à te depro-
mi posset. Quapropter Britannia græ-
cīsq; libris, raris quidē illis & op-
timis

EPISTOLA.

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academj's scholisq; dedicauisti: ne scilicet id quod publicū aliquādo autores ipsi esse uoluerūt, priuatis usibus destinātū, aut intercideret postea, aut ut inutile contemneretur & abijceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigēsis schola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarissima ingenia à se instructa & expolita mittere consueuit: ita quoq; thesaurum istum, qui doctissimas & in primis necessarias Ioannis Tzetis grāmatici in Hesiodi poemata, quæ hodie extare cognouimus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem esse uoluit. Quod sanè ut cōmodius fieret, uir ornatissimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

EPISTOLA.

nium & artes, uel fortuna facile prestat:
 ita illos ubi semel uel obscurati fuere,
 uel in illorū manus qui ueluti Griphes
 auro, ne cui usui possit esse, incubant,
 peruenēre, frustra. planē desideramus.
 At uerò animi tui liberalitas & benigni-
 tas, qua inter doctos doctissimus in pri-
 mis spectabilis existis, ab inuidia, uel
 potius auaritia ista te liberū esse, multis
 argumentis ostendit atq; declarauit. Nā
 cum per frequentes legationes, quibus
 hactenus in regijs negocijs, propter ra-
 ram & eximiam doctrinam, clarissi-
 masq; reliquas animi dotes, quibus ab
 ineunte ætate plurimum ualuisti, funge-
 rere, nihil tibi carius & antiquius fuit,
 quàm bibliothecas passim omnes excu-
 tere, & in his aliquid inquirere, quod ad
 studiosorū usum aliquando à te depro-
 mi posset. Quapropter Britannia græ-
 cis latinisq; libris, raris quidē illis & op-
 timis

EPISTOLA.

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academij's scholisq; dedicauiſti: ne ſcilicet id quod publicū aliquādo autores ipſi eſſe uoluerūt, priuatis uſibus deſtinatū, aut intercideret poſtea, aut ut inutile contemneretur & abijceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigēſis ſchola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarīſſima ingenia à ſe inſtructa & expolita mittere conſueuit: ita quoq; theſaurum iſtum, qui doctiſſimas & in primis neceſſarias Ioannis Tzetziſ grāmatici in Heſiodi poemata, quæ hodie extare cognouiſmus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem eſſe uoluit. Quod ſanè ut cōmodius fieret, uir ornatīſſimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

EPISTOLA.

earū istic professor lōge eruditissimus,
 decus ornamentumq; non istius tantū
 gymnasi, sed totius propē dicā Britan-
 niæ, negotiū edendi libri mihi dedit: ne
 scilicet poëta insignis, & ubiq; haud æ-
 quē facilis, interprete suo diutius desti-
 tutus, minus bene à multis legeret. Ad
 te autem Scholiaſten iſtū, clariss. Præ-
 sul, iā typis editū redire uoluimus, quo
 & uoluptatem tibi nō mediocrem pari-
 at, cum unicū tuum archætypum infi-
 nita propē exemplaria, quibus studiosi
 homines non minus iuuētur quā de-
 lectātur, dedisse cōspexeris: & animus
 longe tibi candidissimus cōmouetur,
 uti reliquos quoq; codices, quos rarissi-
 mos habes, nobis, ut in lucē ueniant im-
 partias. Nihil utilius, nihil sanctius, ni-
 hil magnificētius, Præsul ampliss. mi-
 hi crede, feceris unq;. Vale, studiorum
 Meccœnas. Colonia, Kal. Iunijs.

An. M D XLII.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ

Τ Σονίδια.

Ησίοδος, λυμαῖος. νέος δὲ κομιθεὶς ὑπὸ τῷ πα-
τρὸς δίδ, κῆμτρὸς πυκνίδης, γν' ἄσκη τῆς βοιω-
τίας. γενεαλογεῖται δὲ εἶναι τῷ δίδ τῷ ἀμπελίδῃ
τῷ μελανώπῃ. ὅμ φασί τινες τῷ ὀμήρῳ προπάτα-
ρος εἶναι πάππον. ὡς ἀνεψιάδῃ εἶναι ἡσίοδῃ τὸν
ὀμηρον. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τῷ ἄτλαντος κατάγειται.
ποιήματα δὲ αὐτῷ ταῦτα· θεογονία, ἔργα καὶ ἡμέ-
ραι, ἀσπίς, γυναικῶν ἡρώϊνων κατάλογος γν' βιβλίο-
ις ε', ἐπικηδεῖος εἰς βαλτραχόν τινα ἐρώμενον αὐ-
τῷ, περὶ τῶν ἰσλαίων διακτύλων, καὶ ἄλλα πολλά.
ἔτελεύτησε δὲ ἐπιξενωθείς παρ' ἀντίφω καὶ κτι-
μύων. οἱ νύκτωρ δόξαντες ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελ-
φῆς ἐαυτῶν, ἀνείλον τὸν ἡσίοδον ἄκοντες. ὧ δὲ
καὶ ὀμήρῳ κατὰ λῆνας πρεσβύτερος, κατὰ δὲ ἄλλης
σύγχρονος. πορφύριος, ὃ ἄλλοι πλείους, νεώτερον
ἑκατὸν γν' αὐτῷ δέξασιν. ὡς λ' ἔ μόνος γν' αὐ-
τῷ συμπετερεῖν τῆς πρώτης
ὀλυμπιάδος.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

ΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ.

Ο ΎΣ ΑΙ πόριβον ἀοιδῶσι
κλείουσαι,
Δοῦτε δὲ ἐννέστε σφέτερον
πατέρ' ὑμνεῖσαι,
Ὅν τε διαβροτὶ ἄνδρες ὁμῶς,
ἄφαρ ἰτεφατοῖτε

Ρῆν' ἢ τ' ἄρ' ῥην' ἰτε. Διὸς μεγαλοῖο ἔκτι.
Ρῆα μὲν γὰρ βεῖαί, ῥέα δ' βεῖοντα χαλῆπῃ,
Ρῆα δ' αἰεὶ κλον μινύθει, Ἐῖ δ' αἰκλον ἀέξῃ,
Ρῆα δ' ἑ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κωρυφῇ,
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίῃ.
Κλυδίδω μ' αἴωμ τε, Δίκη δ' ἰθύνει δέμισας
Τύνη. ἐγὼ δ' ἑ καὶ πῆρσ' ἐτήτυμα μύθοισι μίμω.
Οὐκ ἄρα μόνον ἐν ῥείδω γένεθ'. ἀλλ' ὑδὶ γαῖαν
ἔισι δύνω. τλῶ μὲν καὶ ἐπαινήσῃ νοήσας.
Ἡ δ' ἐπιμωμητή. Διὰ δ' ἀνδρὶ χα θυμὸν ἔχουσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε λακόν κ' ὀλεμὸν φέλλῃ, (ἕως
Σχετλίῃ. ὅ τις τήν γε Φιλῆ βροτῶς, ἀλλ' ὑπ' ἀναγ-
αθανάτων βουλῇσιν ἔμ τιμῶσι βαρεῖαν.
Τὴν δ' ἐτίρη, πωτέρην μ' ἐγένετο νύξ' ἐρεβεννή,
Θῆκε δ' ἐμὲ κρονίδης ὑψίζυγ', αἰθέρι ναίωμ,
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.

Ἡ τε

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

V S AE Pierides carminibus cele-
bres,

Adeste, narrate per uestrum patrem
cantantes,

Quare mortales uiri celebres sint
pariter atq; obscuri,

Gloriosi q; & inglorij. Iouis magni consilio.

Facile enim extollit, facile uero elatum deprimit:

Facile insignem minuit, & obscurum auget:

Facile quoq; corrigit prauum, & superbum attenuat,

Iupiter altitonans, qui supremas aedes incolit.

Adsis uidens audiensq;, recte uero moderare leges,

Tu: ego autem Persæ uera loquar.

Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram certe laudauerit prudens:

Altera uero culpanda est. per diuersa autem animû trahunt.

Nam hæc quidem bellumq; malum, & litem auget,

Perniciosa. nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

Fatali quadam contentionem colunt quamuis grauem.

Alteram uero (nam priorem genuit Nox atra)

Posuit quidem ipsam Saturnius altiugus, æthere habitans,

Terræq; in radicibus, & uiris longe meliorem:

Hec etiam inertem, tamen ad laborem excitat.
 In alterum enim quispiam respiciens, opere uacans,
 Diuitem, qui properat arare atq; plantare,
 Domumq; bene instituire: emulatur sanè uicinum uicinus.
 Ad opes contendente: bona certe contentio hæc mortalibus.
 Et figulus figulo succenset, et fabro faber:
 Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori:
 O Persa. Tu uero hæc tuo repone in animo,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,
 Lites spectantem, foriq; auscultatorem existentem.
 Tempus namq; paruum est litiumq;, foriq;
 Cui non sit uictus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem Terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus, lites ac rixam moueas
 De facultatibus alienis. Tibi uero non amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litens
 Rectis indicijs, quæ ex Ioue sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimoniū diuisimus, sed sanè multa
 Rapiens ferebas, ualde demulcens reges
 Doniuoros, qui hanc litem uolunt iudicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quam magnum in malua et asphodelo bonum.
 Occultarunt enim dij uictum hominibus:
 Facile enim alioqui uel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam,
 Statimq;

[illegible]

Αἶψα κε πηδ' ἄλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ κατὰ βῆσ',
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμίονων ταλαοργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενθ' ὀφρεσίη ἥσιρ,
 Ὅττι μὲν ὄζα πάτησε πρὸς κθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τὸν κ' ἄρ' ἀνθρώποισιρ ἐμήσατο λῆδεα λυγρὰ.
 Κρύψε δὲ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς ἰαπετοῖο,
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι διὸς πρῶτ' ἀμκτιόσιντθ',
 Ἐν κίλῳ νάρθηκι, λαθὼν δὴα τὸρ πικρὸν αὖνον.
 Τὸν τε χολωσάμενος πρὸς ἑφῆ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πῶρ' ἐμήδεα εἰδὼς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας; εἴ ἐμὰς φρενας ἡπρόσπδύσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δῖωσῳ κακῶν, ἔκην ἅπαντες
 Τέρπονται κτ' ἱθυμόν, ἐὼν κακῶν ἀμφαγαπῶντες.
 Ὡς ἔφατ', ἐκ δ' ἐγέλασε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἠφαιστον δ' ἐκέλευσε πῶρ' ἐκλυτὸν, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὑδ' εἰ φύρει. σὺ δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδ' ἰώ,
 Καὶ ὀδύνθ'. ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὦπα εἴσκειρ
 Παρθενικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπ' ἤρατον. αὐτὰρ ἀθήνη
 Ἔργα δίδασκῆσαι, πολυδ' αἰδέαλον ἰσὸν ὑφαίνειν.
 Καὶ χάειν ἀμφοτέρω κεφαλῇ, χρυσῷ ἀφροδίτῳ.
 Καὶ πόθον ἀργαλίου, καὶ γυροκόνας μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν κούρεον τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἥθθ',
 Ἑρμείην ἰώωγε, δῖα κτορὸν ἀργειφόντῳ.
 Ὡς ἔφατ' οἳ δ' ἐπίθοντο δ' ἰερονίωνι ἀνακτι.

Αὐτίκα

O P E R A E T D I E S.

Statimq; temonem quidem super funum poneret,
 Opera uero bouum cessarent, mulorumq; laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus uersutus.
 Quocirca hominibus parauit tristitia mala.
 Abscondit uero ignem. quem rursus quidem bonus Iapeti
 puer
 Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clàm Ioue fulminibus gaudente.
 Huncq; indignatus, affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium qui consiliorum conscius es,
 Gaudes ignem furatus? quodq; animum meum deceperis?
 Id tibiq; ipsi magnum erit malum, et posteris.
 Ipsis namq; pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitq; pater hominumq; deumq;.
 Vulcanum uero insignem iussit, quàm celerrime
 Terram aquæ miscere, hominisq; imponere uocem,
 Et robur, immortalium uero dearum faciem referre
 Virginum, pulchram formam, peramabilem, at Mineruam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem:
 Et desiderium molestum, et membra fatigantes curas.
 Imponere uero caninamq; mentem, et furaces mores,
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.

Moxq; ex terra finxit inclitus utrinq; claudus
 Virgini uerecunda similem, Iouis consilijs.
 Cinxit uero, & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum uero Charitesq; deæ, & ueneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus uernis.
 Omnem uero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 nerua.

At pectori sanè nuncius Argicida,
 Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores
 Indidit, Iouis consilijs graui strepi. sed uocem utiq;
 Imposuit deorum præco, appellauit autem mulierem hancce
 Pandoram: quia omnes coelestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & inuitabilem absoluit,
 Ad Epimethea misit Pater inclitum Argicidam,
 Munus ferentem deorū celerem nuncium. neq; Epimetheus
 Cogitauit, ut illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam hominibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namq; in terra uiuebant familiæ hominum,
 Omnino absq; malis, & sine difficili labore,
 Morbisq; molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenscunt.
 Sed mulier manibus uasis magnum operculum dimouens,
 Dispersit

Ἔσκέδ' αὖτ', ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο ἑκάδεα λυγρὰ.
 Μόνη δ' αὐτόθι ἐλπίς ἐν ἄρρηκτοισι δόμοισι
 Ενδοῦ ἐμμενε πίθε' ὑπὸ χεῖλεσι, ὅδ' ἐθύραζε
 Ἐξέπῃ. πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγίοχου Βαλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλκται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρην, ἡ δ' ὑπὲρ νυκτὶ,
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι,
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ὀζειν μὴ τιέτα ζεύς.
 Οὕτως ὅτι πονεῖ Διὸς νόον ὀζαλέαοτα.
 Εἰ δ' ἐθέλεις ἐτόρόν τι ἐγὼ λόγον ἐκκρυφώσω,
 Εὖ καὶ ὑπὸ σκελῶν. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμόθεν γεγάασιν θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσεον μὲν πρῶτιστα γῆν' ὁμόπῳ ἀνθρώπων
 Αἰθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δ' ὅματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὑπὸ κρόνον ἦσαν, ὅτ' ἔσαν ἑμβασίλδυν.
 Ως τε θεοὶ δ' ἐζωον ἀκκῶν ἐα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσθην ἄτορτε πόνων καὶ οἰζύν' ὅδ' ἐπὶ δειλόν
 ἤϊρας ἐπὶ λῶν. αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἀπάντων.
 Θνητῶν δ' ὥς ὑπὲρ δεδμημένοι. ἐδὲ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἐκμ. καρπὸν δ' ἐφόρε ζείδωρ' ἄρ' ὕρα
 Αὐτάρματι, πολλόν τε καὶ ἄφθονον. οἳ δ' ἐβελήμοι,
 Ἥσυχαι δ' ὄργανέμοντο σιῶν ἐδὲ τοῖσιν πολέεσιν.
 Ἀντάρ

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.

Sola uero illic spes infracta in pyxide

Intus mansit, dolij sub labris, neq; foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Aegiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia uero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumq; mare,

Morbi autem hominibus tam interdii, quàm noctis

Vltronei oberrant, mala mortalibus ferentes,

Tacite. nam uocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Ceterum si uoles, alium tibi sermonem exponam

Bellè, ac scienter: tu uero præcordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesq; homines,

Aureum quidem primū genus diuersiloquentium hominū

Dij fecerunt, coelestium domorum incolæ.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in cœlo regnaret.

Sed ut dij uiuebant, securo animo præditi,

Planè absq; laboribus & ærumna, neq; molesta

Senecta aderat. semper uero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona uero omnia

Illis erant. fructum autem ferebat fertile aruum,

Spontaneum, multumq; & copiosum: ipsiq; ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Hi quidem diui facti sunt Iouis magni consilio,
 Boni, in terris uersantes, custodes mortalium hominum,
 Qui sanè observant et iusta et praua opera,
 Aërem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores, atq; hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ,
 Aureo neq; natura simile, neq; intellectu,
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, ualde rudis, domi suæ.
 Cum uero adoleuisset, et pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum uinebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant
 A se mutuo abstinere, neq; deos colere
 Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
 Non dabant beatis dijs, qui olympum habitant.

At postquam et hoc genus terra occultauit,
 Hi quidem subterranei beati mortales uocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter uero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, uehemens et robustum, quibus Martis.

Opera

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν εἴσοι γῆϋ' ἢ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν δ' αἰμόνες εἰσι διὸς μεγάλου δῖα βουλὰς,
 ἑσλοὶ, ὑπὸ χθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἳ ῥα φυλασσοῖ τε δίκας καὶ χέτλια δόγχα,
 Ἥρα ἑσάμεινοι, πάντα φοιτῶντων ἐπ' αἶαν,
 πλουτοδύται. καὶ εἴσοι γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δούτερον αὖτε γῆϋ' πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 ἀργύρεον ποίησαν, δλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 χρυσέαι δ' τε φυλὴν ἑταλίσκιον, ὅτε νόημα.
 ἀλλ' ἕκατόν μιν πᾶσις ἔτα πρὸς μητιέει λειδ' ἦ
 στρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιον ὡς ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅταν ἤβησεν, καὶ ἤβης μέτρον ἴκωιτο,
 παυρίδιον ζώοντο ὑπὸ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες,
 ἀφραδίαις. ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδωῖαυτο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, ὅσ' ἀθανάτους θεραπεύειν
 ἠέλου, ὅσ' ἐρδ' εἰν μακάρων ἱεροῖς ὑδὶ βωμοῖς,
 ἠ δέμιν ἀνθρώποισι κατ' ἠθεα. εἴ μιν ἔπειτα
 Ζεὺς κρονίδης ἐκρυψε χολῶμεν, ὅνεκα τιμὰς
 οὐκ ἐδίδωκε μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ δλύμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ εἴσοι γῆϋ' ἢ γαῖα κάλυψε,
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται,
 Δούτεροι. ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδ' εἷ.
 Ζεὺς ὃ πατὴρ τρίτον ἄλλο γῆϋος μερόπων ἀνθρώπων,
 χαλκείον ποίησ' ἐκ ἀργυρῶ ὅδ' ἐν ὁμοίον,
 ἐκ μελιαῦ, δ' ἐνόμ τε καὶ ὁμβρῆμον, οἷσιν ἀρῆσθαι.

Εργ' ἔμελε συνόσντα, καὶ ὕβριδ'· ὃ δ' ἐπὶ σῆτορ
 Ηῷδιον, ἀλλ' ἂν ἄμαυτος ἔχον καρτερόφρονα θυμόν,
 Απλάστοι· μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρδ' ἀαπῆροι,
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ὑπὲρ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ὡς χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δ' ἐπεὶ οἶκτοι.
 Χαλκῶ δ' ὄργαζοντο, μέλας δ' ὅκ' ἔσκε σιδ' ἡρθε.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφειτόρησι δαμνύοντο,
 Βῆσαν δὲ δυρώσντα δόμον λευκὸν αἰόδαο,
 Νώνυμοι· θάνατ' οὖν δέ, καὶ ἐκπάγλως πέρ' ἔοντας,
 Εἴλε μέλας· λαμπρόν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ αὖτο γγύθη καὶ γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἐπ' ἄλλο τέταρτον ὑπὲρ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε, δίκαιότερον καὶ ἀρῆιον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῶν γγύθη, οἳ καλέοντο
 ἡμίθιοι, πρῶτόν γε γένε' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ αὖτ' ὡς μὲν πόλεμός τε κακὸς, καὶ φύλοπις αἰνὴ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ καὶ δ' ἐκ μῆιδι γαίῃ
 Ωλεσε, μαρναμένους μῆλων γένε' οἰδὲ πόδαο.
 Τὸς δὲ καὶ γὰρ νῆεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς τροίην ἀγαγὼν, ἐλάνης γένε' ἠὲ κῆμοιο,
 Ενδ' ἦτοι μὲν θανάτου τέλ' ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δὴ χ' ἀνθρώπων βίοντι καὶ ἠβὲ ὅπασας
 Ζεὺς Κρονίδης κατέγνωσε πατὴρ δὲ πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσσιν ἀκκιδ' εἰς θυμόν' ἔχοντο
 ἔν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδύνῳ,

Opera curæ erant luctuosa, ac iniuriæ, neq; ullum cibum
Edebant, sed adamante habebant duriores animi:
Deformes, magna uero uis, et manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super ualidis membris.
His erant ænea quidem arma, æneæq; domus:
Aëre uero operabatur, nigrum autem nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus proprijs domiti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors uero tametsi stupendos existentes
Cepit atra, splendidum uero liquerunt lumen solis.
Sed postquam et hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
lumniam
Iupiter Saturnius fecit, iustius et melius
Virorum heroum diuinum genus, qui uocantur
Semidei, priori generationi per immensam terram.
Hos quoq; bellumq; malum et pugna grauis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
Alias uero et in nauibus super magnum fluctum maris
Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ,
Vbi quidem ipsos mortis quoq; finis adobruit.
Iis autem seorsim ab hominibus uictum et sedem tribuens,
Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, iuxta oceanum profundum,

Felices

Felices heroës. his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert foecunda tellus.

O si neq; iam quinto ego interesssem (tum)
Hominiū generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea na-
Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
Quiescent à labore & miseria, neq; nocte:
Corrupti. graues uero dii dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
Iupiter autem perdet etiam hoc genus uarie loquentium ho-
minum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neq; pater liberis similis, neq; liberi,
Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico.
Neq; frater amicus erit, ut antehac.
Statim uero senescentes dehonorabunt parentes,
Incusabunt autem illos molestis alloquentes uerbis,
Impij, neq; deorum oculum ueriti. neq; hi sanè
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter uero alterius ciuitatem diripiet.
Neq; ulla pij gratia erit, neq; iusti,
Neq; boni. magis uero maleficum & iniurium
Virum colent. Iustitia uero in manibus, & pudor
Non erit. Lædet autem malus meliorem uirum,
Verbis obliquis alloquens, periurium uero iurabit.
Liuor autem homines miseros omnes,
Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

Tamq;

Ολβίοι ἥρωες. τοῖσι μελινδ' ἔα καρπὸν
 Τεῖς τοῖς ἔτους θάλλοντά φέρει ζαῖδ' ὤρεσθ' ἀφ' ὧρα.
 Μικέτ' ἔπειτ' ὄφελον ἐγὼ πέμπησι μετῆναι
 Ἀνδράσιμ. ἀλλ' ἢ πρόθε δανείμ, ἢ ἔπειτα γηγύδα.
 Νῦν γάρ δ' ἢ γηγύθ' ὅσι σιδ' ἤρεον. ὅδ' ἐποτ' ἤμαρ
 Γαύσσονται καμάτου καὶ οἰζύνθ', ὅδ' ἐπὶ νύκτωρ,
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακῶισιμ.
 Ζεὺς δ' ὀλίσει καὶ ἰῶν γήγος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' αὖ γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέωσιμ.
 Οὐδὲ πατήρ παύσεσιν ὁμοίῳς, ὅδ' ἐπὶ πῶιδ' οὐ,
 Οὐδὲ ξείνθ' ξεινοδύκω, καὶ ἑταῖρθ' ἑταίρω.
 Οὐδὲ κασίγνητθ' φίλθ' ἔσεται ὡς το πάροισιμ.
 Αἰψὰ δὲ γηγάσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας,
 Μίμψονται δ' ἀρ' αὖ χαλεποῖς βάλλοντες ἐπέεσι,
 Σχέτλιοι. ὅδ' ἐθεῶν ὅπιν ἐσδύδω, ὅδ' ἐμὲν οἱ γὰ
 Γηγάντεσι τοκῶσιμ ἀπ' θρηπῆεα δοῖν.
 Χειροδίκαι. ἔτερθ' δ' ἐτόρ' πόλιν ὄξαλαπάξει.
 Οὐδ' ἐπὶς θυόρκου χάρις ἔσεται, ὅτ' ἐδικαίω,
 Οὐτ' ἀγαθῶ. μάλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα, καὶ ὕβριμ
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδ' ὡς
 Οὐκ ἔσται. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δ' ὅρκων ὁμείται.
 Ζῆλθ' δ' ἀνθρώποισιμ οἰζυροῖσιμ ἀπάσιμ
 Δυσκέλαστος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσιν συγγνώμης.

Καὶ

Καὶ τότε δ' ἡ πῦρ ὄλυμπον ἀπ' χθονὸς θυροῖ' εἴς,
 Λοκῶϊσιν φάρεαςι καλυψαμένη χροά καλόν,
 Αἰανάτωρ μετὰ φῦλον ἴτον πολίποντ' ἀνθρώπους,
 Πιδῶς καὶ νέμεσις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγος λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸ δ' ἔκ' ἐσέεται ἄλκη.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλῆος δῖον, φρονέουσι β' αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρή πρὸς εἰπὼν ἀκρόνα ποικιλόδειρον,
 Ὑψι μάλ' ὅν νιφέεσι φέρων ὀνύχεσι μεμαρπώς.
 Ηδ' ἐλτόν γναμπῶϊσι πεπῆμεν ἄμφ' ὀνύχεσι,
 Μύρρον. τίω δ' ὅγ' ὕδικρατίως πρὸς μῦθον εἶπε.
 Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἡ σ' αὖ ἐγώ περ ἄγω, καὶ αἰοῖδ' ὅμ' ἔδσαν.
 Δείπνον δ' ἄε' ἐδέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω.
 Αφρῶν δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείζης,
 Νίκης τε σέρεται, πρὸς τ' ἀεχέσιμ' ἄλγος πάχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρῆς, τανυσίπτερος ὄρνις.
 Ω περση. σὺ δ' ἀκροῖς δίκης, μή δ' ὕβρις ὀφελει.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δ' εἰλῶ βροτῶ, ὃ δὲ μὲν ἐδλός
 Ρηϊδίως φερέμεν δυνάσται, βαρύνθαι δ' ἐθ' ὑπὸ αὐτῷ,
 Εγκύρσας ἄτῃσι. ὃ δ' ὅς δ' ἐτόρηντο πρὸς ἐλθεῖν
 Κρείσσων δὲ τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχει,
 Ες τέλος ἐξελθούσα. παθῶν δ' ἐπὶ νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρεος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς δὲ δίκης ῥόθος, ἐλκομένης ἢ κ' αὐδρὸν ἄγῃσι
 Δωροφάγοι. σκολιᾶς δὲ δίκαις κείνῳσι θέμιστας.

Η δ'

Tumq; demum ad cœlum à terra spaciola,
Candidis uestibus tectæ corpus pulchrum,
Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
Pudor et Nemesis. relinquentur autem dolores graues,
Mortalibus hominibus. mali uero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi sapiant.
Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
Altè in nubibus ferens, unguibus correptam,
Illa uero miserè curuis confixa unguibus,
Lugebat. eam autem imperioso ille sermone allocutus est:
Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hac uadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
Coenam uero, si quidem libet, faciam: siue dimittam.
Imprudens uero, quicumq; uelit cum potentioribus contendere,

Victoriaq; priuatur, adq; pudorem dolores patitur.
Sic ait uelox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa. tu uero audi iustitiam, neq; iniuriam foue.
Iniuria enim perniciosa est misero homini, neq; bonus quidē
Facile ferre potest, grauaturq; ab ipsa,
Illapsus damnis. Via uero altera perueniendi
Melior ad iusta. Iustitia autem super iniuriam ualet,
Ad finem progressa: passus uero etiam stultus sapuit.
Cito enim abit iusiurandum unâ cum prauis iudicijs.
Iustitiæ uero impetus, tractæ quocunq; homines duxerint
Domini, prauis autem iudicijs iudicant leges.

Hæc uero sequitur flens urbemq; et mores popularum,
 Aërem induta, malum hominibus adferens,
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neq; à iusto quicquam exorbitant,
 Iis uiget urbs, populiq; florent in ipsa,
 Pax uero per terram alma: neq; unquam ipsis
 Molestum bellum destinat Latecernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames uersatur,
 Neq; noxa: in conuiujs uero partis opibus fruuntur.
 His fert quidem terra multum uictum: in montibus uero
 quercus

Summa quidem fert glandes, media uero apes.
 Lanigerae autem oues uelleribus onustae sunt.
 Pariunt uero mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neq; nauibus
 Nauigabunt fructum uero profert foecundus ager.
 Sed quibus iniuriaq; mala curae est, prauaq; opera,
 Iis poenam Saturnius destinat Latitonans Iupiter:
 Sepeq; uniuerſa ciuitas malum ob uirum punitur,
 Qui peccat, et iniqua machinatur.
 Illis autem coelitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul et pestem. intereunt uero populi,
 Neq; mulieres pariunt, decrescuntq; familiae,
 Iouis olympij consilio. interdum uero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,

Aut

Ἡ δ' ἔπειτα ἐλαίῳσα πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν,
 Ἡέρα ἑοσαμύην, καὶ οὐρανὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
 Οἳ τέ μιν ὀζελάουσι, καὶ ἔκ' ἰθείῳν γνέμεαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδ' ἡμοῖσι διδοῦσι
 ἰθείας, καὶ μή τι πρὸς ἐκβαίνουσι δικάων,
 Τοῖσι τέθηκε πόλιν, λαοὶ δ' ἀνθρώποις ἐν αὐτῇ,
 Εἰρηνὴ δ' ἀνὰ γλῶσσαν ἡνροτρόφου, ὅδ' ἔποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρέοπα Ζεὺς.
 Οὐδ' ἔποτ' ἰδυδίκαισι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπκιδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμνηλότα ὄργα νέμοντα.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, ἔρρι δὲ δρυὺς
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσσας.
 Εἰροπόνοισι δ' οἶδ' μαλλοῖς καταβεβείθασιν.
 Τίκτουσι δὲ γυναικὸς ἐοικότα τέκνα γονόοισιν.
 Θάλασση δ' ἀγαθοῖσι δαμπύρες, ὅδ' ὡτὶ νηῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρ' ἔρρα.
 Οἷσι δ' ὕβρις τε μέμνηται κακῇ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς δὲ δίκῳ κρονίδης τεκμαίρεται θυρέοπα Ζεὺς.
 Πολλὰκι δ' ἐξυμῶν πασα πόλιν κακοῦ ἀνδρός ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλιτράνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
 Τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίωμ,
 Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν. ἀπφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὸς τίκτουσιν, μινύθουσι δὲ οἶκος,
 Ζῶνός φραδ' μοσσιῶσι ὀλυμπίῳ. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἡ τῶν γε στρατὸν θυρώσιν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τείχεσσι,

Η νῆας ὦν πόντῳ κρονίδης ἀρτίννυται αὐτῇ,
 Ω βασιλεῖς. ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τλώδε δίκῳ. ἐγγὺς γάρ ὦν ἀνθρώποισιν ἰόντος
 Ἀθάνατι λούσουσιν, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν δ' ἀλέγοντος.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ὑδὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι ζῶός, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσοιεν τε δίκας καὶ χέτλια δῖγα,
 Ἡέρα ἐσάμενοι, πάντη φοιτῶντος ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ πρῶτον ὅδε δίκη διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδ' νή τ' αἰσδίνετε θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅποτ' ἄν τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα πάρος δι' πατρὶ καθεζομένη κρονίωνι
 Γηρύετ', ἀνθρώπων ἀδίκου νόου, ὃφρ' ἀρτίσῃ
 Δῆμ' ἀταδάλιας βασιλῆων. οἳ λυγρὰ νοδύντες,
 Ἀλλ' ἐπελύνουσι δίκας σκολιῶς ὥνέποντος.
 Ταῦτα φυλασόμενοι βασιλῆες, ἰθύμετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δίκῶν ὑπὸ παχυλάθεσσι.
 Οἳ αὐτῷ κακὰ τδύχει ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τδύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τρεῖς βυλδύσαντι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τὰ δ' αἰκ' ἐθέλῃσ' ὑπιδέρεται, ὅδ' ἐξέληται,
 Οἷον δ' ἔτι καὶ τλώδε δίκῳ πόλις ὥντος ἔεργει.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς ὦν ἀνθρώποισι δίκαι' ὅ
 Εἴλω, μὴ τ' ἐμὸς υἱός. ὑδὶ κρινόμεν, ἀνδρα δίκαιον

Εμμεναι

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

*O reges: uos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. propè enim inter homines uersantes
Dij uident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem nō curantes.
Innumeri autem sunt in terra multorum alumna
Dij Iouis, custodes mortalium hominum,
Qui sanè & iudicia obseruant, & praua opera,
Aërem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraq; & ueneranda dijs, qui coelum habitant.
Et certè cum quis ipsam laeserit oblique iniurians,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur, hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Aliò deflectunt iudicia, oblique pronunciantes.
Hec obseruantes ô reges, corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum uero iudiciorum prorsus obliuiscami-
mini.*

*Sibi ipsi mala fabricatur uir, alij mala fabricans.
Malum uero consilium consulenti pessimum.
Omnia uidens Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (siquidem uult) inspicit: neq; ipsam latet,
Qualenam hoc quoq; iudicium ciuitas intus exerccat.
Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
Esse uelim, neq; meus filius: quando malum est, iustum*

Esse: siquidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem fulmine gaudentem,

O Persa. Ceterum tu hæc animo tuo repone, (prorsus.

Et iustitiæ quidem animū adijce, uolentiæ uero obliuiscere

Namq; hanc hominibus legem disposuit Saturnius,

Piscibus quidem et feris et auibus uolucris,

Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent.

Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima

Est. Si quis enim uelit iusta in publico dicere,

Cognoscens, ei quidem opes largitur Latetons Iupiter.

Qui uero testimonijs uolens periurium iurando

Mentietur, in ius delinquens, immedicabiliter laesus est.

Eius uero obscurior posteritas postea relictæ est.

Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.

Malitiam quidem cumulatim etiam capere

Facile est: breuis quippe uia est, adeoq; proxima.

Ante uirtutem uero sudorem dii posuerunt

Immortales, longa uero atq; ardua uia est ad ipsam,

Primumq; aspera. ubi uero ad summum uentum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui sibi ipse per omnia sapit,

Cogitans quæcunq; dein et postremo sint meliora.

Rursus et ille bonus est, qui bene monenti paruerit.

Qui uero nec sibi sapit, neq; alium audiens

Animus

Εμμένει, εἰ μείζωνε δίκῃ ἀδικώτερόν ἔξει.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἔπω εὐλοπα τελεῖν δία τὸρ πικεραινον,
 Ω πέρση. σὺ δὲ τοῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, Βίης δ' ἐπιλήθεο πάνπαν.
 Τάμδε γάρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε ἱερνίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐοδαὶν ἀλλήλους. ὡν δ' ἔστι δὲ ἐπ' αὐτοῖς.
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκῃ, ἢ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν,
 Γινώσκων, ἴδ' μὲν τ' ὄλβον διδοῖ δῦρ' ὕσπα ζεύς.
 Ὅς δ' ἐκεῖ μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας,
 Ψεύσεται, ὅν δὲ δίκῃ βλάψας, νήκεσιν ἀάδῃ.
 Τὸ δ' ἐπ' ἀμαυροτόρῃ γῆνι μετόπιθε λελειπῇ.
 Ἀνδρὸς δ' ὀύορκον γῆνι μετόπιθε ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐοδλὰ νοέων ὀρέω μέγα νήπιε πέρση.
 Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδ' ὅν ὄξιν ἐλέσθαι,
 Ρῆϊδίως. ὀλίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ πῦρ πάροιθεν ἔθηκαν,
 Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιθ' οἶμθ' ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρεχὺς τοπρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρῆϊδίη δ' ἠπειτα πέλει, χαλεπή πόρ' ἔδσσε.
 Οὗτ' ἔστι μὲν πάντας, ὅς αὐτῷ πάντα νοήσει,
 Φραστόμενος, τὰ κ' ἔπειτα εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 Ἐοδλὸς δ' αὖ κακῆνθ', ὅς εὔ' εἰπόντι πίθηται,
 Ὅς δ' ἐκεῖ μὲν αὐτῷ νοήσῃ μὲν ἄλλος ἀκούων

δέσση αλλὰ
 τὰ παλὰ

Ερ θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊθ' ἀνὴρ.
 Αλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰγὴν ἐφετμῆς,
 Εργάζου πέρσῃ δ' ἴου γῆνθ', ὅφρα σε λιμός
 ἔχθαιρῃ, φιλέῃ δ' ἐσ' εὐσέφανθ' ἀκμήτῃ
 αἰδοίῃ, βίοντι δὲ τιλῶ πύμπησι καλίσῃ.
 Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀδργῷ σύμφορθ' ἀνδρὶ.
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέροισι, ὅσῃν ἀδργός
 Ζῶν, λιφλώεσι κηθέροις ἵκελθ' ὄρμῳ,
 Οἷτε μελισσῶν κέματον τρύχουσιμ' ἀεργοί,
 ἔδοντόν, σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔστω μέτρια κωσμεῖν,
 ὥς κέ τοι ὠραία βίοντι πλήθωσι καλῶ.
 Εξ ὄργων δ' ἀνδρῶν πολὺ μῆλοίτ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ὄργαζόμενθ' πολὺ φίλτορθ' ἀθανάτοισιν
 ἔσσεαι, ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γάρ συγέσσιμ' ἀεργούς.
 Εργὸν δ' ὅδ' ἐν' ὄνειδ'θ' ἀεργίῃ δ' ἐτ' ὄνειδ'θ'.
 Εἰ δ' ἐκὼν ὄργάζῃ, τάχα σε ζήλώσει κάεργός,
 φλυαδύντα. πλῆστα δ' ἀρετῇ καὶ λιῦδ'θ' ὀπηδ'εῖ.
 Δαίμονι δ' οἷθ' ἐκδοαίτο ὄργάζεσθαι ἄμεινον,)
 εἴ κ' ἐκ' ἀλλοτρίων λιτανῶν ἀεοσίφρονα θυμὸν
 εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾶς βίον, ὥς σε κελεύω.
 Αἰδ'ὼς δ' ἐκ' ἀγαθῇ λιχνημένον ἀνδρα κομίζει.
 Αἰδ'ὼς, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδ'ὼς τοι πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῳ.
 Χρήματ' αὖτ' ὅχ' ἀεργακτᾶ, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὀλβὸν ἔλκεται,

Ἡ δ' γ'

Animum adiicit, rursus hic inutilis uir est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amat autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, uictuq; tuum impleat horreum.
 Fames namq; perpetuo ignauo comes est uiro.
 Atq; eundem & dii oderunt, & homines, quicumq; ociosus
 Viuat, fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi uero opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo uictu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem uiri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quam hominibus. ualde enim oderunt ociosos.
 Labor uero nullum dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te emulabitur & ociosus,
 Ditescentem: diuitias uero & uirtus & gloria comi-
 tatur.

Deo autem similis fueris (Laborare quidem melius,
 Siquidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, uictus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem uirum tenet.
 Pudor, qui uiros ualde & ledit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia uero ad diuitias.
 Opes uero non raptæ, diuinitus datæ, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per uim magnas opes traxerit,

Aut lingua spoliarit (qualia multa
Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
Hominum, pudorem uero impudentia expulerit)
Facile et illum obscurant dii, minuuntur uero familie
Viro illi, exiguum uero ad tempus diuitie adsunt.
Par est delictum, si quis et supplicem et hospitem malo af-
ficiat.

Quiq; fratris sui cubilia ascenderit,
Secreti lecti uxoris importuna patrans:
Quiq; malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos liberos,
Quiq; parentem senem misero in senectæ lumine
Probris affecerit, grauib; incessens uerbis:
Huic certè Iupiter ipse irascitur, ad extremum uero
Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum:
Pro uirili autem sacra facito immortalibus dijs,
Castè et purè, splendidaq; crura adiurito.
Interdum certè libaminibus atq; hostijs placa,
Et quando cubitum ieris, et quando lux sacra uenerit,
Ut beneuolum erga te cor atq; animum habeant,
Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
Amicum ad conuiuium uocato, inimicum uero sinito.
Eum uero potissimum uocato, quicumq; te propè habitat.
Si enim tibi et negotium aliquod domesticum accidat,
Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
Noxa tam magna est malus uicinus, quantū bonus cōmodum.

Sorti-

Ἡ δ' ὅγ' ἔκ' γλώσσης λείσεται (αἶατε πολλὰ
 γίνεται, εὖ τ' αὖ δ' ἡ κέρους νόου ὕδαπατήσῃ,
 Ἀνθρώπων, αἰδ' ὡ δ' ἐ τ' ἀναιδεῖν καρπάζῃ,)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῖσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι βροτῶν, παῦρον δ' ἐ τ' ὡπὶ χρόνον ὄλβῳ ὀππιδεῖ.
 Ἴσσοι δ' ὅς θ' ἰκέτω, ὅς τε ξείνονα κακῶν ὀρῆσει.
 Ὅς τε κασιγνήτιο ἐὼ ἀνὰ δ' ἐμνία βαῖνοι,
 Κρυπταδὴς δυνῆς ἀλόχου πῖρα καίρια ῥέζων,
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδὴς ἀλυταίνετο ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὑδὶ γήραθ' ὀδ' ὦ
 Νεικείῃ, χαλεποῖσι καθεπτόμενθ' ἐπέεσσιν,
 Τῷ δ' ἡριζεύς αὐτὸς ἀγαίεσται, ὅν δ' ἐτελοῦτ' ἔτι
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῇ μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεισέφρονα θυμὸν,
 Καδ' δ' ὡς ἀμὲν δ' ἔρδ' ἐν ἰδρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶῃς καὶ καδαρῶς, ὑδὶ δ' ἄγλαα μπερία καίειν.
 Ἀλλο τε δ' ἡ ἀπονδῆσι θυέεσσι τε ἰλάσκεσθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἐνυάζει, καὶ ὅταν φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ,
 Δοσκετοῖ ἱλαοῦ κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν,
 Οφρ' ἄλλων ὦν ἡ κελῆρον, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ὑδὶ δ' αἶψα καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γὰρ τοὶ καὶ χεῖμα ἐγχέουσι ἄλλο γήρυκται,
 Γείτονός ἄζωσοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Γῆμα κακὸς γέτωρ, ὅσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειρ.

Εὐμορε

Εμμορε τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γέγονθ' ἑδίου.
 Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γέγων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι πρὶά γέγονθ' , εὖ δ' ἀρεθύναι,
 Αὐτῷ τῷ μέτρω, καὶ λώϊον ἄκε διῶναι,
 Ὡς αὖ χρηίζωμ καὶ ὅν ὕστερον ἀρκίον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδ' αἰνεῖν, κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ πρῶσιόν τι πρῶσ εἶναι.
 Καὶ δόμῳ ὅσῃν δ' ᾧ, καὶ μὴ δόμῳ ὅσῃν μὴ δ' ᾧ.
 Δώτῃ μὲν τις ἑδ' ὠκνῇ, ἀδ' ὠτῃ δ' ὅ τις ἑδ' ὠκνῇ.
 Δῶς ἀγαθὴν, ἀρετὰ δὲ κακὴν, θανάτῳ δότειραι.
 Ὅς μὲν γὰρ κνὴν αὐτὴν ἐθέλων, ὅγε λαὸν μέγα δ' ὦσθ,
 Χαίρει τῷ δ' ὠρῶ, καὶ τὸρπεται ὅν ἢ θυμόν.
 Ὅς δ' ἐκνὴν αὐτὴν ἐλκται ἀναλδ' εἰς πῆνσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχνωσθ' ὦλον πῶρ.
 Εἰ γὰρ κνὴν καὶ σμικρὸν ὡς σμικρὸν καταθείω,
 Καὶ θαμὰ τῷ δ' ἐρεδῖς, τὰ χακνὴν μέγα ἐπ' ὅ γνύσθ.
 Ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅσθ' ἀλύξετα ἀεθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τό γ' εἰς οἶκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 Οἶκῳ βέλτορον εἶν, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρησθ.
 ἑδίου μὲν πρῶτονθ' ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηίζειν ἀπέονθ' , ἅ σε φράζεσθαι ἀνάγα.
 Αρεθμὸν δὲ πῆν καὶ λήγονθ' ἡρέσασθαι.
 Μεσότη φείδεσθαι, δ' εἰνὴ δ' ἐνὶ πυθμύνι φειδ' ὦ.
 Μιθός δ' ἀνδρὶ ὦλον εἰρημύνθ' ἀρκίθ' ἔσθ.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γελᾶσθαι ὑπὸ μάρτυρα δέσθαι.

Sortitus est præmium, quicumq; sortitus est uicinum bonum:
Neq; sanè bos interierit, nisi uicinus malus sit.
Recta quidē mensura à uicino mutuū accipe, rectaq; reddet.
Eadem mensura: et amplius, si quidem possis:
Ut indigens, et in posterum promptum inuenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
Amantem te ama, et inquantem te iuuua.
Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
Datori namq; est qui dat, non danti uero nemo dat.
Donatio bona, rapina uero mala atq; letifera.
Quisquis etenim liberalis uir est, etsi multum dederit.
Gaudet donando, et delectatur suo in animo.
Qui uero ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quamuis id sit exiguum, tamen uexat eius animum.
Siquidem enim et paruum paruo addideris,
Et frequenter istuc feceris, mox quidē magnū et hoc euaserit.
Qui uero partis adijcit, is uitabit atram famem.
Neq; uero quod domi repositum est, uirum ledit.
Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem de præsenti capere, noxa uero animo
Egere absentibus: id quod te cogitare iubeo.
Incipiente uero dolio, et desinente saturato te,
Medio parce. molesta enim in fundo parsimonia.
Merces autem uiro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas

*Credulitas pariter ac diffidentia perdidit homines.
 Ne uero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blanda garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem floribus.
 Vnicus uero filius seruarit paternam domum,
 Pascendo. ita enim opulentia crescet in ædibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile uero et pluribus præbuerit Iupiter ingentes opes
 Maior autem plurium cura, maior quoq; accessio.
 Tibi uero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamq; operæ subinde addito.*

LIBER II.

*Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem uero occiden-
 tibus.
 Hæ quidem noctesq; et dies quadraginta
 Latent, rursus uero circūuolunte se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hæc utiq; aruorum est regula, quiq; mare
 Propè habitant, quiq; ualles flexuosas
 Mari fluctuante procud pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusq; arato,
 Nudus quoq; merito: si quidem tempestiua omnia uoles*

Opera

Γίσεις δ' ἄρ' αὖθις καὶ ἀπιστία ἐλίσσαν ἀνδράς.
 Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγασόλῳ θάπατάτω,
 Αἰμύλια λιπύλλασα, τέλει δὲ φῶσα καλίδω.
 Ος δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιδ' ὅγε φιλήτησι.
 Μυνογυγὴς δὲ παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον,
 Φερβέμεν. ὡς γὰρ πλῶτ' ἀέξετο ἦν μεγάροισι,
 Γεραιὸς δὲ θάουσις ἔτορον πᾶσι' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἐκὼν πλεόνεσι πόροι Ζεὺς ἄπαθ' ὄλβον,
 Πλείω μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὑβήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλῶτον θυμὸς ἐέλδετο ἦν φρεσὶν ἥσι,
 Ωδ' ἔρδ' αἶν. ὄργον δ' ἐπ' ὄργῳ ὄργάζεσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Παῖδάδων ἀτλαγνέων ὑβήττομε-
 νάων
 Αρχεὸν ἀμκτο, ἀρόπιον δὲ διυσομε-
 νάων,

Αἱ δ' ἡ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πρὸς ἀράωνται
 Κεκρύφαται, αὐτὴς δὲ πόδι πλομλίν' ἦν αὐτῷ
 φαίνονται, ταπρῶτα χαρᾶς οὐ μλύνει οἱ δ' ἡρῶ.
 Οὗτ' οὖν τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
 Εγγύθι ναιετάας, οἷ τ' ἄγκια βροσθήντα
 Γόντου λιμαίνοντ' ἀποπῶθι πίονα χῶρον
 Νάισι. γυμνὸν ἀπείρει, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
 Γυμνὸν δ' ἀμάσσει. εἰ χ' ὅλα πάντ' ἐβέλπει

Εργα

Ἔργα κομίζεσθαι δὴ μὲντόρῃ, ὥς τι ἑκάστω
 Σοὶ ἀέξεται, μήπως τὰ μετὰ ξὺ χαρίζω
 Ἐτάσσης ἀλλοτρίους οἴκους, καὶ μηδ' ἔν' ἀνύσσης.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δ' ἐ τι ἔκ' ὠδ' ὤσθω,
 Οὐδ' ὑδὲ μετρήσω. δῖ γὰρ ζῶ νῆπιε πέρσῃ
 Ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο.
 Μὴ ποτε σὺ πάϊδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἄχθεων,
 Ζητούνης βίον ἢ γέγονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μ' γὰρ εἰ τρίς τάχα τέυξαι. λῶ δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ὃ πρήξεις, σὺ δ' ἐτάσσια πόλιν ἀγορεύ-
 Αἰχμῆος δ' ἔσαι ἐπέων νομός, ἀλλὰ σ' ἄνωγα (σεῖς·
 Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρῶν.
 Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικί τε, βουῶντ' ἀροτῆρα,
 Ἐπιτῶν δ' ἄγε μετῶν, ἥ τις καὶ βούσιν ἐποιτο,
 Χρῆματά δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμύνα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τιτᾶ,
 Ἡ δ' ὄρε παραμείβετα, μινύθη δέ τοι δῖ γον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔννεον.
 Οὐ γὰρ ἐτάσσεργός ἀνὴρ πῖμπλῃσι καλῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δέ τοι δῖ γον ἐφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργός ἀνὴρ ἄτακτοι παλαίει.
 Ἡμῶ δὲ λέγει μὲν ὃ δέξῃ ἡελίοιο,
 Καύματ' ἰδὲ ἀλῖμ' ἀμετρώμενον ὁμβρῆσαντ'
 Ζῆλός ἐειδένεθ', μετὰ δὲ πρέπεται βρόπιος χροῶς,
 Παλλὸν ἐλαφρότ' ὃ δὲ γὰρ τότε σείεθ' ἄσπερ
Βαλόν

Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilq; efficias.
 Sicut et nunc ad me uenisti. ego uero tibi nō amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa, *v. 6. in uento - o*
 Opera, quæ hominibus dii destinarunt, *pr.*
 Ne quando cum liberis, uxoreq; animo dolens
 Queras uictum per uicinos, hi uero negligent.
 Bis enim et ter forsitan consequeris. si uero amplius mo-
 lestes,

Rem quidem non facies, tu uero inania multa dices.
 Inutilis autem erit uerborum lex: Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionem, famisq; cuitationem.

Domum quidem primum, uxoremq; bouemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ et boues sequatur,
 Vtensilia uero domi omnia apta facito:

Ne tu quidem petas ab alio, illeq; recuset, tu uero careas,
 Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne uero differas inq; crastinum, inq; perendinum.
 Non enim laboris fugitans uir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Citra uero tibi opus auget.

Semper autem dilator operum uir cum damnis luctatur.

Quum itaq; iam desinit robur acuti solis
 A calore humido per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius, nam tunc canicula stella

Paulisper

Βαδὸν ἰσὲς κεφαλῆς λικιτριφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δ' ἐτε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 ἡμῶ ἀδ' οὐκ τοτὰ τι πέλεται τμηθεῖσαι σιδ' ἡρῶ
 ὕλη, φύλλα δ' ὄραζε χεῖς, πῶρεθοιό τε λήγει,
 τῆμ' ἄρ' ὕλ' οὐ μείν μεμνημέν' ὦριον ὄργον,
 οἴλου μ' τριπόδ' ἰω τάμνειν, ὕπ' οὐρον δὲ τρίπηχυν,
 ἄξονα δ' ἐπ' ἄποδ' ἰω. μάλα γὰρ νύ τοι ἀρ' ἄμλινος ἔστω.
 εἰ δ' ἐκ γὰρ ὀκταπόδ' ἰω, ἄρ' καὶ σφύραν καὶ τάμοιο.
 τριαντίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκάδ' ὥρῳ ἀμάξῃ.
 πόλλ' ἰὼν καμπύλα καῖλα φέρεμ' ἢ γύλι, ὅτ' αὖ εὖ
 εἰς οἶκον, κατ' ὅρος διζήμενος, ἢ κατ' ἀρ' ὄραν, (ρεῖς
 πείνινον. ὅς γὰρ βοσίην ἀρούῳ ὀχυρώτατός ὄσιν,
 εὖτ' αὖ ἀβλυαῖης δ' μῶ' ὦν ἐλύματι πῆξας,
 τόμφοισιν πιλάσας πρῶτα κήρεται ἰσοβοῆι.
 δοιὰ δὲ θέσσει ἀρότρα πονησάμεν' ἢ οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πονκτόν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔστω,
 εἴχ' ἐτόρον γ' ἄξαις, ἐτόρον γ' ὕδ' ἢ βασιὶ βάλοιο.
 ἀάφνης δ' ἢ πῆλένης ἀκνώτατοι ἰσοβοῆον.
 δρυὸς ἔλυμα, πρίν' οὐ γύνη. βοεὶ δ' ἐνναετήρῳ
 ἀρσενε λεκτῆρ' ἔστω. τῆν γὰρ δέν' ὦν ἐκ ἀλαπιδίνου.
 ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῷ δ' ὄραζε δαα ἀείσω.
 οὐκ αὖ τῷ γ' εἰσαντὸν ἐν αὐλακὶ καμμέν' ἀρότρον
 ἄξιον, τόλ' ὄργον ἐτώσιον αὐθι λίποιεν.
 τοῖς δ' ἅμα πρῶτα κηρυττατῆς αἰλῆς ἐποιτο,
 ἀρότρον δ' ἀπνήσας τετράτρονον ὀκταβλῶμον,

Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,
 Quando incorrupta est caesa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisq; cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis.
 Mortariū quidem tripedale secæ, pistillū uero tricubitalem,
 Axemq; septempedalem: ualde enim certe conueniens sic.
 Si uero octopedalem, & malleum inde secueris,
 Trium palmorū uero curuaturam secato decem palmarum
 currui. (neris.
 Multa præterea curua ligna. ferto autem dentale cum iuu-
 Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni insigens,
 Clauis adiunctum stiuæ adaptauerit.
 Bina uero disponi o aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum. quoniam multo optimum sic.
 Siquidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, uel ulmo, firmissimæ stiuæ sunt: (neris
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues uero duos nouem
 Masculos cōparato (horum enim robur non imbecillū est)
 Adoleſcentiæ mensuram habentes: hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contendentes in fulco, laborando aratrum
 Fregerint, opus uero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur.
 Panem coenans quadrifidum octo morsuum.

Βαυὸν ὑπὲρ λεφαλῆς λιχαιτρεφίῳ ἀνθρώπῳ.
 Ἐρχεται ἡμάτιος, πλείον δ' ἐτε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 Ἡμῶ ἀδ' ἡκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδ' ἡρῶ.
 Ὑλη, φύλλα δ' ὄραζε χεῖρ, πῶρβοιοτέ λήγει,
 Τῆμῶ ἄρ' ὕλῳρ μείν μεμνημένῳ ὦριον ὄργον,
 Ολμοι μὲν τριπόδ' ἴω τάμνειν, ὕπῳρον δὲ τρίπηχυν,
 Ἀξονα δ' ἐπὶ ἄποδ' ἴω. μάλα γὰρ νύ τοι ἀρ' ἔμλυνας ὅττω.
 Εἰ δ' ἐκ γν' ὀκταπόδ' ἴω, ἄρ' ἡσὶ σφύραν κε τάμοιο.
 Τεισσίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδ' ὥρῳ ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ὡὲρ καμπύλα καῖα. φέρεται γ' ὅτ' αὖ εὖ
 Εἰς οἶνον, κατ' ὅρος διζήμενος, ἢ κατ' ἀρ' ὄραν, (ρεῖς,
 Πείνινον. ὅς γάρ βροτὶ ἀρούῳ ὀχυρώτατός ὄσιν,
 Εὖτ' αὖ ἀβλυαῖης δ' μῶτ' ἐν ἔλνματι τῶν ἥρας,
 Γόμφοισιν πελάσας προσερέρεται ἰσοβοῆι.
 Δοιὰ δ' ἐθέσσει ἀρότρα πονησάμενῳ ἢ οἶνον,
 Αὐτόγυνον καὶ πυνκτὸν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον ὅττω,
 Εἴχ' ἐτόρον γ' ἄξαις, ἐτόρον γ' ὡδὶ βροτὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πῆλένης ἀκτιώτατοι ἰσοβοῆον.
 Δρυὸς ἔλνμα, πρίνθ' γύνῃ. Βόε δ' ἐνναετῆρῳ
 Ἀρσενε λεκτῆρῳ. τῶν γὰρ δένδ' ἐκ ἀλαπασίνων.
 Ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῷ δ' ὄραζεσθαι ἀείσω.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' εἰσαντὸν ἐν αὐλακι καμμένῳ ἀρότρον
 Ἀξισαν, τόδ' ὄργον ἐτώσιον αὖθι λίποιον.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσερακονταετῆς αἰζὴν ἐπάτω,
 Ἀρτὸν δ' αἰπνήσας τετράτρυνφον ὀκτάβλωμον,

Ος κ' ὄργου μελετῶν ἰθείαν αὔλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπῆαίνων μεδ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὑδὶ ὄργῳ
 Ουμὸν ἔχων. τοῖ δ' ὅτι νειώτορ' ἄλλ' ἀμεινων,
 Σπέρματα δ' ἀσκαδαί, καὶ ὑπασπορίην ἀλίσσασθαι.
 Κρετότορ' γὰρ ἀνὴρ μεδ' ὀμήλικας ἐπιοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνὴν γεραίης ἐπακούσῃς,
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἑνιάυσια λεκκηγύης,
 Ἦτ' ἀρότοιο τέ σῆμα φέρει, καὶ χεῖμα πρὸ ὤριον
 Διφκνύει ὀμβρῶν, κραδίη δ' ἔδ' ἀκ' ἀνδρὸς ἀβόται,
 Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἑνδοῦ ἑόντας.
 Ρηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δ' ὅς καὶ ἄμαξαν. v. 6. d. 51
 Ρηίδιον δ' ἀπαντῶσθαι. πάρα δ' ἔργα βόεσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειός, πῆξαδαι ἄμαξαν.
 Νήπιος δ' ἐπὶ τό γ' οἶδ', ἑκατ' δ' ἐτε δούρατ' ἀμάξης.
 Τῶν προδὸν μελέτῳ ἐχέμεν, οἰκῆϊα θέσθαι.
 Εὖτ' αὖ δ' ἡ πρῶτις ἀρότ' ὀρνυτοῖσι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῶναι ὁμῶς δ' ὁμῶς τε καὶ αὐτός,
 Αὐτὸν καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καδ' ὤριον,
 Γρωὶ μάλα σπυρίδων, ἵνα τοὶ πλήθωσι ἀρόται.
 Εἶαρι πολεῖν, θέρεθ' δ' ἐν νεωμῶν ὅσ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν δ' ἐσπείρειν ἐπὶ κοινῶν ἔσσαν ἀρόται.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων δ' οὐκ ἐκλήττειρα.
 Εὐχεσθαι δ' ἐπὶ χθονίῳ, δ' ἐκμήτορι δ' ἀγνῇ,
 Εκτελεῖα βεῖθαι δ' ἐκμήτορ' ἱερὸν ἀκτῶν,
 Αεχόμενοι ταπρῶτ' ἀρόται, ὅταν ἄκρον ἐχέτῃς
Χειρ

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos; sed in opere
 Animum habens. hoc uero neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, et iteratam sationem cuitandum.
 Iunior enim uir ad coetaneos euolat animo.

Considera uero, cum uocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Que et arationis signum affert, et hyemis tempus
 Indicat pluuiæ, cor autem rodit uiri bobus carentis:
 Tunc sanè pascere curuos boues domi detinens.
 Facile enim dictu est, par bouum da et plaustrum:
 Facile autem recusare. instant uero opera bobus.
 Inquit autem uir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul et serui et tu ipse,
 Siccam et humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, æstate uero iterata non te fallat.
 Noualem uero serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.

Supplica uero Ioui terrestri, Cereriq; castæ,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Arare ut primum incipis, cum extremum stinas

Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis autem pondus
 Seruus, ligonem tenens, negotium auibz faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Hominibus est: Ignauia uero pessima.
 Sic quidem ubertate spicae nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum praeberit.
 E uasis autem eijcies araneas. Et te spera
 Gausurum, uictu potitum, domi existente,
 Letus autem peruenies ad canum uer, neq; ad alios
 Respicias. Tui uero alius uir indigus erit.
 Si uero ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec ualde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci uero te suspicient.
 Alias uero alia Iouis mens Aegiochi,
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fue-
 rit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens:
 Ita et scrotina aratio tempestiuae aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neq; te lateat
 Neq; uer exoriens canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede

Χαρίλαβῶν ὄρπηκα βοῶν ὑδὶ νῶτον ἱκναι,
 Ενδρουον ἐλκόντων μεσάβω. ὁ δὲ τυτθὸς ὀπιᾶσθαι
 Δμῶας, ἔχων μακέλλω, πόναρ ὀρνίθεαςι τιθεῖν,
 Σπέρματτα κακκρύπτω. ὀδυμοσιῶν γὰρ ἀρίσκη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθυμοσιῶν δὲ κακίσκη.
 Ωτ' ἐκὼν ἀδρασσιῶν σάχυσθαι νόβοιεν δρᾶζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιᾶσθαι ὀλύμπιος ἐδλὸν ὀπάξει.
 Εκδ' ἀγέων ἐλάσειας ἀράχνια. καὶ σ' ἑλπε
 Γηθήσειν βιότιο δρδύμλων γνῶν ἐόντων.
 Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ, ὅδε πῶς ἄλλως
 Αὐγάσειαι, σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχημνίος ἔσται.
 Εἰ δ' ἐκὼν ἡελίοιο τροπῆς ἀρόης χθόνα δ' ἴαν
 Ημλιος ἀμύσεις, ὀλίγον πόδε χεῖρὸς ἐέγων,
 Αντία δεσμύων λεκονιμνίος, ὅ μάλ' αὖ χεῖρων.
 Οἴσεις δ' ἔν φορμῶ, παῦροι δ' ἐσε θνήσκοντα.
 Αλλοτε δ' ἄλλοιός ζῶος νόος ἀγνίστοιο,
 Αργαλῆος δ' ἀνδρεασι κτλ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Βι δ' ἐκὼν ὅψ ἀρόσης, τόδε κῆρ τι φάρμακον εἴη.
 Ημος κόκκυξ κοκκύνει δρουὸς ἐν πετάλοισι,
 Τοπρῶτον τόρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος ζεὺς ὕει τρίτῳ ἡματι, μή δ' ἀκλήγοι,
 Μήτ' ἄρ' ὑποδράλλων βοὸς ὀπλῶν, μήτ' ἀκλείπων.
 Οὐτῶ κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ερ θυμῶ δ' εὖ πάντα φυλάσσει, μή δ' ἐσε λήθει
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πελὶόν, μήδ' ὄψιος ὄμβρος.

Γάρ σ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' ἀλῆα λίγχιον,
 Ωρε χιμερείη, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἰργον
 Ἰχάνει. ὃντα κ' ἄοκν' ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κακῶ χιμῶν' ἀμικχανίη καταμάρψῃ,
 Σὺν πονίῃ, λεπτήν δὲ παχύν πόδ' αὖ χειρὶ πύξοις.
 Πολλὰ σ' ἀεργὸς ἀνὴρ λεγκίῳ ὑδὶ ἐλπίδ' αὖ μίμνων,
 Χρηίζων βίοντιο, κακὰ πρὸς ἐλέξατο θυμῶ.
 Ἐλπίς σ' ἐκ ἀγαθῇ λεγκιμλόνι ἀνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ὃν λέγῃ, τῷ μὴ βί' ἀρ' κ' εἴη.
 Δείκνυε δὲ δ' μῶεσι, θέρους ἐπὶ μέσσοι ἐόντ',
 Οὐκ αἰεὶ θέρ' ἐοσέται, ποιεῖδε καλίας.
 Μιῶα δὲ λῳαῖωνά, κακ' ἤματα, βέδρεα πάντα,
 Τῶτον ἀλδύαδα. καὶ περ γὰρ αὖ, αὐτ' ὑπὸ γαῖαν
 Πνδύσαντ' βορέας δ' οὐσηλεγεῖν τελέθωσι,
 ὅς τε δ' αὖ θρήνης ἱπποτρόφος θυρεὶ πόντω
 Εμπνδύσας ὥρνε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψιμόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρε' ὃν βήσους πλανᾷ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Εμπίπτων. καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήειτ' ὕλη.
 Θῆρον δὲ φείσσο' ὕρας σ' ὑπὸ μέζ' ἔθνητο,
 Τῶν καὶ λάχνη δ' ὄρμα κατὰ σκιον, ἀλλὰ νυ καὶ τῷ
 Ψυχρὸς ἐὼν δίακοι δ' ασυστέρων πρὸ ἐόντων.
 Καὶ τε δ' αὖ ρινὸς βοὸς ὄρχεται, ὅδ' ἐμὴ ἴχει.
 Καὶ τε δ' αὖ αἶγα ἄκοι τανύτριχα. πάντα σ' ὅτι,
 Οὐνικ' ἐπικεταναὶ τρίχου αὐτῶν, ὅ δ' ἀκοισμ

Accede autem aeneam sedem, et ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines uehemens
 Detinet. tunc sanè impiger uir ualde domum auget.
 Ne te male hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate, macilenta uero crassum pedem manu
 premas.

Multa uero ignauus uir uanam ob spem expectans,
 Egens uictus mala intra animum uersat.
 Spes uero non bona indigentem uirum fert,
 Sudentem in taberna, cui uictus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, estate adhuc media existente:
 Non semper æstas erit, parate nidos.
 Mensem uero Ianuariū, malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc uitate: et glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra et sylua,
 Multas uero quercus alticomas, abietesq; densas
 Montis in uallibus deijcit, terræ multos pascenti
 Incumbens, et omnis reboat tunc ingens sylua:
 Ferae autem horrent, caudasq; sub pudenda ponunt.
 Et etiam quarum uellere cutis densa est, et quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bouis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamq; per capræ flat hirsutam. ouium aut greges nō item,
 Bo quod annui ipsarum uilli sunt, non perflat

Vis uenti boreæ incircum uero fenem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quæ ædes intra cbaram apud matrem manet,
 Nondum opera experta aureæ Veneris,
 Beneq; lota tenerum corpus, et pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exosis polypus suum pedem
 arrodit,
 Inq; frigida domo, et in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populumq; et urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc senè cornutæ bestię et inicornutæ syluicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosunt.
 Fugiant, et passim omnibus idipsum curæ est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utiq; tripedi homini similes,
 Cuius et ad humeros incuruatū est caput, et pauimentū spo
 Huic similes incedunt, uitantes niuem albam. (stat)
 Et tunc indue minimum corpus, ut te iubeo,
 Chlenamq; mollem, et talarem tunicam.
 Stamine uero in pauco multam tramam intexe,
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neq; erecti horreant, leuati per corpus.
 Circum uero pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.

Ἦ ἀνέμῳ βορέῳ. τροχάλομ δὲ γέροντα τίθῃσι.
 Καὶ δὲ πῶνικῃς ἀπαλόχρους ὁ δίακσιμ,
 Ἦτε δόμων ἔντοδι φίλῃ πῶνικῇ μίμναι,
 Οὐπω δ' ἔγ' εἰδ' ἤα πολυχρύσου ἀφροδίτης,
 Εὐτε λοισαμλὴν τόρνα χρῶα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χείσαμλὴν, νυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου,
 Ἦματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσεος ὅμ πόδα τένει,
 Εἰ τ' ἀπ' ὕρω οἴκῳ, καὶ ἔν ἡθεσι λοδυγαλέοισιμ.
 Οὐ γάρ οἱ ἥελιος δ' εἰκνυ νομόν ὀρμηθῆναι,
 Ἀλλ' ὕδ' ἱουάνεωρ ἀνδρῶν δ' ἡμόν τε πόλιμ τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλώεσσι φαίνει.
 Καὶ τότε δ' ἡ λοδραοὶ καὶ νῆκοροι ὑληκῶνται,
 Λυζρόμ μυλιόωντον ἀνὰ δρῦα βησῆεντα
 Φόβουσιμ. καὶ πᾶσιμ ἔνι φρεσὶ ἴδω μέμνην,
 Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινὲς λοδυμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆην, τότε δ' ἡ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐτ' ὡν νῶτα ἔαγε κάρη δ' εἰς ὄδας ὀρᾶτε.
 Τῶ ἱκελοι φοιτῶσιμ, ἀλοδυόμενοι νίφα λοδυκίῳ.
 Καὶ τότε ἔοσαοται δρῦμα χρῶς, ὥς σε κελόω,
 Χλαινάντε μαλακίῳ, καὶ τὸρμόεντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἔνι πᾶν πολὺν λορόκα μινύσαοται.
 Τίῳ πόδεσσαι, ἵνα τοι τρίχον ἀτρεμίωσι,
 Μὴ δ' ὀρθαὶ φείσωσιμ ἀειρόμεναι ἤτ' σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πένδρα βοὸς ἱοὺ λοδαμλῶσι.
 Ἀρμυκα δ' ἡσπᾶται, πῆλσιμ ἔντοδον πυκνάσας.

Πρωτόγονον δ' εἶφωρ, ὅπότεα λῆρας ὄρεον ἔλθαι
 Δέρματα συρρ' ἀπ' ἑνὸς νόθου βοός, ὅφρ' ὑδὶ νότα
 Υἱὸς ἀμυγδαλὴ ἀλλεῖν, κεφαλῇ δ' ὑπὸρθον,
 Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' ἕαται μὴ καταδ' οὐκ.
 Ψυχὴ γὰρ τ' ἠὲς πέλεται, βορέας πεσόντ' ἔθ.
 Ἡῶς δ' ὑδὶ γαῖαν ἀπ' ὕραν ἄστρον ἔσθοντ' ἔθ.,
 Ἄνε πυροφάρ' ἔθ., τέταται μακάρων ὑπὸ δ' ὄρεσι,
 Ος τε ἀρυσάμεν' ἔθ. παταμῶν ἀπ' ἀγνὴ ναόντων,
 Υψὺ ὑπὲρ γαῖας ἀρβύς αἰέμοιαι θυέλας,
 Ἄλλατε μὲν δ' ὑεὶ ποτὶ ἑσπέρου, ἄλλατ' ἄκροι,
 Πυκνὰ θεικίς βορέας νέφια λονέαντ' ἔθ.
 Τὸν φθάρμεν' ἔθ., ὄρεα τελέσας, αἶκον δ' ἐνέσθας,
 Μὴ ποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόν νεφος ἀμυγδαλύνει,
 Χρῶτά τε μυδ' αἰῶν θείν, ἡδ' ἔθ. εἶματα δ' οὐκ.
 Ἀλλ' ὑπαλδύαδ' ἔθ. μίς γὰρ χαλεπώτατος ἔθ. (ποις.
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώ-
 τῇ δ' ἔθ. ὄρεσι βοσὶν, ὑδὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἶν,
 Αρμαλῆς μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόθου θυφρόναι εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἑνὶ αὐτόν,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὸς ἔθ. αὐθις
 Ἐν παντὶ μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἑνείκει.
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡλίουιο
 Χειμὲρ ἐκτελέσει Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τὸτ' ἄσθας
 Αρκτοῦρ' ἔθ. πωλιπὼν ἱερὸν ῥόον ὀκτανοῖο
 Γρῶτον παμφάνων, ὡς τέλειται ἀκροκνέφαιος.

Τὸν δ'

Primogenitorum uero hoedorum, cum frigus tempestiūna
uenerit,

Pelles confuſo neruo bouis, ut ſuper humerum

Pluuie arceas teporem. ſupra caput uero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:

Frigida enim aurora eſt, borea cadente:

Matutinus uero ſuper terram à cœlo ſtelliſtero

Aër frugifer, extenſus eſt beatorum ſuper opera.

Qui hauſciens è fluminibus ſemper fluentibus,

Alte ſupra terram leuatus uenti procella

Interdum quidem pluit ad ueſperam, interdum flat.

Denſas Thracio borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfectō domum redi,

Ne quando te cœlitus tenebroſa nubes circumtegat,

Corpusq; madidum faciat, ueſtesq; humectet:

Sed cuitato. Menſis enim difficillimus hic

Hybernus: difficilis ouibus, difficilisq; hominibus.

Tunc medium bobus, homini uero amplius adſit

Alimonia, longæ enim ualidæq; noctes ſunt.

Hæc obſeruans perfectum in annum

Aequato noctesq; & dies, donec rursū

Terra omnium mater fructum omnigenum proſerat.

Quon ſexaginta poſt uerſiones ſolis

Hybernos perfecit Iupiter dies, tunc ſanè ſtella

Arcturus relinquens immenſum fluctum Oceani,

Primum totus apparens exoritur ueſpertinus.

Poſt

Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo

Ad lucem hominibus, uere nuper coepto.

Hanc praeuertens, uites incidito. sic enim utile.

At quum domi porta à terra plantas ascenderit,

Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendae uites,

Sed falcesq; acuito, seruosq; excitato.

Fugito uero umbrosas tabernas, et ad auroram cubile,

Tempore messis, quando sol corpus exiccat.

Tunc festina, et domum fruges congrega,

Diluculo surgens, ut tibi uictus sufficiens sit.

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

Aurora tibi promouet quidem uiam, promouetq; laborem

Aurora, quae apparens multos ingredi fecit uiam

Homines, pluribus uero iuga bobus imponit.

Quum uero carduusq; floret, et canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, aestatis laboriosae tempore,

Tunc pinguesq; caprae, et uinum optimum,

Salacissima uero mulieres, et uiri imbecillissimi

Sunt, quoniam caput et genua Sirius exiccat.

Siccum uero etiam corpus ob aestum. Sed tunc tantum

Sit petrosa q; umbra, et Biblinum uinum,

Libumq; lacteum, lacq; caprarum non amplius lactan-
tium,

Et bouis arboriuorae caro, nondum enixae,

Tentorumq; horodorum. praeterea nigrum bibito uinum,

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογὸν πάνδοκον ὥρ' ἔχελιδ' ὤρ,
 Ἐς φάθ' ἀνθρώποις ἔαρθ' νέου ἰσάμελόιο.
 Τὼ φθάμενος, οἶνας ποδὶ ταμνέμεν. ὥς γ' ἄμφορ.
 Ἀλλ' ὅπότεν φερέοικ' ἀπ' χθονὸς αὖ φυτὰ βαίνει,
 Πλῆκ' ἀσφύγων, τότε δ' ἡ σκάφος ἔπει οἶνέωρ,
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρὰς τε μέλαι, καὶ δ' μῶας ἐγείρει.
 Φόβειν δὲ σκιερὸς θῶκους, καὶ ἐπ' ἡῶ καὶ ἵτον,
 Ωρ' ὅν' ἀμντῶ, ὅτε τ' ἡέλιθ' ἤρ' αὖ κέρφει.
 Τημετ' ἀσφύδιον, καὶ οἶκα δὲ καρπὸν ἀγείρει,
 Ορθρὸς ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρκιθ' εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ὄρ' γοιο τρίτῳ ἀρμείρεται αἶσαν.
 Ἡὼς τοι πρῶφ' εἰ μὲν ὁδοῦ, πρῶφ' εἰ δὲ καὶ ὄρ' γον.
 Ἡὼς, ἥ τε φανείσαι πολέας ἐπέβησε λιλοῦθ' ὅθ' ὅθ'
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' αὖτ' ἑλγὰ βροτὶ τίθησι.
 Ἡμεθ' δὲ σκόλυμός τ' αὖθις, καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δρυιδρὶ ἑφ' ἐξομένῳ, λιγυρὴν καταχέυνετ' αἰοῖ δ' αὖ
 Πυκνὸν ὑπὸ πῆδ' ὕγων, δέρεθ' καματώδεθ' ὥρ',
 Τῆμεθ' πόταταί τ' αἶγ' ὄν, καὶ οἶν' ἄρειθ',
 Μαχλότα δ' ἡ μωαῖκον, ἀφανρότατοι δ' εἰς αὖθροθ'
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα σείειθ' ἄρ' αὖ.
 Αὐαλέος δ' εἰς τε χροῖς ὑπὸ λαύματος. ἀλλὰ τό τ' ἡδ' αὖ
 Εἴη πετραῖν τε σκίη, καὶ βίβλιν' οἶνος,
 Μάρετ' ἀμολγαῖν, γάλα τ' αἶγ' ὄν σβεννυμέναων.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο λείας, μήπω τετοκίης.
 Πρωτόγονον τ' εἰφ' αὖ, αὖτ' ὅτ' ἀνδοπα πινέμεν οἶν',

Ἐν σκιᾷ ἑξαμύλων, λιγυρομύλων ἢ πορὶ ἐδάφ' ἡς,
 Ἀντίον δ' ὑπερέειθ' ἀνέμω τρέψαντα πρόσωπον.
 Κελύνης τ' ἀγνάς καὶ ἀκρόνυτον, ἢ τ' ἀθόλωτον,
 Τεῖς ὑδάτων πρὸ χεῖρ, το δὲ τέταρτον ἱέμεν οἶνον.
 Διμοσί δ' ἐποτρύνειν, δ' ἡμῖν τὸν ἱερὸν ἀκτὺν
 Δινέμεν. εὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ ἀδύνηθ' ὠρίωνθ',
 Χώραν γὰρ ὕδατι καὶ ὑπερβολῇ γὰρ ἀλῶν,
 Μέτρων δ' ὑπομίσσασθαι γὰρ ἀγχοῖσι. αὐτὰρ ἐπὶ λὺ δ' ἡ
 Πάντα βίον κατὰ θάλασσαν ἐπ' ἀρμενὸν γένεσθαι οἶνον,
 Θῆτ' ἀοικὸν ποιεῖσθαι, καὶ ἀτκνον ἐλθόν
 Δίξασθαι λέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔειπθ'.
 Καὶ λῦνα κατεχάρσεντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτου,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκοιτόν τ' ἀνὴρ ἀπ' ἀρχῆς ἐλκτοί.
 Χόρτον δ' ὀυκομίσσαι, καὶ σὺ φέρτον, ὅφρα τι εἴη
 Βασί καὶ ἡμερόκοιτον ἐπικεταύον. αὐτὰρ ἔπειτα,
 Διμοῖς ἀναψύξαι, φίλα γούνατα, καὶ βοὲ λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείειθ' ὅτ' μέσον ἔλθῃ
 Οὐρανόν, ἀρκτεῖον δ' ἐσὶ δ' ἡ ῥοδόδ' ἀκτυλθ' ἡὼς,
 Ω πέρου, τότε πάντας ἀπόδριπε οἶκα δὲ βότρους.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ δ' ἑκα ἡμέατα καὶ δ' ἑκα νύκτας,
 Γόντε δὲ συσκιᾶσαι, ἔκτω δ' εἰς ἀγρὶ ἀφῦσαι,
 Δῶρα δ' ἰωνύσου πολυγυθίους. αὐτὰρ ἐπὶ λὺ δ' ἡ
 Πληκίᾳ δ' ὅτ' ὑάδ' ὅτ' τε τό, τε ἀδύνηθ' ὠρίωνθ'
 Διύωσι, τὴν τ' ἔπειτ' ἀρότρων μεμνημένον εἶν,
 Ωραία, πλῆν δ' ἡ γὰρ χθονὸς ἀρμενθ' εἶν.

ex 100
 100
 100

Hier
 100
 100

/ ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πληροῦς καὶ τοῦ
 ὁρῶντος αὐτῇ καὶ τῇ πλῆνι γὰρ αὐτῇ
 ὑποκρίσιν αὐτῇ ἀποκρίσιν.

In umbra sedens, saturatus cibo,
Contra temperatum uentum obuerso uultu.
Fontisq; perennis, ac deflui, quiq; illimis sit,
Tertiam aquæ partem infunde, quartam uero uini misce.
Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
Vertere, quando primum apparuerit uis Orionis,
Loco in uentoso, & bene planata in area.
Mensura uero diligenter recondito in uasis. sed postquam
Omnem uictum deposueris sufficientem intra domum,
Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere iubeo, molesta est autem quæ liberos habet an-
cilla.

Et canem dentibus asperum nutrito, nec parcas cibo,
Ne quando tibi interdiu dormiens uir facultates auferat.
Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac uulis annum pabulum. sed postea
Seruos refocillato, chara genua, & boues solue.

Quum uero Orion & Sirius in medium uenerit
Cœlum, arcturum autem inspexerit rosea digitis, Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uuas:
Exponito uero soli decem dies, totidemq; noctes.
Quinq; autem adumbrato, sexto in uasa haurito
Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utiq;
Pleiadesq; hyadesq; ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestiue, annus uero per terram accommodus sit.

d

Quod

Quod si te nauigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utiq; Pleiades robur ualidum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe uariorum uentorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te inbeo.
 Nauem uero in continentem trahito, munitoq; lapidibus
 Vndiquaq; ut arceant uentorum robur humidè flantium,
 Sentinam exhauriens, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta uero congrua omnia domi tuæ reponæ,
 Ornate conseruans nauis alas pontigrada.
 Clauum uero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestinam expectato nauigationem, dum ue-
 niat.

Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus uero onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,
 Quemadmodum meusq; pater, & tuus, stultissime Persæ,
 Nauigabat nauibus, uictus indignus boni.
 Qui olim & huc uenit, immensam pontum emensus,
 Cum Aeolide relictæ, in naui nigra,
 Non reditus fugiens, neq; opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
 Consedit autem prope Heliconem misero in uico
 Ascræ, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bone.
 Tu uero ô Persæ operum memor esto
 Tempestiuorum omnium: de nauigatione uero maxime

Nauem

ἀνὰς φλο. πρ. παρ. ἀνδρ. ἑκάστῳ ἰ & Throct. ἰκίτ.
πῶς ὁ σῶμα πῶς παρ. παρ.

В Р Г А К А И Н М Е Р А И.

51

Ἰδ' ἐπεὶ ναυτιλίας δ' ὑπὸν ἐμφέλον ἱμῶρος αἰρή,
 εὐτ' αὖ πηκιάδες ἀδύνῃσι δ' ὄμβροισι ὠρείωνται
 φεύγουσαι, πίπῃσι δ' ὕδροισι πόντον,
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσι ἅηται.
 Καὶ τότε μήκετι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Γλῶσσι δ' ὀργάζεσθαι μεμνημένῃσι, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου δρύσαι, πυκνᾶσαι τε λίθοισι
 πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσι ἀνέμων μῆκος ὑγρὸν ἀγνάντων,
 χείμαρον δ' ἐδρύσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπ' ἀρμύλλῃσι πάντα τεῶν ἐνὶ κάρτεσσι οἴκῳ,
 εὐκρόσμως σολίσσας νηὸς πῆρ' ἀπὸ ποντοπόροιο.
 Γηδ' ἄλιον δ' ὀυεργὸν ὑπὲρ καπνὸν κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὡραῖον μίμνειν πλοῖον εἰσοῖκον ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν ἅλα δ' ἐλκόμεν, ἐν δ' ἔτε φόρῳ
 ἀρμύλλον ἐντυῦσθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδι' ἔσθῃ ἀρῇαι.
 Ὡς πόρ' ἐμός τε πατήρ, καὶ σὺς, μέγα νῆπιε πέριπτο,
 Γλωίξεσκε νηῦσιν, βίβ' ἐλεχθῆμεν ἐοδῶν.
 Ὅς ποτε καὶ τῆσ' ἦλθε πολὺν δ' ἅμα πόντον ἀνύσας,
 κύμῳ αἰολίδ' ἀπὸ λιπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 οὐκ ἄφρον' ἐφύγον, ὅδ' ἐπὶ πλοῦν τε καὶ ὄλβον,
 ἀλλὰ κακῶν πονήων. τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσσατό δ' ἄγχι ἐλικῶνται οἰζυρεὶ ἐνὶ κώμῃ
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, θέρει δ' ἀργαλῆα, οὐδ' ἐποτ'
 τυῶν δ' ὅπως πέριπτο δ' ἔργων μεμνημένος εἶναι, (ἐοδῶν.
 Ὠραῖον πάντων, πόδι ναυτιλίας δὲ μάλιστα.

Νῆ' ὀλίγῳ ἀνείρ, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία δέδρα.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ὑπὲρ κείνῳ δεικνύει.
 Εἴς τ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῃ τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βόλῃαι δὲ χρεῖα τε πῶφυγείν, καὶ λιμὸν ἀτάρπῃ,
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένῳ, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων δὺρῆα πόντον,
 Εἰ μὴ εἰς οὐβοίαν δ' αὐλίδ' ἔσθ' ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
 Μείναντο χειμῶνα, πολὺν σιμῶνα ἄγειραν //
 Ελλὰ δ' ὅτ' ἐρεῖς, τροίῃ δ' ἐκαλλιμύαικα.
 Ενθά δ' ἐγὼ ἐπ' ἀέθλα δ' αἰφρονος ἀμφοδ' ἀμανῶς,
 Χαλκίδ' αὖτ' εἰσεπέριχα. τὰ γ' ἡ πῶπεφραδ' ἄμῃα πολ
 Αθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλῃτορες. ἐνθά με φημί (λα
 ὕμνω νικήσαντα, φέρειν τρίπῳ δ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μέσῃσ' ἐλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα,
 Ενθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοδ' ἡς.
 Τόσπον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.
 Αλλὰ καὶ ὡς δρέω ζωὸς νόον ἀεγίοχοιο.
 Μῶσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθεσφατον ὕμνον ἀείδειν.
 Ηματὰ πρηντήκοντα μετὰ τροπῆς ἡελίοιο,
 Ες τέλ' ἐλθόντ' ἔδρε' ἑκαμῶδεος ὥρης,
 Ωραῖ' ὡς πῶλεται θνητοῖς πλῆθος, ὅτε κε νῆα
 Καυάξαις, ὅτ' ἀνδρας ἀκφδίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δ' ἡ πρόφρων γ' πρσιδ' αὖν ἐνοσίχθων,

Nauem parua laudato, magna uero onera imposito.
Maius quidem onus, maius uero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem uenti malos abstineant flatus.
Quando ad mercaturam uerso imprudente animo,
Volueris & debita effugere, & famem inamoenam,
Ostendam tibi modos multisoni maris,
Etsi nunquam nauigandi peritus, neq; nauium.
Neq; enim unquam naui profectus sum ad latum mare,
Nisi in Euboiam ex Aulide, ubi quondam Graeci
Expectantes tempestatem, magnum collegerunt exerci-
tum,

Gracia è sacra ad Troiam pulchris puellis preditam.
Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
Chalcidemq; intraui. praedeliberata uero multa
Certamina instituerunt iuuenes magnanimi. ubi me fateor
Carminè uincens tulisse tripodem auritum.
Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicaui,
Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
Sed & sic dico Iouis consilium Aegiochi.
Musae enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post uersiones solis
Ad finem ueniente aestate, laborioso tempore,
Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem
Fregeris, neq; homines perdiderit mare,
Nisi prouidens Neptunus terrae quassator,

Aut Iupiter immortalium rex uelit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumq; malorumq;
 Tunc uero facilesq; auræ, et mare innocuum,
 Tranquillum, tunc nauem celerem uentis fretus
 Trahito in pontum. onus uero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neq; uero expectato uinumq; nouum, et autumnalem im-
 brem,
 Et hyemem accedentem, notiq; molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem uero et pontum facit.
 Sed alia uerna est nauigatio hominibus:
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum sanè imperuium est mare,
 Verna autem hæc est nauigatio. non ipsam ego tamen
 Probo. neq; enim meo animo grata est,
 Quia rapax. egrè quidē effugeris damnū. sed tamen et hæc
 Homines faciunt, stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum uero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo, ut tibi consulo.
 Ne uero cauas intra naues omnem substantiam pone,
 Sed plura domi relinquito, pauciora uero imposito.
 Miserum enim, ponti in fluctibus periculum incidere.
 Miserum etiam, si quidē in ciurrū prægrande onus imponens

AXCMB

Ἡ ζυὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐβέλυσεν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλοσ' ὅσιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμεθ' αὖ' ὅπκρινέον τ' αὔραι, Ἐ' πόντος ἀπ' ἡμῶν,
 Εὐκκλος, τότε νῆα θολὴν ἀνέμοισι πιθήσας,
 Ελκέμεν ὅν πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπoud' εἰμ' αὖ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἴκῳ δὲ νέεσθαι.
 Μὴ δὲ μέλειν οἴνον τε νέον, καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν' ὑπὸντα, νόστιόν τε δ' εἰνὰς ἐκ' ἡσας,
 Ὅς τ' ὕεινε θάλασσαν ὁμαρτήσας διὸς ὄμβρον,
 Πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' ἔτε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' αὖ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἡμεθ' δ' ἡ πρώτητον, ὅσων τ' ὑδιβάσσε κερῶνιν,
 Ἰχθυὸν ἐποίησεν, τόσον πᾶσι τ' ἀνδρὶ φανείη,
 Ἐν κρᾶθ' ἡ ἀκροτάτη, τότε δ' ἄμβρατὸς ὅσι θάλασσαν.
 Εἰαρινὸς δ' αὖτ' αὖτ' πέλεται πλόος, ὃ μὴ ἔγωγε
 Αἴνημι, ὃ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένῳ ὅσιν,
 Ἀρπακτὸς, χαλεπῶς κε φύγοις κακόν, ἀλλὰ νῦν καὶ
 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νοοιο. (τὰ
 Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δ' εἰλωῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅσι θανεῖν μετὰ λύμασιν, ἀλλὰ σ' ἄνωγα,
 Φράζεσθαι τὰ δὲ πάντα μετὰ φρεσίν, ὅς σ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλεῖον λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντον μετὰ λύμασι πῆματι λῦσαι.
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίον ἄχθος αἰείρας,

Τέτρε, Τέσαρα, Τέτρων ἐτέων Τη.
ὡς ἡ δειπνολόχοι, κλεπτοτρόφοι,

56

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Αξονα καυάξαις, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθείη.
Μέτρα φυλάσσειν. καιρὸς δ' ὡς πᾶσι ἀείθε.
Ωραῖ δὲ γυναικὲς πόρ ποτὶ οἶνον ἀγέειν,
Μήτε τρικλήντων ἐτέων μάλα πόλ' ἀρλείπων,
Μήτ' ὡνθείς μάλα πολλὰ. γάμος δ' ἐπὶ ὥριος ὅτος.
Ἡ δὲ γυνὴ τέτρε ἡβών, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
Γαρθρηνικῶ δὲ γαμεῖν, ὥσθ' ἡθεα κεδνὰ δειδ' ἄξιος.
Τίω δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χάσματ' αἰμαίνε.
Οὐ μὲν γὰρ τοὶ γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἀμεινον κλέπτει
λαλεκώτεζ Τῆς ἀγαθῆς. ὅττι δ' αὐτὴ κακῆς ὁ ῥίγιον ἄλλο,
Δειπνολόχης, ἢτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν πορ εἶοντα
Εὖε ἄτορ δ' αἰοῦ, καὶ ὡμῶ γήραϊ δ' ὠκυν.
Εὖδ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶν.
Μὴ δὲ κασιγνήτῳ ἴσῳ ποιεῖντα ἐταῖρον.
Εἰ δ' ἐκε ποιήσῃς, μὴ μὲν πρότορ κακὸν ἐρξῃς.
Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν. εἰ δ' ἐκν ἀρχῇ
Ἡ πεῖπθ' εἰπὼν ἀκνήμιον, ἢ καὶ ἐρξας,
Δίς πόσα τίνυνται μεμνημένῳ. εἰ δ' ἐκν αὖθις
Ἡ γῆτ' ὅν φιλόπτητα, δίκλῳ δ' ἐδέλῃσι πῖρα χεῖν,
Δεξαδα. δειλὸς τε ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλου
Ποιεῖται. σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἰδ' ὅ.
Μὴ δὲ πολύξεινον, μὴ δ' ἄξεινον καλεῖσθαι.
Μὴ δὲ κακῶν ἐταῖρον, μὴ δ' ἐδλῶν νεικεσῆρα.
Μηδ' ἐποτ' ἐλομένῳ πρηνὲς θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαδ'

Axem fregeri, onera uero intereant.

Mediocritatem observa. occasio uero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,

Neq; triginta annis ualde multum deficiens,

Neq; superans multum: nuptiae uero tempestivae hae.

Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quinto nubat.

Virginem uero ducito, ut mores castos doceas.

Eam uero potissimum ducito, quae te prope habitat, (cas.

Omnia diligenter circū cōtemplatus, ne uicinis ludibria du-

Neq; enim muliere quicquam uir sortitur melius

Bona: rursus uero mala non durius aliud,

Comensatrice: quae uirum tametsi fortem

Torret sine face, et crude senectae tradit.

Bene uero animaduersionē immortalium decorū obseruato.

Neq; fratri aequalem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsam prior malo afficias.

Ne uero mentiaris linguae gratiam. Sin autem coeperis

Aut uerbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum puniri memineris. Sin uero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem uelit praestare,

Suscipe. miser namq; uir amicum aliàs alium

Facit. te uero ne quid animo coarguat uultus.

Ne uero multorum hospes, neue nullius hospes dicaris:

Neue malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

Neq; unquā miserā pauperiem, animi cōsumptricē, homini

d s Sustineas

Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.

Linguae certe thesaurus inter homines optimus

Parce: plurima uero gratia ad mensuram euntis.

Quod si malum dixeris, forsitan et ipse maius audies.

Neque publici conuiuij grauis accessor esto.

Nam ex publico plurima gratia, sumptusque minimus.

Neque unquam de mane Ioui libato nigrum uinum,

Manibus illotis, neque alijs immortalibus:

Neque enim illi exaudiunt, respuunt uero etiam preces.

Neque contra solem uersus erectus meijto.

Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem.

Neque in uia, neque extra uiam progrediendo mingas,

Neque denudatus. deorum quippe noctes sunt.

Sedens uero diuinus, uir et prudens,

Aut idem ad parietem accedens bene septae domus,

Neque pudenda semine pollutus intra domum

Focum iuxta reuelato, sed caueto.

Neque ab infami sepulchro reuersus

Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiio.]

Nec unquam perennium fluminiū limpidam aquam

Pedibus transito priusquam oraueris, aspiciens pulchra fluenta,

Manus lotus ancena aqua limpida.

Qui fluiuium transierit, malitia uero manus illotus,

Ei succensent dii, et damna dant in posterum.

Ne uero à manu deorum in celebri conuiuiio

Siccum

Τέτλαδ' ὀνειδίζεις, μακάρων δόσιμ' αἰγν' εἶνόντων.
 Γλώσσης τι θεσσαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιμ' αἰεῖσθ',
 Φειδωλῆς. πλείεη δὲ χεῖρς ἤϊ μέτρον ἰσοῦς.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκῶσαις.
 Μὴ δὲ πολυφείνῃς δ' αὐτὸς δ'υσπ' ἐμφέλως εἶν.
 Ἐκ κοινῷ πλείεη δὲ χεῖρς, δ' ἀπάνη τ' ὀλιγίση.
 Μὴ δ' ἐποτ' ὅζ' ἡὺς δι' αἰεὶ λείβειν ἄβοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπῆσις, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀκρηύουσι δ' ἐτ' ἀράς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμυλύνθ' ὀρθὸς ὁμῆχῃν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δ' ὕη μεμνημυλύνθ' ἔστ' ἀνιόντα,
 Μὴ τ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδ' ἴω ὄρησας.
 Μὴ δ' ἀργυμνωθεῖς, μακάρων τι νύκτεσ' ἔασιμ'.
 Εξόμηνθ' δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμμένα εἰδῶς,
 Ἡὖ γε πῶς τοῖχον πελάσας θυερχέος αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῆ πεπαλαγμυλύνθ' ἐνδὸθεν οἴκου,
 Εἰς ἐμπειλαδ' ὅρ' πῶς φαινέμεν, ἀλλ' ἀλέεσθαι.
 Μὴ δ' ἀρ' δ' υσφῆμοιο τάφῳ ἀκροσέσαντα
 Σπορμαίνειν γῆνι, ἀλλ' ἀθανάτων ἀρ' δ' αὐτὸς.
 Μὴ δ' ἐποτ' ἀγνάων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδαρ
 Προσὶ πόρῳ, πρὶν γ' ὄψῃ ἰδῶν ὄν καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενθ' πολυκράτῳ ὕδατι λουκῶ.
 Ὅς ποταμὸν δ' αἰετῆ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπῆθ',
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δ' ὤκαν ὀπίσσω.
 Μὴ δ' ἀρ' πρηντόλοιο θεῶν ἐνὶ στατὶ θαλάμῳ

Αὐτοῦ

Αὐτορ ἄρ' χλωρὸν τὰ μνειρ αἰθῶνι σιδ' ἤρω.
 Μῆδ' ἐποτ' οἰνοχόῳ τιθέμεν κρητῆρ' ὅτ' ὑπὸρθον
 Γινόντων. ὅλῳ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴ δὲ δόμου ποιῶν ἀνεπίξεσθαι καταλείπειν,
 Μὴ π' ἐφεισομένη κρῶζῃ λακέρυζα κορώνῃ. *ῥ κελεύς.*
 Μὴ δ' ἄρ' χυτροπόδ' ὡρ ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνελόντα
 ἔσθαι, μὴ δὲ λόεσθαι, ἐπεὶ καὶ τοῖς ᾗτι ποιινῇ.
 Μὴ δ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν, ὅ γὰρ ἄμεινον,
 Γαῖδ' αὖ δυνάδε καταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνλώορα ποιεῖ.
 Μὴ δὲ δυνάδε κάμνον. ἴσον καὶ ἴσῳ τέτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαεινὴ κέσθαι
 ἄνδρα. λουγαλὴν γὰρ ὥτ' ἡρόνον ἔστ' ὥτ' καὶ βῆθ'
 Ποινῇ. μὴ δ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομενίοισι κυρήσας
 Μωμόνειν αἰδολα. θεὸς γὰρ καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 Μῆδ' ἐποτ' ᾗτι πλοχῶν ποταμῶν ἅλα δὲ πλορεόντων,
 Μὴ δ' ὕδ'ι κρῖν' ὡρ ὄρειν, μάλα δ' ὄζα λείεσθαι,
 Μὴ δ' ἄνα ποψύχειν. τὸ γὰρ ὅτ' ἰσὶ λώϊον ὄστιν.
 Ω δ' ἔρδ' εἰν. δεινὸν δὲ βροτῶν ἱππαλδύεο φήμι.
 Φῆμ' γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφῃ μὲν αἶραι
 Ρεῖα μάλ', ἀργαλὴν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀρθεῖσθαι.
 Φῆμ' δ' ὅτ' τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
 Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς γὰρ τις ὄστι καὶ αὐτῇ.

Ἡσιόδου

ἡ γὰρ δὲ
 λυοῖς

συνεφ. εφ.
 44

κελαρῖζω νεφόν, φρίξ' ἀγρὸν
ἡ λουή, φρίξ' ἀγρὸν, λουή, λουή

OPERA ET DIES.

61

Siccum à uiridi refeca nigro ferro.

Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem

Bibentium. perniciosum enim in ipso fatum est situm.

Neq; domum faciens imperfectam relinquito,

Ne quo pacto insidens crocitet stridula cornix.

Neq; à pedatis ollis nondum initiatis rapiens *Erasm. cibum non sacrificium*

Comedito, neq; lauator: quia & hisce noxa inest.

Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)

Puerum duodennem: quia uirum inertem facit.

Neq; duodecim mensium: aequale & hoc est.

Neq; muliebri in balneo corpus abluito

Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc ipso

Pœna. neq; in sacrificia accensa incidens,

Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.

Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,

Neq; in fontium, meijto: ualde autem euitato.

Neq; incacato: id enim nihilo est melius.

Sic facito. grauem uero mortalium euitato famam.

Fama enim mala est, leuis quidem leuatu

Facillimè, molesta uero portatu, difficilisq; depositu.

Fama uero nulla prorsus perit: quam quidem multi

Populi diuulgant. quippe dea quædam est & ipsa.

Hesiodi

HESIODI DIES.

les uero ex Ioue obseruans bene, secundam
sortem
Precipe seruis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, dimensumq; diue-
dendum,

Nempe cum ueritatem populi iudicantes agant.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente

Primum: nouilunium, quartaq; et septima sacra dies.

Hæc enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaq; et nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Undecima uero, duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illæ letis segetibus metendis.

Duodecima tamen undecima multo melior:

Hæc enim net fila in aëre suspensus araneus,

Die expleta, quum et prudens formica aceruum colligit.

Hæc telam ordiatur mulier, proponatq; opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caueto

Sementem incipere, plantis uero inferendis optima est.

Sexta uero media ualde incommoda est plantis,

Viripara bona, puellæ uero non utilis est

Neq; gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ

Apta est, sed hædis castrandis, et gregibus ouium,

Stabuloq;

Η ΣΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

Ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ
 εὔ, κ' ἰμοῖραν
 Πεφραδέμιν δ' μώεσι, τριηκάδ' αμ
 νὸς ἀείσω

Εργατ' ἐποπτεύειν, ἥ δ' ἄρμαλιῶ διατρίασαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ λείνοντο ἀγῶσι.
 Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ διὸς πρὸς μνηστῶν,
 Πρῶτον γῆν, πετράς τε, εἰς ἑβδόμη ἱερὸν ἡμαρ,
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάρεα γείνατο λητώ.
 Ογδόῃ τ' ἐνάτῃ τε, δ' ὕωγε μὲν ἡματα μινὸς
 Εξοχ' ἀεζομνίοιο, βροτήσια δ' ἄρα πένεσαι.
 Ενδεκάτῃ δὲ, δ' ὕωδεκάτῃ τ', ἀμφωγε μὲν ἰσθλαί.
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἥ δ' ὄφρωνα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δ' ὕωδεκάτῃ τε ενδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖνῃματ' ἀερισπότητ' ἀρχῆς,
 Ἡματ' ἐκ πλείον, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὸν σῆσαιτο γυνή, πρὸ βάλοιτό τε δ' ἄρα.
 Μινὸς δ' ἰσαμνὶς τρισκαιδεκάτῃ ἀλῆσαι,
 Σπέρματος ἀρχαδῖ. φυτὰ δ' ἐνθρέψαδῖ ἀρίσκη.
 Ἐκτῇ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ὅσι φυτοῖσι,
 Ανδρογόνος τ' ἀγαθῆ. κούρη δ' ὁ σύμφορός ὅσι,
 Οὔτε γένεσθαι πρῶτ' ὅτ' ἀε γάμος ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδ' ἐμιν ἡ πρῶτῃ ἑκτῇ, κούρη τε γένεσθαι
 Αρμυλῇ. ἀλλ' εἰφός τᾶμνεσιν, καὶ πᾶσι μήλων.

Σκῶντ'

Σκρόντ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ.
 Εἰδὼ δ' ἀνδρογόνος. Φιλίει δ' ἐτε κέρτομα βάζην,
 Ψύδεα δ' ἀμυλίδος τε λόγος, κρυφίως τ' ὀαρισμός.
 Μίωός δ' ὀγδοάτη κάπθην καὶ βῶν εἰμυκον
 Ταμνέμεν, ὅρῃας δὲ δ' υἱωδεκάτη ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ὅν μεγάλη πλέω ἥματι ἴσους φῶτα
 Γείνασθαι. μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὄειν.
 Εἰδὼ δ' ἀνδρογόνον δέκατη. κούρη δ' ἐτε τετράς
 Μέσση. τῇ δ' ἐτε μῦλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῶς,
 Καὶ λυῖνα καρχαρόδοντα καὶ ὅρῃας ταλαεργούς
 • Πρηνῦναι, ὕδρι χεῖρα πιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῶν
 Τετράδι δ' ἀλεύασαι φθίνοντ' ὅθ' ἰσαμλὺν τε,
 Αλγέα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἥμαρ.
 Εἰ δὲ τετάρτη μίωός ἄγεσθαι δ' ὅθ' οἶκον ἀκροίτην,
 Οἰωνὸς κείνας, οἳ ἐπ' ὄργματι τούτῳ ἀρίστοι.
 Γέμψῃας δ' ὀζαλέασαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε β' αἰνά.
 Εἰ πέμπῃ γὰρ φασιν εἰωνύας ἀμφιπολόμεν,
 Ορκον πιννυμλίας, τὸν εἰς τέκε πῆμ' ὑδιόρκους.
 Μέσση δ' ἑβδομάτη δ' ἡμῆτορ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐοχάλα ὅν ἀλωῇ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 Νηϊὰ τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμυλὰ νηυσὶ πέλονται.
 Τετράδι δ' ἀρχεῶς νῆας πῆγνυαδ' ἀφαιάς.
 Εἰνάς δ' ἡ μέσση ὑδιθ' εἰελα λωῖον ἥμαρ.
 Πρωτίση δ' εἰνάς παναπήμων ἀνθρώποισιν.

Εἰδὼ

Stipuloq; circum sepiendo pastoralis benigna dies est,
 Bona uero uiripara, amatq; conuicia loqui,
 Mendaciaq;, et blandos sermones, et occulta colloquia.
 Mensis uero octaua caprum, et bouem mugientem
 Occidito, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima uero in magna, plena die, prudentem uirum
 Generato: ualde enim bonæ est indolis.
 Bona autem uiripara decima, puellæ uero et quarta
 Media. hac uero et oues, et curuipedes boues,
 Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
 Cicurato, sub manum ponens. cautus uero est animo,
 Ut quartam uites desinentis et inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo ualde hæc accommoda est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas uero euitato: quia difficiles sunt, et graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium uindicantes: quod malum Contentio genuit per-
 iuris.
 Media uero septima. Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens, bene æquata in area
 Ventilato, roborumq; sector incidito cubicularia ligna,
 Naualiaq; ligna multa, et quæ nauibus congrua sunt.
 Quarta uero incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima uero nona prorsus innoxia hominibus.

Bona siquidem est & ad plantandum, & ad generandum,
Tam uiro quàm mulieri, nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
Bobus & mulis & equis celeribus.
Nauem bene clauatam celerem in nigram pontum
Trahito sed pauci uera intelligunt.
Quarta uero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media. pauci uero rursus post uicesimam mensis optimam.
Aurora uigente, pomeridiana uero est deterior.
Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.
Cætera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci uero norunt.
Interdum nouerca est dies, interdum mater.
Harum beatusq; & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
Auguria obseruans, & præuaricationes euitans.

FINIS HESIODI

Operum & Dierum.

Εὐδλή μὲν γὰρ τ' ἠδὲ φυτεῖναι, ἠδὲ γρῦδα,
 Ἀνέει τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ ὅποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεὶς ἄδ' αὖ μίωδ' ἀρίστω,
 Ἀρξάδαί τε πίθω, καὶ ὑδὶ ζυγὸν αὐχρῆνα θείναι
 Βασί καὶ ἡμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήιδ' αὖθις εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμλναι. παῦροι δ' ἐτ' ἀλκῆα λικλήσκουσιν.
 Τετράδ' δ' οἷγε πίθω. πόδε πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μέσση. παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδ' αὖ μίωδ' ἀρίστω
 Ἡὲς γινομένης, ὑδὶ δ' εἰλα δ' ὅξιν χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὑδὶ χθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δρυποὶ, ἀκήριοι, ὅτι φέρουσαι.
 ΑΛΛ' ὅ δ' ἀλοῖω αἰνεῖ, παῦροι δ' ἐτ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὶ πῶλε ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων ὅδ' αἰμῶν τε καὶ ὅλβι' ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς, βρῆ γὰρ ζήτα ἀνὰ πῖθ' ἀθανάτοισιν,
 Ορνιδας λείνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟ.

δι' ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Ε 2

Υπόθεσις

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΛΥΓΙ-
ΔΟΣ.

Λαοὶ στρατεύσαντο ὑπὲρ τὰς ἁλκί-
τρυόνθ' Βῆς, ἀνείλοντο δὲ ἡ Ἀλκί-
νης ἀδελφὸς, τῶν θευμάτων ὑποβρα-
γωνίζομενός. τοῖ δὲ ἀμειψύωνθ' Βε-
λομίνος αὐτῇ σιωελθεῖν, ὃ πρότορον αὐτῷ ὑπείχετο,
πρινὴ πρὸς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξεται τιμω-
ρίαν. ὃ δὲ ὑπὲρ στρατεύσας, ἀνείλεν αὐτὸς. ἤντι δὲ τὴν
αὐτῷ νύκτα σιωδρῶντο αὐτῇ ἀμφοτέρω, ὃ, τὸ
Ζεὺς καὶ ὁ ἀμειψύων. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέ-
ψας, Ζεὺς δὲ βεληθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γηγνῆ-
σαι. ἡ δὲ λύνει, ἐκ μὲν ἀμειψύωνθ' ἰοκλέα, ἐκ δὲ
Διὸς ἡρακλέα. ὃς καὶ ὑπὲρ λύνκον ἀφ' ὅς ἦν, ἡνίοχον
ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται. ὃς εὖ τὰς δεκάδας ἄγον-
τας εἰς πυθῶν, πόλει σύλα. σκεπαθεὶς δὲν ἡφαιστο-
τόνκτω ἀσπίδι, πρόσσεισιν εἰς τραχίνα πρὸς λήϊκα.
συμβαλὼν δὲ τῷ λύνκῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν δὲ
ἀφ' ὧν ὑποβρασιζόντα τοῖς ἡδ, ἤντι μὲν πητρώσκει.
καὶ ὅτως ὀρχετο πρὸς λήϊκα. λῦ δὲ ὁ λύνκος, γαμ-
βρὸς λήϊκθ', ὑπὲρ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

Ἡσιόδου

ARGVMENTVM SCVTL

Aphij militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmenæ fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autē uolente ipsi coire, non prius ei promisit, quā fratricidarum faceret uindictam. Ille autem immilitās, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolens hominibus auxiliatorem generare. Illa uero parit ex Amphitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem. qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredatur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusq; cum Cygno, ipsum quidem interemit, Martem uero scuto defendentem filium, in crure uulnerat. Atq; ita uenit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themisto-
nomen.

e 3

Hesiodi

HESIODI SCVTVM

HERCVLIS.

E V qualis relinques domos, et pa-
triam terram,

Venit ad Thebas, cum simili Marti
Amphitryone,

Alcmene, filia populos seruatis Ele-
ctryonis,

Quae certe mulierum genus orna-

bat feminearum,

(debat

Et pulchritudine et magnitudine. animi aut nulla conten-
earum, quas mortales mortalibus pepererunt concubentes.

Huius et ab capite, et palpebris nigris,

Tale spirabat, quale et aureae Veneris.

Quae et tantum in animo suum honorabat maritum

Quantum nondum aliqua honorauit mulierum feminearum,

Attamen patrem bonum interfecit, ui domans,

Iratus pro bobus, relinquens autem ille patriam terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Scorsum sine desiderato amore. non enim sibi licuit

Prius lectum cōscendere pulchras suras habetis Electryonis,

Quam cadem ultus est fratrum magnanimorum

~~Sui~~ uxoris. mollificante autem combustit igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum et Teleboarum.

Sic

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

οἷν πῦλιν ὄρα δόμους, καὶ πατρίδ' αὖ
γαῖαν,
ἤλυθον δ' αὖ θήβας, μετ' ἀρήϊον ἄμφω
τρούωνα,

Ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσφό' ἡλεκτρούωνος,
Ἡρὰ γυναικῶν φύλον ἐκείνου το θηλυτόραον,
εἶδεῖτε μεγέθει τε νόον γέ μιν ὅστις εἰρεῖ
τάων, ὅς θνητοῖς θνητοῖς τέον θυνθεῖσαι.
Τῆς, καὶ ἄρ' κρηθον, βλεφάρων τ' ἄρ' ἰσανέων,
τοῖον ἄνδ' οἶον τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὡς κ' ἔθυμόν ἐόν τίεσκον ἀκοίτῳ,
ὡς ὅτε πῦλιν ἔπιδε γυναικῶν θηλυτόραον.
Ἡ μὲν πατὴρ' ἐδὸλον ἀπέκτανον ἰοιδ' αἰμάσας,
Χωσάμενος πόλιν Βασί. λιπὼν δ' ὅτε πατρίδ' αὖ
εἰς θήβας ἰκέτο δούσε φρεσάκας καδ' μέγας, (γαῖαν,
ἐνδ' ὅγε δ' ὡματ' ὄναι σὺν αἰσθίῃ πρᾶκῳ τι,
νόσθῳ ἄτορ φιλότῳ εἰσμέγας. ὅ γὰρ οἱ ἦεν
πρὸν λεχέων ὑπὸ βίῳ αἰσφύρῳ ἡλεκτρούωνος,
πρὸν γέ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἡς ἀλόχου. μαλὶν δὲ καταφλέσαι πυρὶ πόμας
ἀνδρῶν ἡρώων τεφρίων, ἰδὲ τελεβοκῶν.

Ως γὰρ οἱ δέκα τ' αἰετοὶ δ' ὑπὸ μαρτύροι ᾔσαν.
 Τῶν δ' ὅ γ' ὀπίσσω μὲν ἐπείγ' ὅπῃ τάχιστα,
 Εκτελέσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ δόθ' ἐν δέμῃς ἦεν.
 Τῶ δ' ἅμα ἱεῖς πολέμοιο τε φιλόπιδ' ὅς τε
 Βοιωτοὶ πλῆξιπποι, ἑσπερίων πονείοντόν,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοί, καὶ φαιακῶν μεγάθυμοι,
 Ἐσπερὶν ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς ἀλκαῖοιο,
 Κυδλιόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσιν ἑλφικῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φνιδύσαι.
 Ωρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυασοδμύων,
 Ἰμείρων φιλότῃτ' εὐζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχιος. τάχα δ' ἴξε τυφάονιον. τότε δ' αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον πρῶσεβησατο μητιέτα ζόνς.
 Ενθα καθεζόμεν' ὅφρα μὲν ἔσκειλα ὄργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυνοσφύρεσσι ηλεκτρονώνας,
 Εὐνῇ καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεισιν δ' ἄρ' ἐέλθωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμειβόμεν' ἀποσείων, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εκτελέσας μέγα ὄργον, ἀπείκ' ὅρδ' ἐδύμοι δέ.
 Οὐδ' ὅ γ' ὑπὸ δ' ἑμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 Ωρτ' ἰέναι, πρὶν γ' ἢς ἀλόχον ὑπὸ βῆμιναι δυνῆς.
 Τοῖος γὰρ κραδίῳ πόθ' ἄνυστο ποιμένα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπὸ κτεφύροι κακότητα,
 Νέσσον ὑπὸ ἀργαλῆς, ἢ καὶ κρατὶ ὑπὸ δεσμῷ,
 Ως γὰρ τότε ἀμειβόμεν' χαλεπὸν πόν' ἐκτολμήσας,
 Λαοκ.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,
 Quorum ille curabat iram. Et festinabat quàm celerrimè
 Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul, cupientes et belli et persecutionis
 Bæoti, percussores equorum, super scuta spirantes,
 Et Locri breuibus armis pugnatores, et Phocenses magnam
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei, (mi-
 laetabundus populis. pater autem hominumq; decorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (rareb.
 Et hominibus artium inuentoribus nocuementi expulsores gentes
 Statim uero descendit ab olympo dolum mentibus struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris,
 Nocturnus. cito autem uenit Typhaonium. Tunc aut rursus
 Phicium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedens mentibus cogitauit stupida opera.
 Eadem quidem enim nocte extensum pedem habentis Alcme-
 næ filie Electrionis,
 Lecto et amore mistus est, et perfecit desiderium.
 Eadem autem et Amphitryon populorum defensor, incly-
 tus heros,
 Perficiens magnum opus, uenit suam domum,
 Neq; ille ad famulos et pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquam suæ uxoris conscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastorem populorum.
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Egritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon grauem laborem finiens,

Γαῦ δ' ἄλσθ' καὶ βωμός ἀπόλωνθ' παγασάεσσι
 λάμπειν ἔπαυε δ' εἰνοῖο θεῶ τόνχ' αὖτε καὶ αὐτῷ.
 Εὖρ δ' ὅς, ὀφθαλμοῦν ἀπὲλ' ἀμπέρ. τίς κεν ἐκάνθη
 ἔτλη θνητὸς εἶναι κατ' ἀντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν ἡρακλῆθ' καὶ λυδ' ἀλῆμος ἰολάου;
 Κείνων γάρ μεγάλτε βίη, καὶ χεῖρόν ἄαπ' ἔστι
 ἔξ ὧμων ἐπ' ἔφυγον ὡτὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ος ῥὰ τὸδ' ἡνίοχον πρὸς φη ἱρατόρον ἰόλαον,
 Ἡρώς ὦ ῥόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ περ μετ' ἀθανάτους μάκρας, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσι,
 Ἡλ' ἔγν' ἀμφ' ἱτρύων. ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θῆβιν
 ἦλθε, λιπὼν τέρωνθον εὐκτίμενον πολίεθρον,
 Κτάνας ἡλεκτρυόνα βοῶν γῆν' ὄρυμνέσων.
 Ἰκερ δ' εἰς ἱερόντα, καὶ ἡνίοχον τανύπεπλον.
 Οἳ ῥά μιν ἡσυχάζοντο, καὶ ἄρμυνα πάντα πρῆϊχον,
 Ἡ δὲ κ' εἰδ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρ' ἐπὶ λόθι μάλλον.
 Ζῶν δ' ἀγαλόμενον σὺν εὐσφύρεσσι ἡλεκτρυόνας,
 Ἡ δ' ἀλόχον. τάχα δ' ἄμμοδ' ὡτὶ πλομέων ἤναια γῆ,
 Ἰανόμειδ' ὅτε φρένας ἤναλίγκιον, ὅτε νόημα,
 Σὺς τε πατὴρ εἰ ἐγώ. τοὶ μὲν φρένας ὄξε' ἔλθ' Ζεὺς.
 Ος πρὸς λιπὼν σφετόρον τε δῖωμα, σφετόρος τε το-
 νῆχ' ὅτ' ἐπὶ τὸν ἀλιτυμένον ὄρυμν' ἔειπε. (κῆας
 Ἰχέτλιθ' ἡπ' οὐ μάλα μετ' ἐσθ' ἀχίζ' ὅπ' ἴστω
 κεν ἄτ' ἔλ' ἀχέων. ἡ δ' ὅτ' ἐπ' ἀλῆμος ἰολάου.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλκὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλους,
 Ω. Ω.

Omnem autem nemus & templum Apollinis Pargaei
 Splendebat ab grauis dei armisq; & ipsius.
 Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi
 Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, & inclitum Iolaum?
 Illorum enim magnaq; vis, & manus intangibiles
 Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.
 Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:
 O heros Iolæ, mortalium longe amantissime omnium,
 Certe contra immortales beatos, qui cælum habitant,
 Peccauit Amphitryon, quãdobene coronatâ muris Theben
 Venit, relinquens Tirynthum bene ædificatum oppidum,
 Cum interfecisset Electryona, bouum causa latas frontes ha-
 bentium.
 Venit autem ad Creontem, & Heniocham extensus peplo
 habentem.
 Qui ipsum amabant, & sufficientia omnia præbebant,
 Vt fas est supplicibus. honorabant autem ex corde ualde.
 Viuebat autem letus, cû pulchros pedes habente Alcmena,
 Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis
 Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,
 Et tuus pater & ego. huius quidem mentes eripuit Iupiter
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honorans iniquum Eurystheum.
 Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀφείονα κυανοχάτῳ,
 πάντεσσι ἀναστροφῇ, καὶ ἀργύρεον ὥς κε δυνάμει.
 Ως ἐπὶ αὖ, λυγρὴ μίας ὀρεϊχάλκῳ φαεινῷ,
 ἠφαίστου κλυτὰ δ' ὦρα, πόδι λυγρὸν ἔθηκε.
 Δούτορον αὖ θώρηκα πόδι σήθεσιμ' ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδ' αἰδ' αἶον, ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηνᾶ, κούρη Διὸς, ὅππότε ἔμειλε
 Τοπρῶτον συνόσοντας ἐφορμήσασθαι ἄεθλους.
 Θῆκετο δ' ἄμφ' ὅμοισιν ἀρήϊς Ἀλκτῆρα σιδ' ἡερ,·
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῳ δὲ πόδι σήθεσι φερέτρῳ
 Κάββαλα τ' ὀζόπιθον, πολλοὶ δ' ὄντοισιν οἷσι
 Ρίγηλοι θανάτοιο λαβηφθόχοιο εὐτῆρος.
 Γρόσθον μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυσὶ μῦρον.
 Μίεσαι δὲ ξεστοὶ πόδεσσι κεκοῦνται. αὐτὰρ ὅππῃ
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πῆρύγεσιν
 ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχιδίον αἰθοπι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ δ' ὕτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδάλειῳ, ἀδ' ἀμαντῷ, ὑδὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν.
 ἦ τ' εἶρυτο κάρη ἠρακλῆϊ θείοιο.

Ἄβρσι γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δὲ τις αὐτῷ
 Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Γαῦ μὲν γάρ κ' ἔκλειπτο πταίνῳ λούκῳ τ' ἐλῖφαντι,
 ἠλέκτρῳ δ' ὑπολαμπὲς ἔειν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπρόμενον. κυνέου δὲ διαπύχεον ἠλήλαντο.
 ἐν μίεσσι δὲ δρᾶσκοντ' ἔειν φόβος, ὅτι φατειός,

Εμπάλιν

S C V T V M H E R C V L I S. 81

Sic & nunc magnum equū Arionem nigras setas habentem
 Quacunq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.
 Sic dicens, ocreas eris splendentis,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundo rursus thoracem circa pectora ingressus est,
 Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit
 Pallas Minerva filia Iouis, quando debebat
 Primitus suspitiosa irruere certamina.
 Posuit autem circa humeros nocumenti propulsores ferreū,
 Terribilis uir, & cauiam circa pectora pharetram
 Coniecit retro, multæ autem intus sagittæ,
 Rigide, lethi obliuisci uocem facientis dattrices.
 Antrorsum quidem mortem habebant, & lachrymis luctū,
 Mediæ autem rāsiles longe, sed retro
 Coloratæ aquilæ occultatæ pennis
 Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:
 Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,
 Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
 Quæ seruabat caput Herculis diuini.
 Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
 ipsum
 Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uiden-
 dum.
 Totum quidem in circulo gypso albo, & ebore,
 Et electro sub splendidum erat, & auro lucenti
 Splendens. nigro autem circuli disciorrebant.
 In medio autem draconis erat terror non narrabilis.

f

Retro

Retro oculis igne splendentibus aspiciens.

Cuius et dentibus quidem implebatur bucca albitur discurrentibus,

Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu

Grauis. Lis uolabat, galeata perturbatione hominum.

Infelix, quæ et intellectum et mentem capiebat hominum,

Quicumque obuiam bellum Iouis filio ferrent. (num,

Quorum et animæ quidem terram ingrediuntur, intra infer-

Ipsum. ossa uero ipsis, carne corrupta,

Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.

Ibi expulsatioque, retroque, fugatio pietas erat,

Ibi et tumultus et terror, et hominum cades ardebat,

Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. ibi perniciose Parca

Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, alium non sauciatum

Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.

Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum sanguine hominum,

Terribiliter aspiciens, strepituque grauata.

Ibi serpentum capita terribilia erant, non enarrabilia,

Draconum, quæ torrebant in terra nationes hominum,

Quicumque bellum obuiam Iouis filio ferrent.

Illorum et dentium quidem crepitatio erat, quando pugnaret

Filius Amphitryonis. et ista lucebant miranda opera.

Puncta autem utuntur quædam uidebantur uidere horribilibus dra-

Nigra, super tergora. nigrescebant autem barbae. (conibus,

Ibi porcorum greges masculorum erant, et leonum,

Inter se aspicientium, inascentium, et mordere cupientium.

ut. A

Horum

Ἐμπαλιμ ὄσσοισι πυρὶ λαμπομένοισι δεδρεκώς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλάττω σῶμα λούκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὡδὶ δὲ βλασυροῖο μετώπου,
 Δεινὴ δρῖς πεπότην, κρύσσασα κλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλίκ, ἢ ῥα νόοντε καὶ ἐκ φρεσῆας εἴλετο φωτῶν,
 Οἱ πινόντες ἀντιβίω πόλεμον διὸς ὑἱὸν φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δαύσας ἄϊδος εἴσω
 Λύτῃν. ὅς τε δὲ σῶμα πῶδὲ ῥινοῖο σαπίσης,
 Σειρὶς ἀζαλέοιο καλαίνῃ πύθετοαι ἀκ.
 Ἐν δὲ προΐωξίς τε παλῖωξίς τε τέτυκτο,
 Ἐν δὲ ὅμαδός τε φόβος τ' ἀνδρῶν κατασίητε δεδῆαι,
 Ἐν δὲ δρῖς, ὅν δὲ κυσθιμός ἐθύνεον. ὅν δὲ ὅλην ἑλῆς
 Ἄλλον ζῶον ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄσπον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα ἢ μόνον ἔλκε ποδῶν.
 Εἶμα δὲ ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
 Δεινὸν δεξομένη, καναχῆσι τε βεβειβῆα.
 Ἐν δὲ ὀφίωρ κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, ὅ π φατειῶν,
 Δώδεκα. τὰ, φοβέεισθον ὡς χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ πινόντες ἀντιβίω πόλεμον διὸς ὑἱὸν φέροιεν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴν πέλυν, εὐτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωύτα δρῖα.
 Στίγματα δὲ ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρῖα
 Κυάνοι ἢ νῶτα. μελάνθησαν δὲ γήρεια.
 Ἐν δὲ συνῶν ἀγέλας χλοῦντων ἔσαν, ἢ δὲ λεόντων,
 Ἐς σφίεας δεξομένην, καπνόντων δ' ἱερλίων τε.

Τῶν καὶ ὁμιλῶν ὅν σίχον ἥισαμ, ὅδ' ἐνυ φίγε
 Οὐδ' ἔτοροι βρέττω. φείσομαι γε ἢ αὐχῆνας ἀμφω.
 ἦδ' ἡ γὰρ σφίμ' ἐκεῖτο μέγας λῆς. ἀμφὶ δὲ κάπροι
 Δοιοὶ ἀκρυάμνοι ψυχὰς. ἤϊ δ' ἐσφίμ' ἐλαιονόρ.
 Αἶμ' ἀπελείβατ' ὄραζ'. οἱ δ' αὐχῆνας ὄζει πόντον.
 Κεῖατο τιθνεῶν τὸν ὑπὸ βλοσυροῖσι λείδοι.
 Τοί δ' ἐπὶ μάλλον ἐγείρεδ' ἰω, ποτίοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότροι, χλοῦσαι τε σύδω, χαροποιέτε λείοντων.
 Εἰ δ' ἴω ὑσμίνῃ λαπίθων ἀεχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, δρύναντά τε, πειρῶσθαι τε,
 Οπλέατ' ὄζαδ' ἰω τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' ἀμπυκίδ' ἰω, τιταρήσιον, ὄζον ἀρῆθ.
 Θησέατ' αἰγείδ' ἰω, ὑπείκειον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύριοι, χρύσεια πόδι χροὶ τινὲς ἔχοντων..
 Κρήταυροὶ δ' ἔτορ' ὄνθον ἔναντίοι ἡγρέθοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν πετραῖον, ἡδ' ἄσβολον οἰωνισίω.
 Ἀρκῶν δ' ὄρειον τε μελαγχαῖτ' ἰω τε μίμαντα,
 Καὶ δ' ὄνο πόδ' ἰδ' ἰω πόδι μὴ δ' ἰω τε δρύναντά τε,
 Ἀργύριοι, χρύσειας ἐλάτας ἔν χερσὶν ἔχοντων.
 Καὶ τε σιναίικτ' ἰω ὥσ' ἐζωοὶ πόρ' ἐόντων,
 Εγχεσιν ἡδ' ἐλάτης ἀντοχιδ' ὅρ' ὠρεγνῶντο.
 Εἰ δ' ἀρῆθ βλοσυροῖο πόδ' ὠκεῖον ἔσασαν ἵπποι,
 Χρύσειοι. ἔν δ' ἐκὼ αὐτὸς ἔναρ' ὄρ' ὄρ' ὄρ' ἀρῆς,
 Αἰχμῶν ἔν χερσὶν ἔχων, πρυλέεσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικῶς ὥσ' ἐζωὸς ἔναρ' ἔχων,

Δίφρω

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis ambæ.
 Lam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depressis cernici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudelissimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum

Vtring; masculiq; sues, alacresq; leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,

Et Ceneæ circa regem, & Dryanta, Perithoumq;

Hopleumq;, Exadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;

Mopsuumq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:

Theseaq; Aegæi filium, similem Dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,

Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,

Arctumq;, Vriumq;, nigrasq; setas habentem Mimanta.

Et duos Peruci filios, Perimedeaq;, Dryalumq;:

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruerant tanquam uiui existentes,

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,

Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,

Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,

Sanguine purpurisatus, tanquam uiuos spolians,

Libenterq; & amice suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cum ueneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem deo domita, & uiro ualde præstantissimo,
 Thebis septem portas habentibus gemellos generauit filios:
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidem peiorem, illum autem rursus ualde meliorem
 uirum,
 Grauemq; fortemq;, uim Herculeam:
 Hunc quidē subdomita nigras facienti nubes Ioui Saturnio,
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hunc quidem mortali uiro admista,
 Illum autem Ioui Saturnio, deorum significatori omnium:
 Qui & Cygnum interfecit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longè sagittantis Apollinis,
 Ipsum, & patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uero uerberabant ueloces equi,
 Pungentes ungulis. puluis autem circa ipsos utrinq; sparge-
 batur,
 Trita plicatis curribus, & pedibus equorum.
 Currus autem bene facti & orbitæ circumstrepebant,
 Equis currere cupientibus. letatus autē est Cygnus irreprehē-
 sperans Iouis filium bellicosum, & aurigatorem, (sibili,
 Ferro scindere, & inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes nō exaudiuit Phœbus Apollo.
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam.

Omne

Αἰσασίως τε Φιλίως τε ἔορ δόμον εἰσαΐκαν.
 Πανύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰσθίῃ πρῶτον τι,
 Τόρ πόμπηθ' δ' ὥροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν δὴ μὲν εἶσα, καὶ ἀνεί πολλὸν αἰεία,
 Θήβη γ' ἐπ' ἡπύλῳ διδρυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὁ μὰ φρονέοντε κασιγνήτω γέμει ἥσσω,
 Τὸν μὲν χειρότορον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατόρον τε, Βίλῳ ἤρα κληΐλῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδ' μβεῖσα λιλαίνε φέει κρονίωνι,
 Αὐτὰρ ἰφικλῆα γὰρ δειασόω ἀμειψιόωνι,
 Κεκειμένῳ γροῖν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μεγεῖσα,
 Τὸν δὲ δῖι κρονίωνι, θεῶν σιμάντορι πάντων.
 Ος καὶ λύνκον ἐπεφνεγν ἀρητιάδῳ μεγάλθυμον.
 Εὖρε γὰρ γ' ἐν τεμνέει ἐκατηβόλου ἀπόλλωνος,
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' οὐ ἀρήν, ἄτομ πολέμοιο,
 Τόχρεσι λαμπομνέας σέλας ὥς πυρὸς αἰθομνέοιο,
 Εσπότη' γ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δ' ἐκτυπομ ὠκέος ἵπποι,
 Νύσσοντο χηλῶσι. κῶνις δ' ἐσφ' ἀμειψιδέσῃαι,
 Κοπήομνέη πλεκθῶισιν ὑφ' ἄρμασι, πῶσιν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὅπποινα καὶ ἀντυγὰ ἀμφαράδιζον,
 ἵππων ἱεμνέων. λιχάρετο δὲ λύνκῳ ἀμύνμων,
 Ελπόμνῳ δῖος ὕον ἀρήϊου ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' αἰώοισιν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τόχρεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ δύχολέων ἐκ ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπ' ὤρεσε Βίην ἤρα κληΐλῳ.

Omne autem nemus et templum Apollinis Pargaei

splendebat ab grauis dei armisq; et ipsius.

Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi

Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,

Præter Herculem, et inclitum Iolaum?

Illorum enim magnaq; vis, et manus intangibiles

Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.

Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:

O heros Iolæ, mortalium longe amantiſſime omnium,

Certe contra immortales beatos, qui cœlum habitant,

Peccauit Amphitryon, quãdobene coronatã muris Theben

Venit, relinquens Tirynthum bene edificatum oppidum,

Cum interfecisset Electryona, bouum causa latas frontes habentium.

Venit autem ad Creontem, et Heniocham extensus peplo habentem.

Qui ipsum amabant, et sufficientia omnia præbebant,

Vt fas est supplicibus. honorabant autem ex corde ualde.

Viuebat autem letus, cū pulchros pedes habente Alcmena,

Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis

Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,

Et tuus pater et ego. huius quidem mentes eripuit Iupiter

Qui relinquens et suam domum, et suos parentes,

Venit honorans iniquum Eurystheum.

Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum

Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.

Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

O chare. sed tu citius cape habenas purpureas,
 Equorum pedibus uelocium. ualde autē mentibus audaciam
 augens,
 Recte habeto uelocem currum, et pedibus uelocium robur
 equorum,
 Nihil sublimens fragorem Martis, hominum interfectoris,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phoebi Appollinis longē sagittantis regis.
 Attamen quamuis fortis existens, satiabitur bello.
 Hunc autem uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolans.
 O patrue, certe ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, et taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, et conseruat urbem:
 Qualēmnā et istum mortalem fortemq; magnūq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam indue arma bellicosa, ut celerrimē
 Curribus appropinquantēs, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timet. sed ipsum puto
 Fugituum statim duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cedem statuere, quæ ipsis multo præstantiora dapibus.
 Sic dixit, subrisit autem strenuitas Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi sufficientia dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est.
 Heros ô Iolaë diuine, non amplius procul
 Pugna aspera. tu autem ut prius eras bellicosus,

ΠΩΛΘ'· ἄλλα σὺ θάοσον ἔχ' ἥνία φεινιχόντα,
 Ἰππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσθ' ἀέξωρ,
 Ἰθὺς ἔχον θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων ὀδῶνος ἵππων,
 Πηδ' γὰρ ὑποδ' δέισαις κτύπον ἄρ' εἴθ' ἀνδροφόνοιο,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς πόλεμαίνετ' αἰετὸν ἄλσθ'.
 Φοῖβε ἀπὸλλωνθ' ἐκατηβέλτεο αὐακτθ'.
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός πορ' ἐὼν, ἅαται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς εἰπὼν ἀμώμυτθ' ἰόλαος.
 Ἡθεῖ ἢ μάλα δ' ἦτι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὺν λεφαλῷ, καὶ ταύρεθ' ὀννοσίγαιθ',
 Ὃς θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύνεταί τε πόλιν.
 Οἶον δ' ἢ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς ὄν χειρας ἄγουσιν, ἵνα κλέθ' ἐδλὸν ἀρῆαι.
 Ἀλλά γε δ' ὕσσεο τόλ' ἔχ' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρεσ' ἐμπελάσαντο δ' ἀρῆος δ' ἡμέτερόν τε,
 Μαρνώμεσθ' ἐπεὶ ὅ τοι ἀτάρβητορ διὸς υἱόν,
 Οὐδ' ἰοκλείδ' ἰω δ' δειδίξετο· ἀλλὰ μὲν οἶο
 Φούξειδάε δ' ὕο παῖδας ἀμύμωνθ' ἀλκείδαο,
 Οἳ δ' ἢ σὺν χιρδὸν εἰσι, λιλαιομένοιο πολέμοιο
 Φυλόπιδ' αἰήσειν, τὰ σὺν πολὺ φόρτερα θοίνης.
 Ως φάτο· μείδ' ἔσθ' ἐν δὲ βίῃ ἤρα κληεῖν,
 Οὐμῶ γὰρ θήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἀρῶμενα εἶπ' ἔν.
 Καὶ μὲν ἀμειβάμενθ' ἔπεια πῆρ' ὄντα πρὸς ἰνύδα.
 Ἥρωσ' ὡ ἰόλαε διοτρεφὲς, ὅ κε τι τιθεῖς
 Ὑσμίν' τραχέϊα· σὺ δ' ὡς πάρεθ' ἦν δ' αὖ δ' αἰφραῖν,
 Ως

Ως καὶ νῦν μέγαν ἵππον ἀφείονα λυανοχάτῳ,
 Γαῖντι ἀναστρωφᾷ, καὶ ἀργέμεν ὥς κε δυνάκε.
 Ως ἐπὶ ὦρ, λυηδ' μίας ὀρειχάλκωιο φαεινῷ,
 ἠφαίστου λυυτὰ δ' ὦρα, πόδι λυήμῃσιρ ἔθηκε.
 Δούτορον αὖ θώρηκα πόδι σήθεσιρ ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδ' αἰδ' αἶον, ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς ἀθλῳαίη, κούρη διός, ὅππότε ἔμελλε
 Τοπρῶτον συνόγντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
 Θῆκετο δ' ἀμφ' ὅμοισιρ ἀρήϊς ἀλκτῆρα σιδ' ἥρον,
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῳ δὲ πόδι σήθεσι φαρέτρῳ
 Κάββαλα τ' ὀζόπιθον, πολλοὶ δ' ὦν ποδῶν οἷσι
 Ρίγηλοι θανάτωιο λαθηφθόγχοιο εὐτῆρον.
 Γρόδον μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρουσι μῦρον.
 Μέσσοι δὲ ξεστοὶ ποδὶ μήκεον. αὐτὰρ ὅπιδον
 μορφοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πῆρύγεσιρ
 ἠέον. ὃ δ' ὄβεμον ἔγχος, ἀκαχιδίου ἀνθοπι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ λυυέῳ δ' ὕτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδ' αἰέῳ, ἀδ' ἀμαντῷ, ὑδὶ κροτάφοις ἀφαιρῶν.
 ἦ τ' εἴρυτο κάρη ἠρακλῆϊ θείοιο.

Ἥρῃσι γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δὲ τις αὐτὸ
 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Γαῦ μὲν γάρ λυκλῶ πιτάνῳ λδύκῳ τ' ἐλέφαντι,
 ἠλεκτρῶ δ' ὑπολαμπὲς ἔῳ, χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον. λυανὸς δὲ διαπῆύχεον ἠλήλωντο.
 Εἰ μίση δὲ δρᾶοντ' ἔῳ φόβος, ὃ πὶ φατειός,

Εμπάλιρ

SCVTVM HERCVLIS. SI

Sic & nunc magnum equū Arionem nigras setas habentem

Quicumq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.

Sic dicens, ocreas aris splendentis,

Vulcani inclita dona, circa crura posuit.

Secundo rursus thoracem circa pectora ingressus est,

Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit

Pallas Minerua filia Iouis, quando debebat

Primitus suspiriosa irruere certamina.

Posuit autem circa humeros nocumenti propulsores ferrū,

Terribilis uir, & cauiam circa pectora pharetram

Coniecit retro, multæ autem intus sagittæ,

Rigide, lethi obliuisci uocem facientis datrices.

Antrorsum quidem mortem habebant, & lachrymis luctū,

Mediæ autem rasiles longe, sed retro

Coloratæ aquilæ occultatæ pennis

Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:

Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,

Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,

Quæ seruabat caput Herculis diuini.

Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
ipsum

Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uidendū.

Totum quidem in circulo gypso albo, & ebore,

Et electro sub splendidum erat, & auro lucenti

Splendens. nigro autem circuli disciurrebant.

In medio autem draconis erat terror non narrabilis.

f

Betro

Retro oculis igne splendentibus aspiciens.

Cuius et dentibus quidem implebatur bucca albiter discurrentibus,

Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu

Grauis. Lis uolabat, galeata perturbatione hominum.

Infoelix, quæ et intellectum et mentem capiebat hominum,

Quicumque obuiam bellum Iouis filio ferrent. (num,

Quorum et animæ quidem terram ingrediuntur, intra infer-

Ipforum. ossa uero ipsis, carne corrupta,

Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.

Ibi expulsatioque, retroque, fugatio pietas erat,

Ibi et tumultus et terror, et hominum cades ardebat,

Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. ibi perniciose Parca

Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, alium non sauciatus

Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.

Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum sanguine hominum,

Terribiliter aspiciens, strepitumque grauata.

Ibi serpentum capita terribilia erant, non enarrabilia,

Draconum, quæ torrebant inter nationes hominum,

Quicumque bellum obuiam Iouis filio ferrent.

Illorum et dentium quidem crepitatio erat, quando pugnaret

Filius Amphitryonis. et ista lucebant miranda opera.

Puncta aut uetus quidam uidebantur uidere horribilibus dra-

Nigra, super uirgata. nigrescebant autem barbae. (conibus,

Ibi porcorum greges masculorum erant, et leonum,

Inter se aspicientium, insecutium, et mordere cupientium.

et. A

Horum

Ἐμπαλιμ ὄσσοισιν πυνεί λαμπομεύοισι δεδρεκώς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλάττω σῶμα λόνκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὑδὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπην,
 Δεινὴ δρῖς πεπότην, κρύσσασα κλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλὴν, ἥ ῥα νόοντε καὶ ἐκ φρενάς εἰλερ φωτῶν,
 Οἳ πινδὺ ἀντιβίλῃ πόλεμον διὸς ὑἱὶ φέροιγν.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα δαύσας ἄϊσθς εἴσω
 Αὐτῶν. ὅς ἐα δ' ἐσθμὴν πόδι ῥινοῖο σαπίσης,
 Σειρεῖς ἀζαλέοιο καλαμῇ πύθεται αἶκ.
 Ἐρ δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
 Ἐρ δὲ ὄμασός τε φόβος τ' ἀνδρῶν κτασίη τε δεδ' ηἶ,
 Ἐρ δὲ δρῖς, ἣν δὲ κυσδιμὸς ἐθύνει. ἣν δὲ ὀλοὴ λῆξ
 Ἄλλοι ζῶντες ἔχουσιν νεότατον, ἄλλοι ἄσπον,
 Ἄλλοι τεθνεῶτα ἤτι μοθον ἔλκε ποδῶν.
 Εἶμα δὲ ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνειον αἶματι φωτῶν,
 Δεινὸν δερκομελὴν, καναχῆσιν τε βεβριθῶα.
 Ἐρ δὲ ὀφθαλμοὶ κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, ὅτι φατειῶν,
 Δώδεκα. τὰ φοβέισκον ὑπὲρ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἳ πινδὺ ἀντιβίλῃ πόλεμον διὸς ὑἱὶ φέροιγν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴν πέλγν, εὐτε μάχοιτο
 Ἀμφίτρωνι ἰάδης. τὰ δὲ δ' αἶετο θωυτὰ δρῶα.
 Στήγματα δὲ ὡς ἐπέφαντο ἰδ' εἰς δεινοῖσι δρᾶκτος
 Κυάνιοι ἤτι νῶτα. μελάνθισαν δὲ γρύεια.
 Ἐρ δὲ συνῶν ἀγέλας χλοῦσσαν ἔσαν, ἥ δὲ λεόντων,
 Ἐς σφίεας δερκομελῶν, κατιγνῶν δ' ἱερῶν τε.

Τῶν καὶ ὁμιλῶν σίχον ἤισαμ, ὅδ' ἐνυ φείγε
 Οὐδ' ἐτόροι φέετ' ἰω. φείαςόν γε ἢ αὐχῆνας ἄμφω.
 ἦδ' ἢ γὰρ σφ' ἐκεῖτο μέγας λῆς. ἄμφι δὲ κάπ' ὦι
 Δοιοὶ ἀρυράμνοι ψυχὰς. ἤτ' δ' ἐσφ' ἰκελαινόν
 Αἶμ' ἀπ' ἐλείβ' ὀρ' αὖ. οἱ δ' αὐχῆνας δ' ζειπόντων,
 Κεῖτο τ' ἐν αὐτῶν ὑπὸ βλοσυροῖσι λείστοι.
 Τοί δ' ἐπ' ἄλλων ἐγείρεδ' ἰω, κατέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότοροι, χλοῦναι τε σύον, χαροποιεῖτε λείοντων.
 Ἐν δ' ἰω ὑσμίνῃ λαπίθων ἀχμητῶν,
 Καίνεα τ' ἄμφι ἄνακτα, δρῦαυτὰ τε, πειθεοῦν τε,
 Οπλέατ' ὀζυδῶν τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' ἀμπυκίδ' ἰω, τιταρῆσιον, ὄζον ἀρ' ἦθ.
 Θυσίατ' αὐγείδ' ἰω, ὑπ' ἐκείλ' ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύριοι, χρύσεια ποδὶ χροὶ τινὲς ἔχοντων.
 Κύνταυροι δ' ἐτόρωθ' ἐναντίοι ἡγρέθοντο,
 Ἀμφι μέγαν πετραῖον, ἦδ' ἄσβολον οἰωνιστῶν.
 Ἀρκτῶν δ' ὀζυδῶν τε μελαγχαίτ' ἰω τεμίμαντα,
 Καὶ δ' ὄζον ποδὶ κίδ' ἀσ ποδὶ μὲν δ' αὖ τε δρῦαλόμ τε,
 Ἀργύριοι, χρύσειας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντων.
 Καὶ τε στυαίηκτ' ἰω ὥσ' ἐζωαί ποδ' ἐόντων,
 Ἐγχεσιμ ἦδ' ἐλάτης αὐτοχιδ' ὄζον ὠρεγνῶντο.
 Ἐν δ' ἀρ' ἦθ βλοσυροῖο ποδ' ὠκεδ' ἐσασαν ἵπποι,
 Χρύσειοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρ' ἦθ ὄζον ἀρ' ἦθ,
 Αἰχμῶν ἐν χερσὶν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 Αἶματι φοινικῆς ὥσ' ἐζωὸς ἐναείζων.

Δίφρων

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis ambae.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depreſſis cernici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudeliſſimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum.

Vtrinq; masculiq; ſues, alacresq; leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,

Et Ceneſa circa regem, & Dryanta, Perithoumq;

Hopleumq;, Exadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;

Mopſumq; Ampyci filium, Titareſium, florem Martis:

Theſeaq; Aegei filium, ſimilem Dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,

Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,

Arctumq;, Vriumq;, nigrasq; ſetas habentem Mimanta.

Et duos Peruci filios, Perimedeaq;, Dryalumq;:

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruerant tanquam uiui exiſtentes,

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelocipedes ſtabant equi,

Aurei. ibi & ipſe ſpolia ferens pernicioſus Mars,

Haſtam in manibus ferens, pedes tribus imperans,

Sanguine purpurifatus, tanquam uiuos ſpolians,

Currum ascendens. iuxta autem Demosq;, Phobusq;.
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Iouis filia predatrix Minerva,
Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
Lanceam habens in manibus, aureamq; galeam,
Et thoracem circa humeros. et ibat ad pugnam grauem.
Ibi erat immortalium deorum sacer chorus. et ibi in medio
Desiderabile quiddam personabat Latonæ et Iouis filius,
Aurea cithara. Deorum autem pauimentum, purus Olym-
pus.

Ibi Senatus, et foelicitas infinita in circuitu erat,
Immortalium in certamine. deæ autem duces erant cantilenæ,
Musæ Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi uero portus tutus indomiti maris,
Circulari forma factus erat ex toto solido stagno,
Inundati similis. multi tamen in medio ipsius
Delphines, hac et illac discurrebant, pisces capientes,
Natanibus similes. duo autem supra instantes aquas
Argentei delphines inuadebant mutos pisces.

A quibus ærei tremebant pisces. sed in littoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus
Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens scutum pedibus, neq; longe ab ipso.
Mirum magnū cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.
Sic enim manibus ipsum fecit inclytus utroq; crure claudus
Vulcanus,

Aurum.

Δίφρων ἐπιμβεβαώς. πρᾶ δὲ δ' εἰμός τε φόβος τε
 ἔσασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδ' ὑμῖναι ἀνδρῶν.
 Ἐρ δὲ δῖος θυγάτηρ ἀγελείη τριτογγύεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥς εἰ τε μάχῃ ἐθέλουσα κρούσσειν,
 Ἐγχεῖ ἔχουσ' ἐν χορσί, χρυσέῃ τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ὑπὶ δ' ὤχερ φύλοπιν ἀνέλω.
 Ἐμ δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς. ἐν δ' ἄρ' αἶ μέσσω,
 ἱμερόεν λιθάειζε λιτοῖς καὶ δῖος ἕός,
 Χρυσείη φόρμιγγι. θεῶν δ' ἔδ' ὅ, ἄγνός ὄλυμπ' ὅ.
 Ἐμ δ' ἀγορῇ. πόδι δ' ὄλβ' ὅ ἀπείριτος ἐσεφάνωτο,
 Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεαί δ' ὄζῃερον ἀοιδῆς,
 Μῦσαι περὶ δ' οὐ λυγρὸν μελπομένης εἰκῆαι.

Ἐμ δὲ λιμὴν δ' ὄρμη' ἁμαμακέρω θαλάσσης
 Κυκλοτόρης ἐτέτυκτο πάνεφθε κροσιτόροιο,
 Κλυζομένη ἱκελ' ὅ. πολλοί γέ μιν ἀμμέσων αὐτῶ
 Δελφῖνόν, τῇ καὶ τῇ ἐθύνοντο ἰχθυόοντες,
 Νηχομένους ἱκελ' οἱ. δῖοι δ' ἀναφυσίοωντες,
 Αργυροὶ δελφῖνόν, ἐφοίτων ἑλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ἑπὶ χάλκεοι τρεῖς ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς,
 Ἦσαν ἀνὴρ ἄλκιός τε δοκίμος ὅ. εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφὶ βλητρον ἀκρὲς ἵφοντι τοικῶς.
 Ἐμ δ' ἰὼ ἡνιόμοιο δ' ἀνάκτος ἱππότα πόρσεύς,
 Οὗτ' ἄρ' ὦν φαίνομαι σάκεος ποσίμ, ὅδ' ἑκάς αὐτό.
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ' ἐπεὶ ὅδ' ἀμὴν ἐσῆλκτο.
 Τὼς γὰρ μιν παλάμαις τόνε κλυτὰς ἀμφὶ γυνήδες,
 f 4 χερύ.

Χρυσόν. ἀμφὶ δὲ πρὸς ἴν' ἔχε πῆρόν τε πέδιλα,
 Ωμοισιν δ' ἔμιν ἀμφιμελὶν δὲ τοῦ ἄορ' ἔκειτο,
 Χάλκειον ἐκ τελαμών Θ'. ὃ δ' ὥς τε νόμι' ἐποτρύνει,
 Γαῦν δὲ μετὰ φρονόμῳ εἶχε κάρη δ' εἰνοῖο πελάγῃ,
 Γοργόυς. ἀμφὶ δ' ἔμιν λύνδισις δέε, θαῦμα ἰδ' ἔδδα,
 Αργυρεῖ. θύσανοι δὲ κατηφορῶντο φαεινοί,
 Χρύσειοι. δ' εἰνὰ δὲ πόδι λροτάφαισιν ἀνάκτ' Θ',
 Κεῖτ' αἰδ' Θ' κινῶν, νυκτὸς ζόφον ἀνὸρ' ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ σπδύδοντι, καὶ ἐρρίζοντι τοικῶς,
 Γερσεύς δ' ἀναΐδ' ης ἐπταίν' Θ'. τοῖ δὲ μετ' αὐτόν,
 Γοργόνδ' ἀπλητοῖ τε καὶ ὅ φατοῖ ἐρρώοντο,
 Ἰεμῖλαι μαπέειν. ὡπ' δὲ χλωρὸν ἀδ' ἀμάντ' Θ'
 Βαιωνσίωρ, ἰάχεσκι σάκ' Θ' μεγάλα ὄρυμαγδῶ,
 Οξία καὶ λιγύως. ὡπ' δὲ ζώνησι δρᾶκοντ' ὄν
 Δοιῶ ἀπνηροῦντ', ὡπ' κυρτῶν τε κάρηνα.
 Λίχμασόν δ' ἀρ' αὖ τῶ γε, μὲν δ' ἔχ' ἀραστοῦ ὀδόν.
 Αἰχρία δ' ἐρητομλύν. ὡπ' δ' εἰνοῖσι δὲ καρλίωις (πας,
 Γοργεῖς, ἰδόνετο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίωρ
 Ἀνδρὸν ἐμαρνάδ' ἰω, πολεμῆϊα τδύχε' ἔχοντ' ὄν,
 Τοῖ μ' ὑπὸ σφειτόρης πόλιος, σφειτόρων τε τοκῆων
 Λοιγόν ἀμύνοντ' ὄν. τοῖ δὲ, πρὸ θεῶν μεμαῶντ' ὄν
 Πολλοὶ μὲν κίεον, πλείονδ' δ' ἐπ' δ' αἰν' ἔχοντ' ὄν,
 Μάρνανθ'. αἰ δὲ γυναικὸν ἐϋδ' μήτων ὡπ' πύργων
 Χάλκειον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἰδρύνοντο πῆρας,
 Ζωῶσιν ἱκελ' ὄργα κλυτὰ ἱφάισσι.

Ἀνδρὸν

Aureum circa autem pedes habebat alata calciamenta.
 Humeris aut ipsum circa se nigra uagina inclusus ensis iace-
 Ferreus, ex loro. ille autem uelut imaginatio uolabat. (bat,
 Omnis aut pars inter humeros habebat caput grauis monstri
 Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabi-
 le uisu,

Argentum. uilli autem suspensi erant lucidi,
 Aurei. grauis autem circa tempora regis
 Iacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens,
 Ipse autem festinanti & rigenti similis,
 Perseus Danaes filius extendebatur. ille autem post ipsum
 Gorgonesq; inapplicabilesq; & inenarrabiles prompte sta-
 bant,

Cupientes capere. & in uiridi adamante
 Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu,
 Acute & stridule. & in zonis dracones
 Bini dependebant, & attollebant capita.
 Lingebant autem utiq; illi, & impetu imprimebant dentes,
 Aspere aspicientes. & in granibus capitibus
 Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero cōtra ipsos
 Homines pugnarent, bellica arma habentes,
 Aliqui quidem contra suam urbem, suosq; parentes,
 Pestem iuuantes: aliqui autem populari prompti,
 Multi quidem iacebant, plures etiam cōtentionem habentes
 Pugnabant, & mulieres bene factis in turribus
 Ferreè acutè clamabant, & dilacerabant unguibus genas,
 Viuis similiter, opera inclyta Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extendebant beatis, pro suis filijs
 Timentes. rursus vero aliqui alij pugnam habebant, ipse au-
 tem ad ipsos

Parce nigrae albos concutientes dentes,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funestae, et insatiabiles,
 Contentionem habebant de cadentibus. omnes aut cupiebant
 Sanguinem nigrum bibere. et quem primum rapuissent
 Mortuum, uel cadentem nuper saucium, circa quidem ipsum
 Iaciebant ungues magnas, animam in infernū ut dimitterent
 Tartarum ad frigidū. illae autem mentes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadauer proieciabant retro.

Retro autem ad clamorem et conflictū discurrerant iterum
 euntes, (nor

Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidem aliquāto mi-
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certe illa.

Istarium quidem aliarum praestantior erat, et antiquior.

Omnes aut circa unū hominem pugnam acerbam faciebant,
 Grauius autem ad inuicem aspiciebant oculis iratae.

Ibi ungues manusq; audaces aequabant.

Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,

Viridis, sicca, fame cadens,

Genua pinguis. longae uero ungues manibus suberant.

Cuius quidē ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autem immensē ridens,

Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,

Lachry-

Ἄνδρες οἱ οἱ προῦβηδ' ἔσαν, γῆρας τ' ἐμὲ μαρπῆον,
 Ἀβροὶ ἐκ τοῦδ' ἐν πυλῆων ἔσαν, αὖ δὲ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πόδι σφετῶροισι τέκεισιν.
 Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχῃ ἔχον. αἰ δὲ μετ' αὐτὸς,
 Κῆρυβ' ἱναίνεκε λόνυθ' ἀγὰρ βούσαι ὁδύντας,
 Δαιωνοί, Βλοσυροί τε, δ' ἀφροινοί τ' ἀπλησοί τε,
 Δῆσιν ἔχον πόδι πίπτοντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔγνω,
 Αἶμα μέλαν πῆεν. ὅν δὲ πρῶτον μεμάρποιον
 Κεῖμνον ἢ πίπτοντα νεότατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχῇ δ' αἰδὸς δεκακείον
 Τάρταρον δ' ἐκρύοντο. αἰ δὲ φρένας εὖ τ' ἀφίσταντο
 Αἶματος ἀνδρομέεσσι, τὸν μὲν ῥίπτασθον ὀπίσσω.
 Ἀψ' δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐβύνητον αὐτὴς ἰῶσαι
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σῶν ἐφίστασαν. ἢ ᾗ ὑφ' ἡσων
 Ἀτροπος, ὅτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἀρὰ ἦγε
 Τῶν γε ᾗ ἀλλάων πρῶφρηνετ' ἰῶ, πρὸς βυτάτην τε.
 Γᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δριμεῖαν ἔβηνον,
 Δεινά δ' ὄνυχας δριμύτην ὁμμάσι θυμύνασαι,
 Εὐ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Γὰρ δ' ἀχλὺς εἰσῆκε ὡς σφυγρήν τε καὶ αἰνὴ,
 Χλῶρη, αἰσαλίη, λιμὼν καταπεπῆμῃα,
 Γυνοπαχὴς. μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρας ἔπῃσαν.
 Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμα ἀπελείβειτ' ὄραζε. ἢ δ' ἀπλητον σεσαρκῆα,
 Εἰσῆκε, πολλὰ δὲ κόνις κατ' ἐγνήνοθεν ὅμας,

Δάκρυσι

Δάκρυσι μὲν δ' αὖτις. πρῶτα δ' οὐ πύργος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρῦσαι δ' ἐμὲ εἶχον ὑπὸ θυρίσιν ἀραρυῖαι,
 Ἐπὶ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. οἱ μὲν γὰρ εὐσώτρως ἐπ' ἀτλῶν,
 Ἡγόντ' ἀνδρὶ γυναικα. πολὺς δ' ὑμνῆσιος ὄρεται.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένην δ' αἰθῶν σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δ' μῶων. ταῖ δ' ἀγλαΐαις τε θαλῆαι
 Γρόθ' ἔκιοι. τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντο ἐπὶ πόντῳ.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συνείχων ἴσαν αὐδῶν,
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων. πόδες δ' ἐσφισι ἀγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἀναγοὺς χορὸν ἱμερόντα.
 Ενθον δ' αὖ ἐτόρρωθε νέοι κώμαζον ὑπὸ αὐλοῦ.
 Τοὶ γέ μιν αὖ πείζοντο ὑπὸ ὀρχηθῶν καὶ αἰοιδῆ,
 Τοὶ γέ μιν αὖ γελῶντο ὑπὸ αὐλητῆρι ἑκάστῳ
 Γρόθ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θάλασσά τε χοροὶ τε,
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περὶ πάροιθε πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ὑπὸ βάντο, ἐθύνον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡερῶν χθόνα δ' ἴαν. ὑπὸ σολᾶ δ' αὖ δὲ χιτῶνας
 Ἐσαλτ' αὐτὰρ ἐκὼν βαθὺ λήϊον. οἱ γέ μιν ἥμων
 Αἰχμῆς ὀφέεσι κερωνιόωντα πέτεται,
 Βελθόμενα σαχύνων, ὥς εἰ δ' ἡμῖν τὸρ' ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεσ' ἀνοῖσι δ' ἔον, καὶ ἐπιπλοὺς ἀλωῶν.
 Οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ὅντα τάλάρους ἐφόρου ὑπὸ τρυγκτῆρος
 Λόφους καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπ' ὄρχων
 Βελθόμενα

Lachrymis humida. iuxta aut bene turrata urbs uirorum.
 Aureæ autem ipsam habebant super foribus adaptatæ
 Septem portæ. illi autem uiri in conuiujs & choreis
 Delectationem habebant. qui quidem in bene seruante currū
 Ducebant uiro mulierem. multus autem Hymenæus orie-
 batur.

Longe autem ab ardentibus facibus lumen inuoluebatur,
 Manibus in ancillarum. quæ & splendoribus floridæ
 Ante ibant. quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem,
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uero sub citharis reducebant chorum dulcem. (bia,
 Inde aut rursus ex altera parte iuuenes lasciuiebant sub ti-
 Alij quidem rursus lasciuientes sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes sub tibicine unusquisq;
 Anteibant. omnem autem urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Tergora equorū inscendentes, discurrebant. alij aut arato-
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes (res
 Gerebant succinctas: sed erat profunda seges. alij quidem
 metebant

Cuspidibus acutis rostrata folia,
 Grauata spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij autem in manipulis ligabant, & implebant aream.
 Alij autem uindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij autem rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos et nigros racemos, magnis à prædijs,

Oneratis folijs & argenteis pampinis.
 Aliqui autem rursus in cistas ferebāt . iuxta aut ipsos hortat
 Aureus erat (incluta opera prudentissimi Vulcani)
 Concussus folijs, & argenteis palis.
 Alij quidem igitur ludentes sub tibicine quilibet,
 Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.
 Alij quidem uertebant, & hij hauriebant, & illi pugnabāt
 Pugiliterq; & luctando . alij autem pedibus ueloces lepores
 uenabantur,
 Viri uenatores, & duo asperis dentibus canes iuxta
 Cupientes capere, illi uero cupientes aufugere.
 Apud ipsos autem equites habebant laborem. circa uero cer-
 tamen (currus
 Cōtentionem habebāt, & laborem . bene uero cōplicatos in
 Aurigæ ascendentes, immittebant ueloces equos,
 Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,
 Currus compacti, foramina uero rotarum ualde resonabant.
 Alij quidem immensum habebant laborem, neq; unquā ipsis
 Victoria expediebatur, sed nō declinans habebant certamē.
 Istis aut & propositus erat magnus tripos intra certamen,
 Aureus, incluta opera prudentissimi Vulcani. (milis:
 Circa aut maiorem circulum fluebat Oceanus, crescenti se-
 Omne autem continebat scutum, ualde uarium. & in ipso
 Cygni aëriuoli ualde clamabant, qui certe multi
 Natabant in summa aqua. & iuxta pisces gestiebant,
 Mirabile uisu etiā Ioui graui strepenti. cuius propter cōsilia
 Vulcanus fecit scutum, et magnum et solidum,

Βειθόμενων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίκιασιν. (χρὸς
 οἷοι' αὐτ' ὅν τε λαφύρας ἐφορῶν. πρῶτα δ' ἐσφισιν ὄρη
 χρύσεος ἰω, κλυτὰ δ' ὄργα πόριφρονος ἠφαισίου,
 Σειόμενοι φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ὃν παίζοντα ἔω' αὐλητῆρι ἕκαστος,
 Βειθόμενοι σαφυλῆσι. μελάνθιστον δὲ μὲν ἄσπε.
 Οἷγε μὲν ἐτράπειον. τοί δ' ἤενον, οἷ δ' ἐμάχοντο
 ἐν ἑστῇ ἐλκιδῶν. τοί δ' ὠκύποδας λαγῶς ἤρδον,
 Ἀνδρόν θηροῦται, ἑ καρχαρόδοντε κύων πρὸς
 ἱερῶν μαπείων, οἷ δ' ἱερῶν ἀπαλύξαι.
 Γὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆδ' ἔχον πόνον. ἀμφὶ δ' ἀέθλων
 Δῆμον ἔχον, καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ὡς δὴ φρῶν
 Ἡνίοχοι βεβαῶντο, ἐπέσαν ὠκέας ἱππας,
 ρύτ' ἀχαλῶνόντο. τὰ δ' ὡς κροτήοντα πέτοντα
 Ἀρματα κολήσιντ', ὡς δὲ πλήμναι μέγ' αὐτόν.
 Οἷ μὲν ἄρ' αἰδοῖον ἔχον πόνον, ὅδ' ἐποτέσθην
 Νίκη ἐπ' ὠδῶν, ἀλλ' ἀκλιτοῖς εἶχον ἀέθλον.
 Τοῖσι δὲ καὶ πρῶτον μέγας τρίπος ἔντος ἀγῶνος,
 Χρῦσειος, κλυτὰ δ' ὄργα πόριφρονος ἠφαισίου.
 Ἀμφὶ δ' ἱππῶν ῥέον ὠκεανός, πλήθοντι εἰκοῶς. (τόρ
 Γαῦ δὲ σιωεῖχε σάκος πολυδάιδ' αἰλου. οἷ δὲ κατ' αἶ
 Κύνες ἀεσιπότοι μεγάλα ἥπυον. οἷ ῥά γε πολλοί
 Νῆχον ἐπ' ἀκροῦ ὕδωρ. πᾶς δ' ἰχθύες δονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ ζῶν βαρυκτύπων. ὅδ' αὖ βυλάς,
 ἠφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ἀρσάμεν

Αρσέριον πῆλ' ἀμφοῖσι. τὸ μὲν δὲ αὖτε ἄλκιμος ἦν,
 Γάλλον ὑδὶ κρατέως, ὑδὶ δ' ἰππείῳ θόρε δίφρῳ,
 Ἰκελὸς ἀστεροπῇ πατρὸς δὲ αὖτε ἀγχιόχοιο,
 Κῶφα Βιβὰς. ἦν δ' ἰππείῳ κρατερὸς ἰόλαος
 Δίφρῳ ἐπιμβεβαῶς, ἰθὺς ἑκαμπύλου ἄρμα.
 Αἰγχιόμου δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Καὶ σφείας φωνήσασ' ἔπεια πῆρόσγντα πρὸς ἑνὸς αἶα.

Χαίρετε λυγρῇ γένετι Πηλεΐδῳ. (σωμ)
 Νῦν δ' ἡ Ζεὺς κράτος ὑμῖν δίδωμι μακάρεσσιν ἀνάσ-
 κύνου τ' ὄξυαρῆν, ὅτ' ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δ' ὕσασθε.
 Ἄλλο δ' ἐσσι τί ἐπ' ἔρεω, μέγα φέρτετε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δ' ἡ κύνου γλυκερῆς αἰὼν ἁμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸν λιπέειν, καὶ τεύχεα τοῖο.
 Αὐτὸς δ' ἐβροτολογὸν ἄρ' ἰω ὑδὶ νῶτα δοκδύσας,
 Ἐνθα γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαιλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴσθης, ὅνδ' ὅτ' ἀμὲν ὄξεϊ χαλκῷ,
 Ἀψ' ἡ ἀναχωρήσασθαι. ἐπεὶ δ' ἐνύτοι αἰσιμὸν ὄσιν,
 Οὐδ' ἰππὺς ἔλειν, ὅτ' ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦσ' ὅνδ' ἀφ' ἑνὸς ἐπεβήσετο δῖα θεάων,
 Νίκῃν ἀθανάτην χερσὶν καὶ κῦδ' ἔχουσα,
 Εὐρυμύων. τότε δ' ἡ γὰρ δῖο γένετ' ἰόλαος (κλῆς)
 Σμερδαλέον δ' ἰπποῖσιν ἐκέκλετο. καὶ δ' ἔπ' ὁμο-
 ρῖμ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κενόν τ' ὅνδ' ἀπὸ πεδίοιο.
 Εὐ γὰρ σὺν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Αἰγισί' ἀνασείσασα. πόδ' ἔσχετο δ' ἐγὰρ.

Τοί δ'

*Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
Vibrabat tenaciter, et in equestrem saliebat, currum
Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
Bigas inascendens, direxit flexibilem currum.
Propè autè ipsis uenit dea faciem glaucam habēs Minerva,
Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est.*

Saluete Lyngei prosapia Teleclei.

*Nunc iam Iupiter fortis uobis tribuat beatis imperans,
Et Cygnum interficere, et inclyta arma spoliare.
Aliud autem tibi quoddam uerbum dicam, ualde prestan-
tissime populorum.*

*Quando iam Cygnum dulci seculo priuaueris,
Hunc quidem postmodum ibi relinquere, et arma illius.
Ipse autem hominū corruptorem Martē post terga seruans,
Quando denudatum scuto ab ingenioso
Oculis uideas, tum sauciato acuto ferro.
Statim autem recedito: Quoniam tibi non fatale est,
Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
Sic dicens, in bigas ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus et gloriam habens,
Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
Terribiliterq; equis acclamauit. illi autè ab minitationibus
Faciliter ferebant celerem currum, puluerem facientes cam-
po.*

*Quoniā ipsis uires immisit caecos oculos habens Minerva,
Scutum reconcutiens. circumgenuit autem terra.*

illi autem simul procedebant, similes igni, uel procellæ,
 Cygnus equorum domitor, Marsq; insatiabilis clamore,
 Istorum autem equi quidem posteaquam obuiantes ad inui-
 cem

Stridulè hinuiuerunt, et circa ipsos frangebatur uox,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:

O Cygne pepo, quid nobis inhibes ueloces equos,
 Hominibus, qui et laboris et erumnarum periti sumus
 Sed extra habe bigas bene ornatas, et à uia

Cede extrà cundo. Trachinam autem tibi aurigor,
 Ad Ceycem regem. Ille enim et potestate et uerecundia
 Trachinis præcellit. tu enim ualde bene scis et ipse.

Huius enim uxorem habes natam, Themistoxoen nigros oculos
 habentem,

O pepo. non quidem enim tibi Mars mortis finem
 Arcebit, si iam nos concursabimus in conflictu.

Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius fuit mihi in pugna insatiabiliter firens.

Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terræ,
 Vulnerato scuto. quartò autem percussi crura,

Omni robore inurgens, et magnum scutum disrupti.

Pronus autem in pulueribus humi cecidit, lancea impetu.

Tunc iam uituperabilis inter immortales factus est,

Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta.

Sic dicebat. neq; sibi Cygnus, bene peritus hastæ, cedebat.

Huic persuasus, habere bigam trahentes equos.

Τοί δ' ἄμυδις πτογρόνδ' ἱκέλοι πυνεὶ ἢ ἐθυέλλη,
 Κύνεθ' δ' ἱππόδαμθ, καὶ ἀρῆς ἀκόρητος ἀνδρῶν.
 Τῶν δ' ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπερναντίοι ἀλλήλοισιν,
 Οἷα χέμισαν, πῶδ' δ' ἐσθμῶν ἄγνυτο ἡχώ,
 Τὸν πρότορθ' πρῶσεπε βίη ἡρακλεείη.
 Κύνε πέπορ, τί νυ νῶϊμ' ἐπὶ χερσὶν ὠκέας ἱπποῦς,
 Ἀνδράσιμ, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύνθ' ἰδρῖον εἰμυῖ;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοον, ἥ δ' ἐκελεύθε
 Εἶκε πάρεξ ἰγναί, τρηχίνα δ' ἐτοί πτελαύνω,
 Ες ἱππῶκα ἀνακτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ,
 Τρηχίνος πρῶβεθηκε. σὺ δ' αὖ μάλα οἶδα θ' αὐτός.
 Τὸ γὰρ ὀπψείς πᾶν δ' α, θεμισονόω κυανώπην.
 Ω πέπορ, ὅ μιν γὰρ τοὶ ἀρῆς θανάτοιο τελευτῶ
 Ἀρκέσει, εἰ δ' ἢ νῶϊ σιωοισόμεθα πολέμιζον.
 Ἡδ' ἢ μὲν τέ ἐφ' ἡμῖ καὶ ἄλλοτε πειρηθῶμεν
 Εὔχεθ' ἡμετέρῳ, ὅθ' ὑπὲρ πύλου ἡμαδόσυντθ
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμοτον μνησίνων.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς, ἡρείσασθ' γαίη,
 Οὐταμύνθ' σάκεος. τὸ δ' ἐπὶ τῶν ἡλάσα μῆρον,
 Παντὶ μὲν ἐσθ' ὀδύδωμ. δῖα δ' ἐμὲ γὰρ σάκθ' ἀφάξα.
 Πρῶτος δ' ἐν κόνειοι χαμαὶ πέσεν, ἔγχεθ' ὀδμή.
 Εὐθά κε δ' ἢ λαοβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 Χορσίμ' ἐφ' ἡμετέρῳσι, λιπὼν ὄναρα βροτόσυντα.
 Ως ἔφατ' ὅθ' ἄρα οἱ κύνεθ' εὐμελὴς ἐμνησίνων,
 Τῶ ὡπαιθόμινθ' ἐχόμεν ὄνυσματάς ἱπποῦς.

Δὴ τότε ἅπ' ὀπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ὕδ' ἱ γαῖ-
 ραῖς τε διὸς μεγάλῃ, καὶ ἑνναλίοιο ἀνακτὸς. (αυ,
 Ἡνίοχοι δ' ἐμπληρ' ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσδυομένων κανάχιζε πόσ' ὀυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 Γέτραι ἀρβρώσκειουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσῃσι,
 Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δ' ἐτε πόδες,
 Αἰγυροὶ τε τανύρροιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρίμφα λυλινδομένων, εἰως πεδίου δ' ἀφίπνυνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσῃσι, μέγα κεκλήγοντο.
 Γάστα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτὴ τ' ἰαωλὴς,
 Ἀργεὶ τ' ἠδ' ἐλίκη, αὐθαῖα τε ποίηεσσα,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἱαχον. οἳ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπυσίῳ σώεσαν. μέγα δ' ἐκτυπε μητιέτα Ζεύς.
 Καὶ δ' ἄρ' ἅπ' ὀρανόθεν ψιᾶσας βάλεν αἵματι.
 Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἔω μέγα θάρσεν παιδί. (σας,
 Οἶος δ' ἐν βήσας ὄρεος χαλεπὸς πρῶιδ' ἔδωκε
 Κάπρος χαυλιδόων, φρονέει δὲ θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θερδύτῃς, θήγει δ' ἐτε λόνχον ὀδόντα
 Δοχμοθεῖς, ἀφρὸς δὲ πόδι σῶμα μασιχόωντι
 Λαίβεται, ὅσπερ δ' αἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτω,
 Ορθὰς δ' ἐν λαοῖσι φείσσει τρίχας, ἀμώτε δ' ἐρῶ.
 Τῷ ἱκελὸς διὸς υἱὸς, ἀφ' ἱππέων θόρε δίφρου.
 Ἡμῶ δὲ χλερῶ κυανόπῃεσσι ἤχετε τέτληξ,
 Ὡς ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν

Actunc sanè ab bene implicatis bigis defilijt statim in terrā.
Natusq; Iouis magni, & Martis regis.

Aurige autem iuxta impulcrunt pulchras iugas habentes
equos.

Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,
Quemadmodum quando ab alto uertice montis magni
Saxa defiliunt, & inuicem cadunt,

Et multæ quercus alticomæ, multæ autem & abietes,

Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,

Facile conuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt.

Sic sibi ad inuicem ceciderunt, uehementer clamantes.

Omnis autem & Myrmidonum ciuitas, & inclyta Iolcus,

Et Arne, & Helice, & Anthea herbosa,

Clamore ab utrisq; ualde resonabant. illi autē cum tumultu

Mirando concurrerunt. Valde autem resonuit consultor Iu-
piter.

Et ab cœlo guttas deiecit cryentas,

Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis autem in conuallibus montis asper ad uidendum,

Aper curuos dentes habens, firmit animo ad pugnandū

Cum uiris uenatoribus, acuit autem & album dentem

Curuatus, spuma autem circa os masticanti

Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimulantur,

Erectas autem in dorso riget setas, & circa collum:

Huic similis Iouis filius, ab equestri defiluit curru.

Quando autem uiridi nigras alas habens sonora cicada

Bano insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui et potus et cibus tener ros,
 Etiam toto die et ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissima, quando corpus Sirius siccatur,
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia fiunt,
 Quod et æstate seminant, uicæ cum subrubescunt,
 Cuiusmodi et Bacchus dedit hominibus leticiam et dolor-
 rem.

Tali tēpore pugnabant. uehemēs autē tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo circa intersectam ceruam
 Ad inuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentium.
 Isti autē ut uultures curuos unguēs habentes, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in montibus pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo. ipse uero uagatus est aliò,
 Loci imperitus existens. illi autem quàm primum cogno-
 uerunt,

Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes ad inuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem potentissimi Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit æs, liberabant autem dona dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio et galeæ et scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnecruit potenter, et ambos incidit neruos colli

Homi-

Ἀρχετοῦ, ὃ τε πόσις καὶ βροῖσις θῆλυς ἔερεσι,
 Καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χεῖρ ἀοιδῶν,
 Ἰδεὶ ἐν ἀνοτάτῳ, ὅπότε χροᾶ σείριος ἄζει,
 Τῆμ' ὃ δ' ἢ κέγχροισι πόδι γλαῶχός τε λείβωσι,
 Τὸς τε θέρει σπείρεισιν, ὅτ' ὀμφακὲς αἰόλονται,
 Οἷα διώνυσ' ὃ δ' ὦκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθ'·
 Τὶν ὄρῳ μάρναντο· πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὄρωρει.
 Ως δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ λιταμνίνης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλους κοτέοντε, ὑδὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Φεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴν, ἀφ' αὖ βός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
 Οἳ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνιχός ἀγκυλοχεῖλαι
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχεῖσθαι,
 Αἰγὸς ὀρεσσινόμο, ἢ ἀγροτόρης ἐλάφοιο
 Γίον', ἢ τ' ἐδ' ἀμασσε βαλὼν ἀεξήϊ' ἀνὴρ
 Ἰῶ ἀπ' ἐνδύρης. αὐτὸς δ' ἀπαλλήσεται ἄλλη,
 Χῶρε ἀΐδρις ἐὼν. οἳ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
 Εὐσυμνίως δὲ οἳ ἀμφὶ μάχῳ δριμεῖαν ἔθνητο.
 Ως οἳ κυκλιγόντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτορ κύκν' ὃ μὲν ὑπερμυλνέ' ὃ δὲ ὕδρ
 Κτενέμεναι μεμαῶς, σάκε' ἔμβαλε χάλκιοι' ἐγχ'·
 Οὐδ' ἐρρήξεν χάλκιοι'. ὄντο δὲ δ' αἶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη ἥρα κληΐη,
 Μιασηγὺς κέρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἐγχεῖ μακρῶ
 Αὐχένα γυμνωθέντα βοῶς ὑπὸ γένεθε γῆμιν,
 Ἠλασ' ὑπὸ κρατίως, ἀπ' οἳ δ' ἀμφω κέρσε τῆνιντε

Ανδροφόνῳ μελίν· μέγα γάρ δ' ἔνθος ἔμπιστο φῶτις
 Ηἵπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἤειπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ηλίδατῳ, πλεγεῖσα διὸς ψολόγῃ κεραυνῷ.
 Ως εἶπε· ἀμφὶ δ' εἰ οἱ βράχε τούχαι ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε διὸς ταλακάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς δὲ βροτολογὸν ἀρῆα προσιόντα δοκδύσαις,
 Δεινὸν ὄρωρ ὅσοισι, λέων ὥς, σῶμα τι λύρσαις,
 Ος τε μάλ' ἐνδ' ὑκέως ῥινὸν κρατὸρ' οἷς ὀνύχεσσιν
 Σχίσαις, ὅπῃ τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπένυρα.
 Εμμελύνει δ' ἄρ' αὖτις κελαυνὸν πύμπλατ' ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πλόδ' ἄς τε β' ὤμους
 Οὐρῇ μασιχόων, πρὸς γλάφει, ὅδ' ἐπὶ αὐτὸν
 ἔτλη δὲ αὐτὰ ἰδὼν χεῖρ' ἐλθεῖν, ὅδ' ἐμὰ χεῖρας.
 Τοῖος ἄρ' ἀμειβόμενος ἀνέστη· ἀντίον δ' αὖτις,
 Αντίος ἔσθ' ἀρῆσθ', ἐνὶ φρεσὶ βράσσος ἀέξωμ,
 Εὐσυνελύνει δ' εἰ οἱ χεῖρ' ἤλυθον, ἀχνύμενθ' ἄρ.
 Ἀμφότροι δ' ἰάχοντόν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ περὶ κῶνος ὄρουσε,
 Μακρὰ δ' ὑπὲρ βρώσκειν σκευλὴν δέτα, ἢ δ' ἐπὶ ἡχῇ
 ἔρχεται ἐμμεμαῖα, πάγος δ' εἰ οἱ ἀντιβόλῃσιν
 ὕψηλός, βῆ δ' ἡ σιωπῇ κεταί, ὅθ' ἄν' ἴχαι.
 Τόσση δ' ἔμην ἰαχῇ βεισπέρματ' ἔλιθ' ἀρῆς,
 Κεκλιγὼς ἐπὶ ὄρουσιν. ὃ δ' ἐμμελύνει ὑπὲρ δεκτῶ.
 Αὐτὰρ ἀθλῶαίη κέρη δ' ἰὸς ἀγχιόχοιο,
 Αντίον ἤλυθον ἀρῆς, ὄρμεν μὲν ἀγιδ' ἔχονσα.

Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit autem, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
 quando saxum
 Altum, percussum Iouis ardenti fulmine,
 Sic cecidit, eiq; circum sonuerunt arma uariegata ferro.
 Illum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius.
 Ipse aut hominū corruptorē Martē progredientē obseruās,
 Terribiliter intuēs oculis, leo tanquam, corpus consecutus,
 Qui et ualde accurate pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quā celerime dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignitis aut intuens oculis terribiliter, et latus et humeros
 Cum cauda uerberans, pedibus fodit: neq; aliquis ipsum
 Toleraret contrā aspiciens prope ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniadis, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter. ille autem ipsi propē uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, ad inuicem irruerunt.
 Quemadmodum autem, quando ab magno saxum cacuminis
 corruens,
 Longe autem defiliens uoluitur, et fragor
 Venit subito ingens, rupes autem sibi obuiam
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet:
 Tanco quidem ille sonitu grauans currum perniciosus Mars
 Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis caprigeri,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutum habens.

Ἰππῆες ὠκυπόδεςσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄθλιος
 ἐξίκετ' ἔλυμπον τε μέγαν, καὶ δ' ὤματα πατρός,
 κύκνον δ' αὖ ἐκνυξ θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς νείων πόλιος λειτὼ βασιλῆα,
 ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῶ τ' ἰασηνῶν,
 ἄρνῳ τ' ἠδ' ἐλίκῳ, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντόν κ' ἔκχεα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τὸ δ' ἐπὶ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν ἄναυρος,
 οὐδ' ἔτι χεῖμαίω πλήθων. τὸς γὰρ μιν ἀπόλλων,
 ἀκτοῖδ' ἤς ἠύωξ' ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 οὐκ ἔτι ἄγοι πυθοῖδε, βίη σὺ λασκε δακδύων.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Λ Σ Π Ι Δ Ο Σ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχῶν ὦ καὶ σ'. ὑποπῆδον δὲ Ἀριστοφάνης, ὃν
 ὁ κωμικός, ἀλλὰ ὡς ἑτοῖος γραμματικός, ὡς ὅτι ὅσαν
 αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτοῖος τινὸς τῆς ὁμηρικῆς ἀσπίδος
 δ' αὖ μίμησιν πεφαιρημένων. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὑδιτιμᾶ τῷ
 Ἡσιόδῳ. ἄλλο γὰρ φησὶ, ποιεῖν ἠφαιστον τοῖς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πρὸς τὸν πόλεμον. ἀρλλάνιος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐκ τῆς τῆς χαρὰς τῆς
 ἐκ τῆς τῆς ἰόλας ἐν τῷ καταλόγῳ εὐρίσκειν ἠνιο-
 χουῦν τῷ ἠρακλεῖ. ὡς αὐτὸς δὲ Στρωχόρος φη-
 σιν, Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minernæ
 Exiuit ad Olympum magnum, et domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolciam,
 Arnenq; atq; Elicen: multus autem cōgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.
 Illius autem sepulchrum et monumentum inuisibile fecit
 Anaurus torrens,
 Imbre hyemali crescens. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicunq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HE-
SIODI.

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq; ad uer-
 sum quinquagesimum et ducentissimū. Suspiciatur aut Ari-
 stophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus,
 non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
 cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Athe-
 niensis, legitimū quidē esse istud poēma agnoscit: sed ali-
 ter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vul-
 canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius au-
 tem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolcus
 in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Pariter
 uero et Stesichorus dicit, Hesiodi esse

hoc poēma.

F I N I S,

Hesiodi

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,
re,

Que Heliconem tenent, montē magnūq; diuinūq;:

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aranq; præpotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termesi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Qua celebrent Iouemq; ægida tenentem, et uenerandam In-
nonem,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam sagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionē, (nerem,

Auroramq; Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellē,

Ter-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ-

Γ Ο Ν Ι Α.

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλικωνιάδων ἀφ'
 χώμειδ' αἰδέειν,
 Αἰδ' ἑλικῶνθ' ἔχουσιν ὄρθ' μὴ
 γατε, ζαθεόν τε.
 Καὶ τε πόδι κελώνη ἰοειδέα,
 πῶς' ἀπαλοῖσιν

Ορχοῦνται, καὶ βωμόν ἐριδονίος ἑρονίωνθ'.
 Καὶ τε λοισάμηναι τῶρνα χροά τερμκοῖο,
 Ἡ ἵππυ κελώνης, ἡ ὀλμειῶ ζαθεοιο,
 Ακροτάτῳ ἑλικῶνι χορὸς ὄνειποιήσαντο,
 Καλούς, ἡμερόντας. ἐπερρώσαντο δὲ προσίην.
 Ενθον ἀκρυνύμηναι κεκαλυμμένα ἡεὶ πολλῶ,
 Εννύχια σείχον, πόδι καλλέα ὄσαν ἰείσαι,
 Υμνοῦσαι διατ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν ἡελίω
 Λεγαίω, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν,
 Κερύω τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθηνῶν,
 Φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρτέμιρ ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ ποσειδάονα γαῖονοχον, ὄννοσίγαιον,
 Καὶ δέμιρ αἰσδίνην, ἑλικὸβλεφάρου τ' ἀφροδίτῳ,
 Ἡβῶν τε χρυσοσέφανον, καλλίω τε διώνῳ,
 Ἡὼτ', ἡελίον τε μέγαν, λαμπρῶν τε σελήνῳ,
 Λητώ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτεω,

Γαῖαν

Γαῖαν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτ' αἰλαινασσι
 Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆϋθ', αἰγὴν ἑόντων.
 Αἰνὺ ποδ' ἠοίοδον καλλὴν ἐδιδ' αἶσαν ἀοιδῶν,
 Ἀρνας ποιμαίνονθ' ἐλικῶνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τὸν τε δ' ἐμὲ πρῶτιστ' ἀεὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς ἀγχιόχοιο.
 Γοιμλύνου ἄγρ' αὐλοὶ, κῆκ' ἐλέγχεα, γαστέρου οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' ἐὺτ' ἐδέλωμεν ἀληθεία μυθήσασθαι.
 Ως ἔφασαν κούραι μεγάλου διὸς, ἀρτίεπαι.
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδωκ', ἀφ' ἧς εὐαθέος ὄζον,
 Δρέψασθαι θεῖον. ὅν' ἐπνδύσαν δ' ἐμοὶ αὐδῶν,
 Θείῳ, ἵνα λείποιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἑόντα.
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γῆϋος αἰγὴν ἑόντων.
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰγὴν ἀοιδῶν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πόδι δρυῖν ἢ πόδι πέτρῳ;
 Τίμῃ μισάων ἀρχώμεθα, τοῖσι δὲ πατρὶ
 ὕμνουσαι, τὸρ' πονοῖ μέγαν νόον ὅντος Ὀλύμπου,
 Εἰρδύσαι τὰτ' ἑόντα, τὰτ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἑόντα,
 Φωνῇ ὁμνῶνσαι, τῇ δ' ἀκάματ' ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σμάτων ἠδ' εἰς γέλα δ' ἐπεδῶματα πατρὸς
 Ζεῦος εἰργασύποιο, θεῶν δ' ὅππ' ἐπεισέσῃ
 Σκιδναμένη. ἢ χεῖ δ' ἐκέρη νιφόεντ' Ὀλύμπου,
 Δώματ' ἀθανάτων. αἶ δ' ἄμβροτον ὅσαν εἶσαι,
 Θιῶν γῆϋθ' αἰσδίου πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῶν.

Terrarūq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiae Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uentres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filiae Iouis magni, integra sanaq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,

Se uero primo ac ultimo semper decantare.
 Sed quò mihi hæc circa quercum, aut apud petram?
 Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Canendo hymnos, oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersa: resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia coelitum. hæc uero immortalem uocem emittentes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrant cantilena;

Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
 Quicq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundo rursum Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirorū
 Incipientesq; laudant deæ, & finiunt carmen,
 Quanto est præstantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filiæ Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscebatur prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tem-
 pora
 Mensium decrescientium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summa uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ & Desiderium domos habitant.
 In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Canunt omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste, cum ibant ad Olympum, lætæ uocē bona,
 Immortali cantilena, undiq; uero resonabat terra atra
 Cantantibus

Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ὕψανός τε οὐρανὸς ἐπικτῆν,
 οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγγύοντο θεοί, δὴ τῆς ἐκείνων.
 Διὸς τὸν αὐτὸν Ζεῦα, θεῶν πατὴρα, καὶ δὲ ἑὸν ἀνδρῶν,
 ἀρχόμενοι δ' ὑμνοῦσι θεῶν, λήγουσιν τ' ἀοιδῆς,
 οὐρανὸν φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτϊ τε μέγιστος.
 αὐτὸς δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατῶν τε γιγάντων
 ὕμνοῦσαι, τῶν πουσι δῖος νόος ἐν τὸς οὐλύμπου,
 μέσαι οὐλυμπία δ' οὐ, κῆραι δῖος ἀγχιόχοιο.
 Τὰς, ἐν περὶ κρονίδ' ἡ τέκε πατρὶ μιγῆισα
 Μνημεσυνή, γουνοῖσιν ἐλδύθησθαι μεδέουσα,
 ἀσμεσυνήν τε κακῶν, ἀμπαυμά τε μόρμηράων.
 Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγεται μητιέτα Ζεὺς,
 νόσθων ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἡ ῥ' ἐν αὐτὸς ἔλω, πόδι δ' ἐτραποῦ ὤρει
 Μίωων φθινόντων, πόδι δ' ἡμάτα πολλὰ ἐτελέσθην,
 ἡ δ' ἔτεκεν ἑννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῆ
 μέλλεται, ἐν σῆθεσιν ἀκροῦσα θυμὸν ἐχούσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος οὐλύμπου,
 Ἐνθά σθων λιπῶν τε χοροί, καὶ δ' ὤματα καλά,
 Ἐὰρ δ' αὐτῆς χάρειτε, καὶ ἡμέρος, οἰκί' ἔχουσιν.
 Ἐνθαλίης δ' ὀρεσὶ δὲ δῖα σώμα ὅσων εἶσαι,
 μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια κεδνὰ
 ἀθανάτων κλέουσιν, ἐπὶ ἡρώων ὅσων εἶσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς οὐλύμπ' ἀγαλλόμεναι ὅππ' ἡ κελῆς,
 ἀμβροσίη μολπήη πόδι δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα,

Grauiſter autē ac toruē aſpiciens, uerbis uolueribus alloquitur

O Mars, retine impetum fortē, & manus intangibiles. (eſt.

Non enim tibi fas eſt inclyta arma ſpoliare,

Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.

Sed cia, ceſſa à pugna, neq; obuius ſta mihi.

Sic dicebat. ſed non perſuaſit Martiſ magnanimum animū.

Sed ualde clamans, flammæ ſimilia arma iubrans,

Celer irruit fortitudini Herculanæ,

Interficere conatus, & iaculatus eſt ferream lanceam,

Celerem, filio ſuo iratus pro mortuo,

In ſcutum magnum. ſed oculos glaucos habens Pallas

Hoſtiliſ impetum auertit, deflectens à biga.

Acerbus autem Martem dolor cepit. extrahens autem en-
ſem acutum

Irruit contra Hercule, animo fortiſſimū. at illū aduenientem

Amphitryoniades, graui inſatiabilis clamore

Femur denudatum ſcutō ab ingenioſe factō

Vulnerauit fortiter, & magnum ſcutum perfregit

Lancea diuiſum, & in terram deiecit mediam.

Illi autem Phobus & Demos bonas rotas habentem currū
& equos

Impulcrunt ſtatim prope, & ab terra latas uias habente

In currum poſuerunt fabrefactum, ſtatimq; poſtea

Equos flagellauerunt, & peruenērunt in longū Olympum.

Filius autem Alcmenæ, & inclytus Iolaus,

Cygnum ſpoliantes ab humeris arma pulchra,

Receſſerūt. ſtatim aut poſtea urbē ad Trachinā peruenērūt.

Equis

Δῖν' ἀδ' ὑπὸ δ' ἰδ' ὅσ' ἐπ' ἔα πῆδ' ὀφνῖα πῆδ' ὀφνῖα
 ἄρ' οὐ, ἐπ' ἔα μὲν ὅσ' κ' ἀτὰρ, καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γὰρ τοι δέμεις ὅσιν ἀπ' ἐλνυτὰ τδύχεα δ' ὕσαι,
 Ἡρακλῆα κτείναντα, διὸς θρασυκάρδιου ἵον.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχη, μὴ δ' ἀντίος ἴσας ἐμῆο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ὅσ' εἶθ' ἀπ' ὅσ' μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγ' ἰάχων, φλογὶ ἱέλα τδύχεα πάλλων,
 Καρπαλίμῳ ἐπ' ὄρεσε βίη Ἡρακλῆει
 Κακτάμλναι μεμαώς, ὅσ' ἔμβαλε χάλκειον ἔγχῳ
 Σπέρχον παῖδ' ὅς ἐσ' ἰστέων πῆρι τεθνεώτῳ.
 Εὐ σάκει μεγάλα, ἀπ' δ' ἐγλαυκῶπις ἀθλῶν
 Εὐχίος ὀρμῶν ἐτραπ' ὀρεξάμεν ἀπ' δ' ἴφρ.
 Δεμῶ δ' ἀπ' ὅσ' εἶλν. ὀρυσάμεν δ' ὅσ' ὅσ' ὅσ'
 ἔσυντ' ἐφ' Ἡρακλῆι κρατόροφρονι. τὰ δ' ἰδιόντα
 Ἀμφίτρονιᾶδ' ὅσ' εἰνῆς ἀνδρῶν ἀύθι,
 Μερὸν γυμνωθόντα σάκευς ὑπὸ δ' αἰδ' αἰετοῖο,
 Οὐτ' ὅσ' ἰδικρατέως. ὅσ' δ' ἐμὲ σάκευς ὀρ' ἄζε,
 Ἀδραπ' ἠνέσαν. ὑπὸ δ' ἐχθρὸν ἐβάλε μεσση.
 Τῷ δ' ἐφ' ὅσ' καὶ δ' εἶμ' εὐτ' ὀρ' ἄρμα ὅσ' ἵππος
 Ἠλῶσαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπ' ἐχθρὸς ὀρ' ὀρ' εἰς
 Ἐς δ' ἴφρ' ὅσ' ἦκαν πολυδ' αἰδ' αἰετοῖο. αἶψα δ' ἐπ' ἔα
 Ἴππος μασιέτλιν, ἵκοντο δ' ἐμὰ κρὸν ὀλνμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμῶν, καὶ ἐλνυτὰ ἰόλαθ',
 Κύνρομ συλῆσαντο ἀπ' ὅσ' τδύχεα καλὰ,
 Νίσσαντ' αἶψα δ' ἐπ' ἔα πόλιν τραχῆτον ἵκοντα.

Ἴπποις

Ἰπποῖς ὠκυπόδεσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄθλιον
 ἐξίκετ' ὕλυμπόν τε μέγαν, καὶ δ' ὅματα πατρός,
 Κύννοιο δ' αὖ Κύνεθ' ἀπῆεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς νείων πόλιος ἐλειτο βασιλῆϊ,
 ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' ἰασηνῶν,
 Ἀργεῖον τ' ἠοὶ ἐλίκλιν, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντόν κ' ἔκταν, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τὸ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν ἄναυρος,
 Ομβρῶ χεμερίῳ πλήθων. τοὺς γὰρ μιν ἀπώλων,
 Λητοῖδ' ἦς ὡς ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅσπιν ἄγοι πυνθοῖδε, βίη σύλασκει δοκδύων.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Λ Σ Π Ι Δ Ο Σ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχῶν ὦ καὶ σ'. ὑποπῆδον δὲ Ἀριστοφάνης, ὅς
 ὁ κωμικός, ἀλλὰ ὡς ἑτοῖος γραμματικὸς, ὡς ἐκ τῶν
 αὐτῶν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτοῖος τινὸς τῆς ὁμηρικῆς ἀσπίδος
 δ' αὖ μιμήσεσθαι πειραζομένης. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὑδιτιμᾶ τῷ
 Ἡσιόδῳ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιεῖν ἠφαισον τοῖς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πᾶν ἔχοντα. ἀρρλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶν αὐτῷ εἶναι, ἐκ τῆς τοῦ χαρακτῆρος,
 ἐκ τοῦ τοῦ ἰόλαου ἐν τῷ καταλόγῳ εὐρίσκειν ἠνιο-
 χουῶν τῷ ἠρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ ὁ Σπείχον φη-
 σιν, Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis uelocibus. sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, et domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolciam,
 Arnenq; atq; Elicen. multus autem cōgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.
 Illius autem sepulchrum et monumentum inuisibile fecit
 Anaurus torrens,
 Imbre hyemali crescens. sic enim ipsam Apollo
 Latona filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HESIODI.

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq; ad uersum quinquagesimum et ducentissimū. Suspiciatur aut Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homerici scutium imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimū quidē esse istud poēma agnoscit: sed aliter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolans in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Pariter uero et Stesichorus dicit, Hesiodi esse hoc poēma.

FINIS,

Hesiodi

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,

Quæ Heliconem tenent, montē magnūq; diuinūq;:

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aramq; præpotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termeſi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio ſacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Quæ celebrent Iouemq; ægida tenentem, et uenerandam In-

nonem,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam ſagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formoſamq; Dionē, (norem,

Auroramq; Solemq; magnum, ſplendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uerſipellē.

Ter-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ-

ΓΟΝΙΑ.

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλικωνιάδων ἀρ-
χῶμεθ' αἰδέειν,
Αἰδ' ἑλικῶνθ' ἔχουσιρ ὄρθ' μὴ
γα τε, ζᾷθεόν τε.
Καὶ τε πόδι κελύην ἰοειδέα,
πῶς' ἀπαλοῖσιρ

Ορχοῦνται, καὶ βωμόν ἐριδένιος ἑρονίωνθ'.
Καὶ τε λοισάμηναι τόρνα χροά τερμησοῖο,
Ἡ ἴππῳ κελύης, ἢ ὀλμειῷ ζαθεοιο,
Ἀκροτάτῳ ἑλικῶνι χορὸς ἐνιποιήσαντο,
Καλοῦς, ἱμερόεντας. ἐπερρώσαντο δὲ προσίμ.
Εὐθὺν ἀκρηνύμηναι κεκαλυμμέναι ἥει πολλῶ,
Εὐνύχιαι σείχον, πόδι καλλία ὅσαν ἰεῖσαι,
Υμνοῦσαι διὰ τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν ἥρω
Ἀργείῳ, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦσαν,
Κερῶν τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀθηνῶν,
Φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρ' τεμιν ἰοχέαιραν,
Ἡδὲ ποσειδάονα γαῖνοχον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ δέμιν αἰδοίην, ἑλικὸβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην,
Ἡβῶν τε χρυσοσέφανον, καλλῶν τε διώνῳ,
Ἡὼτ', ἥελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
Λητώ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτην,

Γαῖαν

Terrarūq; Oceanūq; uastum, & Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiæ Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uentres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filiæ Iouis magni, integra sanaq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quàm præterita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,

Se uero primo ac ultimo semper decantare.

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut apud petram?

Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Canendo hymnos, oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes & præsentia, & futura, & præterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersa: resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia coelitum. hæc uero immortalem uocem emittentes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrant cantilena;

Ab exordio, quos Tellus & Cælum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundo rursum Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirorū
 Incipientesq; laudant deæ, & finiunt carmen,
 Quanto est præstantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filie Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscebatur prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tempora
 Mensium decrescientium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summa uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ & Desiderium domos habitant.
 In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Canunt omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Istæ tum ibant ad Olympum, læta uoce bonæ,
 Immortali cantilena. undiq; uero resonabat terra atra
 Cantantibus

Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ὕψους οὐρανὸς ἐπικτον,
 οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγγύοντο θεοί, δοτῆρες ἑκάωρ.
 Δούτορον αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατόρα, ἠδὲ ἑ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμενα θ' ὑμνοῦσι θεαί, λήγουσιν τ' ἀοιδῆς,
 οὐστον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτι' τε μέγιστος.
 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατορῶν τε γιγάντων
 ὕμνοῦσαι, τῶν πουσι διὸς νόον ἔντος οὐλύμπου,
 μῦσαι οὐλυμπιάδ' ἐσθ, κῆραι διὸς ἀγίοχοιο.
 Τὰς, ἔν πειρή κρονίδῃ τέκε πατρί μιν γείσσει
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλδύθηρ' ἐμείδουσα,
 Λησμεσύνην τε κακῶν, ἀμπαυμά τε μόρμηκῶν.
 Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγ' ἑρμητιάτα Ζεὺς,
 νόσθ' ἅπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἦ ῥ' ἑναιαυτὸς ἔλω, πόδι δ' ἔτραπον ὦραι
 μίωων φθινόντων, πόδι δ' ἤματα πολλὰ ἐτελέσθην,
 ἠδ' ἔτεκ' ἑννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῆ
 μέλλεται, ἔν σῆθεσιν ἀκκῶ' ἑα θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἅπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος οὐλύμπου,
 ἐνθά σθ' ἅπ' λιπῶσιν τε χοροί, καὶ δ' ὦματα καλά.
 Ἐὰρ δ' αὐτῆς χάρειτε, καὶ ἡμερος, οἰκί' ἔχουσιν.
 ἐν θαλίῃς δ' ἄρα δὲ δ' ἄρ' ἑ σῶμα ὅσων εἴσαι,
 μέλποντο πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπ' ἡρώων ὅσων εἴσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς οὐλυμπὶ ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἡ καλῆ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ πόδι δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα,

Ὑμνοῦσαις. ἔρατος δὲ ποδῶν ὑπὸ δ' ὕπτος ὀρώρει,
 Νιασομλύνων πατὴρ εἰς ὄμ, ὅσι' ὕρανα ἑμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῶν, ἥσι' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καρτεῖ νικησας πατὴρα κρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Αθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσαι ἄφθον, ὀλύμπια δ' ὤματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας διὸς ἐκγεγαῖαι.
 Κλειώτ', ὀυτόρη τε, Θάλεια τε, μελοποιήν τε,
 Τόρψιχόρη τ', ὀρατώ τε, πολύμνιά τ', ὕρανιά τε,
 Καλλιόπη δ', ἥδε προφειρεσάτη ὄδῳ ἀπασάνῃ.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλοῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδ' εἰ,
 Οὔ τινα τιμήσουσι διὸς ἑῶναι μεγάλοις,
 Γεινόμενον τ' εἰσίδωσι διατρεφείων βασιλῶν.
 Τῷ μὲν ὑδὶ γλώσση γλυκερῶ χεῖρσιν ἀοιδῶν,
 Τῷ δ' ἐπ' ἐκ σώματ' ὅρῃ μείλιχα. οἳ δ' ἐν λαοῖ
 Πάντων ὅν αὐτὸν ὀρώσι, διακρίνοντα θέμιστας
 ἰθέησι δίκῃσιν. ὅσι' ἀσφαλὲως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μῆτα νεῖκε ὤλσα μλύνως κατέπαυσε.
 Τὸνε καὶ γὰρ βασιλῆος ἐχέφρονες, ὅνεκα λαοῖσι
 Βλαπτομένοισι ἀγορεύει μετὰ τροπῇ ὄργα τελοῦσι,
 Ρήϊδίως μαλακοῖσι πᾶσα φάμλοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μείλιχιν, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 Οἷα τε μυσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ μυσάων, καὶ ἐκ βόλῃς ἀπύλων Θ',

Ἀνδρόβου

Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus excitabatur

Proficiscentium ad patrem suum, qui coelo imperitat,

Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,

Strenue uicto patre Saturno: bene autem singula

Immortalibus disposuit simul, et indixit honores.

Hæc sanè Musæ canebant, coelestes domos tenentes,

Nouem filiae, magno è Ioue progenerate:

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;

Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;

Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.

Hæc enim et reges uenerandos comitatur,

Quemcumq; honoraturæ sunt Iouis filiae magni,

In lucem editam, et aspexerint à Ioue nutritorum regum.

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Huius uerba ex ore fluunt blanda, cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius fasq;

Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,

Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.

In hoc enim reges prudentes, quod populis

Dammum infrentibus in foro uicissitudinem rerum faciunt,

Facile mollibus appellantes uerbis.

Incedentem uero per coetum populi deum ueluti, placant

Reuerentia blanda. eminet uero inter ipsos congregatos

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, et cæminis feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram, et citharædi:
 Et Ioue uero reges. ille uero beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quod si enim quis luctū habēs, recēti dolore saucia anima
 Tristetur, animo dolens, cæterum poëta
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus uexerit, beatosq; deos qui Olympum incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestantiū obliuiscitur, nec do-
 Meminit, quin cito deflexerunt eum aliò dona dearū. (loriū
 Saluete liberi Iouis, date uero anabilem cantilenam:
 Celebrate quoq; immortalīū diuinū genus, semper existen-
 Qui Tellure prognati sunt, et Cælo stellato, (tiumq;
 Noctēq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus,
 Dicite insuper, ut primum dii, et terra, fuerint,
 Et flumina, et pontus immensus, æstu feruens,
 Astraq; fulgentia, et cælum latum superne:
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Utq; opes diuiserint, et quomodo honores distinxerint.
 Atq; etiam quomodo primum multis implicatum spheris te-
 nuerint cælum.

Hæc mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes,
 Ab initio. et dicite, quòdnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū sem-
 Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi, (per
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciöse:

Atq;

Ἄνδρῶν ἀοιδοὶ ἔκαστιν ὑπὸ χθόνα, καὶ κιθαρῳδαί.
 Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆος. ὃ δ' ὄλβιθ', ὅρ τινα μῦσαι
 φιλοῦνται. γλυκὲρ ἢ οἱ ἄρ' εἶσθε σῶματ' ῥέει αὐδ' ἡ.
 εἰ γὰρ τις καὶ πρὶνθ' ἔχωρ, νεοκηδ' εἰ θυμῷ
 ἄλγεται ἱερὰ δῖω ἀκαχημίδιθ', αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μοῶν θεράπων κλεία πρὸ τῶν ἀνθρώπων
 ὕμνησεν, μακάρων τε θεῶν, οἳ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δ' υσφρονέων ὑπλήθεται, ὅδ' ἔτι κηδέων
 μέμνηται. ταχέως δὲ πρὶνθ' ἔτραπε δῶρα θεῶν.

Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμῶν ὅσαυτ' ἀοιδ' ἡν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆνθ', αἰγν' ἰόντων,
 οἳ γῆς ὄξε γῆγοντο, καὶ ὕραυ' ἀστερόεντ' ἔχουσιν,
 Νυκτὸς δὲ δ' νοφερῆς, ὅς δ' ἄλμυρός ἔτρεφε πόντος.
 Εἶπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοί, καὶ γαῖα γῆγοντο,
 καὶ ποταμοί, ὅ πόντ' ἀπέειπες, οἷσιν αὖτις θύων,
 ἄστρα τε λαμπρόταυτα, καὶ ὕραυ' ὕβρυν ὑπὸ βροχῇ.
 οἳ τ' ἐκ τῆς γῆς γῆγοντο θεοί, δ' ὠτῆρ' ἔχουσιν.
 ὣς τ' ἄφρονος δ' ἄσσαντο, καὶ ὡς τιμὰς δῖοντό,
 ἡ δὲ ὡς τὰ πρῶτα πολὺ πῆυχον ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἔσσιτε μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γῆν' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν πρῶτις χάος γῆν' ἔχον, αὐτὰρ ἔπειτα
 γαῖ' ὕβρυν ἔχον, πάντων ἔσθ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νιφόεντ' Ὀλύμπου,
 τάρταρον τ' ἠέροντα μυχῷ χθονὸς ῥυρυδ' εἰς.

Η δ' ὄρος, ὃς χάλλισ' ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 λυσιμελής πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 δάμναται ἐν σῆθεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βυλῆ.
 Ἐκ χάεος δ' ὄρεός τε, μέλαινά τε νύξ' ὀζεγγύοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ὀζεγγύοντο,
 οὓς τέλει κίονα μὲν ὄρει φιλόπητι μαγείῃσιν,
 Γαῖα δ' ἐπεὶ πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 οὐρανὸν ἀστερόενθ' ἵνα μὴ πόδι πάντα καλύπῃσι,
 ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' ὄρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους·
 Νυμφάων, αἵ νάισιν αὖ ὄρεα βροσθήεντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέην πέλαιος τέκεν, οἷδ' ματι θυῶν
 γόντον, ἅτερ φιλόπητος ἐφίμειρε. αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ δυνηθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 κοῖον τε, κρείονθ', ὑπερίονά τ', ἰαπετόν τε,
 θείαν τε, ρείαν τε, θέμιρ τε, μνημοσύνην τε,
 φοῖβον τε χρυσοσέφανον, πηθὺν τ' ὄρατεινόν.
 Τὸς δὲ μεθ' ὀπλότατος γῆν' ἔκρονος ἀγκυλομήτης,
 δεινότατος παίδων. θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκάα.
 Γένετο δ' αὖ κύκλωπας, ὑπερβίον ἥτορ ἔχοντας,
 βρόντῳ τε, σιρόπῳ τε, ἔ' ἀργῶν ὀβριμόθυμον.
 οἱ ζῆνι βρόντῳ τ' ἔδρσαν, τδύξαντε κεραυνόν.
 οἱ δ' ἦ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 μῆνος δ' ὀφθαλμός μείσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπός δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμ', ὅν κ' ἄρα σφίεω
Κυκλ-

Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens ciuis & omnium decorum, & omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao uero Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uero primum quidem genuit parem sibi
 Cœlum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.
 Atq; etiam infrugiferum Pelagus peperit, unda concitatum
 Pontum, absq; amore desiderabili. cæterum deinde
 Cœlo cœcumbens, peperit Oceanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Cœumq; Creumq; Hyperionemq; Iapetumq;
 Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynenq;
 Phœbenq; aurea corona insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos uero post natum minimus natus est Saturnus uāser,
 Acerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequabatur pater.
 Porro genuit & Cyclopes, magnū cor habentes: (rentem.
 Brontemq; Astropenq; & Argen forti animo præditum:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus uero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes uero cognomento erant, eo quod ipsorum

Circularis oculus inerat fronti.

Roburq; et vires, et molimina erant in operibus.

Alij deinde è Tellure et Coelo prognati sunt

Tres filij magni et praeualidi, non nominandi,

Cottus, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessæ, capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris procreuerant, super robustos artus.

Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.

Quotquot enim Tellure et Coelo procreati sunt,

Vehementissimi filiorum, suo uero infensi erant parenti

Ab initio, et hos quidem ut quisq; primum nascebatur,

Omnes occultauit, et ad lucem non submisit,

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere

Coelum. ipsa uero intus ingemiscebat Terra uasta,

Arctata: dolosam uero malamq; excoGITauit artem.

Statim uero cum edidisset foetum, ex cano adamante

Fabricauit magnam falcem, edixit uero charis liberis.

Dixit autem, sumpta fiducia, caro moerens corde:

Filij mei, et patris nefarij, si uolueritis

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Nostri. prior enim indecentia machinatus est opera.

Sic dixit, illos uero omnes inuasit metus, neque quisquam il-

lorum

(sutus

Locutus est. cōfirmato animo tandem magnus Saturnus uer-

B' contrā uerbis compellauit matrem castam.

Omg-

Κυκλοτόρῃς ὀφθαλμὸς ἔειν ἔνικειτο μετώπῳ.
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὀργαῖς.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ δζεγγύοντο,
 Τρεῖς παῖδ' ὅν μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, ὅκ ὀνομαστοί,
 Κόπῃος τε, Βειάρεώς τε, γύγης δ' ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν, ἑκάτον μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσαντο.
 Ἀπλάστοι, κεφαλὰς δὲ ἑκάστω ποντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὑδὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' ἄπλατθ', κρατόρῃ, μεγάλῳ ὑδὶ εἶδε.
 Οἶοι γὰρ γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ δζεγγύοντο,
 Δεινότκτοι παῖδ' ὧν, σφετόρῳ δ' ἤχθοντο τὸ κῆρ.
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῇ μὲν ὅπως τις πρῶτα γγύοντο,
 Πάντας ἀρκρύνῃασκε, καὶ ὅν φάος ὅκ ἀνίησκε,
 Γαῖης ἔν' ἐδύθμῳνι. κακῶ δ' ἐπετόρπητο ὀργῇ
 Οὐρανός, ἦ δ' ἔντος σοναχίζετο γαῖα πελώρη,
 Στεινομλὴν. δολίην δὲ κακίῳ ἐπεφράσσατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποίησασα γγύθ' πολὺν ἀδ' ἀμαντθ',
 Τόλῃε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε πασι φίλοι.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμυλὴν ἦτορ. (σιγ.
 Παῖδες ἔμοι, καὶ πατρός ἀταθάλου, ἅκ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατρός γε κακίῳ πισάμεθα λώβλιον
 Ὑμετόρῃ. πρότορθ' γὰρ ἀεικία μῆσαντο ὀργῇ.
 Ὡς φάτο. αὖ δ' αἶψα πάντας ἔλγν' ἰέος, ὅδ' ἔτις αὐτῷ
 Φθέγγετο. θαρσύνουσα δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αἶψ' αὐτὴς μύθοισι πῶσινδ' αὖ μετόρῃ κεινέλιον.

Ἄλτις,

καὶ τότε, ἰγὼ κεν οὔτω γ' ὑποχόμεσθαι τελευταίᾳ
 ἔργου, ἐπεὶ πατὴρ γε διωσανύμεσθαι ἀλεγίζω
 ἡμετέρᾳ. πρότερόν γάρ ἀεικέα μίσσεται δόρυ.

ὣς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
 ἦσαν δ' ἔμμε κρύψασα λόχῳ. ἔνθηκε δὲ χεῖρ
 ἄρπυιᾷ καρχαρόδοντα, δόλῳ δ' ὑπεθήκατο πάντα.
 ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπ' ἄγων μέγας ὕρανος. ἀμφὶ δὲ γαίᾳ
 ἡμείρων φιλόπυτθ' ἐπέχετο. ἔρ' ἔταυνύθη
 Πάων, ὃ δ' ἐκ λοχεοῖα παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαιῆ, δεξιτέρῃ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπυιᾷ,
 μακρῶν, καρχαρόδοντα. φίλον δ' ἀπὸ μηδέα πατρός
 Εὐρυμηνῶς ἤμισε. πάλιν δ' ὀδρὶ ψε φέρεσθαι
 ἔβραπιστο. τὰ μὲν ὅτι ἐτάσσατο ἐκφυγε χεῖρός.
 Οἶσται γάρ ῥα δάμηνι γῆς ἀπείσυνθην αἵματόισσαι,
 Γάσας δ' ἔφατο γαῖα. πόδεσσι μιν δ' ἔνιαι τῶν,
 Γάνα τ' εἰρινύς τε κρατοράς, μεγάλας τε γίγαντας,
 Τεύχεσι λαμπομνέας, δάλιν' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
 Κύνεας δ', ἃς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μήδεά δ' ὥς τὸ πρῶτον ἀρετμήξας ἀδ' αἵμαντο
 Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύνω ἔνι πόντῳ.
 ὣς φέρετ' ἀμπέλας πηλυὸν χροῖον, ἀμφὶ δὲ λόντος
 Αἰφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὤρνυτο. Ἰσθ' δ' ἔνι κούρε
 ἔβρεφθη. πρῶτον δὲ λυθήροισι θεοῖσιν
 ἔπλετο. γῆν' ἔπειτα πόριζόντων ἱέρον κύπελλον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδομένη καλὰ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίε

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo,
 Nostrum: prior enim indigna meditatus est opera.
 Sic dixit, gaudisa est autem ualde animo Tellus ingens.
 Collocauit autē ipsum celans in insidijs. indidit uero manū
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit aut noctem adducens magnū Caelū, undiq; uero terræ
 Cupiens amorem imminebat, et sanè extentum est
 Passim: cum ex insidijs filius præhendit manus
 Sinistra, dextra uero immanem cepit falcem
 Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris
 Festinanter demessuit. rursusq; abiecit, ut ferretur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumuolutis autem annis,
 Produxit Erinnyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocant, super immensam terram
 Testiculosq; ut prius resectos, adamantem
 Deiecit circa Epirion undis agitatum in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circum circa ue-
 ro alba
 Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primum uero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprium.
 Prodiit uero ueneranda formosa dea. circum uero
 Pedibus

Pedibus sub mollibus herba crescebat: Aphroditē aut ipsam
 Spuma progeneratā deam, et decorā pulchris fertis Cythereā,
 Nominant tam dii quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita est. sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenam uero, quod nata est undosa in Cypro.
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hāc Amor comitatus est, et Desideriū sequebatur pulchrū,
 Natam primum, et deorum ad coetum euntem.
 Hunc uero ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines et immortales deos,
 Virgineas confabulationes, et risus, et deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, et amicitiam, blanditiasq;
 Pater uero Titanes cognomento uocabat,
 Filios arguens, magnum Coelum, quos genuit ipse,
 Dictitabat porro, nocentes ex proterua magnum patrassē
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox praeterea peperit odiosum Dolorē, et Parcam atram,
 Et Mortem. peperit etiam Somnum, peperit uero agmen
 Somniorum,
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Bellum, et Aeternam dolore plenam,
 Hesperidesq; quibus mala ultra inclitum Oceanum
 Aurea pulchra curae sunt, serentesq; arbores fructus
 Et fatales deas, et Parcas genuit immites,
 Clothoq; Lachēsinq; et Atropon. quae mortalibus
 Editis impertiunt quod habent boniue maliue,

Quaeq;

Παῖδ' ὑπὸ ῥαδινοῖσι κείθευ· τίς δ' ἀφροδίτῳ,
 Αφρογχεῖω τε θεῶν, καὶ εὐσεφανοῦ κυθέρειαν,
 Κικλίσκονσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι· ὅν κ' ὅν ἀφρῶ
 Θρέφθη· αὐτὰρ κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε λυθῆροις.
 Κυπρωγχεῖαν δ' ὅτε γηροῖο πολυκλύνω ἔνι κύπρῳ.
 Ἡδὲ Φιλομυδῆα, ὅτι μειδῆων δ' ἐφαάνθη.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμάρτησε, καὶ ἡμερος ἔσπευε καλὸς
 Γενομένη τὰ πρῶτα, θηῶν τ' ὅν φύλον ἴδου.
 Ταύτῳ δ' ὅτ' ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡδὲ λείλογχο
 Μοῖραν ὅν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Παρθενίης τ' ὁσφύς, μειδῆματά τ', ὅτ' ἀπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίν, Φιλόπτητά τε, μαιλιχίην τε.
 Τὸς πατὴρ τιτλώας ἐπὶ κληοῖσι καλέδουκην,
 Παῖδας νεκείων μέγας δ' εἰς αὐτὸς, ὅς τέκον αὐτός.
 Φάσκε δὲ, πταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον· τοῖο δ' ἔπειτα τίσι μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγχερόν τε μόρον, καὶ λῆρα μέλαινα.
 Καὶ θάνατον· τέκε δ' ὕπνον, ἔτικτε δὲ φύλον ὀνεί-
 οῦ· πινι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε νύξ ὄρεθ' ἑνὴν. (ῥωμ.
 Δούτερον αὖ μοῖμον, καὶ οἷζυν ἀλγινόεσσαν,
 Ἐσπερίδας δ' αἷς μῆλα πῆρ' ἰω κλυτὰ ὠκυαινοῖο
 Χρύσεια καλὰ μέλυσσι, φέροντά τε δ' ἄνδρα καρπύ.
 Καὶ μοῖρας, καὶ λῆρας ἐγείνατο νηλεοποιήσας,
 Κλωθὴν τε, Λάχαιον τε, Ἐΐτροπον· αἵ τε βροτοῖσι
 Γενομένοισι διδούσι· ἔχει ἀγαθόν τε καὶ κακόν τε,
 Αἴτ'

Αἰ τ' ἀνδρῶν τε διῶν τε παρὰ βασιᾶς ἐφίπνυσαι·
 οὐδέ ποτε λήγουσι θάλα δ' εἰνοῖο χόλοιο,
 Γέμ γ' ἀπὸ βροτῶν, δ' ὥοι κακῶ ὅπιν, ὅς τις ἀμάρτη.
 Τί τε δὲ καὶ νέμεσις, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη, μετὰ τ' ἡμέρα δ' ἀπ' ἅπτε τί τε, ὦ φίλοι, τῆτα,
 Γῆρας τ' ἄλολον, καὶ εἰς τί τε κατὰ νότον.
 Αὐτὰρ ὅς τις συγχεῖ τί τε μὴ πόνον ἀλγινόεντα.
 Λήθω τε, λιμὸν τε, καὶ ἄλγος δ' ἀκρυόεντα.
 Ὑσμίνες τε, φόνος τε, μάχης τ', ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψυδρίας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε.
 Δυσνομίην, ἄτλιν τε, σωπῆθας ἀλλήλοισιν.
 Ορκῶν δ', ὅς δ' ἂν πλείστον ὤλχθονίης ἀνθρώπου
 Γημάνει, ὅτε ἕσθ' τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσει.
 Πῆρτα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γένετο πόντος,
 Γερόνυτον παίδων. αὐτὰρ καλέοι γέροντα,
 Οὔνεκα νεμερτῆς τε καὶ ἥπιος, ὅδ' ἐθεμισέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δ' ἰώεα οἶδ' ἔν.
 Αὔρις δ' αὖ θαύμαντα μέγα, ὦ ἀγλῶρα φόρην,
 Γαῖης μισγόμενος, καὶ κητὸν καλλιπάρην,
 Εὐρυβίλιν τ' ἀδ' ἀμάντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
 Νηρηῶν δ' ἐγγόνων μεγάλαι τέκνα θεῶν,
 Πόντος ὅν' ἀτρύγεται καὶ δωρὶδὸς ἠὲ νόμοιο,
 Κέρως ὠκεανοῖο τελευτήτος ποταμοῖο.
 Πρωτόν τ', Ὀκράτη τε, σαῶν τ', ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδῶρη τε, θίπις τε, γαλήνη τε, γλαῦκη τε,

Κυμο-

Quæq; hominumq; & deorū transgressiones insequuntur:
 Nec unquam desinunt deæ à uehementi ira,
 Priusquā rependerint alicui malam iram, quisquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemesis, nocumentum mortalibus ho-
 minibus,

Nox perniciosa. post hæcq;, Fraudē enixa est, & Amicitia,
 Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem.

Cæterum Cōtentio odiosa peperit quidem Laborē molestū,
 Obluionemq;, Pestemq;, & Dolores lachrymabiles,

Pugnatq;, cædesq;, præliaq;, stragesq; uirorum,

Iurgiaq;, mendacesq; sermones, disceptationesq;.

Licentiam, Noxamq;, familiares inter sese.

Iuramentumq;, quod plurimum terrestres homines

Ledit, quando quispiam uolens peierauerit.

Nereumq; alienum à mendacio, et ueracem, genuit Pontus:

Maximum natu suorum filiorum. sed uocant grandæuum,

Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & æqui

Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.

Deinde rursus Thaumantē insignem, & fortem Phorcin,

Terræ commistus, & Ceto pulchris genis præditam:

Eurybianq;, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognati sunt perquàm amabilis soboles

Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearum

Filia Oceani, perfecti exuperantisq; fluuij:

Protoq;, Eucrateq;, Saoq;, Amphitriteq;.

Budoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glaucēq;.

i

Cymo

Cymothoë, Spioq;, Thoë, Thaliaq; iucunda.
 Et Melita amabilis, et Eulimene, et Agaue,
 Pasitheaq;, Eratoq;, et Eunice roscis cubitis nitida.
 Dotoq;, Protoq;, Pherusaq;, Dynameneq;,
 Neseaq;, et Actæa, et Protomedia.
 Doris, et Panope, et speciosa Galatea.
 Hippothoëq; lepida, et Hipponoë roscis ulnis præ-
 dita.

Cymodoceq;, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege.
 Facile mitigat, et pulchros talos habente Amphitrite.
 Cymoq;, Eioneq;, pulchreq; coronata Halimede.
 Glauconomeq; renidens, et Pontoporia,
 Liagoreq;, et Euagore, et Laomedia.
 Polynomeq;, et Autonome, et Lysianassa,
 Euarneq;, tam indolis gratæ, quàm inculpata formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe.
 Nesoq;, Eupompeq;, Themistoq;, Pronoeq;:
 Nemertesq;, quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs uero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim.
 Pulchricomæq; Harpyas, Aelloq;, Ocypetenq;
 Quæ uentorum flamina, et aues assequuntur.
 Pernicibus alis, in coelo enim degentes uolitant.

Phor-

Κυμοθόν, σπειώ τε βοή, θαλίη τ' ὀρέεσσα.
 Καὶ μελίτη χερίεσσα, καὶ δυλιμνίη, καὶ ἀγαυή.
 Γασθρίη τ' ὀρατώ τε, καὶ δυνεικὴ ῥοδόπκηχυσ.
 Δωτώ τε, πρωτώ τε, φέρυσά τε, δωαμνίη τε,
 Νησαίη τε καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομέδεια.
 Δωρίς, καὶ πανόπη, καὶ δυειδ' ἥς γαλάτεια.
 Ἰπποθόν τ' ὀρέεσσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπκηχυσ.
 Κυμοδόκη δ', ἥ λύματ' ἐν ἡεροειδ' εἰ πόντω,
 Γνοιὰς τε ζαδείων ἀνέμων σὺν κυματολήγῃ,
 Ρεῖα προῦνει. καὶ εὖσφύρω ἀμΦιτρίτη.
 Κυμώ τ', ἡϊόνη τε, εὖσεφανός δ' ἄλιμνός κ.
 Γλαυκονόμη τε Φιλομήδ' ἥς, καὶ ποντοπόρεια.
 Λειαγόρη τε, καὶ δυαγόρη, καὶ λαομέδεια.
 Γαλιυνόμη τε, καὶ αὐρονόμη, καὶ λυσισάναςα,
 Εὐαρήνη τε φυλώ τ' ὀρατή, καὶ εἰδ' ὅ ἀμωμῶ.
 Καὶ ψαμάθη χερίεσσα δέμας, δὴν τε μινίππη.
 Νησώ τ', δυπόμπη τε, θεμισώ τε, πειθονόη τε,
 Νημορτής δ', ἥ πατρός ἔχει νόον ἠθανάτοιο.
 Αὐτοὶ μὲν νηρῶν ἀμύμονος δ' ἐξεργύοντο,
 Κῆραι ποντήκοντα, ἀμύμονα δ' ὄγ' εἰδ' ὕαι.
 Θαῦμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θυγάτρα
 Ηγάγε τ' ἠλεκτρίω. ἥ δ' ὠκείαν τέκνη ἱερῇ,
 Ηῤημόμας δ' ἄρπυιας, αἰλλώ τ', ὠκυπέτῳ τέ,
 Αῖ ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Οκείης πῆγ' ὕλασι μεταχρόνια γὰρ ἱάλλου.

Φόρκυϊ δ' αὖ περὶ γράϊας τέκε καλλιπῆρες,
 Εκ γῆρετῆς πολιᾶς, τὰς δ' ἠ γράϊας καλέουσι
 Αθάνατοί τε θεοί, καμὰ τ' ὄρχόμενοι ἄνθρωποι.
 Γεφροδ' αὖ τ' εὐπέπλον, ἔννυ τε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ', αἰ νάισι πέρλω κλυτὸν ὠκεανοῖο,
 Εξατῆ πῶς νυκτός, ἴν' ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθγνῶτ', ὄρυάλη τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παῖδες.
 Ἡ μὲν ἐκ θνητῆ, αἰ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρας
 Αἰ δ' ὕο. τῇ δὲ μὴ πῆριλέξατο κυανοχάτης,
 Ερ μαλακῶ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσι εἰαρινοῖσι,
 Μιχθεῖς καλλιρόη κόρη κλυτὸν ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δ' ἠ πόρσεύς κεφαλῶν ἀπὸ φροτόμοσθον,
 Εξέθορε χρυσάορ τε μέγας, καὶ πῆγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς πόδι πηγᾶς
 Γαίνεθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχον μετὰ χερσὶ φίλοισι.
 Χ' αὖ μὲν ἀκρὴν ἄμυλον πολυπῶν χθόνα μετόρα μὴ
 Ἰκετ' ὄν ἀθανάτους, ζῆλος δ' ἐν δώμασι νάει, (λωρ,
 Βροντῶ τε, σεροπῶ τε φέρων διέ μετιόγντι.
 Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα.
 Τὸν μὲν ἀρ' ὄζυγάειξε βίη ἥρακλεις,
 Βασί παρ' εἰλιπόδεαςι πόδι ῥύντω εἰς δρυβαῖν
 Ἡματι τῷ, ὅτε πόρ βῆς ἤλασθον ὄρυ μετώπους
 Τίρω δ' εἰς ἱερὸν, σταβὰς πόρον ὠκεανοῖο,
 Ορθόν τε κτείνας, καὶ βυκόλον ὄρυ τιῶνα,
 Σταθμῶ ἐν ἠερόγντι, πέρλω κλυτὸν ὠκεανοῖο.

Eborcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædi
A partu canas, quas ob id Græas uocant (tas,

Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.

Pepredoq; pulchro peplo indutã, Enyoq; croceo peplo in
signem,

Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,

In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,

Sthtenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ perpeffa.

Ipsa quidem erat mortalis, ast aliæ immortales, et senio non
obnoxia,

Duc. cū una concubuit ceruleã cesariem gestans Neptunus

In molli prato et floribus uernis,

Mixtus Callirrhoe filia nobilis Oceani.

Eius cum Perseus caput amputasset,

Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.

Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes

Natus esset: cæterum hic ensẽ aureũ tenebat manibus cha

Et ille quidẽ cū auolasset, relicta terra matre malorum, (ris.

Peruenit ad immortales, Iouis uero in domibus habitat,

Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.

Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.

Illum quidem armis exiit uis Herculana,

Boues apud flexipedes circumflua in Erythia,

Die illo, cum boues egit latas frontes habentes

Tirynthum in sacra, emensus iter Oceani,

Orthoq; intersecto, et bubulco Eurytione,

Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud quid ingens, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidia parte quidem Nympham, oculos torquentem in o-
 mnes partes, pulchris genis spectabilem:
 Dimidia item parte ingentē serpentē, horrendūq; magnūq;
 Varium, crudis uescentem, diuinæ sub cauernis terræ:
 Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; hominibus.
 Ibi sanè ei destinarunt dii inclitas domos incolere.
 Atq; coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis Nympha, et senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
 Vchementē et uiolentū uentū limis oculis cōtuenti puellæ.
 Illa uero grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
 Cerberum cruda deglutientem, Plutonis canem, æream uo-
 cem emittentem,
 Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;
 Tertiò, Hydram genuit, odiosa edoctam,
 Lerneam, quam enutriuit dea albis ulnis prædita Iuno,
 Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ,
 Ac illam quidem Iouis filius occiderat suo ferro.
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minervæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimeram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Tru-

Πολλ' ἔτεκον ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὅδ' ἔν' ἰοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅδ' ἄθανάτοις θεοῖσι,
 Σπῆνι γνὶ γλαφυρῶ, θείῳ κρατόροφρον ἔχιδ' ναυ,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδ' α, καλλιπάρηον.
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Γαικίλον, ὠμῆσι, ζαθέης ὑπὸ λούθει γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ ἀπ' ὅθι κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τυλῶ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐν θ' ἀρ' οἱ δ' ἔσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρνυτ' εἰς ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἔχιδ' ναυ,
 Αἰάνετ' ὀνύμφῃ, καὶ ἀγῆρατ' ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ τυφάονα φασὶ μὴ μῆλαι ἐν φιλότῃτι,
 Δεινόν δ' ὕβρισι, ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετ' κρατόροφρονά τέκετ'.
 Ορθὸν μὲν πρῶτον λιύα γένετο γκευονή.
 Δούτορον αὖτις ἐπικτετ' ἀμήχανον ὅπ' φατειόν
 Κίεβρον, ὠμῆσι, αἰδέω λιύα χαλκεόφωνον,
 Γυντικὸν τακίφαλον, ἀναιδέα τε κρατόρον τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδριον αὖτις ἐγένετο, λυγρὸ εἰδ' ἦεν,
 Λοφναίῳ, λιὺ θρέψε θεὰ λουκώλῃν ὅτ' ἦεν,
 Απλῆτον κότεσσα βίη ἥρα κληίη.
 Καὶ πλὴν μὲν δῖος ὕος ἐνήρατο νηλεὶ χαλκῷ,
 Αμμιτρωνιάδης, σιὺ ἀρ' ἡμιόλω ἰολάω,
 Ἡρακλῆς, Βυλῆσι ἀθλιώτης ἀγελαίης.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπικτε, πνέσαν ἀμαμάχον πύρ,

Δαινῶ τε μεγάλῳ τε, ποσιώκῃ τε κρατερῶν τε.
 Τῆς δ' ὤψεις κεφαλὰι· μία ἤ χαροποῖο λείοντος,
 Ἡ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄψιος κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρὸςθε λείων, ὅπιθον δὲ δράκων, μέσση δὲ χιμαίρα.
 Δαινὸν ἀρπνείσασα πυρὸς μὲν αἰθομένοιο.
 Τῷ μὲν πῆγασθ' εἴλε, αἰετὸς βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἀρὰ σφίγγ' ὀλοῶν τέκε, καὶ δμείοισιν ἄλεβρον,
 Ορθῶ ὑποδμυθεῖσα· νεμειᾶϊόν τε λείοντα,
 Τὸν ῥ' ἦρη θρέψασα, διὸς κυδὴν ἢ πρῶτοις,
 Γαυνοῖσιν κατῆνασσε νεμείης πῆ μ' ἀνθρώποις.
 Ενδ' ἄρ' οὔ οἰκείων, ἐλεφαίρεσσι φύλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο νεμείης ἥ δ' ἀπέσαντο.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης ἥρα κλυεῖης.
 Κντὼ δ' ὀπλότατον, φόρκιωϊ φιλότῃτι μαγείῃσιν,
 Γείνατο, δαινὸν ὄψιν, ὃς δρεμνῆς ἠδύθεσι γαίης,
 Γείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τὸτο μὲν ἐκ κντὸς καὶ φόρκιωθ' γγύθ' ὄσι.
 Ταθύς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινῆγοντας,
 Νεῖλον τ', ἀλφειόν τε, καὶ ἠεῖδ' αὐτὸν βαθυδίνῳ,
 Στρυμόνα, μαίανδρόν τε, καὶ ἴστρον καλλιρέεβρον,
 Φάσιν τε, ῥήσων τ', ἀχελώϊον ἀργυρεδίνῳ.
 Νέασον τε, ῥόδιόν δ', ἀλιάκμονά δ', ἐπ' ἀπορόν τε,
 Γελωϊόν τε, καὶ αἰσηπὸν, θεῖόν τε σιμουῖντα,
 Πρωϊόν τε, καὶ ἔρμον, εὐρείτῳ τε καῖϊον,
 Σαγγαεῖόν τε μέγαν, λάδωνά τε, πρὸ θῆμιόν τε,
 Εὐκνόν τε,

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capelle, tertium uero serpentis robusti draconis.
 A fronte leo, pone uero serpens, media uero capra:
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus coepit, et strenuus Bellerophontes.
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Thebanis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeæumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilibus collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemeæ, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uero minimum natus cum Phorco amor indulgens
 Peperit, grauem serpentem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit uorticosa,
 Nilumq;, Alphæumq;, et Eridanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Strymonem, Meandrumq;, et Istrum pulchris flum.
 Phasinq;, Rhesumq;, Acheloum limpidum.
 Nessumq;, Rhodumq;, Haliacmonemq;, Heptaporumq;,
 Granicumq;, et Aesapum, diuinumq; Simoënta.
 Peneumq;, et Hermum, amœnæq; fluentem Caiciam.
 Sangariumq; magnum, Ladonemq;, Partheniumq;,

Eucenumq; & Ardescum, diuinumq; Scanandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus, hanc uero à Ioue sortem habent.
 Pithoq;, Admete q;, Ianthe q;, Electra q;
 Doris q;, Prymno q;, & Vrania forma deam referens,
 Hippo q;, Clymene q;, Rhodia q;, Calliroe q;,
 Zeuxo q;, Clytie q;, Idyia q;, Pasithoe q;.
 Plexaure q;, & Galaxaure, amabilisq; Dione.
 Melobosis q;, Thoë q;, & uenusta Polydora.
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis prædita.
 Perseis q;, Lanra q;, Acaste q;, Xanthe q;,
 Petrea q; lepida, Menestho q;, Europa q;.
 Metis q; & Eurynome, Telestho q; purpureo peplo induta.
 Criseis q;, Asia q;, & blanda Calypso.
 Eudore q;, Tyche q;, & Amphiro, Ocyrœ q;.
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atq; hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filie multe quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filie Oceani
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates, lacus
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalem uirum pro-
 loqui:

Sed

Εὐλώϊον τε, καὶ ἀρδ' ἡσυχον, θεῶν τε σηάμανδρον
 Τίκτει δὲ θυγατράων ἱερὸν γένος, αἳ κ' ἤ γαῖαν
 Ἀνδρας κ' οὐεῖζοσι, σὺν ἀπὸλλωνι ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. ταύτῳ δὲ διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
 Γειθῶν τ', ἀδ' μήτη τε, ἰάνθη τ', ἡλέκτρα τε,
 Δωεῖς τε, πρυμνώ τε, καὶ ὕραν ἡ θεοειδ' ἥς.
 Ἰππῶ τε, ἑλὺ μύνη τε, ῥοδία τε, καλλιῤῥόη τε.
 Ζούξω τε, κλυτίη τε, ἰδ' ὕα τε, πασιβόη τε.
 Πληξαύρη τε, γαλαξαύρη τ', ὄρατ' ἡ τε διώνη.
 Μηλόβοσις τε, δοή τε, καὶ ὀνειδ' ἥς πολυδῶρη.
 Κερκκίς τε φυλὴν ὄρατ' ἡ, πλεστώ τε βοῶπις.
 Περσὺς τ', ἰάνειρά τ', ἀκάση τε, ξάνθη τε,
 Πετραῖη τ' ὄροσσα, μινειά τ', ὕρῳπη τε.
 Μῆτις τ', ὕρηνόμη τε, τελεσιόη τε κροκόπιπλη.
 Κελσὶν τ', ἀσίη τε, καὶ ἡμερόσσα καλυψώ.
 Εὐδῶρη τε, τύχη τε, καὶ ἀμειβώ, ὠκυρόη τε.
 Καὶ σὺξ, ἥ δ' ἡ σφίωρ προφρεσάτη ὁδὸν ἀπασέων.
 Αὐταὶ δ' ὠκεανὸς καὶ τηθύς ὄζει γένοντο,
 Πρὸς βύκαται ἑσθαι. πολλαὶ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίηαι,
 Αἶψα πολυαπείρου γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης,
 Πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἑτέροι ποταμοὶ κ' ἀναχνοῦσ' ἔχοντες,
 Υἱέου ὠκεανὸς, οἷον γένεατο πότνια τηθύς,
 Τῶν ὄνομα' ἀργαλίον πάντων βροτ' ἀνδρα γνίσσιναι.

Sed singulatum nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque dijs, qui coelum latum tenent,
 Genuit, cubile iungens Hyperioni in amore.
 Crioque Eurybia peperit, per amorē consuetudinem habens,
 Astræumque magnum, Pallantemque præstantissima dearum:
 Persenque, qui omnes præcellebat peritia.
 Astræo uero aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo dormiens.
 Post hos stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraque fulgentia, quibus coelum cinctum est.
 Styx uero peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicen pulchros talos habentem, in ædibus.
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neque uia, qua non illis deus præstat tanquam dux:
 Sed semper apud Iouem grauius tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis,
 Die illo, quando omnes Olympius fulminator
 Immortales uocauit deos ad altum coelum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis unà secū deorum contra Titanes
 Non cariturus sit muneribus honorarijs, sed honorem quem
 libet
 Flabiturum, quem antea quoque inter immortales deos.

illum etiā dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
immunis,

Ad honores atq; præmia ascensurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,
Cum suis filiis, chari per consilia patris.

Ipsam uero Iupiter honorauit, eximia quoq; dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum.

Filios autem, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,

Perfecit, ipse autem præpotens est atq; regem agit.

Phæbe porro Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uero facta deinde dea dei amore,

Latonam ceruleo peplo utentem peperit, blandam semper,

Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,

Suauem ab initio, imprimis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perſes

Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.

Illam uterum ferens, Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uero ei splendida dona

Partem ut habeat terræq; et infrugiferi maris.

(na,

Imò etiam stelligero in cœlo sortita est honorem,

Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.

Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta pro lege expiarit,

Inuocat Hecatem. ingens uero eum sequitur honor,

Facilime, cuius beneuola dea suscepit preces.

Et

Καὶ οἱ ὄλβου ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πᾶσι τῇ.
 Οὐτοὶ γὰρ γαίης τε καὶ ὕδαντος ὄξε γήμονες,
 Καὶ τιμῇ ἔλαχον, τότε γὰρ ἔχει αἴσαν ἅπαντων.
 Οὐδ' ἐπὶ μὲν κρονίδης ἐβίησεν, οὐδ' ἐπὶ ἅπηνυρα,
 Οὐδ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ πωτόβοισι θεοῖσιν.
 Ἀλλ' ἔχει, ὡς ῥησὶν ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ λῶν δ' αἰσμός.
 Οὐδ' ὅτι μνηστῆρας, ἥσυχον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ὕδαντος, ἥδ' ἐν θαλάσσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῷ.
 Ω δ' ἐθέλει μεγάλως πρᾶγίνεταί, ἥδ' ὀνίνησι.
 Ἐνδ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρίπτει, ὅμ κ' ἐθέλῃσι.
 Ἡ δ' ὅπότε δὴ πόλεμον φθισίνορα θεωρήσονται
 Ἀνέροισιν, ὅτε θεὰ πρᾶγίνεταί οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκῃ πρῶτον ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρεῖσθαι.
 Ἐντε δὲ κῆ βασιλεύσιν παρ' αἰεθίοισιν καδίζει.
 Ἐδλὰ δ' αὖδ' ὅπότε αὖδ' ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖσι πρᾶγίνεταί, ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικῆσας δὲ βίη καὶ κέρτεϊ, καλὸν ἄθλον
 Ρεῖα φέρει, χάριον τε τοκοῦσι τε κῦδος ὀπάζει.
 Ἐδλὰ δ' ἱππῆσιν πρᾶγίνεταί, οἷς κ' ἐθέλῃσι.
 Καὶ τοῖς, οἳ γλαυκῶ δ' υἱάμεφλον ὀργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἐκάτῃ, καὶ ἐρικτύπῳ ἐννοσιγαίῃ.
 Ρῆιδίως δ' ἀγρῶ κυδινὴ θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλῃ φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 Ἐδλὰ δ' ἐν σάθμοισιν αὖ ἐρμῇ ληϊὶ δ' ἀέξειν,

Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperant, istorum habet sortē omnium.
 Neq; quicquā ipsi Saturnius per vim ademit, neq; priuauit,
 Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quàm in mari,
 Sed insuper etiam multo maius, quando Iupiter colit ipsam.
 Cui uero uoluerit magnifice præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tum in foro inter homines eminet, quem ipsa uoluerit.
 Quando uero ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uolucrit,
 Victoriæ ex propenso animo ut præbeat, & laudem por-
 rigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.
 Bona insuper, quando uiri in certamine colluctati fuerint,
 Ibi dea & illis præstò est, atq; iuuat.
 Qui uero uicerit uirtute & robore, pulchrum præmium ui-
 ctoriæ
 Facile fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.
 Cūmoda item equitibus quæ adstet, quibus saltem uolucrit.
 Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Vota fecerint autem Hecata, & ualde fremeni Neptuno.
 Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam.
 Facile uero abstulit apparentem, uolens animo,
 Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,

Armentaꝫ bouum, gregesꝫ latos caprarum,
Gregesꝫ lanigerarum ouium, animo uolens.

Ex paucis foecunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeoꝫ sanè licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter deos honorata est muneribus.

Fecit insuper ipsam Saturnius alumnā iuuenū, qui post
ipsam

Oculis aspexerunt lumen omnia contuentis Aurora.

Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.

Facileꝫ uero domita à Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererē, & Iunonem aureis calceamentis gaudētē,

Fortemꝫ Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Imnite cor habens, & ualde sonantem terræ concussorem,

Iouemꝫ consiliarium deorum patrem atq; hominum.

Illiꝫ à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidem deglutiuit Saturnus magnus, quicumꝫ

Ex utero sacro matris ad genua deuenerunt.

Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli

Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim, ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale sit proprio à filio domari,

Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per consilia.

Ideoꝫ hic non cecam speculationem habuit, sed insidias

struens

Filios suos deuorauit. Rhea autem habebat luctum grauem.

Sed quando iam Iouem erat deorum patrem atq; uirorum

Pariterra, iam tum charis supplicabat parentibus

Suis,

Βασιλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ ἀπὸ λια πλατὺ αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰσπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε δέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων θείαει, καὶ ἐκ πολλῶν μεῖονα θῆκην.
 Οὐτὰρ τοι καὶ μενοχρῆς ἐκ μητρὸς ἔδσα,
 Παῖσι μεδ' ἀθανάτοισι τιτίμκται γεράεσσι.
 Θῆκε δ' ἔμιν κρονίδης κούροτρόφον, οἳ μετ' ἐπ' ἀνλῶ
 Οφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερχέσθ' ἥδ' ἔς,
 Οὕτως δ' ἄρχῆς κούροτρόφθ'· αἰ δ' ἔτε τιμαί.
 Ρῆιν δ' αὖθ' ἐμπεῖσε κρόνον, τέκε φάιδμα τέκνα,
 Ἰσίδω, δ' ἡμκτρα, καὶ ἥρῳ χρυσοπείδιλον,
 Ἰφθιμον τ' αἰδίδω, ὅς ἑπὶ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἥτορ ἔχωμ, καὶ ἐλκτυπον ἑννοσίγαιον,
 Ζεῦν τε μαιόσωντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ἑπὶ βροντῆς πελεμίζεται ὄρυεα χθάρ.
 Καὶ εἴς μιν κατέπινε κρόνονθ' μέγας, ὅς τις ἔκασθ'
 Νηδύος δ' ἱερῆς μητρὸς πῶς γούναδ' ἵκοιτο.

Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ὀρανοίωνων
 ΑΛΛ' ὅν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληίδ' αὖ πμλῷ.
 Πούθε γάρ, γάμης τε καὶ ὀρανὸς ἐκτερόνθ',
 Οὐνεκὰ οἱ πέπρωτο ἑῷ ἑπὶ παιδὶ δ' αμλῷα,
 Καὶ κρατὸρ ὠπὸρ ἰόντι, διὸς μεγάλου δ' αὖ θλαῖς.
 Τῷ, ὅγε ὅκ' ἀλαοσκηπλῷ ἔχον, ἀλλὰ δοκδύων
 Παῖδας εἰς κατέπινε. ρέλω δ' ἔχε πρὶνθ' ἀλασορ.
 ΑΛΛ' ὅτε δ' ἠδ' ἑμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξιαται, τόντ' ἐπειπε φίλους λιταίνουε τ' αἰετ

Τὸς αὖτ', γαῖαν τε, καὶ ὕραν ὀϊστούοντα,
 μή τιμ' συμφρέσκασαι, ὅπως λελάθειτο τεκῆσα
 Παῖδ' αὖ φίλον, τίσαιτο δ' ὄρινν' υἱὸς πατρός ἐοῖο
 Παῖδ' ὦν, ὃς κατέπινε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν ἱλύον, ἥδ' ἐπίθοντο.
 Καὶ αἰὲν πεφραδ' ἐτίω ὅσα πόρ' πέπρωτο γηῖ' ὅσα
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλῆι, καὶ ὑπὲρ καρτοροθύμῳ.
 Γέμψαν δ' ὅν' λύκον Κρήτης ὅν' πίονα δ' αἶμον,
 ὅππῃ τ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδ' ὦν ἤμελλε τεκῆσαι,
 Ζῶα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
 Κρήτη δ' ὕρειν, τραφέμεν, ἀπιταλλέμεν αἶτι.
 Ἐνθα μὲν ἴκτο φέρουσα θοῶν δ' αὖ νύκτα μέλαινασ,
 Πρῶτον δ' αὖτ' ἰὼν λύκον, κρύψε δ' ἐν χερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρώον ἢ ἡλιβάτω, ζαθέης ὑπὸ κούθεσι γαῖης,
 Ἀργαῖαν ἢ ὄρει πεπυκασμένῳ ὕλην γητι.
 Τῷ δ' ἠπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν,
 Οὐρανίδ' ἢ μέγ' ἀνακτιθεῶν πετοδῶν βασιλῆι.
 Τὸν, τὸ δ' ἐλὼν χεῖραςιν, ἐλὼν ἐγκάτ' ἔσθ' ἠνδ' ἰώ,
 Σχέτλιθ' ὃ δ' ἔγνοσε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ἑὸς ὕψος ἀνίκητ' ἔσθ' καὶ ἀκνὸς ἦς,
 Λεῖπε δ', ὃ μιν τὰ χ' ἤμελλε βίη καὶ χερσὶ δ' αἰμάσσας,
 Τιμῆς δ' ἐζέλασεν, ὃ δ' ἢ ἀθανάτοισιν ἀνάξην.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μῦθος ἔφαιδ' ἰμα γῆας
 Ἠνέσθ' τοῖο ἀνακτ' ἔσθ', ὡν πλομὴν ἔνι αὐτῷ
 Γαῖης ἔννεοί μοι πολυφραδ' ἔεσι δ' ὀλωθεῖς,

Suis, Terræq; & Cœlo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latêret pariendo
 Filium charum, possit autem ulcisci furias patris sui.
 Contra filios, quos deuorauit ingens Saturnus uersipellis.
 At illi filie dilectæ auscultabant, atq; morem gerebant.
 Et ei commemorarunt quæcunq; fatis cōstitutum esset fieri.
 Circa Saturnum regem & filium magnanimum.
 Miserunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum nati filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit terra uasta
 Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus
 præhensum
 Antro in excelsso, diuinæ sub latebris terræ.
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic autem fasciis inuolutum magnū lapidem in manus de-
 dit,
 Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suum condidit in alium,
 Miser. nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide filius inuictus & insepultus
 Superesset, qui ipsum mox ui & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus sit.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis. reuoluto anno,
 Terræ consilio astuto circumueniens,

Suam sobolem iterum submisit magnus Saturnus uersutus,
Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uero euorauit lapidem ultimo denotatum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam.

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monimentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.

Soluit uero fratres ex patre noxijs à uinculis,

Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederunt autem tonitrum, atq; candens fulmen,

Et fulgur, quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confusus, mortalibus atq; immortalibus imperat.

Filiã porro Iapetus pulchros talos habentem Occidentem
Duxit Clymenen, ex eundem lectum conscendit.

Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Prom-

Varium, uersipellem: stultumq; Epimetheum, (theum

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuētoribus rerū.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginem. iniurias uero inferentem Menœtium late uidens
Iupiter

In Erebum detrusit, feriens candenti fulmine,

Propter stultitiam & fortitudinem immensam.

Atlas uero Cœlum latum sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteq; & indefessis manibus.

Hæc

Ὁρ γόνον ἄψ' ἀνέκει μέγας κρόνθ' ἀγκυλομήτης,
 Νικηβίς τέχνησι βίησιν τε παῖδ' ὅς ἐοῖο.

Πρῶτον δ' ὄζήμενσι λίθον πύματον καταπίνων.

Τὸν μὲν Ζεὺς σήριψε καὶ χθονὸς ὕρνοδ' αἶψ,

πυθοῖ ὃν ἠγάθει, γυάλοισι ὑπὸ πύρρηνσιν,

Σῆμ' ἔμεν' ὄζοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν,

Οὐρανίδας, ὃς δῆσε πατὴρ αἰσιφροσύνησιν.

Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάρειν θυεργισιάων,

Δῶκαν δὲ βροντῶν, ἠδ' αἰθαλόεντα κόραυνον,

Καὶ στεροπῶν, τὸ πρῶν δὲ πελώρι γαῖα κεκδύθει.

Τοῖς πίσυνθ', θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κέρει δ' ἱαπέτος καλλίσφυρον ὤκτανίνω,

Ἠγάγθ' ἐλυμνύνω, καὶ ὁμὸν λῆχος εἰσανέβαινον.

Ἡ δ' οἱ ἄτλαντα κρατὸρόφρονά γεῖνατο πᾶσι δα.

Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα μνηοίποιν, ἠδὲ προμηθεῖα

Παικίλον, ἀκολομήτην, ἁμαρτινόοντ' ὑπὸ μνηθεῖα,

Ὅς κακὸν ὄζ' ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῦσι.

Πρῶτθ' γὰρ ῥὰ διὸς πλεσιῶν ὑπέδεκτο γυναικᾶ,

Παρθέγον. ὕβρισι δὲ μνηοίποιν ὕρνοπα ζεύς

Εἰς ὄρεσθ' κατέπεμψε, βαλὼν ψολόγντι κόραυνῶν,

Εἴνεκ' ἀπαδαλίης τε, καὶ ἠνορέης ὑπερόπλε.

Ἀτλας δ' ὄρεσσιν ὕρνω ἔχει κρατὸρῆς ὑπ' ἀνάγκης,

Γείραςιν ὃν γαῖης, πρόπθ' ἐσπερίδων λυγυφώνων

Εσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χερσίν.

Ταῦτ' αὖ γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μκτίετα Ζεύς.
 Δῆσε δ' ἄλυνκ' ἔδ' ἦσι πῶμιθεα ποικιλόβροτον,
 Δδυμοῖς ἀργαλέοισι μέσση δ' αὖ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον, αὐτὰρ ὃ γ' ἦ πρὸ
 Ἡδισγὶν ἀθάνατον, τό δ' ἀέξετο ἴσση ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅθ' οὖν πρόπαρ ἦμαρ ἐδ' ἔταυνε σίπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμήωνος καλλισφύρεα ἄλκιμον ἦτορ,
 Ἡρακλῆος ἐκτείνε. κακῶ δ' ἄρ' ἐνόησε ἀλαλκῶ
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δ' υσφροσυνάων,
 Οὐκ ἄρ' ἐκτι ζῶος Ὀλυμπία ὑψιμέδοντες,
 Οφρ' ἠρακλῆος θηβαγενέος κλέος εἴη
 Πλείων ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν, ὡδὲ χθόνα πολυβότρεσσιν.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενοι τίμα ἀριδ' εἰς ἑσπερινὸν ἦτορ.
 Καὶ πόρ' ἠέομεν, παῦθι χόλου, ὅμ' ἔπειρ' ἔχεσθην,
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βυλὰ ὑπὸρμυλνέει κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τε ἀνθρώποι,
 Μηκῶν, τότ' ἔπειτα μέγαν βῶν πρόφρονι θυμῷ
 Δασάμενοι προέθηκε, ζῶος νόον δ' ἀπατίσκειν.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πιονίδη μῶ
 Ἐρρινῶ κατέθηκε, καλὴν ψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἐα λούκα βοὸς δολίῃ ὑδὲ τέχνῃ
 Εὐθετίσας, κατέθηκε καλὴν ψας ἀργέτι δ' ἡμῶ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδην, πάντων ἀριδ' εἰκετ' ἀνάκτων,
 Ω πῆπον, ὥς ἐτόροζήλωσ' ἀεὶ δάσσατο μοῖραν

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit uero insolubilibus compedibus Promethea uersu-
 tum,
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epar
 Commedebat mori nescium, quin ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantum toto die edebat extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum uero morbum profligauit
 Iapetionidæ, et liberauit ab ægritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea, super terram multos pascentem.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium,
 Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesq; homines,
 Mecone, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesq; et intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte
 Rite disponens, deposuit tegens candida aruina.
 Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deumq;.
 Iapetionida, omnium celeberrime regum,
 O mollis, quam inique diuisisti partem.

Sic dixit, conuicijs prosciendēs Iupiter perpetua consilia
 Hunc rursus alloquutus est Prometheus uaser, (sciens
 Dixit, & arridens dolosa non obliuiscetur artis.
 Iupiter, gloriosissime, maxime decorum sempiternorum,
 Harum elige utram te in pectoribus animus iubet.
 Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter autem perennia consilia
 sciens,

Cognouit, nec ignorauit doli. mala autē prospiciebat animo.
 Mortalibus hominibus, quae & perficienda erant,
 Manibus uero hic utrisq; sustulit album unguentum.
 Irascebatur autem mente, ira uero eius occupauit animum.
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa in arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc ualde contristatus allocutus est nubicogus Iupiter.
 Iapetionida, omnes super consilia edoctus,
 O mollis, nondum dolosa oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,
 Non dabat Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concava ferula. momordit uero imo animo
 Iouē in alto tonantem, ad iramq; cōmouit ipsum caro corde.
 Ut uidit inter homines ignis procul lucentem splendorem.

Proti-

Ως φάτο, κούρτομίων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτις πρὸς εἶπε πρὸς μινθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἡκ' ὕθιμα δ' ἵστας δολίης δ' ὅ λήθεο τέχνης.
 Ζεὺς, κύνεισι μέγιστε θεῶν ἀειγχετάων,
 Τῶν δ' ἔλθ' ὅπποτόρλω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Οἷ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς,
 Γυνῶ ῥ', εὖδ' ἠγνοίῃσι δόλον, κακὰ δ' ὅσ' ἔσθ' ἐν θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χόρσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιμ ἀνείλετο λονκὸν ἄλφειον.
 Χώσασθ' ὅσ' ἐφ' ἑσέας, ἀμφὶ χόλος δ' ἐμὴν ἴκετο θυμῷ,
 Ὡς ἴδ' ἔν' ὅσ' ἐα λονκὰ βοὸς δολίη ὤλ' τέχνη.
 Ἐκ τῶν δ' ἀθανάτοισιν ὕδ' ἡ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίεσθ' ὅσ' ἐα λονκὰ θυκόντων ὕδ' ἑορμαῖ.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρὸς εἶπε νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 Διπύπου, ἐκ ἅρα πω δολίης ὕδ' ἡ λήθεο τέχνης.

Ως φάτο χαόμην Ζεὺς, ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἠπειτα δόλου μεμνημέν' ἄλ' αἶ,
 Οὐκ ἰδίδου μελίησι πυρὸς μιν' ἄκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ὤλ' χθονὶ ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ὄζα πάτυσσεν εὖς παῖς Ἰαπετιῶ,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αἰγλῷ,
 Ἐν κοίλῃ νάρθηκι. δ' ἄκ' ἐν δ' ἅρα νειόθι θυμῷ
 Ζῆν' ὕψιβερέμετ' ἔχολωσεν δ' ἐμὴν αἰλῶν ἥτορ,
 Ὡς ἴδ' ἔν' ἀνθρώποισι, πυρὸς τηλίσκοπον αἰγλῷ.

Ἀντί-

Αὐτίκα δ' ἀντί πυρὸς τούτῃ κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαῖης γάρ σὺμπλασσε πόδικλυντὸς ἀμυγυῖαις,
 Παρθένω αὐδὸν ἱκελὸν, ἱερὸνίδεω δ' ἄβυλῳ.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀργυφεῖ ἐοδῆτι. ἤϊ κρηθὼν δὲ καλὴ πηρὶ
 Δαίδαλόν τε χεῖρας κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δ' οἱ σεφάνας νεοθηλέας αἶθεσι ποίης
 ἱμερᾶς πρὶν ἔθνη κεραῖα παλάσας Ἀθηνῶν,
 Ἀμφὶ οἱ σεφανὶν χρυσέῳ κεφαλῇ περ ἔθηκε,
 Τῷ, αὖ τὸς ποίησε πόδικλυντὸς ἀμυγυῖαις,
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χερσὶν ὀφθαλμοῖσι πατρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τε τούχασθαι, θαῦμα ἰδέ-
 κνῶσθαι ὅσ' ἤπειρ' ἔτρεφε, ἠδὲ θάλασσα. (αδ'),
 Τῶν, ὅγε πόλιν ἐνέθηκε. χεῖρας δ' ἀπελάμπερ πολ-
 θαυμασίην, ζωῶσιν ἰοιχότα φωνέουσι. (λη'),

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τούτῃ καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Εξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμος ἀγαλλομένη γλαυκῶπις ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὰς τ' ἀνθρώπους,
 Ως εἶδον δόλον ἀπυρὶ, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῇ γὰρ γῆν' ὅτι γυναικῶν θηλυτόρων.
 Τῆς γὰρ ὀλώϊον ὅτι γῆν', καὶ φύλα γυναικῶν
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσι
 Οὐλομένης πατρὸς ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροιο.
 Ως δ' ὅπ' ἐν σμύλῃσι κατηρεφέεσσιν ἐμίσσασθαι

Κηφῆ

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E' terra enim cōformauit perquam celebris utroq; pede claudicans

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit uero et adornauit dea cæsijs oculis Minerva

Candida ueste. à capite uero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.

Circum uero eiserta florentis è floribus herbae,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumq; ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.

In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,

Animantia quaecunq; continens alit, atq; mare.

Ex illis, hic multa indidit. gratia uero resplendebat magna

Mirabilis, animantibus similia uocalibus.

Ceterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,

Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines,

Ob ornatũ gestientem cæsiæ Palladis forti patre prognatae,

Admiratio aut cepit immortalesq; deos, mortalesq; homines,

Vbi uidcrunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum pronarium ad uenerem.

Illius enim perniciosum est genus, et sexus mulier

Nocumenum ingens mortales inter uiros habitant,

Pernitiose paupertati non accommoda, sed sacietati.

Veluti cum in aluearijs tectis apes,

Fucos

Fucos pascunt, malorum participes operum.

Ille quidem per totum diem ad solem occidentem

Diurnæ festinant, et faciunt fauos albos.

At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,

Alienum laborem suum in uentrem metunt.

Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres

Iupiter altitonans dedit, participes operum

Difficilium, aliud uero præbuit malum pro bono.

Qui nuptias refugiens, et sollicita opera mulierum,

Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectam,

In penuria eius quæ senem foueat, hic etiam non uictus indi-
gus

Viuit, mortui uero possessionem inter se diuidunt

Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,

Radicam uero habuit coniugem, conuenientem præcordijs,

Huic ab æuo malum bono æquiparat,

Esse, qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,

Viuit in pectoribus habens indefinentem moesticiam

Animo et corde, et immedicabile malum est.

Quoniam non licet Iouis fallere mentem, neque præterire.

Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus

Illius euitauit grauem iram, sed necessario,

Quamuis multiscium existentem, magnū uinculū coërect.

Briareo uero ubi primum pater iratus est animo,

Cottoque atque Gyge, ligauit forti uinculo,

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam.

Et

Καφίνας βόσκουσι, κακῶν ξυνήκοντες ὄργων.
 Οἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ δὲ ἥλιον καταδύντα
 ἡμάται αὐτὸ δύνουσι, πῦθ' οἱ τε ληεῖα λούκα.
 Οἱ δ' ὄντο δὲ μείοντο δὲ ὑπὲρ φέας ἤτ' οἰμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφειτόρην δὲ γαστὴρ ἀμῶνται.
 Ως δ' αὐτῶς ἀνδρῶσι κακῶν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβριμέτης θῆκε, ξυνήκοντες ὄργων
 Λεγαλίων. ἔτορον δὲ πόρην κακῶν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος ἐν γάμον φεύγων, καὶ μέριμνα ὄργα γυναικῶν,
 Μὰ γῆμαι ἐθέλει, ὅλοον δ' ὕδ' ἡνρας ἱκνται,
 Χάτει γηροκόμοιο, ὃ δ' ὅ βίοντο ὑδισιδύης
 Ζῶει. ἀρφθυμὸν δὲ δῖα ληήσιν διατέονται,
 Χηρωσαί. ὧ δ' αὐτὴ γάμος μετὰ μοῖρα γήνηται,
 Κισινὴ δ' ἔχει ἀκροῖτις, ἀραρυῖαν πραπίδεσσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶν' κακῶν ἐδλῶ ἀντιφείζει,
 Εμμελναι. ὅρ δ' ἐκ τέτμη ἀταρκτηροῖο γυνέθλης,
 Ζῶει ἑνὶ σῆθεσις ἔχωρ ἀλίσσων ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ ἡραδίῃ, καὶ ἀνῆκετον κακῶν ὄστις.
 Ως ὅτ' ἐστὶ θεὸς ἐλέψαι νόον, ὃ δὲ πῦθ' ἐλθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ ἰαπετιονίδης ἀκάκητα πτωμνηεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυφε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκη
 Καὶ πολὺ ἰδρὸν ἔοντα μέγας καταδεσμός ὄργων.
 Βελαφίω δ' ὥς ταπρῦτα πατρὸς ὀδύσασατο θυμῷ,
 Κόπῃ τ' ἠδὲ γύγῃ, δῖασι ἡρατόρῳ ἑνὶ δεσμῷ,
 Ἡγορέω ὑποδράπλον ἀγῶμ' ὅτ', ἠδὲ καὶ αἰῶν',

καὶ

Καὶ μέγας, πατῆρας δ' ὑπὸ χθονὸς ὕρνοδ' αἶψα,
 ἔμθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντο ὑπὸ χθονὶ ναεταόντο,
 εἴα τ' ἐπ' ἐχάτη μεγάλης ὦν πείρασι γαίης,
 Διὶ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας κρονίδης τε ἰδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 οὐς τέκον ἠΰνομ' ῥεῖν κρόνον ὦν φιλότιτι,
 Γαίης φρεσὶ μοσιώκοιμ' ἀνήγαγον δὲ φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα δεινικέως κατέλεξε,
 Σιὴ κείνοισι, νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρεῶν.
 Διὸς γὰρ μάρναντο πόνοισι θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Τιτλῶν τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον δ' ἐξεργάζοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι δ' ἄκρατερὰς ὕσμινας.
 Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψηλῆς ὀρθῆς τιτλῶν ἀγαυοί,
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὠτῆρόν ἐαυτῶν,
 οὐς τέκον ἠΰνομ' ῥεῖν κρόνον δύνῃθεισα.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Σιωχέως ἐμάχοντο δ' ἕκα πλείους ὄνιανούς.
 Οὐδέ τις εἰσὸς χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
 οὐδέ τόροις, ἴσους δὲ τέλος τέταρτο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι πρὶν χεῖρ' ἀρμύνα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοὶ ἔδυσαν,
 πάντων ὦν σήθεασιμ' ἀέξεο θυμὸς ἀγλῶος,
 ὡς νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν.
 Διὶ τότε πῶς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κέκλυτέ μοι γαίης τε καὶ ὕρανος ἀγλαὰ τέκνα,

Et magnitudinem, collocavit sub terram latam,
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis uictoriamq; & splendidam gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,
 Titanesq; dij, & quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uero dij, datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iungens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animū excruciantem habentes
 Continuè pugnabant decem plus annis.
 Neq; ulla contentionis molestæ compositio, neq; finis
 Alterutris, æqualiter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq;, ambrosiamq;, quibus dij ipsi uestuntur:
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt & ambrosiam amabilem.
 Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;.
 Audite me Terræq; & Cœli incliti filij,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo
 Victoria et imperio propugnauius dies omnes,
 Titanesq; dii et quotquot è Saturno sati sionus.
 Vos uero magnamq; uim et manus innoxias
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à uinculo,
 Nostra per consilia, à caligine obscura.
 Sic dixit. illū uero rursum excepit Cōttus irreprehensibilis.
 Venerande, non indocta loqueris: sed et nos
 Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens uero
 est intellectus,
 Auxiliator uero immortalibus execrationis fuisti horrēda.
 Tua uero prudentia ab caligine opaca,
 Retrograde iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoq; nunc intento animo et prudenti consilio,
 Vindicabimus uestrum imperium graui conflictu,
 Pugnantestum. Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uero dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uero cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea. pugnam uero arduam excitarunt
 Omnes fœminæq; et mares die illo,
 Titanesq; dii, et quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acres

Ὅφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἥδ' ἢ γὰρ μάλα δ' ἡρόν ἑναυτίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ ἑσάτε' ποδὶ μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ἐκ γυρόμεσθαι.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτους
 φαίνετε τιτλῶεσιν ἑναυτίοι ἐν δ' αἰ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλόπτητ' ἑνέος, ὅσα παθόντων
 ἐσφάτ' ἀψ' ἀφίκεσθαι δ' υσιπλεγέος ὑπὸ δεσμῷ,
 Ἡμετέρους δ' αὖ βυλὰς ὑπὸ ζῶφ' ἡρόντ'·
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὅζ' αὖτις ἀμείβετο κόπῃτ' ἀμύμων.
 Δαιμόνι δ' ἄδ' ἄκτα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἰδ' μιν, ὅτι ποδὶ μὲν πρᾶπίδες, ποδὶ δ' ἔστι νόημα,
 Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρήϊς γένεο λευεροῖο.
 Σῆσι δ' ὑπὸ φροσιῶσιν ὑπὸ ζῶφ' ἡρόντ'·
 Ἀψορρόν δ' ὅζ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
 Ἠλύθομεν, κρόνον ἧ' ἀναξ, ἀνὰ κελπῆα παθόντων.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτρεῖτε νόῳ, καὶ ἐπίφρονι βυλῇ,
 Ρύσόμεθα κράτ' ὕμῳ ἐν αἰνῇ δ' ἡϊοτῆτι,
 μαρνάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ ἑρατοράς ὕσμίνας.
 Ὡς φάτ', ἐπ' ἰώησαν δὲ θεοὶ δ' ὠτῆρόν ἑάων,
 Μῦθον ἀκῶσαντες· πολέμῳ δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε· μάχῳ δ' ἀμέγαρτον ἔγει-
 ράντες, θέλειαι τε καὶ ἀρ' σφόνδ', ἡματι λείνω, (σαν
 Τιτῆνόν τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ὄζε γυρόντο.
 Οὐς τε Ζεὺς ὀρέβουσθαι ὑπὸ χθονὸς ἥκε φάως δέ,

Δεινοί τε κρατοροί τε βίῳ ὑπέρσπλον ἔχοντες
 Τῶν, ἑκάτον μὲν χεῖρας ἀπ' ὤμων αἰέσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐπ' ἅσασιν πρηνέσθοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὑδὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἱ τότε πηλὴν ἔσθον κατέσθον ἐν διαίλυγῃ,
 Πέτρας ἠλιβάτους σιβαρᾶς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνος δ' ἐτόρυντο ἐκαρτυῶντο φάλαγγας.
 Προφρονέως χειρῶν τε βίης δ' ἅμα ὄργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ πόρῃαχε πόντος ἀπείρων.
 Ἢ δὲ μέγ' ὄυμαράγισον, ἐπίεσεν δ' ὕρανος ὄρυς
 Σειόμενον, πεσόντων δ' ἐπινάσσει μακρὸς Ὀλύμπτος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, γῆσι δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν δ' ἀπεία τ' ἰὼν
 Λαέων ἰωχμοῖο, Βολάων τε κρατοράων.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἔσαν βέλεια σπρόντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων δ' ἵκετ' ὕρανον ἀστερόντα,
 Κεκρομένηων. οἱ δὲ ξυνίσταντο μέγ' ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴχνη ἰὸν μύθε· ἀλλὰ νῦν τοι γε
 Εἶδ' αὖ μὲν μύθε· πλὴν φρεσὶν, ἐκ δ' ἐτε πᾶσαν
 Φαῖνε βίῳ. ἄμυνδ' ἄρ' ἀπ' ὕρανος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 που ἀπ' ὧν ἔσειχε στυγερὰ δόρυ. οἱ δὲ κόραυνοί (πᾶ-
 ντα ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ εὖ ποτίοντο.
 Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφόωντες
 Ταρφέου. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιτο ὄυμαράγισον,
 Καὶ μὲν. λάκε δ' ἀμφὶ πνεῖμα γὰρ ἅσασιν ὕλη.
 Ἐξέε

Acres robustiq; uires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur,
 Omnibus simul: capita uero unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris enata sunt super firmis membris.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.
 Titanes uero ab altera parte confortarunt phalanges,
 Alacriter manuumq; uiriumq; simul opus ostentabant,
 Vtriq; horrendè uero insonuit pontus immensus.
 Terra uero stridebat, ingemiscebat uero latum coelum
 Quassatum, è fundo uero concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à deorum. motus uero uenit grauis
 Ad Tartarum tenebricosum, pedum & alta uociferatio
 Immodici tumultus, ictuumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumq; peruenit ad coelum stellatum,
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
 more.

Neq; sanè amplius Iupiter cohibebat suam robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit uim. si mul etiam à coelo atq; ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem
 Celerrimè unà cum tonitru & fulgure scite uolabant,
 Manu à robusta, sacram flammam rutilantes
 Crebra. circum uero terra alma reboabat,
 Ardens. crepitabat uero undiq; igne ualde magna sylua.

Feruebat uero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusq; immensus, circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flamma uero ad aërem diuinum peruenit
 Magna. oculos uero uisu priuabat quantumuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.
 Incendium autem immensum occupauit Chaos. uidebatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus uocem audire,
 Utidem ut cum olim terra & coelum latum superae
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur
 Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat dijs confligentibus.
 Simul quoq; uenti motusq; puluerēq; cū strepitu excitabant,
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen,
 Ardentia tela Iouis magni, ferebant autē fremitū clamoremq;
 In medium utrorumq; . strepitus autem ingens excitabatur.
 Stupendae pugnae: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uero est pugna. prius uero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi uero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:

ἔξε δὲ χθὼρ πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 ἑόνθ' ἔ' ἀφ' ὕψους, αὖ δ' ἀμφείπερ θεμὸς αὐτῆ
 Τιτῶας χθονίης. φλόξ δ' ἦερα δ' ἴαν ἱκανῶν,
 ἁσπερ. ὅσπερ δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων πόρ' ἑόντων,
 αὐτὰρ μαρμαίροντα περαινὼ τε σεροπῆς τε.
 καὶ μὰ δὲ θεασέοιτο κατέχον χάος. εἶσατο δ' αὐτὰ
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδέειν, ἠδ' ἔασιμ' ὅσαν ἀκοῦσαι,
 αὐτὰς, ὡς ὅτε γαῖα καὶ ὕψους ὕβρυς ὑπὸρθεν
 Πύλκτω. τοῖος γὰρ κε μέγισθ' δυνῆπος ὀρώρει,
 τῆς μὲν ὀρειπομλῆς, τῷ δ' ὑψόθεν ὄζει πόντος.
 Τόσος δυνῆπος ἔπλειτο θεῶν ἔειδε ξυγιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι γῆροισιν τε κόνιν τ' ὄφρα ῥά γιζον,
 βροντῶν τε σεροπῶν τε καὶ ἀνταλόγντα κεραυνόν,
 κῆλα δὲ μέγιστοιο. φέρον δ' ἰχλὺν τ' ἔνοπλόν τε,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω. ὅτε θ' ἄπλκτ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης εἰσὸς. κέρτεθ' αὖ ἀνεφαίνετο ὄργων.
 ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντόν,
 ἐμμελέως ἐμάχοντο δῖα κρατῶας ὕσμινας.
 οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχῃ δριμύτιαν ἔγειραν,
 Κρόνος τε, βειάρεώς τε, γύγης τ' ἅατ' ὀ πολέμοιο.
 οἳ ῥὰ τρικησίας πέτραις σιβαρῶν ἀπ' χειρῶν
 πέμπον ἐπασσυντόρας. κατὰ δ' ὀγκίσσαν βιλέεσσι
 Τιτῶας. καὶ αὖ μὲν ὑπὸ χθονὸς ὕβρυος εἰς
 πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικῶσάντων χερσὶν ὑπερβύμεν πόρ' ἑόντας.

Τόσον γ' ὄρδ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ὕρανος ἔς' ἀπ' γαίης.
 Ποῦ γάρ τ' ἀπ' γῆς δὴ τάρταρον κερύοντα.
 Εννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκειοι ἄκμων
 Οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτη δὲ γαῖαν ἵκοιτο.
 Εννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκειος ἄκμων
 Εκ γαίης κατιῶν, δεκάτη δ' δὴ τάρταρον ἵκοιτο.
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλα', ἀμφὶ δ' ἐμὴ νύξ,
 Τεισιχὲι κέχυται πόδι δ' εἰρῶν, αὐτὰρ ὑπὸρθεν
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι, καὶ ἄτρυγέριο θαλάσσης.
 Ενθα θεοὶ τιτλιῶν ὑπὸ ζόφῳ κερύοντι
 Κεκρύφαται, βδελῆσι δὴος νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ γ' ὀρέοντι, πελώρης ἔχατα γαίης.
 Τοῖς, ὃκ' ὄζιτόν ὄσι, πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 Χαλκείας. τείχε' δ' ἐπερὶ οἴκεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ενθα γύγης, κόπρος τε, καὶ ὁ Βελαργίως μεγάλθυμος,
 Ναιάσιμ, φύλακός πῖσι δὴος αἰγίοχοιο.
 Ενθάδε γῆς δ' νοφερῆς, καὶ τάρταρον κερύοντο,
 Πόντου τ' ἄτρυγέριο, καὶ ὕρανος ἀστερόντο,
 Εξείης πάντων πηγὰς καὶ πείρατ' ἔασιμ,
 Αργαλὲ', ὀρέοντα, τὰ τε συνέουσι θεοὶ πόρ,
 Χάσμα μέγ'. ὃδ' ἐκεῖ πάντα τελεσφόρον εἰς ἔνικαυτ'
 Οὐδ' ἄς ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων γ' ἔτοδε γήυοιτο.
 Ἀλλὰ κεν γ' ἔνθα καὶ γ' ἔνθα φέρει πρῶτ' ἔλλα θυέλλα,
 Αργαλέη. δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Τὸτο τέρας. καὶ νυκτὸς ὄρεμνῆς οἰκία δ' ἐν ἄ

Εσικεν,

Tantum infra sub terram, quantum coelum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Coelitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreum septum ductum est, circum uero ipsum
 nox,

Triplici ordine fusum est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
 His non excundum est, portas uero imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebricosæ, & Tartari opaci,
 Ponti q; infructuosi, & coeli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt:
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uero integro anno
 Solum attinget, ubi primum portas intra uenerit:
 Sed sanè huc & illuc fert impetuosæ procella,
 Molestæ. horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum. & noctis obscuræ domus horrendæ

Stant, nubibus obteſta nigris.

Has iuxta Iapeti filius ſuſtinebat cœlum latum,

Stans, capiteq; & indefeſſis manibus

Firmiter, quia tam nox quàm dies celeriter euntes

Seſe compellabant per uices, mutant ſ magnam limen,

Ferreum. hæc quidem intrat, illa uero foras

Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

Sed ſemper altera domos extra exiſtens,

Terram circa mouetur: altera rurſum in domo exiſtens,

Expectat horam itineris, donec ueniat.

Hæc quidem terreſtribus multa cernens lumen habens,

Illæ uero ſomnum in manibus, fratrem mortis,

Nox noxia, nube teſta atra.

Vbi autem Noctis filij obſcuræ domos habent,

Somnus & Mors, graues dii: neq; unquam eos

Sol lucidus intuetur radijs,

Cœlum ſcandens, nec cœlitus deſcendens.

Horum alter quidem terramq; & lata dorſa maris,

Quietus percurrit, & placidus hominibus.

Alterius uero ferreum quidem cor, æreum uero ei pectus

Crudele in præcordijs. habet autem, quem ſemel arripue-
rit

Hominum: hoſtis uero etiam immortalibus dijs.

Illic dei inferi in anteriore parte ædes reſonantes,

Fortisq; Plutonis, & grauis Proſerpinae,

Stant. aſper autem canis pro foribus cuſtodit,

Scelus

Ἐπεκὼν, νεφέλης λεκαλυμμένα λυανέησι.
 Τῶν πρός τ' ἰαπετῖο πάϊς ἔχετ' οὐρανὸν οὐρανῶν,
 Ἐσθλὸς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκρομάτησι χερσισιν
 Ἀσιμφένως. ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέραι τάσσοι ἴσσαι,
 Ἀλλήλας πῶσέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὺν,
 Χάλκεον. ἢ μὲν ἔστω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζον
 ἔρχεται. οὐδ' ἔποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἑνὸς ἔεργει,
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτόρηνγε δόμων ἐκτοδὺν ἔδσα,
 Γαῖαν ὠτρύνετο. ἢ δ' αὖ δόμος ἑνὸς ἔδσα,
 Μίμνει τὴν αὖτε ὠρίλιν οὐδὺν, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν ὕδρι χθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον θανάτῳ,
 Νύξ ὅλον, νεφέλη λεκαλυμμένη ἠεροειδέει.
 Ἐνθα δὲ νυκτὸς παῖδες δρεμνῆς οἰκί' ἔχουσι,
 Ὑπνὸς καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, οὐδ' ἔπειτ' αὐτοὺς
 Ἥλιος φαέθων ὕδιδ' ἔρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττι καὶ οὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἠσυχὸς αὐτρύνετο καὶ μέλιχθ' ἀνθρώποισι.
 Τὸ δὲ, σιδ' ἤρη μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἑνὲ στήθεσιν. ἔχει δ' οὐ πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα δὲ χθονίῳ πρόδον δόμοι ἠχῆοντο,
 Ἰφθίμω τ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείης
 Ἐσᾶσι. δεινὸς δὲ λύνων προπάροιθε φυλάσσει,

Νηλεὺς.

Νηλεΐδης. τέχνῳ δὲ κακῶν ἔχει. οὐ μὲν ἰόντας
 Σάωνι ὁμῶς ὄρεϊ τε καὶ ὕασι ἀμφοτέρωσι,
 Ἐξελθεῖν δ' ἔκ αὐτῆς ἔα πάλλιν. ἀλλὰ δοκδύωρ,
 Ἐδίει, ὅρ' κε λάβῃσι πυλῆων ἐκτοδὸν ἰόντα,
 Ἰφθίμω τ' αἰίδαο καὶ ἐπαινῆς πόρσε φονείης.
 Ἐνθάδε ναετᾶει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ σὺν, θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο
 Πρὸ βυτάτη. νόσφι δὲ θεῶν κλυτὰ δῶματ' αἰεὶ,
 Μακρῇσι πέτρῃσι κατρεφέ'. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίοισι ἀργυρέοισι πρὸς ὄρεσιν ἐσθλὴται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὅθ' ἀθανάτης πόδας ὠκεία ἴει,
 Ἀγγελίης πωλείται ἐπ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅπποτ' ἴει καὶ νεῖκ' ὅθ' ἀθανάτοισι ὄρεται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δῶματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἴειν ἔπειψε θεῶν μέγαν ὄρεον ἡνείκα
 Τηλόθεν ὅθ' ἔχουσιν πλοχόω πολυώνυμον ὕδαρ
 Ψυχρόν, ὅτ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτῃ
 Ὑψιλῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς ὕδρου δ' εἰς
 Ἐξ ἱερῷ ποταμοῖο ῥέει δ' ἄνυκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' αὖτ' αἰὲρ μοῖρα δ' ἐδάσκει.
 Ἐννέα μὲν πόδι γλῶττι καὶ ὄρεα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμυλῇ εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης πλοῖον μέγα πῆμα θεοῖσι.
 Ὅσῃ τὴν ἐπίορον ἀρλείψας ἐπομόσῃ
 Ἀθανάτῃ, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντ' ὀλύμπου,
 Κεῖται

*Seuus. artem autem malam habet: ad introëuntes quidem
Adulatur pariter caudaq; & auribus ambabus,
Exire uero non iterum permittit denuò, sed obseruans
Deuorat, quencumq; prenderit portas extra existentem,
Fortisq; Plutonis & grauis Proserpine.*

*Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
Maxima natu. Seorsim uero à dijs inclitas edes incolit,
Ingentibus saxis superne tecta: circum uero quaq;
Columnis molestis ad cœlum firmata est.*

*Raro uero Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum iusiurandum ut
ferat,*

*Longe in aureo guttiurnio celeberrimam aquam,
Frigidam, quæ è petra destillat alta,
Excelsa: multum uero subtus terram spaciosam
E sacro flumine fluit per noctem nigram,
Oceani cornu. decima uero pars attributa est.
Nouem quidem circa terramq; & lata dorsa maris,
Vorticibus argenteis intortus in mare exit.*

*Vna uero ex petra profluit, magnum damnum dijs.
Quisquis periurium relictis iurauerit
Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,*

lacet

Iacet exors integrum per annum.

Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Aliud ex alio excipit difficilimum certamen.

Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis,

Neq; unquã ad consiliũ ineundũ cõmiscetur, neq; ad epulas

Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum

Coetibus immortalium, qui coelestes domos incolunt.

Tale enim iuramentum constituerunt dij Stygis perennem
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,

Vbi terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,

Ponti; infructuosi, & coeli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt

Molesti, squalidi. quos oderunt dij licet,

Illic splendideq; portæ, & lapideum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte enatum. ante illud uero, extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domos incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit grauitè fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiã suam.

Ast

Κεῖται νηπότημθ τετελειωμένον εἰς ἡναιυτόν.
 Οὐδ' ἐποτ' ἀμβροσίης καὶ νίκταρθ δρ' χετοῖ ἀσορ
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνουςθ, ἔ' ἀναυδ'θ,
 Σπρωθῶις ἦν λεχέεσι. καὶ ἦν δ' ὑδὶ ἑῷμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἡναιτόν,
 ΑΛΛθ δ' ὅζ' ἄλλοθ δ' ἐχεται χαλεπώτατθ ἄλλος.
 Ἐνθάδε δὲ θεῶν ἀρμείρεται αἰγὴν ἑόντων,
 Οὐδ' ἐποτ' ὅν βελὺν ὑπὸ μίσγετ', ὅθ' ὑδὶ δ' αἶτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτα. δεκάτῳ δ' ὑπὸ μίσγετο αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἔβηντο θεοὶ συγὸς ἀφθιτον ὕδαρ,
 Ωγύγιον, τόθ' ἵκσι κατὰ σφύλου δ' ἄχ' ἡώρ,
 Ἐνθάδε γῆς δ' νοφίρῃς καὶ ταρτάρῳ ἠερόντθ,
 Γόντου τ' ἀτρυγέτιο καὶ ὕραν ὅθ' ἀσερόντθ,
 Εἰς πάντων πελάγεα καὶ πείρατ' ἑασιν,
 Αἰγαλὲ' ὀυράντα. τάτε συγέουσι θεοὶ πόρ,
 Ἐνθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λάϊνθ' ὅθ' ὅς,
 Αἰεμφῆς, ῥίζῃσι δ' ἰλίω κεέουσι ἀφ' ἡρώς
 Αὐτῶν φῦς. πρόσθεν δὲ, θεῶν ἑκτόθεν ἀπάντων,
 Τιτλῶν ναιέουσι, πέρην χάος ῥοφεροῖο.
 Αὐτὰρ εἰς μαράγιο δῖος κλειτόντ' ἐπίκρυροι,
 Δώματα ναιέουσι ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
 Εἰς τ' ἡδὲ γύγῃς. βειάριον γέμεν ἡναιόντα,
 Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύνκτυπθ ἡναισίγαιθ.
 Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπύειν θυγατὸρα ἡν.

Αὐτὰρ

Ast ubi Titanès è coelo expulit Iupiter,
Minimum natu peperit filium Typhoeum Terra magna,
Tartari compressu, per auream Venerem.
Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uero ei
Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat,
Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat serpentis.
Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitū emittentes ineffabilem. interdum enim
Sonabant ut dijs intelligere liceret, interdum rursus
Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocem, ferocis.
Interdum rursus leonis impudentem animum habentis.
Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
Interdum uero stridebat, resonabantq; montes alti.
Et sanè erat opus perplexum die illo.
Atq; certe iste mortalibus & immortalibus imperasset,
Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
Grauiter autem intonuit atq; fortiter. undiq; uero terra
Horrendè edidit fragorem, & coelum latum superne,
Pontusq;, & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
Pedibus uero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
pus,
Excitato rege. ingemiscebat autem tellus.
Calor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis, & cœlum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorum, commotio uero difficilis sedatu coorice-
 batur.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictum.
 Iupiter uero postquā accumulauit suum robur, sumpsit uero
 Tonitruq; fulgurq; & coruscans fulmen, (arma,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uero omnia
 Combussit ingentia capita sæui portenti.
 Cæterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra uasta.
 Flamma autem fulmine icti cū impetu ferebatur, illius regis,
 Montis in concauitates opacas asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atq; ferrum quod solidissimum est,
 Monis in concauitatibus, uictum igne combustio
 Liquefcit in terra diuina, à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo tristatus, in Tartarum latum.
 Ex Typhoëo autem est uentorum uis humide flantium,
Excepto

Βροκτῆς τε σδροπῆς τε πυρός ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 Πρησῆρων ἀνέμων τε κοραυνῶ τε φλεγέθοντο.
 Ἐξε δὲ χθών πάσα, καὶ ὕψανός, ἠδὲ θάλασσα
 Οὐδ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, πρὶ τ' ἀμφὶ κύματα μακρὰ
 Ρίπῃ ὑπὸ ἀθανάτων. γῆσι δ' ἄσβεστο δῶρει.
 Τρέσσει δ' ἄδ' ἡς γῆραισι καταφθιμνίοισιν ἀνάσσει,
 Τιτλῶν δ' ὑποταρτάριοι, κρόνον ἀμφὶς ἑόντο,
 Ασβέσου λελάσθιο καὶ ἀνῆς δ' ἡϊότητι.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ὃν κέρθων ἐὼν μῆνος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῶ τε σδροπῶ τε καὶ αἰθαλόεντα κοραυνόν,
 Πλῆξεν ἀπ' ἑλύμποιο ἐπάλμην. ἀμφὶ δὲ πάσας
 Ἐπρεε θεασείας κεφαλὰς λεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἦ μιν δ' ἄμασε πληγῇσιν ἱμάσας,
 Ηἵπε γῆραις, σφάριζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κραυνομένης ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
 Οὔρετο γὰρ βήσῃσιν αἰδ' ὕψος παπαλόμενης,
 Πληγύτ' ἔπειτα δὲ πελώρη καίετο γαῖα,
 Αὐτμῇ θεασείῃ, καὶ ἔτῃκετο κασιγέρ' ὥς
 Τέχνη ὑπὸ αἰζῶν, ὑπὸ τ' ὕψους του χράνοιο
 Θαλφθεῖς, ἠδὲ σίδ' ἤρτο ὅπου κρατορώτατός ὄει,
 Οὔρετο γὰρ βήσῃσι, δ' αμαζόμενοι πυρὶ κλέει,
 Τήκεται γὰρ χθονὶ δίκῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσι.
 Ως ἄρα τήκετο γαῖα σέλα πυρός ἀνθομνίοιο.
 Ρίψε δ' ἔμιν θυμῷ ἀκάχων, ὅτε τάρταρον ὕδαίν.
 Ἐκ δὲ τυφώος ἐς ἀνέμων μῆνι ὕγρον ἐγένετο,

Νόστος νότον, βορέω τε, καὶ ἀργέεω ζεφύροιο.
 Οἱ γέ μιν ἐκθείομεν γῆνι, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ὤλπνεῖσι θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἢ τοι πίπῃσαι ὅν κ' ἐροειδέα πόντον,
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύοισι ἀέλη.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλαι ἄποι, δῖα σκιδ' ἄσι τε νῆας,
 καὶ τας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' ὅ γίνετο αἰκλή
 ἀνδράσι, οἱ κείνοισι στυγαντῶ τδ' ἤϊ πόντον.
 Αἰ δ' αὖτε ἤϊ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
 Εργ' ὄρα τὰ φθείρουσι χαμαιγῆνι ἀνθρώπων,
 Γεμπῆσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλὲς κολοσυρτῶ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥὰ πόνον μάκαρδ' θεοὶ ὄξε τέλεισαν,
 Τιτλίωσι δὲ τιμάων κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὤτρυνον βασιλδ' ἐμὸν ἢ δ' ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδ' μοσυῶσι, ὀλύμπιον ὀυρέοντα ζῆν'
 ἀθανάτων. ὁ δὲ, τοῖσι εὖ διδάσασατο τιμάς.
 Ζεὺς ἰ θεῶν βασιλεὺς πρῶτῳ ἄλοχον θέτο μήτηρ,
 Πλεῖστα θεῶν εἰδ' ἦεν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἢ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπι ἀθήνην
 τέξασθαι, τότε ἔπειτα δολοφρένας ὄξαπατήσας,
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼν ὅν κατ' ἔβρητο νηδύν,
 Γαίης φραδ' μοσυῶσι, καὶ ὄραν ὅ ἀσερόντ' ὦ.
 Τὼς γὰρ οἱ φρασάτω, ἵνα μὴ βασιλ' ἰδ' αὖ τιμῶν
 Ἀλλ' ὅτ' ἐκ, δῖος ἀντί, θεῶν ἀειγῆνεται.
 Ἐκ γὰρ ῥ', εἴμαρτο πόριφρονά τέκνα γῆναι.

Πρῶτῳ

Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.

Qui sanè ex dijs sua natiuitate, hominibus magna utilitas.

Ast aliae leues aures inspirant mare,

Quae utiq; incidentes in nigrum pontum,

Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine.

Nunc haec nunc illae flant, dissipantq; naues,

Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium

Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eadem rursum per terram immensam floribus ornatam,

Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum hominum

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dii beati persequerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,

Non tum impellebant regnare atq; imperare,

Ex Terrae consilio, Olympium latecernentem Iouem

Immortalibus. hic uero inter illos rite distribuit munia.

Iupiter autem rex primam uxorem suam fecit Prudentiam,

Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum iam esset deam caesijs oculis Mineruam

Paritura, ibi tum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, suam in condidit aluum,

Telluris consilijs & Coeli stellati.

Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, uirginem castis oculis præditam in Tritone genitam,

Par habentem patri robur, et prudens consilium.

Cæterum deinde sanè filium decrum regem et uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem,

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunomiamq;, Dicenq;, et Irenen florentem.

Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,

Clothoq;, Lachesisq;, et Atropon, quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.

Tres uero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas hæ-

Oceani filia, à multis optatam formam habens, (bentes,

Aglaiam, et Euphrosynen, Thaliàmq; amabilem.

Quarum et à palpebris amor destillat contuentium,

Soluens membra, iucundum uero sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos pascens ad lectum uenit,

Quæ peperit Proserpinã pulchras ulnas habentẽ, quã Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynen uero deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Novem: quarum labor conuiuia sunt, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes cœlites,

Genuit

Πρῶτ' ἔγωγε κούρην γλαυκόπιδα τριβήϊδαν,
 ἔσθ' ἔχουσαν πατρὶ μὲν Θ, καὶ ἐπίφρονα βυλῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρ' αἰὲν πᾶσι θεῶν βασιλῆα Δ' ἀνδρῶν τε
 ἡμελῶν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.

ἀλλ' ἄρα μιν ζῆς πρόσθεν ἐν ἐγκάτῳ ἔρηνδ' ἰω,
ὥς δ' ἢ οἱ φρέσσαι το θεὰ ἀγαθὸν τε καὶ ὀν τε.

Δούτορ μὲν ἡγάγετο παρὲν δέ μιν, ἡ τέκνον ὤρας,
Εὐνομίην τε, δίκην τε, καὶ εἰρήνην τε παλῶν.

Αἰτ' ὅρ' ὠραῖαι καὶ ἀνθρώποι βροτοὶ,

Μοίρας δ' ἕς πλείω τιμῶν πόρε μητιέτα Ζεύς,

Κλωθὺν τε λάχεσιν τε καὶ ἄτροπον. αἶ τε δίδουσι.

Θηκοῖς ἀνθρώποισις ἔχει ἀγαθόν τε καὶ κακόν τε.

Τρεῖς δ' ἐοὶ δ' ὀφειλόμεν χεῖρας τέκε καλλιπῆδες,

Ωκεανὸς κούρη, πολὺ ἤρατο μ' εἰσὸς ἔχουσα,

Ἀγλαΐην, καὶ ὑφροσύνην, θαλίην τ' ὀφραθενὴν.

τῶν, καὶ ἀπὸ βλεφάρων δ' αὖ εἶδε δερκομενάων,

Λυσιμελής, καλὸν δ' ἐθ' ὑπ' ὀφρύσι δερκίζωνται.

Αὐτὴν ὁ δ' ἤμκτρος πολυφόρεβος ὅν λέχος ἦλθεν,

Ἡ γὰρ πόρσε φόνιν λουκάληναι, ἡμ' αἰδ' αὐτοῦς

Νεπαισὺν ἢς πατρὸς. ἔδωκε δὲ μητέρα Ζεύς.

Μνημοσύνης δ' ἔξ αὐτῆς βράσασατο καλλιπύμοιο,

Εξ ἧς αἱ μῦσαι χρυσάμπυρες ὄξε γγύοντο,

Εννέμ. τῇσιμ ἄσδμ θαλίαι, καὶ τὸν ψις ἀαιδ' ἡς.

Λητὼ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἐκέρχοντα γόνου πρὸς πάντων ὀρασίῳν,

Γίνατ' ἄρ, αὐγίοχοιο Διὸς Φιλόπητι μιγείσα.
 Λοιδοτάτῳ δ' ἥρω θαλερῶ ποιήσατ' ἀκροίτηρ.
 ἦ δ' ἥβῳ, ἀρῆα, καὶ εἰλείβαν ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδ' αὖ τριτογῆναιον,
 Δεινῶ, ἀγροκύδιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυτώνῳ,
 Γότνιαν. ἔκλεισθ' ἄσδρ, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 ἦ δ' ἥφαιστον ἐλνυτοῦ ἐν Φιλόπητι μιγείσα
 Γίνατο. καὶ ζαμύνῃσε, καὶ ἥροσιν ὦ παρακρίτη,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λεκασμῶν ἑραυνίωνων.
 Ἐκ δ' ἀμφίτριτης καὶ ἐρικτύπου γήνοσιγαῖς,
 Τείτων θυρυβίης γῆϋο μέγας. ὅς τε θαλάσσης
 Γυθμὲν ἔχων, ἥδ' ἀμκτρί Φίλη καὶ πατρί ἀνακτι
 Νάει χρύσεια δ' ὦ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἀρῆι
 Ρίνοτόρῳ λυθέρεια φόβον καὶ δ' εἶμον ἔπικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἐλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ ἐρυνόσιν, σὺν ἀρῆι πόλι πόρθω.
 Ἀρμονίην δ', ὡ καδ' μῦθ' ὑπέρθυμῳ δέτ' ἀκροίτηρ.
 Ζῶνι δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μαίη τέκε λυδμον ἐρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχῳ εἰσαναβάσσε.
 Καδ' μείν δ' ἄρα οἱ σέμελ' ἔκε φαιδιμον ὕον,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι, δῖον υἱοσιν πολυγῆθεα,
 Ἀθάνατον θνητῆ. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσίν.
 Ἀλκμῶν δ' ἄρ' ἔπικτε βίῳ ἥρα κληείῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι Διὸς νεφεληγρέταο.

Αγλαΐῳ

Genuit sanè, Aegiochi Iouis amori mixta.
 Postremam uero Iunonem floridam fecit uxorem,
 Hec autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse uero ex capite, cæsijs oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, in agris tumultuantem, ducem exercitus, indomi-
 tam,
 Venerandam: cui clamor, labor, bellaq; pugnaeq;.
 Iuno autem Vulcanum inclitum, amori indulgens,
 Genuit: & uires intendit, & contendit cum suo marito,
 Præ omnibus artibus ornatum coelitibus.
 Ex Amphitrite autem & grauißimo Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti Venus Timorem & Metum peperit,
 Graues, quiq; uirorum densas turbant phalanges,
 In bello horrido, unà cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniam: quã Cadmus magnanimus duxit uxorem,
 Ioui uero Atlantis filia Mæa peperit gloriosum Mercuriũ,
 Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia uero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Dionysium hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uero ambo dii sunt.
 Alcмене uero peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.

Aglaïam uero Vulcanus ualde inclitus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem, fecit coniugem.
 Hanc uero ei immortalem expertemq; senij fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iouis Magni, et Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Fœlix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illesus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aeeten regem.
 Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, deorū ex uoluntate, Idyā, pulchris genis præditam.
 Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem amoris in-
 dulgens
 Peperit, succumbens per auream Venerem.
 Vos quidem nunc Valetæ coelestes domos tenentes,
 Insulæq; et continentis terræ, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloque,
 Musæ Olympiades filiæ Iouis Aegiochi,
 Quæcumq; mortales apud uiros cubantes,
 Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,

Αὔραι δ' ἤφαισος ἀγακλυτὸς ἀμϠλγυήεις,
 Ὀπλοτάτῳ χαίρων θαλερὴν ποίησατ' ἀκροίτην.
 Χρυσοκόμης δὲ δῖον υἱὸς ὦ ξανθὴν ἀειάδ' ἔνῳ,
 Κέρῳ μίνωος θαλερὴν ποίησατ' ἀκροίτην.
 Τῷ δ' εἰ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε κρονίω.
 Ἡβῳ δ' ἀλκμῶνι καλίσφύρεσ' ἀλκιμῷ υἱὸς,
 Ἰς ἡρακλῆος τελέσας σονόεντας ἀέθλους,
 Γαῖα δ' αἰὲς μεγάλῳ, καὶ ἦρης χρυσοπέδιλου,
 Αἰδοίην δ' ἐτ' ἀκροίτην, ὅν Ὀλύμπῳ νιφόντι.
 Οὐβίος, ὅς μ' ἐγὰρ ὄργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Παίει ἀπ' ἡμῶν, καὶ ἀγῆρα ἡμᾶτα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε ἑλνυτὴν ὠκεανίνην
 Γόρπον, λῆρκῳ τε, καὶ αἰντῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμυδρόν τε ἡελίοιο,
 Κέρῳ ὠκεανοῖο τελέοντ' ποταμοῖο,
 Γῆμε, θεῶν βελήσιν, εἰδ' ἦαν, καλλιπάρημον.
 Ἡ δ' εἰ οἱ μῆδ' εἰαν εὐσφύρον ἐν Ὀλύμπῳ
 Γαίῃ δ' ἔπειθ' ἐμυθεῖσα δῖα χρυσῳ ἀφροδίτῳ.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσαι τ', ἥπειροι τε, καὶ ἄλμυρὸς γῆδοι πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἡδ' ἐπέαιε,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες ἱδρᾶι δῖος ἀγχιόχοιο,
 Οὔσαι δ' ἠθνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ὀνηθεῖσαι
 Αθάνατοι, γέγονον θεοῖς ὑπείκελα τέκνα.
 Ἀκμήτης μὲν πλῆθον ἐγένετο, δῖα θεῶν,
 Ἰασίῃ ἡρώϊ μιγείσ' ὄρατ' ἠφιλότῃ.

Νειῶ γνὶ τριπόλῳ, κρήτης γνὶ πίοι δ' ἡμῶ,
 Εἰδλὸμ. ὅς εἰς' ὑπὶ γλῶ, καὶ ὀύρεα νῶτα θαλάσσης,
 Γᾶσαν. Ἰφ' δὲ τυχόντι καὶ ὅ κ' ὄν χεῖρας ἱκνται,
 Τὸν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὤπασεν ὄλβον.
 Κάδ' μω δ' ἄρμονίη θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
 Ἰνῶ καὶ σεμέλλῳ, καὶ ἀγαυῷ καλλιπάρῃον,
 Αὐτονόῳ δ', ὡ γῆμεν ἀρίστῃ Βαθυχαΐτης,
 Γείνατο, καὶ πολὺ δ' ὠρον εὖσεφάνῳ γνὶ θύβη.
 Κόρη δ' ὠκεανοῖο χρυσάοι καρτερόνυμῳ
 Μιχθεῖς' γνὶ φιλότῃ, πολυχρυσῶ ἀφροδίτῃ,
 Καλλιρόῃ, τέκε πᾶν δ' αὖ βροτῶν κάλλισον ἀπάντων,
 Γερῦονῃα. τὸν, ἑτεῖνε βίη ἥρα κλειή,
 Βοῶν γνέκ' εἰλιπόδ' ὠρ ἀμφιρρύτῳ ὀυρεθείη.
 Τιθωνῶ δ' ἥως τέκε μέμνονα χαλκοκρυσεῖν,
 Αἰθίοπ' ὠρ βασιλῆα, καὶ ἡμαθίῳνα ἄνακτα.
 Αὐτὰρ τοι λεφάλλῳ φυτῆσατο φαίδιμον ἵόν,
 Ἰφθιμον φαέθοντα, θεοῖς ὑπείκελον ἄνδρα.
 Τὸν γὰρ νέον τὸρ γνὶ αὐθ' ἔχοντ' εἰκυδ' εὖος ἡβης
 Γαῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομειδ' ἡς ἀφροδίτῃ,
 Ωρτ' ἀναρῆσαι μιν. καὶ μιν ζαθεοῖς γνὶ νηοῖς,
 Νηοπόλ' ὠρ νύχιον ποίησατο, δ' αἶμονα δ' ἴον.
 Κόρην δ' αἰήταο διοτρεφέῃ βασιλῆῃ,
 Αἰσονίδῃς, Βελῆσι θεῶν ἀειγχετάῳ.
 Ἦγε παρ' αἰήτε, τέλεισας συνόσοντας ἀέθλους,
 Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπερλίωρ,
 ὕβρις ἡς πελίας, καὶ ἀτκάδαλος ὀβριμοδργός.

Iussio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui uadit super terram & lata dorſa maris
 Omnem. Ei uero qui adipiscitur, et cuius ad manus uenerit,
 Illum locupletem fecit, multamq; ei præbuit fœlicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino & Semelen, & Agauen pulchras genas habentem,
 Autonoenq; quam duxit uxore Aristæus densa caſarie præ
 ditus,
 Genuit, & Polydorum mœnijs pulchre cinctis in Thebis.
 Filia uero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore, abundantis auro Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium pulcherrimū omnium,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tithono uero Aurora peperit Mēnona area galea munitā,
 Aethiopum regem: & Emathionem regem.
 Cæterum Cephalo plantauit inclitum filium,
 Fortem Phaëthonem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē glorioſæ pubertatis,
 Filium iuuenilia sapientem, renidens Venus,
 Incitauit, instituens, & ipsum in templis
 Aedituum nocturnum fecit, demonem bonum.
 Filiam uero Actæ à Ioue nutriti regis
 Aesonides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Actæ, peractis plenīs ſuſpirijs certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, & iniquus fortium facinorum patrator.
 Quæ-

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multis perpeſſis,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditam puellam,
 Aesonides, et ipsam floridam fecit uxorem.

Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeam peperit filiū, quem in montibus educabat Chiron
 Phyllyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.

Ceterum Nereides filia marini senis,
 Sanè quidem Phocū Psamathe peperit, præstantissima dea-
 rum,

Acaci in amore, per auream Venerem.

A Pelco autem subacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achillem prorumpentem per uiros, leonis animum
 habentem.

Aeneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore,
 Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, syluosa.

Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnosi in amore,

Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui sanè ualde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.

Nausithoum uero Vlyſſi Calypso excellentissima dearum
 Genuit, Nausinoumq; mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.

Nunc uero foeminarum agmen cantate, suauiloquæ
 Musæ Olympiades, filia Iouis à capra nutriti.

Finis Hesiodi Theogoniæ.

Τὸς τέλεισας δὲ ἰωλκὸν ἀΐκω, πλάμω γένεσας,
 Ωκεῖνς ὡτ' νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρω,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶν ποίησάτ' ἄκροισιν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμπεδον ἔσπετο ἰήσωνι ποιμνί λαῶν,
 Μήσλειον τέκε παῖδ' αὖτομ, ἔρριπεν ἔτρεφε χείρων,
 Φιλυειδὴς. μεγάλου δὲ διὸς νόος ὄξετελείτο,
 Αὐτὰρ νεκρίδες κούραι ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν φῶκον ψαμάθην τέκε δ' ἴα θεάων,
 Αἰακῶ ὅν φιλότητι, δῖα χρυσῶν ἀφροδίτῳ.
 Γηλεῖ δὲ δ' ἔμπεδον θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα,
 Γένεσάτ' ἀχιλλῆα ῥηξιδόρα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτο γυνὴ ὕψιφ' αὖτομ κούραις,
 Αἰχίον ἥρωϊ μεγάλῳ δ' ἔρατῃ φιλότητι,
 Ιδίας ὅν κούραισι πολυπῆυχον, ὕλκισσος.
 Κίρκην δ' ἠελίω θυγάτηρ ἔσπετο ἰονίδαο,
 Γένεσάτ', ὀδυσσεὺς καὶ ταλασίφρονος ὅν φιλότητι,
 Αἰγίον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε, κρατόρομ τε.
 Οἳ δ' ἦ καὶ μάλα τῆλε μυχῶν νήσων ἰδράων,
 Πᾶσιν τυρσῶοισιν ἀγακλυτοῖσιν ἀναστομ.
 Νηυσίβοον δ' ὀδυσσεὺς καλὴν ψῶ δ' ἴα θεάων
 Γένεσάτο, νηυσινόομ τε, μεγάλῳ ἔρατῃ φιλότητι.
 Αὐτοὶ μὲν δνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἐκνηθεῖσαι,
 Αἰδάνατο γέναντο θεοῖς ὡτ' ἐκείλα τέκνα.
 Νῦν δὲ μιν αἰκῶν φῶλον ἀείσατε, ἠδ' ἐπέσαι
 Μῦσαι ὀλυμπιάδ' αὖτομ, κούραι διὸς ἀγίοχοιο.
 τέλος θλίψιός τ' ἐκ θεογονίας.

Suacat Aenea rerum dignissime praesul,
 Grataq; sunt animo carmina nostra tuo,
 Perlege quae quondam dulci modulatus auena,
 In Latios ausus uertere Graeca modos,
 Ascræi inspiciens ἡμέτερος καὶ ὀψ' ἄρ' ποῖτα,
 Græcia quo quondam floruit Hesiodo.
 Hæc fuerant fateor plectro meliore canenda,
 Hic opus ingenij quippe senilis erat:
 At quia nonnullos tam magna superbia uates
 Eleuat, ut nulla Græca in honore putent,
 Sum tamen hoc ausus bis septem et quatuor annis,
 Dum mea labuntur lustra trahente dea.
 Sumpsimus et tenuis Græcorum è fontibus haustus,
 Mixtaq; cum Græca lingua Latina fuit.
 Quicquid id est, ad te uatum clarissime uates
 Mittimus, es Clario non minor ipse deo.
 Suscipe, et Hesiodum placido complectere uultu,
 Hic quoq; iudicio stetq; cadatq; tuo.

HESIODI

HESIODI ASCRAEI

POETAE OPERA ET DIES,

Georgicon liber, Nicolao Valla

interprete.

Ierides Musæ, quarum uiget inclyta
cantu

Fama ducū, & uestri nomen immor-
tale parentis,

Dicite, cur hominū pars hæc sine no-
mine uitam

Ducat? & illius cur fama æterna per altum
Euolet? hæc Iouis est magni diuina uoluntas.
Ille etenim altitonans summi regnator olympi,
Excitat imbelleis animos, & fortia corda
Debilitat, duce quo fortuna inimica superbos
Deprimit, atq; humileis clarum super æthera tollit.
Tum mala mens hominis meliorem inclinat ad usum,
Et capiunt molles crudelia pectora cultus.
Exaudi qui cuncta polo specularis ab alto,
Cui nihil ignotum est, sanctissima dirige iura
Iustitiæ, liceatq; mihi fraterna monere
Pectora, & ignotos uiuendi ostendere mores.

Sunt geminae in terris quibus altercantur in unum
Mortales causæ, uaria quoq; mente trahuntur:
Vna quidem studium laudabile sedula curat,
Altera crudeli rerum depascitur hastu,

Bella

Bella cupit, pugnaq; exerceat iniqua tumultus.
 Inuisum atq; atrox pestis genus: hanc tamen ipsi
 Mortales fugiunt, tandemq; uolentibus hanc Dijs
 Exoptant, huius nequeunt cohibere furores.
 Illam autem prius obscura genuere tenebrae.
 Sed fato meliore pater Saturnius illam,
 Et generi humano, et terrae radicibus inis
 Imposuit: segnes artus et inertia corda
 Excitat. alter enim segnis, cui uita manebat,
 Alterius spectans cumulos, mora nulla, bouesq;
 Iungit, et impresso terram diuertit aratro,
 Siue domum curat, siue inserit: alter ad artes
 Vicinum uicinus agit. laudabilis haec est
 Pugnandi ratio. fugienda sed altera, sub qua
 Inuidet aut figulus figulo, uel egenus egeno,
 Siue faber fabro, dulcisq; poeta poetae.
 Haec mea dicta precor toto cape pectore Perse,
 Nec te crebra foro speculari iurgia ulgi,
 Auocet à studijs, pugnandi inimica uoluntas.
 Nemo forum sequitur, quem non fouet annua messis,
 Et bene clausa domi Cereris gratissima dona.
 Haec querenda prius: dehinc si uacat, ipe uulgus,
 Et fora, in alterius rebus certamina pone.
 At non illud ages iterum germane, quod olim
 Ausus es infelix, litem hanc data iura resoluit.
 Scis, quondam inter nos patria est partita facultas.
 At tu nil iusta multum plus parte uereris
 Tecum efferre rapax: corruptus munere iudex

Ille tuo est, sub quo tota hæc sententia pendet,
Ignarus: non nouit enim quàm dulcius, aut quàm
Sit melius toto medium, seu uiuere in alua
Vtilius, quantum uili seu uiuere porro.
Hos ueterum uictus occulta uere superni,
Inq; polo retinent cœlestes, tempore quorum
Sat fuit una dies tenui exercenda labore.
Vna quiescenti tibi dehinc alimenta parabat
Annua: tunc poteras temonis robora fumo
Exploranda dare, et nulli iuga curua premebant
Terga bouum, nullum muli sensere laborem.
Hos uoluit faciles uiuendi abscondere mores
Ira Iouis, quom se deceptum fraude Promethi
Sensit, et illius causa mortalibus auxit
Curarum moles, surreptumq; abdidit ignem.
Reddidit hunc iterum terris, curuaq; latentem
Surrepuit serula cauto puer ille Tonanti
Iapetionides, iacto qui fulmine gaudet.
Lusit fraude sua, subitam tamen arsit in iram.
Hæc puer effatus nubis collector aquosæ:
Iapetionide, cuius prudentia cunctos
Consilio excellit, magnum spreuisse Tonantem
Arte tua, gaudesq; dato mortalibus igne,
Heu nociture tibi, generi nociture futuro:
Tale mali genus excutiam, quo pectore toto
Exultent homines, cupidi suæ damna ministrent.
Subrisit fatus diuûm pater atq; hominum rex,
Vulcanum aspiciens, atq; illi talia mandat.

Vade celer, speciem è terra, mixtoq; liquore
 Confice, mortalem cui uocem et robora iunge.
 Sitq; ea uirginæ celestis imago puella,
 Quam sibi quisq; uelit. dea quam doctissima Pallas.
 Instruat, et uarias percurrere pectine telas.
 Adijciat capiti facilem Venus aurea formam,
 Curet ut assidua stimulata cupidine corpus.
 Fallacemq; addat mentem et fallacia uerba
 Interpretes superum, uictor Cyllenius Argi.
 Dixerat, imperio Iouis annuit æqua uoluntas
 Coelicolum. extemplo fingis Vulcanæ puellam
 Virginis ora deæ similem, quam glauca Minerva
 Cinxit, et ex omni fulgentem parte poliuit.
 Huic etiam Charites, etiam celeberrima Pitho,
 Aurea candenti posuere monilia collo,
 Effusæq; comas ori de flore coronam
 Vernali tribuere deæ. tamen Attica Pallas
 Illam præcipuo formæ decorauit honore.
 Et superum interpretes uictor Cyllenius Argi,
 Fallacem attribuit mentem et fallacia uerba.
 Sic pater altitonans diuino iusserat ore.
 Quandoquidem dederat sua munera quisq; deorum,
 Mercurius meritò Pandoram nomine dixit,
 Exitiale malum mortalibus et fera pestis.
 Postquam autem tantos confecit Iuppiter astus,
 Mercurium ad magnum iubet ire Epimethea, dona
 Cui ferat hanc. qui nil ueritus præcepta Promethi,
 Scilicet à magno caperet ne inuitus Olympo:

Cepit,

Cepit, et accepto nouit sua damna Prometheus.
Nam prius humano generi secura manebant
Tempora, nulla mali species, aut cura laboris
Morborumq; genus, tristem qui fineris atri
Corripuere uiam, quibus omnis frangitur aetas.
Viuerè dulce fuit quondam. sed tegmen ab urna
Dum Pandora leuat, totum exiliere per orbem
Curarum infestæ effigies, spes sola remansit
Intus, et è labris ima sub parte resedit.
Obstitit impositum nam tegmen abire uolenti.
Sic qui fulmen agit, nubis collector aquosæ
Iusserat. innumeræq; etiam mortale uagantur
Per genus infandæ species, quibus æquor et omnis
Terra infecta tumet, morbi noctesq; diesq;
Sponte sua sine uoce ruunt. namq; ab Ioue summo
Ablata est illis quæcunq; potentia fandi.
Sic impune parens offenditur ille deorum.

Si uacat ô frater, si non audire recusas,
Ordine plura canam. Genus immortale creatum
Ac mortale simul credendum est. aurea primum
Secula Dij superi totum sparsere per orbem,
Tempore quo cœli imperium Saturnus habebat:
Tunc homines diuûm uiuebant more, neq; illos
Anxia curarum moles, operumq; labores
Lassabant, aberat tristi cum mente senectus,
Semper et in ualido regnabant corpore uires.
Nulla mali labes, conuiuia læta placebant.
Mors similis somno fuit, atq; uberrima tellus

Omnia liberius nullo cogente ferebat,
 In commune bonum, nec quisquam invidit habenti.
 Quàm felix ætas? erat omnibus una uoluntas,
 Et taciti letos soluebant pectora in usus.

Aurea postquam hominum paulatim defuit ætas,
 His pater altitonans meritos adiunxit honores,
 Sub terris habitare dedit: qui numina facti,
 Et genus humanum, sancte quoq; iura tuentur
 Iustitiæ, tenebris circumfusiq; peragant,
 Terrarum fines & opes mortalibus augent.

Proxima successit terris argentea proles,
 Auro deterior, sensuq; & moribus impar.
 Tunc sibi quisq; sue fecere sub ubera matris
 Ocia mortales. paulatim adoleuit in annos
 Ingenij rude principium, quo decolor ætas
 In proprijs etiam laribus rude pectus agebat.
 Aucta tamen postquam ad summos peruenerat annos,
 Viuendi breuius spacium fuit, anxius ardor
 Curarum incumbens aderat, quas improba mentis
 Gaudia fecerunt. alterna iniura nunquam
 Destitit, & nulla in superos reuerentia, nullos
 Sacrorum ritus ætas argentea uidit.
 Hanc deus extinxit, meritam flammatus in iram.
 Postquam hominum occuluit argentea secula tellus,
 Non tamen illorum sine nomine uita recessit,
 Sub terrisq; dei sedes coluere secundas.

Tertia post illam successit ænea proles,
 At nihil argento similis, Dryadumq; creata

Sanguine, dura quidem, robustaq; pectora tendens,
Tota feri misero Martis feruebat amore.
Nulla quies illi, nullum ius, durior ætas
Ipso adamante fuit, uultu metuenda superbi:
Cui nunquam inuictum robur, fortesq; lacerti
Defuerant humeris. tunc ærea tela, domusq;
Omnis in ære labor, non ferri emergerat usus.
Hæc autem proprio proles consumpta furore,
Ad gelidi loca nigra Iouis sine honore recessit.
Et quanquam extiterit inuicto robore, ab atra
Morte tamen uicta est, solis lumenq; reliquit.

Postquam autem occulta est, atq; ænea corruit ætas,
Quarta fuit soboles melior, cui plurima toto
Iustitiæ hærebant animo præcepta uerenda,
Diuinum genus Heroum, primumq; uocati
Semidei, immensos illi patuere per orbes.
Hos insanus amor Martis, belliq; nephandi
Ardor, Agenorida septem prope moenia Cadmi
Oedipodæ imperij causa consumpsit. Et alti
Hos maris undisoni fluctus, quom Pergama classes
Argolicæ peterent, ubi pallida mortis imago
Desuper incubuit, dum iusto ulciscitur ense
Tyndaris. hos etiam toto diuisit ab orbe
Iuppiter, et uitæ meliorem tradidit usum,
Elysiosq; dedit colles habitare profundi
Littus ad oceani, felix et sancta propago
Hic ubi uernat humus, ubi dulcia poma quotannis
Ter gremio effundit nutrix uberrima tellus.

*O utinam non me quinta cum stirpe creassent
Fata, sed antè mori, seu pòst licuisset oriri.*

*Ferrea nunc ætas, quam curæ & mille labores
Nocte dieq; premunt, paulatimq; illius instans
Exitio: sic Dijs placitum. sed prospera tanto
Fata etiam uenient aliquando in turbine rerum.
Nec minus hæc infanda hominum delebitur ætas,
Cum matura annis illorum tempora cani
Inficient crimes: natis nec ut antè parentes,
Nec patribus nati similes, nec ab hospite tutus
Hospes erit, sanctum corrumpent foedus amici,
Et furens arma ciens inter discordia fratres.
Viuet honoris inops hominum properata senectus,
Nec pudor effractos senio obiurgare parentes.
Infelix soboles legem & præcepta deorum
Nescit, & inualido non hæc alimenta parenti
Iusta suo reddet. quid enim, quod iniqua rapaces
Apparet usq; manus, urbesq; & moenia narrem
Alternata deleta manu? iurataq; fallent
Numina, Iustitiæ nulli tribuentur honores,
Pulsa gemet Bonitas: illum uenerabitur orbis,
Cui mala mens suadet fera crimina: tota iacebit,
Tota quidem orbato tecum Reuerentia uultu.
O dea Iustitiæ soboles, en improba lædet,
Si probus ullus erit, quem contrà insurget iniqua
Voce furens factum affirmans, altrixq; malorum
Inuidia incedet fatali turbida uultu.
Protinus humanas sedes Astræa relinquet,*

Dina suos pariter tendet Reuerentia cursus
Ad superos, nitido uelata corpus amictu.
Mille recedentes illæ mortalibus ægris,
Non cessanda tamen rerum mala semina linquent.
At nunc te moneam, quanquam sapias omnia, iudex
His intende animum: sed quid iuuat ista monere?
Stultus maiori quicumq; resistere tentat,
Vincitur, & magno poenas subit inde pudore.
Sic ego sum tanquam uolucris quam prenderit astur,
Prensaq; sublimes agitur philomela per auras.
Hæc dolet infelix ungui transfixa recuruo.
Quam contra horribili raptor sic intonat ore:
Quid misera exclamas? te multo fortior astur
Te premit, huc adsis quò te meus egerit ardor:
Et quanquam bene suaue canas, mihi coena futura es
Si lubet, aut dimissa iterum remeabis in auras.
Si fatus, tacuit pennatus & impiger astur.

Tu modo iustitiam cole, nulla iniuria Perse
Tecum habitet, fatale gerit secum illa, nec illam
Vllus amat, nisi mens cui uilis & improba surgit.
Vir bonus hanc inferre timet: quod si intulit, acti
Poenitet, & magno contristat corda dolore.
Est uia iustitiæ melior, qua uincitur omnis,
Omnis ad extremum ueniens iniurius ardor.
Quid dicam? quod nunquam aliquid dementia noscit,
Ni modo passa prius: sic qui male iura ministrat,
Peierat, & tandem dementi panditur error.
Eripe iustitiam, corruptus munere iudex

Ius uiolat: dolet hæc, et nulli uisa per orbem
 Tristis it, et lachrymans poenam mortalibus orat,
 Qui uiolant iura, et recti sacra fœdera rumpunt.
 Verum ubi iustitiæ sancti seruantur honores,
 Iudicioq; pares et ciuis et aduena pendent,
 Vrbs uiget, augetur soboles, pax læta uagatur,
 Pax iuuenum nutrix. nunquam his fatalia bella
 Præparat altitonans, nullis in rebus egestas
 Imminet, in quenquam nulla est offensio, dulci
 Quos iuuat interdum genio alleviare labores:
 Terra quibus large fundit sua semina, et altæ
 Montibus innata mittunt sua munera quercus
 Glandiferæ in summo: media tamen arbore mussant
 Undiq; apum ingentes acies, uestemq; ministrant
 Lanigeræ pecudes, per se magis omnia florent.
 Non his externas merces uehit ardua puppis,
 Omnia dat tellus. quid enim, quod iuncta marito,
 Et patribus similes emittit foemina partus?
 Non datur hoc, quibus illa placet uiolentia, iuris.
 Hos ad supplicium uocat alti cura Tonantis.
 Sepe subit poenas plebs tota miserrima, tantum
 Vnius ob noxam. pestis furit atra per urbem,
 Et malefusa fames: paulatim deficit omne
 Vulgus, et hic uacuos ostendunt tecta penates.
 Foemina nulli parit. Sic seuit Iuppiter erga,
 Quos malefacta iuuant: qui si modo fortè cruentum
 Militiæ exercent studium, mora nulla, sinistro
 Marte cadunt: uel si potius iuuat ire per altum,
Fluctibus

Fluctibus in medijs summergitur obruta puppis.

Vos igitur qui iura datis, conuertite mentem

Ad tales hominum poenas. diuina potestas

Mortales circumuolitans, uidet, improba quorum

Iudicia emergunt multorum in damna, dcumq;

Ignorant monitus: genus hi mortale pererrant

Innumeri, tenebris circumfusi q; tuentur

Iustitiae sacra iura, domant genus omne malorum.

Ille quidem uirgo est supero Ioue nata parente,

Nomine clara suo, coetuq; uerenda deorum.

Quam si quis uiolet, lachrymans sua fata parentis

It Iouis ante pedes, et lamentabile fundens

Humanos queritur mores, ac debita poscit

Supplicia in populos. tu iudex, causa malorum

Qui uiolas sacra iura deae, iam dirige mentem,

Ius cole, in alterius te nulla pecunia uertat

Damna. nocet sibi, qui cuiquam nocet: et male suadet

Ille sibi, in quenquam si quis male iura ministrat.

Cuncta uidet pater omnipotens. et quod mihi tecum est,

O iudex, modo si lubeat, speculatur ab alto.

Nil latet hunc, aut hoc quales tribuantur honores

Iustitiae in populo: quam non ego pectore toto,

Nec mea progenies coleret, postquam orbe sub isto

Spreta iacet bonitas, et ius iniuria uincit,

Inuito Ioue ni fierent. haec accipe frater,

Hec animo meditare. iniustum pone furorem:

Ius quoq; frater ama, sine quo genus omne ferarum

Credimus alterno certatim corpore pasci.

At

At nos instituit vite melioris origo.
 Iura dedit pater omnipotens, ea pectore toto
 Si quis habet, decus eternum pia præmia reddet.
 Iupiter affligit, si quis pro teste uocatus
 Peierat, ac merito pensatur culpa nocentis
 Supplicio: offendens ius, ille offenditur una.
 Ex quo obscura quidem, nulli quoq; cognita surget
 Posteritas. iusto de sanguine nata propago,
 Clara caput tollet, patrio seruata decore.
 Hæc quoq; quæ referam stultissime concipe frater,
 Quàm facile innumeras uitiorum amplectimur artes.
 Haud procul illa habitant, brevis est uia qua sit eundum.
 Est uia uirtutis contraria, sudor anhelus
 Hanc sequitur, quæ se scopulosis ardua cliuis
 In longum prorumpit iter, riget aspera primo
 Ingressu, leuis est postquam alta cacumina tanges.
 Optimus hic sese qui nouit cuncta magistro,
 Prospiciens rerum fines meliora sequutus.
 Dignum laude uirum parentem recta monenti
 Credimus: ille tamen sibi qui non consulit, aut qui
 Alterius præcepta fugit, uir inutilis extat.

Ergo age frater ades generoso è sanguine Perse,
 Neu fuge fraternos monitus, operare laborem,
 Alma Ceres ornata caput sua dona ministret,
 Sic tibi plena domus. segnem crudelis egestas
 Opprimit, hunc homines odio superiq; sequuntur,
 Torpenti similem fūco, cui spicula surgunt
 Horrida, distensumq; fauis consumit edendo

Semen apum, piger ipse sedet, uitatq; laborem.
Tu modo curam operi quantum potes adijce frater.
Horrea sic rumpunt messes, sic copia rerum,
Sic pecus augetur, sic tu mortalibus & Dijs
Gratus eris: segnes animos & inertia corda
Oderunt. operi laus est imponere curam,
Turpe sed hinc prohibere manus. incumbere labori,
Forsit ad studium torpentia pectora uertes,
Dum partas ostendis opes, uirtutis adeptus
Nomen, & eternum laudis decus. utere queso
Arte, para uictum: uiolare aliena nephandum est.
Fac superis æquandus eas, incumbere labori,
Nec pudeat: pudor hic multos inhonestus egentes
Secum habet. auget opes fiducia, qua melior res
A' superis non it. proh rerum insana cupido,
Proh animis infusa lues, iam nulla pudoris
Cura, iacet passim longe post terga relictus.
Tu coleris, duce te paulatim corrui ille.
Dijs inuisus homo, cui mens intenta rapinis
Inuigilat: neq; enim semper felicia durant.
Nec minus omnipotens poenis affligit eisdem,
Qui seruum offendit, uel qui sanctissima frangit
Foedera amicitiae, seu qui cum coniuge fratris
Non pauet infandos coitus fraternus adulter,
Vel qui in pupillos audet uim ferre nephandam,
Vel qui in longæua confectum ætate parentem
Horribili uoce insurgit, uixq; abstinet illi
Verbera: non impune tamen stat poena nocenti

Post

Post obitum. Depone igitur tam falsa superba
Mentis consilia, & melioribus utere queso.

Thure pio uenerare deos, ijs tempore in omni
Et mundè & purè liba, cum clara nitescet
Sole dies, aut cum nox circumfusa tenebris
Abscondit terras. casto torrenda sub igne
Hostia mactetur, hymnos cane, thura ministra,
Ut tibi Dijs faueant, immensaq; copia rerum
Hinc tibi nascatur: multis ut egentibus ipse
Subuenias, non ut uiuas germane rapina.
Conuiuas inter si uis discumbere amicus,
Non hostis, ueniat primum uicinia. nam si
Aduersi quicquam acciderit, de more repente
Primum illa occideret: quæ si sine uestibus esset,
Nuda etiam ueniet. quod nec tibi sanguine iunctus,
Non aget: iste sibi uestes, atq; omnia ponet.
Improba damnosa est uicinia: sed proba si sit,
Vtilis. hæc igitur cupienda est pectore toto,
Tanquam laudis opus: neq; enim lamenta refundes,
Amisisse bouem, proba si uicinia tecum est.
Acceptum metire, & eodem pondere redde
Vicino tibi, ut hic iterum succurrat egenti.
Res male parta, mala est, damnosaq; semper. ab illa
Ergo caue: nec te uincant in amore sodales.
Illum adeas, qui te. fac, mutua munera reddas,
Sponte datum capias: scelus est letale rapina.
Quicumq; etsi magnum aliquid, largitur amico,
Letatur: quicumq; iacit de fronte pudorem,

Et

Et rapit alterius quanquam infima, turbat amici
Visceraq; & mentem, cui vis illata rapinae.
Adde parum paruo, paruo superadde pusillum,
Fiet & hoc magnum. infelix pelletur egestas,
Si modo rem cumules. hominem non ledit, habere
Cuncta domi: nocet, esse foris. quàm dulce bonumq;
Præsens accipere, atq; absente carere molestum est.
Tunc bene potandum, cum plena effundit ab alto
Vina cadus: tunc parcus eris, cum parte Lyeus
Defluit è media: sed cum declinat ad imum
Spumantes iterum cyathos & pocula sume.
Quicquid polliceare, homini seruetur amico.
Si quicquam cum fratre tibi est, testem adijce rebus,
Subridens: nocuit non credere, credere semper.
Néue tuam alliciat meretrix caue foemina mentem,
Rem totam uorat illa, nimis dum blanda uidetur.
Heu quàm damnosum est, mulieri fidere cuiquam.
Rem patris acceptam melius fouet unicus hæres,
Auget & hanc. at tu plures in morte relinque,
Ex te ortos: nam plura pater Saturnius illis
Attribuet. sed te si cæcus tangit habendi
Ardor adhuc, fragilisq; placet tibi gloria rerum,
Hæc age quæ moneam, & uarios operare labores.

H E S I O D

HESIODI ASCRAEI OPERVM
 & dierum liber II.

V M coelo emergūt sublimi ab Atlātide natæ
 Pleiades, truncanda Ceres: morientibus illis,
 Mitte in aratra boues. latitare ea sidera dicūt
 Viginti totidemq; dies, annoq; uoluto
 Apparent iterum: maturam incidere messē
 Rursus, & incipiunt dentata falce coloni.
 Hanc legem agricolæ atq; habitantes littora seruant,
 Aut qui pingue solum, uallosaq; tecta tenerent.
 Nudus ara, nudusq; sere, & mete corpore nudo,
 Si tempestiuos agrorum ducere cultus,
 Augeriq; illos magnis successibus optas,
 Neue aliena roges interdum pauper egenus.
 Quod si ad nos supplex iterum fortasse redibis,
 Non iterum dabimus. iuuat exercere labores
 Improbe, quos inter mortales diua potestas
 Sortita est: ne tristis inops cum coniuge mœsta,
 Aut cum natorum misera comitante caterua
 Victum à uicino rogitēs: dare negliget iste.
 Bis uel ter fortasse dabit: dehinc si petis ultra,
 Proficies nihil: at tu plurima uerba refundes,
 Orabisq; iterum, frustra tamen. artibus, ut te
 Iampridem admonui, inuigila, atq; incumbe labori.
 Dira fames procul hinc abeat, tua debita solue.
 In primis tibi conde domum, precioq; ministram
 Dehinc eme, quam possis custodem adiungere bobus.

Pone

Pone domi quantum toto tibi sufficit anno.
 In rebus spes est alienis irrita: nam si
 Hic dare fortè neget, tu semper pauper egebis.
 Tempora labuntur, operum quoq; deficit usus.
 Ad cras rem differre nocet: nunquam horrea, nunquam
 Implet iners, aut qui tempus producit. habenda est
 Cura operi, turgescet opus. mala mille molestant,
 Affliguntq; hominem, cui segne & inutile corpus.
 Cum bene se posuit rapidi uis ignea Phœbi,
 Ac pater omnipotens fecundis imbribus æther
 Defilit in terras, & languida membra resumunt
 lampridem amissas æstiuo in tempore uires.
 Nam breue sol hominum supra caput astat ab alto,
 Ac de nocte magis currus exercet agendo.
 Tunc operum multo antè memor, discinde securi
 Syluam incorruptam, tunc germina desinit arbor
 Fundere, datq; suas uolitare per aëra frondes.
 In tres tende pedes mortaria, contineat tres
 Pistillus cubitos, pedibus quoq; confice septem
 Temonem: qui si fuerit protentus in octo,
 Hinc tibi malleolus crebros formetur in ictus.
 Palmarumq; trium rota sit, uarijsq; repone
 Ligna efficta modis, ualidamq; in montibus altis
 Quære, uel effuso campi super æquore pinum
 Aestiuam. compone manum qua firmet arator,
 Temoni cuneis dentaliq; alliget imo,
 Torqueat & fortes illa durante iuuenecos.
 Binaq; præterea tectis seruentur aratra.

Sic melius: nam si casu discinditur unum,
 Restat adhuc aliud ualidos agitare iuuenkos.
 Teminem ex ulmo, uiridi seu confice lauro.
 Stima sit ex pino, dura dentalia quercu.
 Duc in aratra bouem, nono qui uiuat in anno.
 Aptæ etas operi matura est: franget aratrum
 Bos iuuenis, miritans iuuenili prælia cornu,
 Et rixam exacuens opera imperfecta relinquet.
 Quære quater decies annorum etate bubulcum,
 Quadrifidus panis, et ossellas cæsus in octo,
 Sit cibus huius: recto sulcabit uomere terram,
 Si maturus erit: studium intermittet arandi.
 Iunior, aspiciensq; pares etate colonos
 Ibit ad hos, ludosq; ciet lasciua iuuenus.
 Ergo non melior iuuenis, neq; semina uersæ
 Spargere humi, quantum terræ mensura requirit.
 Contemplare etiam quom grus è nubibus altis
 Asiduos agitat clangores, nunciat imbrem,
 Venturamq; hyemem, tempusq; indicit arandi.
 Angit et illius mentem, cui nulla bouum spes.
 Tunc redeant fessi plena ad præsepia tauri,
 Tunc proprios operare boues, et plaustra. sed inquit,
 Non habeo, dabit hic: facile est petere, atq; negare.
 Mentis inops alius, quid enim componere currum
 Tunc uolet, ignarus non nouit quantus in illo
 Sit labor, et centum compagibus insita ligna,
 Quæ debent multo antè domi prouisa reponi.
 Præterea cum tempus adest rescindere campum,

Fortius

Fortius insistas operi, exercere ministros.
Nam uertenda duplex tibi, sicca atq; humida tellus.
Vere nouo ueniant celeres ad aratra iuuenti,
Fertilis ut grauida culmus procumbat aristæ:
Neu te decipiat, cum semina colligit æstas.
Sit noua cui studeas tellus inarata quotannis,
Terra recens large natis alimenta parabit.
Plutonium in primis uenerare, atq; annua sacra
Vota refer Cereri, quom stiua innixus agendo
Incipis exercere boues, stimuloq; fatigas:
Sic immensa tibi surgent Cerealia dona.
Semina quom terræ committis, ponè sequatur
Seruulus, atq; auib; rastro sata leta recondat.
Optima crede iuuat rerum prudentia cunctos,
Leditur aduerso qui negligit omnia fato.
Si sit pingue solum, grauida inclinantur aristæ,
Felicesq; operum successus ab Ioue summo
Hinc capies, neq; sub tectis extendat arachne
Fila, sed immensæ replebunt horrea messes.
Tunc gaude, et cani florentia tempora ueris
Letus agas, quom te incassum crudelis egestas
Aspicit, et parto turget domus, atq; aliena
Re tibi non opus est, tua pluribus adiumentum.
Fit sterilis tellus, medio uersata sub æstu.
Hincq; solo residens imas falcabis aristas,
Auersos religans culmos, tenuisq; sequetur
Spes uite, pauci te mirabuntur ab agris.
Parua sub exiguo referentem farra canistro,

Difficile interdum mutabile noscere tempus.
 Mobilis et uaria est alti natura Tonantis.
 Ac si tardus aras, tardè tibi solus aranti.
 Afferet auxilium: si largis imbribus æther
 Tris noctes totidemq; dies non cessat ab alto,
 Donec replevit ualidi uestigia tauri.
 Tempore quo querna residens super arbore coccyx
 Exululat, gaudentq; hominum mortalia corda:
 Vcre sub aprico sit tardus forsitan eques,
 Qui tempestiuo diuerit uomere terram.
 His intende animum, nec florida tempora ueris
 Te lateant. glacialis hyems tibi cognita surgat,
 In qua incumbendum est, nec te ulla taberna moretur,
 Aut narrata loco sub aprico fabula tardet.
 Dum frigent alij, uir rem tamen impiger auget.
 Surge igitur, nec te paupertas opprimat illo
 Tempore: dira fames tenues facit esse lucertos,
 Elatosq; pedes, et crura tumentia multo
 Sanguine. segnis inops, et spe suspensus inani,
 Inclinat mentem sceleri, et meditatur iniquos
 Vnde paret uictus. hominem spes nutrit egentem
 Irrita, cui nihil est, et tota luce uagatur.
 Dum media elapsa est æstas, properate ministri,
 Condite (dic) casulas: nam semper non erit æstas.
 A Iano menssem dictum caue, nubibus ille
 Letales bobus glacies et frigora ducit.
 Thracius insurgit boreas, et turbine facto
 Disturbat maria ac campos, sylvamq; sonantem,

Alticomas quercus, annosaq; robora pinus
Diruit ex alto, & ualles iaculatur ad imas.
Sylvarum auditur fragor undiq; sed fera duos
Arrigit ipsa pilos, caudamq; in criuribus angit.
Quin etiam quibus est uillis densissima pelvis,
Perforat ille quidem, setosaq; pectora transit.
Nec se defendunt dura sub ueste iuuenti,
Et miserae algescunt hirsuto crime capellæ.
Vincit ouis boream instantem, fultoq; repellit
Te gmine lanarum: sed non obsistitur illi
A' senibus, curuo facit hos incedere collo.
Nor. tamen ad teneram penetrat boreale puellam
Frigus. at illa domi, cui nondum nota libido,
Matris apud charæ gremium sedet, atq; hyemales
Non sentit glacies, & tota nocte quiescit,
Atq; oleo teneros interdum perluit artus.
Tum polypo durum est gelidis habitare sub undis,
Nec uidet unde sibi uenietur in æquore prædam,
Alleuietq; famem, proprios tum deniq; in artus
Vertit atrox rabiem immensam. sic imbribus atris
Turbatur mare, sic atra caligine cœlum.
Sol quoq; ad Aethiopas radios & lumina fundit,
Rarus apud Graios: fugiunt animalia curui
More senis, ualles imas & dente trementi
Concaua saxa petunt, nemorum tenebrosaq; tecta.
Tunc quoq; ne noceant hyemes, tibi protegat artus
Mollis chlœna tuos, cui tecta ex ordine recto
Pauca, sed aduerso ducantur plurima fila,

Sitq; ea cruretenus. uetat hæc per corpora setas
 Surgere, & instanti prohibet durefcere uento.
 Tegmina sint pedibus taurorum è pelle cothurni:
 Nec nocet, hos inflare pilis, ut frigora uincas.
 Hocdorum teneras neruo bouis insue pelles,
 Ac dorso suspende. tegant capita alta galeri,
 Ne madeant aures. borea spirante cauendum est
 Frigoribus, tunc ros cælo diffusus ab alto
 Educat & Cærerem, sacros operumq; labores.
 Ille quidem ui uentorum è fluuiialibus undis
 Tollitur in sublime, & matutinus in agros
 Desilit, interdumq; expectat tempora noctis,
 Interdum borea nubes agitante procellas
 Vertitur in uentosam hyemem. fuge prouidus illam,
 Acceleretur opus, pete tecta obstantia uentis:
 Ne fortè obscuro nebulæ infusus amictu,
 Immadeas, largosq; imbres pluat humida uestis.
 Pascua tunc carpant quamuis non pingua tauri:
 Quippe leuis labor, & longa sub nocte quiescunt,
 Nutrimentum ingens, uobis uberrima mando,
 Agricole, faciliq; dies transire labore.
 Hæc seruanda tibi, donec nox æqua diebus,
 Atq; iterum satio committit semina terræ.
 At dum sexdecies sol arduus occidit undis,
 Hybernæ post solstitium, sacrosq; relinquens
 Oceani fluctus sublimi Arcturus Olympo
 Exoritur, primumq; cupit splendescere sidus,
 Tunc uites incide: noui neq; nuncia ueris,

Antiquos iterans questus praeceat hirundo.
Dum tamen immensos effundit Pleias aestus,
Profiliensq; umbrosa petit plantaria limax
Tellure è sicca, tunc uinea nulla ligonem
Sentiat, accelerentq; uncata falce ministri
Maturam in segetem. nec te pulcherrima Tempe
Detineant segnem, matutiniq; sopores.
Eia age rumpe moras, pelle ocia segnia, pelle,
Dum uocat alma Ceres, robustaq; collige farra,
Pone domi quantum toto tibi sufficit anno,
Mane operi assurgens: operis pars tertia mane
Conficitur. labor haud grauis est. de mane uiator
Longum linquit iter, taurosq; exercet arator.
Præterea sua dum scolymus florentia mittit
Germina, et in ramis dulces resonare cicadae
Sole sub ardenti incipiunt trepidantibus alis,
Fit capra tunc mollis, tunc sunt dulcissima uina,
Foeminaq; urenti Veneris prurigine corpus
Appetit insanos coitus: lassantur ab aestu
Membra uirum, tantumq; potest uis ignea solis.
Tunc licet ardores gelida releuare sub umbra,
Fontis ad apricos latices, semperq; fluentis
Murmur aquae, faciles quam circum leniter aë
Aspirant, zephyris plerunq; agitantibus illas.
Hic hilares latus cyathos et pocula sume.
Biblina, ter infusa magis quæ temperet unda.
Hic tibi ab uberibus caprarum caseus adstet,
Quæ nullos pascant foetus: hic lactea liba,

Hic tibi syluestris ponatur caro iuuenca,
 Quæ nondum enixa est: hic mollior boedulus adsit,
 Et iaceas saturus patula sub tegminis umbra.
 Surge tamen, coelo dum fulget Orionis astrum,
 Tempus adest, Cereri sacras terat area fruges,
 Ad uentos posita, atq; ingenti equata cylindro.
 Nec nisi libratae ducantur ad horrea messes.
 Postquam autem satis ad uictum tibi contulit æstas,
 Continuò cui nulla domus sit quære ministrum:
 Adde etiam ancillam, quæ sit sine prole. molestum est,
 Ac graue seruitium illius, quam cura remordet
 Natorum. blandire cani, panemq; ministra:
 Peruigil ante fores sedet ille, domumq; tuetur,
 Deme rapax, furq; altis latratibus instat.
 His propere exactis, scenum paleasq; reconde,
 Hemionos quantum satis ac nutrire iuuenecos.
 Inde laboranti requies præbenda colono
 Tempus, et exhaustis pariter iuga demere tauris.
 Dum tamen in media coeli statione refulget
 Sirius, Orionq; loco splendescit eodem,
 Et rosea Arcturi cernit Pallantias astrum,
 Tunc uuas tenero abscindens de corpore matrum,
 Per bis quinque dies tepido sub sole iacentes
 Pande: dies etiam mollescant quinque sub umbra,
 Dehinc torque, et capiant uegetes iucunda Lyæi
 Munera. sed sidus cum deficit Orionis,
 Pleiadesq; Hyadesq; cadunt, meminisse iuuabit
 Protinus impresso subuertere uomere terram.

Stat tempestiuo cuncta exercere labore.

Si tamen infestum iuuat ire per equor, & alta
Puppe uehi, moneo ne quando ab Atlantide natus
Orion sequitur, totoq; excludit Olympo,
Vt uideas illas medio submergere ponto,
Nauigio incumbas, mare tunc tollentibus curis
Obscurum undosos iaculatur ad aethera fluctus.
Tunc igitur iaceant religatae ad littora puppes,
Saxorum obrixae obijcibus, ne forte ruentes
Discutiant uenti: patrat pars ima carinae,
Ne pluuiam excipiens putri marcescat ab imbre.
Instrumenta domi naualiaq; arma quiescant
Pensa, gubernaculiq; exploret robora sumus.
Interea Cereris sacros operare labores,
Nec prorsus fugiendus ager, labatur in altum
Aequor amica ratis, dum non magis unda tumescit,
Nec refluum uasti sublato gurgite montes:
Vadat onusta tamen, censu reditura superbo.

Sic meus ille quidem genitor, dum pauper egeret,
Errabat maria alta secans, fluctusq; profundos.
Ille olim Aeolidam, curuataq; littora linquens,
Appulit huc, non sse lucri commotus auara,
Diarum opus exercere inuisa urgebat egestas.
Ille uagus demum prope Tempe Heliconia sedem
Ascream incoluit, coeli in regione molesta,
Frigore nunc nimio, nunc quae intolerabilis aestus est.
Tempore quosq; suo iuuat exercere labores,
Nauigium ante omnes: cuius si ulla remordet

Cura, placetq; altos sulcare per æquora fluctus,
 Dum faciles spirant uenti, & furor ille quieuit,
 Ne te inuisa fames alieno uiuere parto
 Cogat, & inuitus multorum debitor extes.
 Vade nec in cymba, sed te uehat ardua puppis,
 Ingentes referant census ingentia mercis
 Pondera. Præterea quæ sint aptissima nautis
 Tempora narrandum est: quanquam mihi parua per undas
 Vita fuit, uixq; ex illa tantum Aulide cursus
 Littus ad Eubœum, sub quo omnis Græcia quondam,
 Dum pelago defœuit hyems conuenit in unum,
 Et meritò infandos fatum iuratur in hostes.
 Inde mihi placuit non longe ad Chalcida cursus,
 Huc ubi magnanimum genus Amphidamantis Achiui
 Constituunt populis certamina, & inclyta quondam
 Munera defuncti ponunt in honore parentis.
 Hic ego me dulcis referentem præmia cantus
 Auratos memini tripodas, quos sponte dicaui
 Musarum ante aras, quibus antra Heliconia curæ,
 Ille ubi me primum dulcem docuere poësim.
 Tantum igitur mihi res naualis cognita surgit.
 Dicam aliquid tamen, & uarios pandam ætheris usus,
 Hec etiam nobis aspirauere Camœnæ.

Aequora tuta legant instructo remige puppes,
 Quom decies quinq; est series exacta dierum,
 Aestiuum post solstitium, & iam deficit æstas:
 Nam neq; tunc classes, medio nec nauita ponto
 Obruitur: ni fortè uelit Iouis alta potestas,

Aut

Aut deus, ipsarumq; parens Neptunus aquarum.
Exitus omnis in his rerum manet, exitus omnis.
At lenes spirant zephyri, tranquilla quiescunt
Aequora, tunc celerem uentis committe carinam.
Vadat onusta: tamen reditum properare memento,
Quam prius ipsa novos fundant uineta liquores,
Autumniq; imbres et hyems infauista procellis,
Aut Notus insurgat pluuia rorantibus alis,
Incumbatq; mari, totumq; euoluat ab imo.
Exercent etiam studium nauale sub ipso
Vere nouo, quom se tam latas arbor ab alto
Induit in frondes, quantum uestigia cornix
Pandit humi depressa: silet tunc nabilis unda.
Ast ego nauigium graue tunc, semperq; molestum
Crediderim. hoc naturæ homines leuitate nephanda
Subtraxere, agitant diuersa pericula fluctus:
Et tamen ire placet, quanquam mors dura sub undis
Diuitiæ sunt hominum, atq; insanus habendi
Ardor. Ad hæc animum germane intende parumper,
Concipe fraternos monitus. maria alta secando
Fac tecum ne cuncta uehas, maiora reserua.
Nec nimis est oneranda ratis, sit ponderis æqui
Quicquid in hac. durum est, aduerso occurrere fato,
Fluctibus in medijs. currus discinditur omnis,
Si grauius superinstat onus: seruare memento
Mensuram in rebus, et idonea tempora ad usus.
Quom prope ter decies tibi uita elabitur annos,
Connubium maturum adcrit: decimumq; puella
Exigat,

Exigat, & quartum, sed quinto nubat: & illa
Virgo sit, atq; habitet prope te, cui sedulus astes,
Sedulus inspicias artemq; usumq; puellæ.
Hæc age, ludibrio ne te uicinia cantet.
Coniuge nil melius casta, nil turpius illa
Quæ uenerem prurit sine fine, & prostat ad omnes
Semper, & exitio superimminet illa uirorum.
Nemo etiam fratris in amore æquetur amicus.
At par si quis erit, sit amandus tempore in omni.
Nulla ex te inceptum foedus discordia soluat.
Mentiri scelus est, præstat compescere linguam
Infandam, si uim tibi quisquam inferret amicus
Aut ore, aut manibus, surge, & te ulciscere, redde
Redde uicem duplicem. quod si illum poenitet acti,
Ac poenam implorans iterum te exoptat amicum,
Suscipe. uile quidem est, homines noua querere semper
Foedera amicitiae. multos si frater amabis,
Non laudo: nullos etiam. medium sit in isto.
Si tibi corda tument, uultus non indicet iram.
Turpe sequi sceleratum hominem, maledicere cui
Infandum est, qui iam uita laudatur honesta.
Nunquam à te nunquam misera obiurgetur egestas:
Diuinum donum est, diuinumq; eterna uoluntas,
Illa quidem, quæ sæpe uiri sublimè molesta
Impedit ingeniumq; uetat super alta leuari.
Qui loquitur parcè, linguam nec in omnia soluit,
Thesaurum præ se gerit ille: ea gratia magna est,
Ut linguam moderes, pensataq; uerba loqueris.

Si quenquam uerbo lades, laderis & ipse.
Grata in amicorum uenias conuiuia sumptu
Communi, dato particulam, gratissima sunt hæc.
Acre Ioui uinum, seu Dijs, de mane cauendum est
Illauta libare manu, tum uota precando
Incaßum fundes, nulli exaudita deorum.
Solis ad aspectum nec quenquam mingere fas est,
Nocte sub obscura recto neq; corpore nudo,
Nox quia sacra deis. media nec credimus illud
Poffe licere uia: si declinetur ab illa,
Effe etiam uetitum: diuus uir, & omnia nofcens,
Hærens parietibus fedet, atq; exponit urinam
Intus, ubi orbata tenuis latet angulus aula.
Non coitu polluta sacros genitalia pandas
Ante ignes, neq; cum dulci tibi coniuge præftet
Concubium, ut generes, dum mæfto à funere trifti
Mente rædis, superum sacra fed lætus ab ara.
Credimus inuifum superis, femperq; moleftum,
Qui natat aßiduo labentia flumina curfu,
Quin fit lota manus prius, & pia uota precesq;
Fuderit, atnc ipfas fupplexq; orauerit undas.
Infandum ante aras ungues incidere, cum Dijs
Sancta facis: fcelus eft cyathos imponere uafi
In quo uina latent, sacros operare lebetas.
Nil tibi, cum in facris etiam hinc lauiffe nefandum eft,
Perfice tefta prius, quàm cornux garrula ab alto
Nunciet atram hyemem. ruit hæc, inimica procellis.
Fac fedeat bis fex quibus ætas exigit annos,

Aut

Aut totidem menses natorum chara propage,
 Sede sub instabili: iuuat hoc, omnemq; repellit
 Segnitiam: facit esse agiles, et ad omnia promptos.
 Foedum ac turpe uirum est thermis muliebribus uti,
 Hoc prorsus fugiendum etiam: stat talibus atrium
 Supplicium. ante aras superum obiurgare, nefandum est,
 Sacra ministeria ac diuinos spernere cultus.
 Nec licet in fluuio, neq; fontis mingere in unda.
 Est quoq; turpe aliud uetium. fuge pessima fama
 Nomina. fama malum, facile in sublime leuatur:
 Est graue sufferri nimium, nimiumq; molestum,
 Difficile ut taceat. nunquam delabitur illa,
 Sedula quae uarias populi penetravit ad aures.
 Est dea fama quidem, sunt ipsi numina famae.

D I E S.

Sit tibi praeterea series seruanda dierum.
 A Ioue natae omnes, sunt à Ioue tempora nata:
 Ultima mensis erit nullo exercenda labore.
 At genio utendum est: illa omnes festa per urbes
 Ducitur, illa forum claudit, neq; iura resoluit.
 Prima dies sacra est, et quarta, et septima: prima
 Natus Apollo die radiantia lumina fudit.
 Luce dein quarta felix ducenda sit uxor,
 Omne captato sunt omnia prospera rebus,
 Et licet incuruam trabibus componere nauim.
 At quintas fuge: nanq; illarum pallidus Orcus,
 Tum dirae Eumenidum facies toto orbe uagantur
 Castigant, si qua in terris periuria falsum

Affirmant,

Affirmant, quæ lis alternè agitata creauit.
Sexta dies tristem ostendit mulieribus ortum,
Leta uiris: multiq; etiam nascuntur in illa,
Quis mala mens, fallax animus, fallacia uerba,
Et qui concubia exercent arcanæ per artem.
Hac ouium foetus licitum castrare, uel boedos,
Et licet infixæ pecudes circundare mandra.
Scindimus oſtaua foeto genitalia tauro,
Castramusq; sues, felix est ponere plantas.
Nona uiros gigni, uel amica sorte puellas.
Luce uiris decima faustos quoq; credimus ortus:
Vnaq; post decimam felix incidere uites,
Et tempestiuam segeti supponere falcem.
Hoc curat bis sexta etiam, felicior illa,
Stamina & ex alto tenuissima torquet arachne,
Ingentem accumulans formicæ farris aceruum,
Et iuuat arguto percurrere pectine telas.
Tunc quoq; syluestres licitum castrare iuuenços.
Tertia post decimam plantaribus optima surgit,
Spargere semen humi: pallet contraria semper.
Quartaq; post decimam mulierum prospera natu,
Ac preſos domitare boues, ualidosq; labori
Hemionos, canibus faciles adiungere cultus,
Ac lenire manu, pecudiq; imponere mores,
Atq; aperire cados, & dulcia fundere uina.
Sextaq; post decimam plantaribus inuida surgit,
Opportuni uiros nasci: sed iniqua puellas
Aut nasci, aut thalamos petere, aut herere maritis.

Septima

Septima post decimam Cereris terat hordea sacra,
 Ingentemq; licet ferro discindere syluam,
 Ac uarias aptare trabes, quibus ardua tellus
 Moliri, ac structam possis agitare carinam.
 Nonaq; post decimam felix est, cum Dea surgit
 Lutea: sed medium coeli quom uenit in orbem,
 Fit grauis: ex media ad finem letissima fidget.
 Proxima lux sapientem hominem diuina creandi
 Insigni uiget officio, nec luce dolendum est.
 Post illam quarta sacra est, ea leta trahantur
 Gaudia. quinta dies post hanc, iuga curua iuuenis
 Ponit, & hemionos & colla exercet equorum,
 Altaq; uelinolas deducit ad aquora puppes:
 Quam pauci nouere, & recto nomine dicunt.
 Sunt harum humano generi seruanda dierum
 Tempora, quippe illud magnis successibus augent.
 Sunt alie ancipitesq; tamen sine mente, neq; ullo
 Officio excellunt, hanc alter laudat & illam,
 At paucis natura illarum cognita surgit:
 Nam nunc ipsa dies totum complectitur orbem
 More pie matris, seu modo more nouercæ:
 Nunc fulget, nunc atra latet. felixq; beatus
 Ille quidem, qui Dijs gratus, cui cognita sunt hæc,
 Omniaq; inspiciens rerum se exercet ad usus.

HESIODI OPERVM

& dierum finis.

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRA-

nekerensi Frisio interprete, ita ut uer-
sus uersui respondeat.

Musa Pierides, præstantes laude ca-
nendi,

Adsitis, patrem celebrantes dicite ue-
strum: (le,

Dicite cur homines inter sit nobilis il-
Conspicuosq; hic obscurus? Iouis illa

uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,
Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,
Erigit & miserum facile, extinguitq; superbum,
Iuppiter altifremus, cui celsum regia coelum.
Audi cuncta uidens, noscensq; & dirige recte
Hæc oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio. uerum
Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam
Dixerit esse malam: sibi nam contrariæ utraq;
Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.
Hinc hominum nulli grata est: sed sæpe sequuntur,
Atq; colunt illam, Dijs instigantibus ipsis.
Aliam at ipse (etenim prior atra nocte creata est)
Terris imposuit summi regnator Olympi,
Iuppiter, at longe mortalibus utiliore.

P

Nanq;

Nanq; facit segnem quamuis meminisse laboris
 Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,
 Festinat quoq; arare, et humi defigere plantas,
 Tum curare domum: nam uicino æmulus usq;
 Vicinus ditescenti. at pugna utilis hæc est.
 Sic figulus figulum, sic et fabrum faber odit,
 Sic uates uatem male fert, sic Irus et Irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
 Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere et contemnere debet,
 Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
 Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Haud licet. at potius rursus causam experiamur
 Iudicijs rectis, quæ uel deus optima dicat.
 Quum fieret nostræ sortis diuisio, raptâ
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Domiuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarunt homini nunc numina uictum.
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad fumum licuisset ponere stiuiam,
 Ac tibi cessarent operæ mulûmq; boum q;
 Abdidit q; pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit

Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus.
 Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit seuus mortalibus ignem,
 Quem satus Lapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clàm Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheu,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, proprium malum amantes.
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deùmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu coelestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat:
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium, curasq; uoraces:
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, & implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber, effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarieq; ornavit cæsia Pallas.
 Vndiq; per totum Charites, Suadelaq;, corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Horæ.

Aptauit reliquum mundum Tritoniæ Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Præco deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret, à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.

Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi, senium accelerantes:
 (Nanq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malum, ladens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pyxidis ad labrum latitans non euolat extra.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam
 Exangues cessant morli, mala multa fremes,

Et

*Et tacitè adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem euitare potestas.*

*Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu menue reconde.
Postquam una nati Diij, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant aedes Diij sine carentes:
Hiq; homines, cœli Saturno sceptrā tenente,
Viuebant, & erat Dijs uita simillima, curis
Acrumnisq; uacans, nunquam quassata senecta,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectora leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diuum uiuebant, inter se pace fruētes.*

*At genus hoc postquam tellus contexit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonamis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iustè obseruant, quid fiat iniquè,
Aëre uestiti, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.*

*Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longe deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud in Iole tantum.
Tempore at hoc hominum, bis quinquaginta per annos
Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam, plenaq; contigit ætas,*

Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala. namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla deorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Illi sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.

Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter, æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi,
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, membra omnia crassa ferebant.
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
 Omnia (adhuc ferro tum ignoto) ex ære parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt, quamuis fortes, quamuisq; superbos:
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde
 Rursum aliud fecit quartum, præstantius atq;
 Iustius, heroum genus, ipsis æquiparandum
 Dijs, ac semideos hos secula priora uocabant.

Abstulit

Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
Hos, septemgeminæ Cadmeæ ad moenia Thebes
Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
Illos nauigio sala per spumantia ponti
Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris alma,
Oppressitq; illic mors ultima linea rerum.
Iuppiter at simul hos ad mundi extrema remouit,
Longe à terricolis tribuens uitamq; domosq;
Atq; quidem læti semper uacuiq; dolore
Calcant Elysios campos prope littora uasti
Oceani. hic illis dulcem unoquoq; ter anno
Effundit fructum mater gratissima Tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam ætate negassent,
Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
Nunquam finis erit nocturne diæne malorum,
Perpetuis hominum Dij stringent pectora curis.
Ast aliquando malis his succedent bona rursum,
Nanq; pater genus hoc hominum quoq; morte domabit,
Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
Nec similis nato genitor, nec filius illi,
Nec socius socio, nec fidus suscipienti
Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut antea
Despicient senio fessos sine honore parentes,
Insuper audebunt duris incescere uerbis,
Vtpote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
Dira seni patri proles alimenta negabit,
Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent,

Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Suspicient, cedit ius dextrae, nec pudor ullus
 Notus erit, fallet probum & improbus, ore dolofo
 Verba obliqua loquens, periuriaq; insuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines se sparget in omnes.
 Tum Pudor & Nemesis, duo maxima numina, coeli
 Antiquas repetent sedes, uelamine corpus
 Obtekti niueo, terramq; hominesq; superbos
 Gaudebunt liquisse, quibus tamen agra relinquent
 Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.

Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis,
 Fabellam. Accipiter sic paruam ad aedona dixit,
 Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris,
 Hæc miserè eluxit curuo lacerata sub ungue,
 At fuit accipitri uox illi tyrannica diri,
 Quid garris demens? nunc longe fortior in te
 Ius habet, hæc tibi cantrici, qua duco, sequendum.
 Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
 Stultus, maiori cupiens contendere contrâ,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, sulcans celeri aëra penna.

Tu sequere ô Perse iustum, iniustumq; relinque,
 Nam multum petulans homines iniuria lædit,
 Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cladem ullam accipiens, melior sic semita monstrans
 Iustitiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri

Succum-

Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
 Iustitia huc sequitur, trahitur quocunq; ab auaris
 Iudicibus, quos lege sinit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aëre tecta, illis secum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus æquis.
 Qui uero externis et ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
 Latiadens illis immittit Iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Insument epulis in sacris parta labore:
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apes incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus edunt.
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.

At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat extemplo his Saturnius æthere poenas.
 Nomine saepe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
 Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
 Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
 Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
 Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
 Ac stirpes percunt, supero id rectore uolente,

Agmina qui nunc sternit corum, aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in aequore saeuus.

O uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iustitiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
Defraudant alios, sprete ratione deorum.
Ter numerum exuperant coelestia numina, terram
Que nobiscum habitant, in tutelam data nostrum:
Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat inique,
Aere tecta, omnem pedibus peragrantia terram.
Ipsaq; Iustitia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quam si quis uiolet, meritoque fraudet honore,
Continuo ante pedes residens patris Iouis alti,
Humana exponit mentis scelera, et dare poenas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
Sed memor o iudex horum, tua dirige recte
Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.
Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,
Nunc uidet et nobis quid agatur, si uelit, illum
Nec latet hac quod nam ius exercetur in urbe.
Ast ego mortales inter iustus minime essem,
Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
Iustum, aut praemia si iniustum maiora manerent:
Talia sed minime est facturus Iuppiter unquam.

Ast

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
Audi iustitiæ, uimq; obliuiscere diram.
Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
Piscibus at, nemorumq; feris, auibusq;, se ut ipsi
Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis,
Iustitiam nobis, quæ præstantissima longe est,
Tradidit. Et quoties audet quis dicere uerum
Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta.
Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
Mentitur: ledens hic ius, mage leditur ipse.
Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse.
Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam:
Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
At regina graui uirtus sudore paratur,
Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam
Principiò. postquam iam stas in uertice summo,
Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
Optimus ille uir est, primusq;, sibi omnia noscens
Consultare, expendens quæ post prodesse ualebunt.
Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti,
Qui sibi consultare ignorat, nolitq; monenti
Auscultare alij, nullusq; et inutilis hic est.

Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens.
Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
Te premat inuidia, Cereri sed amere pudice,
Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.

Ecce

Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Quin operans fies multo mortalibus et dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem,
 Ditescens. at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies. melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Ut iubeo, proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti,
 Nunc imitat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data coelitus optima dona.
 Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu linguae mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male Dij uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic, à quo supplex et leditur hospes,
 Patrat, et ingreditur quicumq; cubilia fratris,
 Vxorem maculans, et sancta cubilia stupro.

Peccat

Peccat & is qui dedit utroq; parente carentes,
Quiq; senectutis supremo in limine stantem
Haud timet immitti sermone offendere patrem.
Hunc pater ipse deum Saturnius odit, & illi
Factis pro iniustis tandem mala digna rependit.
Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
At pro virili superis Dijs fac sacra, pure
Mundeq;, & pingues coxas adolecto sub aris,
Nunc uini pateris, nunc placae thuris odore,
Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
Ut tibi perpetuò fausti sint atq; fauentes,
Utq; iuuare queas alios, non te iniuret alter.
Hoste tuo, ad coenam tui amantem accerse, relicto:
Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
Dammum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.
Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
A' uicino aliquid capias si mutuò, eadem
Mensura, ac non si possis sine fœnore redde,
Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
Danti aliquis dedit, ac nil danti quis dedit unquam?
Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia præstet

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hinc pectore sentit.
 Nanq; super paruum si paruum apponere cures,
 Sæpius et facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, præsentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi præstat, namq; damnosum foris esse.
 Dulce est de cumulo præsentis sumere, contra
 Est graue egere aliqua re absente. hinc sis memor horum.
 Dum plenum est, fermeq; uacet uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces famulo detur, idq; benigne.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere sæpe nocet, nocet et diffidere sæpe.
 Ne fucata tua spoliet te mente caueto
 Foemina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago.
 Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrias seruet dilectus filius ædes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextrè,
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Nanq; Ioui facile est locupletes reddere plures.
 Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

PLeiadas cernens orientes, demete frugent:
 Vomere uerte solum, quum submerguntur in undas.

At

At bis uicenas latitant noctesq; diesq;
Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,
Tempore quo primum incipiunt splendere falces.
Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
Pinguia siue colant in uallibus arua remota
A' ponto procul. At nudas sere, nudus arator.
Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
Officia exoptes curata, ut tempore crescant
Quæq; suo ne quando, grauis dum uexat egestas,
Frustra mendices aliena per ostia uictum,
Ut qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
Aut dono aut usu: sed Perse stulte labora.
Ipsi terricolis Dij constituere laborem,
Ne cum filiolis, cum coniuge, pectora tristis
Panem à uicinis quæras, ipsiq; repellant.
Forsitan accipies bis tæue. at si inde molestes,
Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
Ipse, seram unde famem places, ac debita soluas.
Primum ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam, non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
Ne poscas alium illa, et co ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auctu.
Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem,
Nam sua desidiâ sectans replet horrea nunquam,
Nec cunctator iners: studium rem promouet unum.

Hinc

Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.

Cum deserbuerit Phœbeæ lampadis ignis,
 Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
 Mensibus Autumni fundit, corpusq; leuatur
 Humanum, ac recipit vires (quia Sirius horis
 Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
 Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)
 Deniq; cum cariem contemnit secta securi
 Sylua, et fundit humi frondes, cessatq; uirere,
 Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
 Ut mortariolum tripedale, trium cubitorum
 Pistillum, atq; axem resecato septipedalem:
 Octo pedum si sit, tum malleus abscindatur,
 Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti.
 Plurima ligna incurua seces. dentale per arua
 Aut montem quæres, inuentum confer ad ædes
 Ilignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
 Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
 Rusticus infigens, temoni adiunxerit apte.
 Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
 Perfectum ac rude, nam multo præstantius est sic:
 Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
 Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.
 Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
 Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
 Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.
 Non illi inter opus miscenes prælia, aratrum
 Frangent, inceptumq; ita opus linquent sine fructu.

Hos

Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
Ad socios non respiciens, sed pectore toto
Incumbens operi: non iunior aptior illo est
Spargere sementem, & loca semine sparsa cauere.
Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
Nam fert signa soli uertendi, & tempora brumæ
Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti.
Inclusas stabulo uaccas tum pascito foeno.
Dicere perfacile est, cum bobus des rogo currum:
Et facile abnuere est. proprijs bobus labor instat.
Vir cordatus ait, currum compinge tibi ipse.
Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
Et simulac ipsum iam tempus uenit arandi,
Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
Humidus & siccus sit ager quum scindis aratra,
Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in æstu.
Esto noualis ager, cui uis committere semen.
Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.

Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudicæ,
Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
Corripiens stiuam, stimulas quum dorsa trahentum

Vimine taurorum: sed tunc te ponè sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terræ,
 Isq; auib; semen celando negocia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
 Sic grauis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Hicce tum uasis quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
 Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,
 Raras innitens genibus ressecabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uehes messem, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis egrè.
 Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est,
 Tempore quo primum coccyzat in arbore coccyx,
 Humanasq; suis demulcet canibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita æque multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
 Te Liteant ueris, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, quum frigora corpus adurunt.
 Tum propriæ domui uir prospicit, omnia gnauus.
 Ne te sena dies hyemis deprendat egenum,

Constrim-

Constringatq; pedem manus attenuata tument.

Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,

Indigus interea uictus, mala corde uolutat:

Nanq; potest inopem minime spes pascere, pigra

Ocia sectantem, et tenuis cui copia rerum.

Tu media exerce famulos æstate labore,

Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.

Excoria orem pecudumq; hominumq; Decembrem

Euita studio summo, glaciemq; molestant,

Quæ per humum Borea solet indurescere flante.

Is per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;

Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;

Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam

Deijcit in uallem, rapiens radicibus imis

Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.

Tumq; seræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,

Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,

Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.

Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,

Perflat et hirsutas capras: finit esse bidentes

Immunes, anno nam toto in corpore lanæ

Perdurant: facit ille senes incedere curuos.

At non mollicutes infestat uirginis artus,

Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,

Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dione,

Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;

Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,

Tempore quo polypus proprios depascitur artus,

In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra reliquere Titan,
 Qui super Aethiopum populos incedit et urbes,
 Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
 Sylvicolæq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ, stridentes dentibus, altas
 Percurrunt sylvas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæ sitisq; diu in latebris sua corpora sternunt,
 Sed similes homini, baculus cui tertius est pes,
 Cuiq; est iam fractum dorsum, et dependet humi frons:
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma,
 Indue talarem tunicam, superindue chlenam,
 Staminibus raris inducas licia densa,
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines,
 Neue tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergo tauri
 Fortiter occisi, prius intus crinibus opplens.
 Et bruma aduentate, bouis tibi consue neruo
 Pelles hœdorum, ut late imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso, crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
 Frigus in aurora sævum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aër fecundans segetem, super arua resedit.
 Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub noctem adfert, nunc flamina gignit,
 Undiq;

Vndiq; Treijcio nubes aquilone cientes:
Hunc tu praeueniens acto pete tecta labore,
Ne properans coelo te fors nebula occupet atra,
Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
Hinc praeuitato: mensis saeuissimus hic est
Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis,
Pabula iumentis tum parcus obijce. uerum
Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.
Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
Aequa dies fuerit nocti, & dum denuò mater
Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.

Quum post solstitium brumæ regnator olympi
Sexaginta dies confecerit, illico deinde
Oceanî Arcturus sacris releuans caput undis
Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo.
Huius praeueniens aduentum, incidito uites.

Quum calida è terra reptat testudo per agros
Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
Desere mane torum, & ualeat confessus in umbra
Temporibus messis, quum Phoebus corpus adurit.
Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
Conficitur facile pars terna mane laborum,
Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
Multi iter incoepare solent illius ad ortum,

Bobus & **inijcitur** tum multis pondus aratri.

Carduus in pratis quum floret, & ore cicada
Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
Crebro alas quatitans, operosæ æstatis in hora,
Tunc capræ pingues, tunc & mollissima uina,
Fœmina tunc coitus audissima, languidus est uir.
Nam capiti & genibus uires **Canis** æstifer aufert,
Corpus & exuatum iacet æstu: at saxea tum te
Umbra habeat, tumq; adsint **Biblina** uina, **placenta**
Lactea, lacq; capræ, quæ non alit ubere fœtum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro desit,
Hædorumq; recens natorum: nigra sub umbris
Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
Spirantem leuiter faciem conuersus ad **Eurum**,
Et fontem aspiciens sine limo & sine fluentem:
Sed ter aquam funde, & quarta uinum uice misce.

Brachia quum primum profert robustus **Orion**,
Sacra iube excutiant famuli **Cerealia** dona,
Area in equali, & uentis regione patente.
Excussam **Cererem** metire, in uasa reponens.
Quumq; tenes omnem iam structum intra horrea uictum,
Quære domo propria famulum, famulamq; carentem
Prolibus. illa solet, quæ lactat, inutilis esse.
Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
Postremo moneo, ut fœnum paleasq; recondas.
Vnde boues pascas, mulosq; his omnibus actis,
Tauris deme iugum, & famulis concede quietem.

Quum

Quum medio cœlo Canis, Orionq; uagantur,
Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
Collige tunc omnes Perse de uitis uinas,
Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
Sint et quinque dies sine sole, in dolia sexto
Munera letitiam Bacchi parientia conde.
Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
Esto memor, sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
Tempore quo coe Atlantides Oriona
Vitantes seuum, pelagi conduntur in undas,
Omnigeni miscent inter se praelia uenti,
Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis:
Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
Nauigium subduc in littus, et undiq; saxa
Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat,
Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina confer,
Carbasa, quæ nauis sunt alæ, rite plicato,
Suspendas fumosa super laquearia clauum.
Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
Tum nauem æquoreas in aquas deducito, et illam
Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
Perse chare, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
Et semel hæc tenuit cursum, emensus mare magnum,
Æolica à Cumæ soluens cum naue picata:

Non quod diuitias amplas fugiebat, opesq;
 Sed paupertatem, mortalibus à Ioue missam,
 Haud Helicone procul, miserranda habitabat in Ascræ:
 Qui malus ac grauis est, brumâq; æstateq; uicus.
 Curandum Perse, tempestiuo omnia fiant
 Tempore, sed primam hanc curam res nautica poscit.
 Laudato exiguam nauem, at res credito magnæ.
 Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
 Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
 Quando ad mercatum uertisti pectora, sic et
 Debita conaris uitare, famemq; molestam,
 Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;:
 Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
 Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
 Præterquam Eubœam ad uicinam ex Aulide, ubi olim
 Argiui à ducibus populi collectio facta est,
 Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
 Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
 Chalcidâq; intraui. nam plurima præmia clari
 Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
 Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
 Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
 Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
 Nunc mihi quanta fuit ratium experientia cernis,
 Attamen Aegiochi mentem reserabo Tonantis,
 Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab usto
 Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,

Est

Est opportunum fluctus intrare marinos.

Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,

Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,

Siue deum simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Nanq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;

Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,

Tum trahe confidens uentis securus in altum

Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.

Ne differ reditum, citò sed properato reuerti:

Neu pluuiam autumnì expectes, Bacchumq; recentem,

Insanosq; Noti flatus, hyememq; sequentem.

Nanq; autumnali pluuia comitatus abunde,

Fluctibus horrifonis imum mare concuti auster.

Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,

Quum primum apparent frondes in uertice fici

Tantæ, quanta pedum reddit uestigia cornix

Per terram incedens: tum fit uia per uia ponti.

Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris.

Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,

Maturus nimium, datur ægre euadere cladem.

Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.

Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum.

Sed dirum oppetere ac submergi gurgite salso est.

Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum,

Nunquam quicquid habes totum committe carinis,

Plura domi linquens, paucissima credito naui.

Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,

Vt graue si plaustri nimio sub pondere pressi

Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
 Hinc modum ama, bonaq; in re occasio praeualet omni.
 Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,
 Annos quum numeras ter denos, plusue minusue,
 Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
 Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
 Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
 Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
 Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
 Nil uxore uiro melius contingit honesta,
 Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
 Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
 Vrit & exiecat, citiusq; senescere cogit.
 Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
 Dilige post fratrem, focium: quod si parem amorem
 Esse uelis, socius ne laedatur prior abs te,
 Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
 Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
 Tunc memor esto, eademq; illi cum foenore redde.
 Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
 Atq; pati poenas uiolati foederis à se,
 Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
 Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
 Ne multos, neu rursus hab eas nullos tibi amicos.
 Prauos cuitato, bonis noli esse molestus.
 Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
 Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
 Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur,

*Sicq; modum conferuet, inest tunc magna uenustas.
Si probris laceres, laceraberis illico peius.
Publica quum celebrat populus conuiuia, confer
Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto,
Pro sumptu exiguo reddit ad te magna uoluptas.
Mane Ioui ac reliquis superis libare cauto
Illotis manibus, Dij sordida sacra recusant.
Ad faciem solis conuersus meiere noli,
Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
Detectus ne caue: nam Dijs sacra quoq; noctes.
Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
Nec ueneri coena funebri incumbere reuersus,
Verum epulis surgens letis lautisq; deorum.
Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
Qui fluuium impius nullum calcare ueretur,
Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
Symposio in celebri, præsentes sunt ubi diui,
Ne refeces ungues cultello à sorde repurgans,
Nec cratera super potantium pone lagenam.
Qui facit, eueniet mors illi cruda repente.
Aedificansq; domum ne linquito semiparatam,
Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.*

Nen

Neu comedere ex illa quæ non benedicta patella est,
 Néue laues, quoniam factis quoq; poena stat illis.
 Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æque.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea, quippe Dei hinc accenditur ira.
 Precipue hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Néue aluum exoneris: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam.
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est,
 Perfertur graue, et orta semel deponitur ægrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre creatæ.
 Optima dic seruis quod sit tricesima mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum diuidere illis,
 Qua solet et populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est et origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta et septima sacra,
 Namq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, et luna crescentis nona, putantur
 Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda,

Scito

Scito tamen quod sit longe hac præstantior illa.
Hac tonde pecudes, letam illa demete frugem.
Pendula & hac tenues connectit aranea telas,
Quod sit plena dies, formicaq; rodit aceruum,
Illa exordiri telam mihi foemina curet.
Tertia post decimam infelix conspergere cultum
Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
Sexta super decimam teneris asperrima plantis,
Apta mari gignendo, sed non apta puellæ
Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.
Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
Apta hœdis ouiumq; uiris excindere testes,
Et pecudum stabulum communire undiq; septo,
Dandis apta uiris, & amat conuicia, falsa
Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;.
Luce duodecima mulis castratio fiat.
Sed quum uicenus lunæ iam uoluitur orbis,
Vir tibi nascetur prudens & ad omnia dexter.
Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
Blanda fauet, pecora hac curuoq; boues pede euntes,
Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
Imposita cicurato manu: uitare memento
Quartam iam medijs, tum quartam deficientis
Mensis. nanq; animum tum curæ mille remordent:
In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;.

His

His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant.
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam felix Cerealia dona
 Arca in aequata recte terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uespertina probatur,
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert et plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu reserare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; et mulis et equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Nanq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta. nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudant pauci alias hinc.
 Lamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites, sunt et uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seu a nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,
 Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
 Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans,

H E S I O D I O P E R V M

et Dierum finis.

H E S I O D I

HESIODI POEMA

DE CLYPEO HER- culis.

Valis illa relictâ domo, ac patria tel-
lure,

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia seruatoris populorum
Electryonis. (nearum,

Quæ mulierum genus ornabat foemina

Formaq; et proceritate. mente utiq; nulla cum ea certabat
illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.

Cuius et à uertice, et à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale et ab aurea Venere.

Atq; hæc talis existens, tamen animo suum colebat coniugem
Perinde, ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum.

Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, ui domitum,
Ira commotus propter boues. relictâ autem ille patria tellure
Thebas uenit, supplicans bellicosus Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum ueneranda coniuge,

Scorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi

Antea lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum

Suæ coniugis, flagrantiq; combustisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum, atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant:

Quorum ille uerebatur iram. festinabatq; quam celerissime

Ex-

Exequi magnam opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
 Hunc autem unà, cupidi belliq; præliq;
 Boeotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,
 Locriq; hastati, et Phocenses magnanimi,
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut dijs pariter (ret.
 Et hominibus rerū indagatoribus Mariis depulsorē planta-
 Profectus autem ab olympo est, dolū mentibus altis meditās,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem. celeriterq; uenit in Typhonium, unde rursum
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iuppiter.
 Vbi residens, mentibus uersabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto, concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
 Eadē aut et Amphitryo populorū defensor, splendoris he-
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (ros,
 Neq; ille ad famulos et pastores agrestes
 Coepit ire antea, quàm suæ coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Ut aut, quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam ualidis ex uinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnoq; affectu, lubentiq; animo domum suā reuersus est,
 Totāq; nocte concubuit cum ueneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem à deo pariter uicta, et ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus, geminos peperit pueros,
 Haud-

Handquaquam eadem sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiore, alterū aut lōge prāstatiore uirū,
 Sæuum ac ualidum, uim Herculanam:

Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio:
 Iphiclum autem, hastarū cōcussori Amphitryoni, (bens:
 Diuersa generatione. alterū quidē, cū uiro mortali cōcum
 Alterum autem, cum Saturnio, deorū imperatore omniū.
 Qui et Cycnum occidit, Martis filium, magnanimum.
 Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis,
 Ipsum, et patrem ipsius Martem, bello insanabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram autem pulsabant ueloces equi,
 Ferientes ungulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,
 Excitatus compactis à curribus et pedibus equorum.
 Currus autē sabrefacti, et rotarū ambitus circū resonabāt,
 Equis festinantibus. gaudebat autem Cycnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium Mauortium, aurigamq;
 Ferro interempturum esse, et inclyta arma despoliaturū.
 Sed ipsius uota non exaudiuit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitauit uim Herculeam,
 Totus uero lucus et ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ uehementis dei armis, et ipso, (illi
 Et quasi quidam ignis ex oculis illius effulgebat. Quis autē
 Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū prodire,
 Præter Herculem, et gloriosum Iolaum?
 Illorum enim et uis magna, et manus inuictæ
 Ex humeris prognatæ erant, unā cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

r Nempe

Nempe uere in immortales beatos, qui Olympum tenent
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bētes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boues latas ha-
 Venitq; ad Creōtem, & Heniochen lōgis ornatā uestibus.
 Qui ipsū ultro receperūt, et necessaria omnia præbuerūt.
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq; ex animo magis.
 Viuebat autem exultabūdus, cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua. moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iupiter.
 Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
 Abijt ueneraturus sceleratum Eurystheum. (præteritorū,
 Infœlix, & nunc fortassis multum ingemiscit pœnitentia
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi uero deus difficiles imperauit labores,
 O amice. sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedū, magnāq; mētibus fiduciā accumulans,
 Rectā dirige celerem currū, & alipedum robur equorum.
 Nihil ueritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū nemus
 Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis. (tur bello.
 Enimvero etiam ualidus licet existat, tamen exaturabi-
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus.
 O patre, quā multum uero pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum moenia tenet, & tuetur ciuitatem,
 Quemadmodum & hunc mortalem, ualidumq; magnūq;

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quàm celerrime
 Currus inter se committentes, Martis et nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,
 Qui sibi prope sunt, cupientes belli
 Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior, q̃ cœna.
 Sic ait. arrisit autem uis Herculeæ,
 Verbo oblectatus. admodum enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, uerbis uolucris allocutus est:
 O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam hinc (sus)
 Pugna aspera. Tu uero quemadmodū antea fuisti bellico-
 Ita et nunc magnū equū Arionē nigricātib; setis obsitū,
 Quoquouersum conuerte, et auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreis ex orichalco splendido,
 Vulcani inclytæ dona, tibijs induxit.
 Mox et thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, uariegatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Iouis, tunc cum coeperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit aut circa humeros nocuementi depulsorium ferrum,
 Seuius uir. cauiam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrēdæ, mortis uocē reprimētis datrices. (lachrymarū.
 Hæ à capite quidē mortē habebant præfixā, et unguentū
 Mediæ autem politæ erant, longæ. sed à tergo
 Nigræ aquilæ contextæ alis.

Erant. ille autem ualidam hastam præfixam ere corripuit.
 Capiti uero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tuum reddebat caput Herculis diuini.
 At manibus clypeū accepit, uariū totum, quē nemo quisq;
 Neq; perripuit iaciendo, neq; comminuit, mirum uisu.
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, auroq; fulgido
 Splendens, cæruleis plicis fulgorem intersecantibus.
 In medio aut, draconis erat terror, haudquaquā effabilis,
 Retro, oculis igne lucentibus, tuens.
 Cuius et dentibus quidem repletū erat os candicantibus,
 Sæuis, inaccessis. supra terribilem autem frontem (num,
 Sæua cōtentionis dea uolutabat, accendens pugnas homi-
 Infelix, quæ et mentem eximebat et præcordia uiris,
 Quicumq; bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū et animæ quidem sub terram eunt, ad Orcū intro.
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem et persecutio, et inclinatio fictæ erant.
 In eo tumultus, cædesq; et homicidiū, huc illuc ferebātur.
 In eo Eris quoq; et motus furebat. in eo perniciosa parca,
 Viuum alium tenens, recens uulneratū: aliū aut illæsum,
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum,
 Vestē aut habebat circū humeros cruentā sanguine uiro-
 Sæuum uidens, clamoribusq; ingrauescens. (fabiliū,
 In eo aut et serpentū capita sæuorū erāt, haudquaquā ef-
 Duodecim, quæ pterre faciebāt sup terrā genera hominū.
 Qui-

Quicūq; bellam contra Iouis filiū mouerent. (pugnabat
 Quorū et dentiū quidē crepitus edebatur, quoties (opera.
 Amphitryoniades. Hæc aut̃ distincta mutuo erāt, mirāda
 Porro ueluti pūcta quædā apparebāt uidēda sæuis draco.
 Cerulea per terga, denigratæq; erāt illis maxillæ. (nibus,
 In eo aut̃ & suū greges agrestium erant, atq; leonum,
 Mutuo sese aspicientium, irascentiūq; & festinantium,
 Quorū etiam turmalim ordines incedebāt. neq; uero hi.
 Neq; illi alteros timebāt. horrebāt attamen colla amborū.
 Iam enim ipsis instabat magnus leo, circum autem apri.
 Duo, spoliati animas, deorsumq; ipsis niger
 Cruor destillabat in terrā. ipsi aut̃ ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus. (dum.
 At illi magis etiā excitabātur, et incendebātur ad pugnan
 Vtriq; agrestesq; sues, trucesq; leones.
 In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cæneum circa regem, Dryantemq;, Pirithoumq;,
 Hopleumq;, Hexadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;,
 Mopsūmq; Ampycidem, Titaresium, nodum Martis:
 Theseumq; Aegidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri aut̃ ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petreum atq; Asbolum augurem,
 Arctumq;, Hureumq;, nigrumq; pilis Mimantem,
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumq;,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atq; impetu pariter factō, perinde ac si uiui essent,
 Lanceis atq; abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, et ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque uiuos spolians,
 Currui insistens. iuxta autem Pauorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire uirorum.
 Ibidem autem et Iouis filia, prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam uellet armare,
 Hastam habens in manibus, aur eamque galeam,
 Aegideque circum humeros. gradiebatur autem in prælium seuus.
 At erat in eo clypeo et immortalium chorus in cuius medio
 Desiderabile quiddam personabat Iouis et Latonæ filius,
 Aurea cithara. deorum autem sedes, purus olymp. (erat posita,
 In quo et forus, circum autem opulētia infinita, quasi in corona
 Immortalium in certamine. Deæ autem incipiebant cantum,
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem et portus appulsus facilis, indomiti maris,
 Rotundus, factus erat liquido è stanno,
 Inundanti similis. multi uero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat uir piscator obseruans. habebat autem manibus
 Piscium rete, proijcienti similis. (seus,

In eo autem erat et pulchricomæ Danaës filius eques Per.
 Neque quidem cōtingens clypeum, neque longe separatus ab illo.
 Miraculum magnū dictu, quoniā nusquam insistebat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureū. circū pedes aut habebat alata talaria. (spēsus erat
 Ex humeris aut circa ipsū uagina inclusus nigra gladius sa
 Aereus, de loro. ipse autem uelut cogitatio uolabat.
 Totum autem tergum eius tenebat caput seui monstri
 Gorgonis. circum ipsum aut pera ferebatur, mirum uisu,
 Argentea, fimbriaeque; dependebant lucidae
 Aureae. seu autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens.
 Ipse autem properanti et formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum uero
 Gorgones inaccessae, et ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in uiridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu.
 Acutum et tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant aut et illa, iraque; infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra seu autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisque; parentibus,
 Pestem depellentes. illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebant, plures aut etiam pugna tenentes
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Acreum, acutum clamabant, lacerabanturque; genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri aut qui seniores erant, et senectutē apprehenderant
 Conferti extra portas ibant, sursumque; dijs

Manus tenebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi aut cōtra pugnā conferebāt. post ipsos aut
 Porcæ nigræ, candidis crepantes dentibus,
 Toruæ, terribilesq; , cruentaq; , inaccessæq; , (bant
 Certamē habebant, de ijs qui cadebant, omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere . Et quē primum forte ceperant,
 Ei iniiciebant ungues magnos , animaq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illæ aut præcordia postq̄ exatiassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū.
 Retro aut in tumulum et stragem festinabant iterum ire.
 Clotho et Lachesis ipsis astabant, atq; paulo minor
 Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem præstantiorq; erat , et æuo grandissima.
 Omnes autem circa unū uirū pugnā acerbam instituerāt.
 Sæuoq; modo seipsas mutuò aspiciebāt, oculis succēssentes.
 Inter se autem ungues manusq; audaces exæquabant.
 Iuxta autem et Caligo stabat, perustæ similis, et grauis,
 Pallida, aridaq; , fame exhausta et compressa,
 Crassipes: longiq; ungues è manibus prominebant.
 Huius quidē ex naribus mucus manabat , ex genis autem
 Cruor destillabat in terrā, ipsa aut terribiliter dētes strim-
 Stabat, multusq; pulvis constrauerat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. iuxta aut turrita ciuitas hominum.
 Auræ autem ipsam tenebant, superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ. hominesq; in uoluptatibus et choreis
 Oblectationem capiebant. Nam alij quidem agili in curru
 Ducebant uiro uxorem, multusq; hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres aut uenustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
Et tenero ore, circumq; ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebāt chorum amabilem.

Inde rursum ex alia parte iuuenes comesabātur ad fistula.

Alij quidem contrā ludentes saltatione et cantu, (lam,

Alij autem contrā ridentes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamq; ciuitatem letitiæ, choreæq;

Voluptatesq; tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateq; tunicas.

Succinctas habebāt. Sed erat profunda seges, ubi alij quidē

Mucronibus acutis densa folia, (metebant

Grauida spicis, ueluti Cereris cibum.

Alij aut in manipulos ligabāt, et implebāt arē. (bentes.

Rursum alij uindemiabant uineas, falces in manibus ha-

Alij aut in calathis ferebant, à uindemiatoribus acceptos

Albos et nigros racemos, magnis ex uitibus,

Grauidis folijs, et argenteis capreolis.

Alij rursus in calathos portabant. iuxtaq; ipsos uitis

Argentea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, et argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem, unusquisq;

Oneratur uuis, quæ ipsæ nigrae erant. (dimicabant

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem

Pugnis, et luctando. alij uero alipedes lepores uenabātur,

Viri uenatores, et ferratis dentibus canes duo ante ipsos,

r s Cupie-

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut et equites habebant laborē, proq; premisse
 Certamen habebant et pugnam. bene iunctis aut in currib.
 Aurigae stantes, immittebant ueloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes uolabant, (bant.
 Currus ferruminati, rotarūq; modiolī ualde ex eo resona-
 Illi quidē igitur ppetuū habebāt laborē. neq; enim dū ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitū habebāt certamen.
 Ipsīs aut etiā propositus erat magnus tripos intra agonē,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (similis.
 Circū extremam aut oram manabat Oceanus, inundanti
 Totū autem continebat clypeum uariegatū. per ipsum aut
 Cygni altiuolantes magnū clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces mouebantur,
 Mirum uisu etiam Ioui grauitonanti. cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnūq; ualidūq;
 Componens manibus, quem quidem Iouis fortis filius
 Iactabat facile. equestrem autem asiliit in currum
 Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Prope autem ipsis aduenit dea cæsijs oculis Mimerua,
 Atq; ipsos confirmans, uerbis uolucris alloquebatur.
 Saluete, Lyncei progenies longē nobilitati.
 Nunc itaq; Iupiter robur uobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūq; interficere, et inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud uerbū dicā, multo præstantissime populorū.
 Postquam igitur Cygnū dulci æuo spoliaueris,

Ilum

Urum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
Ipse aut hominū pestem Martem accedentem observans,
Vbi nudatum clypeo uariegato
Oculis uideris, ibi uulnera acuto ferro,
Retroq; te recipe. quoniam tibi fas non est
Neq; equos capere, neq; inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam ferens
Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus,
Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
Leniter ferebant celerem currum, festinantes campo.
Nam ipsis animum addiderat dea cæsijs oculis Minerva,
Aegide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, siue procelle,
Cygnus equū domitor, & Mars insatiabilis clamore.
Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
Acutum hinniuerunt, circaq; ipsos reuerberabatur sonus.
Atq; hunc prior alloquebatur uis Hercules.
Cygne ignaue, cur contra nos tenetis ueloces equos,
Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus.
At diuersum tene currum bene politum, atq; ē uia
Cede cedendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & pudore
Trachini antistat. Tu uero satis admodum scis etiam ipse.
Eius enim cōubio tenes filiā Themistonoen, nigris oculis
O ignaue. non enim tibi neq; Mars mortis exitiū præditā.
Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellando. (cisse
Siquidē tibi dico, illū iā antē quoq; aliquoties periculū fe-

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Aduersus stetit mihi, pugnandi insatiabilitate furens.
 Ter siquidem mea hastæ percussus, sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quartò autem transadegi femur eius,
 Totis animis festinās, magnūq; illius clypeum perforavi.
 Pronus aut in puluerib. humi prostratus cecidit, hastæ im-
 Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit (petu.
 Manibus à nostris, relictis spolijs cruentis.
 Sic dixit. at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Actūc à bene cōpactis bigis desilierunt celeriter in terrā,
 Et Iouis filius magni, et Enyalij regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis aut irruentibus, sonitu pedū concitata est lata terra.
 Vt autem ab alto uertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæq; quercus, multæ item piceæ,
 Alniq; totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Facile delabentibus, donec in campum perueniant.
 Ita et illi in se mutuo cadebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum ciuitas, celebrisq; Iolcus,
 Arneq; et Helicæ, et Anthea herbosa, (clamore
 Præ uoce utriusq; sonitū magnum dedere. illi autem cum
 Mirādo cōgressi sunt. magnū aut intonuit et cōsiliarius Iu
 Et à cœlo guttas demisit sanguinolentas, (piter,
 Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in uallibus montis acerbis affectu (dum,
 Aper, dētes habēs prominentes, fertur impetu ad pugnan-
 Cum

Cum uiris uenatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquū actus. spuma aut circa ora ipsi uelut ningenti
 Destillat. oculiq; ipsi, igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in uertice horret setis, circaq; collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem uiridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canendo
 Incipit, cuius & potus & cibus foemineus ros est,
 Atq; per totū diem, & mane sub auroram fundit uocem,
 Aestu in grauissimo, quando & corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum ariste nascuntur,
 Quod æstate seminant, quando uuae adhuc immature co-
 lorem uariare incipiunt, (laborem:
 Qualia Bacchus dare solet hominibus in lætitiā simul &
 Eo tempore pugnabāt. multus aut tumultus excitabatur.
 Vt autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciunt,
 Senusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atq; ut uultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis uir,
 Sagitta è neruo emissa: ipse autem uagatur alio loco
 Regionis ignarus existēs. at illi celeriter animaduenterūt,
 Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,

Neq;

Neq; tamen perrupit æs. defendebant enim dona Dea
 Contra autem Amphitryoniades, uis Herculeæ,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Ceuicem nudatam, celeriter infra mentum (lares
 Trāsadegit ualide, ambosq; detōdit neruas col- (rat uiri.
 Hominū interfectrix fraxinus. magnū enim robur incide-
 Prostratus autem est, perinde ac si quando quercus aliqua
 prosternitur, aut quando rupes
 Excelsa, iēta Iouis fumanti fulmine. (uariegata ære.
 Sic ille prostratus est. circum ipsum aut resonabant arma
 Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominū Martem accedentē obseruās.
 Sæuū uidens oculis, leonis instar, qui corpus aliquod for-
 te nactus est,
 Quiq; admodum accurate pelle ualidis unguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem cæcum expletur cor;
 Ac cæsis intuens oculis sæuū quiddā, costasq; et humeros
 Cauda flagellās, pedibus fodit. neq; quisq; ipsum laceßere.
 Sustinet ex aduerso aspiciēs, propius accedere, aut pugna
 Talibus igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens
 Certatim. Ille autem propè uenit affecto corde.
 Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuasit.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu, uoluitur, fragor
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Altus, ad quem cursu desertur, ubi ipsam retinet:

Et tãto itidẽ fremitu, curruũ grauator, perniciosus Mars,
 Vociferãs irruit. ille aut magno animo uenientẽ excepit.
 Porro Minerva filia Iouis, ægida tenentis,
 Ex aduerso uenit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua aut toruẽ intuens, uerbis uolucris allocuta est
 Mars inhibe animos ingentes, et manus inuictas.
 Neq; enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neq; aduersus steteris mihi.
 Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flammæ similia arma uibrans,
 Celeriter inuasit, uim Herculeam
 Occidere festinans. et coniecit æratam hastam,
 Acriter ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæssa Minerva
 Hastæ impetũ auertit, manu deflectens diuersum à curru.
 Acerbus aut dolor Martẽ coepit, manuq; uibrato gladio
 Irruit cõtra Hercule magnanimũ. at illi accedenti, (cuto
 Amphitryoniades, seuo insatiabilis clamore,
 Femur, nudatum clypeo uariegato,
 Vulnerauit ualide, magnumq; perforauit clypeum
 Hasta diuidens. in terra autem prostrauit media Martem.
 At Pavor et Metus, agilem currum, et equos
 Adegerunt celeriter propius, et à terra habente latas uias
 In currum posuerunt uariegatum, atq; inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, ueneruntq; in altum olympũ.
 Filius autem Alcumenæ, et gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis, ab humeris, pulchris detractis,
 Reuertē.

Reuertebantur. moxq; exinde ad ciuitatem Trachiniam
uenerunt,

Equis uelocibus. At cæsijs oculis Minerva

Peruenit in olympum magnum, & domus patris.

Cygnū autem contrā Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,

Qui prope ciuitatem habitabant inclyti regis,

Anthen, Myrmidonumq; ciuitatem, celebremq; Iolcum,

Arnenq; & Helicen. multus autē congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrum, & monumentū obscurum reddidit

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latone filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumq; Delphos portaret, cum ille ui despoliabat, ex

insidijs adortus.

FINIS CLYPEI.

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA, BONINO

Mombritto patritio Mediola-
nensi interprete.

NCIPIAM à Musis, Heliconis, car-
men, alumnis;

Quæ iuga sacra colunt montis, spacio-
saq; terga: (tem,

Nūc fontem solitæ circū saltare nigran-

Nunc Iouiam choreis ambire procacibus aran,

Et

Et uel Termessi, uel fluctibus Hippocrenes,
 Vel formosa tuis Holmi diuine sub undis
 Membra lauant: summas Helicon quâ uerberat auras,
 Mobilibus per stagna choris, dulciq; corona
 Exultant, pedibusq; ruunt hinc inde decoris.
 Densior hæc operit liquidis è fontibus aër.
 Nocte meant, pulchra nec eunt sine uoce canentes
 Aetherumq; Iouem, cultæ & Iunonis in Argo
 Numina. congesto soleis hæc utitur auro.
 Additur his Pallas, magnus cum Pallade Phœbus,
 Et quæ noctiuagis gaudet Diana sagittis.
 Teq; canunt Neptune pater, qui numine terram
 Sæpe moues: magnamq; Themis, pulchramq; Dione:
 Quamq; Venus nigra nimium formosa pupilla,
 Quamq; sit auratis Hebe spectata coronis.
 Nocturnis memorant Lunam Solemq; diurnis
 Ignibus, Oceanumq; senem, Terramq; parentem.
 His subit Iapetus, nigra Nox, Latonaq; mater,
 Quæq; diem crocea defert Aurora quadriga.
 Te neq; prætereunt grauior Saturne, nec ullum
 Quem genus à coetu scicrunt duxisse deorum.
 Hæ prius Hesiodo, tenues dum pasceret agnas,
 Monte sacro, pulchram dederant ad carmina uocem:
 Neq; istis primum compellauere susurris:
 Pastores, studio quibus est syluestris auena,
 Duntaxat uentres, & carpi crimine digni:
 Scimus falsa loqui, non pauca simillima ueris:
 Scimus uera loqui, fari cum uera uelimus.

Sic doctæ magni Musæ Iouis inclyta proles.
 Tum sceptrum legere ex lauro, ramumq; dederunt:
 Diuinamq; ambas uocem fudere per aures:
 Ut iam quæ fuerint, et scire futura ualerem.
 Ergo beatorum genus est dixere deorum:
 Seq; ipsas primum canerem, tum si qua placerent.
 Sed quid cum syluis agimus, uel (talìa) petris?
 Principium à Musis igitur deducimus. illæ
 Laude animum patris exhilarant: plerumq; canentes,
 Quæ sint, quæ fuerint, et quæ uentura trahantur.
 Vox concors atq; indefessa canentibus illis.
 Adde, quod aula patris solet arridere dearum
 Carminibus: resonat domus alta niualis Olympi,
 Coelicolûm domus. immortalī uoce sorores
 Diuorum genus extollunt, laudantq; canendo.
 Principio quos terra dedit, cœlumq; rotundum,
 Et diuûm quicunq; genus deduxit ab illis.
 Deinde Iouem memorant, hominumq; deûmq; parentem.
 Principium finisq; sui fit carminis ille:
 Sit quia maior dijs, et præstantissimus horum.
 Quid quod et humanum genus, ipsorumq; Gigantum
 Dum memorant, mentem cogunt gaudere paternam,
 Musæ olympiades, compti Iouis ægide natæ,
 Mnemosynæ soboles, obliuio certa malorum,
 Curarumq; quies. sacris has mater in oris
 Pieriæ, magno peperit commixta Tonanti.
 Mater Eleutheris præerat: cui Iupiter, ullo
 Haud diuûm præsentē, nouem sub noctibus hæsit.

At postquam multas annus fuit actus in horas,
 Et sua coeperunt afferre pericula menses,
 Ecce nouem ad numerum nocturni pignora furti
 Vno Mnemosyne peperit pulcherrima nixu,
 Leta puellari foetu. nam carmina Musæ
 Semper agunt, uacuaq; gerunt formidine mentem:
 Mentem, quæ niueo multum non distat Olympo.
 Sunt illis pulchræq; domus, populiq; beati.
 Quas pariter Charites, Desideriumq; frequentant.
 Voce sonant leta, labijs modulantur amœnis,
 Corlicolûm legesq; sacras, moresq; canendo.
 Forte hilares coelum formosa uoce petebant:
 Immortale canunt, concentu terra renidet.
 Adde pedum dulces strepitus. ibatur ad ipsum
 Nanq; Iouem. summis deus is dat iura colonis:
 Ius habet & sæui tonitrus, & fulminis ille,
 Vi patrem superans Saturnum: singula diuos
 Inter agens, æquè meritos discernit honores.
 Talia cœlesti cantabant arce sorores:
 Clioq; Euterpeq; iuuans, & docta Thalia,
 Melpomene, letis & Tersichorea choreis:
 His subeunt Erato, memoriq; Polymnia mente.
 Addimus Vranien, & quæ manet ultima: quanquam
 Calliope cunctas supereminet unica Musas.
 Hæc claros sequitur reges, quibus extat honori
 Cetera Musarum concordî lege caterua:
 Ora solet regum dulci suffundere rore.
 Quo fit, ut à linguis illorum dulcia late

Verba fluant, præstantq; fauis collata saporis.
 Hunc unum aspiciunt populi, quem munere donat
 Calliope: seu fas dubium, seu iudicet æquum.
 Quin solet oblatas uerbo requiescere lites.
 Hunc igitur uoco prudentem: quod adesse bonorum
 Sæpe rei, tuto solet & punire nocentem.
 Mollibus affatur uerbis, dulciq; lepore
 Vtitur, atq; suo facile impetrat omnia nutu.
 Utq; deo, stat honos illi, dum permeat urbem,
 Mellitusq; pudor: micat inter deniq; coetus.
 Qualia sunt, homini dare quæ nouere camoenæ?
 Vos ô cantores, & qui citharædus haberis,
 Munera Musarum in terris, & Apollinis estis.
 Ab Ioue sunt uates. felix, quem deniq; Musæ
 Obseruant: huius dulcis fauus exit ab ore.
 Præterea si quem luctus, lachrymæq; frequentes
 Possideant, animamq; urant moeroribus intus,
 Deniq; illi Musæ numeros, artemq; canendi,
 Præteritos ueterum late qua promat honores,
 Coelicolasq; mali meminit non ille prioris,
 Quod tulerat: tantum auxilio sunt dona dearum.
 Ab Ioue saluete natæ, date carmen amoenum:
 Diuorum cantate genus, qui sæcula uiuunt:
 Quos genuit Tellus, & multo lumine Coelum,
 Et nigra Nox, salsis & quos Mare pauit in undis.
 Dicite quo diui fuerint, quo munere terra,
 Quo mare, perfectis quo condita flumina ripis,
 Astraq; cum radijs, & latus desuper orbis:

Quiq;

Quique ex his diui fuerint, rerumque datores.
 Quis diuis et opes, et quis diuisit honores,
 Vnde uel his olim sublimis cecidit Olympus.
 Dum licet, ista mihi cœli narrate colonæ,
 Et mundo quæcunque prius sint edita rerum.

Principio confusa Chaos, sine imagine, moles
 Extitit, hinc uacuis Tellus apparuit aruis.
 Nam prius ipsorum pauimentum facta deorum est,
 Quondam qui cœlo sedes habuere supremo.
 Tartara dehinc una sunt uisa dehiscere Terra.
 Et mox pulcher Amor surgit, mediusque deorum
 Cernitur: hic illos forma supereminet omnes.
 Membra deus latè soluit diuūque, uirūque:
 Consilium, atque ipsam domitat sub pectore mentem.
 Deque Chaos, liuens Erebus, Noxque atra resultant.
 Aethera Nox, ipsumque Diem misisse putatur:
 Quos Erebo coniunx peperit lasciuia marito.
 Tum quoque sidereum Tellus grauis edidit orbem,
 Par sibi præ cunctis Cœlum quo tegmen haberet,
 Magnorum et fieret pauimentum sola deorum.
 Hinc montes, gratasque tulit conuallibus imis
 Radices: Nymphæ sedes ubi sæpe tenetis.
 Quid mare non domutum memorem, sæuumque procellis,
 Aspersumque metu: stetit hoc quoque pignore Tellus.
 Nec mora, concubuit Cœlo: bis sena repente
 Stirps oritur. tumidis magnus prius emicat undis
 Oceanus, subit Iapetus: nec defuit ingens
 Cæus, cumque ipso satus est Hyperione Creon:

Nataq; Mnemosyne, Themis, & Rhea, pulchraq; Tethys,
 Quiq; micas serto Phoebe spectabilis aureo:
 Ortaq; Thea grauis. demum Saturnus: is arma
 Consiliumq; gerit tacito sub pectore uasum.
 Omnibus hic grauior natis: tenerumq; parentem
 Carpit, & hunc multa solet incusare querela.
 Addidit his animo Cyclopes Terra superbo,
 Cum Bronte Asteropen, nec uiuidus absuit Arges.
 Hi fulmen cudere Ioui, tonitrumq; dedere:
 Cetera sunt diuis similes. micat unus in ipsa
 Fronte oculus, curuusq; aurem sedet inter utranq;
 Id Cyclops, quod eis stat pro cognomine, monstrat.
 Nomine req; putes notos. fuit horrida uisus
 Effigies, & erat monstri luminis instar:
 Omnis ab assiduo uis est infracta labore.
 Verum alios Tellus Coelumq; creauit alumnos:
 Tres ij sunt numero, multo stat nomine fama.
 Cum Gyge Briareum numerant, Cottumq;, superba
 Pignora: Titanas his Iuppiter usus in hostes.
 Quinquaginta comas quiuis, centumq; lacertos
 Gestat inaccessos: audet contingere nemo.
 Vis ingens, magni quam corporis aequat imago.
 Hi sunt quos Coelum, materq; atq; illius uxor,
 Terra, sotos genuere, malis grauioribus omnes
 Vicerunt, nitidumq; infestauere parentem
 Principio. uerum serie nascentibus illis
 Sub Styge damnatos, imaq; uoragine terrae
 Occuluit. Coelum patrem mala tanta iuuabant.

Ipsa graues dederat gemitus sub pectore Terra,
 Atq; dolos animo nimium concepit iniquos.
 Tum niueum fabricans adamanta, sagacior arma
 Molitur, curuamq; uocat cognomine falcem.
 Iamq; sui coram steterant ex ordine nati,
 Talia cum irato tandem sermone profatur:
 Pignora, si matris misere, seuiq; parentis,
 Si mea sint animo, dulcissima pignora, uobis
 Verba, pater poenas operis dabit ante patrati.
 Scilicet inuentor primus fuit ille malorum.
 Talia dum loquitur, natos tremor incutit omnes.
 Nil uerbi: labijs cohibent nam uerba sub imis.
 Haud mora, Saturnus grauior, fidensq; iuuenta,
 Surgit, & hac caram compellat uoce parentem:
 Hoc opus, ô mater, manibus peragetur ab istis.
 Polliceor: neq; enim me iam patris ulla tenebit
 Cura, quod inuentor primus fuit ille malorum.
 Dixerat. ipsa animo retinet uix gaudia mater,
 Remq; hanc non ulli credit. sedet ergo, tacetq;.
 Quid moror? infandam Saturno tradidit harpem,
 Instruxitq; dolis. Cœlum dehinc attulit umbram
 Noctis, ut ingratos peteret cum coniuge somnos.
 Iamq; procax auidis nimium distenditur ulnis:
 Insidijs puer excedit, gladioq; timendus
 Seuit, & in coecos uibrauit tela paternos:
 Tergaq; post (neq; enim frustra) proiecerat illos.
 Nanq; quot exierant fœcundo sanguine guttae,

Terra tot ebibit: hinc longus sibi uertitur annus,
 Et mox Tartaræ coram cernuntur Erinnæ,
 Horrificisq; graues sonuere Gigantes in armis.
 Hinc & quas Meliæ uocitant, fit origo deabus.
 Ast ubi cæsa patris adamante uirilia Cœli,
 Aequoreasq; ea Saturnus proiecit in undas,
 Iamq; diu frustra pelago sunt uisa natæ,
 Candentes circum spumæ, quibus inclyta tandem
 Virgo oritur, primumq; sacris natat orta Cytheris.
 Fluctibus argutam petit hinc Venus aurea Cypron.
 Plurimus oris honos illi, facieq; uerenda
 Ambulat, & teneris uestigia sumit ab herbis.
 Hanc homines, uarioq; uocant cognomine diui.
 Nunc Aphrodite, nunc ea dicitur Aphrogenia:
 Quod prius à spumis illi creatur origo.
 Quod sata sit Cypri, dea Cyprogenia uocatur.
 Hanc quoq; sæpe leges Cytheream: causa putatur
 Illa, quod admotis prius appulit orta Cytheris.
 Sunt & qui diuam meritò Philomedeā dicant,
 Quod dea testiculis quondam sit nata marinis.
 Sæpe locus matri comes it, cæcusq; Cupido.
 Illa deos coram, Maiestatemq; salutatur:
 Is fuit in primis honor illi. deniq; sortem
 Dicitur hæc hominum medio sortita, deūmq;
 Virgineos ea sermones, risusq; dolosq;
 Fert & amicitiam, nec delectatio longe
 Cernitur: assiduos apud hanc dulcedinis usus
 Inuenies, & nec sine mansuetudine uiuit.

At sua Titanas Cœlum cognomine dixit,
 Pignora, pignoribus crebro dum litigat ipsis,
 Quicquid agant: uocat intentos ad peſſima ſemper.
 Crimine pro tanto poenam ſibi iure daturus.
 Nox quoq; mox Sortem peperit, Parcamq; nigrantem,
 Et Mortem: nec uos partu puto proba reliquit.
 Nec mora, cum Somnis Infomnia parturit: atq;
 Qui culpas hominum carpit, delictaq; Momon.
 Et quas Heſperidas uocitant, quibus aurea cura
 Mala per Oceani ripas, hortosq; fuerunt.
 Et uos Fata, parens inuiſto pectore ſemper,
 Gignit, & æternas immitia numina Parcas:
 Clothoq; & Lacheſim, ſurdas & quæ gerit aures
 Atropos, hæ bona ſunt, & peſſima tradere dictæ.
 Errores hominum obſeruant, culpasq; deorum:
 Nec locus inſidijs, quas hæ poſuere, quieſcit,
 Donec in expoſitos poenæ reus incidat uncus.
 Filiaq; obſcuræ fuit Indignatio Nocti.
 Nulla uiris grauior peſtis magis obſuit unquam.
 Hinc & Amicitiam peperit, Fraudemq; latentem,
 Atq; Senectutem. canis adit iſta capillis.
 Vltima pignoribus tumido Lis additur ore.
 Filius huic Labor eſt, modicaq; Obliuio mente,
 Debilibusq; Fames membris, uacuoq; palato.
 Adde graues lachrymis & triſti corde Dolores,
 Præliaq; & Pugnas, & multo ſanguine Cædes.
 Quid quòd et hanc uocitant caram Mendacia matrem
 Ambages, multaq; grauis Victoria præda:

Lesioq; et ueris Infamia nota cachinis,
 Plus alij geminae sibi consueuere uicissim.
 Quin et praefectum genuit iurantibus Horcum.
 Officit is, falsae cum sint periuria linguae.
 Nerea sincerum Pontus, uerboq; seuerum,
 Progeniuit: natis senior solet ille uocari.
 Grandaeuum pleriq; uocant: quod nullus in illo
 Sit dolus, et culpa uitam non inficit ulla:
 Quod sit mansuetus, quod fas, quod iura sequatur,
 Consilij quod sit mitis, largitor et equi.
 Teq; creat Thaumas Pontus, Phorcumq; superbum.
 Coniunx terra fuit. tulit hac quoq; coniuge natas
 Ille duas. pulchra te Ceto fronte priorem:
 Eurybien, cui mens adamantina facta, secundam.
 Porro coma laudata nimis pulcherrima Doris
 (Edidit hanc pater Oceanus sub finibus orbis)
 Virgo seni nupsit Nerei. torus, aequoris unda,
 Gratus. in hoc Nymphae natae dicuntur aquosae:
 Eucrate, Thetis, et Proto, Spioq;, Saoq;,
 Eudore, Glaucēq; procax, hilarisq; Galene,
 Doto, Dynamene, niueis Eunica lacertis,
 Cymothoe, Thalie: quibus addimus Amphitritem,
 Pasitheen, Meliten, formosoq; ore Pherusan,
 Protoq;, et multos Erato quae cepit amando:
 Eulimenen posthac, et quam miramur Agauen,
 Dorida, Nesaen: nec te Galatea reliquit,
 Candidiorq; comas, faciemq; simillima lacti.
 Protomedea subit, Panopeq;, Actaeaq; uirgo:

Gignitur Hippothoe formosior, Hipponoëq;
 Cymodoce, motas pelago quæ temperat undas,
 Ventorumq; ipsos facili premit ore tumores.
 His Amphitriten, ulnas quæ rore madescit:
 Gignit et Euagoren, et tutam Pontopoream.
 Lysianassa subit: nec decrant, Laomedia,
 Eione, Cymo, pulchraq; Halimeda corona.
 Nec te Glauconome, facili letissima risu:
 Nec te Liagore, nec te Pronœa tacemus:
 Nomen et à multis quæ legibus accipit una,
 Pollynomen peperit. subit has Euarna sorores.
 Aspicias, nihil est quod iure reprehendere possis.
 Aemula naturæ est studijs, et amabilis æquis:
 Egregiam pariter Psamathen, diuamq; Menippen,
 Autonomen, Nesoq; parit, iustamq; Themisten.
 Addidit Eupompen: et quæ gerit una parentis
 Aeterni mentem, sociæ Nemerteæ dicunt.
 Fallor? an hæ numero decies sunt quinque sorores?
 Oceano posthac præstanti corpore natam
 Duxerat Electram Thaumās. his nascitur Iris,
 Harpyiæq; comis pulchræ, fœdæq; rapina.
 It prior Ocypete. post hanc infamis Aello:
 Scilicet hæ ventis præstant, auibusq; uolatu,
 Tempore proq; suo clamoribus æra turbant.
 At Cetonis atrox petijt connubia Phorcus.
 Annuerat soror, et fratri commixta marito est.
 Formosæ nascuntur anus, canæq; capillos,
 Comptaq; Pephredo uestes, et tristis Enyo.

Gorgones adduntur. qua soles Hesperus abdit.
 Oceanum propter campos habuere feraces.
 Dulcibus Hesperides sunt illic uocibus usæ:
 Euryale, Sthennoq; potens, multisq; Medusa
 Nota malis: mortem sola est hæc passa sororum.
 Ius alijs nec mors, nec curua senecta duabus.
 * Dixit ad uxorem maius Neptunne Medusam:
 Pro thalamo stat aquosus ager, pro candida lecto
 Stat rosa, stant uiolæ, cuncti stant deniq; flores.
 Illius at postquam Perseus caput abstulit, idq;
 Victorem misere potuit fecisse puellæ,
 Horrendus Chrysaor, subitis & Pegasus alis,
 Exiliunt. equus Oceani sub fontibus ortus
 Dicitur: est quoniam fons dictus ab helline Pege.
 Alter ab aurato, manibus quem fulminat, ense,
 Fit Chrypsaor: sonat ensis Aor, sonat & Chrysos aurum
 Pegasus astringerum tandem petit aliger orbem,
 Incola, perq; deos & magni tecta Tonantis
 Attulerat tonitrumq; Ioui, fulgurq; coruscum.
 Eddidit at Chrysaor sibi Geryonea trifaucem.
 Ante suas illum uis Herculaeia iuuenas
 Perdidit, atq; animam claua deponere iussit.
 Senferat ereptum in foelix Erythea tyrannum,
 Ditariq; sua doluit Tiryntha rapina.
 Cæsus & Eurytion, stabulis atq; Orthus opacis.
 Deq; illa est ingens atq; insuperabile monstrum
 Progenitum, nulliq; deum nulliq; uirorum
 Par erat, aspectu grauius: cui nomen Echidnæ.

Pars prior egregiam forma prestante puellam,
 Ultima terribilem seuumq; professa draconem est.
 Cruda nimis spelea colit, uarioq; colore
 Cernitur, atq; cauas habitat seuissima petras.
 Huic sedes olim à coelo ierraq; remotas
 Concessere dei. iacet immortalis Echidna
 Antra per, eternam solet & duxisse iuuentam.
 Scilicet huic seuum coisse Typhaona dicunt,
 Infandoq; procax uento commixta puella est.
 Hec quoq; Geryonea uirum sibi duxit habendum.
 Dum coeunt, infanda canem foetura priorem
 Eddidit: Orthus is est. oritur sed acerbior alter,
 Cerberus: horrendos aperit seuosq; latratus,
 Quinquaginta quatit diris ululatibus ora.
 Ferrea uox, acerq; nimis stat, & absq; pudore.
 Lernaam perperit posthac immanior Hydram:
 Herculeus labor illa fuit, magniq; decoris
 Nomina. Iunonis contra nihil obfuit ira.
 Hanc ea nutrierat pestem. comes Herculis ibas
 Ad noua uitales Iolaë pericula mortes.
 Consilijs doctæ tandem ruit illa Mimeræ.
 Hydra grauem uastamq; nimis genuisse Chimæram
 Dicitur: illa leues uelocior anteit auras,
 Acribus aspirat flammis, multaq; fauilla
 Aestuat, & rapidos de naribus euomit ignes.
 Huic caput est triplex monstro. pars prima leonem
 Monstrat, habet medium serpens, stat fine chimæra.
 Pegasus hanc magno rapuit sub consule tandem.

Bellerophontēos quis non audiuerit ausus?
 Heu Cadmi domus infœlix: connubia sanxit
 Orthrus, amatrici genuit qui Spinga Chimæræ:
 Heu monstrum crudele tibi. congressa marito
 Est iterum ipsa Chimæra, Nemeæumq; leonem
 Edidit: ô quantam pestem. dea scilicet illum
 Nutrijt, inq; umbris impegit Iuno Nemæis.
 Sanguine frondosa multo regnabat in aula.
 Quid moror? Herculeæ fuit is quoq; gloria clauæ.
 Rursus in amplexus Phorcum notissima Ceto
 Excipit: hinc ingens multis et onustior armis
 Fit serpens. latebroso colit, cecasq; cauernas,
 Malaq; non ullo seruat uigil aurea somno.
 Semina Cetonis cecini, Phorciq; superbi.
 Fluminaq; Oceano peperisse puerpera Tethys
 Dicitur: Eridanus altis hinc enatat undis,
 Nilus, et Alpheus, pulchrisq; meatibus Ister.
 Strymonaq; et Rhesum genuit, Misumq; Caycum;
 Meandrumq; uagis anfractibus, Heptaporumq;
 Nascitur et Rhodius, magnoq; superbus Eeta
 Phasis, et aurata qui labitur Hermus arena,
 Quiq; habet argento similes Acheloius undas.
 Edidit et Nessum, pronoq; Haliacmona lapsu:
 Graniconq; simul peperit, Phrygiumq; Simuntæ.
 Additur Aesapius, nigro natat ille fluento.
 Et qui tabificum purus non accipit amnem,
 Penæus, socioq; negat cum gurgite tingi.
 Sangarium Tethys, Ladonaq; Partheniumq;

THE OGONIA.

172.

Euenum, Ardescumq; parit, diuumq; Scamandrum.
 His cum formosas mater pulcherrima nymphas.
 Est enixa. virum genus hæ, stirpemq; puellæ;
 Cum fluuijs sibi semper alunt, et Apolline rege:
 Ab Ioue naturam noctæ dicuntur eandem.
 Pithoq; Admetenq; parens, et Prymnona Tethys
 Edidit: Vranie specie subit æmula diuos.
 Electren tulit, et Clymenen, Zeuxoq; Thoenq;
 Te quoq; Callirhoe: leuior nec defuit Hippo.
 Pasithoen, Asiemq; parit, malisq; Rhodeam
 Leuibus: hæc Pluto sequitur formosa sorores.
 Plexaure deinceps, Polydoraq; Melobosisq;
 Atq; Galaxaure, facieq; Petrea decora.
 Metis, et Eurynome, flauis et Xantha capillis.
 Addidit Europen, croceoq; Telesthoa peplo:
 Quas Ianira procax sequitur, pulchroq; Diona
 Pectore: cumq; Tyche pulchram Cerceida uinxit.
 Quid quod Eudore, niueis et Acasta lacertis,
 Nascuntur. Perseis adest, et prompta Menestho.
 Gignit et Idyiam: quibus Amphiro, Ocyroamq;
 Iunxit: Ianthæi nec gratia defuit oris.
 At neq; præterijt Clytien, dulcem uel Calypso:
 Et Creseis adest, et cum Creseide Doris.
 Ultima Styx oritur: cunctis Styx præstitit una,
 Omnibus Oceanus senior, grandæuq; Tethys,
 Auctores. patrio chorus hic excellit honore.
 Dehinc alias pater Oceanus, uenerandaq; coniunx
 Ediderant: numero tribus extant millibus illæ.

Vesti-

Vestigantq; solum, pressisq; paludibus errant.
 Totq; alia Oceano sunt edita flumina, terras
 Quæq; rigant, et quæ Tethyn dixere parentem:
 Omnibus his neq; enim poterit sua reddere quisquam
 Nomina. quid quicumq; suo nascatur in orbe
 Nouit, et ignotos alijs sibi nominat amnes.
 Magnum præterea Solem, Lunamq; uagantem,
 Thea, nimis caros peperit sub Hyperione natos.
 Tertia fit soboles croceis Aurora quadrigis
 Quæ micat, atq; diem cælo terræq; ministrat.
 Haud secus Eurybiæ peperit tria pignora Crio,
 Maiorem Astræum natu, Pallanta minorem,
 Vltima sortitur partus uestigia Perses.
 Primus erat tamen ingenio, pinguiq; Minerva,
 Inter mortales multo præstantior omnis.
 Adde quod indomitos Eoa puerpera uentos
 Mixta deo, nostrum diffuderat usq; per orbem,
 Argesten, Boreamq; grauem: Notus additur illis,
 Quiq; nouas Zephyrus flando leue parturit herbas:
 Lucida dein tremulis produxit sidera flammis,
 Quæ data sunt Cælo pro lumine. fungitur illis,
 Proq; caput merita solet insignire corona.
 Tum demum multa Styx atra libidine mota est.
 Nupserat, eq; uiro natos Pallante creauit.
 Aemulus hinc oritur Zelus, Contentio fratri
 Addita: formosis solet hæc incedere suris.
 Et quæ sublimi Iouis assedere cathedræ,
 Nomine dicta uiris Vis prima, Potentia dicta est

Altera:regali comes utraq; facta Tonanti.
 His sine non callem,non ullam Iuppiter aulam;
 Non urbes,summum non his sine permeat orbem.
 Ab Ioue Styx gratis hoc impetrasse putatur,
 Cœlicolas unâ coram cum cogeret ille:
 Indixitq; graues pugnas,preciumq; laboris
 Obtulit,auxilio Titanas si quis in hostes
 Iret,et inuasum Iouis instauraret honorem.
 Præmia nedum(inquit)quisquam fasces'ue priores,
 Sub patre Saturno quibus est is functus abundè,
 Non perdet:uerùm quem non genitoris habebant
 Munera,foecundis ego donem fascibus illum.
 Consilio primum cari Styx mota parentis,
 Duxit opem,et trepido cum natis affuit orbi.
 Quid tantis igitur meritis par redderet ille,
 Pensabat.tacitam subit hæc sententia mentem,
 Per Styga cœlestes iurent,nec fallere quisquam
 Audeat.at duo uos,Vis,atque Potentia,mecum
 Viuite.sic fatus,diuis impertit honores
 Omnibus.ipse sua regnat sublimis in aula.

Nubit amatori Phœbe pulcherrima Cœo:
 E quibus exoritur pignus mirabile tædis.
 Grator in primis medio Latona deorum
 Visa fuit,coetuq; uirum nil dulcius illa.
 Quinetiam Asterien Persi genuere maritam.
 Nascitur ex istis Hecate,præclara duobus
 Muneribus,multoq; palàm Iouis erat honore.
 Namque ea ius terræ,superi sortitur et orbis:

Subq; eius uastum cohibet ditione profundum:
 Perq; deum superas graditur spectabilis aedes.
 Hanc quoque mortales uotis uenerantur opimis.
 Sacra deæ leti faciunt, Hecatenq; uocantes
 Quæ sit maiestas, eiusq; potentia, monstrant.
 Illa preces et uota libens assumit, et illis
 Carpere fecundas dat opes, et honoribus uti.
 Ergo mortales inter, cæliq; colonos,
 Cunctorum decus et partem sortita bonorum est.
 Ab Ioue uis illi non fit, quoscunque recepit,
 Munera cum uobis olim diuisa darentur
 Titanes, ni fallor, adhuc ea seruat honores.
 Ne'ue quod Asteriæ proles fuit unica tantum,
 Concessos olim fasces depulsa reliquit.
 Arbitrio micat illa potens: nimis utilis illa
 Consilijs, et quem coetu uult præficit omni.
 Stant acies, strictoq; micant densa agmina ferro:
 Nemo tamen uictor, nisi cui fauet illa, recedit.
 Regibus assidet, atque illis dat regna tueri,
 Iustitia, quod si pugiles in agone frequentes
 Emineant, multoq; petant sudore coronam,
 Hæc dabit ad nutum uires, palmamq; uocata.
 An memorem, quid equum præstet domitoribus, atque
 His qui cæruleum tumidis mare nauibus errant?
 Illi sæpe preces Hecatae, plerunque potenti
 Neptunmo fudere: colunt hæc numina nautæ.
 Hac duce sæpe redit præda uenator opima.
 Sæpe dolet longo cum illuserit illa labori.

Quid

Quid quòd Mercurio comes it, stabulisq; capellas,
 Armentumq; ferax et oues augere putantur?
 Ex modico multum, ex multo facit illa pusillum.
 Sic ea, sit tantum proles licet una parenti,
 Ingenti diuos inter tamen extat honore.
 Iuppiter huic homines etiam concessit alendos,
 Degere qui uitam possint, lucemq; tueri.
 Scilicet his Hecate narratur honoribus usa.
 At Rhea Saturno numero sex inclyta partus
 Pignora contulerat, Vestam Cereremq; feracem,
 His subit auratis Iuno pulcherrima plantis,
 Et tu qui Stygias colis improbe Pluto paludes,
 Quiq; maris geris imperium Neptunne profundi.
 Addidit illa Iouem, diuimq; hominumq; parentem,
 Fulminibus terram crebro qui oppugnat acutis.
 Horum crudelis pater unumquemque uorabat
 Nascendo, patrium ne post quis obiret honorem.
 Illi namque prius Coelum Tellusq; parentes
 Prædixere, suo quòd erat fatale domari
 Pignore Saturnum: licet is fortissimus esset.

Hoc ideo metuens, sæuit nascentibus ore
 Pignoribus, miseræ mater dabat ægra querelas.
 Propterea Rhea fulmineum paritura Tonantem,
 Dicitur his caros tandem implorasse parentes:
 Consilio miseræ precor en succurrite natæ.
 Dicite, præsentem foetum quò tuta locorum
 Enitar, quæ poena patris sit habenda furori:
 Quòd partus uorat ille meos, mouere profuse

Hæ Coelum Terramq; preces, iustæq; querelæ.
 Ergo Rheæ, quæ sint patriq; Ioui; futura
 Ostendunt, et quid sit eis fatale duobus.
 Quid moror? hæc Lyctum Cretæ desertur opimam,
 Armatum paritura Iouem. misere parentes:
 Ut peperit natum, sibi Terra recepit alendum.
 Nox erat, atque omni Coelum tum luce carebat,
 Cum Lyctum peteret nato Ioue mater: et illum,
 Haud secura, cauo furtim contextit in auro.
 Monte sub Ideo syluis latet ille profundis.
 Iamq; avidus fauces aperit Saturnus, ut ipsum
 Ore recens natum queat inglutire Tonantem.
 Stabat forte silex: silicem Rheæ cepit, et illam
 Pro Ioue Saturno posuit festina uorandam.
 Hanc miser inglutit Genitor, uentriq; recondit:
 Ignarus, post terga Iouem pro caute manere,
 Inuictum, mœsti; nihil præ fronte gerentem:
 Cui cito debebant seui delicta parentis
 Cedere, quem regno seruabant fata paterno.
 Nec mora, formosa concreuit imagine natus.
 Vis aderat, qualisq; decet præstantia regem.
 Interea lapsum rursus Sol induit annum:
 Saturnus, monitu cui iam frustrata parentis
 Mens erat, atque dolis potuit succumbere nati,
 Stare Iouem liquit natum: Terræq; procumbens
 Ora quatit, quasso lapis ultimus exit ab ore.
 Iupiter hunc capit, inq; sacra Pythone manere
 Iusserat. illa cauo Parnaso mœnia quondam

Extule-

Extulerat: lapis in signum memorabile cessit,
 Gentibus ut fieret res admiranda futuris.
 Tum demum patruos à Cœli nexibus ultro
 Soluit. agunt dignas tanto pro munere grates:
 Atque Ioui tonitrum dederant, fulmenq; trisulcum,
 Et fulgur. terram prius id defodit in altam
 Iupiter. his fretus telis, toto imperat orbi.
 Duxit at Iapetum Clymene formosa maritum:
 Oceano genus hæc sibi cepit ab æquore Nympha.
 Bis duo progenuit natos: Atlanta priorem
 Edidit, elato fuit ore Menœtius alter.
 Consilio sequitur uario curuoq; Prometheus,
 Et quem non recta dicunt Epimethea mente.
 Nam prior inuentis hominem lesisse putatur,
 A Ioue plasmatam quod abegerat ille puellam.
 Fertur at aërio strauisse Menœtion igni
 Iuppiter, & stygijs miserum damnasse sepulchris,
 Quod malus, atque animos tumescerat ille superbos.
 Maximus Hesperidum iuxta confederat Atlas
 Prædia, qua Oceano iungit confinia tellus:
 Infractis humeris cœlum (mirabile uisu)
 Sustinet, & nullo deflectit pondere collum.
 Iuppiter hanc sortem dedit illi. porro Promethea
 Fumibus ingenti fertur strinxisse columnæ.
 Fœcundo (an memorem?) quod in epate sederit ales
 Semper, & excretam nunquam satur accipit escam
 Namque dies quod ei absumit, nox sufficit ultro,
 Vidit auem satus Alcmena, uisamq; peremit.

Inuito neque enim uolucrum Ioue perdidit. atque
 Plus solito pater Herculeæ conducere laudi
 Censuit. Et quanquam grauis ille Promethea triuit,
 Quod sibi consilijs olim contendit iniquis:
 Abstulit immissas studio tamen Herculis iras.
 Iudicium diuis fuit Et mortalibus olim
 Meconæ: socium uenisse Promethea dicunt
 Ante Iouem, fertur sectum posuisse iuuentum.
 Fraude bouem secuit: carnes Et uiscera, lectam
 Is sibi constituit præpingui sumine partem:
 Ventre bouis gracili preciosa cibaria texit,
 Tergoreq; inclusit foedo, mox alba secundo
 Ossa loco dedit, Et molli pinguedine sepsit.
 Hæc hominum diuūmq; parens dum mente uideret:
 Iapetionide, qui mentis acumine præstas,
 Qua tibi fraude nimis partem lasciue parasti?
 Dixit: at è contrà leue subridendo Prometheus
 (Nam neque fraudis erat coeptæ immemor) ista profatur:
 Stant geminæ coram Pater optime maxime sortes:
 Elige, si qua tuæ pars est gratissima menti.
 Dixerat ista dolis. at Iuppiter omnia cernens,
 Hæc nouit. neque enim latuit dolus improbus illum.
 Quid faciat? mox ille uiris graue lumina torquens,
 Plurima quæ possent animo librabat obesse.
 Hinc adipem ille manu candentem sumit utraque,
 Excudit exta furor, uultuq; impingitur ira,
 Alba quòd exertis conspexit fraudibus ossa.
 Quo fit, ut illa uiri sacras adolere per aras

Assueti,

Affucti, ueteris imitentur originis usum.
 Tum demum iratus coeli cui numina parent,
 Iapetionide, qui præstas omnibus (inquit)
 Consilio, coeptas neque enim sinis improbe fraudes.
 Talia turbato mittebat Iuppiter ore.
 Proinde doli memor, abdiderat mortalibus ignem.
 Id satus Iapeto sensit, serulaq; fauillas
 Inijciens, tepidos terris clam detulit ignes.
 Tanta Iouem medio sub pectore cura momordit:
 Affecitq; graui neque enim mediocriter ira.
 Pro raptis igitur flammis mortalibus ingens
 Addidit ille malum. Vulcano namque pudicæ
 Iussit ut è terra formaret plasma puellæ.
 Iussa facit deus, ambiguo qui crure laborat.
 Compfit eam multo Pallas tum cæsia cultu:
 Donauit zona, nec abest argentea uestis.
 Ipsa manu dea palliolum, mirabile uisu,
 Explicat. inq; humeros à fronte reflectit eburnos.
 Fertur et hanc tenera quos ungue reuulsit ab herba
 Floribus, aurataq; caput redemisse corona.
 Lemnius hanc docta deus insigniuerat arte:
 Inq; illa longosq; dies, multumq; laborem
 Impendit: placuisse Ioui sic ille putatur:
 Sculptilibus pinxit uarijs, et imagine multa.
 Nam quæcunque mari, quæcunque animantia terris
 Apparent, in ea uiuunt. micat indita late
 Gratia: neu tantum pictas motare figuras
 Membra, sed has ueris affirmes uocibus uti.

Ut pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum
 Fecerat) hanc oculis hominum diuûmq; patère
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerva.
 Astantes stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est & inexpugnabilis orta.
 Foemineum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ ledere nata est.
 Hos puto qui rebus non consulcre, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt ueneris abusi,
 Quale fauis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fucos.
 Per thyma mane uolant, & picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt & dulcia mella.
 Prædo latet, curuoq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue foemina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ ledat iniquis.
 Altera mortales est uisa laceffere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Triste fugit, nescitq; tori parère querelis:
 Hic altore licet careat, multaq; senecta
 Sit grauis, & prona prospectet fronte sepulchrum.
 Indiget haud uictu uiuens, solitaq; diata.
 At postquam uita excessit, prò quanta relictas
 Turba sit inter opes: lata pars una nouales
 Diuidit, inuenum pars altera diripit aurum.
 At cui ducta fuit multa uirtute marita,

Sit cara, sit prudens, sit & integra moribus illa,
 Aequabunt mores secum mala nata probatos.
 Infoelix sed si fuerit, cui foemina nequam
 Nupsert, ô quantæ uiuent in pectore curæ?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impune Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Esset, erant tamen hunc quæ ledere uincula possent.
 Quin & Briarei fustum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spaciosaq; membra,
 Sicut erat, uasta terræ furia abyssso
 Iecit, & Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor æternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post hæc labentibus annis,
 Quosq; dei Rheæ Saturno concœperat, atrum
 Vnanimis aduent Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualvæ sonuere baratri,
 Consilijs auæ rursus Telluris in alium
 Apparuerunt diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mora, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo librabat spicula cœlo.
 Tela suis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem & fratres uibratas fortiter hastas

Proijciunt, pulsantq; polum: tremit ille cadenti
 Pene par. arma dei trepidant, trepidantibus arma
 Porrigit, inq; suos graue Iuppiter excitat hostes.
 Tanta fuit belli sitis, et Mauortius ardor,
 Ut plusquam denos produceret arma per annos.
 Ambrosiam interea socijs apponit in escam,
 Nectar eosq; palam calices, quibus illicet haustis,
 Iucundos subiit non pauca elatio diuos.
 Vidit, et inde inquit diuūm pater atque hominum rex:
 Vos o, Terra uocat Cœlo quos coniuge natos,
 Iam pridem bello multos absumpsimus annos,
 Sperantes decus et palmam uirtute parare,
 Hinc nos inde nocens non paruis uiribus hostis.
 Eia agite, inuictasq; manus uiresq; potenci
 Pandite nunc animo, atque Othrym expugnate superbū.
 Haud certe immemores, Ioue quod ductore soluti
 Venistis, nostro Stygiam superastis abyssum
 Consilio, nexusq; graues, turpesq; tenebras.
 Hæc ait. equato respondit pectore Cottus:
 Summe parens, nobis haud ignorata profaris.
 Nam neque nos sensu, neque nos ratione caremus.
 Scimus enim quod sis diuūm tutela, paterq;
 Qui Stygios coluere sinus, infernaq; regna.
 Adsumus eni reduces misero de carcere, passi
 O hominum diuūmq; parens, indigna relatu.
 Sed quid pro tantis meritis reddemus? in arma
 Ire iuuat, belloq; tuas defendere partis.
 Firmior hæc nobis mens est, certumq; sub alto

Pectore

Pectore consilium. dicentem talia Cottum,
 Ore auido exhausere dei. Mars ergo calêre
 Incipit, & multo bellum clamore uocari.
 Vnâ dij; deæq; uocant, quos maximus olim
 Saturnus natos Rhea pariente creauit.
 Vidisses & quos gelido dissoluit ab Orco
 Iuppiter, & nostrum traxit miseratus in orbem,
 Instantis studio latè gestire duelli.
 Marte graues hilarant, uastis & uiribus arma
 Expediunt, centumq; manus & brachia cenum
 Quisque gerit, capitum ex humeris foecundius agmen
 Funditur: in ramos ea quinquaginta secantur.
 Et iam dira cohors Titanibus obuia passim,
 Rupibus excisis saxosa uolumina torquet.
 Titanum contrâ per agros fulsere phalanges,
 Viribus ingentes, & ad omnia bellica promptæ.
 Curritur, inq; uicem mixtum graue fluctuat agmen,
 Clamatur: tunsum reboat clamoribus Acquor.
 Horruerat Tellus, pulsum suspiria Cœlum
 Edidit, & lachrymis fleuisse putatur obortis.
 Tantus erat diuûm fragor, ut contusus Olympus
 Nutaret, crepituq; graui concideret axis.
 Ipsa novos sensere pedum stupefacta fragores
 Tartara: terribilis metui fuit undique clamor
 Pugnantum, & si qui uertissent terga sequentum,
 Interea mixtis uicibus dum tela uolarent,
 Aureaq; immanis stridor contunderet astra,
 Ipse deum pater haud ultrâ cohibere furorem

Nonit,

Nouit, at irata iamdudum mente coactas
 Ostentat uires: rapidos de nubibus ignes
 Spargit, & à summo flammam intorquet Olympo.
 Fulgurei uolitant crines, & fulgure peius
 Fulmen ab horrissonis erumpunt nubibus ambo.
 Infremuit passim sparsis ambusta fauillis
 Terra, nec arboreis syluis sacra flamma pepercit.
 Pontus, & horrendis efferbuit aestibus ingens
 Oceanus: uapor aduersos deseuit in hostes.
 Quin lux aërium coelo tenus attigit orbem,
 Titanumq; oculis immergit clara tenebras:
 Néue sacro calor est uisus splendore carere.
 Haud secus hæc oculis uidisset, & aure patenti
 Hausisset, spectator ibi si fortè fuisset.
 Quod si terra graui crepitu mundusq; coirent,
 Terraq; per partes flueret, mundusq; dehiscens
 Sideret, & multa conuolueret astra ruina.
 Horruerant fremitu uenti, lateq; coactos
 Pulueris attollunt montes. tonet undique coelum:
 Arma Iouis, nec fulgur abest, nec ab æthere fulmen:
 Perq; graues uolitant ualidiq; per agmina uenti.
 Fit fragor: heu quanta crebrescunt numina lite?
 Quantum quisque manu potuit, monstrauerat hostis:
 Nec prius abstinuit bello, quàm flectere coepit
 Vnà per auersos acies turbata maniplos.
 Antè ferox nam Briareus Cottusq; ruebant,
 Quiq; Gyges nullam patitur cum Marte quietem,
 Ter centum torquent pugnando per aëra saxa,

Marmo.

Marmoreumq; manu graue desuper hostibus imbrem
 Precipitant. rapit umbra diem, densantq; sub ipsis
 Cautibus horrendæ sub lata luce tenebræ.
 Fit fuga, subq; solum Titania turba repente
 Truditur, & ualidis ibi cogitur esse catenis.
 Sub Styge Titanes, cæco clauduntur & Orco.
 Hinc tanto refugit spacio telluris orizon,
 Editior quanto polus à tellure recedit.
 Ferrea Tartaream sepes circumdedit aulam,
 Quam circum triplicis nox atra uoluminis orbem
 Implicat, & nimias auget densata tenebras.
 Sub Styge radices Telluris, & Aequoris altum
 Educunt caput, & superas tolluntur ad auras.
 Vltimus est illic terræ locus. horrida porro
 Illuuiæ scatet, & seuos alit undique uermes.
 Talia Titanes uobis ergastula magnus
 Iuppiter indidit, & miserum uos trussit in antrum.
 Haud retrò ferre gradus licet. irreuocabile fecit
 Ex crebo Neptunus iter. duro hostia ferro
 Cudit, & admoto murum construxit in ære.
 Briareus simul accessum, Cottusq; Gygesq;
 Obseruant, multaq; fide loca septa tuentur.
 Illic sidereus polus, infernæq; paludis
 Regia, concretis & tellus atra tenebris,
 Et quod pacatis æquatur fluctibus æquor,
 Quisque sibi proprios fines & flumina seruat.
 Quis labor, heu quales ibi uiuunt denique uermes?
 Ordine cuncta carere putes. Chaos omnia miscet.

Haud breuibus Stygiae repetuntur callibus ædes:
 Esto quod in primo uegetus sit poste uiator,
 Tartareæq; citus petat interiora paludis:
 Longa diuturni prius orbita desinet anni,
 Quod medios illi sit fas intrare penates.
 Hinc quod ex hinc aditus turbo rapit, ille deorum
 Numinibus plerunque grauis seuusq; putatur.
 Scilicet hoc monstrum multa caligine noctis
 Testa notat, densisq; tegit sub nubibus aulam.
 His coram Cœlum tenuisse Promethea dicunt,
 Infractasq; manus sublataq; colla gerentem.
 Nox illic, clarusq; dies uestigia ducunt
 Mutua, perq; uices soliti sunt reddere uerba.
 Nunc is ferratos, nunc permeat altera postes:
 Cumq; dies exit, nox intrat: cumq; ea limen
 Linqvit, aperta dies tenebris adit hostia pulsus.
 Haud uia manes habitant: ubi cesserit alter,
 Non nisi decretam redit altera uiderit horam.
 Lucidus is multo mortales lumine donat.
 Nubibus ista caput graditur uelata, manuq;
 Fert Somnum, Somno Mors est soror. ambo parenti
 Pignora dicuntur Nocti, Stygiamq; paludem
 Vnâ habitant: quorum radijs nunquam attigit ora;
 Seu sol cum scandit, seu cum descendit Olympum.
 Ex his unus humi, totoq; cubilia ponto
 Somnus habet, dulcemq; homines dat habere quietem.
 Alterius cor in ære riget, præcordia duro
 Stant ferro: nihil est, pietas quod molliat intus.

Quem

Quem primum capit, haud unquam crudelis abire
 Sustinet, heu pariter superis infensior hostis.
 Quin et Tartarei latet infima numinis illic
 Regia, prædoni qua Persephonea marito
 Iungitur, inuitis et eum uix accipit ulnis.
 Infrenit horrendum diris stridoribus aula:
 Antè sedet canis immitis custodia, limen
 Fraudibus aggreditur: si quis subit aduena, cauda
 Blanditur, geminaq; procax submurmurat aure.
 Si reditum tentes, grauior non ille redire
 Te sinet, infestos sed agens ab imagine uultus
 Corripiet, uastoq; uorax te uentre recondet.
 Infernum porro diuis metuenda baratrum
 Styx habitat, canos uenerabilis ambulat annos.
 Eminus à Cœlo depressam possidet arcem.
 Grandia sunt cæcæ domui pro tegmine saxa.
 Sculpsit in argento multas circum alta columnas
 Atria, sidereo quarum caput imminet orbi.
 Hanc prope Thaumatis uersatur nata, per altas
 Aquoris Iris aquas. Iouis est ea nuncia magni.
 Nam seu dijs oritur grauior contentio, siue
 Turpiter illorum linguam mendacia scædent,
 Aut iusiurandum præstent, uolat ocyor Iris,
 Formosamq; auro Stygijs in fluctibus urnam
 Mersat, et hinc gelidum Cœlum super euehit amnem.
 Frigidus hic amnis, saxo quia decidit alto,
 Subq; diu Tellure natat, noctuq; nigrantes
 Fundit aquas. Styx Oceanus pars dena putatur,

Aquas

Acquor & extantem reliquas circundere terram
 Dicitur, inq; ipsum spumoso uortice pontum
 Præcipitat. superos tantum pars unica lædit.
 Nanque deum quisquis potuit periurus haberi,
 Deprehenso talem luit his pro crimine poenam.
 Debilior totum recubat postratus in annum:
 Ambrosiam non ille dapem, non nectaris ille
 Fœcundo sacrum bibit è cratere liquorem.
 Vox illi non ulla, trahit uix uiuus anhelam
 Ore animam, iacet immitti sub tergore tectus:
 Iamq; noui serus redit illi circulus anni,
 Peste quòd ex illa fit liber, at altera maior
 Rursus adest: nam lege nouem procul exulat annos,
 Et neque sidereis mensis conuiuia uocatur,
 Consilium nec adire Iouis coetusq; beatos
 Huic licet, extremum iacet at depulsus ad orbem.
 Interea decimum sibi conuertuntur in annum
 Solis equi, mutæq; piant periuria lingue.
 Iamq; ablutus adest. uenit ad conuiuia rursus,
 Perq; choros, longam luerat qui crimine poenam.
 Mos ita iurandi diuis: tanto extat honore
 Styx canas grandæua comas. iter illa natare
 Angustum solet, & nullo corrumpitur æuo.
 Hic obscura suos Tellus, & Pontus, & ater
 Tartarus, & magni Coeli domus ordine fontes
 Quisquis habet. quid quod sæuis loca uermibus illis
 Horrescunt, animosq; deum formidine terrent?
 Ferrea marmoreis durant ibi limina portis,

Conti-

Continuis compacta simul radicibus herent.
 Hec loca Titanes habitant, soliꝑ lacuna
 Demersi, socia soli caruere caterua.
 Qui parti affuerant Iouis auxiliaribus armis,
 Oceani vastas habitant sub gurgite sedes,
 Cottusꝑ atꝑ Gyges. generum deus æquoris altis
 Briareum Neptunus aquis selegit, et illum
 Cymopolea tuo noctu dedit esse cubili.
 Ast ubi de Coelo Titanas Iuppiter alto
 Expulerat, nuptam duxisti Tartare Terram.
 Iam tumet illa sinus, iam facta puerpera natum
 Dicitur excretæ admouisse Typhoëa mamme.
 Iam puer ingentes humeros, iam fortia tractat
 Brachia: continuoꝑ pedes agit ille labori.
 Statꝑ; ferax capitum ceruix, uelut arboris ingens
 Innumeros truncus qui spargit ad æra ramos.
 Si numeres, centumꝑ; manent, speciemꝑ; draconum
 Ora gerunt, ductis uisa æra lambere linguis.
 Acrior ex oculis ardebat flamma, nec unum
 Ille sonum, centum reboabant uocibus ora.
 Quin et murmur erat uarium: mirabile dictu.
 Dixisses exinde deos certissima furi,
 Nonnunquam indomitos coram mugire iuuenços,
 Nunc catulos latrasse putes, nunc sæua draconum
 Gutturæ terribiles de montibus edere uoces.
 Perꝑ; cauas ualles, perꝑ; altas murmura colles
 Spargit, et haud una se uoce Typhoëa reddit.
 Et iam res eius uoto cessisset, et ipsis

iura deis daret, & toto regnaret Olympo:
 Ni tantum facinus procul aduertisset acuta
 Mente deum pater. ingenti namq; ille fragore
 Intonuit, sparsitq; sacros de nubibus ignes:
 Terraq; cum coelo commota, referbit æquor
 Fluctibus, Oceanusq; graues exhorruit undas.
 Nunc Ioue, nunc diuis hinc inde ruentibus, orbis
 Intremuit: dubia timuerunt astra ruina.
 Heu heu quanta parens traxit suspiria Tellus.
 Hinc tonitrus fremit, inde grauem dare fulgura lucem
 Visa, nec assiduis cessabant fulmina telis.
 Perq; solum cecidere faces, perq; ardua coeli
 Culmina, nec liquidis sacra flamma pepercerat undis.
 Sensit & ipse minas imi regnator auerni,
 Atq; suis timuit nimium graue manibus Orcus.
 Titanum tum densa cohors sub carcere nigro,
 Saturnum multo circundedit acta fragore.
 Viribus armatur tum Iuppiter, armaq; sumpsit
 Fulgura. non tonitrus desunt, non fulminis ignes:
 Exiliensq; loco, summiq; cacumine coeli,
 Intorsit de nube faces. diuina Typhœi
 Ora micant, sacrisq; iacent exusta fauillis.
 Ingemuit nato Tellus ardente, profundis
 Fulmina senserunt montes, multumq; parentis
 Iam fuit exustum: ceu plumbum sæpe frequentes,
 Aut ferrum candente fabri fornace minutis
 Excidunt frustis, feruenti liquitur igni:
 Perq; solum domitum ueluti natat unda metallum.

Iuppi-

Iuppiter hinc Stygijs trussisse Typhona cauernis
 Dicitur. infames uomit is de gutture uentos.
 Non Boream, non ille Notum, Zephyri ue tepentis
 Flamina, non nigris Argesten spirat ab Indis,
 Quos diuū genus esse putes. quis commoda narret
 illorum erga homines? mittit quæ flabra Typhœus,
 In mare præcipitant frustra, pontumq; nigrantem,
 Turbineq; erumpunt uasto. labat ætheris omnis
 Machina, mortales passim euersura labores.
 Pulueri densant nymbi, sublataq; uento
 Sylvarum sarmenta uolant: perq; aëra longum
 Errantes qua parte ruant, qua deniq; campos
 Tempestate premant, miseri didicere coloni.
 Sunt alij freta qui uersant, puppesq; procellis
 Inuoluunt, frustra oratis suffragia nautæ.
 Ast ubi coelicolum labor est expletus, & ipsi
 Titanes pœnas Ioue iam uictore dedere,
 Imperium unanimes Terræ Cœliq; tyranno
 (Consilium Tellus dedit) ascripsere Tonanti.
 Hinc prius is meritos socijs discreuit honores.
 Et iam regali stabat sublimis in aula,
 Metida cum primum thalamo uocat. illius uxor
 Esse prius Metis meruit. nanq; una deorum
 Atq; hominum coetus est scitare reperta per omnis.
 Intumuerè sinus: parituram Iuppiter arte,
 Dulcibus & uerbis, uteros exegit ut inter
 Pallada comprimeret. genuit nam Pallada Metis.
 Consilijs illam Cœli Terræq; sefellit.

Namq; Ioui amborum nimium sollertia cauit,
 Præter cum summo neu quis regnaret Olympo.
 Namq; erat in fati, orituram ex Metide doctam
 Pallada, cui patrias vires æquare liceret.
 Quin & cum Metis regem diuimq; hominumq;
 Qui nimis elatis animis fîret, edere uellet,
 Egit ut excretam cohiberet Iuppiter aluum.
 Talia namq; Ioui persuasit Terra nepoti.
 Deim Horas Themis ediderat, Iouis a tera coniunx
 Iusticiam, Legemq; bonam, Pacemq; uirentem.
 Quicquid agant homines, tres obseruare putantur.
 Hac quoq; fatales genuit de coniuge Parcas,
 Iuppiter: hæc Clotho, Lachesis fuit altera, sedens
 Atropos extremam tenuit, decus omnibus ingens
 Addiderat pater, & multo donauit honore.
 Namq; mali uis atq; boni dicuntur habere,
 Proq; Iuo tres cuncta regunt mortalia nutu.
 Tresq; Ioui Charitas præstanti corpore, nata
 Oceano tulit Eurynome: si nomina quæris,
 Aglaie prior, Euphrosyne, Thalieq; sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt, iucundus ab harum
 Sidereis irrorat amor de more pupillis.
 Adde, uirum sæcunda Ceres experta Tonantem,
 Persephonem parit. heu Stygio nimis illa tyranno
 Dum placet, à cara rapta est (Ioue dante) parente.
 Quin & Mnemosynem (comptis erat illa capillis)
 Vidit ut, ô dederis mihi tu quoq; pignora, dixit.
 Ergo nouem peperit formoso corpore Musas:

Nec

Nec uigor his semper, nec delectatio defit.
 Latone posthac congressus, Apollinis ingens
 Progeniuit iubar, & claram uenando Dianam.
 Vltima Iuno placet: tædæ placuere sororis.
 Hac Lucina oritur, simul & spectabilis Hebe,
 Et Mars, commotis semper qui fluctuat armis.
 At cui cunctarum rerum est concessa potestas,
 Pallada sœcundo potuit peperisse cerebro.
 Armatas ea sæpe acies, durosq; tumultus
 Excitat, & medios grauis it nec iniqua per hostes.
 Quicquid agit, patrium seruat ueneranda decorem.
 Sic quoq; nullius commixta libidine Iuno,
 Te Vulcane tulit, sed non sine coniugis ira:
 Insign: mq; deos te reddidit arte per omnis.
 Neptunno at Triton, Amphitritiq; procaci
 Nascitur: auratas habet ille sub æquore sedes,
 Atq; unâ matri comes it, regi q; parenti.
 Heu grauior nimium Triton deus. aurea Marti
 Pellito Citherea Metum, trepidumq; Timorem
 Gignit: uterq; grauis bello pugnantibus esse
 Dicitur, & densas pariter turbare phalanges.
 Nec non Harmoniam, gaudet qua coniuge Cadmus,
 Progenuere. Ioui præconem Maia deorum,
 Mercurium Atlantis peperit. Dionyse crearis
 Tu quoq; , sitq; parens Semele clarissima Cadmi
 Progenies. patrem tibi uendicat illa Tonantem.
 Securum mortis genuit te Liber: at illam
 Mors rapuit. nunc esse deos polus astruit ambos.

Herculeas posthac Alcmena puerpura uires.
 Ediderat, furata tuum Latoa maritum.
 Inclytus Aglaïæ thalamo Vulcanus adhæsit,
 Vnam quæ Charitis præstat lætatus habere.
 Auricomam summis Ariadem Bacchus ab astris
 Vidit ut(hanc genuit Minos)pro coniuge sumpsit.
 Hanc quoq; funereæ morti,turpiq; senectæ
 Iuppiter exemit,medijsq; locauit in astris.
 Herculis at postquam labor,et certamina tandem,
 Plu:imaq; Argoi cesserunt iussa tyranni,
 Ad sua formosam connubia uinxerat Heben.
 Herculeæ uirtutis honos.ea filia magnæ
 Iunonis,magniq; Iouis.cœlestia tædas
 Atriaq;,et diuos celebrarunt tecta iugales.
 At Soli genus Oceano quæ ducit aquoso,
 Et Circen parit,et regem Perseis Eetam.
 Formosis Idyia genis subit:illa sororem
 Perseim uocat,atq; socrum.nam nupsit Eetæ,
 Medeamq; illi genuit. Vos ô,polus omnes
 Quos habet:et sedes gaudet regnare beatas,
 Saluete.tibi Terra parens,tibi dico salutem,
 Et quæcunq; uago dispergeris insula ponto.
 Nunc mihi,mortalem si quæ est experta maritum,
 Et semen cœleste solo commiscuit imo,
 Dicite:uester erit labor hic quoq;,dicite Musæ.
 Iasium fœcunda Ceres heroa maritum
 Excipit.hæc ditem dederant connubia Plutum.
 Vrbs fuit Itripolis,pinguis fuit insula Crete,

Prima puer quibus exoluit cunabula Plutus.
 Fortunate puer pelago terraq; iacere
 Diceris, atq; domos hinc inde locare beatas:
 Quem seu fors hominem, propria seu sponte sequeris,
 Dues erit, largosq; feret te dante maniplos.
 Anloquar Harmonien, Cadmo quæ coniuge foeta,
 Incq; & Semelen peperit? nec deerat Agaue.
 Addidit Autonoe: cuius connubia pulcher
 Legit Aristæus. multis erat ille capillis.
 A patrijs subis has Thebis Polydore sorores.
 Calliroe, neq; enim te nunc labor Oceanine
 Hic tacet: ingentem subiisse Chrysaora coniunx
 Diceris hinc cunctis melior mortalibus unus
 Geryones, nostras datus est uenire sub auras.
 Ah puer Herculeam infelix extendere famam
 Tu quoq; debebas: nam te abstulit ille tuarum
 Forte boum. testis tantæ est Erythea rapinæ.
 Indæa Tithone posthac Aurora marito,
 Pignora legitimo peperit duo foeta cubili.
 Aethopum prior egregijs formosis in armis
 Rex Nemnon erat. at nati si forte secundi
 Scire quod est nomen cupis, Emathiona uocabant.
 Tum dñum Cephali narratur amoribus usa,
 Quis Hætona creat. diuis gratissimus ille,
 Floræque annos uiridemq; ætate iuuentam
 Comptus erat: puerum Cypris cum cepit, & illum
 Nocturnum sacras fore dæmona iussit ad aras.
 Nec tæuisse uacat, sibi quam præclarus Iason

Duxerat Aesonides. ea filia Phasidis Aetæ:
 Medeam dicunt. sanxere iugalia diui
 Vincula, nec frustra iuuenem certasse tulerunt.
 Namq; graues Pelia pugnas, & dura iubente
 Arma obiit, patriam tandem est regressus Iolcon:
 Caraq; nec lætæ coniunx Medea carinæ
 Desuerat. tædis ortus Medæus ab istis
 Dicitur. hunc Chiron in monte recepit alendum
 Phillyrides: quod certa Iouis sic fata iuebant.
 Grandæuum sunt quæ patrem sibi Nereæ dicant,
 Vt Thetis, & Psamathe. mixtæ mortalibus ambæ,
 Mortales ex se foetus genuisse putantur.
 Acace te Phoco Psamathe formosa parentem
 Effecit, Thetis albentes argentea suras
 Pelea magnanimo patrem donauit Achilli.
 At Venus Anchisæ herois supposita cubili
 Aeneam peperit, nemorosæ in montibus Idæ.
 Edidit Agrium Circe, fortemq; Latinum,
 Quem nulla quisquam culpa carpendo momordit.
 Quis pater ambobus quæris? facundus Vlysses.
 Omnibus imperio pariter duo iura dedere
 Tyrrhenis, longè fines extendere dicti.
 Vltima Nausithoum concepit diua Calypso,
 Nausinoumq; suo cum iam potiretur Vlysse.
 Iamq; ego, si qua uiris dea sit mortalibus usa,
 Pignoraq; ediderit, uideor satis esse profatus.
 Nunc cantate nurus harum, & genus, heroïnas:
 Quæ Ioue, quæ summo Musæ gaudetis Olympo.

Quod

O modo tam digno cur me Fortuna fefellit
 Codice? materia cur me priuauit honesta?
 An quo iam merito uatem fraudaret honore?
 Ne ue suum decus esse suo furiata labori
 Ferret, & Ascreas ea nollet uiuere Musas?
 Nos ea Romanis an quod conuertere uerbis
 Noluit? ah si sic, quanti? puto conscia diua es,
 Aemula Mombrinium nolis emergere nomen,
 Que te causa mouet? sunt que nos multa ualemus
 Scribere, sunt studijs accommodata plurima nostris.

THEOGONIAE HESIODI
 per Boninum Mombrinium Patritium
 Mediolanensem Latio donatae,
 FINIS.

2 1

Ad Lucan

AD LVCAM TERTIVM PATRI-
ciorum Brixiae splendorem, & Me-
cœnatem suum, Pylades.

Tertie, cura poli, Musarum gloria, Luca,
Carmine diuorum suscipe quæso genus,
Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni,
Dum sibi præsidij te satis esse putat.

Nil habuit maius, quo te lux maxima uatum
Munere deuotus posset adire cliens.

Quicquid enim inconstans homini fors addit, & aufert,
Argenti & rerum, possidet ille nihil.

Contentus casulae, & modici possessor agelli:

Si modo uix tenuis suppetat ore cibus.

Hunc tu iudicio postquam grauiore libellum

Terferis, in populum (si uolet) ire iube.

DEO.

DEORVM GENEALOGIAE

ABVRCARDO PYLADIBRIXIANO VERSIBUS ELEGIACIS

conscriptæ, Liber
primus.

ARMINE concipimus geneas cantare
re deorum,

Quos pia gentiles turba uocare solet:

Quo' nam quisque patre, & qua sit
genitrice creatus,

Forsitan & clarum si quid in orbe dedit.

In quibus Ascræi pars est non ultima uatis:

Multa etiam, Siculus quæ Diodorus agit.

Quicquid & aggeßit quondam Certaldus in unum,

Aut ueteres scriptis nos docuere suis.

Melpomene assiste, turba comitante sororum.

Res & in hoc schedio uestra putatur agi.

Quem primum longæua deum commenta uetustas

Dicitur, huic nomen Gorgonis illa dedit.

Quod neq; fas aperire foret, nec prodere cuiquam,

Hac uenerata suum religione deum.

Hunc sine principio, nulloq; autore parentem,

Creddidit in tenebris degere posse Chai.

Id Chaos (ut perhibent) rudis atq; incondita rerum

Materies, uno corpore iuncta fuit.

Cui neq; quam posset quisquam dignoscere formam,

Nec

Nec nisi pondus iners, et graue, uultus erat.
 Dicitur hanc deus is sedem tenuisse profundam.
 Hinc factum, ut nulli cogitatus ille foret.
 Qui congesta Chao discordia ferre iumultum
 Semina concipiens, intulit hisce manum.
 Litigium eduxit primum: id sine matre profectum.
 Panaque, tum Parcas exiisse ferunt.
 Prima fuit Clotho, Lachesis subit, Atropos inde:
 Hæ manibus uitam fataque nostra gerunt.
 Ipse Polum digitis post hæc conclusit in orbem
 Exiguum ductis: sic uaga fama canit.
 Protulit hinc Terram, dictam quoque nomine Vestæ:
 Quæ Famam, et Noctem, Taygetemque parit,
 Tartaron, Antæum: numero quæ pignora quinque
 Sola creat, nullo semine fulta uiri.
 Tum Terræ iunxisse latus, Phytonaque magnum,
 Inde Erebum fertur progenuisse Deus.
 Mox Erebum de Nocte ferunt ter pignora septem
 Gignere. primus Amor diceris esse puer,
 Gratia dehinc patiensque Labor, liuensque uenenum
 Inuidiæ, Metus hinc, Frausque, Dolusque subit:
 Humanisque tenax nimium quæ mentibus hæret,
 Nonus Egestatem sustinuitque locus.
 Hinc ea quæ miseros fertur sortita, Famesque,
 Cum Senio, Morbus, deinde Querela uenit.
 Pallorem, et Tenebram, ac Somnum, Mors atra sequuta est.
 Atque Charon, penè est ultima nata Dies.
 At oriens Aether conclusit uiscera matris:

Cui soror est natos proxima nixa duos.
 Hunc primum dixere Iouem monumenta uetusta,
 Hunc Coelium: atq; idem Coelius esse potest.
 Iuppiter è cerebro natam eduxisse Minervam
 Dicitur, et nulla de genitrice, suo.
 Altera nata tulit nomen Proserpina matris,
 Quae (si uera canunt) illius uxor erat.
 Qua Diana simul, Tritopatreus, Ebulensq;
 Et Dionysus item, profiliere Ioui.
 De Niobe est Apis, Lysica susceptus at Hercules,
 Hermen Cyllene protulit Arcadica.
 Sunt scita, Sol primus, Liberq; ex ordine primus,
 Pignora de incertis matribus orta deo.
 Idem Epaphum genuit, siue Isis nata Promethei,
 Siue Io hunc tulerit: praestit utramq; deus.
 Teq; ex Persephone, Liber, dixere secundam
 Mercurium, uates progenuisse pij.
 Primus at ex illo, primaq; Cupido Diana
 Editus est: alijs nixibus Autolius.
 Lychione hunc illi peperit. fuit illa parente
 (Sed nondum uolucris) Daedalionis sata.
 Autolius primum non nota è matre Sinonem:
 Sisyphon hic, geminos, Autoliamq; tulit.
 Dicitur hac sollers quondam prognatus Vlysses,
 Proditor hoc Troiae patre fuisse Simon.
 Ex Epapho Libya est, et coniuge Cassiopea,
 Belus inexplicitis Priscus ab uberibus.
 Ex Belo Danaus, geniti, Aegisthusq;, et Agenor:

B. PYLADAE

Sed quibus, haud clarum, matribus extiterint.
 Quinquaginta ortæ Danao, fera pectora, natæ
 Matribus ambiguis: quæ necuere viros.
 Nomen Hypermeſtra eſt primæ, Bona dicta ſecunda;
 Tertia Amymone: cætera turba latet.
 Prima tamen ſcelere abſtinuit, ſponſoq; pepercit:
 Aegithi reliquæ diſſecuerunt genus.
 Quo pater his factis perituræ Iuppiter undas,
 Quas referant humeris, ſub Phlegethonte dedit.
 Lynceus Aegitho natus perhibetur, & una
 Quos decies fratres quinq; fuiſſe patet.
 Tanta cohors dubium quibus à genitricibus orta:
 Deq; tot, hic nomen Lynceus unus habet.
 Iunctus Hypermeſtræ magnum produxit Abantem;
 Cuius in Argivis regna fuisse diu.
 Is Proetum, Acrifiūq; è ventribus, Iaſiumq;
 Suſtulit ignotis. Proetus at ipſe Meram.
 Cumq; Mera geminas (ſi ſtant audita) ſorores:
 Sed non ſunt illis nomina certa ſatis.
 Antiopa has fertur, Sthenobœa, uel Antia nixa:
 Sunt uario uatum pectora iudicio.
 Acrifio Danaë genita eſt: ſtetit abdita mater,
 E' pluuiis Danaë Perſea nixa Ioue.
 Iaſio Amphion, Thalaon, Atalantaq; nati:
 Hippomanem curſu quam ſuperaffe ferunt.
 Orta tua eſt Neleu coniunx Amphione Chloris,
 Phlegreūq; fuit de Thalaone puer.
 De Thalaone uiro prodiit maleſida Eriphile,

Sæua tori consors Amphiaræ tui.
 Eurynome huic mater dicta est: sed cætera turba
 Partibus obscuris edita profiliit.
 Quin etiam Eurynome Thalaon tibi gignit Adrastum;
 Argiam hic natas, Deiphilenq; duas.
 Non patuit genitrix. uerum hac tu coniuge Tyden
 Letus es: illa uiro non Polynice minus.
 Tertia sed Beli proles narratur Agenor;
 Septenum tacito uentre parasse genus.
 Europam in Cretam tauro per cæcula uectam,
 Et quæ Taygetam traxit amore Iouem.
 Quamq; canunt factam nato Lacedæmone matrem:
 Sint licet, hunc Semelæ qui tribuisse uelint.
 Hoc Polydorus item natus fluxisse putatur,
 Et Cadmus, Phoenix, Labdacus, atq; Cilix.
 Hermione Autonoe Cadmo, Semelenq; et Agauæ
 Edidit: Inoë filia quarta fuit.
 Datq; Philistenum Phoenix, quo deinde Sychæus;
 Te Phoenix triplici pignore Bele patrem:
 Didone, atq; Anna, diro quoq; Pygmalione.
 Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
 Tresq; Cilix profert obscura coniuge natos,
 Non ullo illustri nomine Lampſacium:
 Pyrrhodem, è filice primus qui excussit ignem
 Et patrem antiqui Pygmaliona Paphi:
 Quem peperit dilecta prius sibi eburnea uirgo.
 Deq; Papho est Cinyras, matre latente, satus.
 At Cinyras Myrrham, et de Myrrha sumpsit Adonim:

Sed

Sed genitrix Myrrhae nomine nulla datur.
 Labdacus extrema est producta ab Agenore proles;
 Laius huic tacito filius ex utero.
 Laius Oedipodem ex Iocasta coniuge sumpsit.
 Ex matre impurius quatuor Oediopodes:
 Antigona, Ismenen, Eteoclea cum Polynice.
 Thersandrum Argia de Polynice parit.
 Coelius aetheriae sobolis pars altera, bis sex,
 Sed tantum est Vesta pignora sena dedit:
 Tethyn, Opim, Cererem primam, Titana, marisque
 Rectorem Oceanum, falciferumque senem.
 Vulcanum primum tulit inde, Iouemque secundum;
 Sed quo concubitu, non tenuisse licet.
 Mercurius pariente Die quoque tertius, illi,
 Si modo uera canunt, magnaque nata Venus.
 Inuentorque domus lutea, sine nomine matris,
 Toxius ortus ab hoc, atque secunda Venus.
 A uenio deducta Venus, quod ad omnia diuisa
 (Tullius ut cecinit) prompta uenire solet.
 Haec eadem à spumis olim sibi nomina traxit,
 E quibus in rauco dicitur orta mari.
 Nam pelagi tumidas quum demisisset in undas
 Saturnus Coelo membra resecta patri,
 Illorum est spumis contractis sanguine fuso,
 Virgo sub aequoreis orta putatur aquis.
 Aphrogenia igitur dicta est hinc, atque Aphrodite,
 Dorica quod spumam lingua uocauit aphron.
 Et quod nata sacris primum est appulsa Cytheris,

Hoc Cytherea sibi nomen habere solet.
Quod Cypron hinc petijt, sedes ubi plurima diuæ est,
Huic quoque cognomen Cyprogenia fuit.
Natus Eryx, structo Siculorum in uertice templo,
Fecit ut huic nomen post Erycina foret.
Sunt qui illam dicant Philomedeæ, testibus orta
Quod fuerit, risum uel dea semper amet.
Te peperisse uolunt matrem hanc formosæ Cupido,
Qui mentes hominum coelicolumq; domas.
Mercurio fulgens peperit Venus Hermaphroditum,
Qui mulier, qui uir, neuter & unus erat.
Vulcano è primo primus fuit ortus Apollo,
Quem Iouis alterius nata Minerva creat.
Prima Ceres Acheronta parit: qui Nocte Megeram,
Tisiphonam, Alecto, tris furias genuit.
E terraq; Stygem: parit hæc Cocyton: at ille
Te Phlegethon: Lethen tu generare soles.
Vtraque in obscuro est genitrix. Acheron quoq; nympha
Turbidus ex Orne, protulit Ascalaphum.
De Styge te nata natam Victoria. sed te
Natus Honor sola est, delituitq; pater.
Se quondam leto Reuerentia iunxit Honori,
Et sacra Maiestas protinus orta fuit.
Titanum è terra bis septem promere foetus
Constat, & Aurora est filia sola tamen.
Cætera turba mares, Hyperion, & ipse Lycaon,
Cæus, & Astræus, sæuus & Iapetus.
Pallenes, Pallas' uel, & Typhon, siue Typhæus:

x

Quiq;

Quiq; patris nomen non habuere sibi,
 Encheladus, Eriareus, Aegeon, Runcus, Aloëus,
 Falciferi ultores, Porphyreonq;, dei.
 Quos pater infestos olim sibi Iuppiter igne,
 Ad Styga fulmineo trusit ab arce poli.
 Sanguine ab illorum fuso excreuisse uirorum
 Cædibus et uitijs corpora plena ferunt.
 A magno exortum memorant Hyperione Solem,
 Et Lunam: obscurus partus uterque manet.
 Aeonas, Horasq; Chronis: sed Nerea Soli
 Lampetiam, et pariter te Phaëtusa tulit.
 De Persa Oceani prole est sublataq; Circe,
 Aectesq; deo, qui uehit altus equos.
 Medeam Aetæ coniunx Ipsæa tulisse
 Fertur, et Absyrtum, Calciopenq; uiro.
 Vxorem hanc Phryxus, Medeam duxit Iason,
 Quæ fratrem potuit dilacerare suum.
 Sol quoque Miletum non nota excepit ab aluo,
 Angitiam, Dircen, Pasiphaënq; simul.
 Candida Mileto Cyane est enixa gemellos,
 Biblida cum Cauno, quos malus ussit amor.
 Arcadis at mater de patre Lycaone nata est
 Calisto, arctoi gloria summa poli.
 Hæc ursa est, Helice, Septentrio, uel Cynosura,
 Interdum Phoenix nomine dicta nouo.
 Latonam è Cæro, qua tu susceptus Apollo,
 Asterienq; ferunt matre latente satas.
 Aurora Astræo peperit Titania fratri

Astræam,

Astream, & uentos, qui freta longa premunt.
 Primus ab exortu consurgit Apeeliotes,
 Quem Subsolanum lingua Latina uocat.
 Huic flat ab occiduo aduersusq; Fauonius orbe,
 Græcula quem Zephyrum dicere turba solet.
 Persurit arctoo Septentrio missus ab axe:
 Hunc Boream Graia constituere notæ.
 Limite quem recto mittit contraria tellus:
 Est Latij Auster, Cecropijsq; Notus.
 Inter eum & primum celer est Vulturnus Achæis,
 Ingenti strepitu quod fluat, Eurus erit.
 Personat Argestes contra, nostroq; uocatus
 Spirat in æquoreas nomine Corus aquas.
 Austrū inter Zephyrūq; fremēs uenit Aphricus, aut Libs
 Obuius huic Aquilo turbidus ore furit.
 Quem Libs atque Notus claudunt, ab utroque uocatur,
 Compositis gemino dogmate nominibus.
 Cæcian opposita dicunt de parte meantem,
 Is sibi Romanum non puto nomen habet.
 At quem Vulturnus medium comprehendit, & Auster,
 Euroaustum appellant, Euronotumq; sinuul.
 Thrascion obijciunt crepitantem à fronte poëtæ:
 Fallor, an hæc numero stirps duodena fuit?
 E' Zephyro Balium, Xanthumq;, Harpyia Podarge
 Fertur Achilleis nixa tulisse iugis.
 Sed Zethum, & Calaim, Boreæ parit Orithyia:
 Ignoto Harpalicen sustulit ille toro.
 Hesperon ex Asia, atque Epimethea, teq; Prometheu:
 Atlantem

Altantem ex Clymene protulit Iapetus:
 Hesperus Hesperidas, Aeglen simul, atque Erethusan.
 Tertia quam memorant Hesperethusa fuit.
 Pyrrha patrem nascens Epimethea sola uocauit,
 Cognita Pyrrha satis Deucalione uiro.
 Hesperidum & Pyrrhæ matres latuere: Prometheus
 Pandoram molli fecit at ipse luto.
 Iside mox factus pater est, & Deucalione,
 Quos tulit obscura de genitrice duos.
 Deucalion Pyrrha genuit de coniuge, uersum
 Psittacon in uolucrum nominis inde sui.
 Hellanumq; Hellas quo dicta est Græcia: tectis
 Sed te Phentrates & Dionyse toris.
 Ex Atlante fuit tacito de uentre Calypso,
 Sed puer ex Aethra post generatus Hyas.
 Hic uenator erat, quem fulua leona peremit:
 Illa diu est Itachum sed remorata uirum.
 Atlanti coniunx Hyadas quoque parturit Aethra,
 Quas numero septem fama fuisse refert.
 Pyrrhodile, Eudora, Ambrosie, Chronis, atque Thiene,
 Polyxo, & Phyto: nomina Græca manent.
 Pleione Atlantis foemori coniuncta, putata est
 Nutrices Bacchi gignere Pleiadas:
 Taygetam, Maiam, Steropen, Meropenq; Celeno,
 Electram, Alcyonen, sidera facta polo.
 Pallene, aut Pallas quintam genuisse Minervam
 Diceris: at uenter, quo generata, latet.
 Creditur illa tamen patrem occidisse. Typhæus,

Seu Typhon, natos edidit ipse duos:
 Aeon, & ignota fuit hic productus ab aluo:
 Chedria te mater seu Chimæra tulit.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. II.

Nunc Iouis in sobolem laxamus uela secundi,
 Cœlius ignota est cui genitrice pater.
 Partibus huic tribuit uarijs annosa uetustas
 Sex numero foetus protinus, atque decem.
 Hunc Latona patrem Diana & Apolline fecit,
 Gratia non una est partaq; ab Autonoë:
 Pasithea, Euphrosyne, Aegiale, tres nomine dictæ
 Amphion, Calais, Zethus ab Antiopa.
 Te Semele peperit Cadmi stirps cognita Bacche,
 Asterie quarto est Hercule facta parens.
 Arcade Callisto: Tityum fuisse tulerunt
 Hellaron, Orchomeno de genitore satam.
 Latonam hic stupro Tityus quum forte uocasset,
 Fixus ab Ortygio tartara nigra subit.
 Infelixq; nomen sparsus per iugera terræ
 Pascit inexhausto corpore semper auem.
 Taygetam nato foetam Lacedæmone, magnum
 Dardanon Electra profuisse canunt.
 Tantalon ignoto regem de uentre Corinthi,
 Bellorum inuentrix teq; Minerva ferox.
 Argeum, Autoum, Nomiumq; ab Apolline tractos
 Fertur: Aristum iungere fama solet.

Cyrene quos nympha deo Peneia fudit:

Si modò non uatum pondere uerba carent.

Ortus Aristæo tacita est Iolaus ab aluo,

Autonoë Actæon præda futura canum.

Matribus ignotis Lapitham produxit Apollo,

Quo Lapithas dictos turba diserta putat:

Eurynomen simul Adraستي Eurydicesq; parentem,

Et populi Aethiopes quo Garamanta sati.

Edidit et Psychen placida deus Endelechia,

Insignemq; modis Orphea Calliope.

Lychione edoctum citharaq; Philemona, clarum.

Inde Arabem nactus de Babylone fuit.

E' nata Laucis, Sucronis coniuge, Branchum:

Psammathiaq; tui prole Crotope, Linum.

Huic Mopsun Manto peperit, uel dulcis Hymante:

Tuq; Philistenem Cantio leta uirum.

Hoc quoque tu Aescclapi, nymphaq; Coronide sumptus,

Hippolyto uita qui redeunte peris.

Teq; Machaon habet genitorem, Asclepius illum:

Hic tamen ambiguo prodit, et ille toro.

Dictus ab Argiuis radios quòdiactet, Apollo:

Si modò nil ficti dogma Platonis habet.

Chrysippus, quia non multi, uerum unicus ille est,

Censuit id quondam nominis esse deo:

Cuius in assensum prisca uenere Latini,

Qui Solem, cui par non fuit ore, uocant,

Speusippus dictum multis à uiribus ignis,

Flammifero gradiens quem uehit axe, putat.

Ex alijs atque ex alijs quòd flexibus orbis
 Assurgens ortus proferat ille suos.
 Protulerat doctus magno à Zenone Cleanthes,
 Se nondum passus diriguisse fame.
 At tu Cornifici, quoniam referatur ad ortus
 Orbem inter mundi, nomen habere canis.
 Quòd perimat dixere alij, atque animantia tollat,
 Corrupto quotiens aère pestis adest.
 Vnde illum gestare arcus, et tela sinistra,
 Quae iaciat, morbos quum ferit orbe, ferunt.
 At quia tergemina est ipsius gratia dextra,
 Hunc medicaq; putant arte ualere deum:
 Quum Solis calor ipse omnes depellere morbos,
 Temperie soleat concomitante sua.
 Sunt qui illum tanquam pellentem corpore tristes
 Languores, dictum saepe referre uelint.
 Hinc et Alexicacon nobis uaga fama uetustos
 Rettulit hunc solitos dicere Cecropidas.
 Laemion hinc Lyndi finita peste uocatum,
 Hunc etiam summo prorsus honore colunt.
 Virgoq; Vestalis sacris huic rite peractis,
 Et medice, et Pæan dicere Apollo solet.
 Hunc Pæana tulit sedatis Græcia morbis,
 Vel quia dispergens noxia tela ferit.
 Ante quibus magnum telis Phytone peremit:
 Dum puer in cunis ipse sororq; iacet.
 Quo quia perpetuis celebratus laudibus ille est,
 Dum Pæan toto uictor in orbe sonat:

Hinc factum, ut Pæan Phœbi pro laude feratur,
 Et si qua est alijs sæpe relata deis.
 Pythius hinc etiam dictus Phytone perempto,
 Vel quia putrescant fœda calore dei.
 Delius & fertur, claro quòd lumine monstrat
 Cuncta: uel in Delo est hunc quia nixa parens.
 Cynthius à Cyntho, Deli qui sidera monte
 Pulsat, & ipsius condita templa gerit:
 Ortygius, quoniam Delos sibi nomina multa
 Sumpsit: & Ortygiam, Pyrpileamq; uocant:
 Asteriam, Lagiam, Mydiam, Cerham, atq; Cynethum:
 Quin illi interdum Cynthia suggeritur.
 Fama cothurnicis tamen hanc de nomine dictam,
 Ortygiam, est ortyx quæ uocita, refert.
 Nam Iouis Asterie quum uim fugitaret, in illam
 Versa prius fuerat, quàm scopulosa foret.
 Inde autem quum formam aquilæ sumpsisset, eandem
 Vrgeretq; deus, saxea facta fuit.
 Et latuisse diu saxo mutata sub undis
 Creditur, inuita ne poteretur amans.
 Sed tandem precibus Latonæ adiuta sororis,
 Permissa est undis exeruisse caput.
 Vnde putant Delon posthac cognomine dictam,
 Quæ sese ostendit quum latuisset aquis.
 Hinc ergo Ortygia, Asterie est hinc insula primum
 Dicta, tot ex illo prædita nominibus.
 Latonamq; Iouis plenam, Phytonis acerbis
 Exagitata diu quum foret illa minis,

Exceptit miserata soror. tulit illa gemellos,
 Et Phoebum & Phœben, iussa quiete frui.
 A' specie Phoebum, multoq; nitore, uocarunt,
 Splendidus & pura sit quia luce deus.
 Est Clarius dictus, Clario Colophonis ab urbe,
 Qua solitum multo constat honore coli.
 Tum Nomius, non ille greges quod paucrit olim,
 Sed quod quæ Tellus omnia pascit agit.
 Et Lycius, quoniam Lycus est quoque dictus ab Argis
 Nam similis multum creditur esse lupo.
 Utq; armenta lupi rapiunt, sic humida quæque
 Attrahit, & radijs surripit ille solo.
 Siue quod albescant ortum post omnia solis,
 A' luce exceptum nomen id esse uolunt.
 Thymbræum appellant, pluuios quod is excitet imbres
 Quod tamen à Tymbra maxima turba refert.
 Hec herba est Latijs populis Satureia dicta,
 Forsan & Origanum quam uocitare solent.
 Hac ager Iliacis tectis iuicinus abundat,
 Inde ibi Tymbræo sunt sacra templa deo.
 Grynæum nemus est, dedit urbs cui Grynia nomen,
 Quæ sedet Aetolis Ionijsq; locis:
 Id tibi Phœbe sacrum, Grynæus & inde uocaris:
 At Myrhinus, Myrhina te quod in urbe colunt.
 Phocidis à Cyrrha pariter Cyrrhæus Apollo,
 A' Pataris Lyciæ sed Pataræus adest:
 Huic in utroque loco quoniam tribuantur honores,
 Dictus ab aurata Chrysocomusq; coma.

Cecropis in uicis quia sit celebratus, Agyieus,
 Nomine quo uicos Attica terra uocat.
 Sminthius à templo, quod quondam Teucrus in oris
 Troijugenum fertur constituisse deo,
 Postquam terrigenas serrato praelia uidit
 Edere, et in clypeos loraq; dente sibi.
 Quos quoniam Sminthas appellat Gnoſſia tellus,
 Sminthion hinc Phœbum, Sminthia templa uocant.
 Quodq; arcus speciem argenti diffundit in altum,
 Exoritur quotiens, Argyrotoxus erit.
 Quotidie uerò quoniam renouatur, et ipse
 Gignitur, ac gignit splendidus ore micans,
 Argeneten Dores simul, et dixere Phaneta:
 Loxiam obliquus circulus eſſe facit.
 Vlion inde, ſalus quoniam tribuatur ab ipſo,
 Mæonius uates protulit ore graui.
 Eſt Libycis ſaluſ dictuſq; Libyſſinus olim,
 Qua ſua Trimacrius terga Pachynus habet.
 Tum ſoror eſt Phœbi uario quoque nomine culta,
 Quod fuerit nobis parua referre mora.
 Diana eſt, quòd nocte diem quaſi conficit, aut quòd
 Tempus eam duplex noxq; diesq; uidet.
 Quod iuuat, eſt Iuno: Lucinaq; prodeſſe luci
 Quòd ſoleat partus menſibus illa ſuis:
 Aut oculis luciſq; fauens, uel forſan ab illo
 Qui ſacer huic fuerat lucus in Exquilijs.
 Dogmate quin etiam dicta Ilithyia pelafgo,
 Hanc quia placaret ſcœmina parturiens.

Artemis

Artemis hæc eadem, ceu quæ secet æra magnum,
Fertur ab his quibus est atticus ore lepos.
Quod triuijs pæerat, Triuiam causantur: ob idq;
Tris facies reddunt, oraq; terna deæ.
Sed Lunam iccirco, noctu quòd luceat una,
A' radijs uel quòd lumina Solis habet.
Persephone est Græcis, atque hinc Proserpina nobis,
Vel ceu proserpens credita utrinque gradi.
Dictynnam à capto summersæ retibus olim
Corpore Minois uim fugientis agunt.
Vnde etiam montem, quo templa fuere Dianæ
Condita, Dictynnum Cretica terra uocat.
Nata quòd in Delo est cum Phœbo, Delia, fratre
Dicitur. at Phœbe, pura quòd ore nitet.
Quod centena deam placaret uictima, uel quod
Centum errare annos non tumultata daret,
A' Græcis Hecate est: Pergæq; ab urbe uocata
Pamphiliæ, Perga, qua sibi phana tenet.
Bis septem Amphion Niobe temeraria coniunx
Fœta tibi est, arcu quos dat Apollo neci.
Semarchum, Epinitū, Archemorū, Antegorumq; uocarūt,
Phædimon, et Sipylon, Tantalon atque, mares.
Quattuor ast alij mutarunt nomina primis,
Te quibus Alphenor supposuisse uolunt.
Et simul Ismenum, Damastona, et Illioneum:
Sed maribus numero est sumpta puella pari,
Nerea, Pelopia, Cleodoxe, Chloris, Ogune,
Cum Phytia, extrema est Astycratia soror.

Pulchræ

Pulchra Itylum Zeto, atque Thyim produxit Aedon,
 Mortua quæ de te Cardue nomen habet.
 Enixa è Baccho Venus est Hymenæa. Thyoneus
 Est etiam Bacchi, matre latente, genus.
 Fertur et è Baccho peperisse Ariadna Thoantem,
 Qui tulit obscuris nixibus Hypsipylum.
 At Bacten Bacchum, et Graij dixere Bacten,
 Clamorem uaxim quod sua lingua notet.
 Nam madidi uino magnos efferre tumultus,
 Bacchantesq; solent sepe uocare deum.
 Bassarea appellant, quoniam sit bassara uestis
 Baccharum, ad summos usque remissa pedes:
 Lydia quam mittit. locus est nam Bassara, uestes
 Qua similes fiunt Lydia terra tuus.
 A strepitu Bromius, quod uociferetur Iacchus:
 Quod curis soluat corda, Lyæus erit.
 Nec minus Alysius, latio seu nomine Liber.
 Quod pius est, Eleus dicitur esse pater.
 Hunc utero (ut fama est) Semeles à fulmine tactæ,
 Iuppiter excepit, supposuitq; sibi,
 Hinc lateri insutus quia sit Iouis, Eraphioten:
 Nam suere est raptin, lingua pelagæ refert.
 Quodq; Iouem pupugit, Dionysius: ostia lucis
 Quod bis adit, nomen huic Dithyrambus adest.
 Seu quod ad os iterum quæ sunt admissa, redire
 Cogit, et arcani non tenet ille fidem.
 Quodq; duas matres est uisus habere, Bimater
 Dicitur: hinc Semele, Iuppiter inde fuit.

Nyctilium perhibent, noctu quia membra resoluat,
Vel quòd nocturno tempore sacra ferat.
Nysæus fuerit, quia sit quoque pungo nyazo,
Urbs illum Aegypti uel quia Nysa colit:
Qua primum hunc referunt uinum ostendisse, uel illa
Nysa Helicon, pagus qua patet ara tuus.
At quia grassentur bacchantum membra, Thyoneus
Extiterit: ferri est impete namque thym.
Menalius, quòd turba furat: uel ab Arcade monte,
Annuā quo soliti condere sacra deo.
Dictus ab elatis bacchantum uocibus Euan,
Aut Euan Bacchum Phryx quia sermo uocet.
Quòd madidos faciat, quòd uino corpus inundet,
Dorica Bryseum dogmata sepe canunt:
Aut quia Brysæa celebretur in urbe Laconis
Præcipuo cultu, nomen ab urbe gerit.
Euchion à precibus, quòd uota precesq; litantium
Susciperet, dictum nuncia fama tulit.
Euhyon à magno cœli rectore uocatum,
Id sonat in Latij filius euge bonus.
Namque giganteo tremere quum numina bello,
Iamq; polum manibus turba teneret atrox,
Primus ibi indutus Bacchus noua membra leonis,
Horrendum subita morte giganta premit.
Quo pater exultans tunc Iuppiter, Euhye dixit,
Ingenti fassus pectore lætitiā.
Montibus in summis quoniam sit cultus, Oræus
Fertur: ab Arcadiæ monte, Lycæus erit.

Læneus

Lenæus, seu Lenobates, à uase feretur,
 Quo calcata fluens eijcit uua merum.
 Quodq; ignem inducat neruis, pariatq; calorem;
 Sæpius Ignigenam lingua Latina uocat.
 Hercidis est quarti Carthago filia dicta:
 Huncq; colunt Tyrij, foetaq; nulla patet.
 Arcadis Ionius nymphea est stirps orta Selene;
 Nomina quem perhibent exhibuisse freto:
 Huius at Euandri mater Nicostrata proles,
 Fertur ab ignotis edita uisceribus.
 Sed Iouis è nato Lacedæmone prodit Amiclas:
 Argulus hoc illo est, Oebalus atque, patre.
 Oebalus, Oebalij quo sunt à rege uocati:
 Icarus, & Ledæ Tyndarus, unde sati.
 Icarus Erigonem tulit, & te Penelopea,
 Iphthimaq; Eumelo consociata uiro.
 Deq; tot à magno quondam Lacedæmone ductis;
 Nullius genitrix cognita uera fuit.
 Dardanus Electræ stirps & Iouis alma secundi,
 Dardana quo tellus nomina gensq; trahit,
 Gignit Erichthonium. nixa hunc Candauia partu,
 Dicitur & coniunx illius atque soror.
 Troius hoc genitus, seu Tros: quo Troia uocata est;
 Quæ regio fuerat Dardana dicta prius.
 Trosq; Ilium, Ilionem ue, altam qui condidit urbem
 Ilium: & Assaracum, cum Ganymede tulit.
 Ex ilo ductum sed Laomedonta fatentur,
 Hercule periurus qui domitore perit.

Quo simul Hefiona est Telamone puerpera facta,
 Et Teucrigenitrix, Antigoneq; sata.
 Tithonus, Lampus, Clytionq;, Hicetaon, et ipse
 Rex Priamus, iuncto Bucolione simul:
 Matribus incertis ingens quæ prodita turba.
 Tithono Aurora est Memnona foeta suum.
 Nymphaq; Auaruarea Esipium, Pidasumq; tulisse
 De magno fertur Bucolione, duos.
 At Priamus quondam Troiæ rex inclytus, amplam
 Progeniem uarijs partibus extulerat.
 Hoc primum atque Hecuba de coniuge, prodiit Hector,
 Thessalicis circum Pergama tractus equis.
 Cui puer Astyanax, genitor quem sæpe Camandrum
 Dixerat, uxore est sumptus ab Andromacha.
 Ex Hecuba Paris est Priamo satus, atque Polites.
 Oenone est Paridi nymphaq; nixa duos:
 Daphnim, et Idæum. tacita de matre Polites
 Dat Priamum, Ascanio qui comes ire tulit.
 Phorbantem genuit Priamoq; Epitesia mater,
 Obscuro Phorbas Illionea toro.
 Denaq; progenies Hecubæ parientis ab aluo
 Exiliit, Priamum quam genuisse putant:
 Ilione, Thracum regi quæ contigit uxor,
 Cassandra et uates sponsa Choroëbe tibi
 Aeneaq; sequens uestigia rapta Creusa,
 Dum patrem et patrios sustinet ille deos.
 Laodice Thracis coniunx Helicaonis: et te,
 Thrax cui rex auro dat Polydore necem.

Deipho-

Deiphobe insidijs Helenæq; uxoris adempte,
Et qui Pelidæ Troile ab ense cadis.

His Helenum uatem, atque Epiri regna tenentem
Addimus, Aeneas unde futura capit.

Quæq; patris tumulto est mactata Polyxena Pyrrhæ
Antiphus Atrida cæsus ab hoste subit.

Testorium Priamo parit inde Perhibia regi,
Atque Iphatem, Antilochi qui cecidere manu.

Sustulit è nymphea Teucrum simul Antiodona:
Vnguibus hic ursi dilaceratus obit.

Laothœ senis Althai pariente Lycaon,
Alter & es Priamo dein Polydore satus.

Te quoque Castimira genitum, à Teucroq; peremptum
Gorgition, Priami seminis esse ferunt.

Cui fuit & mater, siue uxor Arisba, Thymoetes,
Sumendi heu Graij iam male suasor equi.

Huic & Alixirhoë peperit te nata Dimantis
Aeface: de ignotis cætera sumpta cohors.

Hippothous, Pammon simul, Antiphonusq;, & Aganus:
Inde Agathon, Mestor, Dicomoonq; nothus:

Quem pugnans Ithacus ferro confecit Vlysses,
Isus & Atrida percutiente cadens.

Quos Diomedis item uirtus subduxit, Echemon
Et Cromenon, paribus dum ueherentur equis.

Patrocli & saxo Cebrion prostratus ab ictu,
Laocoonq; sacer maxime Phœbe tibi.

Mentoridæ coniunx, Polypi quoque Medicastis,
Chaon &, unde Heleni nomina terra tenet.

Et

Et tua Polydamas coniunx formosa Lycaste,
 Aiakisq; necat quem Doridona manus.
 Asaracus Trois generosi tertia proles
 Dat Capyn, Anchises editus ipse Capy.
 Non patuere tori. Aeneam Simoentis ad undam
 E' magno Anchisa protulit alma Venus.
 Anchisen formosa patrem genitrice latente,
 Nupta tibi Alcathaon Hippodamia refert.
 Ascanium Aeneæ coniunx enixa Creusa:
 Iulius Ascanio, Rhomaq; progeniti.
 Syluius à syluis, casu quibus ortus habetur:
 E' Rhomaq; urbem nomen habere putant.
 Mater in obscuro est qua sit conceptus uterq;
 Syluius Aeneæ posthumus ortus item.
 Hunc patre defuncto, in syluis Lauinia coniunx
 Edidit hinc, dicta est Syluia posteritas.
 Ex illo Aeneas alter satus: inde Latinus:
 Filius hoc Alba est, hinc generatus Athis.
 Ortus Athi Capys, in Capuam quo decedit urbem
 Nomen: ab hoc genitum Capeton esse uolunt.
 Inde refert Tyberine genus, quo uortice merso
 Albula: nutato nomine dicta fuit.
 Agrippam tamen ante seris. Remulus fit ab illo,
 Qui Iouis ætherij fulmine tactus obit.
 Iulius hoc, à quo gens Iulia creditur orta:
 Hoc quoq; Auentinum patre fuisse patet.
 Ille Procam, atq; hic te genuisse putatur Amuli,
 Teq; simul Numitor, pignora seua duo.

*Dat Numitor Lausum, patruī quem dextra peremit:
De patre Lausē tuo est Ilia nata Rhea.
Omnibus his certas nulli tribuere parentes:
Marte Rheaq; sati Romulus atq; Rhemus.*

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
de uersibus conclusæ,
LIB. III.

O *Ceanus Vesta & Cœlo genitore creatus,
Plurima, sed uaria pignora matre, dedit.
Platonem, quam duxit Atlas: Phlaëtonaq; nixam
Te Clymene, & Circen te quoq; Persa feram.
Hinc Aethram, Atlantis quæ dicta est altera coniunx:
Et quæ Vulcanum nutrit Eurynomen.
Coruficen, Pallas qua inuentrix nata quadrigæ est:
Et quæ Chironem Phyllira protulerit.
Tum Solem, quo mel, quoq; est medicina reperta.
Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
At Dorim Oceano Thetis est, & Protea, foeta:
Et Tritona, genus qui tenet ambiguum.
Neptunno fertur nam diua Salacia coniunx
Mensibus expletis hunc peperisse deo.
Sustulit Idotheam Proteus, nigramq; Melantho,
Neptunno oppressam: mater utriq; latet.
E' terra pater Oceanus bis flumina sena
Prodidit: hæc uario fluctibus orbe ruunt.
Thessalia exoritur Peneus, amœnaq; Tempe
Alluit, & Macedum littora pulsat aquis,*

Hic Daphnen Phœbo dilectam protulit olim,
 Quæ fugiens lauri cortice tecta fuit.
 Te quoq; Aristæi Cyrene cognita mater,
 Quem cum melle oleum prædocuisse uolunt.
 Currit ab Aonijs Epidamnum Asopus ab alto
 Fulmine iam tactus, dum mouet arma Ioui.
 Ipse a qui genuit, comitatum Eteoclea bello:
 Nomen et Aeginan, insula cuius habet.
 Appenninigenam Thuscosq; Vmbrosq; secantem
 Rhoma capit Tyberim, dum freta longa petit.
 Ocnus ab hoc genitus proles fuit inclyta, Manto
 Tyrrhesiæ uatis filia quem peperit.
 Impiger Aoniam Cephissus fluctibus ambit,
 Cui latus implicuit candida Lyriope,
 Narcissumq; tulit: qui dum se cernit in undis,
 Dicitur in florem uersus amore sui.
 E' Pindo tellus Acheloum Thessala monte
 Excipit: Aetoli est terminus ille soli.
 Atq; uno tantum perfertur in æquora cornu:
 Herculeæ reliquum diminuere manus.
 Syrenas genuit (si uera est fama) puellas.
 Terpsichore has peperit, Musa uel Calliope.
 Leucosiam, Lygiam, Pisnoen, carmina dicunt:
 Quarta tribus iuncta est, Parthenopea soror:
 Vrbis noua Parthenope cuius de nomine dicta est,
 Hac quoniam moriens urbe sepulta fuit.
 Irrigat Argolicos Inachus delapsus Achæis,
 Cui stirps incerta est trina parente data.

Io prima fuit, quam Iuppiter arserat: ante
 Quam data Iunoni munere uacca foret.
 Altera Phægeus, superis quem prima sacella,
 Cumq; annis menses instituisse ferunt.
 His subit, Argiuum tenuit qui regna, Phoroneus:
 Quo satus Aegialeus dicitur, & Niobe.
 Crimnifus Siculas fluuius perlabitur oras,
 Sargeſta hunc nato fecit Aceſte patrem.
 Hunc tulit Hippotes Troiani ſanguinis unus,
 Oppreſſit fluuius, dum canis ora gerit.
 Flumina Theſſalico ducit Sperchius ab orbe:
 Pegafeumq; ſinum, Thermopylasq; premens.
 Pelleis huic genuit Polydoris Mneſthea, qui ſe
 Pellidæ ſocium Pergama ad alta dedit.
 Appameam Mæander habet, Phrygiasq; Celenas,
 Inq; ſuos ortus uerſus & ora rigat.
 Alluit Ioniam, Carasq; urbemq; Prienam,
 Miletumq; æto diuidit ille ſinu.
 Biblidis & Cauni Cyanen genuiſſe parentem
 Hunc fama eſt: dubium de genitrice tamen.
 Paphlagonum campos rutilantibus Axius undis
 Spargit, & elatis fontibus arua tegit.
 Maxima Achæſſomeni quæ nata Perhibia dicta eſt,
 Illius amplexum ſuſtinuiſſe ferunt.
 Sub decimumq; fuit menſem Pelagonius ortus,
 Qui tulit Aſteropum: nec torus, unde, patet.
 Hellidis Alpheus claro de fonte putatur
 Editus, Arcadico flumina ferre ſolo

Qui terras subter, pelagiq; abstrusa profundi
 Labitur, & Siculo tollit in orbe caput.
 Alpheo Orsilochus satus est, illoq; Diocles:
 Hoc pariter Criton, alter & Orsilochus,
 Ignotis uenere toris. hos, fama, gemellos
 Ad Troiam Aeneae procubuisse manu.
 Nilus ab Aegypto Aethiopum determinat oram,
 Omnia foecundans quae madescit aquis.
 Incerti est ortus, flumini creditus ingens,
 Et quinum incerta matre tulisse genus.
 Mercuris hic nomen sibi possidet, illa Minervæ:
 Hic Dionysius erit, Mercuriusq; subit.
 Mercurius, nobis qui fertur in ordine quartus:
 Pluribus hic Hermes, sed trimegistus adest.
 Hic genuit Daphnim, sylvis qui pastor in altis
 Primus, & egregio frontis honore fuit.
 Mercurium pariter quintum, cui Mercuriorum
 Cunctorum ascribi plurima gesta uolunt.
 Editus hoc Norax, quem protulit Oschyra nymphe,
 E' Pirenci semine progenita.
 Vulcanum quintam sobolem tibi Nile dederunt:
 Hunc Apim Aegyptus, quo duce gaudet, ait.
 Is tulit Aethiopem, populi quo autore feruntur:
 Quum primum Actlantes, ætherijq; forent.
 Solem etiam genuit, quo Lampæthusa parente,
 Et Phætusa fuit, Lampeticq; sata.
 Tum Phaëthon, Clymene peperit quem candida nymphe,
 Hæu patrij currus qui male rexit equos,

E Phaëtonte Lygus non certa nascitur aluo,
 Quo Lygures populos nomen habere putant.
 Ascræus, flumios Tethy genitrice profectos,
 Oceano, uates, et genitore canit.
 In quibus Eridanus grandis memoratur, et Ister,
 Strymon, et Alpheus, Nilus, et Heptaporus
 Meander, Rhesus, Mysosq; sub orbe Caycus,
 Ideo Rhodius uertice ad ima cadens.
 Colchorum Phasis, Lydorum turbidus auro
 Hermus, et in Phrygijs quem Simoenta uocant.
 Argento similes qui fert Acrioius undas,
 Nesus item, pronis inde Liachmon aquis:
 Aesippus, Ladon, Grenicon, Partheniusq; :
 Peneum his addit, Sangariumq; , duos.
 Euenum, Ardiscum pariter, diumq; Scamandrum:
 Seq; alios uates scribere posse negat.
 Enixa Oceano Tethys quoq; Nerea magna,
 Qui tulit è Dori coniuge Nereidas.
 Illa quidem soror et coniunx, ut Iuno Tonanti,
 Nereos est olim dicta fuisse dei.
 Nereides uarijs traxerunt nomina rebus,
 Ingenio, uictu, corpore, uentre, locis.
 Dictaq; prima Thetis, Pelide mater Achillis:
 Proxima Cymodoce, fluctibus una quies.
 Cymothoë, Spio, Glauce, Neseo, Pherusa,
 Amphithoë, Clio, Dynameneq; potens.
 Phillodoce, Euarne, Proto, Xantho, Galatea
 Alba comas, Drymo quercubus asimilis.

Aetæa, Amphinome, Autonoë, & formosa Menippe:

Inde Ephyre, & Melite dulcius ore canens.

Apsudes, Panope, Nemertes, Callianira,

Opis, Dexamene, Deiopea subit.

Has Hiera, atq; Arethusa, Lycorias, Orithyia,

Cum Clymene, & Doto, Callianassa premunt.

Eucrate insequitur, Neso, Cymoq; Saoq;

Atq; Eudora nitens, Moera, Thalia, Thoë.

Pasithea, & niueis post has Eunica lacertis,

Eulimene, & curis Protomedea frequens.

Hinc Amphitrite, & pacatamēte Galene,

Multorumq; Erato pignus amoris habens.

Hippothoë, Hipponoë, Euagore, & tu Pontoporea,

Eione, & risu prædita Glauconome.

Laomedia sagax, Halimedaq; cura profundi,

Legibus à multis dictaq; Pollynome.

Liagore, Eupompe, Psamathe, Pronœa, Themiste,

Aeterni referens pectora iusta patris.

Cydippe, & florens Ianira, et Doris, Agaue,

Mox Halia, & roseis compta Ianassa genis.

Tum quæ stagna colit Limnoria, blanda Lygea

Additur, extremo es tuq; Amathyia loco.

Insuper Occanum Hesiodus, cum coniuge Tethy,

Multiplices nymphas progenuisse refert.

Quas numero ter mille canit, pressasq; paludes,

Atq; solum uarijs incoluisse locis.

Ante omnes Pytho, Vranieq; simillima diuis

Incedunt, Prymno tertia iura tenet.

Admete hinc, Clymene, Electre, et formosa Rhodæ,
 Callirhœ, Zeuxo, sedula deinde Thoe.
 Melobosis, Pluto, Polydoraq; Pasithoëq;,
 Plexaure, atq; Asië, tuq; Petrea subis.
 Xantha, Galaxaure, simul Europeæ, Telesto,
 Cumq; Hippo, adiuncta est his Ianira procax.
 Eurynome, et pulchrum pectus sortita Dione,
 Flauaq; Cerceis, et moderata Tyche.
 Idyia, Eudore, Perseis, Acasta, Menestho:
 Quæ secum Amphirhoen, Ocyrhoenq; trahit:
 Styx, et Iantha uenit, Clytie, dulcisq; Calypso:
 Nec non Chreseis, pulchraq; Doris adest.
 Cætera quis poterit comprehendere nomina uersu,
 Sedibus, ore, cibus (ficta) uel officijs?
 Vltima Saturnus Cœli Vestæq; propago,
 Dena quidem, at septem pignora sumpsit Opi.
 Plutonem infernum, qui te Reuerentia natam
 Dicitur ignoto progenuisse toro.
 Glaucam etiam tulit, et Vestam, Cereremq; secundam,
 Persephones matrem, falcifer ille senex.
 Vos quoq; Neptune, et Iuno, et qui Iuppiter olim
 Dictus es à primo tertius esse Ioue.
 Tum Cronim, à nostris qui Serpentarius esse
 Constet, et obscura sit genitrice satus.
 Phyllira teq; seni Chiron præceptor Achillis
 Extulit, unde uocant te quoq; Phylliriden.
 Chironi Ocyrhoen rapidis (sic fama) Cayci
 Fluminis in ripis filia nympa parit.

*Ausoniae regem Picum Saturnus. at ille
 Et sentam Faunam, te quo Faune tulit.
 Eurymedon Fauno, Eurymedonte Perhibia regis
 Phæacum genitrix edita Nausithoi,
 E' Fauno Satyros, Panes, Faunosq; creatos,
 Sylvanosq;, uolunt: nullaq; mater adest.
 Acis & ex illo, nymphaq; Simethide cretus,
 Sæpe suo fouit quem Galatea sinu.
 Nympha quoq; e' Fauno est enixa Marica Latinum,
 Præneste hinc, cuius urbs sibi nomen habet.
 Hinc etiam Aeneæ coniunx Launina nata est,
 Nondum auis: hanc uxor gignit Amata uiro.
 Ecce pater Neptunus adest, longa agmina secum
 Natorum uarijs matribus orta ferens.
 Ex Helope est Dorus, parit Euryma Telemon, unde
 Eurymedes dictus uatibus ille fuit.
 Ex Amphitrite Steropen, Brontem atq; Pyragmon,
 Busirimq; Epaphi sustulit ex Libya.
 Alcyone Hircæum, Phorcum pariente Thoossa,
 Qui maris e' monstro Gorgonas exhibuit.
 Euryalen, Sthenno, plenamq; decore Medusam,
 Gorgonibus frater tuq; Bathylle uenis.
 Scylla quoq; e' Phorco genita, & Critheide nympha:
 Et cui certa datur nulla, Thoossa parens.
 E' terra Harpyias gignis Neptunne, Podargen,
 Ocypetenq;, duas nomine phama refert.
 Has præter geminas iunxere Celeno, & Ahello:
 Sic numero harpyias quatuor esse patet.*

Quas tamen Electra quidam & Thaumante profectas
 (Vt sunt diuersa pectora mente) uolunt.
 Nycteus è pelagiq; deo satus, atq; Celeno:
 Qui sibi Nyctimenen, Antiopamq; tulit.
 Mater Amalthæa est natarum dicta duarum,
 Nympha sub Ideis cognita littoribus.
 Neptunum alatus patrem genitrice Medusa
 Pegasus, haud dubia uoce referre solet.
 Hunc etiam memorant genitorem, Othus, atq; Ephialtes:
 Vxor Aloëos hos Iphimedia parit.
 Te quoq; de nata Phorci Polypheme Thoossa,
 Sub liquido æquoreus protulit orbe senex.
 Incerta genitrice Taram, qui condidit urbem,
 Vnde Tarentini littora nota sinus.
 Sicanum incerta, de quo Sicania: dicta
 Collibus à ternis Trimacris ora prius.
 Incertis Siculum, Siculae quem nomina terræ:
 Aonaq;, Aoniae quem tribuisse uolunt.
 Bergion, Albionem, Actorium, Melion, Pelasgum,
 Chrysaorem dubijs edidit inde toris.
 Et Cygnum, ad Troiam qui impar congressus Achilli
 Occidit, eiq; suo corpore fecit auem.
 Mesapum pariter, uates quo autore putatur
 Ennius à proauis continuasse genus.
 Addidit Onchestum, qui mœnia condidit urbis,
 Quam de se Onchestam dicier instituit.
 Hoc Megareus, illq; Hippomanes genitore creatus:
 Cui cessit cursu uirgo Atalanta pedum.

Ortus Amynone est Danaï, Neptunnia proles
Nauplius: auditis si modo danda fides.
Hic natum obscura Palamedem excepit ab aluo,
Insidijs Ithaci quem mala saxa premunt.
Mox Amycum nymphea ex Milite Neptunne tulisti:
Is Buthen, utrum fama sed occuluit.
E' Buthe generatus Eryx, magnaq; Dione:
Cuius & à templo dicta Erycina fuit.
Aegeum maris inde pater, qui rexit Athenas,
Sed tacito fertur progenuisse toro.
Huic Medum Medea parit, quo Media dicta est:
Quæ tristes succos edere terra solet.
Huic Aethra eximium bello factisq; superbum
Thesea, qui è Phædra sustulit Antigonum.
Deferuitq; suam qui Phyllida, Demophoonem,
Illo quæ potuit non redeunte mori.
Hippolytum Hippolyta Theseus quoq; Amazone gignit,
Quem trepidi phoca dilacerastis equi:
Virbion hinc dictum, quoniam reuocatus ab umbris
Arte Machaonia, bis uir in orbe fuit.
Virbius huic etiam, quem mater Aricia sylvis
Extulerit, fertur deinde fuisse puer.
Hinc tibi Nausithoum Neptunne Perhibia fudit,
Illo Rixinorq; Alcinousq; sati.
Rixinorq; Aretem genuit, latuere parentes.
Ex Arete Alcinous Laodamanta serit,
Clyonium, atq; Halium, & madidū quæ excepit Vlyem
Nausicaam, & patrios uexit ad usq; lares.
E' nymphea

E nympha Peliam Tyro Neptunus, et altam
 Nelea qui struxit protulit inde Pylon.
 Patricidarum dubia genitrice sororum,
 Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.
 Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
 Carmine Mæonio pignora clara dedit.
 Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
 Surripuit famæ cætera tempus edax.
 Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
 Hæc Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.
 Nestoris Antilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
 Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.
 Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
 Quos omnes coniunx parturit Eurydice.
 Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
 Si modo Nasonis carmina pondus habent:
 Lactucis Heben fertur peperisse comesis,
 E' tactus floris belligerumq; deum:
 Iurate quem Flora deæ se posse tacere
 Nascentem in campis prodidit Olenijs.
 Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulua
 Exortum pergant maxima Iuno tibi.
 Marte deo belli prodit terquima propago,
 Et uarijs foetus pastus ab uberibus.
 Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
 Psyche uoluptatem protulit Aligero.
 Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
 Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
 Infaustum claudi naſta monile dei.
 Aſtyocha Aſcalaphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
 Actoris Azidæ hæc filia clara fuit.
 Ex Thebe Euadne eſt, Aſopi coniuge, nata,
 Ignibus in medijs concomitata uirum.
 Zeſius ex Hebe. tua ſed Remus Ilia proles,
 Romaniq; caput Romulus imperij.
 Biſthonide è nymp̃ha Mars eſt quoq; Tereæ naſtus
 Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
 Quæ ſequitur dubijs è uentribus orta propago,
 Belligero pariter dicitur eſſe deo.
 Britona Minoem, quæ ſe non paſſa furentem,
 In mare ſeruata uirginitate, dedit.
 Cuius ab æquorea ſubducto retibus unda
 Corpore, Dictynne condita templa deæ.
 Tum iaculi inuentor, quod Plinius aſſerit: unde
 Creditur Aetolus nomina ferre ſolum.
 Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
 Helidis & Piſæ rex fuit Oenomaus.
 Oenomaus, genita eſt Pelopi quo iuncta parente
 Viſta olim rapidis Hippodamia rotis.
 Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaon a gignit
 Mars deus. at foetus quattuor ille creat.
 Theſtion è nymp̃ha genitum Calydonide, matrem
 Suſtulit Altheam qui Meleagre tibi:
 Quosq; dedit letho fratres Meleagrius enſis
 (Temporis ut priſci nuncia fama refert)

Insignem Phlexippo equis, et Toxion arcu:
 Quorum opera Aetolus funera sensit aper.
 Cuius ob creptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo.
 Agrius, atq; Melas, et rex Calydonius Oeneus
 Cætera Parthaon stirps tibi nata fuit.
 Et pater Altheæ, fratrumq; puerpera nulla,
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaq; Oeneus Meleagrum, et Tydea sumpsit,
 Prælia miscens fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre seris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomedæ patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oenei,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit et letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: et Gorge, non renuenda soror.
 Marte satus Phlegyas superum contemptor, et altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trusit ad usq; lacus:
 Atq; sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phœbo uitiata Coronis,
 Extitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus et Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, et poena non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentem
 Cerberus egida uix superante, necat.

Sed tulerat fortem bello prius is Polypeeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pietate receptus,
 Conscijs arcani cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cœtera tractat,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhoetus, Grinæus, Oëclus:
 Eurytus, Orneus, Mermerius, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumās, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesus, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas, & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Ceneus, Petreus, Aphidas,
 Nesæus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Rhipheus, Phelegreus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phæocomes, Imbreus, Ceneus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lycepes:
 Quæq; duplex retinet cœtera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto cœperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerba loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq;

Subq; imos pepulit manes, & tartara nigra,
Versariq; dedit noxia membra rota.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. IIII.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio foetibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio,
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historie monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erin dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomenæ à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quòd iuuat ipsa choros.
Euterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omni-

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori' ue Polymnia mente,
 Aruorum cultus, notitiamq; dedit.
 A' coelo Vranie, coelestes promere cantus
 Fertur, et astrorum prædocuisse uias.
 Has simul à cantu Latium dixisse camœnas,
 Argium Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum;
 Nostra quod assuevit lingua docere, mym.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sæpe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul has habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quòd Thracum Aonia est regio, contermina terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur,
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. sed Pieris illi
 Pieriæ dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Pieridum cantantibus agmine uicto;

A totidem Musis, nomina sumpta uelint.

Theſſia Phocæo ſedet urbs, Helicone propinquo
Littore, qua genitam Theſſida in urbe uolunt.

Exiit una nouem Muſarum Theſſis alumna,
Vnde illas ſoliti dicere Theſſiadas.

Fons tuus eſt Helicon nitidis puriſſimus undis,
Pegaſus impacto quem pede preſſit equus.

Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
Lingua Caballinum, Pegafeumq; tulit.

Pegaſidas referunt, atq; Hippocrenidas ergo,
Fonte ſub hoc Muſas quas habitare canunt.

Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
Magnetum populi qua regione ſedent:

Libethra hunc iuxta eſt antrum, Libethrides inde
Nomen habent, locus his quum ſit uterq; ſacer.

Pimpleo de fonte a'io, uico'ue iacente
Sub Macedum campis, quos patet eſſe uagos,

Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
Quod patet bos illas incoluiſſe locos.

Nec mihi Caſtalius fons, in radicibus imis
Parnaſſi montis prætereundus erit:

Caſtalie qui nomen habet de nomine nymphae,
Quo ſacra Muſarum ludere ſueta cohors;

Caſtalidas tali memorant à fonte poëta,
Quarum perpetuo uerba fauore ſerunt.

Mnemoſyne extremum tribuit cognomen. at illud
Syllaba non patitur uerſibus eſſe meis.

Id Patronymicis non multum creditur impar,

Quid

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
 Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
 Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
 Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
 Vnde suum populus nomen Achiuus habet:
 Menaq; prolatis in mensem dicta præesse
 Floribus, & Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
 Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
 Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
 Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
 Myrmidonem fertur nymphea tulisse deo.
 Leda Clytemnestram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
 Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
 Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor,
 In Troiam bello Græcia tota ruit.
 Iuppiter ex Leda Pollucem & Castora, fratres,
 Gignit: equo hic, pugnis inclytus ille fuit.
 Nata Ioui è Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
 E' luna exortum te Dionyse putant.
 E' Ioue, sed nymphea Garamantide, prodit Iarbas,
 Getulum tenuit qui ditione solum.
 Nymphea Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
 Hiscentem referunt nomina rursus humum.
 Europam niueo mutatus corpora tauro,
 Transtulit ad Cretæ littora nota pater.
 Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
 Cuius & inferno iura sub orbe patent.
 Prodiit hinc Minos, qui post Cretensia regna,

Cum fratre in Stygio iudicat acta foro.
 Minoi Androgeum, Phædræ simul, atq; Ariadnam,
 Pasiphaë coniunx, edita sole, parit.
 Glaucum etiam Minos genuit, cum Deucalione,
 Natum Deucalion Idomeneæ tulit.
 Orsilochem Idomeneus, Ithaci quem perdidit ensis:
 Hiq; omnes tacitis exiliere toris.
 Aurea Luciferum nixa est Aurora Tonanti,
 Ceycem Alcyones edidit ille uirum.
 Edidit accipitrem factum quoq; Dædaliona,
 Dictaq; Trachinna est nympa utriusq; parens.
 Dædalion sed te latuitq; puerpera, gignit
 Pæonij coniunx credita Lichione:
 Qua cithara insignis tibi natus Apollo Philemon,
 Furq; tibi est Hermes nobilis Autolius.
 Tu quoq; siderei non ultima gloria cœli,
 Diceris Orion semen habere Iouis:
 Si modo danda fides Nasonis uersibus ulla est,
 Immiçtum corio dum bouis esse refert.
 Quod licet ediderint facinus tria numina, summum
 Fama patris dignum fecit honore Iouem.
 Neptunno Ascræus quanquam Minoida uates
 Credidit Euryalen hunc peperisse deo.
 Sunt quoq; Trimacrio qui dicant Oenopione
 Progenitum, uel quem miserit alma Chios:
 Illius et natam Meropen, uel nomine dictam
 Candiopen femori supposuisse suo.
 Ex illa Hippolagum genuisse, sed ille Dryantem:

Iste

Is te rex Thracum docte Lycurge tulit.
 Protulit Augeum rex Harpalicenq; Lycurgus,
 Quæ patrem è medijs abstulit ense Getis.
 Et te, quæ nimio correpta cupidine Phylli,
 Ad reditum lento Demophoonte cadis.
 Horum nulla datur genitrix. sed ex Aona celsus
 Iuppiter è nymphea Mnosi de progeniuit.
 Aone dixerunt ignota matre Dymantem,
 Ignotaq; duos esse Dymante satos.
 Hinc Asium, tibi qui non uanus auunculus Hector,
 Atq; Hecubæ, ex alio sed patre, frater erat.
 Hinc ea, qua sumptis nondum processerat alis
 Aesacus in mergum uersus, Alixirhoë.
 E' Ioue Sarpedon, peperit quem Laodamia:
 At nothus ex illo prodiit Antiphates.
 De Ioue Pilumnus, qui stercora ferre per agros,
 Et docuit populos pinsere grana rudes.
 Huic Daunum Acrisij Danaë compressa tulisse
 Creditur: à Dauno, Daunius ortus ager.
 Ex Dauno Turnum formosa Venilia gignit,
 Iuturnam Daunus matre latente serit.
 Filius ætherij Iouis est Acrisius, huius
 Laërtes, dubio partus uterq; toro.
 Laerti coniunx Anticlia fudit Vlysssem,
 Et natam pulchris uultibus Echimenen.
 Sunt quibus Autolia est Anticlia dicta, patremq;
 Qui Laertiadæ Sisyphon esse putent.
 Is latro notus erat, seruans angusta uiarum,

Et saxo impediens prætereuntis iter.
 Letaq; quum peteret noua nupta oracula diuûm,
 Vim tulit, et sæua traxit in antra manu.
 Inde grauis peperisse uiro narratur Vlysses,
 Quem Laertiaden Sisyphiumq; uocant.
 Penelope est illi satus Icareotide, nulla
 Cui par uisa fide est, coniuge, Telemachus.
 Telegonus Circe: patrios qui noscere uultus
 Dum cupit, incautus perdidit ipse patrem.
 Ausonius tacito ex utero quoq; natus Vlyssi
 Fertur, ab hoc fluxit nomen in Ausoniam.
 Mercuriumq; Tonans eduxit Atlantide Maia
 Portantem gemini nuncia fida poli.
 Myrtilus Oenomai currus auriga, parentem
 Hunc uocat. at genitrix non satis ulla patet.
 Huic parit Eudorum soboles Polymela Philantis,
 Huic Lara dat geminos, siue Larunda, Lares.
 Esse Lares, Geniosq; uolunt, data numina bina
 Omnibus: et uitæ, funeris atq; duces.
 Sunt quoq; Penelopen qui, uix bene credita uerba,
 Mercurio natum Pana tulisse uelint:
 Non quem Pana deum uenerantur in Arcade terra,
 Sed quem de cunctis sustulit illa procis.
 Mercurio Euandrum peperit Nicostrata regem
 Arcadie, Euandro stirps geminata fuit.
 Hinc genitrix orta est Pallantia grata Latini,
 Vnde Palatinus nomina sumpsit apex.
 Hinc ferus à Turno confossus uulnere Pallas,

Et quibus

Et quibus exierit uiscera neuter habet.
Persea rex superum genuit Saturnius, auro
Quem pluuius Danaë protulit Acrisij.
Is Persen, prima est à quo monstrata sagitta:
Censuit ut quondam Plinius ore graui.
Mater in obscuro est, quos uerò exinde creauit,
Edidit hos illi quatuor Andromeda.
Quattuor è numero surgit mihi primus Erythreus,
Vnde putant rubro nomina facta mari.
Consequatur Sthelenus, cui durum Eurysthea coniunx,
Sit licet ignoti nominis illa, parit.
Tertius accedit Bacchemon: filius illi
Ortus Achemenides, Orchamus inde fuit.
Non torus illuxit: sed te uocat Orchame patrem
Leucothoë, tibi quam sustulit Eurynome.
Gorgophonem prodit quarto sed in ordine Perseus,
Pignora quo uates bina recepta ferunt.
Hinc Electrionem, quo sis Alcmena profecta
Herculis ætherio de Ioue facta parens.
Alceum hinc, qui te Amphitryo produxerit, atque
Omnibus his uentres, qui peperere, latent.
Sunt tamen Acmenæ qui peruenisse parentem
Eurydicen Pelopis, Lysidicen uel putent.
Alcmena Amphitryo de uxore Iphiclea gignit,
Huic puer obscura matre Iolaus adest.
Aeacon Aegina est magno connixa Tonanti,
Qui prius Oenopiam de genitrice uocat,
Et scelera in Stygio cum fratribus excutit orbe.

Phocus ab hoc, Peleus, cum Telamone sati.
 Mater abest. duplex Telamone est orta propago,
 Diuerso quanquam uenerit illa toro.
 Hesiona est Teucer nam Laomedontide cretus,
 Aiace dubiæ progenuere fores.
 At Peleus tacita Polydorum sustulit aluo,
 Insignem bello Mnesthea quæ peperit.
 E' Thetide eximium atq; inuictæ mentis Achillem,
 Scyria cui Pyrrhum Deidamia parit.
 Andromache est, aut Hermione Peripelea Pyrrho
 Fœta. Molossus at est ortus ab Andromacha.
 Hunc genuisse ferunt Polydectam, nullaq; certa est
 Mater: et ignotum, uir, mulier' ne fuit.
 Vulcanum regina Ioui tulit inclyta Iuno:
 Quem Lemni fabrum, Mulciberemq; uocant.
 Huic Prænestinæ fundator Cæculus urbis
 Filius, ambiguo contigit è thalamo.
 Cacus et Herculeis oppressus uiribus olim,
 In sua dum tractas diripit antra boues.
 Dum tua Vulcanus cupido petit ore Minerua,
 Oscula dum pugnas, uimq; pudica fugis:
 Natus Erichthonius sparso de semine terræ
 Dicitur. hoc Cephali Procris amica sui,
 Hoc Boreæ coniunx, matrum decus, Orithyia,
 Et rex Pandion Atticus exiliit.
 Esset duas perhibent genitas Pandione, Progen,
 Quæ Thracum regis Tereos uxor erat:
 Et quæ trunca fuit linguam Philomela, scelesti

Ne facinus

Ne facinus posset Tereos ore loqui.
Nulla tamen genitrix, positis tot in ordine natis,
Emicuit, cuius nomina fama gerat.
Tullius inde tibi Vulcane est Seruius ortus,
Cressia cui mater Corniculana fuit.
Contigit huic duplex, uario sed pectore, natae
Hæc maior, fuit hæc Tullia dicta minor.
Venter abest. Aruntis erat prior, altera Luci
Vxor: Tarquinius quos pater ediderat.
Disimilis natura fuit: pius ille, ferocem
Hic animum gessit: dissimilisq; torus.
Fata animos iunxere. perit minor, et perit Aruns.
Lucius et maior conueniuntq; duo.
Quid moror? impulsu iam sumptæ coniugis, ille
Regalem ascendit, corrupuitq; gradum.
Dumq; socer prodit solium capturus, ab illo
Pellitur, et multo uulnere plangit humum.
Audierat coniunx, regem a iura maritum
Profiliit, rapidis in fora uecta rotis.
Dum redit, auriga est uiso genitore perempto
Territus, et frenis iam retinebat equos.
Nata uetat, patriosq; iubet proculcet ut artus
Curribus, et scindat uerbere quadrupedes.
Filia dura quidem, atq; omni damnabilis æuo,
Cumq; uiro et natis funere digna graui.
Hippotæ Sergesta Ioui te filia Trois,
Aeole non ficto nixa putatur auo.
Non minus Hippotades igitur, quam frater Accstes,

Diceris. hæc natos nos tulit una duos.
 Multa sed ignotis proles tibi matribus orta:
 Primaq; Ceycis creditur Alcyone.
 Tum Canace, & Macareus: uetito quos iunxit amore,
 Quæ solet ignotos iungere sæpe, Venus.
 Misenusq;, iacens tribuit qui nomina monti
 Baiarum, præstans ære ciere uiros.
 Nec non Salmonæus, tonitrum qui imitatus Olympi,
 Fulmine sub Stygias est reuolutus aquas.
 Hoc Tyro genita est, Neptunno foeta gemellos,
 Critheaq; Aeoliden postmodo nacta uirum.
 Te Cephalus, Procis coniunx, uocat Aeole patrem,
 Hesperus Aurora est cui pariente satus.
 Te uocat Iphiclus, cui pota uenena Podarcem
 Serpentis natum contribuisse uolunt.
 Rex Athamas uocat, Inoë cui foeta Learchum:
 Illisit saxo quem pater inde furens.
 Et qui Portumnus, Melicerta est, siue Palemon
 Dictus, & Inous de pariente deus.
 Prima tamen coniunx Athamanti prodidit Hellen
 Neiphile, unde Helles nomina pontus habet.
 Et simul aurato uectum super æquora Phryxum
 Aricte, quem nondum lapsa nataisset aquis.
 Et Phryxo, ignota fluxitq; Cyturus ab aluo,
 Paphlagonum de quo terra uocata fuit.
 Aeolus est Ephiræ tibi rex & conditor altæ
 Sisyphæ ab antiquis creditus, esse pater:
 Quem fama Ionij, Aegæiq; in littoris ora

Abruptum

Abruptum est olim corripuisse iugum,
Perdere consuetum saxo de monte reuulso,
Fors quibus illorsum seua dedisset iter.
Vnde Acheronte sitis, prægrandi pondere saxum
Voluis, & elapsum rursus ad ima petis.
Nupta tibi Merope est Peligni carmine uatis:
Qua Glaucum, & magnum deinde Creonta seris:
Hunc regem accipimus defuncto patre Corinhi
Natam unam, obscuro sed genuisse toro.
Nata Creusa fuit. sponsam hanc non duxit Iason,
Cum patre quod rapta est Colchidis arte focis.
Bellerephon Glaucos est ignoto uentre creatus,
Achimene huic coniunx pignora terna dedit:
Isandrum, Hippolochum, pulchram quoq; Laodamiam:
Quæ te Sarpedon de Ioue nixa fuit.
Hippolochos est alter Glaucus, sed ab ubere tecto
Partus, & hic Phrygijs moenibus auxit opem.
Crithea uentorum genuit rex Aeolus. illi
E Tyro natos quattuor esse putant:
Aesona, Medæ redijt cui fortior ætas
Artibus: hinc Pheritas, Alcimedonq; subit.
Hinc Amythaon adest. fratres Polymela, & Iason,
Aesone sunt orti: nec tamen unde, patet.
Hypsipyle Euneumq;, Thoantaq; gignit Iason,
Aurato felix uellere nomen habens.
Gignit & obscuro Philomelum corpore. Plutum
Ille, sed hic nato fit Pareante pater.
Hinc Paron appellant, quæ sit Minoia primum

Dicta

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.
 Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
 Sunt duo: & inde Bias, inde Melampus adest.
 Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus
 Herbarumq; potens, augurioq; sacer.
 Theodamasq; illo satus est, non segnior augur.
 Suffectus titulis Amphiaræ tuis.
 Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
 Extulit. at geminos Mantyon ipse creat:
 Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab alma:
 Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.
 Ille Theoclimene est factus pater augure docto:
 Nec tribus his data sunt ubera certa satis.
 Antiphate est, & mater abest, generatus Oicleus.
 Haustus ab hoc satus est Amphiaræus humo.
 Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
 Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.
 De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
 Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.
 Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus & alter,
 Mœnia sunt quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nympa tibi Iuppiter ortus,
 Quem natum fama est apposuisse deis.
 Ille quidem superum fertur conuiua fuisse,
 Arcanis summi nec caruisse patris.

Qua

Quæ quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
 Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
 Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
 Pomaq; & inter aquas esurit atq; sitit.
 Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
 Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
 Edidit, & Pelopem, tergo qui insignis eburno
 Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
 Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
 Quam uictam celeri duxerat ille rota.
 Lysidicem matrem Alcmenæ, dirumq; Thyesten.
 Atreumq; fratrem, Plistheniumq; simul.
 Potuit Atrei thalamos scelerata libido
 Fratris, & Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
 Tantalus accessit thalamo sublatus eodem,
 Sed prior & Pelope nata Thyeste fuit:
 Cui pater impurus sese commiscuit, inde
 Sanctior Aegisthus non genitore satus.
 At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
 Membra tori obiecit fraude recepta sui.
 Quem mox Aegisthus ferro confecit, & illi
 Ereptum patri reddidit imperium.
 Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
 Tertius Alceon, mater & omnis abest.
 Plisthenio geniti Menelaus, & ipse Agamemnon:
 Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
 Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
 Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.

Atridas

*Atridas hinc fama uocat, quos extulit Atreus
 Vt genitor primis fidus ab unguiculis.
 Ex Helena Hermionen genuit Menelaus, Oresti
 Pactam, nec Pyrrho surripiente datam.
 Quo tamen occiso, rursus hanc sibi duxit Orestes,
 Vt nos antiqui temporis acta monent.
 Te Menelaë patrem fortis uocat & Megapenthes,
 Quem tibi foetura Lydia serua dedit.
 Rege Mycenarum fluxere Agamemnone foetus,
 Matre Clytemnestra, quos memorasse libet.
 Laodice, Electra, Iphianassa, aut Iphigenia,
 Pulchraq; Chrysothemis: sed nec Alesus abest.
 Altera consequitur mox Iphianassa, & Orestes
 Filius: huius habet semina Tisamenes.
 Huius item, patuit genitrix & nulla, Corinthus:
 Quo dicta est, Ephire terra uocata prius.
 Alter ab hoc patris de nomine fertur Orestes
 Editus, hinc populos exilijsse uolunt.
 Fama Iouem magno patrem tulit Hercule factum,
 Quum latus Alcmenae subdidit ille suo:
 Et tribus edixit fieri de noctibus unam,
 Vt posset uoto commodiore frui.
 Seminis Herculei Lydus, Lamyrusq; fuerunt,
 Eurythe rex Iole quos tua nata dedit.
 E Lydo Lanius processerat: abdita mater.
 Herculis & stirpem tu Diodore tenes.
 Teq; Sophon prodit: genitrix est neutra reperta.
 Hercule terquimum nascitur inde genus.*

Deicoon Megara, Teriomachusq; parente,
Et Creontiades: quos pater ipse necat.
Illa etiam Oxeam genuit. cum matre peremit
Hunc quoque, dum Stygio victor ab orbe redit.
Ex Paphia (si uera canunt) susceptus Ithoneus,
Ilus & ex aluo Deianira tuo.
Tlepolemmum nixa Astyocha est: Sardumq; Croninq;
Atq; Agilem, & Cynnum, cognita nulla tulit.
Telephus ex Auge est, lactatus ab ubere ceruæ,
Et pater Eurypylo, tum Cyparisse tibi.
A' Pyrrho Eurypylos cæsus fuit, iste dolore
Languit, arboreo stipite membra tegens.
Thessalus Alcida, Phidippus & Antiphus illo
Exorti certum non habuere torum.
Fertur Auentinus diuo quoq; ab Hercule natus;
Matre Rhea, ut uates Andicus ore sonat.
Inde Scythes, Scythica est regio quo dicta. Gelonum
Addimus: hoc populos de duce rumor ait.
Herculis Heracles dixerunt nomen Achæi,
Quod per Iunonem præmia laudis habet:
Viribus, infracta superans & mente labores,
Quos audax subiit obijciente dea.
Dictus ab altrice est idem Tyrimthius urbe,
Que Tyrim Argis proxima terra fuit.
Amphitryoniades, Alcmena matre creatus
Quod fuerit, cui uir contigit Amphitryo.
At quoniam Alceus pater extitit Amphitryonis,
Alciden uatum carmina sæpe uocant.

*Ipse puer geminos à cunis reppulit angues,
Elidens tenera guttura pressa manu.*

*Vastantem iuuenis Teumesia regna leonem
Strauit, & inde humeros tergo fultus abit.*

*Mox alium Nemeam iuxta, paruasq; Cleonas,
Qui leo funestus sub regione fuit.*

*Hospitio fretus pastoris forte Molorchi,
Perculit, & claua quam dedit ille necat.*

*Sunt tamen hunc illumq; putent qui prorsus eundem,
Et uaria priscos mente fuisse patet.*

*Lerneam absumpsit ferro, sed & ignibus, hydram,
Septenum posset quum renouare caput.*

*Mænaliū confecit aprum, quod in Arcade terra
Monstrum erat, infesto cuncta pauore tenens.*

*Hunc alij ad durum perhibent Eurysthea tractum,
Quum nondum letho succubuiisset aper.*

*Is tamen Arcadiæ uarijs à montibus hausit
Nomina, quos uersu non memorasse piget.*

*Mænalus est, Pholoë, Cyllene, atq; inde Lycaeus,
Quo Iouis ætherij templa uetusta sedent:*

*Parthenius, Lampheus, Nonacris, & ipse Erymanthus:
Vnde Erymantheum fama uocauit aprum.*

*Arthemiseus item. sed enim quia Thessalis ora,
Mænala, & Arcadicum continet omne solum:*

*Mænaliā consueta feram sunt carmina uatum,
Et magicos uersus dicere Mænalios.*

*Acripedem ceruam, atq; auratis cornibus, olim
Mænaliū solita est quæ coluisse nemus,*

Alcides

Alcides potuit celeri comprehendere cursu,
 Et captae spoliū cornuā fulua tulit.
 Stymphalidas summo percussit in aëre telis,
 Stymphalus Arcadico quas tulit orbe lacus.
 Corpore tam grandi uolucres, ut lumina possent
 So is, et obducta tollere nube diem.
 Taurum Cecropias immani corpore terras
 Vastantem, Herculae perdomuere manus.
 Victus et ablato cornu est Achelous ab iisdem,
 Se licet in formas uerteret ille nouas.
 Palma sequens illi uenit Diomede perempto,
 Threicijs olim Bisthonijsq; duce:
 Hospitibus qui suetus equos depascere caesis,
 His cibus Alcida subijciente fuit.
 Busirim Aegypti regem, qui proxima Nilo
 Diripiens, toto littore saeuus erat:
 Hospitis innumeri foedans quoq; templa cruore,
 Occisum illius obtulit ipse deis.
 Antaeum, Libycis cui regia Lixus in oris,
 Cui fuit immani corpore terra parens,
 Omnibus infestum, terraeq; mariq; cruentum,
 Perdidit, inq; ulnis compulit ire neci.
 Tum geminas pelago fertur posuisse columnas,
 Qua sese Oceano porrigit unda minax.
 Atq; duos montes, Abilam, Calpenq; recisos,
 Perpetuum solitos continuare iugum.
 Hesperidum uigili mala asservata dracone
 Aurea, confecta sustulit inde fera.

Gerionem triplici forma Tartesia nactum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablatis gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliavit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenei regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas vires & pondera clauæ
 Fugit, ubi auersas traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quæ dederat letho perditus ora uirum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadæ pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Fœdisfragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Unus abit tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatos,
 Sistere dum uellent prætereuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante pharetra
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogato,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostrauit. —

Prostravit cecum, soluit scopuloq; puellam
 Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
 Mercedem et tædæ natæ, tantiq; laboris
 Cum patre diuino semine pactus equos.
 Periurum posthac regem, et promissa negantem
 Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
 Deleuitq; urbem, et populos cum rege peremit,
 Abduxitq; illi qui puer unus erat:
 Sumere quem Priami nomen uicina fecit,
 Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
 Extremam Italiæ quum prædo Laciniis oram,
 Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
 Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
 Concidit, Alcidae percutiente manu.
 Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
 Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
 Alcmenæ genito, sæuorum est causa laborum,
 Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi.
 Atq; hinc Alciden telo penetrare trisulco,
 Iunonis mammam non timuisse ferunt.
 Terrigenam superi tremarent quum prælia, quisq;
 Interiore poli sede receptus erat:
 Nutabat curuum nimio sub pondere cælum,
 Casuros poterat terra timere deos:
 Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
 Orbem humeris subiit, sustinuitq; suis.
 Aut quum fessus Atlas humerum mutare pararet,
 Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrimthius olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Coeperat abstrusis oculuisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Siculas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium caestibus, ipse necat.
 Plutonem Pylis, ipso oppugnante, fauentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum
 Suslulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Sæuus imauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, & agros & cuncta terebat.
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,
 Deuius à recta coeperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit.
 Pascentemq; iecur non pereuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit. qua cæsa sagitta est.
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Laconum
 Tenaron ingressus, limina Ditis adit.

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
Cerberon, abstractum donat habere uiro.
Solvit & Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
Quae subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
Rursus in aërio sistere posse dedit.
Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
Ceperat hic solum uiolento iure, subacta
Herculis & Megara coniuge letus erat:
Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
Solvit, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
Mox furijs captus, saeva Iunone magistra,
Vxorem & natos sustulit ense suos.
Eurytus Oechaliae natam promiserat illi
Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem,
Perdidit illius cum patriaq; domum.
Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
Illius ut iussu quodq; subiret opus.
Senserat id coniunx, & Deianira morantem
Allicere ad sese credula posse uirum,
Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
Coniugis immemori misit habenda sua.
Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
Humidus & toto corpore sudor abit,
Ipsius occulto penetrauit membra ueneno:
Quod, nisi mors potuit dira lenare nihil.

HESIODI

Concidit ille igitur muliebri uictus amore,
 Qui nihi inuictum liquit in orbe ferox.

FINIS.

HESIODI VITA EX Volaterrano.

Hesiodus poeta Cumeus, puer olim una cum patre
 Dio, et matre Pychemede ex patria migrantibus,
 Ascrum Boeotiae oppidum perductus est, cuius ipse
 meminit in Ergis. Scripsit poemata, Theogoniam,
 Aspida, Heroidum mulierum catalogum, Epicedium
 in quendam Batracum, quem dicunt dilexisse: praeter
 ream Erga et hemeras. Decessit iugulatus noctu ab
 Antipho et Crimeno fratribus, putantibus per errorem
 sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt
 nonnulli antiquiorem Homero. Porphyrius autem,
 pluresque alij, post eum annis centum, ante uidelicet
 primam Olympiadae annis xxxiii. author Suidas.
 Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus
 in tripode scriptis apud Heliconem. Pausanias dicit,
 eum in certamine musicae fuisse repulsum, quod non
 didicerat una cum cantu cithariizare. Primus agriculturae
 praecepta tradidit, ut Plinius Lib. xiiii. scribit.
 Idem, teste Augustino Libro primo de fabulis scripsit.
 Adstipulatur et Concord. primus fabulas scripsit. Adstipulatur et
 Quintilianus Lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen
 accepit, quia uidetur primus earum author Hesiodus,
 nomine

V I T A.

nomine tamen *Aesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v i i i. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa prae-
cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da *Hesiodi* *Aristophanes* grammaticus esse non
putat: sed alterius, *Homericum* *Aspida* imitari vo-
lens. *Stesichorus* tamen ipsius esse testatur. Argu-
mentū eius, *Hercules* cū *Iolao* auriga suo proficiscēs
contra *Cygnum Martis* filium, eum simul cum *Cei-*
ca eius socero propē iam uicerat, nisi *Mars* illi *cly-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogo-*
nia, deorum genealogiam & fa-
bular narras.

2
ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ῥήγῃσι τῶν βιβλῶν τοῦ
Ἡσιόδου,

τῶν ὄργων καὶ ἡμερῶν.

τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους.

τῆς θεογονίας.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzi expositio librorum

Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiecto
etiam rerum & uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

Gerionem triplici forma Tartesia nactum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablati gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliavit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenei regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas vires & pondera clauæ
 Fugit, ubi auersas traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quæ dederat letho perditus ora uirum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadæ pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Fœdisfragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Vnus abit tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatos,
 Sistere dum uellent prætereuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante pharetra
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogato,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostrauit.

Prostravit cetum, soluit scopuloq; puellam
 Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
 Mercedem & tædæ natæ, tantiq; laboris
 Cum patre diuino semine pactus equos.
 Periurum posthac regem, & promissa negantem
 Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
 Deleuitq; urbem, & populos cum rege peremit,
 Abduxitq; illi qui puer unus erat:
 Sumere quem Priami nomen uicinia fecit,
 Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
 Extremam Italiæ quum prædo Laciniis oram,
 Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
 Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
 Concidit, Alcidae percutiente manu.
 Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
 Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
 Alcmenæ genito, sæuorum est causa laborum,
 Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi.
 Atq; hinc Alciden telo penetrare trisulco,
 Iunonis mammam non timuisse ferunt.
 Terrigenum superi tremarent quum prælia, quisq;
 Interiore poli sede receptus erat:
 Nutabat curuum nimio sub pondere coelum,
 Casuros poterat terra timere deos:
 Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
 Orbem humeris subiit, sustinuitq; suis.
 Aut quum fessus Atlas humerum mutare pararet,
 Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrimthius olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Coeperat abstrusis oculuisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Sículas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium cestibus, ipse necat.
 Plutonem Pylijs, ipso oppugnante, fauentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum
 Sustulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Sæuus inauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, et agros et cuncta terebat,
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,
 Deuius à recta coeperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit,
 Pascentemq; iecur non pereuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit, qua cæsa sagitta est.
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Laconum
 Tanaron ingressus, limina Ditis adit.

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
 Cerberon, abstractum donat habere uiro.
 Soluit & Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
 Quae subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
 Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
 Rursus in aërio sistere posse dedit.
 Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
 Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
 Ceperat hic solum uiolento iure, subacta
 Herculis & Megara coniuge letus erat:
 Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
 Soluit, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
 Mox furijs captus, saeva Iunone magistra,
 Vxorem & natos sustulit ense suos.
 Eurytus Oechaliae natam promiserat illi
 Rex, Iolén, stabili iungere connubio.
 Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem,
 Perdidit illius cum patriaq; domum.
 Inde Iolén raptam tanto dilexit amore,
 Illius ut iussu quodq; subiret opus.
 Senferat id coniunx, & Deianira morantem
 Allicere ad sese credula posse uirum,
 Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
 Coniugis immemori misit habenda suae.
 Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
 Humidus & toto corpore sudor abit,
 Ipsius occulto penetravit membra ueneno:
 Quod, nisi mors potuit dura leuare nihil.

HESIODI

Concidit ille igitur muliebri uictus amore,
Qui mihi inuictum liquit in orbe ferox.

FINIS.

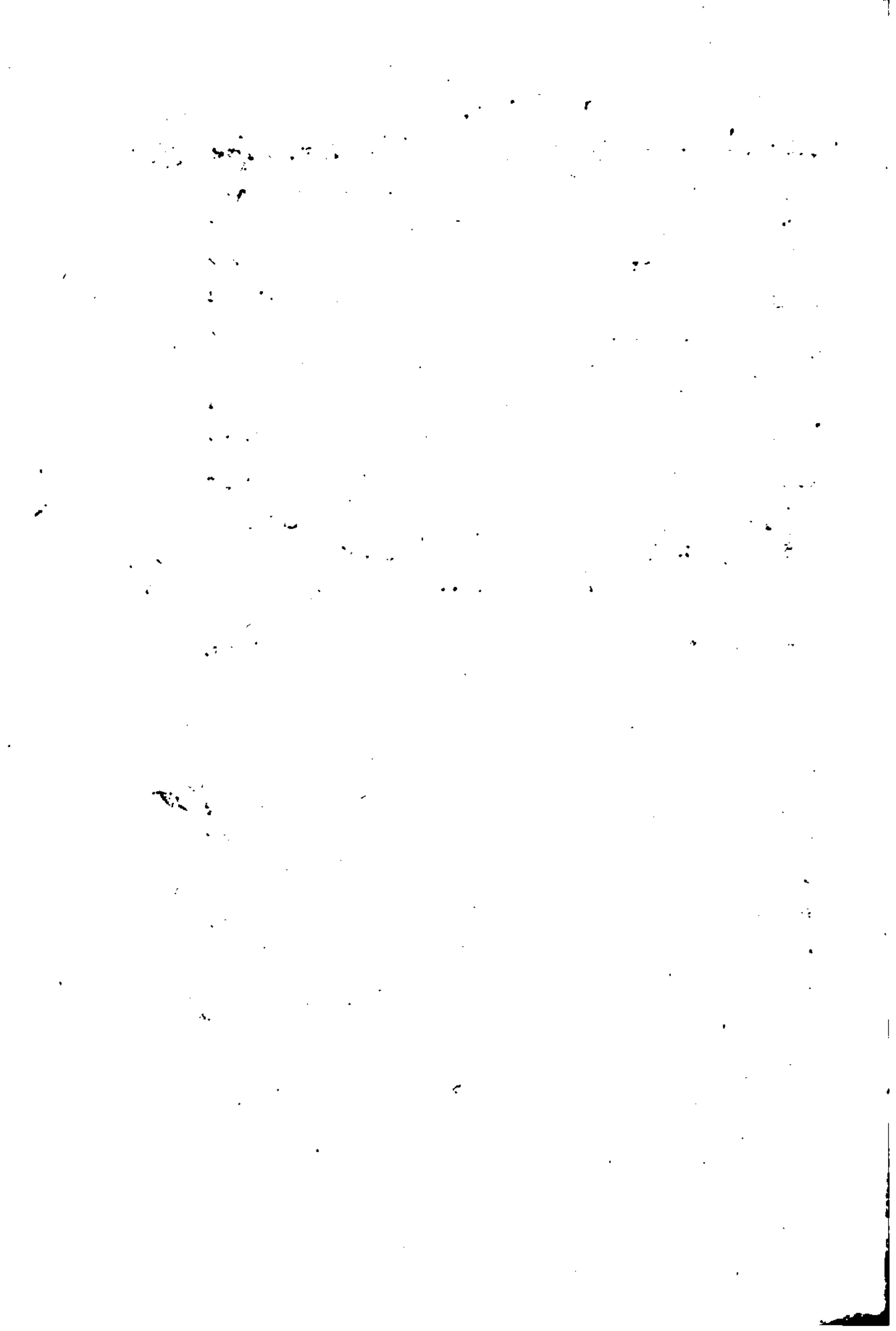
HESIODI VITA EX

Volaterrano.

Hesiodus poeta Cumæus, puer olim unâ cū patre Dio, & matre Pychemede ex patria migrantibus, Ascræ Boeotiæ oppidum perductus est, cuius ipse meminit in Ergis. Scripsit poemata, Theogoniam, Aspida, Heroidum mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batracum, quem dicunt dilexisse: præterea Erga & hemeras. Decessit iugulatus noctu ab Antipho & Ctimeno fratribus, putantibus per errorem sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorem Homero. Porphyrius autem, pluresq; alij, post eum annis centum, ante uidelicet primam Olympiada annis x x x i i. author Suidas. Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud Heliconem. Pausanias dicit, eum in certamine musicæ fuisse repulsum, quod non didicerat unâ cum cantu cithariçare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut Plinius Lib. x i i i i. scribit. Idem, teste Augustino Libro primo de Concord. primus fabulas scripsit. Adstipulatur & Quintilianus Lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen accepit, quia uidetur primus earū author Hesiodus, nomine

V I T A.

nomine tamen *Aesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v i i i. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa prae-
cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da Hesiodi *Aristophanes* grammaticus esse non
putat: sed alterius, *Homericum Aspida* imitari vo-
lentis. *Stesichorus* tamen ipsius esse testatur. Argu-
mentū eius, *Hercules* cū *Iolao* auriga suo proficiscēs
contra *Cygnum Martis* filium, cum simul cum *Cei-*
ca eius *socero* propē iam uicerat, nisi *Mars* illi *cly-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogonia*, deorum genealogiam & fa-
bularum narras.

2
ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ἐξηγήσεις τῶν βιβλίων τοῦ
Ἡσιόδου,

Τῶν ὀργῶν καὶ ἡμερῶν.

Τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους.

Τῆς θεογονίας.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzis expositio librorum

— Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiecto
etiam rerum & uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

3
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ

τζετζε δ' ἐκ γησις τῶν ὀργῶν καὶ ἡμερῶν
Βίβλου τοῦ ἡσίοδου.

εἶχοι ἰαμβικοὶ ποιοί.

Εκ τῶν πτοκλικῶν ἐρημνογράφων ῥημάτων,
ἡ Βίβλος εἶχε λικεῖνα καὶ ζάλιω.

Καὶ μακρὰ μικροῖς, καὶ γραφαὶς πολυσίχους.

Τζετζε δὲ λιγῶν αὐλοκίνητον πόθον,

Τὸν πρόκλον ἀφείς, καὶ τὰ τοῦ πρόκλου γράφει,

Ἀδρῶς ὁμῶτε καὶ σαφῶς, καὶ σιωτόμως,

Τῷ ἀσκραίῳ ἡμερῶν ταύτῃ Βίβλου

Σχολιογραφῶν, ἐκ νοῦς καταρτῶν.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ

πρόκλον, τὸν πρὶν δ' ἐκ γησιῶν τὸν ἡσίοδον, ὃ λέ-
γοντα τὰς μέσας ἐν τῷ ἑλικῶνι χορδῶν ταῖς σφαί-

ραις ἐννέα ὅσαις ὑδιβεδικύας. καὶ εἰς τὸ

αὐτὸ ἐν πσι κομπύτορον

καὶ ἀσφαίς.

Αφείς ὦ πρόκλε αὖ ἀρκρήμους λόγους,
Καὶ αὖ σφαιρικὰς οὐς τρέχεις ἀναδρόμους,
Ἐν οἷς καὶ μέσας δ' ἀκνύεις σφαιροδρόμους,
Κάτελθε μικρόν, καὶ ταπεινὰ μοι γράφει.

Α

ΕΙΣ ΕΡΟΚΛΟΝ.

μή πως αἰ κυλίσσαι σε θῆ σφαῖρας κάτω,
ῥίψουσιν εἰς γλῶ, καὶ ῥαγῆς ἑαυτίκα.
Ολιόθεός γάρ σφαιρεῖος εὐμπίας δρόμοθ·
Εἰ δ' ὅθελεις ἀνθρώπε πρὸς δροαμεῖν κάτω,
Ερόκνῃθι θῆν σῶν, ἰαὺν βραχὺ σφαιρωμάτων,
Καὶ θῆν ταπεινῶν ἡμεῖς ἀπῶν ῥημάτων,
Τῶ ἀσκραϊκῶ βίβλον ὀξυγούμενων,
Ακουε μικρὸν δυτέλων γεγραμμένων.

Τ Α Τ Ο Υ

ΤΑ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ ΕΡΟ-

λεγόμενα.

ΜΕΝ σοφός πρόκλος ἐπεξηγά-
 μεν· τὴν πρῶσαν βίβλον τῆς
 ὀργῶν καὶ ἡμερῶν τοῦ ἡσιόδου,
 ὅς γ' ἔστι γηραιῶν, καὶ φιλίππιν· σο-
 φίας ἀρμόδιον, ὅτε ἀξιὸν ἐξηγή-
 σεως ἐξεργάσασθαι. πρῶτα μὲν γὰρ
 ἐχρὴν διαίρεσιν φάναι τῆς ποιητῆς, εἰ τίνα τούτων
 χαρακτηρίσματα, καὶ τίνων τούτων οἱ περικείμενοι
 εἴπειτα τὸ γένος εἴπειμ' τοῦ περικείμενου πῶς τὴν ἐξη-
 γησιν, καὶ τίνι σωήκμασε, καὶ πόσας βίβλους ἐξ
 πονήσασθαι. τοῦ, καὶ ποίῳ τρόπῳ τὸν βίον κατέλυ-
 σεν. εἴτα τὴν βίβλον τούτου περικειμένου, πρῶ-
 τον μὲν ἀκριβῶς τὸν τούτου φάναι σκοπὸν· μετέ-
 πειτα δὲ εἰ τίς μυθικὰς ἱστορίας εἰς πλάττει, εἴτα
 καὶ ταύτας ἀλλογορήσαι, καὶ μέτρα, καὶ ταλοιπὰ
 τῆς ἀναγκαιοτόρων, σαφεινῶς καὶ διδασκαλικῶς
 τρόπῳ ἐπεξηγήσασθαι, ἀλλὰ μὴ λαβυρινθώδεις καὶ
 ἀσαφεῖς, καὶ χεῖρον μᾶλλον αὐτῷ πλεον ἐπεξηγή-
 σεως, ἢ πόρ τὰ περικείμενα πῶς ἐξηγήσιν. ὁ δὲ, ὅς γ'
 τούτων πεποικώς, ἀπεδιηγῆτως εἰ ἀκεφάλως, εἰ
 ὡς πόρ ἐξ ὑψηλοῦ καὶ ἐφόδου, καὶ τούτης συγ-

Β Ι Ω Ν . Τ Ο Υ Τ Ζ Ε Τ Ζ Ο Υ

παχυμύτης, πρὸς βάλα πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ πᾶ
 ρα ὁ καλῶς μετεωρολογεῖ καὶ συμφάξει ἱερμηνευσ-
 ρῶν, πᾶ δὲ τοῖς βιβλίοις ταυτολογῶν, ὅτι πᾶσι τοῖς
 ταῖς ἡμετέρας, πολὺς ἰσχυρὸν, ἀλυσίτελές ἐστι πονή-
 σατο συγγραμμάτων. ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμετέρας
 τῶν σοφωτάτων πρόκλου, παρὰ τὸν μοι. χωρητικόν
 δὲ μοι πρὸς τὴν ἐξήγησιν. ὑμεῖς δὲ ἀμφοτέρως τὰς
 ἐξήγησεις θύγντον παρὰ ἄλληλα ἀφιλέχθους καὶ ἀ-
 λαλήθους, οὗτοι τῶν πρόκλου, καὶ οὗτοι ἐμὸν ἀετιδῶν
 ἀφαικτείνετε, ὁπότ' ἂν καθαρώτερον πρὸς τὴν ἡσίο-
 δ' οὐ ποίησιν, ὅτι τὸ ἀληθὲς * πρόγονον ἀντιβλέπει
 σιν ἡλίου. καὶ πᾶσι αὐτοῖς ὁ πρὸς ἐκτενέστερας τῶν
 λέξεων πρὸς ἐθνη καὶ πῆρυγας. ὁ δὲ γὰρ ἀποιδ' ἀσέως,
 ἀλλ' αὐτὸς ἰσχυρὸν ἡμῶν τοῦ ἐγχείρημα. ὅσ' ὅσον ἀφ' αὐ-
 καὶ ἴσας, οἱ τινὲς ἡμᾶς εἰς τὸν ἀδελφόν οὗτον σωμα-
 θισαν. ἀφαικτείνετε γοῦν ἀφιλέχθους, καὶ τῶν ἐλπι-
 τοῦ ἡμῶν δὲ κατεκτάμενοι γίνεσθαι, καὶ τὰ βρέφη τῶν
 λόγων ἀκριβῶς δοκιμάσατε, ὁπότ' ἂν ἀφ' αὐτῶν
 πατρικῆς φέρει ἐμφάνειαν, καὶ ποῖον νότον δὲ τῶν
 ἡσίοδ' οὐ γονῆς, ἢ ἀτελὲς φέρειται, καὶ ἀμβλυθεΐαν
 ἐνέμα. καὶ κατὰ τὴν χρυσόπολιν πόαν, ἢ τὴν λυ-
 δίαν λίθον τὴν βάσανον, ὅτι πῦρ τὸ δοκιμαστικόν,
 ὅσ' ὅσον οἱ χρυσογνώμονες, καλῶς δοκιμάσατε. καὶ
 ὅτι ἡ φύσις τῶν ὑποθέσεων καταρκτητικὸν μοι.
 Γενεῖ μὲν τῶν ποικίλων ἀφαικτείνετε, καὶ πρὸς τὴν

καὶ ἐπιφέρει μὲν μικρὸν συγγραμμάτιον, αὐτὰρ ἁ-
 δαῖς συντιθέμενον ἰάμβοις. καὶ τοῦτο ἡμῶς δὲ ἀδελ-
 φῶν ἐκπεπνυμένον λίαν κάλλιστα καὶ φιλοτιμότατα,
 ὅτι τῇ τοῦ λυκόφρονος ὀργῇ σέβεται. ὅμως καὶ πάλιν τὰ
 κατελείποντα τούτων ἀναλαμβάνει, καὶ διαβραχίον
 λεκτίον μοι. ὁ δὲ λεπτομερέστερον εἰδέναι ταῦτα βε-
 λόμενος, ὅτι τυγχάνει τῶν αὐτοῖς, μὴ κατακνείτω τοῦτο
 πρὸ πάσης πυκνότητος ποιητικῆς περὶ τὸ γινῆαι. καὶ
 δὲ ἀκροατίον ἐν διακρίσει.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ
 ῥαψωδιοὶ, καὶ ἑτέροι τραγικοί. καὶ ἑτέρα μυρία ὀνόματα.
 κατ' ὀργάνον ἢ, καὶ οἱ ἀνωνύμως καλούμενοι ποιηταί.
 καὶ γνωρίσματα μὲν εἰσι λυρικοῦ ποιητῆ, τὸ πρὸς λυ-
 ρεῖαν τὰ τούτων ἀδελφὰ μέλη, ὡς τὰ πινυδ' ἀρσ, καὶ σκα-
 χόρσ, καὶ ἀνακρέοντος. μονωδοῦ ἢ γνωρίσματα, τὸ
 μονοπεσώπως ὑπόθεσις ἐφευρίσκει τῶν οἰανδ' ἢ ποίε,
 οἷός ἐστιν ὅτι τῇ ἀλεξάνδρῃ λυκόφρων. ῥαψωδιοῦ δὲ ὁ
 γέλως μετὰ χοροῦ τῆς καὶ πεσώπων. οἷος ἀριστοφά-
 νης, δῦπολις, φερεκράτης. τραγικοῦ δὲ ποιητῆς γνω-
 ρίσματα, οἷος οἶκτος, καὶ συμφοραί. οἷος δὲ ἀρχύ-
 λος, σοφοκλῆς, δουρίπιδης. ποιητὰς δὲ ἀνωνύ-
 μως ἐκεῖνοι κατ' ὀργάνον καλοῦνται, οὗσιν ἡ κα-
 ρακτερίζει ταῦτα τὰ τέσσαρα. μέτρον ἡρώϊον,
 μῦθος ἀλληγορικὸς, ἰσοπέδια, ἢτοι παλαιὰ ἀφῆγη-
 σις, καὶ πρὸς λίξις. ἢτοι ἡρώϊκῃ, καὶ ἀξιοματικῇ,

Β ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καὶ ἔσθ' ἡρώϊκῃ μίτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλὰ μὴ κατατῆ
 τριμυλὴ καὶ χθαμαλὴ. μάλλον δὲ ἐκ τῆς ποταφῶν
 τύτῳ, ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος τὸ κυριώτατόν ἐστι τῆς
 ποιητῆς χαρακτηρισμοῦ. γέγονασι δὲ τύτῳ τῇ ποιη
 τῶν, ἀνδρῶν ὀνομαστοὶ τέσσαρες. ὁ μικρὸς ὁ πολὺς,
 εὐπύμαχος ὁ κολοφώνιος, πανύασις, πείσανδρος ὁ
 καρμερδύς, καὶ ὁ ἀσκραῖος ὅτι ὁ ἡσίοδος, ὅτι ἐπε
 ξεγεῖται τὴν Βίβλον ἐπεβαλόμεθα.

Οὗτος δὲ ὁ ἡσίοδος σὺν ἀδελφῶν πέρεσι, πᾶσι
 ἐγγόνεσι διὰ τὴν πυκνότητάς. κατ' ὅσον δὲ ἐν τῇ λύ
 ρῃ. αὐτὴ ἡ κύμη, πόδι τὴν μυτυλὴν ὅσιν. καλεῖ
 ται δὲ νῦν φεικωνίς. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ κύμῃ, ὅθεν καὶ αἰό
 λος καὶ ἡ σιδύλλα τῆς ἰταλίας, κυμαίνον αἰολέων
 πονήτων ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὸ ἄπορον καὶ τὰ χρεῖα
 πρὸς τὴν πατρίδα κύμῃ φυγόντες, μετανα
 στεύουσι πόδι τὴν ἄσκραν, χειρὶ τῶν βιωτῶν, δύσ
 χεμόρον τὴν καὶ κακοδέριον, πόδι δὲ τοῦ πρόπο
 δας κειμένην τὸ ὄρεος τὸ ἐλικῶνος. κακεῖ κατοικοῦ
 σι. ποικίλῃ δὲ τῇ ἀνθρώπων πηγία σωιχημένην,
 συμβάλλει τὸν ἡσίοδον ὅσον, ἀφ' ὧν ἐν ἔσθ' ἐλικῶνε
 ποιμαίνει. φασὶ δὲ, ὡς ἐννέα τινὲς ἐλθῶσαι μῦσαι
 μυαῖκον, καὶ δρεψάμεναι κλώνας δ' ἀφ' ἧς ἐλι
 κωνίτιος, αὐτῇ ἐπιστίσαν. καὶ ὅτω σοφίας ἐπὶ
 ποικτικῆς ἐπεμφορήτο. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτου, ἀλα
 βῆσε καὶ ἀτρεκέσκετα, ὅτι πᾶσι ὁ ἡσίοδος πονήτων
 ἀνθρώπων

ἀνθρώπων, διὰ τὴν πυκνότητος, ὥς ποῦ τὸν ἑλικῶ
 ναζνόμενε. τὰ δ' ἐν τούτῳ μεμνηγόρη, καὶ ἄλλαι
 γοικῶντόρου λείακται. καὶ γὰρ ἐν τῷ ποιμαίνειν
 ποῦ τὸν ἑλικῶνα, καθόλου ὅπως ὁ ἡσίοδ' ὅναρ εἰ-
 δέν, ὅντινα γυναικας δ' αἰφνας αὐτῷ ψωμιζούσας.
 ἰδ' ἡλου γὰρ πάντως τὸ ὄναρ, ὡς πικρίας καὶ πό-
 νου μεταχρηκὸς τῆς παιδ' ὀύσεως, ἀειθαλῇ γρηνήσει
 ποιήματα. ταῦτα τῶν ἡσίοδ' ἐν ὅφει ὀνείρων
 τεθαμνίθ' καὶ διτυπνιδεῖς, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἀ-
 φεῖς, καὶ πόνοις ἐκδύς ἑαυτὸν καὶ μαθήμασι, τῶν
 ὀνείρων ἐπίλυσιν ἔξεπδράσεν. ἢ ποῦ τὸν ἑλικῶ
 να ποιμαίνων ἐρηγορῶς, καὶ ἄγρυπνος ὢν, σιώντες
 τε πῶς ἑαυτὸν γεγονῶς, καὶ πρεπόντα νοῦν ἐρη-
 κῶς, ἀρεδιδράσκει μὲν τὸ ὀυτιλές, καὶ ποιμαίνον,
 καὶ σκληρόδιον. καὶ πῶς δ' αὖ μὲν τῇ παιδ' ὀύσει,
 καὶ πόνοις πῶς καρτέρησας, μεγάλῃ καρπούται
 τὴν ὀυκλειαν. καὶ βίβλους τῶν αὐτῶν ἔξεπονέσας
 τῶ, ὡς ἐγὼ μεσῶν τε καὶ γνώσεως ἐπίσταμαι ψώμι-
 σμα. ὣς δ' αὖ φησι λάλου ἑλικωνίτιδας, ἑλαστομύνας
 ἑπανταχῶ, καὶ θαλούσας, καὶ κρυπτούσας, τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόδιον καὶ ἀφανῇ νομῶν ποιμνίων.
 οὐκ δὲ ἡμίθειον, χρηματίσαντα δ' ἰαφείης καὶ παι-
 δ' ὀύσεως. ὡς ποῦ καὶ ὁ σωφρονίσκου σωκράτης ὁ λε-
 δοξόθ', καὶ ὁ ἰχθυοπώλης δ' αμώδης, καὶ ὁ φιλτυμ-
 πανιστρίας ἀσχυῖης, σίμων τε ὁ σκυτεὺς, καὶ ὁ λα-

χαυνὸς δουρίδιος. ἔτι καὶ ὁ σκύνθης ἀσάχατος. καὶ
 ἄμφω τὰ δούλω, ἄλωπος, καὶ ἐπίκτυτθ. Ἐὶ ὁ σὺ
 ρος ῥήτωρ λακκιανός, ὁ λιθαφόος τε καὶ ἡμίδαλθ, Ἐ
 λοιποί. ὡς πρὸς Ἐ παρ' ἡμῶν ὁ χρυσογνάμων ἐκείνος σὺ
 πῆριχος. Ἐ ὁ νυῦ πόδιόν μ' ἔλ νικημένης οἶνοπράτης
 ἀρχιερός, ὅς δ' ὁ νυῦ ἐθέλει τοῖς πυνθεῶνθ' ὀξίπαδθ,
 ἀλλ' ἔτι τὸν οἶνον μιγνύει, Ἐ μεταβάλλει αὐτὸν ἀμφο-
 ρεῖς. ἔνθεν τοι μὴ τις τῶν νέων νρωχελίς καὶ ῥάθυμος,
 Ἐ ἀμβλύς ποδὶ λόγους τελείτω, καὶ μονονυχὶ καθύ
 δ' ἔτω τοῖς ποδὶ τὸν ἡσιόδου ἔσθρ μ' παταμύθ μύ
 θοις, καὶ παρ' αὐτὸν ἐπελθεῖν δ' αφνηφορέσας τινὰς
 παρθύνες καρασθκῶν ψωμιζέσας τὰς δ' ἀφνας, καὶ
 δεδωκυμλίας ἀκαρδιαίως σοφίζωμ. ἀλλὰ τῇ ἀλληγο-
 ρία ταύτῃ πῶσέχωμ, καὶ πόνοις πῶσκέμλωθ, Ἐ
 πάντας τούτους αὐτὸν πῶσκέμλυνε ἔχωμ ὡς πῶς πρὸς
 δ' εἶγμα, αὐτοδ' αὐτοδ' ὡς αὐτεχέωμ τῶν λόγων, καὶ
 μόχθω αὐτὸν θησαυρὸς ἔλ σοφίας λαμβάνωμ, τκιμδύε
 τω δ' ὅτ' πῶσκόλπιον. παρθύνες δ' αφνηφορέσας
 καὶ σοφίζέσας ἀκαρδιαίως, μηδείς ἐλπίζεται. Ἐὰν
 γάρ καὶ παρὰ τινὰς νυῦ παρθύναι καὶ αφνηφόροι
 ἀφίγονται, γυμνῶσιν πάντων, ἀλλ' ὅσοφισουνσιμ.
 ἔνθεν τε πάντες νέοι πονῆτε, καθεάπρ ἡσιόδθ, καὶ
 εὐρεψιδι μεσῶν, ὡς ἐκείνθ, καὶ δ' ἀφνας ἀμαράν-
 τες ἐλικωνίτιδας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθοπλα-
 σούμλαα ποδὶ τῆς τοῦ ἡσιόδου αφνηφαγίας, καὶ
 ἀγωγῆς

ἀγῶνις ἐκένε, καὶ τῷ παιδ' οὐσίας. συὸν κμκγῆσαι
 δ' αὐτὸν εἰ μὴν ὁμήρου φασὶν, οἱ δὲ καὶ ὁμήρου πρῶ-
 γγότερον εἶναι δ' ἰσχυρίζονται. καὶ οἱ μὴν πρῶγγυ-
 σόρου εἶναι ὡς ὁμήρου διιχυρίζομενοι, ὃν ἀρχαῖς εἶ-
 ναι φασὶ τῷ ἀρξίππου ἀρχῆς. ὁμηροῦ δὲ ὃν ἱερὸν τέ-
 λεα. ὃ δ' ἀρξίππου οὐτ' οὐ, ὅς ἐστιν ἀκάστου, ἀρξας
 ἀθλῶν ἐτελέ. οἱ δὲ συγχρόνως αὐτὸν εἶναι λεγον-
 τόν, ὡς τῇ τελευτῇ τῷ ἀμφιδάμαντι τῷ βασι-
 λέως ὀνόματι, φασὶν αὐτὸν ἀγωνίσασθαι, καὶ νῦν κμ
 κγῆσαι ἰσίοσθαι, ἀγωνοθετουμένων καὶ κείμεντων τὰ
 μέτρα πανίδου τῷ βασιλέως, τῷ ἀδελφῷ ἀμφιδά-
 μαντι, τῷ γὰρ ὡς ἀμφιδάμαντι, γανύκτρος
 τὸ λοιπὸν. ὁρῶντες γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους δ' ἐπὶ αὐτοχεδίων, καὶ ἀποκρίνασθαι.
 καὶ πᾶσι τὸν ὁμηροῦ τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τέ-
 λεα τῷ βασιλέως πανίδου εἰπόντων αὐτοῖς, τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐαυτῶν ἐπὶ ἀναλεξαμένους εἰπεῖν,
 ὁμηροῦ μὴν ἀρχετὴ λέγειν ὡς τὸ χωρίον, ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐπὶ ἀρξάμεντων ὅτι οὐκ.

Παῖς ἄρ' ἀσπίδ' ὁρῶν, κέρως κέρως, ἀνέρα δ' ἀνέρα,
 Ψαῦρον δ' ἰππόκομοι κέρως λαμπροῖσι φάλοις
 πιδύοντων, ὡς πυκνοὶ ἐφίεσσαν ἀλλήλοισι.

Καὶ πόραι τῶν τούτων. ἰσίοσθαι δὲ, τῷ πυλῆϊ
 δὲ ἀτλαγμονάων ὑπὸ τελλομενάων ἀπέρχεται, ὡς
 ὁμοίως ὁμήρου πρῶταίνα, μέχρι πολλῶν τῶν ἐπὶ. καὶ
 πάλιν

πάλιν ὑπὸ τούτοις οἱ πρῶτοι πάντες τ' ἐλογίζοντο
 στρατῶν, τ' ὁμηροῦ ἐκείνου. ὁ δὲ πανίδης ἐκείνου
 λαὸν ἠσίοδον, ὡς εἰρήνην. Ἐπεὶ γὰρ διδ' ἄσπον-
 τα, καὶ ἔκαστος ὁμηρὸς πολέμους καὶ σφαγίας.
 ἀλλὰ τοῦτα μὲν εἰσὶ ληρήματα τῶν νεωτέρων, καὶ
 πλάσεις τ' πρὸς ἀλλήλους ὀρωτημάτων, ἃ τῶν δὲ ὁ-
 μῆρος παρεκβελημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνου δ' ἡθῶν
 εἰρημένων. ὁμηρὸς γὰρ ὁ χρυσῆς, ὡς ἐγ' ὦμαι, μάλ-
 λον δὲ ἀκρεβέστεως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότε-
 ρος ἠσίοδον ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς αὐτὸν θυλλομενῆς
 ἐκείνος θεὸς ὄριμ' ἐσήσατο λόγον. καὶ κατὰ τοῦτον αὐ-
 τὰ πρῶτα καὶ αὐτὸς σεφάνος ἠνέγκαστο. ἀλλ' ἴσως ὁ
 ἑτορὸς ὁμηρὸς ἰὼν τοῦ ἠσίοδου ἰσχύοντος, ὁ τοῦ θυ-
 φρεῖωντος πᾶσις ὁ φωκὴς, ὁ καὶ τούτω τῶν ὄριμ' ἐπὶ
 σάμῳ. ἰαὶν τὰ ἔπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρός τῇ ὁ-
 μωνυμίᾳ πεπλησμενῶν, λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. ὁ-
 μηροὶ γὰρ πολλοὶ γέγονασιν ἑτοροὶ, ζήλω τ' παλαιῶν
 τῶν τούτου ἡλικίᾳ λαμβάνοντος. καὶ γὰρ καὶ τῶν
 φωκῆος ὁμῆρος τούτου ἑτορὸς ὑπάρχει νεώτερος ὁ-
 μηρὸς, ὁ τῶν θυρυάλλων ποιήσας. ἰὼν δὲ ὅτι πᾶσις
 ἀνδρομάχου, τοῦ γένει βυζάντιος. τὸν παλαιὸν δὲ
 ὁμηροῦ, διονύσιος ὁ λυκουργάφης φησὶν, ἐπ' ἀμ-
 φोटῶν ὑπάρχειν τῶν θεαϊκῶν στρατειῶν, καὶ τῆς
 ἐλίδ' ἀλώσεως. ἐκ τούτου γοῦν λογίζομαι, τοῦτον τοῦ
 ἠσίοδου εἶναι τετρακισίωμ' ἐπὶ πρὸ γήρευστον, ἀφίστα-
 τέλης

τέλει γὰρ ἢ ὁ φιλόσοφος, μάλλον δὲ οἶμαι ὁ αὖτε πρὸς
 πλοῦς σιωπᾶσθαι ἐν τῇ ὀρχομενίῳ πολιτείᾳ, σησι
 χροσὸν τὸν μελοποιὸν εἶναι φησι ὑὸν ἡσιόδου, ἐκ τῆς
 ἐπιμελὲς αὐτοῦ γνηθῆντα φησὶ ἀμφιφάνους, καὶ γὰρ
 νύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ φησὶ φησὶ. ὁ δὲ συσί-
 χορος ἔστι σύγχρονον ἢ πυνδαγόρα τῶν φιλοσό-
 φων, καὶ τῶν ἀκραγαντίνων φαλάειδι. οἱ δὲ, ὁμήρου
 ὑπερῶν ὅτι ἐπὶ. καὶ φησὶ καὶ ἡρόδοτος. ἀλλὰ
 καὶ αὖτε χρόνος εἰπόντες, ἐν οἷς ἔφασαν ἡμακύναι
 ἡσιόδου, εἰπὼν καὶ πόσας βίβλους ἔξεπον ἡσίοδο.
 βίβλους μὲν ἔτος ἑκατάδεκα συνεγράψατο, ὁμαρτος
 δὲ ὁ παλαιὸς ἰγ. τελοῦντα δὲ ὁ ῥηθεὶς ἔστι ἡσιόδου
 ἐν λοκείῳ, τοιοῦτο τρόπος. μετὰ τὴν νίκην ἢ κιν-
 τὸν νενικηκύναι φασὶν ὡς τελοῦντῃ ἀμφιδάμαν-
 τος, εἰς δελφούς ἐπορεύθη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὕτω
 σὶ ὁ χρησμός.

Ὀλβιὸς ἔστι ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν δῶμον ἀμφιπολύνει,
 ἡσιόδοτος μύθοισι τετιμωμένος ἀθανάτησι.
 Τὸ δ' ἢ τοι λέγει ἔσθαι, ὅσον ὑδικίσιναται ἡώς.
 Ἀλλὰ δὶός πεφύλαξο νεμέειο κάλλιστον ἄλσος.
 Καὶ γὰρ τοι θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

Ὁ δὲ τὴν ἐν πελοποννήσῳ νεμέειον φυγὼν, ἐν οἷ-
 νον φησὶ λοκείῳ ὑπὸ ἀμφιφάνους ἢ γανύκτορος
 τῆς φησὶ παιδῶν ἀναιρεῖται, καὶ ῥίπτεται εἰς
 τὴν θάλασσαν, ὡς φησὶ τῆς ἀδελφῆς ἐκείνων ἐπι-
 μέντω.

14 ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μενίω, ὅς τις ἐγγυηθήσεται σου. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ οἰκία,
 διὸς νεμεῖα ἰδρύου. μετὰ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ὑπὸ τῇ
 δελφίνῳ πρὸς τὸν ἀγιαλὸν ὅς τις ἔλατο τὸ σῶμα, με-
 ταξὺ λοκρίδ' ὅς τις καὶ θυβοίας. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν λο-
 κροί, ὃν νεμεῖα ἡ οἰκία. οἱ δὲ φονεῖς τούτου νεὸς ὑπὸ
 βαίνοντο, ἐπειρῶντο φυγεῖν. χειμῶν ὅς τις διεφθάρει
 σαν. ὁρχομενίῳ δὲ ὑπερὸν κατὰ χρῆσιν ὃν ἐκινῶντες
 τὰ ἡσιόδου ὅς τις, θάπηνουσιν ὃν μεση τῇ ἀγορᾷ, καὶ
 ἐπέγραψαν τὰςδε.

Ἀσκησὺν μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος

ὅς τις πληξίππο, γῆς μινύης κατέχει

ἡσιόδου, τοῖς πλείστον ὃν ἀνθρώποις κλέει ὅς τις,

Ἀνδρῶν λευκομενίῳ, ὃν βασιάνοις σοφίης.

Επέγραψε δὲ καὶ πίνδαρος.

Καὶ ἐρὶ δὲ ἡδύσας, καὶ δὲ τὰς ἀντιβολήσας,

ἡσιόδου ἀνθρώποις μέτρον ἔχωρ ὁφίης.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἡ τὰ πόδι τ' ποιητῆς ἀπάντα κατελέξα-
 μεν, φέρε λοιπὸν ὅς τις ὑπὸ γραφῆς τ' βιβλίου ἀψώμα-
 τα. ἡσιόδου ὅς τις ἡμέραι τὸ βιβλίον ὑπὸ γέ-
 γραπτόν, ἡδὲ διδασκαλία γεωργίας ὅς τις ἡμερῶν, καθ-

ἄς δὲ τὸςδε ὅς τις ποιεῖν. Οὕτω ὃ ὑπὸ γέγραπτόν πρὸς
 ἀντιδιαστολὴν τῇ ἐπὶ τῶν αὐτῶν πρὸς τε καὶ δεκα βι-
 βλίων ἀσπίδος, θεογονίας, ἡρωογονίας, γυναικῶν καὶ
 ταλόγος, ὅς τις λοιπῶν ἀπασῶν. ἔστι ὃ πρὸς ἀντιδιαστολὴν
 τῇ τ' μεγάλῃ ὁρφίης ὅς τις καὶ ἡμερῶν. ὅς τις ὁρφίης

ὀρφύως, ἥτοι τὸ πόδι γεωργίας, ὅτως ὅτι ἡ ἀρχή.
 Εἰ δὲ γεωπονίας σε Φιλομυρότου ἡμερος αἰρεῖ,
 καὶ τ' αὖτε χρυσέης γῆρας ἐντυύσαι ὄργα
 ταῖαν ὑδὶ ζείδωρον ἄγων εὐπαμπὸν ἄροτρον,
 ἢ γυροῖς ἐνὶ κλῆμα μεθυμναῖς κελίναςαι
 κατθεμνάαι, καὶ λαφὸν ὀπώρας εἰδ' ἀρ' ἐλέδαι,
 ἡμεῖς σκαπάνη τε λαχλῦσαι ἄμβροτον αἶαν.
 Αὐτίκα δ' ἡ τοι πᾶσαν ἐπιτυμῖν καταλέξω,
 ὅπως αὖ πανδία σελλῶν πεπύθοιτο.

Ὀμπνιὰ σοι δ' ἡμετροῦ, ἀερσινόω τε βᾶκχος,
 Δωρ' ἀναπεμπέμεναι, εἰ αὖτε τανὸρ ὄλβον ὀπάξειν.
 Καὶ τῇ Μ' ὄργων ὀρφύως, ὅτως ὅτι ἡ ἀρχή. αἱ δὲ
 ἡμέραι, ἥτοι αἱ ἐφημερίδες αὐτῶν, ἀρχονται ὅτως.
 πάντ' ἐδ' ἀπὸ μὲν αὐτῶν θεόδραδε, εἰ δ' ἐσ' ἀνώγει
 θυμὸς ἐπωνυμίας μοῖραν μῶνς κ' ἢ μοῖραν ἀκῶσαι
 Ρεῖα τοι ὄξερες, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσιν.
 Οἶνον τάξιμ' ἔχοντα λυρεῖ, μάλα γὰρ χρέος ὅτιμ
 ἰδ' ἔμεναι, ὡς αὐτὴ πᾶρχει κλῆθ' αὐτυγιμῶος.

Διαταῦτα πάντα τὸ βιβλίον ἰδιόγεγραπτόν, ἡσὶα
 δ' ὅργα εἰ ἡμέραι. ἔγραψε δὲ τὸ πρὸν βιβλίον ὁ ἄσις
 οὗτος, πῶς πέρσω τ' ἀδελφόν, πῶς αἰνεῖται ἀθικλῶ εἰ
 οἰκονομακλῶ πρῖνον παντοῖαν. εἰ πῶς ὁπωλὺ πῶς
 ὄργα, εἰ γεωργίας διδ' ασκαλίαν, πῶς δὲ καὶ κερῶν,
 οἷς δ' εἰ τὰς ἐργασίας ποιεῖσθαι, καὶ ἡμέρας σελλῶνς
 ὀποδαικνύειν, τίνος τε αὐτῇ ἀφραδῆς, καὶ τίνος
 ὀνήσιμοι.

ἀνέσται. μετὰ γὰρ τὴν πλούτην τῆς γονίας, καὶ
 ἑαυτῇ πονησίαν ἡσίοδ' ἔχει. πέρους δὲ αἰώνως,
 καὶ ἡσίοδ' ἔχει μὲν σωφρόνως, πέρους δ' ἀσώτως,
 καὶ ἀργὸν βίον διαβίου, τὴν τε ἰδίαν ἑστίαν ἀνέ-
 λωσε, καὶ τῇ ἡσίοδου τινὰ ὑφαίρου μὲν ἔχει, καὶ αὖτε
 δίκας ἐξηγούμην, ταῖς δίκαις κατέτριβε τὸν
 ἡσίοδον. ὅθεν ἔως τ' ἀργὸν βίον, καὶ ἑλπίστων δια-
 γωγῆς αὐτὸν ἀπ' ἐπὶ πῶν, δια τὸ παρόντος βιβλίου
 πρὸς γεωργίαν προτρέπεται.

Εἰ δ' ἐπὶ τις ἀκροίη, διατί τῇ ἡμερῶν τὰ ὄργα πρὸς
 τίθεικε, σὺ μὲν τὰς ὑποψύχας τῇ πολλῶν πάρε-
 λύσεις. εἰπέ γ', ὅτι κακῶς τὰ ὄργα πρὸς ταῖς ἀσώ-
 τως γὰρ καὶ ἀργῶς βιῶντα τὸν ἀδελφόν, ἔδει πρῶ-
 τα προτρέψαι πρὸς τὸ ὄργαζεσθαι, καὶ πρὸς ὄργων
 ἐπεῖν, εἴτα καὶ πρὸς τῇ ἡμερῶν, ὅν αἰς χεὶρ τὸ καθε-
 κασθαι τῇ ὄργων ὄργαζεσθαι. ἄλογον γὰρ ἰὼν, ὄργα-
 σίων ἡμέρας ὑποδείκνυειν, πρὸς τὸν μὴ κατακτείνῃ
 πρὸς ὄργα γινόμενον.

Μοῦσαι πειρίθην.) Ἰσὶον ὅτι ἀρίσταρχ' ἔχει
 καὶ ἔτορει, ὁβελίζουσι τὸ πρὸς ἡμῶν. καὶ πρὸς
 ξιφάνης ὁ μαθητὴς θεωφράστου, λέγων ἀπ' ὁμιλίας
 βιβλίου ἐντυχεῖν, ἀρχομνίῳ ἐν τὸν ὄργων, ὅκ' ἄρα μὲν
 ἔην ὀρίδων γένος.

Μῦσαι.) πρὸς τὸ μῦθον τὸ ζητῶν. αἰ πάντα ζητῶσαι
 καὶ ἀνδρείσκειν τῇ ἑαυτῇ ἀγχινοίᾳ. ἢ αἰ παρὰ
 πάν.

πάντων ζητούμενα. αὐτοὶ γάρ εἰσι καὶ γνώσεις. καὶ
 αἰμαλῶσαι καὶ ἐκτρέφουσαι τοῖς παιδὶ δύμασι. ἐπεὶ
 δὲ τις ἤρῃ ἀρρῶν, τίνῃ ἔνεκα φασὶν ἔνεα τὰς
 μῦσας εἶναι, καὶ ὅ πλείονας ἢ ἐλάσσονας, φερέ ὡς οἶον
 ἡμῖν πρῶτον ὅσον ὑπὸ λυσώμεθα. εἶτα δὲ εἴσομεν, καὶ
 δὲ ἔνεα μῦσας εἶναι. μετὰ δὲ τὰς τούτων μυθικὰς ἰστο-
 ρίας, ἰχνῶς καὶ σαφεστάτως, καὶ λεπτοτάτως ἀλλη-
 γορήσομεν, τίς τε ὁ ζεὺς, καὶ μῦσαι, καὶ πειρία, καὶ
 ἐλικῶν. καὶ ὑπὸ λυσώμεθα ἔπειτα, τίνῃ ἔνεκα ἐν
 τῇ θεογονίᾳ δὲ ἐλικῶνος τὰς μῦσας καλεῖ, ἀπὸ δὲ τῇ
 πειρίας ἐνταῦθα. ἔνεα εἰσὶν αἱ μῦσαι, ὡς ὅσον ζῆτ',
 ὅτε τετράγωνος καὶ τετραγώνος ὁ ἔνα τῷ ὅσιν ἀριθμός. τοι-
 αῦτα δὲ καὶ αἱ γνώσεις, διότι ὁ ἔνεα, πολλάκις πολ-
 λὰ ὅσιν. ὁ τρία γὰρ ἀριθμός, ἀρχὴ πλήθους. ὁ δὲ ἔνεα,
 γ' γ', ἥτοι πολλάκις πολλὰ. καὶ γνώσι δὲ μυρία εἰσὶ.
 ἄλλως τε ὁ δὲ ἔνεα μόνον εἰσὶν αἱ μυθικαὶ λεγόμε-
 ναι μοῦσαι, καθὼς σὺ τε καὶ ἑτοῖροι ὅσον δοξάζετε.
 ἀλλ' οὐ μὴν καὶ ὁ κρείντερος, τρεῖς φησὶν εἶναι θυ-
 γατράς ἀπόλλωνος, λιπιδουῶν, ἀρλωνίδεα, βαρυ-
 ὠδονίδεα. ἀπὸ δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἀσρικῶν, δὲ
 λέγει, διὸς τοῦ αὐτοῦ, καὶ πλοσίας νύμφης ἀρχὴν,
 μελέτω, θελξινόω, καὶ ἀοιδῶν. τινὲς δὲ πάντε αὐ-
 τὰς εἶναι φασί, καὶ ὀνόματα ἔχειν τῶν πάντε ἀειδή-
 σεων. ἐπίχαρμος δὲ ἐν τῇ τῇ ἥβης γάμῳ, ἐπὶ ἀλέγει,
 θυγατράς πέρι καὶ πηληϊόδεον νύμφης νεῖλῳ,
 6 τριτόνῳ,

τριτώλῳ, ἄστωπουῶ, ἐπῆαπόλῳ, ἀχιλωΐδα, τιπό-
 πλου, καὶ ῥοδίαν. πρῶτὰ δὲ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ ἐννέα
 λέγονται εἶναι· ἑλκιδῶ, θάλασσα, δύτορπη, τὸρψιχόρη,
 βρατὼ, πολύμνια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἱ μὲν τρεῖς, εὖρον αὖτ' μουσικοὺς τρεῖς τό-
 νους· τὸν ἀδρόν, μέσον, καὶ ἰσχνόν. τὰς τρεῖς πρὸς
 σωδίας· ὀξείαν, βαρεῖαν, πῶδιαπωμένην. αὖτ' τρεῖς
 χρόνους· ἐνεσῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα· πρῶτον, διδύτορον, τρί-
 τον. καὶ αὖτ' τρεῖς ἀριθμοὺς, καὶ τὸ τρίγωνον τῶν
 ἀσδρώων, καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἱ δὲ τέσσαρες, τὰς τέσσαρας διαλέκτους·
 ἰάδα, ἀτθίδα, δωρίδα, αἰολίδα, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ πάντε, εὖρον τὰς πάντε αἰ-
 οδήσεις, καὶ ὅμοια. αἱ δ' ἐπεὶ ἐπῆα, τὴν ἐπῆα χορδὴν
 λύραν, καὶ τὰς ἐπῆα ζῶνας, καὶ αὖτ' ἐπῆα ἄστρας,
 καὶ τὰ ἐπῆα πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἑτέρως
 τοιαῦτά τινα. αἱ δ' ἐννέα εὖρον, κλειὴ ἰσορεία,
 θάλασσα φυτουργία, δύτορπη αὐλούς, μελπο-
 μένη ὠδία, τὸρψιχόρη χορεία, βρατὼ γαμικὰ
 καὶ ὄρχησιν, πολύμνια γεωργίαν, οὐράνια ἀστρο-
 λογίαν, καλλιόπη ποίησιν. ὅθην καὶ εἰς τὰς τοι-
 αύτας εὐρέσεις, διὰς αὐτὰς ἐμυθόδυσαντο. καὶ μέ-
 σας ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσας ἐκάλεσαν. καὶ νῦν
 δὲ πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνὴ, ζῆτητικοὶ τινῶν καὶ
 ἐφδύρε

ἑφδύρεται, μουσικοὶ καὶ μῦσαι λεχθῆσονται· ὥς-
 πορ καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὑπὸ μελῶν μελῶται· καὶ
 γὰρ τοῖς φιλοτέχνῳ ἐκείνῳ διονύσῳ ὁσίριδι συνη-
 ποντο τὴν γεωργίαν διδάσκοντι, αὐλητρίδ' ὄν-
 ῃνῆα μουσικῶν ἀδύσαι, ἃς πορ μούσας ἐκάλεσαν.
 τινὲς δὲ ἑτέροι ταύτας τὰς ῥηνῆα φασὶ πρῶτας μῦ-
 σας γεγονέναι· καλλιχόρῳ, ἐλίκῳ, θυνίκῳ, θελ-
 ξινόῳ, τερψιχόρῳ, θυτόρπῳ, θυκελαδῳ, δῖ-
 αν, ῥινόπῳ· ἀγνοοῦντο, ὡς εἴκειν, ὅτι πορ παντῶ
 μοι ἔρρεθ· ὅτι πᾶς ἑφδύρετικὸς τέχνης τινὸς, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσαι γυνῆ, μουσικοὶ καὶ μούσαι κα-
 λουῦνται· ὁθεν οὐ μόναι ἃς οὗτοι φασὶν, ἀλλὰ καὶ
 μυρία ἑτέρα εὐρεθῆσονται· καὶ τινὲς μὲν ἃς πά-
 σας ἔφασαν μούσας, παρδόνους εἶναι φασί· τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μόναι, χωρὶς τῶν παρ' ἡσιόδῳ ῥηνῆα.
 τούτων γὰρ ἡλειοῦς μὲν καὶ μάγνηται, ἰάλεται
 καὶ ὑμναίεται· θυτόρπης δὲ καὶ ἀστυμόνται, ῥή-
 σται, ἢ κατὰ τινὰς τερψιχόρης· ἀπόλλωνται δὲ
 τοῦ κέρβανται καὶ θαλείας, παλαίφαται· οὐ-
 ρανίας καὶ ἀπόλλωνται, ἢ πέρου γηγμοῦς, λῖνται.
 μελπομένης δὲ, ἢ κατὰ τινὰς τερψιχόρης καὶ ἀχέ-
 λῶου, σερβῶνται· τερψιχόρης δὲ, ἢ μελπομένης καὶ
 λῖνου τοῦ ἀπόλλωνται, ἢ κατὰ τινὰς λαέρου, μέλ-
 πται· ὄρατοῦς δὲ καὶ ἀεθλίου τοῦ ῥηνῆα ὑμίωνται, ἢ
 φιλάμωνται, θάμυρις· πολυμνείας δὲ καὶ κελῶν,

τριτάτω, ἀσώπου, ἐπὶ ἀπόλιν, ἀχελώϊδα, τιπτό-
 πλου, καὶ ῥοδία. πρὸς δὲ ἐσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ ἐννέα
 λέγονται εἶναι ἑλκῶ, θάλασσα, δύτορπη, τὸρψιχόρη,
 βρατὴ, πολύνυια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἱ μὲν τρεῖς, εὖρον αὖτ' μουσικοὺς τρεῖς τό-
 νους· τὸν ἀδρόν, μέσον, καὶ ἰσχνόν. τὰς τρεῖς πλο-
 σωδίας· ὀφείαν, βαρεῖαν, πόδιασιν ὀφείαν. αὖτ' τρεῖς
 χρόνους· ἐνεσῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα· πρῶτον, διδύτορον, τρί-
 τον. καὶ αὖτ' τρεῖς ἀριθμοὺς, καὶ τὸ τρίγωνον τῶν
 ἀσδρόν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἱ δὲ τέσσαρες, τὰς τέσσαρας διαλέκτους·
 ἰάδα, ἀτθίδα, δωρίδα, αἰολίδα, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ πάντε, εὖρον τὰς πάντε ἀ-
 εθῆσεις, καὶ ὁμοῖα. αἱ δ' ἐπεὶ ἐπὶ, τὴν ἐπὶ ἀχελώϊδα
 λύραν, καὶ τὰς ἐπὶ ζώνας, καὶ αὖτ' ἐπὶ ἀσέρας,
 καὶ τὰ ἐπὶ πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἑτέραι
 τοιαῦτά τινα. αἱ δ' ἐννέα εὖρον, κλειὸ ἰσορίαν,
 θάλασσα φυπυργίαν, δύτορπη αὐλούς, μελπο-
 μένη ὀφείαν, τὸρψιχόρη χορείαν, βρατὴ γαμικὰ
 καὶ ὄρχησιν, πολύνυια γεωργίαν, οὐράνια ἀστρο-
 λογίαν, καλλιόπη ποίησιν. ὅθεν καὶ διὰ τὰς τοι-
 αύτας εὐρέσεις, διὰς αὐτὰς ἐμυθόδυσαντο. καὶ μά-
 σκας ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσης ἐκάλεσαν. καὶ νῦν
 δὲ πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνή, ζητητικοὶ τινῶν καὶ
 ἐφθύρι

ἑφδύρεται, μουσικοὶ καὶ μῦσαι λεχθῆσανται· ὅσ-
 πορ καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὑμνολογῶνται, καὶ
 γὰρ τοῖς φιλοτέχνῳ ἐκείνῳ διονύσαι ὁσίειδι συνεί-
 ποντο τὴν γεωργίαν διδάσκοντι, αὐλητρίδ' ὅ-
 ρνῆα μουσικὴν ἀδουσαι, ἄς πορ μούσας ἐκάλεσαν.
 τινὲς δὲ ἑτέροι ταύτας τὰς ὁρνῆα φασὶ πρῶτας μῦ-
 σας γεγονέναι· καλλιχόρην, ἐλίκην, θυνίκην, θελ-
 ξινόην, περψιχόρην, θυτόρπην, θυκελαδῆν, δῆ-
 αν, ὁρόπην· ἀγνοοῦντο, ὡς εἰκην, ὅ πορ παντῶ
 μοι ἐρρέθη· ὅτι πᾶς ἑφδύρετικὸς τέχνης πνός, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσαι γυνῆ, μουσικοὶ καὶ μούσαι κα-
 λοῦνται. ὅθεν οὐ μόνον ἄς οὗτοι φασὶν, ἀλλὰ καὶ
 μυθεῖαι ἑτέρας εὐρεθῆσονται. καὶ τινὲς μὲν ἄς πᾶ-
 σας ἔφασαν μούσας, παρδόνους εἶναι φασι. τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μόνον, χωρὶς τῇ παρ' ἡσιόδῳ ὁρνῆα.
 τούτων γὰρ κλειοῦς μὲν καὶ μάγνητος, ἰάλεμος
 καὶ ὑμνῆας· θυτόρπης δὲ καὶ ἀστυμόνος, ῥή-
 σος, ἢ κατὰ τινὰς περψιχόρης· ἀπόλλωνος δὲ
 τοῦ κέρβαντος καὶ θαλείας, παλαίφατος· οὐ-
 ρανίας καὶ ἀπόλλωνος, ἢ πέρου γηγμοῦς, λῖνος.
 μελπομένης δὲ, ἢ κατὰ τινὰς περψιχόρης καὶ ἀχε-
 λῶου, σερβῶντος· τορψιχόρης δὲ, ἢ μελπομένης καὶ
 λίνου τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ κατὰ τινὰς λαῖου, μέλ-
 πος· ὄρα τοῦς δὲ καὶ ἀεθλίου τοῦ ὁρνῶντος, ἢ
 φιλάμωνος, θάμυρις· πολυμνείας δὲ καὶ κελῶν,

εἴτε χειμάρρου τοῦ ἀρεῖου, τριπτόλεμου. καλλιό-
 πης δὲ καὶ οἰάγρου, ὀρφύς. ἀλλὰ τί μακρηγορεῖς
 ἀναγκάως ἡμᾶς ἀναγκάζεις; καὶ τὰς ἀκούας τῶν νέων
 θολοῦν, ἀποδαντολογίαμ εἰκαίαν, καὶ μισῶν κατὰ
 λόγον γράφοντας, καθάπερ εἰ μὴ τζετζης ἐτύγχα-
 νομ, οικονομίαν εἰδὼς, καὶ σαφινύσαν ἀσπασόμενος,
 καὶ χρίζων πλείστα γράφειν ἐκείναια, βραχέσι συγ-
 γράμμασιν, ἀλλ' ὅ βραχέα καὶ φαῦλα ποδινγνωμέ-
 νοις ἐκφέρειν καὶ μακροτάτοις ῥήμασι· καθάπερ τι-
 νες οἰκματῖαι, καὶ λεγαύγασοι. ἀλλ' ἰδοὺ σοι πειδόμε-
 νος ὁ ζήμαρτήκα, καὶ τὸν λόγον τοῖς λήροισι μισῶν
 καταλόγοις, ἐκτέτευχα. νυνὶ δὲ ὥσπερ καὶ τῶν ἐμελ-
 λου βραχυλογήματι τζετζικῶ, τὰ ποδὶ τῶν ψυδου-
 νύμων τούτων μισῶν, καὶ ἐτόραπλείονα συμποδὶ
 λαβῶν, λεφαλαιωδέετρον ὄρω, ποδὶ τῶν ἀλκιδῶς καὶ
 ὄντως ὁσῶν γράφωμ μισῶν, τότε δικαίως τὸν λό-
 γον παρεκτείναιμι. τὸ δὲ νυνὶ ἄκρον πολυλόγημα,
 σὸν λογιζέσθαι ἁμάρτημα. καὶ δὴ κατ' ἀνάληψιν,
 ποδὶ τῶν φαύλων τούτων μισῶν, λεφαλαιωδέε-
 ρον καὶ κυριώτερον ἄκουε.

Πολλὰς μὲν ὅν πολλοὶ καὶ διαφόρους ἔφασαν εἶναι
 τὰς μύσας, τοῖς ὄρκοις, καὶ τοῖς ὀνόμασι. καὶ τὰς Ἰ-
 εῖν πρῶτης φασί· τὰς δὲ παρ' ἡσιόδου ἑννέα, ἐπὶ πᾶσι
 δ' αὖς πεκῖν, ἃς καὶ διὸς λέγουσι θυγατέρας, ἐκ μνη-
 μοσύνης αὐτῶν γημνηθείας ἐν πειρίᾳ, ἑννέα ἡμέρας
 συγκα-

συγκαθιδύοντι αὐτῇ. αἱ γρηνηθεῖσαι ᾧ ἐν πιερίᾳ,
 πρὸ τοῦ ἐλκεῖν αὐτὴν χωρδύουσι, καὶ τοῦ αὐτῇ πατόρα
 γεραίρουσι. καὶ πόδι μὲν τῇ λοιπῶν μυσῶν ὡρπὸρ
 φασίην, ἰδίᾳ γυναικας τοῦτας εὐρέλικας γρηνέας τεχ
 νῶν, καὶ βιωφελισάτων τινῶν. καὶ δ' αὖτε μούσας
 λεληθῶσαι, ἅς τῳ ὡς ἀληθῶς μύσας, ὅτι γνώσεως. ὅθεν
 καὶ μυριάδας μυρίας μύσας αὖ τις καλέσειε, καὶ ὅ
 μόνας ὅσας ἐκείνοι, εἴ πορ εὐρίσκει τινὰς εὐρέτιδας
 βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ' ἡσιόδῳ ἐν
 νία λεγόμεναι, οὗτε ἐννία, ὅτε γυναικὸς φθαρταί,
 * αὖ θεαί. ἀλλ' ὅδε παῖδας τίκτειν ἐπίσαντο. ἀλλὰ
 μῦσαι μὲν ὅστις, ἡ δ' αὖ παῖδ' οὐσεως γνώσις, ὅχ' ἡ αὐτο
 φυῆς καὶ ἀδιδ' ακτῶ φρόνησις. μῦσαι δὲ λέγεται,
 πρὸ τοῦ ὑπὸ πάντων ἢ τῇ πλείονων ζητεῖσθαι, ἢ πα
 ρὰ τοῦ πόδι πολλῶν ζητεῖν, ὅτι πολυπραγμονεῖν. συλ
 ληπτικῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς ἡ μῦσαι, μῦσαι ἐκλή
 θησαν. καὶ ἐννία μὲν εἰν μυθολύονται, ὡς τρεῖς τρεῖς,
 ἢ γὰρ πολλάκις πολλά. ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς, πλήθος
 ἀρχή. καὶ γὰρ ἡ καθόλου γνώσις μονοειδ' ἡς ὅστις, καὶ
 ἐπλη. ἀλλ' ἐν ταῖς κατὰ μέρος πόδι γνώσεσι τε καὶ
 ἐφ' οὐρίεσι, εἰς ἀπειρον παρεκτείνεται. αἱ γὰρ ἐν
 ἀνθρώποις γνώσεις, ἀμυνδραῖτε καὶ μετρικώταται,
 καὶ ὅχ' οἷα πρὸ θεῶν, ἐνιαῖα τε καὶ ὁλόκληρα.
 γρηνῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῖν αὐτοῖς γνώσεις αἱ μῦσαι,
 ἐν τῇ πιερίᾳ, ὅτι τοῖς διόσι, ἢ γὰρ τοῖς νοοῖς οἰκηθῆναι

Ἡλίκων, ὄρος, ποὺ φέρει τὰ Ραυναῖο, Ἀπολλῶνι & Μῦσῳ
ἵκεν ὡς, ὡς ἐλίκωνιαι παρθένοι Μῦσῳ, Ρ. 1. 545.

22 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ἰδοὺ πόδι τὴν κεφαλὴν ἡμῶν τόπω· γῆθα τὰ πόνε
καὶ πιμελῇ, καὶ ἀγχινοῦσατα ῥέουσι, τὸ δῖος ἡνέας
ἡμέρας μιγνύς τῇ μνημοσύνῃ· τουτίσι τὸ νοός πολ
λάκεις ἀναπολήσαντῳ, καὶ μνημονόυσαντῳ, ἃ
ἀνέγνωκε, γηνηθεῖσαι δι' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τριαύτῃ
πικρίας, ὅκ ἐν Ἰδοὺ ὄρει, χορδύσιμ ἐν Ἰδοὺ ἐλίκωνι τὸν
αὐτῷ πατόρα δία + ὑμνουσῶν. τουτίσιμ, ἐγγρα
φεῖσαι ταῖς βίβλοις, ἐλίσσονται, καὶ πόδιφῃ οὔται
πανταχοῦ, δίκλῳ χορείας ἐκρύπτουσαι τὸν αὐτὰς
γηνησάμενον νοῦν. ὅτω τὸ τὸ νοός οἰκητήριον, ἐγὼ
πικρίαν καλῶ. τὰς βίβλους δὲ, ἐλίκωνα, ἐν αἷς πε
ριχορδύσιμ αἱ μῦσαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγράμμα
τα. οὐ γὰρ ἐλίκωνα ὅρη καλεῖμ ἐνθάδε γινώσκουσι.
καὶ σφαίρας ἡνέας, ἐν αἷς αἱ μῦσαι κατὰ τὸν πρό
κλον βαδίζουσι, ὅ δεδδικῶναι τὸν ὀχιδοῦ. ἀλλ' ἐπεὶ
διεξήλθομεν πόδι δῖος καὶ μυσῶν καὶ πικρίας καὶ
ἐλίκωνῳ, εἰπωμὲν καὶ πῶς μυσῶν ἔφασαν πᾶν
δας, αὐτὸς ὅσπορ εἰρήκαμεν. ἰάλεμον δὲ μὲν, καὶ ὑ
μνίαμον, ἐλκίς μῦσης πᾶνδας φασί, ἡ γὰρ ἱστορικῆς
γνώσεως· πρὸς τὸ ἐλκίω, τὸ δοξάζω, λεγόμενον· ἡ
γὰρ ὁ μὲν τὰς θελωδίας, ὁ δὲ τὰς ὑπὲρκαλουμνίας
ἐφδύρεν αὐτάς. ῥῆσοι δὲ, ὅτι ὀυτόρπης, ὅτι τῷ πρὸς
κόσμον καὶ ὡραιότητα σώματῳ καὶ σολισμῶν ὅ
παρῦφω, εὐρετῆς ἐγγόνει. ὡς τὸ κόσμιον τούτου
ἐν τοῖς πολέμοις παρίσσοιμ ὁμῶς, λέγων,

Ἀρμα

Αρμα δ' εοίχουσιν τε καὶ ἀργύρεον ἤσκηται.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἵνα μὴ μακρολογῶ. θαλείας ἣ πάϊς
ὁ παλαίφατος λέγεται, ὡς τὰ πόδι φυτευγίαρ
συγγεγραφώς. λῖνον δὲ ὁ ἔρηνίης, ὡς πόδι ἔρηνος καὶ
κόσμος παντός σωταξάμενος. μελπομένης, ἥ κα-
τὰ πινας τερψιχόρης καὶ ἀχελώος, σελῶδον, ὡς μελ-
πῶν καὶ χορδῶν εὐρεταί. δράκους θάμυρις, ὡς
πρῶτος δρωτικὰ σωταξάμενος. πολυμνίας δὲ
πάϊς ὁ τριπρόλεμος, ὡς γεωργίαρ εὐρύων, τὴν πολ-
λοῖς ὕμνου μεδίω, ἥ τὴν ποδητείαν καὶ πολυμνή-
μονα. καλλιόπης δὲ ὀρφεύς, ὡς καλλιλογίας ποιη-
τικῆς εὐρετής, καὶ ὕμνων τῶν εἰς θεοὺς. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πάλιν τὸ μακρολόγημα, σὺν ὅδῳ. ἄνωδι γάρ
παρὰ σοῦ πλοτραπείς ἀπάσας τὰς μύσας εἶπῃν,
ἵπῃ καὶ τοῦτων παῖδας κατέλεξα, πρέπον ἐ-
δόκει μοι, καὶ περὶ τοῦτων ἀλληγορεῖν. ἐπεὶ δὲ
καὶ πόδι τούτων ἠλληγορήσαμεν, φέρε καὶ τοῦτο
ζητήσωμεν.

Διατί ἂν ᾖ περὶ πειρίας ἦνταῦθα τὰς μύσας καλεῖ.
οὐ μὲν γὰρ γε ἂν τοῖς ἐλίκωνος, ὡς ἦν τῇ θεογονίᾳ
ποιεῖ, καὶ γὰρ ὁ ποιητής ὦν ἐλίκωνος, ὡς πε-
ρὶ τὴν ἀσκήσαν οἰκῶν. λύσις κατὰ πρόκλον· καὶ ὁ
μὲν φιλοσοφώτατος πρόκλος, παιδ' εὐπικῶν τρό-
πων τοῖς φησι ποιῆσαι τὸν ποιητὴν, ὑπογραμ-
μὴν τοῖς παιδ' ὀνομαζομένοις τιθέντα, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία

24 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ὁζαίρειν, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ' ἐτόροις χρῆσά πεποτιμώ-
 τόρα δοκεῖν τῇ οἰκείῳ. καὶ πτερίαν ἐπάγει, καὶ ἐ-
 λικῶνα, καὶ σφαίρας, ὧν αἷς χοροῦειν λέγει τὰς μῦ-
 σας. ἐπὶ ᾧ τὸ φησιν ὁ πρόκλος, διελονότι ὁ θνεῖον,
 καὶ οὐχ ἡσιόσθου ὅτι τὸ προῖμιον, ἐκ τε τοῦ πολλοῦς
 ἔντυχον τούτω τῷ βιβλίῳ ἀπλοσιμιάσω, καὶ μὴ
 ἐκ τοῦ ἔνταυθα μὲν τὸν ποικτῶν ἐκ πτερίας τὰς μῦ-
 σας μῦσας καλεῖν. ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ, ὁζ ἐλικῶνθ.
 ταῦτα μὲν ὁ πρόκλος. λύσις ἡ τοῦ τζέτζου. ἡμεῖς
 δὲ μικρόν τι μακρολογήσαντες, διαδοικάνωμεν τῇ
 ἀλήθειᾳ, τίνθ ἔνεκα ὧν τῷ πῶντι συγγραμμά-
 τι τὰς μούσας ἐκ πτερίας καλεῖ, ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ
 ὁζ ἐλικῶνθ. διπλᾶς ἐγὼ τὰς πτερίας καὶ αὐτὸν ἐλ-
 κῶνας γινώσκω, πραγματικῶς τε λεγομενίας, ᾧ κα-
 τὰ τὰς ψυχικὰς ἐνεργίας. καὶ τὸ μούσης δὲ ὄνομα,
 τριχῶς οἷδ' αὖ νοῶμεν. πραγματικῶς, ψυχικῶς, καὶ
 σοικειακῶς. καὶ πραγματικῶς μὲν πτερία καὶ ἐλ-
 κῶν, ὅρη καὶ πόλεις βοιωτίας. καὶ ἡ μὲν πτερία πρό-
 τὸρον ὑπὸ πτέρᾳ κτηθεῖσα, ὑπὸ πτέρᾳ τοῦ μεθώνης
 ἀδελφῶ, πατρὸς δὲ λίνθ, πτερία ἐκέκλητο. ὕστερον
 δὲ λύνκθ ἐκλήθη. ἥς ᾧ τῶ ἀρχλῶ ἔχον ἀέροπος,
 ὁ πρὸν βύτατθ τῇ ἡμαδίῳ παίδων, καθεῖ-
 μελιασεύς φησι ὅτι ἀδελφικὰ σιωταφάμενθ. ἐλ-
 κῶν δὲ καὶ κιθαερῶν, ἀπ' ἐλικῶνος καὶ λιθαερῶνθ
 ὧν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἱ τινὲς πρὸς ἀλλήλους
 ἐπολέμῃ

ἐπολέμησαν. καθὼς ὁ κυρίως λυσιμαχῶς ἐν τῷ
 πρώτῳ ποιητῇ ἰσορεῖ, ὅτω πραγματικῶς ὅρη γινώ-
 σκω τὸν ἐλικῶνα καὶ πειρίαν. ἢ τὰς ψυχικὰς δὲ
 δυνάμεις πειρία δὲ, τὸ τῷ νοῶς διὸς οἰκητήριον, ἢ γὰρ
 πολυγισινὸν, ὅζ οὐ ὡς καὶ πρὶν ἐφίω τὰ πύονα καὶ
 ἀγχινούετα ῥέουσιν. ἐλικῶν δὲ, τὸ τὰ νοηθέντα
 καὶ γνωσθέντα καὶ λογισθέντα γραφίῳαι βιβλίοις,
 καὶ ποσειλίσσεσθαι πανταχοῦ. καὶ τὸ τῆς μούσης
 δὲ ὄνομα, ὡς πρὶν ἐφίω, τριχῶς οἶδ' αὖ νοοῦμενον· ψυ-
 χικῶς μὲν, ἢ καθόλου γνώσις νοεῖται. σοικεικῶς
 δὲ, ἢ τῇ ἀσέριω, καὶ τοῖ παντὸς κόσμου μουσικωτά-
 τῃ καὶ ἡναρμόνιῳ λίνῃσις. πραγματικῶς δὲ, οἱ εὐ-
 ρεταὶ πινῶν καὶ εὐρέτιδ' οὐ, μῦσαι ἢ μέδεξιμ τού-
 των καλοῦνται. νῦν δὲ, ὅτε ποδὶ τῷ μερικῶν μουσῶν
 ἀλέγεται, ὅτε ποδὶ τῷ μουσικῆς τοῖ παντὸς τῷ τῇ
 ἀσέριω λινήσεως, ἀλλὰ πρὶ τῷ ψυχικῆς μόσης, ἢ γὰρ
 τῷ γνώσεως, ὡς ἀρχαιοτρόπως συλληπτικῶς ἀπὸ τῆς
 πόρος μόσης καλεῖ. τῷ εἰνότως μὲν * αὐ μὲν αὐτὰς
 ἐκ τῷ πειρίας. ἐν δὲ τῷ τῷ θεογονίας ποιήματι, ὅζ
 ἐλικῶν. ἀκούει τοῖγαροῦ ὄρανοδρόμε πρόκλε, ὁ
 πολλὰ βροντῇ, καὶ μετάρσια τρέχων, ἐκ τῇ ὑ-
 ψιλῶν καὶ μετὰρσιω δρόμων. νῦν μὲν ποδὶ φυ-
 τουργίας καὶ γεωργίας ἡσίοδ' πρὸς τὸν ἀδελφόν
 τῷ διδασκαλίαν ποιούμεν, ἐπεὶ τὸ σύγγραμ-
 μα ταπεινὸν τυγχάνει καὶ ὀυτελές, εἰνότως ἐκ τῆς

πειρίας καὶ τοῖς οἰκείοις νοῦς, τὰς μούσας, ἤγοιμι τὴν γνῶσιν καλεῖ. Ἐοίονεῖ ἅφ' ἑαυτοῦ λέγει τὸ σύγγραμμα ὡς ἐκτίθεσθαι. ὃν δὲ τῇ θεογονίᾳ πόδι τ' τοῦ παντός θεογονίας διολέσκειν, ἐπεὶ μέγα τὸ σιῶταγμα ὡς καὶ φυσικώτερον, ἀρμοδίως ὅζ' ἐλικῶνθ' ὑπὸ καλεῖται τὰς μούσας· τουτίσι, πῶς κατασκοπεύει, λέγει, ὅτι πόρι ὦν ὃν τῇ θεογονίᾳ ταύτη μέλλω εἰρῆναι οὐδὲν ἅπ' ἑαυτοῦ δοῶ, ἀλλ' ἅρ' ἐλὶ μούσας καὶ γνώσεως, ὡς ὅζ' ἐλικῶνθ' καὶ βίβλων ἐτρύγησα. ὅτω τὰς πειρίας, οὕτω αὖ ἐλικῶνας, οὕτω τὰς μούσας νοῶ. οὕτω καὶ τὸν ἡσίοδον νῦν μὲν ἐκ πειρίας ταύτας καλεῖν λέγω, ὅζ' ἐλικῶνθ' δὲ ἐκείσε. τὸ δὲ μούσας ἢ θεὰς τινὰς καλεῖν, πῶς τὸ λέγειν ἃ τις ἐθέλει, μῦθ' ἁλλογενεὶς ὅστις· ὁ πρῶτος τυγχάνει ποιητικὸν χαρακτηρίσματος. τὴν γὰρ ἰδίαν γνῶσιν, καὶ ὅχ' ἐτόραν τινὰ, ὃ θεῶν, ὃ γυναικῶν παρακελεύεται λέγειν.

Οὗτος τὸ πῶς οἰμίζετοιοῦνθ'· ὡς μούσαι καὶ γνώσεις, αἰετίζονται καὶ αἰετίζονται τὸν σφέτερον ἑμέτερον πατέρα. ἐλλειπτικῶς δὲ καὶ σιωπώτως λέγει τὸν δία, ἤγοιμι τὸν νοῦν. καὶ ἔτσι καὶ τὸν δία πῶς αἰετίζονται τῇ γραφῇ, ἢ τὸ εἶναι γραφόντες. δ' οὕτως δὲ πειρίσθην, ἤγοιμι ἐκ τῇ πειρίας, ἤγοιμι τοῖς ἐμὸν λογιστικῶν αἰσθητικῶν. ὃν ἐπέτετε ἑῖπατε ὑμῶσαι, ὃν αἰσθητικῶν καὶ ἐπέσι καὶ ποιήμασι. δ' ἅ ὅν τινὰ, λέπει, τὸν τρόπον.

τρόπων. οἱ ὁμοῦς καὶ ὁμοίως ὑπαρχόντες βροτοὶ καὶ
φθαρετοὶ ἄνδρες, εἰσὶν ἄφατοι, καὶ ἄδελφοί, καὶ ἀνό-
μαστοι, φατοὶ τε καὶ ὀνόμαστοι καὶ ἐπίδοξοι. τὸ βαρ-
βάροι δὲ καὶ ἑλλήνες, πόλεισόν τε πρόκλειόν ὄσι. ὅτι
αὐτὰ ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ, πῶς οἱ ὁμοίως φθαρετοὶ ἄν-
θρωποι, οἱ μὲν εἰσὶν ὀνομαστοὶ τε καὶ πλόσιοι, οἱ δὲ ἄ-
δελφοί. εἴτα πρὸς ὧ ποιοεῖ τῇ μῦθον, ἥ γου τιὼ γνῶ-
σιν αὐτοῖς, λέγουσαν ταῦτα ὅτω γίνεσθαι ἔκκητι, καὶ
βυλῇ τοῦ διός, ἥ γου φιλίμαρμυλῆς. ἀλλὰ πρότερον
ἠσαφῆσαντόν τοι Ζεὺς ὄνομα ὁσαυχὼς λέγεται, εἴ-
τα καὶ τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν. τὸ θεὸς ὄνομα, καθο-
λικῶς ὡς ἀκριβοῦς λεγόμενον, πᾶν τι σημαίνει· σοφὸς
βασιλεὺς, τὰ σοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ τὰ
πάθη, ὡς φιλίμαρμυλῆς, ἥν ἑτέροι πρόνοιαν ἐκάλουν.
ὅτω μὲν ὃν ἀνωτέρως τὸ θεὸς πρὸς ἡμᾶς λέγει. ἔκ-
κῃ δὲ τῷ θεῷ ὄνομα, τριχῶς· ψυχικῶς, σοιχειακῶς,
ὡς πραγματικῶς. οἶον, τὸ ἥρα σημαίνει γυναικα βασι-
λίδ' α, αἰθέρα, ὡς ἀνδρείαν. τὸ ἀθλιῶ, γυναικα βασι-
λίδ' α, τὸν παχημόρῃ ἄερα, ὡς φρόνησιν. ὡς τὰ λοι-
πὰ ὁμοίως. τινὰ δὲ τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων ὡς πλεονα-
χῶς λαμβάνοντα, ὥσπερ τὸ Ζεύς. σημαίνει γὰρ τινὰ
βασιλέα, πραγματικῶς. ψυχικῶς δὲ, τὸν νοῦν· ὅς
καὶ τὰς γνώσεις, μούσας γῆν' α. σοιχειακῶς δὲ πᾶν
τὸ ὑφ' αἰθέριον σῶμα, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ· τὸν ἄερα, καὶ
τὸ νεφελῶδες κατὰ σῆμα, καὶ ὄμβριον τὸν ἥλιον,
τὸν

τὸν ἄστρα τὸν πλάιητα. καὶ τὴν εἰμαρμένην κατὰ
 αὐτὸν σοῖκούς. ὁ καὶ ἐνταῦθα ἐν ὅλοις ἔρ' ποιήματα
 δ'ηλοῖ, πλὴν μόνος ἐλ' ἀρχῆς. ἐν ταύτῃ γάρ τὸν νοῦν
 μυστῶν, ἢ γὰρ γνώσεως πατέρα καλεῖ. ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
 σχεδὸν ποιήματα, τὴν εἰμαρμένην λέγει. πλὴν ἔνθα
 τυχὸν πόδι σοιχείων, ἢ ἐτόρῳ τινῶν δ'αλαμβαίνει.
 καὶ σὺ δὲ τὰς σημασίας τούτων γινώσκων, συμφε-
 ρόντως καὶ ἁρμοδίως καὶ καταλλήλως τοῖς τόποις
 αὐτῶν ὀνόμαζον, ἐν τοῖς σοιχευοῖς ὕψανόν ἢ ἄερα, ἐν
 τοῖς ψυχικοῖς νοῦν, καὶ ἐν ἐτόροις πάλιν ἁρμοδίως
 καὶ καταλλήλως. νῦν δὲ, ὡς ἔφην, τὴν εἰμαρμένην
 δ'ηλοῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πόδι διὸς ἀρκευόντως ἐρρέθη, καὶ
 πόρι τῇν λοιπῶν μοι λεκτίον. Βροτοὶ ἀνδρῶν.) οἱ
 φθαγροί. ἀπὸ τοῦ βράτθ, ὁ σημαίνει τὸ μετὰ κόνεως
 αἶμα. Τὸ ἀνὴρ σημαίνει πέντε· τὸ ἀνδρῶν, τὸν γὰρ
 μαντὰ, τὸν φύσει, τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν λαβόντα, ἢ
 τὸν ἄνθρωπον. Ρεῖα μὲν βεῖαει.) τὸ ρεῖα μὲν, συ-
 νήκισις ὅτι ἐλ' ῥεῖ μακρᾶς συλλαβῆς, ἢ ἐλ' ἄλφα εἰς
 μίαν μακράν. Μινύθει.) φθείρει, σμικρύνει. ἀπὸ τῆς
 μινύθης, ὁ μικρός. ὅθεν ἢ μινυόειον, τὸ βραχυχρόνιον.
 ὁ δὲ νῦν τοῦ ρεῖα μὲν βεῖαει, δ'ἦλθ καὶ ἰδιώταις. ὅ-
 τι ἢ εἰμαρμένη, ὀυκόλως αὐξάνει καὶ αὐτὸν ἀφανεῖς,
 καὶ αὐτὸν περιβλέπτως καταβάλλει. καὶ ὁ πρόκλθ
 μάλλον ἐν τούτοις μακρογορεῖ. ἰθυῖναι σκολιόν.)
 τὸν ποικίλον τὸ ἦλθ δ'ἴα πανσεργίαν, σκολιόν ὀνο-
 μάζει.

μᾶζα, ὅσον δὲ ἰθαῦειν τὸν δία, πάλιν εἰς τὸ ἀπλουῖ
 ἐπανάγοντα ἦθος, δὲ τὸν ὁλάζειν αὐτὸν ὑπὸ τῇ πα-
 νουργίᾳ. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.) ἡ εἰμαρμένη. πῶς
 δὲ ὑψιβρεμέτης ἡ εἰμαρμένη; ὅτι δὲ ὑψὺς, ὅτι τῇ
 ἀσέριων λινήσεως πέμπεται ἢ τὸν αὐτὸς ἐκτὸς τοῖς ἀν-
 θρώποις τὰ εἰμαρμένα, αὐτὸν μὲν δοξάζοντα καὶ πρι-
 κρασυῶντα, καὶ οἶονεῖ καταβροντῶντα ταῖς θυφαι-
 μίαις καὶ ἀναρρήσεσι, αὐτὸν δὲ ποδιβομβῶντα συμφο-
 ραῖς καὶ τοῖς δυσκληρήμασι. Ὑπέρτατα δῶμα-
 τα.) ὅτι εἰμαρμένης τῆς δὲ ἀσέριων ὁ ζωδίακος κύ-
 κλος ὅστις, δὲ δὲ καταπέμπεται τὰ τε δυσκληρήμα-
 τα, ὅτι δὲ ὁσημερήματα. Κλύθι ἰδῶν.) ἐπανελαβε
 πάλιν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. ὅτι φησὶ πῶς
 τὸν δία, ἡ γὰρ τῇ εἰμαρμένῳ κλύθι ὅτι ἄκουσον, τύ-
 νη καὶ σύ, ἰδῶν τὰ πρῶντα, αἰῶν τε καὶ ἀκουσικῶς
 ἔχων, δικαίως δὲ κρίνων τὰς δεμίτας ὅτι δίκας. ἐγὼ
 δὲ τοῦ ἀδελφῶ πέρση ὄρω τὰ ληθῆ. ἀλλὰ τί κατὰ
 πρόκλον τὰ μηδ' ὄντος λόγου ἄξια γράφομεν; Τὸ δὲ
 κη' ὄνομα, τρία σημαίνει· δίκας κριὸν, δικαιοσύνην, ὅτι
 καταδίκην. Θέμις.) ἡ γῆ, κατ' ἀρχήν. ἀπὸ γού-
 τοι δικάει ὅτι γεωργίας, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀ-
 πλῶς δίκη, θέμις καλεῖται. Γύνη.) Δωρικὴ πρῶτος
 γυναικὶς ἀντωνυμία. ὅτι γὰρ τὸ γύνῃ, ἀντὶ τοῦ σὺ γύν-
 νη λέγουσι, καὶ ἐγὼν, ὅτι τὰ ὅμοια. Ἐγὼ δ' ἐκε πέρ-
 ση.) ὅτι τὰ ὑπὲρ ῥήματα, ὅτι οἱ πρῶτοι πληρωματικοί, φω-
 νήεν.

ἤντητο ὑπὸ φόβου μένου, ἐφίλκυσσι. συμφάνου δέ,
 ἐκεῖ. Οὐκ ἄρα μουῦον ἔλω.) ἔν τῇ θεογονίᾳ, ἔν
 γῆντο ἀντὶ τοῦ εἶδ'το εἰπὼν τῶν εἰδ'ων, ἡσίοδος ἔν-
 ταῦθα ὡς ὑπὸ διορθῶται αὐτὸ λέγων, ὅχι δ' ἢ ἔν γέ-
 | οὐ μόνον ντο ὅτι τῶν εἰδ'ων, ἀλλὰ δ' ὕο. ὅρις γὰρ ὁ ζῆλτο λέ-
 γεται, ὅπου ὅτι ἡ ἀγαθὴ ὅρις. ἀλλὰ καὶ ὁ φθόντο,
 καὶ ἡ κακίση ὅρις, καὶ αἰμοχαρής. Μοῦνον, μόνον ἰω-
 νικῶς. δ' ὕο τὸ ὁ μικρὸν ἢ τὸ ἰώνας. ὡς δὲ μέρτο λόγος,
 μακρὸν δ' ἔχεται ἢ τὸ κοινὸν συλλαβῶν. ἢ τὸ δ' ωρεῖς
 δὲ καὶ ἀπικῶς, μέγα. ὅτι δ' ἔν γῆ καὶ ἔν ἑρᾶνῳ αἰ-
 ὅριδ'ον, δ' ἡλόν. τὸ δ' ἔν τοῖς ὅντελεσι, καὶ ὁ λόγος ἀ-
 ξίοις, λόγους μακρῶν, πρόκλησιν ὅτιν. ὡς ὅτι τὸ ὑπὸ
 μωμκτῆ. ὅτι τὸ δ' αὐδ' ἔχασιν. ὁ σοφὸς πρό-
 κλος, θυμὸν τῶν ζώων λέγει. ἡμεῖς δὲ, γλυκύτατον
 ὅτι ἔμφυχον λόγον καλοῦμεν. τῶν γὰρ ὅριζόντων τὸν
 θυμὸν, ἢ τοι τῶν ψυχῶν διπλῆν καὶ διαμεμερισμέ-
 νων ἔχοντων, ὁ ἡσίοδ'το ὑπὸ τῶν ὅριδ'ος ὅτιν εἶπε.
 Γόλεμτο.) πολυαμῆς τις ὅν, ὁ πολλὰς ἀμῶν καὶ θε-
 εἶων. ἢ πολυεμῆς, ὁ πολλὰς χέων καὶ καταβάλλων
 * ῥοπικώτερον. Σχετλίν.) χαλεπὴ, κρατὶκὴ λίαν.
 ἱερατικὰ γὰρ ὅτι πρᾶνομα, τὰ φαῦλα. τὰ δ' ἀγαθὰ,
 σιωτόμως ἐκτρέχει. Οὐτὶς τῶν γε φιλεῖ βροτὸς.)
 μὴ εἴπης ὑπερβατῶς, οὐτὶς τῶν γε φιλεῖ βροτὸς ἀ-
 θανάτων βελῆσιν. ἀλλ' οὕτως, ὅτις τῶν γε φιλεῖ
 βροτὸς, δ' κλονότι ἐκῶν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης καὶ βίας
 ἔν

ἐν ταῖς βελαῖς τῶν ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης.
 θεοὶ γάρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἡ εἰμαρμένη, τῇ δ' ὅριον ἡμῶσι τῇ βα-
 ρείᾳ. εἰ δ' ἐπὶ τις ὁρεῖ, ἄρα οἱ θεοὶ κακοῦ ἄετι; ναὶ καὶ
 ἰσιόσθου δόξαν εἶπε. ὅς γάρ ψυχῶν λέγει εἶναι πρῶ-
 παρξιν. αἱ δὲ ψυχὰς αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς ὄσαι, οὔτε
 τροφῶν οὔτε κτημάτων ἢ χημάτων, ἢ πινός ἐτόρε
 τῶν σωματικῶν ἐδ' ἔοντο, δι' ἃ γίνονται μάχαι
 καὶ ὁρίσθαι. ἐπεὶ δὲ εἰμαρμένην τινὶ συνελύχθησαν
 σώματα, ἃ καὶ τροφῶν καὶ χημάτων καὶ τῶν ἄλ-
 λων ὑπὸ δέδ' ἔλωται, δι' ἃ συμβαίνουσιν ὁρίσεις, ἐ-
 κώτως ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης βουλῆς ἐ-
 φη, τιμῶσι τὴν δ' ὅριον οἱ ἄνθρωποι. νύξ δ' ὀρεβρηνή.)
 τὴν ἀγαθὴν δ' ὅριον, ἥ γουιν τὸν ζῆλον, φησὶ πρῶ-
 ραν τῆς φαύλης, ἔφ' τε χρόνον, καὶ ἀξιώματι. τὸ
 νύξ δὲ ὀρεβρηνή, οὐκ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐγὼ λέγω.
 καὶ γὰρ καὶ ἡ ἐτόρα, δὲ ἀφανοῦς γίνεται. ἀλλ' οὔ-
 τω φημι, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἡ δ' ὀρεβρηνή καὶ χάρις. εἶτα
 γεγονάσι τοῖς ἀνθρώποις. σύμφυτῳ οὖν καὶ σύγχο-
 νῳ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ χηρὴ δ' ὅρις, ἐκ τοῦ ἐρέβους ἐ-
 κείνου καὶ τοῦ χάους ἐγγύς. ἡ δὲ φαῦλη πρῶτη γέ-
 νηται ὕψος. πάντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ, σύμφυτα τοῖς
 ἀνθρώποις. ἐπίκτετα δὲ, τὰ φαῦλα. ἡ καὶ οὕτως.
 ἡ χηρὴ ἔχει ἐκ τῆς νυκτὸς δοκεῖ γενεῇσθαι, τρυ-
 σιν δὲ ἀφανοῦς. ὅτι πᾶς τινῶν ζαλωτῆς, κρυφῇ τῶν
 τὸν ἀπομιμῆται. ὁ δὲ φανῶν, φανερώς λωιδείας
 ἐνείρεται

ἐνείρει ἐμάχας. Ερεβονή.) αἰολικῶς δὲ δ' ὕανθ
 γραφέτω. Θῆκε δ' ἐμὴ κρονίδης.) ὁ κρόνου παῖς
 ζεύς, ἥγερ ἢ εἰμαρμένη, ἢ κροσσῶσα, ἐσποτίζουσα τ'
 νοῦν, ἐφαυῆς καὶ ἀδ'ηλθ, ἢ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ζυ-
 γοῖς ἐκαδέσθαις τοῦ ζωδ'ακτοῦ κύκλου ἐπὶ αἰθε-
 ρὶς ἰδρυμένη. ἐφ' ἧν γὰρ, ὡς ἐκ τῆς κινήσεως λέγου-
 σι τῇ ἀσέριω ἀρτυλεῖσθαι τὰ εἰμαρμένα. ἔθηκε γὼρ
 ταύτῃ τὴν εἰμ πολλῶ ἀμείνω φ' ἐτόρας ὁ ζεύς, ὁ
 ναῖωρ ἐν τῷ αἰθερὶ, ὁ ναῖωρ ἐν ταῖς ῥίζαις φ' γῆς, ὁ
 ναῖωρ ἐν τοῖς ἀνδράσι. διὰ δ' εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρ-
 μὲν νῦν λέγῃ. Ἡ τε ἐπαλάμνον πρ.) ἢ τις ἀ-
 γαθὴ ὄρις ἐπὶ τὸν ἀδ'ονῇ, ἐπὶ τὸν μὴ παλαμάδα καὶ
 ὀργάζεσθαι διωάμνον, ὅμως ὑπὸ ὀργῇ ἐγείρει. ἢ ὁ-
 μῶς, ἐν' ἢ ἐλλειπῶς ὁμοίως τῷ ἀπαλάμνω, τὸν ἀπα-
 λαμνον ἐγείρει. Τίς ἐτόρον γάρ.) τίς γὰρ χεῖζωρ
 ὀργῇ, ἰδ' ὡρ εἰς ἐτόρον πλῆσιον, πλῆσιον ἀπ' ὀργῇ,
 ὅς καὶ ὅτ' ἰδ' ὡρ, σποδ' ἀζεαροῦ καὶ φυτδύειν.

Αρόμμελαι) τὸ εἶδος μικρὸν, ἵκτείνεται δ' ὑπὸ τοῖς
 μ' ἀμεταβόλου, ἐπὶ γίνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δ' ἐβελ-
 τὸν ποι, καὶ ὅτ' ἐμὴ γραφέτωσαν ἀπ' ἡλικῶς. Ζη-
 λοῖ δ' ἐπὶ τε.) ἢ ἀγαθὴ ὄρις, ἐπὶ ζῆλθ λέγεται. ἢ δ' ἐφ' αἰ-
 λη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν εὐρήσεις τὸν ἡσίοδον κα-
 τακεχεμλόν τῷ ζῆλθ, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφ' ὅρου
 σποδύοντα.) ἀφ' ὅρου, πλῆτθ, ὀλβθ, τύχη, ἐπὶ δὲ
 δαίμονία διαφέρει, ἀφ' ὅρου μὲν, καὶ ἀφ' ὅρου, ὁ μετὰ
 χωρ

χωρ ἀφ' ὧν λέγεται. ἀφ' ὧν δ' ἐστὶν, ἢ ἐπὶ οἷα συγ-
 νομιδ' ἢ τῶν καρπῶν. πλὴν τούτων, τὰ δὲ πολλῶν ἐτῶν
 σιναγόμενα. δοῦλοι, κτήσεις, ἀγροί. ὅλβου, τὰ ἀμ-
 φοτόρα. τύχη δὲ, ἢ δόξα τοῦ βίου καὶ ἐπιθέσις. οὐδ' αἰμο-
 νία δὲ, ἵνα τὰ πολλὰ πρὸς αἴσω, τὸ εὖ τοῦ δαίμονος,
 ἥτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρῳ, καὶ πρὸς σωκράτει.
 Καὶ κοράμευς κοράμει.) μεταβαίνει δὲ πρὸς τὴν φαύ-
 λω δόξῃ, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγεῖται. πῶχος, ἐκ τῆς
 πῶσσω, τὸ δειλιῶ. ἢ ὁ πεπῶκώς τοι ἔχειν. Τεῶν γὰρ
 θυμῶν.) γὰρ τῶ σῶ θυμῶ, νῦν, τῇ ψυχῇ. σημαίνει γὰρ καὶ
 τὰ μόρην αὐτῆς· τὸ θυμηδόν, ὑπὸ θυμητινόν, καὶ λογι-
 στικόν. ἢ γὰρ ὁμόνοια τῆς λογισμῶς ἐστίν. Κακὸς χαρὸς.)
 ἢ χαίρουσα γὰρ τοῖς κακοῖς. ἢ γὰρ ἡ χαίρουσι οἱ κακοί.
 Αγορῆς ἐπακρουδόν.) ἀκρουσίῳ τῇ ἐν τῷ πωλητικῷ
 λαλουμένῳ. σημαίνει δὲ ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητικόν,
 τὸ βυλδότηριον, τὰ ἐν ἀμφοτόροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτόροις λαλιάς. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀπὸ
 τούτου λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοραζόμε-
 νον πράγμα, ὡς τὸ νόμισμα δὲ ὅς ἀγοράζεται. Ὡς
 γὰρ τ' ὀλίγη.) ἀντὶ τῆς ἀρχῆς φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν τῷ πωλητικῷ διατριβῆς, ἐκείνου τὸν
 ἄνθρωπον, ἐν ᾧ ἢ ἐπὶ οἷα συγνομιδὴ τῆς ζωῆς, ἢ ἐκ
 τῶν καρπῶν τῆς γῆς διδομένη, οὐκ ἐστὶν ἱκανὴ δια-
 κεῖν πρὸς ὅλον ἐνιαυτόν. Ὡς, ἢ φροντὶς. καὶ ψι-

ἐνέρι ἐμάχας. Ερεβγννή.) αἰολικῶς δὲ δ' ὕανθ
 γραφέτω. Θῆκε δ' ἑμὶν κρονίδης.) ὁ κρόνου παῖς
 ζεὺς, ἡ γὰρ ἡ εἰμαρμένη, ἡ κοροπύσα, ἐσποτίζουσα τ'
 νοῦν, ἐκφανής καὶ ἀδ' κληθ, ἡ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ζυ-
 γοῖς ἐκαδέδραυς τῷ ζωδίακῷ κύκλῳ ἐπὶ αὐθε-
 ρίᾳ ἰδρυμένη. ἐφ' ὧν γὰρ, ὡς ἐκ τῆς ληνήσεως λέγου-
 σι τῷ ἀσέρω ἀρτελείδῳ τὰ εἰμαρμένα. ἔθηκε γὰρ
 ταύτῳ τὴν ἑμὴν πολλὰ ἀμείνω φιλότητος ὁ ζεὺς, ὁ
 ναίων ἐν τῷ αὐθερ, ὁ καίων ἐν ταῖς ῥίζαις φιλγῆς, ὁ
 ναίων ἐν τοῖς ἀνδράσι. δία δὲ εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρ-
 μὴν νῦν λέγῃ. Ἡ τε ἐκπαλάμνον πρ.) ἡ τις ἀ-
 γαθὴ ὄρις ἐκ τὸν ἀδγνῇ, ἐκ τὸν μὴ παλαμάδα καὶ
 ὀργάζεσθαι δυνάμειον, ὅμως ὑπὸ ὀργῶν ἐγείρει. ἡ ὁ-
 μῶς, ἐν ἡ ἐλλειπῶς ὁμοίως τῷ ἀπαλάμνω, τὸν ἀπά-
 λαμνον ἐγείρει. Τίς ἐτόρον γὰρ.) τίς γὰρ χεῖζον
 ὀργῶν, ἰδὼν εἰς ἐτόρον πλάσιον, πλάσιον ἀπ' ὀργῶν,
 ὅς καὶ ὅτ' ἰδὼν, ἀποδ' ἀζεαργῶν καὶ φυντῶν.

Αρόμηναι) τὸ εἶδος μικρόν, ἡκτείνεται δὲ ὑπὸ τῷ
 μ' ἀμεταβόλου, ἐκ γίνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δὲ θελη-
 τὸν ποι, καὶ ὅτ' ἡ μέγα γραφέτωσαν ἀπ' ἡκῶς. Ζη-
 λοῖ δ' ἐπε.) ἡ ἀγαθὴ ὄρις, ἐκ ζῆλθ λέγεται. ἡ δὲ φαύ-
 λη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν εὐρήσεις τὸν ἡσίοδον κα-
 τακεχημένον τῷ ζῆλῳ, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφγνον
 ἀποδύσαντα.) ἀφγνθ, πλῶτθ, ὀλβθ, τύχη, ἐκ δὲ
 δαίμονία διαφέρει. ἀφγνθ μὲν, καὶ ἀφνειός, ὁ μετέ-
 χων

χωρ ἀφ᾽ ἑνὸς λέγεται. ἀφ᾽ ἑνὸς δ' ὅστις, ἢ ἐτησία συγ-
 κομιδὴ τῶν καρπῶν. πλὴν τούτου, τὰ δὲ πολλῶν ἐτῶν
 συναγόμενα. δοῦλοι, λιτήσεις, ἀγροί. ὁλοῦται, τὰ ἀμ-
 φοτόρα. τύχη δὲ, ἢ δόξα τοῦ βίου καὶ ἐπιβίου. οὐδ' αἰμο-
 νία δὲ, ἵνα τὰ πολλὰ πείρασται, τὸ εὖ τοῦ δ' αἵμονος,
 ἥτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρῳ, καὶ πρὸς σωκράτει.
 Καὶ κοραμεὺς κοραμεῖ.) μεταβαίνει δὲ πρὸς τὴν φαύ-
 λην δόξαν, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγεῖται. πῶχος, ἐκ τῆς
 πῆρας, τὸ δειλιῶν. ἢ ὁ πεπῆστος τοῦ ἔχειν. Τεῶν γὰρ
 θυμῶν.) γὰρ τῶν σῶ θυμῶν, νῦν, τῇ ψυχῇ. σημαίνει γὰρ
 τὰ μέρη αὐτῆς· τὸ θυμικόν, ὠλύμπιόν, καὶ λογι-
 στικόν. ἢ γὰρ ὁμόνοια τῆς λογισμῶς ὅστις. Κακοχάρως.)
 ἢ χαίρουσα γὰρ τοῖς κακοῖς. ἢ γὰρ ἡ χαίρουσα οἱ κακοί.
 Αγορῆς ἐπακονόν.) ἀκούσιν τῆς ἐν τῇ πωλητικῇ
 λαλουμένων. σημαίνει δὲ ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητήριον,
 τὸ βουλομήριον, τὰ ἐν ἀμφοτόροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτόροις λαλίας. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀπὸ
 τούτου λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοραζόμε-
 νον πράγμα, ὅτι νόμισμα δι' ὃ ἀγοράζεται. Ὡς
 γὰρ τὸ ὀλίγον.) αὐτὴ τῆς ἀρχῆς φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν τῇ πωλητικῇ διατριβῆς, ἐκείνου τὸν
 ἀνθρώπου, ἐν ᾧ ἢ ἐτησία συγκομιδὴ τῆς ζωῆς, ἢ ἐκ
 τῶν καρπῶν τῆς γῆς διδομένη, οὐκ ἔστιν ἱκανὴ δια-
 κεῖν πρὸς ὅλον ἐνιαυτόν. Ὡς, ἢ φροντίζει. καὶ ψι-
 γ

ἐνείρει ἐμὰ χεῖρας. Ερεβδυνή.) ἀεολικῶς δὲ δ' ὕανθ
 γραφέται. Θῆκε δ' ἔμιν κρονίδης.) ὁ κρόνου παῖς
 ζεὺς, ἡ γὰρ ἢ εἰμαρμυλὴν, ἢ κοροπῶσα, ἐσκητίζουσα τ'
 νοῦν, ἐκφανὴς καὶ ἀδ' ηλθ, ἢ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ζυ-
 γοῖς ἐκκαθέρουσαι τοὺς ζωσάκους ἐν κλονὶ ἐπὶ αὐθι-
 εῖς ἰδρυμυλὴν. ἐφ' ὧν γὰρ, ὡς ἐκ τῆς ληνήσεως λέγου-
 σι τῶν ἀστέρων ἀρτελείδαι τὰ εἰμαρμυλὰ. ἔθηκε γὰρ
 ταύτῃ τῷ ἔργῳ πολλῶν ἀμείνων. ἦ ἔτορρας ὁ ζεὺς, ὁ
 ναίων ἐν τῷ αὐθιῇ, ὁ καίων ἐν ταῖς ῥίζαις τῆς γῆς, ὁ
 ναίων ἐν τοῖς ἀνδράσι. διὰ δὲ εἶπον, ὅτι τῷ εἰμαρ-
 μυλῷ τοῦ λέγει. Ἡ τε ἐκπαλάμνον πρ.) ἢ τις ἀ-
 γαθὴ ὄρις ἐπὶ τὸν ἀδυνῆ, ἐπὶ τὸν μὴ πελαμάδα καὶ
 ὀργάζουσα δυνάμεινον, ὅμως ὑπὸ ὀργῶν ἐγείρει. ἢ ὁ-
 μῶς, ἢ ἐλλειπῶς ὁμοίως τῷ ἐκπαλάμνῳ, τὸν ἐκπα-
 λαμνον ἐγείρει. Τίς ἔτορον γὰρ.) τίς γὰρ χεῖρ
 ὀργῶν, ἰδ' ὧν εἰς ἔτορον πλῆστον, πλῆστον ἀπ' ὀργῶν,
 ὅς καὶ ἔτ' ἰδ' ὧν, ἀπὸ δ' ἀζεαρόν καὶ φυτῶν.

Αεόμυλαι) τὸ εὖ μικρόν, ἡκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῖς
 μ' ἀμεταβόλου, ἐκ γίνεται κρινὴ συλλαβή. εἰ δὲ θελη-
 τὸν τι, καὶ ἴσθ' ὅτι μέγα γραφέτωσαν ἀπ' ἡλικῶς. Ζη-
 λοῖ δ' ἐπε.) ἢ ἀγαθὴ ὄρις, ἐκ ζῆλθ λέγεται. ἢ δὲ φαύ-
 λη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν εὐρήσεις τὸν ἡσίοδον κα-
 τακχευμυλὸν τῷ ζῆλθ, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφγνον
 ἀπὸ δύντα.) ἀφγνθ, πλῆτθ, ὀλβθ, τύχη, ἐκ δὲ
 δαίμονια διαφέρει. ἀφγνθ μὲν, καὶ ἀφνειός, ὁ μετέ-
 χων

χωρ ἀφ' ὧν λέγεται. ἀφ' ὧν δ' ὅστις, ἢ ἐπὶ σία συγ-
 κομισθ' ἢ τῶν καρπῶν. πλῆτ' ὅτι, τὰ δ' αὖ πολλῶν ἐτῶν
 σιναγώμῃ. δοῦλοι, λιτήσεις, ἀγροί. ὅλβ' ὅτι, τὰ ἀμ-
 φοτόρα. τύχη δὲ, ἢ δόξα τοῦ βίου καὶ ἐπὶ τοῖς. οὐδ' αἰμο-
 νία δὲ, ἵνα τὰ πολλὰ πρὸς αἴσω, τὸ εὖ τοῦ δ' αἵμον' ὅτι,
 ἥτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρῳ, καὶ πρὸς σωκράτει.
 Καὶ κοραμεὺς κοραμεῖ.) μεταβαίνει δ' πρὸς τὴν φαύ-
 λην ὁρίν, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγεῖται. πῶχος, ἐκ τῆς
 πῆρας, τὸ δ' εἰλιῶ. ἢ ὁ πεπῆκώς τοῦ ἔχειν. Τεῶν γὰρ
 θυμῶν.) γὰρ τῶ σῶ θυμῶ, νῦν, τῇ ψυχῇ. σημαίνει γὰρ καὶ
 τὰ μέρη αὐτῆς· τὸ θυμηρόν, οὐλοθυμητικόν, καὶ λογι-
 στικόν. ἢ γὰρ ὁμόνοια τῆς λογισμῶ ὅτι. Κακὸς χαρὸς.)
 ἢ χαίρειν γὰρ τοῖς κακοῖς. ἢ γὰρ ἡ χαίρειν οἱ κακοί.
 Αγορῆς ἐπακουόν.) ἀκουσὶν ὅτι ἐν τῇ πωλητικῇ
 λαλουμένων. σημαίνει δὲ ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητικόν,
 τὸ βυλβυτήριον, τὰ ἐν ἀμφοτόροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτόροις λαλίας. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀπὸ
 τούτου λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοραζόμε-
 νον πράγμα, ὅτι τὸ νόμισμα δ' ἵδ' ἀγοράζεται. Ὡς
 γὰρ τ' ὀλίγη.) αὐτὴ τῆς ἀρχῆς φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ διατριβῆς, ἐκείνου τοῦ
 ἀνθρώπου, ἐν ᾧ ἢ ἐπὶ σία συγκαμίσθ' ἢ τῆς ζωῆς, ἢ ἐκ
 τῶν καρπῶν τῆς γῆς διδομένη, οὐκ ἔστιν ἱκανὴ δια-
 κεῖν πρὸς ὅλον ἐνιαυτόν. Ὡς, ἢ φροντίς. καὶ ψι-
 γ

λῶται.

34 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λούται. ὁθεν κηρωρός φαμὸν μετὰ ψυλοῦ τοῦ π',
 ὅ μετὰ δ' αἰέως τοῦ φ'. Ολίγη.) ὅδε μικρά. Νηκίων
 τ' ἀγορίων τε.) δ' ὅ σιωπῆστος εἰς τῷ σίχῳ. κίων τ'
 ἄγρ, δ' ἀκτυλθ. τὸ γὰρ κίων, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς ὅσι.
 ρίων τε, τροχᾶιος. καὶ τὸ ρ' ἔω γ', ἀντὶ μιᾶς κείται
 μακρᾶς. Βίθ.) τὸ Βίθ' ἐξ σημαίνει. τὴν τέχνην,
 ὡς τὸ, βίου ἐμπορῆς ἢ φιλόσοφον ἔζη. τὸν τρόπον,
 ὡς τὸ, χρυσῷ Βίθ' ὅσι. τὸν πρῶτον κόσμον. τὸν ἑνὸς
 ἑκάστου χρόνον. Φίλοπ' τὴν πόλιν, ὡς τὸ πολὺς
 λῶ αὐτῷ ὁ Βίθ'. καὶ τὰς πῶς τὸ λῶ σιωπῆστος
 τροφᾶς. ὅπρ τὸ ἔνταῦθα διανοῖ κείμηνον. ἐπὶ τα-
 νός.) ὁλοχρονίως ἀρκεῖν διωάμηνθ. ἐκ τοῦ ἔτος ἔτα-
 νός, ἔετανός. καὶ ἐκτάσει, ἡετανός. Ωραῖθ.) ὁ ἐκ
 πιαρῶν ὥρων τῇ χρονιάων γινόμενθ. εἰδ' ὡς δὲ
 καὶ τὸ Βίθ' ὄνομα σημαίνει πολλὰ, θαιρῶν τίθει-
 κε τὸ ὥραῖθ. ἐπεὶ δὲ βιωφελῇ καὶ ὥραῖα οἶδε καὶ
 ἔτορα, ὅκ ἀπ' γῆς δὲ, προσέθεικε τὸ, τὸν γαῖα φέρει.
 Δημήτορος ἀκτῶ.) Φίλοπ' δ' ὥρημα. δ' ημῆτρ' γ' ἢ
 γῆ, δ' ωρικῶς. ὅτοι γὰρ ἀντὶ τοῦ γ', δ' πθέασι, διανοφε-
 ρὸν γνοφερόν, καὶ δ' ημῆτρ' γῆμητρ' λέγοντες.
 Ακτῶ.) ἀκτῆς, θηλυκῶν, ἢ τοῦ ἡλίου. καὶ ἀκτὴ, ὁ
 αἰγιαλός λέγεται. τὸ δὲ δ' ὥρημα, ὁ ἀκτὴς τοῦ ἀκτῶ
 τὸν ἀκτῶ, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. καὶ νῦν ἢ πῶς δ' ἢ
 μήτορθ' σιωπῆστος εἶπον, τὸ σαφές τε ἢ ἀληθές α-
 πορ. καὶ τὴν μυθικῶν δὲ ἰσορίαν λεκτίον, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλη

ἀλλήγορητίον μοι. ἐκ κρήτης, ἢ μάλλον ἐκ σικελίας,
 ἢ δ' ἢς ἀφ' ἧς πασε τὴν δ' ἡμῆτρον θυγατέρα τὴν κό-
 ρην. δόκωσα δὲ ἡ μήτηρ, μέχρι τῶν ἀθλιωῶν καὶ τῆς
 ἐλλάδος ἀφ' ἧς. ὑπὸ τριπτόλεμον δὲ τοῖς κελῖν καὶ
 μετανείρας παιδὸς, τὰ πόδι τῆς παῖδα μαθῶσα, εἰς
 ἀμοιβὴν τοῦ τριπτόλεμον τὰ ἀνέματα δίδωσι, ὅτι
 πῆδροτ' ἄρμα δρακόντων· ὡς τούτῳ πόδιεπ' ἡμέ-
 νω πανταχοῦ, τὰ πόδι γεωργίαν δίδ' ἀσκει. ταῦτα
 μὲν τὰ μυθώδ' ἐκ. το δ' ἀληθὲς ὅτως ἔχει. μὴ πῶ τῶν
 γεωργικῶν ὑπ' ἡγεμονίᾳ πόδι τὴν σικελίαν, ὅτι τῆς
 λιβύης, σῖττον αὐτοματίζων ἐγίνετο, καὶ πάλιν ἐ-
 φθίετο, μηδ' ἑνὸς αὐτῶν ὑπ' ἡγεμονίᾳ. λέκροψ δὲ,
 ἢ τις ἑτοῖος, ἀργὸν εἰς λιβύην ὅτι σικελίαν μεταπεμ-
 ψάμενον, ἐκ οἷδα πρὸς τὴν μαθῶν, ἐκείλθουσε συ-
 ναγαγεῖν σῖττον ἐκ τοῖς ἐκείνου φουμένους, καὶ εἰς ἐλλάδα
 μετακομίσαι. ὅ δ' ἡ γεγονότος, τριπτόλεμον πρῶτος
 ἀφ' ὧσας, καὶ αὐτίρας ἢ ἢν ἀφ' ὧν χωρεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἀφ' ὧν δ' ὧσας, ὅ νῦν νέαι πάτραι καλοῦνται. ἢ ἢ τῆς
 πλείων ἢν ἐλθουσὶν ἐπ' ἀπ' ἡκῆς, γεωργεῖ καὶ συνη-
 μίζεται αὐτῶν καρπὸς. εἰτα ὅτι συγγραψάμενον πε-
 ς γεωργίας, τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις δ' ἐδωκε. ὅτι δι-
 κῆς μὲν ἢ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων γῆ μήτηρ. κό-
 ρη δ' ἢν ὅτι πρὸς φόνον, τὰ ἐκ τῆς γῆς κατ' ἕως πρὸς τὸ
 ζῆν δίδωμεν. μᾶλλον δ' ὅτι σῖτος, ὅτι τὰ γεωργικά· δι' ἃ πε-
 ς οἱ φόνοι ὅτι πόλεμοι γίνονται, ταῦτα ἢν τῆς κόρης,

ἔχον τὸν σῖτον, ἅδ' ἡς ἀφ' ἡρπαζε. φύομ' ἡ γὰρ ἰσῆαν
 πρότορον, συνέβαινε ἀφανίζεσθαι πάλιν δὲ τὴν ἀγ-
 νοίαν γεωργίας, ὡς ἐφημύ. ὡς δὲ ἀγρου μετακομί-
 σαντο, πρὸς τριπλόλεμον ἐν ἐλδυσῖνι ἐσπάρη καὶ
 ἀνεφύη, καὶ πανταχοῦ ἐδιδάχθη, ἔφασαν τὴν δ' ἡ-
 μιτραν εἰς ἀθλίωσιν ἐλθεῖν, ἡ γὰρ τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρῆμα-
 τα, καὶ πρὸς τριπλόλεμον μαθῶσαν εὐρεῖν τὴν κή-
 ριν, δὲ ἐλδυσῖνι ἀνερχομένη δὲ ἄστυ λουκόπω-
 λον. ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς καὶ σπασεῖς ἐν τῇ γῇ ὁ σῖτος,
 εἰς φῶς δὲ ἦλθε. δρᾶκοντες δὲ πῆρωτοι, οἱ * πῶ-
 τροεικοὶ λόγοι, καὶ οἱ γραπτοί, οἱ πανταχοῦ πόδι πο-
 ρδύομενοι, ἐπὶ τὴν γεωργίαν διδάσκοντες. ταῦτα
 τὰ μυθικά ἐστι ἀλληγορεῖν. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτόρα ἰστορία
 πόδι φορομένη πόδι ἐλ δ' ἡμιτρα. ὅσοις, ὁ καὶ δίο-
 νυσος, μετὰ ἰσίδ' ἐλ αὐτοῖς γυναικὸς καὶ δ' ἡμι-
 τρα καλουμένης, καὶ στρατὸ πλείστον, μετὰ μου-
 σικῶν καὶ αὐλῶν πόδι ἡρχετο, τὴν γεωργίαν καὶ φυ-
 τουργίαν διδάσκων. ὅθεν αὐτὸν καὶ διόνυσον ἐκά-
 λεσαν, ὡς εὐρετὴν φυτουργίας. τὴν δὲ ἰσὶν δ' ἡμι-
 τραν, ὡς τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρῆμα, καὶ γεωργίαν διδά-
 ξασαν. Τὸ κεκορεσάμενο.) ὅτιν' ἐλ δ' ὠρῆ-
 ματος καὶ βίος τοῦ ἐλ γῆς γεωργίας κορεθεῖς, ὁ φέ-
 λος, ἀντὶ τ' ὠφέλει καὶ αὐξεῖ τὴν ὄρεν. ὁ πῶρετος
 δὲ ἰσὶν φιλόνοκος εἶναι, ταῦτά φησι· ἄλλ' εἰδὼς, ὅτι
 εἰ πρὸς ὄρεα καὶ γεωργίαν χολάσει, ὅτι τὸν τοῖς
 ἀγο

ἀρχοληθήσεται, ὅτως εἰρήκει. Κεκορεσάμενοι, ὅσα λόγου διχα πινός διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, αἰολικά εἰσιν. Κτῆμας' ἐπ' ἄλλοτρίοις.) οἱ ποιηταί, καὶ δύο γράμματα, ὡς νῦν, ἐκθλίβουσιν αἰολικῶς, ὅτι τὰ μακρὰ κενώζουσι. Τοίσι δ' ὅκετι δ' οὐτόρου ἔσαι.) ὅκετι δὲ ἐκ δ' οὐτόρου ὧδε καὶ ἡντ' ὅσον τὸν τρόπον σοι γνήσεται, λαμβάνειν τὰ ἐμά. ἀλλὰ λυθήτω αὐτόθι τὸ ἡμέτερον φιλονείκημα, θυθείαις δικαιοσύναις, ἢ δικαίαις κρίσεσιν, αἱ ἅρ' τοι δίδος καὶ φιλοπορίας ὅτι φιλείμαρμένης εἰσὶ τίμαι. Δωροφάγος.) ὅκ' εἶπε δ' ωροδόνους, ἀλλ' ὠδιτατικῶς δωροφάγους· τρυτίειν, ἐκ τοι λαμβάνειν δ' ὦρα διαζώντας. οἱ δὲ τριῶτοι, τί τῶν φαύλων ὅ κείνουσι τοι διαζέειν γῆνα. δ' ωροδόνου δ' ἐπινδύ γίνονται, καὶ φίλω τρόπῳ διχα φαυλότητος ἀρσολὰς εἰσδεχόμενοι. ὅσοι πλέον ἡμῶν πάντες.) ἀντὶ τοι γὰρ ποῖον πράγματι τὸ ἡμῶν πλέον τοι ὀλοκλήρε· τὸ ὅσον, πούτης ὅδ' ἀντὶ πηλικότητος. τὸ πλέον δὲ τῇ ἀξίᾳ νοστήει οἶον, οἱ ἐκ δικαίᾳ δ' ἐκα χυσοῖ, πλείους τῇ ἀξίᾳ τυγχάνουσι τῶν κ'. οὐ γὰρ ἴσθ' ὅσον ποτὲ τὸ ἡμῶν τοι ἑαυτοὶ ὀλοκλήρε, πλέον τις εἶπεν. Οὐδ' ὅσον γὰρ μαλάχῃ.) ἐλπιπῶς ὅτι σωτόμως τὸ φησι ἡσίοδος. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ὅτι γινώσκουσιν, ὅτι πλέον τὸ ἡμῶν τὸ ὀλοκλήρε, ἐπαγγεί, ὅτι γινώσκουσιν ὅσον μέγα ὄφελος γὰρ μαλάχῃ ὅτι ἀσφοδ' ἐλαφύ τελοῦσι λαχάνοις ὑπαρχει. λείπει τὸ,

παρὸ δ' ἀδίκων βρωμάτων πολυτελῶν.
 Ἐάλμει δ' * ὁ λόγος, δ' ἀποπῆναι λόγους.
 Ἐρδύγεται δ' ἐκ πασίσφρονος ζάλλω,
 θέλω διδ' ἀσκεῖν ἢ ἀλίμω τὸν τρόπον.
 Ἀλλ' ὅδ' ἐν εἰδῶς ἀφειᾶ μάττω γράφω.
 Ἀλλ' αὐτὸς εἰπεῖν καὶ διδ' ἀσκεῖν καὶ γράφειν
 Ἀκωμ, πθῆνμαι τοῖς ἱεραῖς τούτου ἱερότοις.
 Σκίλλας τὸν ὄγκον, καὶ μαλάχης αὖ ἐλάδους
 Τεμῶν ἐν ὄλμῳ, συγκεράσας καὶ μέλι.
 Καὶ αὖτ' ἐπὶ βραχὺ πρὸς τροφίῳ τῶν τεμμάτων,
 Οὐκ αὖ πθονθῆς τοῖς λιμῶ τοῦ πυρφόρου,
 Εἰ συγκεράσας ἀκείδῳ καὶ πρὸς τέχνῳ.
 Εἰ δ' ὅ, πρὸς ἀδ' ἡ δ' βραδ' ὕς φανῇ τρέχων.
 Σκίλλα γὰρ οἶδε αὖ ἀτέχνος ὀλύνει.
 Εἰ δ' αὖ τὸν ἰὸν δ' ἐγνέγκης ἐν τέχνῳ,
 Βράττων ἐν χύτραις ἱκανῶς μεδ' ὑδ' ἄττω,
 Ἐπεὶ τα τέρσιμ' αἰας αὐγαῖς ἡλίου,
 Τεμῶν τε λεπτὰ συμφυράσας σποτάμῳ,
 Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκονος δ' ἀκρυ,
 Πρὸς σαθμόν ὅμ' ἡν, καὶ ποσόν, καὶ πρὸς μέτρον,
 Οπορ γινώσκων, ἀκείδῳ δ' ἡ γράφω,
 Σμικροῖς ἐν ὄγκοις ἱκανόν θρέψας ὄχλον.

Κρύψαντός γ' ἔχουσιν.) ἀντὶ λεκρύφασιν, ἀπὸ
 αἰῶς. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν τὰς μετοχὰς ἀντὶ ῥημάτων λέγου
 σι. τινὲς ἢ παρολκίω, ἢ γὰρ ποδιστῶς πείθασιν, ὡς
 οὐκ

νῦν τὸ ἐλέφαντι ἀντὶ τοῦ κεκρύφασι. τὸ δὲ ἔχει κα-
 τὰ προκλήμ λέγου. ὁ δὲ νῦν διδοῖς, ὡς πέρον, μὴ ἀφ-
 γός ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐπὶ τοῖς πωλητικαῖς διατρίβει.
 ὅτι γὰρ μὴ ἔχοντι τὴν ἐκ γεωργίας χρονίαν ζωὴν, ἀ-
 χρεία διδόντων. ἥς γεωργικῆς ζωῆς τῇ σὺν οἰκίαν πλη-
 ρώσας, εἴπορ σοι αἶρετόν, ἔπειτα φιλονείκει. οἱ θεοὶ
 γὰρ, ἥ γούμῃ ἢ εἰμαρμένη, ἢ ἐκ τῆς ἀσέβειας γινομένη,
 ἀπέκρυψε, καὶ δ' υἱαπόρῃσιν ἐποίκισε τὸν βίον τοῖς
 ἀνθρώποις. δύσκολος γὰρ πρότορον καὶ μίᾳ ἡμέρᾳ ἐρ-
 γασάμεν, εἶχον αὖ ἀρκούσαν ζωὴν πρὸς ὅλον ἔτι-
 αὐτόν, καὶ ἀργός. καὶ ταχέως αὖ τὸ πηδάλιον ὑπε-
 ράνω τῷ καπνῷ κατατίθεται, δ' ἡλονότι ἀπαξ πλούσιος.
 ἐπὶ ἀπόλοιτο ἐπὶ ἀπώλλοντο αὖ τὰ ὄργα τῷ βοῶν, δ' ἡ-
 λονότι ἀπαξ σε ὄργασαμένη. ἀλλὰ Ζεὺς, ἥ γούμῃ ἢ εἰ-
 μαρμένη, ἀπέκρυψε τῇ ῥαδίαν ἐπὶ δύσκολον ταύτην
 ζωὴν, ἀπαίτηθις πρὸς τῷ πτωχότητι, ἐπὶ λαπαῖς ὑπὸ αὐ-
 τῷ τὸ πῦρ. ἀνδ' ὁ ἐλέμματος τῷ πυρὸς τὴν γυναικὴ
 ποίησας, συμφορῶν τὸν βίον ἐπλήρωσε. ταῦτα μὲν
 μυθικά. ἐπὶ δ' ἡ σαφέστερον, ἐπὶ ἡτὶ ἀληγορίαν μοι μάν-
 θανει, ἐπὶ ἰσορικοτόρως ἐπὶ ἀληθῶς ἡτὶ ἑλληνας. φασίμ
 ἑλλῶν, ὅσοι τὸν κόσμον γήνητόν ἐστιν λέγουσιν, ὅτι
 μετὰ τὸ διαρραγεῖν τὸ ὄρεος, ἐπὶ τῷ ἀέρα συσπῶναι,
 ἐπὶ ὑποσπῶναι τῇ γλῶττι πηλῶδ' καὶ παντελῶς ἀπα-
 λῶν, σπινθηροδόντας καὶ πομφολυγώδεις ὑμῶνας ἐκ
 ταύτης ἀναδιδῶναι. ὡς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ θερμαινομένων

ἡμέρας, νυκτός δὲ τρεφομένων ταῖς σελήναις ὑ-
 γρότες, καὶ μετὰ τὴν αὔξησιν ἐκτραγύτων, ἀνθρώ-
 πους συνέβη γνέσθαι. καὶ παντοίων ζώων ἰδέας
 πρὸς τῇ στοιχειακῇ ὑπὸ κράτειαν, τὴν ὑδατῶδ' ἢ φε-
 ρμὴ καὶ πυρῶδ' ἢ, καὶ γῆδ' ἢ καὶ ἀερίδ' ἢ. κατεξικ-
 μαδεύσεως δὲ τῇ γῆς ὑφ' ἡλίου, καὶ μηκέτι γηναῦ δ' υ-
 ναμύνει, ὅς ἀλληλογονίας φασὶ τὴν γήνησιν γίνε-
 σθαι. ὅτι δὲ ζῶα γηναῦ οἶδ' ἐν ἡ γῇ, δεικνύουσι πολλὰ
 χόθην, ὅτι ἐκ τῆς ἐν θηβαΐδι τῇ αὐγυπῆϊα γηρνωμένων
 μετὰ τὴν τοῦ νείλου ἐλάνθανσιν ὑποχώρησιν. οἱ
 τότε δὲ τῆς ἀνθρώπων ἀπλότητος, ὄντος ἀπάσης ὅ-
 ὁ ἀπειρίας ἀνάμεσοι, ὅδεμίαν ὅτε τέχνῃ, οὔτε γεωρ-
 γίαν ὑπῆσαντο, ὅτ' ἄλλο ὅδ' ἐν, οὔτε ὅ, τι ὅτι νόσθ
 ἢ θάνατθ ἐπεγίνωσκον. ἀλλ' ὡς ὑδὶ κοῖτον ὑπὸ τῇ
 γῇ πίπτοντος ἀπέψυχον, ὅκ' εἰδότες ὁ πάχουσι.
 φιλαλληλίαν δὲ μόνον ἀσκηῶντος, ἀγελαῖον δὲ-
 ζον τὸν βίον, δίκῃ ποιμνίων ὑδημονὰς ὅζιοντος,
 καὶ τοῖς ἀκροδρόναις κοινῶς καὶ τοῖς λαχάνοις τρεφό-
 μενοι, καὶ ἀλλήλοις ἡτ' ἡκείων πρὸς βοήθειαν καὶ συ-
 νεμάχοντο, γυμνοὶ γυμναῖς ταῖς χορσί. γυμνοὶ δὲ
 ὅτω τυγχάνοντος, καὶ σκέπης καὶ χρημάτων ὑδη-
 δέεις, καὶ μηδὲ καρπὸς καὶ ἀκροδρόνα πρὸς ἀρθί-
 κας συναγαγεῖν εἰδότες, ἀλλὰ μόνῃ ἐδίοντος ἵο-
 φλὴ τὴν ἐφήμερον, χεῖμαθ' γεγονότθ, πολλὰς
 διεφθέροντο. λοιπὸν τῇ ἀνάγκῃ χόντες διδάσκα-
 λον,

λον, τὰ κτίλα τῶν δ' ἄνθρωπων, καὶ τὰ διασεία, καὶ χι-
 σμαὶς πετρῶν, ἃ ἀπ' ἡλαια ὑπεδ' ὕοντο, καὶ αὐτὸν τῶν
 καρπῶν δυνάμειος φυλάττειν δακ μόνις γνωρίσαν-
 τόν, καὶ ἀπαξ αὐτῶν συναγείροντόν, ἐν τοῖς ἀπη-
 λαίοις συναπετίθεντο, καὶ οὕτοις ἐτρέφοντο δι' ὅ-
 λον ἡνικαυτοῖ. τοιαύτη συζῶνίον τῇ εἰμαρμένῃ, βίου
 ἀπλουῶ καὶ ἀπέριττον καὶ φιλάλληλον, δίχα πυρός
 ὑπὸ γνώσεως. ὃ βασιλεῖς, ὃ ἀρχοντας, ὃ δεσπότας, ὃ
 στρατείας, ὃ βίας, ὃ ἄρπαγὰς, ἀλλὰ φιλαλληλίαν
 μόνον καὶ τὸν ἐλδύθρον καὶ ἀπέριττον αὐτοῦ βίου
 ζῶν εἰδότες. ἐπεὶ ἡ πλομῆδες οἱ γεγονότες, ἃ πλομῆ-
 λότεροι, τὸ πῦρ ἐφύροντο. ἃ θερμότερον, ἡ γὰρ πα-
 νουργότερον πραγμάτων ὠρέχθησαν, ἃ τὴν ἀπρί-
 ττον καὶ ἐλδύθρον βίαν ἐκείνους μετέτρεψαν διαγωγῇ,
 καὶ εἰμαρμένῃ, ὡς εἴποι τις. ἡ δὲ τὴν χηρείαν τῶν πυ-
 ρὸς αἰτέχνας πλομῆδες ἐφύροντο, δι' ὧν ὁ βίος κοσμεῖ-
 ται, καὶ τὰ ἡδ' ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἀβρότητα
 γίνεται, δίκῃ γυναικὸς ἡμᾶς καταθέλοντα, καὶ
 τρυφεροτέρους ἀποργαζόμενα. ὃ καλεῖ πλάσιν γυ-
 ναικὸς ὁ ποιητής. ἐπεὶ ταῦτα ποθήσαντες ὃ δ' οὐδὲν
 καμνῶν, καὶ ἑαυτὴν ἐκτινάζοντα τῇ πανουργίᾳ ταύ-
 τῃ, καὶ τὴν πλομῆδαν, ἃ τῇ τεχνῶν πασῶν, καὶ
 τὴν ἐφύρεσιν, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀπρίττης καὶ σκληρῆς
 βίαν ἐκείνους ὑπὸ τὸν κλυπυπέσορον καὶ βλακωδέει-
 ρον μετατρέψοντα. ἃ καὶ γυναικα πανδ' ὤσαν, καὶ

ἰσὸν πολυσήμονα, καὶ ἑτέρω καλέσει τις μυρία. ὅ-
 τω γούμ ἐκ τῆ πυρὸς ἑλοπῆς, ἢ γούμ τῆ ἐφδύρεσεως
 ἐκ τῆ χηρῆσεως, ἐφδύρομεν νέον κακὸν * νέον ἐπίσσω-
 σον, τὴν τρυφωτόραν ταύτην βιοτήν, τὸ ὑπὸ σ-
 βάδων μαλακῶν ἐκ ταπῆτων καθύδ' εἰς, ὅπου ἀμ-
 φαγαπῶμεν. κακὸν δὲ ἡμέτερον, ὅτι ποδοῦντάς
 τούτων τῆν λαμπρυόντων τὸν βίον πρῶσεπικτή-
 σπαδα, ὅδ' ἐποτε παύομεθα καμάρον καὶ οἰζύνθ-
 σινῆς. καὶ τὸ πρὶν ζῶντος ἐλδύθεροι καὶ ἀθόρυβι,
 οὐκ δοῦλοι γεγόναμεν δ' ὕπνωσι, βασιλεῖς καὶ ἀρχον-
 τας καὶ δεσπότας ἡμῖν ὑποδίσσαντες, ἐκ τῶν οἰκείois
 πονήμασι ὑπερεταῦντάς αὐτοῖς τρόμα πολλῶν. ὅ-
 τ' οὕτως ἀνδροκτασίαι τε, μάχατε, καὶ ἀνδροφόναι
 γε λυδοίμοι. εἰ δὲ ταύτας τὰς τέχνας οἱ ὑπ' ἐμθέεροι
 καὶ ὑπερόδοι μὴ ἐδέξαντο, τούτῃ οἱ μετὰ τὸ πά-
 θος τὴν γνῶσιν τούτων λαβόντες, καθάπερ αὖ ἐκ
 ἐμθέεροί τινος καὶ τὸ μέλλον προβλέποντάς τού-
 τας ἐκάλυσαν, οἷα εἰδότες τὰ συμβεσόμενα, ὅδ' ἐν
 τούτων τῆν ἀνχεῶν τῆν ἐκ τῆ ὀτυχῆς καὶ μακα-
 ρίας ἐκ ἀβραῆς ἐκ γλυκείας πικρᾶς σιμῆβαινεν αὖ ἡ-
 μῖν βιοτῆς, ἀλλ' ἐζῶμεν τὸν μακάριον βίον ἐκείνον,
 τὸν ἐλδύθερον, καὶ λιτὸν καὶ ἀπέριττον καὶ φιλάλ-
 λον, καὶ τῆν νύκτα κακῶν ἀνεπίδεκτον, μικροῖς π-
 σι τοῖς πονήμασι τὰ ὄρατα τ' ἐδ' ὁδῶν ἀκρόδρυσαι
 καὶ πᾶν λάχανον πρὸς τροφὴν συναγείραντες, καὶ
 εἶπ

ἃ πῶς ἐτόρῳ τοις τότροπον καὶ τοῖς πρὸς ῥημίνε
 ἀρμσίμνοι. ὅτε γοῦν καὶ ἡσιόδός φησι πῶς πέρσῃ
 τὸν ἀδελφὸν δῖα τῷ πρὸντων ἐπὶ μὲν ὦ πέρσῃ, εἰ τοῖς
 τῷ ὧ οἶος, καὶ ἡ εἰμαρμὴν ἐκείνη, ὅς οἱ παλαιός
 βίῳ μετέτραπῃαι, καὶ λίαν ὄξιν νυῦ δ' υἱαίρεταός
 ὡς δ' υἱαίρεταός, καὶ κεχρημύθῃ πολλῶν, δ' εὖ σε
 μὴ διάγειν ἀργόν, ἀλλὰ παντοίως πονεῖν καὶ ὄργα
 ζεῖν. καὶ ὅτω γὰρ μόλις ἐκφύγῃς τὴν τῷ βίῳ δ' υ-
 χέριαν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτω. φέρε δὲ πάντοῖς ἔπε-
 σιν αὐτὰ σαφηνίσωμεν. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) οἱ
 θεοὶ, ἢ γὰρ ἡ εἰμαρμὴν ἐκρύφῃ τὸν πρὶν ὅς ἀπλοῦν
 βίον τοῖς ἀνθρώποις. ὅς ἐστι νυῦ ὁδωκρὸς καὶ ἐπίπο-
 νος. ῥήϊδίως γὰρ κεν.) τότε γὰρ τῷ πρὶν βίῳ μιᾷ
 ἡμέρᾳ ὄργασάμενος, εἶχον αὖ ὁλοχρονίαίαν ζωὴν. ὅς
 τασίαν δ' εἰ φησι ὁ γεωργικῶν, ὅς ἐτόρῳ τέχνῳ τι-
 νά, ὅς γὰρ ἦσαν, ἀλλὰ τὴν συλλογῶν τῶν καρπῶν.

Αἰψὰ κε πηδ' ἄλιον.) ἀντὶ τῷ, ταχέως εἰς καρπὸν
 ἔρριψας αὖ τὸ πηδ' ἄλιον, ἢ κατέκαυσας, ἢ ὡς κα-
 πνὸν καὶ οὐδ' ἐν ἡγήσω. ἀντὶ τῷ, οὐκ αὖ ὡς πῶρ
 νυῦ ἐδέκθης ναυπηλίας. Απολοῖτο δὲ.) ὅς ἀπώλλον
 τὸ αὖ καὶ αἰ ἐπιηρείαι τῶν βοῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων.
 οὐκ αὖ γὰρ ὡμεν οὐδὲ τούτων ἐν χρεία. οἱ δὲ ὅς κ-
 γούμενοι καὶ λέγοντες, ὅτι ἀπαξ πλοῦσας, καὶ ἀ-
 παξ ὁμοίως γεωργήσας, ἔδου τὸ πηδ' ἄλιον ὑπὲρ
 καρποῦ κατεκμαίδαι, καὶ τὰ λιτύνη τῶν γεω-
 γικῶν

γικῶν πόνων ἀπέλυσας, μάτλω λαβράζου. ἐκ λῶ
 γὰρ τοι ὡς ἐφίω, τότε ὅτε πλῆς, ὅτε γεωργία. ὁ καὶ
 ἰσίοις ὁ ἀκρεβῶς ὑπὸ σάμνος ὅτω φησὶν, ἢ ἴσως τὸν
 λόγον καὶ ἀναχωρεῖ ὁ ποικτὴς, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γινόμενα πρὸ ἀγει χρόνοις τοῖς παλαιοῖς. ἀλληγοει-
 κωτόρου δὲ, οὕτω σὶ νοκτέου. ἀπαξ ὀργασάμενος
 τῇ συλλογῇ τῶν καρπῶν, εἰ μὴ ὁ βίος οἱ ὁ πρῶτον,
 ἐκτός αὖ τοι καρπὸς καὶ τῶν βιωτικῶν φροντίδων
 τὸν κυβερνήτην νοῦν ἔθες, ὅτι ἀφροντίσως διῆγον.
 ἀπώλλοντο δ' αὖ καὶ αἱ βοαὲ, καὶ αἱ μάχαι, καὶ δό-
 ρυβοι, καὶ αἱ πρὸς βαρβάρων ἔθνη ὑπὸ γαμίας, αἱ δ' αἰ
 τὰς ὑποψίας καὶ αὖ πολέμους γινόμενα. ταύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μᾶλλον δὲ αὖ ἐκ τοιούτων ὑπὸ μι-
 ξίων γινόμενους, ἢ τοι τιτρωμένους. καὶ γὰρ τὸν κύρου
 ὁ χρισμὸς ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μικτρός* μῆδου, ἢ πα-
 τέρων δὲ πέρι. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑπὸ μιξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἐθνῶν ἔθνεσι, ἡμίονους καλεῖ. καὶ τα-
 λαοργούς, ὅτι τὸ πολλὰ καρποῦν καὶ πάχειν αὖ
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυ-
 ψεν.) ἀλλ' ἢ εἰμαρμένη τὸν ἀπλοῦ καὶ ἀπέριτον
 ἐκείν) βίον, ἀπέκρυψεν ὀργισθεῖσα. προσωποποιῶν
 δὲ τὴν εἰμαρμένην, ὀργὴν αὐτῇ πᾶσι τίθει. ἐκρυ-
 ψεν δὲ ὀργισθεῖσα, ὅτι ὁ προμηθεύς, ἢ γοῦν ἢ προβλή
 καὶ ἢ πρόγνωσης ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πᾶσι πρῶτα
 βαλδομένη, ὅτι πᾶσι καὶ πρῶτον ἐψέμει καὶ αὖ-
 τῇ

τὴν τὴν εἰμαρμένην. ἔκρυψε δὲ ὁ ποσειδών λαφε τὸ
 πῦρ. ὁπότε δὲ ἡ αὐτὴ οὐρανὸς καὶ μέγας πᾶσι τοῖς
 πεπρωμένοις, ἡ γὰρ εἰμαρμένης τοῦ πρῶτοντος ὁ ὁρῶν,
 ἡ γὰρ ἡ ἡμῶν πρῶτοντος καὶ πρόσκειψις ἐκλεψθῆναι,
 ὁ ἐκλεψθῆναι κατὰ γὰρ τοῖς ἀνθρώποις πρὸς διὸς γνῶ
 μιν, ἡ γὰρ εἰμαρμένης, εἰ μεγάλα βαλδύνομιν.
 ὁ γὰρ μετατρέπεται ἡ εἰμαρμένης βαλνῆ. κέκλε
 φε δὲ τὸ τοῦ, ὅτι καὶ νῦν νῦν. τὸν δὲ αὐτὸν τὸν
 πικέραντον, ἡ γὰρ τὴν ἡν ἐφίω εἰμαρμένης ἐπε με
 ταθετικῶς, ὡς ἔρεπουσαν καὶ καταγωνίζομιν ὅτι
 ὅταν τὴς, καὶ ἀτυχεῖς, δίκην λεραυνῶν. ἡ τὴν τὸν
 πομῶν ὁ χάρεισαν τοῖς ἐαυτοῖς κόραντοῖς, ἡ τοῖς
 πάρεσι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἡ τοῦ πρῶτος ἐλαπνῆ,
 μαύθαι. πρὶν μὲν ἡ τοῦ πρῶτος χηρῶν ἀγνώστῳ
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ πρῶτοντος δὲ τὸν ἀνθρώπων, καὶ
 μὲν γὰρ γεγονότῳ, καὶ κεραυνωθέντῳ δίκην τοῦ
 νός, ὡς πλησιάζαντο ἐκείσε εἰ θερμῆς ἀεθισμῶν
 χορ, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δὲ σομφοῖς
 τοῖς φύλοις, καὶ νῦν νῦν, δυνάμει τοῦ φυλάξαι,
 κατέκρυψαν. καὶ οὐρανίου πῦρ ὑπαρχόν τὸ πρὶν
 ὅταν καταχεθῇ, καὶ γεγονός ὅτι χηρῶν πᾶσι ἡμῖν,
 ἐμυθόθη ἐλαπνῶναι, παρὲν εἰμαρμένης βαλνῆ, ἀλλὰ
 εἰ πρῶτοντος. πρῶτοντος γὰρ ἡμῖν εἰμαρμένης εἶνα
 φησι, ὡς πρὶν ἐφίω ἀπλῶς, καὶ δίκην πρῶτος καὶ
 πρῶτοντος. ἐπὶ δὲ εἰμαρμένης, ἡ τοῖς σύμβαιμα ἐπὶ

44 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γικῶν πόνων ἀπέλυσας, μάτλω λαβράζου. ἐκ λῶ
 γὰρ τοι ὡς ἐφίω, τότε ὅτε πλῆς, ὅτε γεωργία. ὁ καὶ
 ἰσοῦς ὁ ἀκρεβῶς ὑπὸ σάμνος ὅτω φησὶν, ἢ ἴσως τὸν
 λόγον καὶ ἀναχωρεῖ ὁ ποιητής, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γηρόμνηα πρὸ ἀγει χρόνοις τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ γρη-
 κωτόρον δὲ, οὕτως σὶ νοκτέον. ἀπαξ ὁργασάμενος
 τῇ συλλογῇ τῶν καρπῶν, εἰ λῶ ὁ βίος οἱ ὁ τῷ πρῶτον,
 ἐκτός αὖ τῷ καρπῷ καὶ τῶν βιωτικῶν φροντίδων
 τὸν κυβερνήτην νοῦν ἔθες, ὅς ἀφροντίσως διῆγον.
 ἀπώλλοντο δ' αὖ καὶ αἱ βοαὶ, καὶ αἱ μάχαι, καὶ θό-
 ρυβοι, καὶ αἱ πρὸς βαρβάρων ἔθνη ὑπὸ σάμναι, αἱ δ' αὖ
 τὰς ὑποψίας καὶ αὖ πολέμους γινόμεναι. ταύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μάλλον δὲ αὖ ἐκ τοιούτων ὑπὸ μι-
 ξίων γινόμενους, ἢ τῷ τικτομένους. καὶ γὰρ τὸν κύρον
 ὁ χρησμὸς ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μητρὸς καὶ μηδὲρ, καὶ πα-
 τέρων δὲ πέρι. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑπὸ μιξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἔθνων ἔθνεσιν, ἡμίονους καλεῖ. καὶ τα-
 λαοργούς, ὅτι τὸ πολλὰ καρτορεῖν καὶ πάχειν αὖ
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυ-
 ψεν.) ἀλλ' ἢ εἰμαρμένη τὸν ἀπλοῦ καὶ ἀπείρητον
 ἐκεῖν) βίον, ἀπέκρυψεν ὁργισθεῖσα. προσωποποιῶν
 δὲ τὴν εἰμαρμένην, ὁργιστὴν αὐτῇ πόδι τίθησιν. ἐκρυ-
 ψε δὲ ὁργισθεῖσα, ὅτι ὁ προμηθεύς, ἢ γοῦν ἢ προδολῇ
 καὶ ἢ πρόγνωσις ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πόριςρεπῆα
 βυλδομένη, ὅτι πᾶντι καὶ πᾶσι μετ' αὐτὴν καὶ αὐ-
 τῇ

Pro-
 metheus

τὴν τὴν εἰμαρμένην. ἔκρυψε δὲ ἐπὶ ποδὶ φύλαξεν τὸ
 πῦρ. ὅπου ἐπὶ δ' ἡ αὐτὴς ὁ εὖς καὶ μέγας πᾶσι τοῖς ἰα-
 πετοῖς, ἡ γοῶν ἐλ λινήσεως τοῖς νῦν πτωκτέους ὁ ῥηθεῖς,
 ἡ γοῶν ἡ ἡμῶν πτωβουλὴ καὶ πρόσκειψις ἔκλεψεν,
 ἐκλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις πρὸς δῖος γνῶ-
 μιν, ἡ γοῶν ἐλ εἰμαρμένης, ἐλ μεγάλα βυλδομῆνης.
 ὅ γὰρ μετὰ τρέπεται ἡ ἐλ εἰμαρμένης βυλὴ. κέκλε-
 φε δὲ τὸτο, ὅν κείλῳ νάρθηκι. τὸν δῖα αὐτὸν ἔτε-
 πικέραννον, ἡ γοῶν τὴν ἡν ἔφλω εἰμαρμένην ἐπε με-
 ταθεπικῶς, ὡς ῥέπουσαν καὶ καταγωνιζομένην αὐτῇ
 ὅταντίς, καὶ ἀτυχεῖς, δῖκῳ λεραινῶν. ἡ τὴν τὸν
 πομῆν ἐλ χείρουν τοῖς ἐαυτῇ κόραντοῖς, ἡ τοῖς ἐ-
 πάρεσι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἡ τοῖς πυρὸς ἱλαπῆ,
 μάνθανε. πρὶν μὲν ἡ τοῖς πυρὸς χηῖσις ἀγνοῦσθαι
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ πτωκτέεσσι δὲ τῶν ἀνθρώπων, χη-
 μῶν ἐλ γεγονότῃ, καὶ περαννωθέντῃ δῖκῳ τῷ
 νῶς, ὡς πλησιάζουσιν ἐκείσε ἐλ θέμενς ἀμειψιμῇ
 χῶν, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δ' ἡ συμφοῖς
 τοῖς φύλοις, καὶ νάρθηκι, δῖα μῶν τοῖς φυλάξαι,
 κατέκρυψαν. καὶ οὐρανίου πῦρ ὑπαρχόν τὸ πρὶν
 ὅτω καταχευθῇ, καὶ γεγονὸς ὅν χηῖσις πᾶσιν ἡμῖν,
 ἐμυθόβη ἱλαπῶναι, παρ' εἰμαρμένης βυλῶν, ἀλλὰ
 ἐλ πτωτόρας. πρότορον γὰρ ἡμῖν εἰμαρμένην εἶνα
 φησι, ὡς πρὶν ἔφλω ἀπλῶς, καὶ δῖκα πυρὸς καὶ
 τεχνῶν. ἐτόρα δὲ εἰμαρμένη, ἡ τοῖς σύμβαμα ἐτόρον,
 ἐκ

ἐκ πῦρός τῃς ἡμετέρας ἐφύρετο τὸ πῦρ ἐκ τὰς τέχνας·
 ὥς γυναικα παρδῶσαν καλεῖ. ἡ δὲ παρ' ἐτέρων τι-
 νῶν ἀλληγορουμένη ἔνταῦθα ψυχικῶς ἀλληγορία,
 ὡς τὸ πῦρ ἡ νοερά ζωὴ, καὶ νάρθηκες τὸ σῶμα, ποδὶ τ-
 τὸν ὅτι, καὶ ὅδε μέχρι παντός συνάγουσα διεξίημι το-
 νῶν δὲ ἡ ἀλληγορία ῥητορικὴ καὶ πραγματικὴ ὅτιν,
 ἡ ποδὶ τῷ ἐν χήσει πυρὸς λέγουσα καὶ ἐπὶ τούτου
 εὐρέσεως, ἡσπρ' ἐφ' ἣν ἐκ προμνησίας ἡμῶν, καὶ πῶ
 εἰ ἐπὶ τῷ βίῳ διακροσμήσεως ἐπὶ ἐκ τῶν τεχνῶν ἀπα-
 σῶν, ὥς πρὸς τὸ πῦρ συνειδήσατο. ὥς καὶ γυναικα παρ-
 δῶσαν καλεῖ, καὶ ἡφαίστος λέγει πλασθῆναι. ἐν τῇ
 λεπτολογία δὲ τῶν ἐπῶν, σαφέστερον εἴποιμι. νῦν δὲ
 καὶ τὰ ἔπη συντακτικῶν ἀλλὰ ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη
ἔκρυψε, χολώσαμένη, ὅτι μιν καὶ αὐτὸν ὄξυπάτη-
σερ ὁ προμνησὺς. ἔκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμνη-
 θεὺς ὁ ἀγκυλομήτης, τὸ μὲν καὶ ὅπου πῦρ αὐτὸς, καὶ
 ὅτι ὁ εὖς παῖς τῷ ἰαπετοῖο, ἡ γοῦν ὁ αὐτὸς προμνη-
 θεὺς ἔκλεψε, καὶ ἡλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι, διὸς πρῶτον πρῶτον γινώσκον τῷ διὸς τῷ
 μακρόθεν, λαθὼν αὐτὸν τὸν διὰ τὸν τὸρπικέρας
 νομ, νῦν πλὴν εἰμαρμένην. τοῦτο καὶ ἄρ' ἀνθρώποισιν
 ἐμήσατο ἡμετέρα λυγρὰ. ὁ προμνηθεὺς νῦν, ἡ γοῦν ἡ ἡ-
 μετέρα προμνήθεια, καὶ ὁ ζεὺς, ἡ γοῦν ἡ εἰμαρμένη.
 Τὸν δὲ, χολώσάμενον.) τὸν δὲ προμνηθεῖσιν ἡμέ-
 τερον νοῦν ὀργισθεῖσα ἡ ὥσπερ ἀγείρουσα νεφέλαις,
 καὶ

καὶ ταύταις συγκαλυπτομένη, καὶ σκωτφνὴ καὶ ἀ-
 πώροτα τῷ εἰμαρμένῳ, πρὸ τῆς εἰς ἑκάστην ἀφικέσθαι,
 φασὶν· ὡς ἰαπετιονίδης λογισμῶν ὑμνήσεως πᾶσι,
 πρόβουλον καὶ προμνηστῆρα φρόνημα· ἀντὶ τοῦ ὅτι ἄν-
 θρωποι προμνηστῆραι, χαίρειτε τὸ πῦρ ἐφδύρόντων,
 καὶ τὴν τοῦ πρὸ τούτου καὶ ἀποδείξου βίον μετὰ τῷ
 ψαντὸν εἰμαρμένῳ. σημειῶσαι δὲ, ὅτι νεφελῆ γερεῖ
 τῷ καὶ τὸρ πικέραννον διὰ τὴν εἰμαρμένῳ λέγει,
 κατὰ σωματικολογῶντος ἔφημιν. Σοί τ' αὐτῷ,
 ἀντὶ τοῦ ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς εὐρεταῖς, καὶ τοῖς
 ὑπεροχῇ γηνοσπορίοις, γηρήσει ὁ ὄντος μέγα κακόν. ἀνθ'
 ὧν γὰρ τοῦ πρὸ τούτου βίον ὀξείηται, καὶ ὄντος τὸ πῦρ
 ἐφδύρηκατε, τέχνη δὲ δόξουσιν, καὶ σμῆσαι μὲν τὸν
 βίον, καὶ θέλγουσαι, καὶ μαλθάσουσαι γυναικὸς δὲ
 κίω· πλὴν ὅτι ἅ τὰ συμφορῶν, ὅδε πόδιστάσων. ἀγα-
 πήσετε δὲ ὅμως τὸ καματηρὸν καὶ σκληρὸν ὄντος τῷ
 διαγωγῆς, καὶ ἐπίπονον, διὰ τὸ ὅτι αὐτὸ τὸρ πνῆ ἑλε-
 πτομῶνα ταῖς ἐλπίσι. ὅτω μὲν ἡ εἰμαρμένη ἔφη, καὶ
 πρὸς πένδυσε. καὶ ἔφη ἡφαίστω πνεῖ ἡ πανδ' ὥρα
 ἐπλάσθη, καὶ ἐπεκροσμήθη γυνή, ἡ γυνὴ ἡ πάντα δια-
 ραμένη ἔφη βίῳ σωμαγωγῇ τῶν τεχνῶν· ἡ ἡ ἐκ πάν-
 των τῶν θεῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ
 ἡσίοδ' οὐ συγκεκραμένη, καὶ δῶρα λαβοῦσα. ἐκ
 μὲν γὰρ πυρός ἡφαίστου, τὰ ὑλικά καὶ ὀργανικά
 ἐκ δὲ τῆς φρονήσεως ἀδλῶα, τὸ κατὰ σκῶτασιν
 καὶ

καὶ ἀγχίνου. ἐκ δὲ τῆς ἀφροδίτης, ἤγοιμι τὴν συγκρά-
 σεις, τὸ ὡραῖον. τὸ δὲ ἀναιδὲς καὶ δραστήριον, καὶ
 πόδι τὰς ἐμπορίας αἰμύλον, ἐκ τοῦ ἔρμου, ἦτοι τοῦ
 πεφθορικοῦ λόγου. ἐπεὶ δὲ ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως
 ἡ γυνή, ἤγοιμι τὸ κόσμιον ἐφάνη τῶν τεχνῶν, ὅτι πο-
 λυσήμων ἴσος, καὶ ἡ σύστασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐ-
 διδ' ἀχθῆν καὶ πικρὰν εἰμαρμυλίαν, καὶ τοῖς μεταγε-
 νετέροις ἐδόθησαν. καὶ ὅτως ὁ Βίβη συμφοραῖς ἐπε-
 πλήμμενεν. ἡ ὀργὴ δὲ τοῦ διός, ἤγοιμι τὴν εἰμαρμυλίαν,
 καὶ ὁ χόλος, καὶ αἱ λαλῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ, προσώπο-
 ποιῖα εἰσὶ. πρὸς αὐτὴν γὰρ τὴν εἰμαρμυλίαν, ὡς εἶπα τι-
 ναὶ, ταῦτα δρῶσαν. ὡς δὲ πρὸς τοῖς ῥήτοσι, τὸ κατὰ
 ὑπόθεσιν χῆμα καλεῖται. ὅτω γὰρ ὠφειλὴν εἰπεῖν.
 εἰ μὴ αἰδοῖσιν καὶ φωνὴ τῆς εἰμαρμυλίας, ἐφθέγγετο αὐ-
 τὴν καὶ ὠργίσθη, ὅτι περὶ λότοροι δὲ ἀπλάστῳ γεγονό-
 τος οἱ ἄνθρωποι, τὸ πῦρ κατέχον, καὶ τὰς τέχνας ἐ-
 πτεχεύουσι εἰς τὸ πῦρ εὐεῖσκειν. καὶ εἶπεν αὐτὴν ὡς
 λάσασα τὸ σαρδόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὄψεσθε. δόσω γὰρ ὑ-
 μῖν, ὃ ποθεῖτε ἐκ τοῦ πυρὸς εὐεῖσθαι, τὰς τέχνας.
 ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὡραιότης, καὶ παῦν τερπνόν
 τῷ βίῳ γήνησεται. ἀλλ' ὅχι οὐδὲν καὶ δίνω
 καὶ μυρίων πόνων, ὅτι πῦρ αἰσέων. νεφεληγερέτῳ
 δὲ νῦν καὶ τερπικόραννον δία, ὅτι ὕψος, ὅτι ἀσέ-
 ρα, ὅτι τὸν μυθιὸν βασιλέα ἐκείνον, ὅτι ἄλλο ὄδόν,
 ὅτι τὸν νοῦν λέγει ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμυλίαν,
 καὶ

καὶ τὸν Φίλιμαρμύνης νοῦν. διόπορ τὸ νεφεληγερέ-
 τῆς καὶ τερπικέραυνος, ὅπως ἔφη ὡς εἶπον. τὰ δὲ
 λοιπὰ ὡς μὴ ὄντα τῆς νύκτος ὑποδείξεως, παρεῶ. ὡς
 καὶ ὑμῖν καταρχὰς ὑπεθέμην ὅτω ποιεῖν, πρὸς τὰ
 πρόσφορα τῶν ἐπῶν νοεῖν, καὶ δῖας καὶ ἀθλιωῆς, καὶ
 πτομηθεῖς, καὶ τὰ ἑτέρα· καὶ μὴ ἀνοήτως ἰοῦν πολυ-
 σημαντῶν ῥύτων πλανᾶσθαι, καὶ συγχέειν τὰ ἔπη,
 καὶ τὴν διάνοιαν. ὅθεν καὶ γὰρ αὐτῷ προκειμένῳ τοῖς
 ἔπεσι σημασίαν, ταύτῃ ἐτυμολογῶ, καὶ πόδι ταύ-
 τῆς δῖα λαμβάνω. τὰ δὲ λοιπὰ γνῶτε πᾶσιν ἔχω, ὅς
 ἀκροωμένος ὁπότε βλάπῃμι αὐτὸν ὠφελείας ἐπίστα-
 μαί, καὶ ἀρξέειν πολὺ σιχὸν τὸ σύγγραμμα γίνεσθαι.
 τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὡς ἀλλαχοῦ τῶν ἐπῶν, ὁ ὕμνος νε-
 φηληγερέτῆς καὶ τερπικέραυνος λέγεται; σὺ γὰρ
 γὰρ τὰς νεφέλας, καὶ παταγεῖ. καὶ τὸν ξηρὸν τῆς
 γῆς ἐκθλίβω ἀέρα, ὅς τε κεραυνὸς ἀποργάζεται.
 ὅσῳ τε καὶ τὸν νοῦν οἶδα μὲν δῖα καλεῖν, καὶ ἀλ-
 λαγορεῖν ἀκρίβως, καθὰ καὶ πόδι τῶν ἐπῶν ἀπάν-
 των. ἀλλ' ὅς νύκτι πόδι ῥύτων, πόδι ἢ Φίλιμαρμύνης,
 ἢ ἄλλῃ γόρησά τε καὶ ἠτυμολόγησα. Ἰαπετιονί-
 δης.) πάλιν ὁ πρόκλ. νύκτι λαλεῖ βλασφημίας.
 Καὶ τίς ὁράτω τὴν ἐκείνην πονκτίδα,
 καὶ τὸν φορυτὸν εἰ θέλει συναγέτω.
 ἡμῖν δ' ἀνάγκη, πρὸς φύσιν πάντα γράφειν.
 Τελετῶς οἶδα νοῦν μὲν τὸ πτομηθεὺς ὄνομα·

δ

τὴν

τὴν ἐκ κινήσεως ὄραν ὃ κοσμιλὴν ἔδραν, καὶ ὡς ἂν
 εἴη τὸ παντός, καὶ εἰμαρμένης βαλλὴν γεγονῆαι
 καὶ ἑλπίας. καὶ τὴν βοὸς δαμοκρασίαν, καὶ τὴν
 ἐπ' αὐτῇ διὸς ἀνατίθημι. πῶς ἂν νῦν ἀλλογορεῖν ἔ-
 χι πρόσφορον· σοιχειακὸν γὰρ ὡς, καὶ τῇ διαγονίᾳ
 ἐκ μὲν οἶδ' αὖ καὶ πραγματικῶς πτομνθεῖα λεγό-
 μενον ἀνδρωπομ, ὃς ἀγραικίας αὖ ἀνδρώπους με-
 ταξὺ θύμισαυτα· ὅν δ' αὖ ὡς πλάσαι αὖ ἀνθρώπους
 μυθολύονται. οἶδ' αὖ καὶ ψυχικῶς πτομνθεῖα, τὸ τῇ
 ἀνθρώπων πτομνθεῖα καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἰαπε-
 τῇ καὶ κινήσεως λογισμῷ πᾶσι λεγόμενον, ὃ κλυ-
 μενὸς ἔστι δ' ἀκούσου φρονήσεως· ἡ γὰρ δέμης, ἡ τοῦ
 γῆ, τὸ σοιχειακὸν πτομνθεῖας μήτηρ ὅς. τὸ πτομν-
 θεῖας ὃν πτομνθεῖα τὸν πατὴρ ὡς ἔφην, ἡ τοῦ
 λογισμῷ κινήσεις, καὶ πτομνθεῖας τῇ πτομνθεῖας.
 ἰαπετὸς δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ἰεῖναι, καὶ ὁρμαῖν ὃ πτο-
 μνθεῖας πανταχῶ, καὶ πάντα ἀνθρώπων, καὶ ζῴ-
 οντων πᾶσι πάντων. ἔστι καὶ ἑτέρω πᾶσι ὡς ἰαπε-
 τῇ τὸν τῶ, ὃ βραδυνὸς καὶ ὑπερόντος ὃ ὡς πτομνθεῖας, ὃ
 μὴ τὸν ἀπὸ νοῦ καὶ τὴν φρόνησιν ἔχων ὡς καὶ τὰ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκειν, ἀλλ' ὃ μετὰ τὸ συμ-
 βῆναι εἰδὼς. τὸ δὲ ὡς ἂν τῇ εἰμαρμένης λεγέσθαι ταῦ-
 τα, πτομνθεῖας ὅς, ὡς ἔφην. εἰ δ' ἔκ λῶ ἡ ἀλλογο-
 ρημένως σεβὴν ἡ ῥητορικὸν γῆμα τὸ καὶ ὑπόθε-
 σιν λεγόμενον ὡς φειλὴν ὃς γενεχθῆναι. κλυπὴν τῶν
 ἑπομ,

εἶπον, τὴν ἐκ Κόραυνοβόλου δ' ἄνδρα ἐκ πτωχότητος
 τῇ τότε ἀνθρώπων ἐφύρεσιν. ἡ πόροπδους καὶ ἀ-
 πάτη φρενῶν εἰμαρμένης, τοῖς διὸς λεγομένου νυν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ τοῦ πτωχολίας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν πτωχότητα τοῖς βίαις διαγωγῇ ὑπὸ τοῦ εὐρέ-
 σεως τοῦ πυρός, ὃ καὶ τοῖς εὐρεῖσι καὶ μεταγνησίτοις
 γέγονε βλάβη. πόσις γυναικὸς, ἀντὶ τοῦ εὐρέσεως τοῦ
 πυρός πρὸς τοῦ εἰμαρμένης, ἥτοι τοῦ συμβάματ' ὅ,
 ἀλλὰ τοῦ δ' οὐτόρου, τὸ ἐκ τῇ τεχνῶν ἡμῶν συμβάν
 τοῖς βίαις πάντος ἀπλήροσμημα, καὶ τὸ πρυφερόν καὶ
 ἀβρόν, ὃ ὑπὸ κτήσασθαι ἀγαπῶντες καὶ ἀσπύδοντες
 ὁ μικρῶς τελευτῶμεθα, καὶ κακῶς πάχομεθα. ὁ
 ἐὼν καλλίστως λεῖτα λῖαν. ἡ τοῦ πρόκλου δὲ μάλλον
 δόξωσις δ' ἀκρύνωρ δ' εἶτα. Ως ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ὁ δ' οὖν δὲ πτωχό-
 ποποιία, ὁ γῆμα τὸ κατ' ὑπόθεσιν ὅτι. ἀντὶ, εἰ ἡ
 ἀδνησις τῇ εἰμαρμένη, ἐγέλασθαι αὐτὸ τοῦ σαρδ' ὄνιον.
 πατόρα δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένην λέ-
 γει, ὅτι κατ' ἐλλώων πινὰς, εἰμαρμένης βελῆ οἱ τε
 θεοί, ἡ γοῦν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἀνθρώποι γέγονασιν. ἡ
 τὰ ἐν τοῖς σοιχείοις γινόμενα, ὁ τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα οἷον ὄμβροι, χειμῶνες, σεισμοί, κόραυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων δυσχέρεια καὶ δυσβε-
 λία, καὶ δυστυχία καὶ ἀτυχία. πόρι δὲ τοῦ σαρδ' ὄ-
 νιος γέλωτ' ὅ, εἰπεῖν δ' εἰς μοι.

Σαρδ' ὅτις ἐστὶ νῆσος ἰβηροτρόφος,
 Ἐν ἧ βοτάνῃ φθαρτικῇ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελήνοειδ' ἦς, σαρολάνη καλουμένη.
 Βεβρομένη δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμός τε ποιεῖ, καὶ γελῶτων ἐμφάσεις.
 Καὶ πότμος θυθὺν, καὶ γελάσιμος μόρος.
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδ' αὖτις αὖτ' βαρβαρὸς
 Ἰνδῶντας αὐτῇ αὖτ' γηναρχας ἐχάτως,
 Ἀγειν λαβόντας εἰς ἀπόκρημνον τόπον.
 Κτείνειν δὲ τούτους, ὅν ῥοπάλοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπην ἐκ πετρῶν αὖτ' δυσμόρους,
 Γελῶντας εἰκὴ παιδίαῖς πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ αὖτ' ἐνέσκηοντας ἀρέσκει πλέον
 Γελαῦ, ὀρῶντας τεχνικὰς πρῶινίαις,
 Καὶ τὰς λυλίστρας καὶ σροφὰς τῇ πραγμάτων.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδ' ὦνιθ' γέλωτος ἔχων ὅσιν.

Οὐ ποιητὴς φησι γελάσαι αὖτ' εἰμαρμένην, εἰ
 πορ αὐτῇ πρὸς τῷ ἀεθλοῖς. ἡ καὶ πατὴρ θεῶν (εἰ
 αὐτῶν εἶπεν, ὅτι ῥοπάω εἰρήνη μιν. ἠφαισιν δ' ἐκέ
 λδυσεν.) τὸν δ' ὅδε ἀκρῶς ἠφαισιν ἐκέλδυσεν, ὅδε αὖ
 καὶ γλῶμίξαι, εἰ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνὴν καὶ δ' ὅ
 ναμιν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθῶδες, ἀλληγορητέον δὲ καὶ τοῖ
 ρ. ἐκέλδυσεν, ἡ γοῶν ἐπ' ἐκδυσεν ἡ εἰμαρμένη, ἐκ τοῦ
 ποδὶ κλυτοῦ καὶ ὅδε ακρῶς καὶ παντέχνης πνεύματος κατ'
 αἰχμή.

ἀεχὺλον, μεγάλῃαι γλῶ καὶ ὕδωρ, ὅχι πηλόν, ὅχι γυ-
 νᾶικα γρη῏α, ἀλλὰ τὰς τέχνας ἅς ἐφίω. ὕφ' ὧν τεχ-
 νῶν τῶν ἐξ εὐρέσεως τοῦ πυρός, ξύλα ἐκ γῆς τμηθή-
 σετοι, καὶ γρη῏σονται πλοῖα, καὶ ἐμβληθήσονται τῇ
 θαλάσῃ πρὸς πλουῦ. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ καὶ
 ὕδωρ κοινώσεται, καὶ ὕδῃ τῶν γεωδ' ὧν δὲ τούτων
 ὑπὸ τοῦ θαλατῆος φόρομιν ὕδατ' ἐμπορεύόμε-
 νοι ἔσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἡ καὶ αἰνέσθαι.) τὸ,
 λεγέως τότε τὴν τ' ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, καὶ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ δ' ὕ-
 ναμι καὶ θηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ μηχανὰς ἀπά-
 σας ἐνδ' εἶξαδαι, πρὸ τοῦδε λεγινώδ' ὡς ζῶντος, κατ'
 ὅσιον μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὅ καὶ τὴν ἀνθρώ-
 πίνῃ ἐνέργειαν. Κλειτός, ὁ ἐνδοξος· κλυτός δὲ, ὁ ἐξ ἀ-
 κους. καὶ ὁ μὲν κλειτός, πάντως καὶ κλυτός ὄειν·
 ὁ τούναντίον. ἐξ ἀκους γάρ τινα καὶ ὑπὸ κακοῖς
 ὄειν εὐρεῖν· ὁ πάντως δὲ οὐτ' καὶ κλειτός. (Τὸ
 κῶας καὶ τὸ ὕδ' ας, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς ας αἰολικῶς
 μετατρέπονται εἰς ος. ὡς ἐκ τοῦ ὕδ' ας, γέγονεν ὕ-
 δος. ἐξ ὅ τοῦ ὕδ' ας. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτους
 δὲ θεᾶς, ἡγοῦν τοῖς θηλυκῶς λεγομένοις σοιχείοις, ὁ-
 μοίαν λέγει τὴν τῶν τεχνῶν πόριλιν. καὶ πρῶτοις,
 ὅτι ὅ φθαρήσονται αἱ τέχνη, ἀλλ' ἔσονται, ἔς' αὖ καὶ
 τὰ σοιχεῖα συμπράμνωσι. οἱ μὲν γάρ τεχνῖται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχνη ὡς ἀθάνατοι διαμύνονται. καὶ

54 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πρῶτον, ὅτι αἰνέσεις, ὅτι πρῶτον φέρεται πρὸς τὴν. Κα-
 λὸν δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῆς τέχνης γίνεται ὡραῖο
 τὸ φῶς. καὶ ἐπὶ τὸν, ὅτι πάντων ὁρῶμεν τῆς τοῦ
 βίου ἀδελφείας. Αὐτὰρ ἀλλήλων ὁρῶντες διδάσκονται.)
 ὑλίων ἀετιοῦ τ' οὐσίας τῆς τέχνης, τὸ πῦρ γέ-
 γνη. ποικιλιὴν δὲ ἡ κατασκευαστικὴ καὶ διδάσκει-
 καὶ τούτων φρονέσεις, ὡς ἀλλήλων νῦν καλεῖ, καὶ δι-
 δάσκαλον τῆς ὁδοῦ. ἴσως δὲ, ἡ συνμιγρὴς καὶ πολυ-
 μιγρὴς πασῶν τ' τέχνης πολυπλήθεια. Καὶ χάριν
 ἀμφοτέρω κεφαλῇ.) ἀπὸ κοινῆς τὸ ἐκείνου, ἡ γοῦν
 ἐπὶ τὸν ἐκείνου ἡ εἰμαρμένη ἐκ πρῶτης ἐστὶν εὐρε-
 θῆναι τὸ πῦρ, ὑλίων ἀετιοῦ τῆς τέχνης. εἴτε φρα-
 νήσῃ πρᾶξι τὰς τέχνας, ὡς ἔστι πρὸς τὴν ἡμετέραν
 μὴν. εἴτε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς τέ-
 χνης κοσμεθῆναι ὑψηλὴν καὶ ὡραῖον τὴν χρυσῇ
 καὶ ἰλαρῇ, ὡς πόθος ἡμᾶς ἔχειν ὅσοι πρὸς πικρὰ
 εἶναι. καὶ φροντίδας ἐκείνας τὰ μέλη, ἐκείνους
 τῆς ὑψηλῆς τῆς τούτων ὁδοῦ καὶ ὡραῖότητος.
 Εἰ δὲ δέμνην ἡμῶν τε νόον.) ἐπὶ τὸν δὲ ἡ εἰμαρ-
 μὴν καὶ τὸν πρῶτον λόγον ἐρμῶν, ἀναδῆναι
 καὶ πολυμερὲς λογισμὸν, καὶ πανουργίαν καὶ αἰ-
 μύλιον πρὸς τῆς τέχνης, καὶ τοῖς τεχνί-
 ταις. τοῖς τοῖς γὰρ οἱ τὰς τέχνας μεταχειζόμενοι.
 ὡς ἔφαθ' οἱ δὲ ἐπίδοντο.) οὕτω τῆς εἰμαρμένης
 ὑψηλότητος, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ δὲ
 ὅσοι

ἔπειτα ἰάσωμιν, ὅθεν ὁ πρῶτος λόγος ὁ ἑρμῆς, διὰ
 κτορῶ, καὶ ἀργειφόντης λέγεται· ἐκ τοῦ διακτορεῖν,
 καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν. καὶ ἀργειφόντης, ὅτι
 ἀργὸν ἀνείλην τὸν πανόπλιον, ὃν ἡ ἡρα φύλακα τῆς
 εὐς ἐπέθηκε, τῆς ἰνάρχου παιδός. ὁ δὲ πρῶτος λό-
 γος ἑρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ ἑρμηνευτικὸς εἶναι. ὁ
 διακτορῶ, ὅτι διεξάγει, καὶ ἀγγέλλει τὰ τῆς ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ νοῦ ἐνδυμνήματα. ἀργειφόντης δὲ, ὡς
 ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνος. παιδὶ δὲ γὰρ καὶ ἐνδυ-
 μιζει, καὶ πρᾶναι τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν
 ἀργὸν λιύει ἀναιρεῖ, ρυτίσει τὰ λυοσώδη καὶ ἄτα-
 κτα ἐνδυμνήματα. Εἰπὶ δὲ τὸ πῖ ἰωνικῶς ἰω-
 ταγραφεῖται, ἐκ τῆς πιδῶ ἀπλικῶς. ἱερνίωνα τὴν
 εἰμαρμένην λέγει, ὡς ἀφανῶς καὶ ἀδ' ἡλως ἀποτε-
 λουμένην τῶν εἰμαρμένων, ἐκ τοῦ κροῦν καὶ θολῶν
 τὸν νοῦν. ὅς τις γὰρ νοῦς ἀνθρώπινος ἀκρίβως οἶδε τὰ
 εἰμαρμένα ὡς συμβεσόμενα. ἀνακτα δὲ ὡς βασιλέα
 πάντων φησὶ, ὡς πάντων δεσπόζουσαν, ὡς αὐτῆς
 γινομένην ἀπάντων. Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει.)
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ, τῇ τεχνῶν ἀπασῶν σύναξι,
 ὃ ἡφαιστος, ἢ γὰρ τὸ πῦρ ἐκ γῆς πλάττει· ὅτι τὰ ἐκ γῆς
 καὶ ἡ γεωργία, πρώτη ὡς τιμιωτάτη τῶν ἄλλων τεχ-
 νῶν. ὅρα γὰρ τὸ ζῆν πᾶς ἄνθρωπος τὰς τέχνας μετὰ
 χεῖ. Κλυτὸς ἡφαιστος, ἢ γὰρ ἐξ ἀκροῦ τὸ πῦρ· ὅτι δὲ
 αὐτῷ πᾶσα γίνε' τεχνη, ὡς πᾶσι γινώσκει. ἡφαιστος

λέγει), ἐκ τοῦ ἀπῶ. ἀμωγήνης, ὁ ἀμφοτόρωθεν
 σίνων καὶ βλάπων. ἀδ' δ' ηφαγόν γὰρ ἔκ καυσίνων
 τὸ πῦρ. ἢ ἀμωγήνης, ὁ ἐκατόρωθεν χολός. ἢ μάλλον,
 ὁ ἐτόρω μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χήσσει
 πῦρ, ὡς πόρ' ὑποχολούει, καὶ ὑποσκάζει. ὃ γὰρ πα
 ράνομόν ὄσιν, ἀναλισκόμενης τῇ ὕλης. τὸν μυθικόν
 δ' ἐφασι ἡφαιστον, ἀμωγήνηντα, ἢ ὅτι ἐνί μέρει χω
 λούει, καὶ ὑποσκάζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ῥιφόντα, καὶ
 χολωθέντα τὰ γῆα, ἢ τοι τὰ μέλη. Ζῶσε δὲ, καὶ
 κόσμωσιν.) ἀντὶ τοῦ ἐπίστωξε καὶ ἐπεκόσμωσιν,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζωννυμλίῳ. ἐκ τούτου δὲ συμφω
 τούν, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἔγραψεν, ὡς πρὸς
 αὐτὸς νῦν ἀλληγορῶ. ἀνωθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἀξαι τῇ
 πανδ' ὡρα ἰσόν, νῦν δὲ λέγων ζωννύειν κοσμεῖν. Ἐ
 ἀντὶ ἀφροδίτης νῦν τὰς χείρας εἰπὼν, μανίακας
 χρυσείας πόδι τὸν τράχηλον ἐκείνης πιθῆναι, ἔδειξε
 ὡς καταφανέστερον, ὅτι μωαῖκα τὴν ἐκ τεχνῶν τ'
 βίη ὑποκόσμωσιν καὶ ἀκρότητα λέγει, ὡς φρόνους
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ σιωπήσαντο, ὡραίοτης δὲ ἔχοντες
 εἰς τέλος ἐκόσμωσαν. αἱ ὡραι δὲ στεφανοῦσιν, ἀλλ'
 ἐκ ἐαρινόις ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ αἰὲς θαλλεῖν
 ποιῶσι τούτων δ' ὠρήμασιν. ἔαρ, ὁπώρας αἰς ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρεθ', σίτοις, καὶ τοῖς λοι
 ποῖς. φθινόπωρ), οἶνω, ἔλαιο, ἔλαιο, ἔλαιο, ἔλαιο,
 καὶ ἄλλοις δ' ὠρήμασιν. ἢ τοῖς αὐτ' κατασῆμασιν· ὁ

μὲν χειμῶν ὑγραίνων, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ σφα-
 γόντα. τὸ ἕαυ δὲ, φύον ταῦτα, καὶ αὔξον, καὶ πόδι-
 πνέον δυκράτω αἶει. τὸ δὲ διερθεῖ δζικμάζων, καὶ
 στερωῦ. ὁμοίως τούτοις καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλινῶ
 μος δ' ἐφῃσι τοῦ καιρῶς, ὅσα τὸ καλλίστως κομᾶν αὐτῶ
 ἔχοντας τὰ τούτων δωρήματα. Πάντα δ' ἐοίχοι.)
 τὸ παῦν δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἁρμονίαν ἐρ-
 ρύθμισιν. ἀβλιωᾶ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθεῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδι πάντων νοεῖν. ἢ ἀβη-
 λά τις ὕστα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπίοφρον, ἀλλὰ γρη-
 ναιοτάτη καὶ ἐντραυῆς. καὶ τροπὴ τὸ λάμβδ' αἰς
 τὸ δωρικῶς, ἀβλιωᾶ. ὡς τὸ ἦνθον, ἀντὶ τοῦ ἦλθον.
 Παλλὰς, ἢ παλλομένη, καὶ δυκίνητ' ὅ. ἢ ἐν τῷ ἐκ τῆς
 διοῦ νοῦς κεφαλῆς γηυνηθῶναι, πάλλασαι τὰ ὄπλα.
 ὀπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, ὅσα τὸ καταπληκ-
 τικῶν, καὶ ἐπανδρον, καὶ τὸ σταθιρόν. τὰ γὰρ γλαυ-
 καὶ τῶν ζώων, καταπληκτικὰ, ἐθυμοδ' ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρῶς ἐθρῶς
 ὀρῶσα καὶ κείνουσα τὰ πράγματα. ὡς τοιωναντίον, ὁ
 θυμὸς λελαινώπης. Ἐν δ' ἄρα οἱ σῆθεσιν, ἐν μέσῳ
 τῶν τεχνῶν, τουτίσι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, αἰμυλίας καὶ ψεύδ' ἢ καὶ ἀναιδείας κα-
 τίωπειν. Βαρένκτυπον τὴν εἰμαρμένην λέγει,
 ὅσα τὰς βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχουμένων, καὶ
 τὰ ὀνειδ' ἢ καὶ καταρρήσεις τῶν δυσκληρουμένων.

τὴν ἐκ κινήσεως ὄραν ὃ κοσμικὴν ἔδραν, καὶ ὑπὲρ
 εἴην τὸ παντός, καὶ εἰμαρμένης βυλὴν γεγονῆσαν
 καὶ ἑλλῶας. ἢ καὶ τὴν βοὸς διαμοιρασίαν, καὶ τὴν
 ἀπ' αὐτῆς διὸς ἀνατίθημι. πῶς ἢς νῦν ἀλληγορεῖν ἔ-
 χι πρόσφορον· σοιχαικὸν γὰρ ὄν, καὶ τῇ θεογονίᾳ
 ἐκμόδιον. οἶδ' αὖ καὶ πραγματικῶς πτωμθεῖα λεγό-
 μενον ἀνθρώπων, ὃς ἀγροικίας αὐτῶν ἀνθρώπους με-
 ταρρυθμίσαντα· ὃν δ' αὖ ὄν πλάσαι αὐτῶν ἀνθρώπους
 μυθόγονται. οἶδ' αὖ καὶ ψυχικῶς πτωμθεῖα, τὸ τῶν
 ἀνθρώπων πτωμθεῖα καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἵαπε-
 ρ' καὶ κινήσεως λογισμῶ παῖδ' αὖ λεγόμενον, ὃ ἐλ-
 λῶας ὃ δ' ἀκούσου φρονήσεως· ἢ γὰρ δέμης, ἢ τοῖς
 γῆ, τῷ σοιχαικῷ πτωμθεῖας μήτηρ ὄσι. τῷ πτωμ-
 θεῖας ὃν πτωμθεῖα τούτου πατήρ ὡς ἔφω, ἢ τοῦ
 λογισμῶ κινήσεως, καὶ πτωμθεῖα τῷ πτωμθεῖας.
 ἵαπερὸς δὲ λέγεται, πῶς τὸ ἰεῖναι, καὶ ὄρμαν ὃ πτω-
μθεῖα πανταχού, καὶ πάντα ἀνθρώπων, καὶ ζῴ-
ων πτωμθεῖας. ἔστι καὶ ἑτέρω παῖς ὃς ἵαπε-
 τῷ τούτῳ, ὃ βραδυνὸς καὶ ὑπερόντος ὃ ὑπὲρ μωδός, ὃ
 μὴ τὸν ἄκρον νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν ἔχωρ ὡς καὶ τὰ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκειν, ἀλλ' ὃ μετὰ τὸ συμ-
 βῆναι εἰδὼς. τὸ δὲ ὡς ἄρ' ὃ εἰμαρμένης λεγέσθαι ταῦ-
 τα, πτωμθεῖα ὄσι, ὡς ἔφω. εἰ δ' ὃ ἐκ τῶν ἀλλογο-
 ρημένως πτωμθεῖας ἢ ὃ ἰεῖναι γῆμα τὸ καὶ ὑπὲρ
 σιν λεγόμενον ὡφελὴν ὃς γενεθῆναι. ἐλπίων πτωμθεῖας
 εἶπον,

ἔπομ, τὴν ἐκ κοραυνοβόλου δ' ἔνδρου ἐκ πτομήθως
 τῇ τότε ἀνθρώπων ἐφύρεσιν. ἡ πόροπδυσσις καὶ ἀ-
 πάτη φρενῶν εἰμαρμένης, τοὶ δὲ λεγομένην νῦν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ τῇ πτοβελίας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν πτοτόραν τοὶ βίς διαγωγῇ ὑπὸ τῇ εὐρέ-
 σεως τοὶ πυρός, ὁ καὶ τοῖς εὐρέσι καὶ μεταγχεύεσσι
 γέγονε βλάβη. πόσις γυναικὸς, ἀντὶ τῇ εὐρέσεως τοὶ
 πυρός πρὸς τῇ εἰμαρμένης, ἥτοι τοὶ συμβάματθ,
 ἀλλὰ τοὶ δ' οὐτόρου, τὸ ἐκ τῇ τεχνῶν ἡμῖν συμβάν
 τοὶ βίς παντός ὑπὸ κήσμημα, καὶ τὸ τρυφερόν καὶ
 ἀβρόν, ὁ ὑπὸ κτήσασθαι ἀγαπῶντες καὶ ἀνδύοντες
 ὁ μικρῶς τελειπωρῶμεθα, καὶ κακῶς πάχομεθα. τὸ
 ἐὼν καλλίστως λεῖτα λῖαν. ἡ τοὶ πρόκλου δὲ μάλλον
 διορθώσις δ' ἀκρύνω δ' εἶτα. Ως ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ἐῖτα δὲ πτοσῶ
 ποποιία, Ἐῖτα γῆμα τὸ καθ' ὑπόθεσιν ὅσιν. ἀντὶ, εἰ ὡς
 ἀεδοῖσι τῇ εἰμαρμένῃ, ἐγέλασθαι αὐτὸ σαροδ' ὄνιον.
 πατόρα δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένην λέ-
 γει, ὅτι καθ' ἐλλώων τινὰς, εἰμαρμένης βελῆ οἱ τε
 θεοί, ἡ γούμ τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἀνθρώποι γέγονασιν. ἡ
 τὰ ἐν τοῖς σοιχείοις γινόμενα, Ἐῖτα τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα οἷον ὄμβροι, χειμῶνες, σεισμοί, κοραυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων εὐβελία καὶ δυσβε-
 λία, καὶ εὐτυχία καὶ ἀτυχία. πόσι δὲ τοὶ σαροδ' ὄ-
 νιος γέλωτθ, εἰπεῖν δ' εἰς μοι.

Σαρδ' ὅ τις ἔστι νῆσθ' ἰβηροτρόφθ',
 Ἐμ' ἢ βοτάνῃ φθαρτικῇ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελήνωσιδ' ἡς, σαρδ' αὖθις καλουμένη.
 Βεβρομένη δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμὸς τε ποιεῖ, καὶ γελῶτων ἐμφάσις.
 Καὶ πότμθ' ὕδν', καὶ γελᾶσιμθ' μόρθ'.
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδ' αὖθις σὺ βαρβαρὺς
 Γερῶντας αὐτῇ σὺ γῆμαρχας ἐχάτως,
 Ἀγειν λαβόντας εἰς ἀπόκημνον τόπον.
 Κτείνειν δὲ τῶν τῶν, ὅν ῥοπάλοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπην ἐκ πετρῶν σὺ δ' υσμῶντες,
 Γελῶντας εἰκὴ παιδῶν πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ σὺ θνήσκοντες ἀρέσκει πλείον
 Γελαῦ, ὀρῶντας τεχνικὰς πρῶινίαις,
 Καὶ τὰς λυλίστρας καὶ σροφὰς τῇ πραγματῶν.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδ' ὄνιθ' γέλωτος ἔχων ὅσιν.

Οὐ ποικίλεις φησι γελᾶσαι αὐτὸν τῇ εἰμαρμένῳ, εἰ
 πρὸς αὐτῇ πρὸς τῷ αἰσθητοῖς. ἡ καὶ πατὴρ θεῶν (ἡ
 αὐτῶν εἰπὼν, ὡς ῥόπῳ εἰρήνη μιν. ἠφαισιν δ' ἐκέ-
 λδυσεν.) τὸν δ' ὁ δ' ἀκρῶν ἠφαισιν ἐκέλδυσεν, ὅδ' ὡρ
 καὶ γῆ μίξαι, (ἡ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνῇ καὶ δ' ὕ-
 ναμιν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθῶσιδον, ἀλληγορητέον δὲ καὶ τοῦ
 π. ἐκέλδυσεν, ἡ γοῶν ἐπ' ὀνδυσεν ἡ εἰμαρμένη, ἐκ τοῦ
 πρὸς κλυτῷ καὶ ὁ δ' ἀκούσθαι καὶ παντέχνη πρὸς κατ'
 αἰχμή.

αεχύλον, μυγίῳαι γλῶ καὶ ὑδῶρ, ὅχι πηλόν, ὅχι γυ-
 ναῖκα γηρόα, ἀλλὰ τὰς τέχνας αἷς ἐφίω. ὑφ' ὧν τεχ-
 νῶν τῶν ὅζ' εὐρίσεως τοῖ πυρὸς, ξύλα ἐκ γῆς τιμυθί-
 σετοι, καὶ γηρῶσονται πλοῖα, καὶ ἐμβληθῆναι τοῖ πῆ-
 θαλάσῃ πρὸς πλουῖ. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ καὶ
 ὑδῶρ κοινώσεται, καὶ ὑδὶ τῶν γεωδῶν δὲ πύτων
 ὑπὸ τοῖ θαλατῆς φόρομιν ὑδατῶ ἐμποροῦόμε-
 νοι ἔσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἡ καὶ οἰζύνθ.) το,
 λυεῖως τότε τὴν τ' ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, καὶ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασθῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ δ' ὑ-
 ναμιν καὶ θηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ μηχανὰς ἀπά-
 σας ἐνδ' εἰσαδοῖ, πρὸ τοῦδε ἐκτινωδῶς ζῶντος, κατ'
 ἑσῖαν μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὅ καὶ τὴν ἀνθρώ-
 πίνῳ ἐνέργειαν. Κλειτὸς, ὁ ἐνδ' ὅξος κλυτὸς δὲ, ὁ ὅζ' ἄ-
 κουςθ. καὶ ὁ μὲν ἐκλειτὸς, πάντως καὶ ἐκλυτὸς ὅξιν
 ὅ τὸνναντίον. ὅζ' ἄκουςθ γὰρ τινα καὶ ὑπὸ κακοῖς
 ὅξιν εὐρεῖν. ὅ πάντως δὲ οὐτῶ καὶ κλειτὸς. (Τὸ
 πῶας καὶ τὸ ὑδατῶ, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς αἷς αἰολικῶς
 μετατρέπονται εἰς οἷ. ὡς ἐκ τοῦ ὑδατῶ, γέγονεν ὑ-
 δῶρ, ὅζ' ὅ τὸ ὑδατῶ. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτους
 δὲ θεαῖς, ἡγοῦν τοῖς θηλυκῶς λεγομένοις σοιχείοις, ὅ-
 μοίαν λέγει τὴν τῶν τεχνῶν πόριληψιν. καὶ πρῶτόν, ὅ-
 ὅτι ὅ φθαρήσονται αἱ τέχνη, ἀλλ' ἔσονται, ἔς' αὖ καὶ
 τὰ σοιχεῖα συμπραμύνωσι. οἱ μὲν γὰρ τεχνῖται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχνη ὡς ἀθάνατοι διαμύνουσι. καὶ

πρῶτοι, ὅτε αἰνεῖσαι, ἐπὶ πρῶτον φερόμενοι. Κα-
 λὸν δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῶν τεχνῶν γέγονεν ὡραῖο
 τὸν. καὶ ἐπὶ τὸν, ὅτι πάντων δρώμεν τῶν τοῦ
 βίου ἡδονῶν. Αὐτὰρ ἀθλῶν δὲ γὰρ διδασκῆσαι.)
 ὑλὴν ἀετιοῦ τῆς συστάσεως τῶν τεχνῶν, τὸ πῦρ γέγο-
 νεν. ποιητικὸν δὲ ἡ κατασκευαστικὴ καὶ διδασκα-
 κὴ τούτων φρόνησις, ὡς ἀθλῶν νῦν καλεῖται, καὶ δι-
 δασκαλὸν τῶν δρώμεν. ἴσως δὲ, ἡ συμμιγῆς καὶ πολυ-
 μιγῆς πασῶν τῶν τεχνῶν πολυπλήθεια. Καὶ χάριν
 ἀμειλίχῃ κεφαλῇ.) ἀρ' αὖτε τὸ ἐκείνου, ἡ γὰρ
 ἐπὶ τὸν ἡ εἰμαρμένη ἐκ πρῶτης ἐπὶ τὸν εὐρε-
 θῆναι τὸ πῦρ, ὑλὴν ἀετιοῦ τῶν τεχνῶν. εἴτε φρα-
 νήσῃ πρῶτον τὰς τέχνας, ὑλὴ τῶν πνευματικῶν
 μὲν. εἴτε τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἀκτέλῳμα τῆς τέ-
 χνης κοσμεθῆναι ὑψηλῶς καὶ ὡραῖότητι τῇ χρυσῇ
 καὶ ἰλαρᾷ, ὡς πόθον ἡμᾶς ἔχειν ὅσοι πρῶτον πικρῶς
 ὦνται. καὶ φροντίδας ἐδιδόσαντες τὰ μέλη, ἐλκομένους
 τῇ ὑψηλῶς τῇ τούτων ὑπερτεχνίας καὶ ὡραϊότητος.
 Εἰ δὲ θέμεν ἡμῶν τε νόον.) ἐπὶ τὸν δὲ ἡ εἰμαρ-
 μὲν καὶ τὸν πρῶτον λόγον ἐρμῶν, ἀναδῆναι
 καὶ πλεονέκτημα λογισμῶν, καὶ πανουργίᾳ καὶ αἰ-
 μύλιον ἡθῶν ἐνθῆναι ταῖς τέχναις, καὶ τοῖς τεχνί-
 ταις. ποῖοι γὰρ οἱ τὰς τέχνας μεταχειρίζομενοι.
 Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἐπὶ δόξαντο.) οὕτω τῇ εἰμαρμένῃ
 ὑπερδυσίας, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ δὲ
 ὅσοι

ἔσθ' ἐκσωμην, ὅθεν ὁ πεφοβηκὸς λόγος ὁ ἐρμῆς, διὰ
 κτορος, καὶ ἀργειφόντης λέγεται· ἐκ τοῦ διακτορεῖν,
 καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν. καὶ ἀργειφόντης, ὅτι
 ἀργὸν ἀνείλεν τοῦ πανόπλιω, ὃν ἡ ἡρα φύλακα τῆς
 εὐς ἐπέεκε, τῆς ἰνάρχου παιδός. ὁ δὲ πεφοβηκὸς λό-
 γος ἐρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ ἐρμηνευτικὸς εἶναι. ὁ
 διακτορος, ὅτι διεξάγει, καὶ ἀγγέλλει τὰ τῆς ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ νοῦ ἑνδυμνήματα. ἀργειφόντης δὲ, ὡς
 ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνος. παιδὶ δ' οὖν γὰρ καὶ ἑνδυ-
 μιζει, καὶ πρᾶναι τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν
 ἀργὸν λύμα ἀναιρεῖ, ρυτίσει τὰ λυσιώδη καὶ ἄτα-
 κτα ἑνδυμνήματα. Εἰπιδόντω.) τὸ πῖ ἰωνικῶς ἰω-
 ταγραφεῖται, ἐκ τῆς πιδῶ ἀπῆλκως. ἱερωνίωνα τὴν
 εἰμαρμένην λέγει, ὡς ἀφανῶς καὶ ἀδ' ἡλως ἀποτε-
 λουμένη τῶν εἰμαρμένων, ἐκ τοῦ κροῦν καὶ θολῶν
 τὸν νοῦν. ὅς τις γὰρ νοῦς ἀνθρώπινος ἀκριβῶς οἶδε τὰ
 εἰμαρμένα ὡς συμβεσόμενα. ἀνακτα δὲ ὡς βασιλέα
 ταύτῃ φησὶ, ὡς πάντων δεσπόζουσαν, ὡς δὲ αὐτῆς
 γινομένην ἀπάντων. Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει.)
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ, τῇ τῶν τεχνῶν ἀπασῶν σύνασιν,
 ὁ ἡφαιστος, ἡ γὰρ τὸ πῦρ ἐκ γῆς πλάσσει· ὅτι τὰ ἐκ γῆς
 καὶ ἡ γεωργία, πρώτη ὡς τιμιωτάτη τῶν ἄλλων τεχ-
 νῶν. ὅρα γὰρ τὸ ζῆν πᾶς ἄνθρωπος τὰς τέχνας μετόρ-
 χε. Κλυτὸς ἡφαιστος, ἡ γὰρ ἐξ ἀκροῦ τὸ πῦρ· ὅτι δὲ
 αὐτῷ πᾶσα γίνε' τεχνη, ὡς πᾶσι γινώσκει. ἡφαιστος

δε λέγει, ἐκ τοῦ ἀπῶ. ἀμολγῆεις, ὁ ἀμφοτόρωθον
 σίνων καὶ βλάπῃων. ἀδ' δ' ἡφαγὸν γὰρ ὁ καυσικὸν
 τὸ πῦρ. ἢ ἀμολγῆεις, ὁ ἐκατόρωθον χολός. ἢ μᾶλλον,
 ὁ ἐτόρω μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χήσει
 πῦρ, ὡς πόρ ὑποχολύει, καὶ ὑποσκέζει. ὃ γὰρ πα
 ραίνομόν ὅστις, ἀναλισκομένης τῆ ὕλης. τὸν μυθικὸν
 δ' ἐφασιν ἡφαιστον, ἀμολγῆντα, ἢ ὅτι ἐνί μέρει χω
 λούει, καὶ ὑποσκέζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ριφόντα, καὶ
 χολωθέντα τὰ γῆα, ἦτοι τὰ μέλη. Ζῶσε δέ, καὶ
 κόσμῳ.) ἀντὶ τοῦ ἐπέσκιψε καὶ ἐπεκόσμησεν,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζωννυμένῳ. ἐκ τούτου δὲ συμψω
 τίον, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἔγραψεν, ὡς πρὸς
 αὐτὸς νῦν ἀλληγορῶ. ἀνωθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἀξαιτῇ
 πανδ' ὥρα ἴσον, νῦν δὲ λέγων ζωννύειν κόσμῳ. ὁ
 ἀντὶ ἀφροδίτης νῦν τὰς χάριτας εἰπὼν, μανίακας
 χρυσείας πόδι τὸν τράχηλον ἐκείνης τιθέναι, ἔδειξε
 ὅσον καταφανέστερον, ὅτι μιν αἶκα τὴν ἐκ τεχνῶν τῇ
 βίᾳ ὑδηνόσμησιν καὶ ἀκρότητα λέγει, ὡς φρόνησις
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ σιωπῆσεν, ὡραϊότης δὲ ὁ χάρις
 εἰς τέλος ἐκόσμησεν. αἱ ὥραι δὲ σεφεφορῶσιν, ἀλλ'
 ἐκ ἐαρινῶν ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ ἀειθαλεῖν
 ποιῶσι τούτων δ' ὡρήμασιν. ἔαρ, ὁ πῶρας αἷς ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρεθ, σίτοις, καὶ τοῖς λοι
 ποῖς. φθινόπωρ), οἶνω, ὁ τοῖς ἐτόροις. χθιῶν, ἐλαίῳ,
 καὶ ἄλλοις δ' ὡρήμασιν. ἢ τοῖς αὐτῇ κατασκευασιν· ὁ
 μὲν

μὲν χειμῶν ὑγραίνων, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ ἀπα-
 ρήντα. τὸ ἔαρ δὲ, φύον τοῦτα, καὶ αὔξον, καὶ πόδι-
 πνέον δὺκράτω ἀείει. τὸ δὲ θέρος δζικμάζων, καὶ
 στερεοῦν. ὁμοίως τὸν τοῖς καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλιπύ-
 μος δ' ἐφῆσι αὖ καίριος, ὅτι τὸ καλλίστως κομᾶν αὖτε
 ἔχοντας τὰ τῶν δωρήματα. Πάντα δ' ἐοίχοι.)
 τὸ παῦν δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἁρμονίαν ἐξ
 ῥύθμισεν. ἀθλιωᾶ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθεῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδι πάντων νοεῖν. ἢ ἀθι-
 λά τις ὄσα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπιόφρων, ἀλλὰ γὰρ
 ναιοτάτη καὶ ἡντράνη. καὶ τροπὴ τὸ λάμβδ' αἰς
 ὦ δ' ωρικῶς, ἀθλιωᾶ. ὡς τὸ ἦνθον, ἀντὶ τὸ ἦλθον.
 Γαλλὰς, ἢ παλλομένη, καὶ δὺκίνητ' ἢ ἡν ἱερ' ἐκ τ'
 διὸς νοὸς κεφαλῆς γυμνηθῆναι, πάλλουσα τὰ ὄπλα.
 ὀπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, ὅτι τὸ καταπληκ-
 τικόν, καὶ ἐπανδρόν, καὶ τὸ σάθκρον. τὰ γὰρ γλαυ-
 καὶ τῶν ζώων, καταπληκτικά, ὅτι θυμὸς ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρώς ὅτι ὁρῶς
 ὁρῶσα καὶ λείνουσα τὰ πράγματα. ὡς πτωαντίον, ὁ
 θυμὸς λελαινώπης. Εἰ δ' ἄρα οἱ σήθεισι, ἡν μέσση
 τῶν τεχνῶν, πούτῃσι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, αἰμυλίας καὶ ψεύδ' ἢ καὶ ἀναιδείας κα-
 τίσσειν. Βαρυκτυπὸν τὴν εἰμαρμένῳ λέγει,
 ὅτι τὰς βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν δὺτυχοῦντων, καὶ
 τὰ ὀνείδ' ἢ καὶ καταρρήσεις τῶν δὺσκληροῦντων.

38 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
Εν δὲ ἀρχῇ φωνῶν.) ὠνομαζέθητι δὲ τὸ πᾶν ὁ πᾶς
φοβηὶς λόγος ἐρμῆς ὁ θεῶν ἰήρυξ, ἢ βί ὁ διαγγέλων
καὶ μινύων τὰ ψυχῆς ληνήματα, καὶ τὰ νῶ.
ὅτι πεχνῶν γάρ, ὁ μικρὸν ἰωνικῶς. Γνωσθε δὲ, ὅτι
καὶ πανδῶραν καλεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ δυνά-
μεις σὺν βίᾳ πνεῦ τῶν τεχνῶν ἐτέχνωσαν, καὶ ἰπῆσαν.
σαν, τὸ οἰκῆον ἐκάστη θεωρησαμένη, ὡς ἔφημεν. ὡν
δὲ ψυχικῆς καὶ ψυχονικῶν, ὅτι πᾶσι πάν-
τα δωρεῖται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὅτι οἱ θεοί, ἢ βί τὰ σοι-
χία καὶ αἱ ἴσας, αὐτῇ δωρῶνται τὰ οἰκῆα, ὅμβρος,
θερμῶν, ἀνέμους· ὡς ἐκτρέφονται τὰ σπέρματα.
ἐκ δὲ τῶν εἰπῶν, ὁλύμπια δώματ' ἔχοντες, τῶν κα-
σιμ' ὅτι πᾶσι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων λέγει, τῶν κα-
ποιουσῶν πᾶσι τὸν ἡμέτερον Ὀλύμπου καὶ οὐρα-
νόν, ἢ γινωσκόντων τὸ λογιστικόν ἡμῶν· ἐδώκεσαν, ἀπὸ τῆς
κοπῆς. ἡμῶν καὶ ἰσῶν ὁ πρόκλος, ἰωνικῶν λέγει. τῶν
ἀνδράσιμ' ἀλφειῶσι.) Βλάβη λέγει τὰς τέχνας γε-
νέσθαι, τοῖς ἐφ' ὧν ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ'
πρότορον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ λέγει, ἐπεὶ δὲ νύσει τῆς
εἰμαρμένης ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ'
μενίω πατόρα καλεῖ, ὅτι τρόπον πρῶτον εἰρήκει· ὁ
πεφροειὶς καὶ διδασκαλὶς καὶ ἐφ' ὧν ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ'
κὼς λόγος ἐρμῆς, εἰς τοῦ ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ' ἀνδράσιμ'
ἡμῶν παρῆμψι τὸ δῶρον, τὸ τῶν τεχνῶν,
καὶ

καὶ τὴν πύλιν διδάσκαλιν. οἱ δὲ οὐκ ἔγνωσαν
 ἀποδιῶσαι, καὶ μὴ δ' ἐξαοῦσαι ὅσοι πρὸς τὴν δ' εἰνῆς εἰ-
 μαρμλίνης, ὥσπερ αὖ ἐπε καὶ πρὸς κέψατό τις πρὸ
 μαδίσκοι, μὴ πως γήνηται βλάβη πολλοῖς. τὸ
 δὲ παρ' ἱεροῦ ὀλυμπίου, ἀντὶ τοῦ δὲ εἰμαρμλίνης τὴν
 δὲ ὕψους διδωμλίνης, ἢ τῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου ὀλύμ-
 που καὶ οὐρανῷ δ' οὐδείσης, ἢ τοῦ τῆς κακοδαύλου. ἡ-
 μεῖς γὰρ τὴν παλαιὰν ἐκείνῃ μετετρέψαμεν εἰ-
 μαρμλίνῃ, δὲ ἡμετέρου λογισμοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς
 τέχνας εὐρόντο. ὥρ' πρὸς φανεισῶν, δύσχορῃ ζῶ-
 μεν βίον. Αὐτὰρ ὁ δ' ἐξάμελν.) οἱ δὲ ὡς μαδίσ-
 κοι καὶ ὑδρογνώμονες δεξάμενοι τὰς τέχνας, ἐ-
 πότῃ ἐπ' ἤλθοσαν ἡμῖν αἰ ποδιστάσεις, καὶ αἰ συμ-
 φοραὶ, τότε ἐπέγνωμεν. Δεξάμελν.) τὸ νόσ' ἰοι-
 νῇ συλλαβῇ, καὶ ἐστὶ μακρόν. Χθονί.) τῇ γῇ. ἐκ
 τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ. χῶν, ἢ χθῶν, ἢ πάντα χωρῶσα. Νό-
 στω ἄτορ.) χωεῖς. ὅσοι δὲ τὸ σχῆμα ποιητικῶς
 μὲν ἐκ παραλλήλου καλεῖται, ῥητορικῶς δὲ ποδι-
 γραφῇ. Νόσω τ' ἀργαλέων.) ἀπὸ κοινῷ τὸ νόσφι
 τε ἀργαλέων νόσω ζῶσθω. Αἴτ' ἀνδράσι.) αἰ ζῶ-
 ντες θάνατον ἐπ' ἡγαγόν τοῖς ἀνθρώποις. Απορία.
 πῶς ἢ τληπαθέσθω μάλλον ἢ οἰκτρὸν βίον ζώντων
 ἐκείνων τῷ πρῖν, ἔτ' φησὶ ζῶν ἐκείνους χωεῖς πό-
 νων ἢ νόσω; Λύσις. τληπαθῶς μὲν ἢ ὑπὸ πόνῳ
 ἔζω, ἢ νοστερῶς, ἀλλ' ὅτι ἔδ' εἰσαν ὁ πάχουσι. ἀλλ'

ἢ μὴ, ἢ γινω τὸ μαλθακὸν τὸ ἐκ τῆς ἐφθάρσεως τῶν
τεχνῶν, ἢ αἱ τούτων ἀβρότητος, ἔδειξαν ἡμῖν ὅτι
πρόπως τὰς τενόσους, ἢ τὰ σκληρὰ. πρώτῳ μὲν
γὰρ ὅπω λυλίνῃ καὶ σρωμὴ μαλακῇ, ὅδε τὰ πηλῆς,
ὅτε χλαῖναι τῶν παχειῶν καὶ λασίων, ὅτε ὅσον ὅ-
δόν. καὶ ἡ σκληρότης ἡ τότε, καὶ τὸ ψυχρὸν κοινὸν
ὅν ὅις πᾶσι, καὶ μὴ ἐποτε μεταχὸν τυχὸν θερμῆς,
ἢ μαλακότητος, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, ἐκ ἐδύκωσι
ἐλγνὰ ὅδε ὑπὲρ πῶκτον ὑπὲρ σιβάδος, ἢ λασίαν
ἐνδ' υστάμνοι χλαῖναν, ἢ ἱαφγῆτες ἀβρῶς, ὅτερον δὲ
σκληροποιήσαντες, ἢ γυμνιτδύσαντες, ἢ ἀσιτήσαν-
τες, ἐπέγνωμεν ὅτω τὰ δύχερῃ, ὡς πρὶν ἐν πίθῳ καὶ
ἀφανῇ πῶκλῃ ὄντα πρὶν ἐγκρυμμένα. φανερω-
θῆντα δὲ, καὶ ἐκχυθῆντα τω τότε, τῇ μωακί, τῇ
ἐκ τῶν τεχνῶν γυμνῇ τρυφῇ καὶ ἀβρῇ βιοτῇ,
καὶ πῶς ἐαυτὸς ἡμᾶς ἐφελκούσῃ, δίκῳ γυναικὸς
ῥαίας τε καὶ θυμῆρας. Εσκέδασεν.) ἀντὶ τῶ
ἢ ἐκ τῶν τεχνῶν τρυφῇ βιοτῇ, ἐσκέδασεν, ὁμοίως
πιστῇ, ἢ γινω εἰς φῶς δὲ ἡ γὰρ τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα,
δύχερῃ, καὶ γνωστὰ καὶ κατὰ δὴλα πᾶσι ἐποίησε.
λίθος δ' ὁ πρόκλῳ ψδυσμάτων πεπλησμένους,
Γάλιν πρᾶγει, καὶ σατύρης, καὶ ἰρότης.
Μάνη δ' αὐτόθι ἐλπίς.) πάντα μὲν δὲ ἡχθη καὶ πε-
φανέρωται, τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα δύχερῃ. ἐλπίς δὲ
μόνη ἀφανῆς καὶ ἀδὴλῃ, μὲν ἐν τῇ πίθῳ, ὡς
εἰρήνη

ἀρεῇ καμνῶ, δυσκλείας ὁ δ' υσκληρίας. ἄδ' ἡλθον γὰρ
ἰῶσα. ἀλλ' ὁμῶς ἐλπίσι χρηστοτόροις τριφόμεθα, ὥς φη-
σι καὶ θεόκευτ'.

Ελπίδ' οὐ γὰρ ζωῆσιν, ἀνελπίστοι δὲ θανόντες.

Ἀρρήκτοισι δόμοις.) μεταφορικῶς εἰπὼν, ἀν-
τὶ τῇ ἰχυραῖς συγκρουβαῖς. τίς γὰρ οἶδ' ἐν, ὅπῃ τὰ
τῆς ἡμῶν ἐλπίδ' ὁ πρὸ βήσεται; οὐραζε λυρίως,
τὸ ἔξω τῆς θύρας. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ τρο-
πικιστόρως, τὸ ἀπλῶς ἔξω. καὶ ὁ πρόκλ' ἐν τοῖς
ποιούτοις ψυδ' ὡς ἀπώμην, καταφορικῶς ὅτι
καὶ ἀφόρητ'. Αἰγαλέον.) ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ
δυσχερές. ἢ ἐκ τῇ ἀλγῇ ἐμποιεῖν, ἀλγαλέον,
καὶ ἀργαλέον. Εξέπῃ, ἐπετάθη. μεταφορικῶς
δὲ καὶ αὕτη ἡ λέξις, ἀντὶ τῇ ὀζήλῃ. Πρόδ' ἐν γὰρ
ἐπέλαβε πῶμα.) ἢ γὰρ ἀφανῆ εἶασε ταύτῃ μύθῳ,
ἢ πόπῳ τὰ δυσχερῆ γνωρίσασα ἡμῖν τεχνουργία,
φυτίσιν δ' ἡ δωμῇ φανεράν ὁ τῷ ἐλπίδ' α ποιῆ-
σαι, ἡμαρμύνη ἀφύκτου λυγρῆ. ἢ τὸ πῶμα μόνον, ἢ γὰρ
ἢ ἀδ' εἰλία ἐπέλαβε, καὶ ἐκράτησεν αὐτῷ βυλῇ φῖ-
νιμαρμύνης. ἀλλὰ δὲ καὶ νεφεληγερέτῃ ὅπῃ δ' ἐν
ἔπορ, ὅτι τῷ ἡμαρμύνῃ καλεῖ. Αἰγίοχου δὲ αὐ-
τῷ λέγει, δὲ τὸ καταγίγειν καὶ καταβάλλειν αὐ-
τὸν δυσκλειῶντας, πολλῶν γὰρ ὅς ὄραν' σφαστάτορου
καταχλιδῶν. Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ.) ἢ ἐλπίς μό-
νη ἀφανῆς ἔμεν. ἀλλὰ δὲ, ἢ πολλὰ χαλεπὰ, ἢ μυ-
ρία,

εἶα, καὶ θρῆνητικὰ κατ' ἀνθρώπου πλανᾷται. γί-
 μαι γὰρ πολέμων ἢ γῆ, πειρατῶν ἢ θάλασσα. νόσοι
 δὲ φανεραὶ καὶ ἀπρόοπτοι σιγῇ καὶ ἀγνώστως. Οὐ-
 τως ὅτι πη δόξιν.) τὸ χῆμα, ὑπιδρακτὸν, καὶ συμπε-
 ρασματικώτατον· καὶ δὲ ποιητὰς, καλεῖται ἀπόθε-
 αις. ὅπως ὅτι πη δόξιν, ὅπως ἐπεὶ πόρ ὁ μὲν ἀπλῶς ἐ-
 ἀπείρηθη ὅτι ἐπὶ πολιτεύεται βίῃ, ἀλλ' εἰμαρμό-
 νη σκληρῶ τινι, τὸ τῶν τεχνῶν ἐφάνη πολυχεδές,
 καὶ πολύμοχδον, οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν τὸν νοῦν τῆς
 εἰμαρμένης· πολιφραστικῶς αὐτὴν τὴν εἰμαρμένην
τὴν ἡμῶν τὸ ζῶν προσκυρώσασαν, σεραῖς ἀνάγ-
καις καὶ πόνοις· λείπεται ἄρα, ὥς πέρσῃ, μὴ ἀργούς
 ἡμᾶς καδιδρυθῆναι, ἀλλὰ παντοίως μοχθεῖν, ὥς
 τὸν δῆρα κῆ πόρον τοῖ βίῃ συλλέγοιμεν. Εἰ δὲ θε-
 λεις ἐτόρῳ τοι ἐγὼ λόγον.) τὸ χῆμα προκαταστάσις,
καὶ προκατασκοπία, καὶ ἀποτάξις. καὶ μέθοδον δὲ
 δεινότητη, δὲ ἐτόρων νῦν λόγον βυλδύεται ἐ-
 πείν ἀπὸρ πρότορον. ἐν γὰρ τῇ πρίμ πῆλαι νέσει ἔφη,
 πρίμ μὲν ὑπόρις ὡς ὁ βίῃ, καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀπε-
 είργῃ. εἶτα τοῖ πυρὸς εὐρεθγῇ, καὶ δὲ αὐτοῖ
 τῶν τεχνῶν, διυπαόρις ὑπιδρακτὸς γέγονε, καὶ ἐ-
 τι μάλλον ὑπὸ τὸ χεῖρον προέβηκε, τῶν ὑπιδρακτῶν
 εἰς δεξιαμνῶν τὰς τέχνας. καὶ ἔστιν, ὥς πέρσῃ, λίαν
 διυπαόρις· καὶ γὰρ πόνων καὶ φροντίδων, ὅτι με-
 τρητῶν. ταῦτα μὲν εἶπε πρίμ. νῦν δὲ φησὶν, εἰ δὲ
 ἐθέλεις

πρὸς
 νῦν
 οὐκ

ῥαταῖς

ἐθέλεις, ἐτόρόν σοι λόγον ἐκκρυφώσω, ἃ κεφαλαιώσω, καὶ ἐκπληρώσω, εἰς κρυφίῳ αὐτόν καὶ τέλει ἀγπαύω, ἢ ἅπῃ κρυφῆς καὶ δὲ ἀρχῆς ἀρξάμενθ'.

Ὡς ὁμόθυρον μεγάλασι θεοί.) πῶς, ἢ ὅτι ἐκ τῆς καὶ ὕλης ὁμοῦ θεοί, ἤγουν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἀνθρώποι γεγονάσιν. ὥς πῶς οὖν γὰρ πρῶτον εἰρήκειν, οὐτὸς πρότερον ὄρεθ' ἡ καὶ χάθ'. συνήσεως δὲ τοῦ ἀέρος τυχόντ' καθ' ἑλλίνας, συνέβη τὰ σοιχεῖα πρὸς οἰκίωσιν τόπων διακειθῆναι, καὶ ἀνθρώπους δὲ ὧν εἶπον ὑμῶν γηγέσθαι, καὶ ἑτέρα ζῶα παντῖα. ὁρῶ δ' ἐσσι εὔ καὶ ὑπὸ σκευῶν· σὺ δὲ θεὸς ταῦτα ἔρεσθ' ὡς λογισμῶν, καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ πρὸς κατασῆσαι τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς βάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ λέγει ἀπὸρ καὶ πρότερον, δ' ἐτόρων μὲν τοι ἐν νομμάτων ἃ λέξεω, ὅτι πρῶτον χρυσοῦν γέγονε γένος ἀνθρώπων, ἤγουν κάθαρτον πάντα, καὶ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὥσπερ ὁ χρυσὸς ἰῶ. εἶτα ἀργύριον, ἥτις διυτελέςτερον φύτον, καὶ μικρῶ φανλότερον, καὶ ποικρότερον. εἶτα χαλκοῦ καὶ πολεμικόν· λέγει δὲ τὸ γιγαντικόν. εἶτα τὸ ἥρώων, ἥ ἐν θήβαις καὶ τρῶας στρατοδυσάντων. νῦν δὲ φησι σιδ' κρῶν γένος ὄσιν, ἀντὶ τοῦ τληπαθέσθαι, καὶ καρτερικόν, ἃ πόνους ἀεί καὶ καμάτους πρὸς καρτεροῦν, ὥσπερ ὁ σιδ' κρῶ. οὐ γὰρ σιδ' κρῶς ἡ ὅτι ὁ πέρις, οὐτε ἡ σιδ' κρῶ. εἶτα δ' ἐφασι καὶ τούτῳ χεῖρον ἀνθρώπων γένος γηγέσθαι, τὴν

64 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τῶν καὶ δ' ἡμᾶς γρηαὶν διαλονότι, ὅποτε πᾶς ὑβὲρ
 διῶς, καὶ πατραλοίας καὶ ἄλλῃ, ὑπὲρ δικαίως ἐλ
 σμενὺς καὶ χρεστέδους τιτίμαται. καὶ παραχῶν καὶ
 θερύνων ὁ δὲ καὶ μεμύσεται, καὶ συμφορῶν χαλε
 πῶν. καὶ αὐτὸς ἐκ ἑστῶν, ὅδε μέμψις ἐπὶ ὑπὲρ τιμῆσις,
 τὸ πρὸς ἡμετέρας ἀδίκως, δικαίως. ταῦτά φασιμ. εἴτα
 πρὸς αὐτὴν μετὰ τὴν ὑπὲρ φέρει τοῖς δικασταῖς, ὅλα τοῦ
 καὶ ἐλπίσῃ, καὶ τὸ ἔρακαθ' ὡς ὁ καὶ αὐτὸς δ' υ
 καὶ αὐτὸς, καὶ περὶ αὐτῶν αὐτὸς ἀδίκως. τοῖς γὰρ ἀδίκως
 ἐπὶ τῶν ἡμετέρας αὐτὸς γίνονται συμφοραί, τοῖς
 δικαιοπρεπεῖσι δὲ πρὸς αὐτὴν χρεστέ. ταῦτά τῶν πα
 ραίτων καὶ πρὸς τὸν πῦρσιν ποιεῖται. καὶ ὅσοι δ' ἐ
 φασιν πρὸς αὐτὴν, ὅσοι μὲν ἡ κακία, ἐπὶ δὲ καὶ ὅσοι δ' υ
 χρεστέ δὲ ἐστὶν, καὶ δ' αὐτὸς αὐτὸς, ἡμῶν σοι πρὸς αὐτῶν
 καὶ περὶ αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ γλυκεία πόδι τὸ τέλος. ὅ
 θηται καὶ ὅσοι καὶ πῦρσιν οἰκείων, κτῆσαι βίον ἐ
 ποιεῖται καὶ πρὸς τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὅσοι γὰρ
 καὶ ὅσοι καὶ ὅσοι, ὅσοι δ' ἡ καὶ τὸν αὐτὸς αὐτὸς, ἐπὶ μὲν
 τὸν καὶ πρὸς αὐτὴν βίον. καὶ ἄρπαγα, ἐπὶ ἀγροῦσιν.
 ὅσοι καὶ πρὸς αὐτὴν μὲν ὅτω. νῦν δὲ καὶ κατεκλεπτόν, καὶ τοῦ
 καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν. καὶ πρὸς αὐτὴν
 καὶ πρὸς αὐτὴν οὐ τῶσιν. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπὶ τὸν τοῖς ἐγὼ
 καὶ πρὸς αὐτὴν φώσω, καὶ πληρώσω. ἡ δὲ ἀρχὴς ἀρξο
 καὶ ἡ σωτόμως ὅτω. ὡς ὁμόθεν πῶς, ἡτοι ὁμόθεν ἐπὶ
 ἐκ ἐλπίσῃ αὐτῶν καὶ ὕλης γεγονασιν οἱ θεοί, ἡτοι
 τὰ

τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἐκκυρτώσω δὲ, καὶ λεί-
 ξω, εὖ καὶ ὑψίστα μύτως· σὺ δὲ ταῦτα ἴδ' σὺ λογί-
 σμῳ θῷ. πῶς δὲ ὁμόθεν τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
 ὅτ' ὁ πρότορον ὄρεθ' ἰὼ καὶ χάθ'. λινήσεως δὲ τ'
 ἄεθ' τυχόντ'· καὶ δ' ἑλλήνας, συνέβη τὰ σοιχεῖα
 πῶς αὖ οἰκείως τόπος διακριθῆναι, καὶ ἀνθρώπους
 ὅς τ' εἶπον ὑμῖν γηγέσθαι, καὶ ἑτόρα ζῶα παν-
 τοῖα. ὅτως ἐν ὁμῶθ' φησὶ, σοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
 γηγέσθαι. Χρυσέον γηγέθ'.) καθαρὸν, τίμιον, πο-
 νεῖας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνου φιλαλλήλως, τὸν
 ὁμῶθ' ἐφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀπομνησάτορ, καὶ δίχας
 τεχνῶν. χρυσοῦ δὲ λέγει, δια τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
 μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὡς ὁ χρυσὸς ἰδ'. Χρυ-
 σὸν γὰρ ἰὸς τῶν κυνῶν ἰοὶ μόνθ'. ὡς τ' ἡ μαγνήτις ἐλ-
 κτικῶς θραύει ὀστέους, ἢ σιδηρικὴ δύσπνοια προσ-
 τετριμμένη. Μόροπων.) μεμεισμένῳ ἔχοντων
 ὅπα, τ' διαλέκτων. ἄλλως γὰρ ὁ σκύθης, καὶ ἑτόρως
 ὁ πέριος, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφό-
 ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δώματ' ἔχον-
 τόν.) ἢ τὸν ὀλοαμπὴν ὕψος κατ' ἑαυτοῦ εἰμαρμέ-
 νον. πρότορον δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσησαμέ-
 νον. ἢ γὰρ αὖ ἑλλήνας, εἰμαρῶ γηγέσθαι κόσμον, ὃ γὰρ
 γόνον, ἢ λινείως ὃ πρώτη εἰμαρμένη καλεῖται. διδύ-
 τῶρα δὲ ἢ μίθεξις ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ὅς τ' ὕψους
 ὃ τῶν ἀστρικῶν λινυμάτων, πάντα τὰ ἢ τὸν βίον
 ὃ ἀπλεῖσται,

τῶν καὶ ἡμᾶς γῆναν δικλονότι, ὅποτε πᾶς ὑβρί-
 δις, καὶ πατραλοίας καὶ ἄθεοι, ὑπὲρ δικαίους ἐ-
 σμενὺς καὶ χηρῶν τετίμκται. καὶ παραχῶν καὶ
 θυρόνων ὁ βίος μεμίστωται, καὶ συμφορῶν χαλε-
 πῶν. καὶ αἰδῶς ἔκ' ἐστιν, ὅδε μέμψις ἐπὶ ὑπὲρ τιμῆσις,
 τὴν πραττομένων ἀδίκων, δικαία. ταῦτά φησιν. εἴτα
 πρᾶντισιν μυθικῶν ὑπὲρ φέρει τοῖς δικασαῖς, ὅλα τῶν
 μύθων ἐλ' ἀκούσθαι, καὶ τοῖς ἱερακοῖς. ὡς ὁ χεῖρ αὐτῶν δ' ὑ-
 θααῖς, καταβλάπτειν αὐτῶν ἀδυνάτους. τοῖς γὰρ ἀδίκους
 ἀπὸ τῶν εἰμαρμένων ὑπὲρ γίνονται συμφοραί, τοῖς
 δικαιοπραγοῦσι δὲ παντοῖα χηρᾶ. ταῦτ' ἐν τῶν πα-
 ραίνεσιν καὶ πρὸς τὸν πέρον ποιεῖται. καὶ ὅσα δ' ἐ-
 φησι πρὸς αὐτὸν, ῥάστη μὲν ἡ κακία, ἐπὶ δ' ὅσον δ' ὅ-
 χηρᾶς δὲ ἡ ἀρετὴ, καὶ δ' ὑπὸ οὐραῖς, ἡμῶν σοι πρᾶντων
 καταφαίνομαι. ἀλλὰ καὶ γλυκεία πόδι τὸ τέλος. ὅ-
 θεν τοῖς ὄρ' γων καὶ πόνων οἰκείων, κτῆσαι βίον ἐ-
 παίνει τὸν, καὶ πόδι τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὄρ' γαζο-
 μενοῖ καὶ μοχλοῖς, ὅσα δ' ἡ χεῖρ τὸν ἀποδ' αἶμα, ἐπὶ μὲν
 τὸν ἀργὸν πρόκειναι βίον. καὶ ἀρπαγα, ἐπὶ ἀγοραῖον.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτ' ἐν. νῦν δὲ κατακλεπθόν, καὶ ταῦ-
 στα τοῖς οἰκείοις ἐπεσι πρὸς αὐτόσωμν. καὶ πρῶτον
 σιωπηκτόν οὕτως. εἰ δ' ἐθέλεις ἐτόρόν τοι ἐγὼ
 λόγον ἐκισχυρώσω, καὶ πληρώσω. ἡ δ' ἀρχὴς ἀρξο-
 μαί, ἡ σιωπὴ δὲ ὄρ' ὡς ὁμόθεν πῶς, ἡ τοῖς ὁμόθεν ἐπὶ
 ἐκ ἐλ' αὐτῶν ἀετίας καὶ ὑλῆς γεγονάσιν οἱ θεοί, ἡ γοῶν
 τὰ

τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἐκκορυφώσω δὲ, καὶ λεί-
ξω, εὖ καὶ ὑπισταμένως· σὺ δὲ ταῦτα ἴσθ' σὺ λογι-
σμένῳ θεῷ. πῶς δὲ ὁμόθεν τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
ἄνω πρότορον ὄρεσθ' ἰὼ καὶ χάθ'. λινήσεως δὲ τ'
ἄεσθ' τυγχόντ' καὶ δ' ἑλλήνας, συνέβη τὰ σοιχεῖα
πῶς αὖ οἰκείως τόπος διακριθῆναι, καὶ ἀνθρώπους
ἄλλ' ὡς εἶπον ὑμῶν γημέσθαι, καὶ ἑτέρω ζῶα παν-
τοῖα. οὕτως δὲ ὁ μῦθος φησὶ, σοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
γημέσθαι. Χρύσεον γημέσθ'.) καθαρὸν, τίμιον, πο-
νηρίας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνου φιλαλήλως, τὸν
δὲ πόρ' ἐφίω ἀπλουῦ καὶ ἀποκοιμήσατο, καὶ δίχα
τεχνῶν. χρυσοῦ δὲ λέγει, διὰ τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὡς ὁ χρυσὸς ἰδ'. Χρυ-
σοῦ γ' ἰὸς τῶν κυνῶν ἰοῖ μόνθ'. ὡς τ' ἡ μαγνήτην ἑλ-
κτικῶν θραύει ὀδόνους, ἢ σφοδρικὴ δύσπνοια προσ-
τετριμμένη. Μόροπων.) μεμερισμένῳ ἐχόντων
ἅπα, τ' διαλέκτων. ἄλλως γ' ὁ σκύθης, καὶ ἑτέρως
ὁ πέρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφώ-
ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δ' ὡματ' ἔχον-
τός.) ἢ τὸν ὀλολαμπὴν ἔρανόν κατ' ἰκτοῦσα εἰμαρμέ-
νῳ νῦν. πρότορον δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσησαμέ-
νῳ. ἢ γ' αὖ ἐλλήνας, εἰμαρτέ γημέσθ' κόσμον, ἢ γ'
γονόν, ἢ κυρίως ἢ πρώτῃ εἰμαρμένῳ καλεῖται. διδύ-
τῳ δὲ ἢ γ' ἐμπεξίμ' ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ἄλλ' ἔρανόν
ἢ τῶν ἀστρικῶν λινυμάτων, πάντα τὰ ἢ γ' τὸν βίον
ἢ πληροῦσθαι.

πληρῶσαι. Οἱ μὲν ὑδὶ κρόνον ἦσαν.) ὅτι μὲν οἱ ἄν-
 θρωποι οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσι, ὑδὶ τοῦ κρόνον ἦσαν. νῦν
 ἁκαιορὸν ὅτι σοικεῖα κῶς λέγειν, ὅτι οἱ κρόνον ἄνθρωποι
 ἦσαν ὁπόταν ὁ κρόνον καὶ τὸ σκοτεινόν τοῦ αἴρος
 ἐβίβον ἐβασίλδονε, καὶ ἐπεκράτει τοῦ οὐρανοῦ. τότε
 γὰρ ἀδυνάτωρ εἶναι ἀνθρώπους, ἢ ἐτόρα ζῶα τινα.
 καὶ ἐμπειδοκλῆς, καὶ πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸν ἥ-
 λιον, φησὶ φυτὰ γένεσθαι καὶ ζῶα. οὕτω δὲ μᾶλλον
 ὅσον ἀλληγορεῖ. οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσι τότε ὑπῆρχον, ὁ-
 πότε ὁ κρόνον καὶ ἡ ἄγνοια ἡ δολοῦσα τὸν νοῦν, ἢ
 ἡ τῶν πραγμάτων ἀνεπιστημοσύνη, καὶ ἀτεχνία τοῦ
 οὐρανοῦ, ἡ γοιωτὶ σφαιροειδὲς κεφαλῆς, καὶ εἰς μί-
 κημα οὐρανοῦ ὑπαρχούσης, καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ λογι-
 σθῆναι, ἐπεκράτει καὶ ἐβασίλδονε, ὥσπερ ἀχλὺ καὶ
 ἀσρασίαν ἐπὶ νῦν καταχέασα. τυτίσιν, ὅτι οὕτω
 ἦσαν οἱ ἄνθρωποι προμηθεῖς, καὶ τέχνας εἰσδύ-
 ταν. κρόνον γὰρ ἡ ἄγνοια νῦν, παρὰ τὸ κορὸν καὶ
 μέλανα καὶ σκοτεινόν τὸν νοῦν ἀποργάζεσθαι, ὥς
 μὴ δυνάσθαι προβλέπειν καὶ προγινώσκειν τὰ μέλ-
 λοντα, καὶ τὰ σωτῆροντα διαπραττέσθαι. ἀθάνα-
 τα δὲ τὰ σοικεῖα καλεῖ, ὅτι τινὲς ἀφθαρτα ταῦτα
 φασίν. ἢ δὲ τὸ μακροχρόνιον· ἀθάνατον γὰρ καὶ τὸ
 ἀφθαρτον, καὶ τὸ μακροχρόνιον, λέγεται. Ως τε
 θεοὶ δι' ἐξωρ.) ἡ γοιωτὶ ἀνοπίστον ἢ ἀμοχθον καὶ ἀ-
 φρόντιστ' αὖ βίον ἐξωρ, ὥσπερ οἱ θεοὶ, ἢ διὰ τὰ σοικεῖα
 οἱ

οἱ ἀσέβεις. ὃ γὰρ μοχθεῖ ταῦτα ἐκ κοπιᾶ. ἢ ὡς βασιλεῖς
 ἔζωμ, ἴδ' ἂν ἀπέριπτον τ' διαίτης, καὶ τὸ ἐλεύθερον.
 ἢ ὡς σοφοί, τουτέστι φιλόσοφον βίον ἔζωμ, ἀπράγμο
 να πᾶν καὶ ἀθόρυβον, ἀρνούμενον τοῖς πρὸνρημέ-
 νοις λαχαίοις, καὶ ἀκροθρόνοις καὶ ὕδασι, καὶ κεχρη-
 σμένοις πρὸς καρικίαν καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι. ὅ-
 τι δὲ τὸ θεὸς ὄνομα ἔ σημαίνει, τὰ σοιχεῖα, οὓς σο-
 φὸς, οὓς βασιλεῖς, τὰς ψυχικὰς διωάμεις, ἐκ τὰ πά-
 θη, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῶν, ὡς οἱ ἑλλήνων εἰμαρμέ-
 νων ἐκάλεον, πρῶτον ὅπιδον εἶπον. Αἰκιδ' ἔα.) ἀ-
 φρόντιδ' α, ἢ καὶ ἄλυτον. ἔπω γὰρ αὐτοῖς ἔδιδ' ἄλ-
 γεινὸν ἐπεγινώσκω, πρὸ τοῦ φανῶναι τὴν τροφὴν
 καὶ τὰς τέχνας. νῦν γὰρ ἑδάδες ὄντες εἰμάτωρ καὶ
 σρωμάτων, ἐκ τρυφῶν, εἰ σκληροφρόνησομεν ἢ γυμ-
 νισθῶμεν, ἢ δυσκολοκοιτήσομεν, εὐθύς ἡμῖν ἄλγος
 ἐκ νόσοι, καὶ ὅσα ἢ πανδ' ὥρα τῶν τεχνῶν εὐρεῖσις ἴδ' ἂν
 βίῳ πρὸς ἡψι. πρότορον δὲ τοῖς τότε ἀνθρώποις ὁ-
 δὸν τούτων ἐπεγινώσκω. Νόσῳ ἀτάρ.) χεῖς
 πόνων τε καὶ οἰζύνῃ, ἐκ ταλαιπωρίας ἐκ τὸς ἔζωρ,
 ἢ τῶν ὀδυνῶν. ὃ γὰρ ἐγίνωσκον ταύτας. ἢ χεῖς κό-
 πων, καὶ πόνων, καὶ οἰζύνῃ, καὶ μόχθου, τοῦ περὶ
 τὰ βιωτικά. πόνων δὲ, τὸ πρὸ κοινῇ ὅτι συλλαβή.
 ὑπὸ γὰρ τοῦ ἀμεταβόλου ἐκτείνεται. Οὐδ' ἔτι
 δειλὸν γήρας.) οὐδὲ κατὰ τι δειλὸν ὑπάρχειν αὐ-
 τοῖς τὸ γήρας, ὡς νῦν ἡμῖν. ἢ ὅτ' ἔτι καὶ ἀκμῶν

ἐπὶ γήρας δειλὸν καὶ ἄθλιον, ἢ δολίᾳ ἀνάμνησιν
καὶ ἀληθῶς λέγει· ἁώρως γὰρ ἐτελεύτω, καὶ πρὶν
εἰς γήρας ἐλᾶσαι. ἢ ἴσως ἐὼς ἀφρόντιστον ζῶντων, ἐκ
αὐτοῦ γήρασιν. Αἰεὶ δὲ πόδας.) ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ βα-
σιλικὸν οὕτως οὐκ ὑπάρχοντος, καὶ κατὰ χειρὸν γῆν
ναῖσι καὶ ὁ μεταμελόμενος πρὸς τὸ τρομερὸν καὶ ἀ-
νίχυρον, ἀλλ' αἰεὶ οὕτως ἔχοντες. Θαλίησι.) θαλίη
νῦν παρ' ἡμῶν, ἢ μεγάλη δύωχία λέγεται. ἔνταῦθα
δὲ τὴν κοινὴν συσφαιρίτησιν καὶ φιλάλληλον τῇν πό-
τι ἀνθρώπων λέγει, ὡς εἶχον πρὸς συλλογὴν βαλάν-
των, ἐπὶ τῇν ὁραίων καὶ ἐδωδίων τῇν λοιπῶν ἀπὸ
χόλων. Κακῶν ἐκτοθὲν ἀπάντων.) μισαλληλίας,
κακοπραγμοσύνης, φθόνου, καὶ τῇν τοιούτων λέγει.
τῇν γὰρ ἄλλων κακῶν, ἀρεσώτως εἶχον, ψυχούς, καὶ
συνῶν, ὑπὸ θεοῦ τῇν θνητῶν, καὶ λοιπῶν καὶ ἀλη-
γὰς τούτοις ἐκ ἐδωδίων, εἰς τὸ σωφρόδες εἶναι αὐτοῖς,
καὶ δι' ἀπείριαν ἐτόρως ζωῆς. Οὐκ οὐκ δὲ ὡς ὑπ-
νοσοῦντος ὑπὸ θανάτου, καὶ ὁ πάχιστον ἐκ εἰδύ-
της, ὡς ὑπὸ κοῖτον ὑπὸ τὴν γλῶσσαν καταφρόντοι ἐπιπ-
ν, καὶ οὕτως ἀπέπνεον. Εἰδὼς δὲ πάντα. ἀπὸ
εἶπον, φιλαλληλία, συσφαιρίτης καὶ συμβίωσης, ἐ-
πὶ ταῦτα· ἐπὶ δὲ καὶ τὸ μηδ' ἐν δεδιέναι τὸν θά-
νατον. ἐτελεύτω γὰρ ἀνοδυνῶς, αὐτὸν ἐκ ὑπὸ γινώ-
σκοντες. τὸ γὰρ ἄγνωστον ἐκ ἀλγῶν, καὶ ἐστὶ λίαν βα-
ρύτατον. Καρπὸν δὲ ἐφόρε ζείδωρος ἀφ' ὧν.) τὰς βα-
λαύς,

λάνας, καὶ τὰ ὠραῖα πάντα λέγει ἀκρόβουα, καὶ
 ὅσα ἡ γῆ αὐδοματίζουσα δίδωσι. (ζείδωρος ἢ ἡ γῆ κατ'
 ἐμὲ, ἢ ὅν τρεῖς ζεῖδαι, καὶ θορμαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 δηλονότι, δ' ὠρεμλὴν πάντα ὅχι τὰς ζεῖας μόνας, ὡς
 πόρ τινες φάσκουσι. Πολλὸν τε καὶ ἄφθονον.) ἐκ
 Πραλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ πολὺν. ἢ καὶ ὅτω, πο-
 λὺν τε καὶ μὴ φθόνῳ ἀρπαζόμενον τοῖς τότε, ἀλλὰ
 Πραλλήλως σιγούμενον. τὸ δὲ πολλὸν νῦν, ὅκ ἐπὶ
 ῥημα, ἀλλ' ὀνομά ὅστις, ὁ πολλὸς τοῦ πολλῶ τῷ πολλῷ
 τὸν πολλόν. εἰ δ' ὅκ ἰὼ ὕθεια ὁ πολλός, ἀλλ' ὁ πο-
 λὺς, ἢ δοτικὴ ὅ τρεῖς πολλῶ αὐτὸν ἐγράφω, ἀλλὰ τρεῖς
 πολεῖ. καὶ ὁ μεγάλῳ δὲ ὕθεια ὅστις, καθὼς ἀεχὺλος
 δέικνυσι γράφω, ὡς μεγάλῳ ζῶ, εἰς πολισσῶχοι θεοί.
 εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ μέγας ἐκλίνω, ὅκ αὐτὸν τὸν μεγάλου καὶ
 τοῖς μεγάλοις ἐκλίνωμεν, ἀλλὰ τοῦ μέγα, καὶ τοῖς μέ-
 γαις, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Οἱ δ' ἐθελήμοι,
 ἡσυχοί. ἐκ Πραλλήλου τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἡσυχοί. ἢ ἐ-
 θηλουσία γνώμη ὄντες ἡσυχοί. πολλοὶ γὰρ θορυβώδεις
 ὄντες, διὰ τινὰ πόρισσιν ἀκρόβου ἡσυχάζουσιν.
 Εργ' ἡνέμοντο.) ὅρ' γὰρ νῦν τὴν συλλογὴν τῶν αὐτῶν
 ματρῶν καρπῶν λέγει. τὸ δὲ ἡνέμοντο, ἢ ἡδιστον, ἢ ἡνέ-
 μου, καὶ διεμέριζον ἀλλήλοις. Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν.) ἐ-
 πείδ' ἢ δὲ. τὸ κε δὲ μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβὴ. εἰς μέ-
 ρῳ γὰρ λόγου λήγει. οἱ δὲ τὰ μέτρα μὴ εἰδότες, καὶ
 ὅτι συμφώνῳ ὑπὸ φερομένη καὶ ταῦτα τὸ ν' ἀρβὰλ

λουσι, μετὰ τοῦ βούλοντα γράφει αὐτὸ κακῶς.

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσιν.) ἡ γὰρ θεοί. ὑπερφωνημα-
πικὸς δὲ ὁ λόγος, καὶ ῥημνός, θεοὺς ὑπεχθονίως
λέγει. δαίμονον γὰρ εἰ θεοὶ οἱ αὐτοὶ λέγονται κα-
τὰ τινας. ἄλλοι δὲ διακρίνουν αὐτοὺς δαίμονας, οὐσίας λέ-
γοντες αὐτοὺς εἶναι ἄσωμάτους, τὰ πόδι γλῶσσαι ὁρῶντας
ὑπὸ γλῶσσαι. τινὲς δὲ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀρβιουόντων.
ἡρώας δὲ καλοῦσι, αὐτοὺς ἐκ τοῦ ζῶντος μετασάντας. τὸ δὲ
κεῖται, θεοὶ οἱ θεώμενοι, καὶ βλέπομενοι, καὶ ὁρῶ-
μενοι ἀεὶ καὶ τὰ σοιχεῖα ἢ θεόντων καὶ τρέχον-
των. δαίμονον δὲ, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις, καὶ αἱ ψυ-
χαὶ δαίμονον καὶ ἐμπειροὶ εἶναι, ἢ δαίμονος καὶ
διαμερίζουσαι πάντα κρίνουσαι κατ' ἀξίαν. ἡρώας
δὲ, οἱ ζῶντες καὶ ὄντες ἀρετῇ τινὸς μέτοχοι. ἄνθρω-
ποι δὲ, οἱ ἀνθρώπων καὶ γινώσκοντες ἅ ἀπώσασιν.
θεὸς δὲ καὶ ἐφόρος τῶν ὑπὲρ γῆς, βελῆτι μεγαλοδύ-
ναμον εἰμαρμένης λέγει γινέσθαι, αὐτοὺς ἀνεπιδ'εκτες
κακίας ἀνθρώπων ἐκείνους, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις δι-
κασιμίας καὶ ἀδικίας ὁρᾶν, ὅπως ἀνασέλλει τὴν ἀ-
δικίαν τὸν ἀδελφόν, λογιζόμενον ὅτι δυνάμεις τι-
νὲς εἰσὶν ἀφανῶς πόδι πολυῦσαι τὸν βίον, καὶ πάν-
τα ὁρᾶσαι, εἰ κρίνουν. Φύλακον.) ὑπερηφανοῦς
τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Σχέτλια.) ἄδικα,
φάυλα. σχετικὰ γὰρ καὶ κρατητικὰ λίαν τὰ φάυλα
καὶ πᾶνομα, καὶ μὴ συντόμως ἀφ' ἡμῶν ἀρτίζον
τκ.

τὰ καθάπερ τὰ χρυσά. Ἡέρα ἐσάμναι.) ἀντὶ τῆς
 ἑορασίας ἐν δὲ δ' υμνῶσι. λύσις δὲ τοῦ τῷ ἀντιπίπῃον
 τῷ. ἴσως γὰρ αὖ εἶπεν ὁ πέρσης, εἰ ἐν γῆ εἰσὶ, πῶς
 εἴθε ὁρᾷμεν αὐτοὺς; ὅθεν ὅτως εἶπεν. Ἡέρα δὲ λέγει, τῇ
 ἑορασίᾳ. ὅτι ὁ ἄνθρωπος φύσει σκοτεινός ὄντι, ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἡλίου λαμπρύνεται. τὸ ἐσάμναι, διασωπτεῖν.
 ἐκ τοῦ ἐω γὰρ, τὸ ἐνδύομαι. ὅθεν εἶμα, τὸ ἱμάτιον.

Πλουτοδότης.) τοῦτο εἶπεν, ἅμα καὶ τὸν ἀδελφόν
 προτρέπων ἀγαθοεργεῖν, ἀνταμοιβὴν τοιαύτην ἐλ-
 πίζοντα· καὶ αὖ δίκαστας ἀπ' τρέπων δ' ὠροληπῆϊν,
 λέγων μᾶλλον βασιλεῦσι καὶ ἀρχουσιν ἀρμόδιον εἶ-
 ναι τὸ δίδόναι καὶ πλουτίζειν, οὐ τὸ λαμβάνειν.

Δούτορον αὖ τε γῆς πολυχειρότορον.) γῆς τῆς χρυ-
 σῆς πολυχειρότορον, ἢ γοῦν τῆς ἀνεπιδ' ἐκτὼς κακίας
 ἀνθρώπων. οἱ γὰρ τοῦ δούτορος γῆς, προμηθεύ-
 ροι ἦσαν, καὶ τέχνας εὔρον. Οὐτε φυλῶν.) τὸ μέ-
 γαλον, τὴν ἡλικίαν. οἱ γὰρ πρότορον ἐκείνοι, ἅτε ἐκ
 τῆς γῆς γημνηθέντες, εἰ δὲ ἀμιγῶν τῶν πρώτων εὐε-
 χείων, μεγάλοι τε ἦσαν τοῖς σώμασι, καὶ θυεῖς
 τὴν θεῶν. οἱ δὲ τοῦ δούτορος γῆς, ἅτε δὲ ἀλληλο-
 γονίας, ἠπρόντο τούτων ἐν ἀμφοτέροις ὑπῆρχον.
 φυλῶν, τὴν ἡλικίαν, παρὰ τὸ φύω, ἀπὸ μεταφο-
 ρᾶς τῶν φυομένων δ' ἐνδ' αὐτῶν καὶ βοτανῶν. Ἠλίε-
 κιοι.) καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἐναλίγκιοι, τὸ ὁμοιοῦ-
 ὦν τοῦ ἁλὸς ἔγγιον, καὶ πλησίον καὶ ἐμφερές εἶναι.

ἐξ ὅπου τὸ γ' εἰς κ'. ὅτε νόημα.) ἡ γὰρ τὸ ἀπλουῦ ἐκ
 νο λέγει, ἐπ' ἀπάνεργον. ὅτοι γὰρ πολὺ τῶν πωτόρων
 πωμκθέσθαι, καὶ πανεργονόσεις. Ἀλλ' ἐκαστὸν
 μὲν πᾶσι ἔτα.) οἱ μὲν πρότεροι δ' ἰόλθ' σινέζων ἀλ
 λήλοισι· οἱ δὲ τοὶ δ' εὐτότερον γένος πωμκθέσθαι γεγόν
 οτες, πολλὰ τὸν πρὶν βίον ἐκαινοτόμησαν, τέχνας ἐ
 ἔταρα εὐρόντες. ἐπ' αὖτε δὲ πωσεξούρου, μέχρι ἢ πολ
 λοῦ πινός χρόνου τοῖς γονόυσι σινεῖναι, καὶ οἰκουρεῖν
 μάλλον σιν ταῖς μητράσι καὶ ὅτω γυναικωδ' ὡς ἀ
 νετρέφοντο. ὅτε λθόντες δὲ ἐπ' χωρεῖσθαι τῶν οἰκω
 ν πατρικῶν, ἀλλήλων ὕβρεις μὴ φέροντες, μὴ δὲ τὰ
 πρέποντα λογιζόμενοι, βραχύβιοι ἐγγύοντο, ὑπὸ θλί
 ψιν καὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρέμενοι. εἰς δὲ αὖτε
 ἐν γυναικωνίτιδι τετραμελὲς, καὶ οἰκοσίτους, ἀτα
 λούς, ἐπ' μὴ δυναμὲς τλιῶναι τι, βραχυβίους εἶναι, ἐ
 ὅτω τελευτᾶν ὅθεν καὶ μεγάλους νεκίους αὐτοὺς λέ
 γει, ὅτε τὴν πρᾶντίν ἀνατροφῶν. ἀλλ' ἴσως ὁρᾷ
 πς, καὶ τί λοιπὸν ἡ τούτοις ἀγαθόν; πολλὰ ἡ ἐκεί
 νοις τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα καὶ τοῖς πωτόροις. ἡ δὲ ἡ
 δ' ὅτε τὰ ἐλαττώματα· τὸ μὴ φέρειν ἀλλήλων τὴν ὕ
 βριν, ἀλλ' ὀξυχολεῖν· καὶ τὸ μὴ θεραπεύειν θεός, ἡ
 γιστὴς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις. πούτις, τὸ μὴ πωσθε
 πείν καὶ πωλογίζεσθαι, σεβρόνόσερον τι καὶ πανεργ
 γότορον ποῖ τὰ τοῦ θυμῶ τούτοις πωδῆσεται. ὅ
 ἐνί.) ἐνί ὧ, πούτις ἐν τῷ ὧ, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ. ἔστι δὲ
 τὸ

τὸ χάσμα, ἀνέστροφὴ καὶ ἐπέκτασις. Βύσσει, Ἐἴκοι
τὸ ἀντὶ τοῦ ἤβησε, καὶ ἰκέρ ἀπικῶς. ἤβης δὲ μέτρον,
ἢ ἤβη πῶδε φραστικῶς. ἤβη δὲ, ἢ ἐνηλικίωσις λέγεται.

Γαυρίδιον.) ὀλίγον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάυω, παῦ-
ρον τὸ ὀλίγον καὶ βραχύ, καὶ συντόμως παυθῆναι
διωάμεν. Ἐπὶ παραγωγῇ ὑπονοητικῇ ἀπικῇ, παυρί-
διον. εἰκότως ὅτι βραχὺ τὸ χρόνον διέζωρ, τὸ πα-
τρικῶν οἰκῶν ἐκσάντες. ἀπραγμόνως γὰρ ἦσαν, κα-
θηδύμενοι τοῖς πατρικοῖς οἰκοῖς, καὶ ὅς ἐκείνων ἱε-
ρόμενοι. ἐκσάντες δὲ τούτων, καὶ φροντίσι ἱερόμε-
νοι, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὀφνηχολοῦντες, καὶ δια-
πληκτιζόμενοι, συντόμως τὸν βίον κατέστρεφον.

Υβειν γὰρ ἀτάσθαλον.) τῷ γὰρ θάλασσαν ἐν κακοῖς,
ἥτοι τὴν ἀδίκον ὑβειν ἀπέχει καὶ λωλύειν ἀπαλ-
λῆλων ὅκ ἡδυνάεντο. Οὐδ' ἀθαμάρτος δεραπδύειν.)
ὅδε τὰς ψυχικὰς διωάμεις καὶ τὰ πάθη ἠθέλου θε-
ραπδύειν, ἥτοι κρατεῖν θυμῷ, Ἐπὶ τούτων πράυνειν,
καὶ τὰ ὅμοια δρᾶν. Οὐδ' ἐρδ' εἰς μακάρων ἱεροῖς
ὑπὲρ βωμοῖς.) ὅδε ἐν τῷ βωμῷ καὶ κατ' οἰκίαν καὶ δυ-
σιασθεῖαν τῷ θεῷ, ἥτοι τῷ ψυχικῷ διωάμεων,
ἠθέλου ἐρδ' εἰν καὶ πράττειν καὶ θύειν. ποντίει, συλ-
λογίζεσθαι καὶ καταπείθεσθαι. ἀλλ' ἐδιδόκει αὐτῷ ἐκ
μίας ἀφορμῆς τῷ θυμῷ. βωμός δὲ τῷ θεῷ τούτων,
ὁ πῶδε τὴν λεφάλλω ἡμῶν τόπον, τὸ λογιστικόν. ὡς
καὶ ὑπερίδης φησὶ πρὸς

οὐκ ἔστι πωθεὺς ἐν ὅρῳ ἄλλο, πλὴν λόγῳ.

καὶ βωμός αὐτῆς ἐς ὃν ἀνθρώπου φύσει.

Τὰ δὲ πόδι τῶν μυθικῶν θεῶν, ὅτι ἐκ ἔθνου θεοῖς, ἰῶ, ὡς πτωχεύως καὶ βρέφεισι δὴ ληπτήκα. μάκα-
ρον.) μὴ λυγρὴ καὶ μοῖρα ὑποπίπτοντο. Ως θέ-
μις.) ὅτω στυτακτίον. ὅδ' ἠθέλον ἔρδ' εἰν μακάρων
ὑπὸ βωμοῖς, ἢ τὰ ἠθεα, καὶ τὰς διαγωγὰς αὐτῶν,
καὶ διατριβὰς. ἠγουν πλὴν ἑαυτῶν ζώων, καθὰ θέ-
μις καὶ δίκαιόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. θέμις δὲ, ἢ δι-
δοῖα, καὶ τὸ δίκαιον. παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι
πάντας, ὡς καλῶς ἔχοντι. Ζεὺς κρονίδης.) ἢ ἀ-
πώρεται εἰμαρμένη νῦν. Τοί μὲν ἐπιχθόνιοι
μάκαρον.) μὴ ὑποχθόνιοι εἴπης, ὡς ὁ πρόκλῳ. τὸ
γὰρ δ' οὐτόρου, ἀπαυτεῖ καὶ αὐτῶν ὑποχθόνιος δ' οὐ-
τόρος λέγεσθαι μάκαρας. Αλλ' ἔμπης.) ὁμοῦ. ἔστι
δὲ ἡναιτωμανιῶς σιωδ' οὐμῳ. ἀντὶ τῷ, ὁμοῦ καὶ
ὀξυχόλοις οὖσι, καὶ τινὰ λεκτεμνίαις ἐλαττώματα,
τιμὴ ἐπεταί. Ζεὺς δὲ πατὴρ καὶ μερόπων ἐρρε-
θη ὀπιθεν. Χάλκειον γῆν.) αὖ γίγαντας λέ-
γει, ὅτι τὸ πολεμικὸς εἶν. χαλκοῖς γὰρ τὸ παλαιόν
καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικαῖς ὀργαλείαις
ἐχρῶντο, βαφῇ τινὶ ταῦτα σομοῦντο. ἀπολλομέ-
νης δὲ τῇ σομοῦσι βαφῇ τὸν χαλκόν, χρώμεθα τῷ
σιδ' ἡρώ. χαλκὸς δὲ λέγεται, χάλυβός τις ὢν. ὅτι
πρώτον χάλυβός αὐτὸν εὔρει. ἐγὼ δὲ ἀρχῆθεν τὸν
σιδ' ἡρώ

σίδηρον εἶναι φημί. λέγεσθαι δὲ τὸν πολέμιον καὶ
ἀνακρετήριον ὑφ' ὁμήρου χαλκὸν ὑπὸ θετικῶς, παρὰ
τὸ χεῖρ τὴν ἀλκίαν· οἶον, ξίφος χαλκεον, ἔγχεα
χαλκεία, τοῖς χέροντι τὴν ἀλκίαν καὶ τὴν δυνάμιν
τῶν ἀνακρεμνίων. ἢ πεισέου μοι τοῖς ἡσιόδοι, καὶ τοῖς
λοιποῖς. ἃ γὰρ ἀκρεβῶς οὐκ ἐπίσταμαι λέγειν, ἐρ-
γοῖσι πάν, ἢ λαλεῖν ὁ καιρίως. Εὐμελῖαν.) τρεῖς
τοῖς φησὶ γηγεῖσθαι γηγεῖσθαι παρὰ τῆς εἰμαρμένης, τὸ
γίγαντιον ἐκείνο, τὸ μάχιμον. τὸ ἐκ μελῖαν, δλω-
ρικῶς ποδισπῶσι, ἐκ τῶν μελιῶν λεγόντες γηγε-
ῖσθαι αὐτοὺς γίγαντας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῶν νυμφῶν. ὧρ εἰ
χρεία σοι, ὅς ἐμὸν μάθε καὶ τὰ ὀνόματα. ἐλίκη, κυνό-
σουρά τε, ἀρέθουσα καὶ ἰδὲ, κρώμη, βεῖθω, καὶ λε-
λαινώ, ἀδράσεια, καὶ γλαύκη. οὐκ ἐκ τούτων τῶν
μελιῶν, ἀλλ' ἐκ μελιῶν δ' ἐνδρω φασὶν αὐτοὺς, ἢ
γρου σερειδῶς. ἐγὼ δ' εἶ φημι, ἢ εἰμαρμένη ἐποίησεν ἀλ-
λότριον γηγεῖσθαι, ποταπὸν ἐκ μελῖαν, ἢ γρου σκλη-
ρὸν. ἢ ἀπὸ τῶν δ' ἐνδρω λακείνοι φασὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ
ἔξω μελιῶν καὶ σωματῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖν εἶναι,
διὰ τε τὸ ὑπὲρογκὸν αὐτῶν, καὶ τὸ φονικόν. οὐκ ἐφεί-
ποντο γὰρ τῶν οἰκείων σωματῶν, ὥσπερ εἰ λίθος χρώε-
λυ, ἢ ἐσίδησθαι. χαλκὸν ἀναχέει, τὰ μεσίχουσα βαλ-
λομένησιν. οὕτω γοῦν ἐγὼ φημί, ἐκ μελῖαν λέγε-
σθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐκμελὲς καὶ ἄρρυθμον εἶναι, καὶ ἀ-
πειθές. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλους τοῦ μουσικοῦ.

Οὐδὲ μοι

2 οβελμομ, ἰχυρόμ. βελμὸν δὲ, ὁ οβελμὸν κυρίως ἡ πρὸ
 σεφόνη, ἡ γρῶν ἡ γῆ καὶ ὁ θάνατος καλεῖται· ὅθεν τὸ
 οβελμομ λέγεται. Οὐδ' ἐπὶ σῖτον ἡδίου. τὸ μὴ δὲ
 ἐν τοῖς καιροῖς τῶν τραπέζων αὐτοῦς ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐ-
 νόπλους καὶ πεφυρμένους ἐδίειν ἐν αἵμασιν, ἐπὶ τῶν
 αὐτοῦ μὴ δὲ σῖτον. τραπέζης γὰρ καὶ σίτων λαοῦς,
 ὁ εἰρηνικός, καὶ τὸρψίθυμος. Ἀδ' ἀμαντὸς ἔχον
 θυμόν.) τουτέστι, σκληρὰν ψυχὴν εἶχον, καὶ ἀκαμ-
 πεῖς ἦσαν, ὥσπερ ὁ ἀδ' ἀμας. ἀδ' ἀμας δ' ἐδὲν εἰσὶν
 σιδ' ἡρᾶ, καὶ λίθῳ σερρός, ὅς δι' ἐπερβάλλουσιν πυ-
 κνόματα, ὅτε πυρᾶται, ὅτε σιδ' ἡρᾶ τέμνεται· ἀλλὰ
 μολίβδῳ, καὶ αἵματι τράχυν. Ἀπλᾶσοι.) ἀπὸ
 ἀπ' ἐλαστοί, οἷς ἔδ' εἰς πλησιάζει, ἄγριοι. Ἀπῆτοι.) ἀ-
 κρᾶτῆται, ἢ ἀφοβοί. ἀπῶθ γὰρ ὁ ἀφοβῶ, ἀμολικῶς
 μικρογραφεῖται. Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον.) δίκλῳ δ' ἐν
 ὄρω ἐφύοντο, ἐκ τοῦ πεφύκω ῥήματῳ. δῖα δὲ τὸ
 ἐπέφυκον, δ' εἰκνυσί τι πελώριον τούτων, καὶ γι-
 γαντόσωμον. Χάλκιοι δ' ἐτεοῖκοι.) ὅχι χαλκοὶ ἦ-
 σαν. δῖα δὲ τὸ εἶναι πεπληρωμένους τοῦ χέω πολυμι-
 κῶν, χαλκὸς αὐτοῦ λέγει. Χαλκῶ δ' ὀργάζοντο.)
 ἐν χαλκῷ ὀργαλείῳ· δικάλαις, ἀξίταις, καὶ λοιποῖς.
 Σφιτόρῃσι.) καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ
 ἰδίαις. τὸ γὰρ σφιτόρῃς κυρίως ὑπὸ δ' οὐτόρδ' πρὸς
 πρὸ δ' οὐκ, ἀντὶ τῷ ἡμετόρῃς· καὶ ὁ πρόκλος μάλλον ὅ-
 τι πρὸς ἀντιπρόφως ἐδίδ' ἀσκε καταφορικῶς καὶ ἀ-
 φορήτως

φορέτως, καὶ ἡσιόσθου φερόμενον. Εὐρώοντα δὲ
 μου.) σκωτεινόν, πλατυν, ἀπικῆ ἐκτάσει τὸ ρω μέ-
 γα. ἢ πρὸς τὸ δὴρεῖαν καὶ πλατεῖαν ἔχειν τὴν ὥαν
 καὶ ὀροφὴν, καὶ τὴν χώρησιν ἀπλῶς. καὶ μετὰ τοῦ
 δὲ γράφειν ὅκ ἀπαναίνομαι, ὀυβρώοντα αὐτὸν λέ-
 γων, ὡς σήψιως ἀνάμεσον. ὡς πὺρ καὶ κρυερόν, δὴ
 τὸ ψυχρὸς εἶν εἶν εἶν ἀρθνήσκοντας, ἐκλείποντο τοῖς
 ζωπικῶν θερμοῦ. Εκπαύλους.) καταπληκτικὸς,
 φοβερός, ἐκ τοῦ ἐκπλήσσω. ἀλλὰ τί ἔν τοῖς πάντεσσιν
 φῆσι πολυλογούμεν; καὶ θάπορ τινὲς ἑτοῖοι, οἱ τὰ λό-
 γον ἐχόμενα, καὶ τὰς ἀλληγορίας παρρηγῆς, πρὸς τὰ
 τοιαῦτα ἐχρονотρίβησαν, πολλὰ καὶ νέοις τούτων
 ἀντὶ καθάρσεως βατίαν καὶ ἀχέρσθου ὑπαστρέσαν-
 τες. Ηλιθ.) ἄλιθ τις ὦν, ὡς δὲ ἄλός, ἡ γυναικα
 λάσσης τὴν γῆνισιν ἔχω. ἢ δ' ἡλῖός τις ὦν, καὶ φανε-
 ρός, καὶ ἀφαιρέσει ἡλιθ. Αὐτῆς.) τὸ αὐτῆς φασὶ
 ὡδὶ τοῖς εἰς τὸ ὑπίστω τίθεσθαι. τὸ δὲ αὐθῆς, ὡδὶ τοῖς πάλ-
 λιν, καὶ ἐκ δούτορος. ἐγὼ δὲ ἰωνικῶς μὲν αὐτῆς φη-
 μεῖ λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρω. φιλωταὶ γὰρ οἱ ἰωνοί,
 ἐπ' ἀρμάτων γὰρ φασὶ καὶ λουκίππῳ, καὶ ἀπα-
 λιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπικῶς δὲ, τὸ, τε εἰς τὸ ὑπίστω,
 καὶ τὸ ἐκ δούτορος αὐθῆς. δ' αὖτις γὰρ οἱ ἀπικῶί,
 αὐτὸς λίσσας λίσφας λέγοντες, καὶ τὰ ἀπ' ἐτλα σφί-
 τλα, καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐπίσης, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν εἴ-
 σι ἀρῖστον, σημειῶσαι ὅτι. εἰ δ' ὁ δῆλεις, πλεονῶσι
 τοῖς

τοῖς ἄλλοις. Δικαιοτόρον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιου, ἢ δὴ
καϊότατον. τὸ συγκειρικόν, ἀντὶ τῷ ἁπλῶ, ἢ ἀντὶ τῷ
ὑπερθετικῶ. ὃ γὰρ δικαιοτόρον αὐτὸς λέγει τῷ γιγάν-
τῳ, οἱ πινες γίγαντες ἦσαν ἡμετέραν γραφὴν
κατεκλύδισαν, ἦσαν δὲ τὸν ἰσίοσθιν ἐμφυλίῳ πολέ-
μῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνερθεύσαν. εἰ γὰρ δικαιοτόρος τῶν
ἁπλῶν ἐστὶ σκληρωτόρων ἐκείνων γιγάντων αὐτὸς
λέγει, ὑβρίζω ὅτι αὐτὸς ἥρωας, ὅπως δὲ φαίνεται ποιῶν.
θεῖον γὰρ γένος, καὶ ἡμιθεοὺς τούτους καλεῖ. ἡ-
ρώων.) ἥρωες λέγονται, οἱ ἀπὸ τῆς δόξης, ἡγῶν τῆς
γῆς, ἦσαν δὲ ἀλέκτορες. ὅτι ἡς πᾶς ἀνθρώπος, ἥρως αὖ
λεχθείη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. αἱ ψυχὰς γὰρ τῶν ἀγαθῶν
ἀνθρώπων, διαζυγεῖσαι σωματίων κατ' ἐλλίπας, τὸν
αἶρα ποδὶ πολυῦσαι, ἐφορῶσι τὰ τῆδε, ἢ ἀπὸ τῆς ἀρε-
τῆς, ὡς φησι ὀρφεὺς.

ἡμετέρα δὲ ἥρωων ἀρετῇ ἀπ' ἀνερθεύοντες.
ἢ ἀπὸ τῆς δόξης ἐστὶς μίξεως τῶν θεῶν. ληρῶσι γὰρ, ὅτι
θεοὶ θνητοῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποιοῦσι τὸ τῶν ἡ-
ρώων γένος. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀνδρῶν θνητῶν καὶ γυ-
ναϊκῶν θνητῶν, τὸ φθαρτὸν ὅτι τῆς ἡμῶν φύσεως. αἱ
ψυχὴ καὶ δὲ διωῶμεν, ὡς καὶ θεοὶ ἔφασαν, τῇ ἡμε-
τέρᾳ ταύτῃ φθαρτῇ φύσει μιγνύμενοι, ἡμιθεοὺς
καὶ ἥρωας αὐτὸς καταμελίνους αὐτὸς ἀποργάζονται.
ὑπὸ γούν ὅσον τὸ ἥρως, καὶ τὰ ἑτέρω τρία ἀνάγον-
ται. καὶ ὅσον δὲ σὺν τούτοις ἰστέον, θεῶν μὲν πα-
τόρων,

πόρων, θνητῶν δὲ μητόρων ἐκείνους καλεῖν, ὅσοι τὴν θεωρητικὴν ἀρετὴν ἔχουσιν, ἢ τις καὶ γυναικα, καὶ ἀνδρώδης ὅτι, μετὰ καὶ τῇ λογικῇ. ὅσοι δὲ τῇ κατὰ χεῖρας καὶ πρακτικῇ διατρέπουσιν, θειανῶν μὲν καλουῦνται παῖδες μητόρων, θνητῶν δὲ πατόρων.

Κατ' ἀπείρονα γαῖαν.) ἀπείρονα, τὴν σφαιροειδῆ. οὕτε γὰρ σφαῖρα, ὅτε κύκλῳ πέρας, ἀλλ' ὅτε ἀρχὴν ἔχουσι. καὶ τινὲς μὲν τῶν φιλοσόφων, μάλλον δὲ οἱ πλείους, σφαιροειδῆ πάντα τὰ στοιχεῖα φασί. τινὲς δὲ τὴν γλῶττυμπανοειδίῃ. ἑτέροι δὲ κωνοειδῆ ἔφασαν. ἀλλὰ τὰ τῶν φιλοσόφων διανοήματα, ἢ διαφωνήματα, νυνὶ ἐατέον μοι. πῶς δὲ τὴν τοιοικτοὶ γνῶμιν, εἶδος ὁζυγητίου. γαῖα, τὸ γαῖ διφθογγος, ἀπικῶς. αἶα γν, εἰ πτωδὴν καὶ γαῖα. ἰωνικῶς δὲ γέα, τό γε ψιλόν, ὅζ' ὁ συνάφρισις γῆ. Καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακός.) τὸ χῆμα εἶδος ἡτ' ῥήτορας, ἄθροισις, καὶ μερισμός καλεῖται. τὸ μὲν πρῶτον εἶδος μὲν, ἄθροισις, ἀντὶ τοῦ πάντας. τὸ δὲ δεύτερον, εἶδος μὲν τοὺς δὲ, μερισμός, ἀντὶ τοῦ πινὰς μὲν, πινὰς δ' εἶ. σιωτακτίου δὲ οὕτως. καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακός, καὶ φύλοπις ἀνὴ ὥλισον. τοὺς μὲν ὑφ' ἐπταπύλῳ θήβη, κασιμίδι γαῖη μαρναμένους, ἔνεκε τῶν μῆλων τοῦ οἰδιπόδου. τοὺς δὲ, καὶ ἔν νήδουσιν. αἰεῖσθαι δὲ διῆλαι, τῆς τε ἡβαικῆς, καὶ τῆς ὑπὲρ τρυφάν στρατείας. φύλοπις, πυρίως,

κυρίως, ἢ ἱμφύλιος μάχη· κατὰ χριστιανικῶς δὲ, πᾶς πό-
 λεμος. Ἐπὶ ἀπύλου θήβη. εἰσὶ γὰρ ὧς ἑκατοντάφυ-
 λαὶ θήβαι ἐλ αἰγυπῆς. καὶ θήβαι ὑποπλάκιοι, πόδι
 τὸ ἀτραμύντειον· ὃ ἐκλήθη ὅτως, ὅτι ἀφ' ἀμυγνῶν τὸν
 Τερρα Θεβα προΐσου ἀδελφόν. Κασιμίιδι.) ὁ καὶ δ' μὲν γὰρ ἔ-
 κτισε τὰς ἐπὶ ἀπύλους θήβας. Μήλων γῆκεν.) γῆ
 κεῖν ἐλ πόδισσας καὶ βασιλείας τοῖ οἰδίποδι, δ' ἔ-
 λω ἐποκλῆς καὶ πολυνείκης οἱ ἀδελφοὶ μονομαχῆ-
 σαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. μήλων γῆκα λέγει,
 ὅτι τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρήμμονον, καὶ ποι-
 μνικὸν ἔζων τὸν βίον. μήλων δὲ λέγεται τὸ πρόβα-
 τόν, ἀπολικῶς. λέγεται δὲ πρὸς τὸ μήλον καὶ ἡμε-
 ρον καὶ χαῦνον εἶν. ἢ πρὸς τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. πε-
 ς πολλὰ γὰρ ἡ ὥς ἐφ' ἡμεῖς ἢ χρῆσις τῶν θρημμάτων τοῖς
 παλαιοῖς. Οἰδίποδι.) τοῖ οἰδίποδι. ἀπ' ἐν-
 θείας ἐλ οἰδίποδις τοῖ οἰδίποδι, καὶ οἰδίποδιος,
 ὁ ἀλύσει ἰωνικῇ. ἔστι δὲ καὶ ἔτορα οὐθεία, ὁ οἰδίπος,
 ὧς τὸ οἰδίπους, καὶ ὁ οἰδίποδιος. Λαῖτμα.) ἡ θα-
 λασσα, καὶ τὸ θαλάσσιον κύμα, παρὰ τὸ λαὸν καὶ
 ἀριστερὸν τμήμα καὶ ἀπαίσιον εἶν. εἰς δύο γὰρ τμή-
 ματα ἢ καὶ ἡμᾶς οἰκουμένη διαιρεῖται, εἰς γῆν καὶ
 θάλασσαν. καὶ δεξιὸν μὲν τμήμα, καὶ κάλιον ἢ
 γῆ· λαὸν δὲ καὶ φαῦλον ἢ θαλάσσα, ὧς τὰ ὅτι αὐτὴ
 κύματα. ὅτι ἡ χαλεπὸν ἢ θάλασσα, ὧς ἀρὰ τὸς φησι,
 Χαλεπὴ δ' ἐπέκειντο θάλασσα.

ΗΥΚΟΜΟΙΟ.) ὕκομος. Ενθ' ἦτοι.) ὁ ποῦδ' ἢ, ἢ τὰ
 τε. τὸ γὰρ γῆθα, τοπιὸν καὶ χροινιὸν ὄσι. Διχ³
 ἀνθρώπων.) χωεῖς. Βίοντο, ὡς ἦθεα.) ζῶν, καὶ δια-
 τριβὰς, καὶ διαγωγὴν. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ εἰμαρ-
 μολίη. Εμ μακάρων νήσοισιν.) ὡς ποῦ ἡμεῖς τοῖς ἀ-
 γαθοῖς ἀνδράσι ἀρκλησόμεν τὴν ἐν πῆσάδ' εἰσὼ δια-
 τριβὴν, ὅτω τοῖς ἥρωσι ἐλλύουσι ἀκνέμεσι μακά-
 ρων νήσους, καὶ πεδίον ἡλύσιον, καὶ ἀσφοδελὸν λῆ-
 μῶνα, τὸν ἄδιψον. ὣς γοῦν φησι καὶ ὁ ἡσίοδ' ὅ, ὅ-
 τι θανόντες οἱ ἥρωες, οἱ ποῦ θήβας καὶ τροίαν στρα-
 τεύσαντες, τῇ μακαρίαν ἐκείνῃ διατριβὴν ἐκλη-
 ρώσαντο. ποῦ δὲ τῇ ἐν ὠκεανῷ νήσῳ, ὁμηροῦ, καὶ
 ὅτι ὁ ἡσίοδ' ὅ, καὶ λυκόφρων, καὶ πλάταρχ' ὅ, ὡς
 φιλόστρατος, καὶ δῖον, καὶ ἑτοῖοι τινὲς συγγεγρα-
 φήκεσαν, ὡς ἀγαθὴ τε ἡ χώρα ὄσι, καὶ αἰεὶ καταπνεο-
 μολίη ζεφύρω, τρεῖς ἔτος ἐκάστου ἀναδίδωσι τοῖς καρ-
 πύς. ἐκείσε δ' ἔφασι καὶ τὰς τῇ ἀκβεβιωκότῳ
 ψυχὰς διαπορθεμένεσσι, γράφοντες τοιάδε. ποῦ
 τὴν ἀκτὴν τοῖ ποῦ τὴν βρεταννίαν νήσον ὠκεανῷ,
 ἀνθρώποι ζυνὲς οἰκῶσιν ἰχθυοθήραι, κάδοι καὶ φεάγ-
 γοις, φόρον δὲ μὴ τελευτῶντες αὐτοῖς. ὅτοι ποῦ τὰς
 αὐτῇ οἰκίας καθύδοντες, φωνῆς ἀκούουσι καλῶς
 αὐτοῖς, καὶ ἱρότον ποῦ τὰς θύρας ἀνοίονται. ἀνα-
 σάντες δὲ, πλοῖα εὐρίσκουσι λινα, ὅχι τὰ αὐτῇ, ὑπὸ
 βατῇ μετὰ. εἰς ταῦτα ὅν εισελθόντες μιᾷ ῥοπῇ πρὸς
 τὴν

τὴν βρεταννίαν νῆσον κατὰ ῥοσὶ λιωπηλατῶντες.
 καί πορ μόλις ὁλῶ νυχθημέρῳ λαίφρεσι πεπῆα μύλοις
 καταπλέοντες εἰς αὐτὴν, ὅτε ταῖς ἰδίαις ναυσὶ λί-
 χην Ἰ. ἐκεῖ γὰρ ἀρβάντες, ὅζ' ἀγροσὶν ὅς δ' ἐίδότες φέ-
 ροσιν ὑψέσσας. ὁδίσσα δὲ ὀρῶντες, ἀκρόσι φωνῆς τ'
 ὑποδέχομεν αὐτοὺς κατ' ὄνομα, ἢ ἢ φυλακίῳ,
 ἢ ἢ συγγένειαν ἢ τέχνην, καλῶσιν αὐτοὺς. ἢ αὐτ'
 δὲ ὁμοίως ἀρκεινομεν. καὶ ὅτ' ἄλλοι μιᾷ ῥοπῇ
 πρὸς τῇ ἐαυτῶν ἀρπλέοντες, ἀιδάροντες τῶν νηῶν ἐ-
 λαφροτόρῳ, ἢ ὅτε ὅς εἶχον ἀπενόμιζον· ἐκ τῶν πάν-
 τες ἔφασαν παῖδες ἑλλήνων, ἐκεῖ τὰς τῶν ἀρβειδιω-
 κότων διαγερ ψυχὰς. ὁ νῦν ἢ ἡσίοδος φησι πόδι τ'
 ἡρώων. Τεῖς ἔτιος θάλλοντα.) ζεφύρῳ ἔφλω τὴν
 χώραν καταπνεῖδ. καὶ τρεῖς τοῖς ἔτος τὰ ἐκεῖσε δ' ἐν
 ὄρα καρποφοροσιν, ὡς φασὶ οἱ ἰσορικοί, ὡς ἀληθεῖς,
 ἢ ὅς ὡς μῦθον. τίς δὲ κ' γάϊον ἰδλίον καί σαρα ὄντυ
 χέσασιν ὄντα ἐν πολλοῖς, κ' τοῖς ὠκεανῶν ὄντα τυχόν-
 τα, διαπραωθῶναι φησι ῥίηρι μιᾷ, ἢ ἐκατ' ὑψέσσας
 παῖς, ἀρεδῶντα ἢ τῶ λῖαν πρηνεσάτω τ' χώρας,
 ἐκεῖ θελήσας κατρηκῆσαι. ὅζ' ὀδίσσας δὲ ὑπὸ τῶν ἐ-
 κείσε, ἢ ἀκρόντα. Μικέτ' ἐπειτ' ὠφελον.) ὑμνῶν
 οἷς ὁ ἡσίοδος τοῖς ἡρώϊκῶν γένους, ἢ δ' εἴξας ὅσο ἀγχε-
 θεον, ἀπδύχεται μήτε ὑσερῶ τοῖς ἡρώϊκῶν τῶν γε-
 νους γνέσθαι, μήτε ὑσερότορ, ἀλλὰ θανεῖν ἐν τῇ
 πότῳ γνέσθαι. ὅτ' ὁ δὲ σιωτακτίον. μικέτ' ἐπειτ'
 ὠφελον

ἠφιλονέγων πείμπησι μετεῖναι ἀνδράσι, ἢ ἔπει-
 τα γημέσθαι, ἀλλ' ἢ πρόθε θανεῖν, ἢ γοῦν ἐν τῇ ἡρώϊ-
 κῇ γηρεῖ. οἱ δὲ λέγοντες αὐτὸν ἔπειτα ἀνθρώπους λέ-
 γειν τὸν ἡσίοδον μέλλειν γημέσθαι, ἑναντίως τῷ ἡσίο-
 δῳ, καὶ ὁ κατ' ἐκείνον φασί. (Σιδ' ἡρεον.) κακίας
 παντοίας ἀνάμεσον, καὶ πόνοις ἐκ νόποις παντοίοις
 προσκαρτέρου. ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξετ'. αὐτὸν
 δὲ φησι, πῶς τὸ μὴ ὀζοκείλαι πῶς παντὲλῃ κακίαν
 τὸν πέρσιω, ἀκρόντα ὅτι καὶ πόρ κακῶσι ὅσι τοῖς
 νῦν, ὅμως πρᾶμέμιγε καὶ τι τῶν ἀγαθῶν, πῶς αὐτὸν
 ὕστερον μέλλοντας γημέσθαι. Εὐτ' αὖ γινόμενοι.) ἡνί-
 κατέλεθωσι ἐκ παρχῶσι πολιοκροῖταφοι ἐκ γηραιοί,
 γεινόμενοι καὶ τεχθέντες. πολιῶσι δὲ οἱ κρόταφοι
 πρότορον τῶν τοῦ ἀνθρώπου λοιπῶν μερῶν, ὅτι ταῦ-
 τα τὰ μέρη ὑγρότερα, καὶ φλεγματικώτερα, ἢ πόρ
 τὰ ὀπίσθεν. ἡ πολιὰ δὲ ἐν δ' εἰς γίνεται ὑγρᾶς θερμότη-
 τος. μαχάλα δὲ ὁ πολιῶσι, ὅτι θερμαίει καὶ ἀφ' ἑ-
 κεινῶν δ' εἰς αἰμῶνι γόνυ δὲ λέγονται, καὶ κρόταφοι,
 ἀπὸ τῶν κρεασφόρων ζώων μεταφορικῶς. ἐκείθε γὰρ
 τοῖς κρεασφόροις τὰ κέρατα ἐκφύονται, κρότα-
 φοὶ τινὲς καὶ κρόταφοι. εἶπε δὲ τελευτᾶν γηρῶν-
 τας, καὶ πόρ καὶ νέων καὶ βρεφῶν τελευτῶντων,
 πολλὰς δὲ τὸ αὐτὸ ὡς ὠν πλείον γινόμενον, καὶ τὸ
 μᾶλλον προσδόκιμον. Οὐδ' ἐξείνθ' ξεινοδόκῳ.)
 ἀπὸ κοινῶν τὸ ὁμοίῳ, ἢ γοῦν ὁμογενῶν. ὁ μὲν

γὺ τυχῶν ξηγίσει· ὁ δὲ, πρὸς τὸ μὴ ἀντιξηγίσαι, ἴσως
καὶ βλάβει. Φίλθ, ὁ συγγενὴς λέγεται, ἢ ὁ πα-
ρὰ τῇ συνηθείᾳ λεγόμενός· ἐταῖρος, ὁ συμπολίτης.
Ξηγθ δὲ, ὁ ἀφ' ἐτόρας χώρας Φίλθ. Αἰψα δὲ γη-
ράσκοντας ἀτιμάσουσι τοκῆας.) οἱ παῖδες δὲ κλονό-
πι. πρὸ λέγει δὲ τὰ μέλλοντα καταλήψεσθαι τὸν βίον
ἀνιάρκᾳ. Βάζοντ' ἐπέεσσι.) Βάζοντε, ἀντὶ τοῦ βά-
ζοντες. τὸ δ' υἱόν, ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ· ὥς καὶ
παρ' ὁμήρῳ,

Ω λύνκιοι πόσε φδύγετον νυῦ θεοὶ ἑσόν· καὶ τὸ,
Λασομ' ἰόνθ' ὅτε κένροι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.

Τὸ ἰόντε, ἀντὶ τ' ἰόντος. ὅτε θεῶν ὅπρῳ εἰδότες.)
τὴν ἐν πολλῷ τῷ θεῶν, ἢ γοῶν τὰ φρόνημα καὶ σινο-
τά. νυῦ γὰρ θεὸς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις φησὶ. οὔτε
θεῶν ὅπρῳ. ὁ τε σινοῦσθαι πλέονάζει. Γηράντεσ-
σι.) γηράσασιν. ἐκ τοῦ γήρημι, ἢ μετοχὴ ὁ γήρας. ἀπὸ
θρεπῆνεια.) δῖα τροφὰς· οἱ παλαιοὶ γὰρ τοῖς γονόυσιν
ἐδίδουσαν τὰ θρεπῆρα. ὅροι δὲ, ὅς φησι πρὸς τὸ μὴ δε-
δόναι, ἢ ἀτιμήσουσιν αὐτὸν. σιωτακτίον δὲ ὅτως.
αἰψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας, ὅδ' ἐμὲν
γηράντεσι τοκοῦσιν ἀπὸ θρεπῆνεια δοῖν. Χειροδὲ
καὶ.) οἱ μὴ κρίσει καὶ νόμοις πειθόμενοι, ἀλλὰ χόρσῃ
καὶ ἰσχύϊ πάντα δρῶντες. Αλαπάξει.) ἀλαπά-
θαι γὰρ ἀπὸ τῆς λέξεως τὰ κινώματα καὶ ἢ ἀλάπαθθαι βα-
ταύη, ἢ καὶ λάπαθθαι, κληρωματικὴ ὁδὸς. ἢ δὲ κληδὶ

ἢ ἰσ. σφ.
Odys. 64. τύμαχ

ἐν

ἐν χερσὶ, τὸ δίκαιον ἔσαι ὅ κείσθ' ἐν νόμοις, ἀλλὰ δύ-
νάμει χερῶν, καὶ ἰσχύϊ. Αἰδ' ὡς καὶ ἀεχύνῃ ἢ ἄρ' ἐ-
σέξνορ τὸν μωστικὸν διαφέρουσι. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ
τοῦτο πείρασθω, αἰδ' ὡς μὲν ἢ μικρὰ καὶ ὑπὸ τοῖς τυ-
χοῦσι γηνομένη ὑποβολή, ὅυλα βεῖ λογισμῶ ἀεχύνῃ
δὲ, ἢ ἐν κακῶις ἀτιμία. Επεὶ δ' ὅρην ὁμείτου.)
βλάψει φησὶ τὸν ἀγαθόν, ἀφαιρέμενθ' τὰ αὐτοῦ,
καὶ αὐτὸν λειδοῦν καὶ πρὸς τούτων καὶ ὅρκῳ χρε-
σεται, ὁμνύων αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀφαιρεθέντα. Ζῆ-
λθ'.) τὸν φθόνον νῦν λέγει. ὁ γὰρ Ζῆλθ' ἐνείως, ἐ-
παινέμενόν ὅτιν' ὄρις γὰρ ἀγαθὴ, ἢ τοι μίμκοις ὄτιν'.
ὁ δὲ φθόνθ', ἐπίμορφον. Δυσκέλαδθ'.) κακῶ-
χερστθ'. πρῶτω ποποιεῖ τὸν φθόνον, καὶ τὰ τῶν φθο-
νουμένων ἴσθ' πρὸς ὅττον μεταφέρει. οἱ φθονοῦντες
γὰρ, κελάρους καὶ δορυβους ποιοῦσι, καὶ ἐγείρουσι,
καὶ χαίρουσι τοῖς κακῶις τῶν φθονομένων, καὶ συγε-
ρῶς ἐν μισητῶι ὄρωσι. Λόυκοῖσι φάρεαςι.) τὸ πο-
φησι, ὅτι καὶ πῶς τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ καὶ χερσὶ πᾶσι
ἢ αἰδ' ὡς καὶ ἢ νέμεσις τῷ βίῳ ἔξοστρακίζονται, καὶ
ἀφορισμῶ πρὸς δίδονται, ὅμως ὅκ εἰσὶ σκωτεινά τε
καὶ μελαγχίτην, ἀλλὰ καὶ λόυκοχίτωνος, καὶ ἢ-
λίον λαμπρότερον ἀπαστράπτουσαι. τὸ τούτων γὰρ
ὄνομα, πῶς τε θρύληται πανταχοῦ. Αθανάτων με-
τὰ φύλον.) τῶν σοικείων νῦν, ἢ τῶν φρονίμων. πρῶτω
ποποιεῖ δὲ ἐν ταῦτα τὴν δίκαιαν μέμψιν, καὶ τὴν

αὐδ' ὡς μέλλουσιν φύγειν διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 δικίας, ὡς βίας, ὡς ἀπέρχεται ἐν τοῖς τοιχείοις, ἢ τοῖς
 φρονίμοις καὶ δίκαιοις· μόνοις γὰρ ἐξ ἀνθρώπων τὰ
 τοῖς ἢ αὐδ' ὡς καὶ ἢ νέμεσις προσέειπε. τὸ ὕδωρ γὰρ τὸ
 θαλάσσιον, ἔχει τὴν ψάμμον ὡς ὄμιον, καὶ μέχρι ταύ-
 της προβάλλον, καὶ ἀγριῶται τοῖς κύμασιν, ὅμως ὡς
 πρὸ αὐδ' εἴται καὶ νέμισιζέται πρὸ αὐτοῦ χωρεῖν, ὡς
 ὡς γῆς καταβλάπῃται τὰ ὄρη. τὰ τοῖς ὁμοίως ἀπὸ
 τοῦ πῦρ, ἀλλήλων μὴ ὄντα πολέμα, τόποις καὶ τοῖς
 οἰκείοις ἐμμελόντα, ἔτι πρὸς τὰ τοῖς χειμῶν ἔαθ' ἡ-
 ρῶ φθινόπωρον, ἡμέρα νύξ, ὡς λοιπὰ, τὴν αὐδ' ὡς
 ὡς νέμεσιν ταῦτα φυλάττειν, ἐξιστάμενα ὅτι δ' εἰ,
 καὶ ἐγκαίρως ἀλλήλοις ὑπείκοντα, ὡς ὡς πλεονεξίαν ἢ
 βίαν, ἢ τόπον ἢ χρόνον κατ' ἀλλήλων νοσῶνται· καὶ
 ὅσα φησὶ ὁ σοφοκλῆς, ἀπλῶς ἐκ τοῦδε τ' ἡσίοδ' εἰς λό-
 γον ταῦτα λαβόν, ὡς γὰρ τὰ διδόναι καὶ τὰ καρτορικῶς
 ταῦτα ὑμᾶς ὑπείκει. ὡς γὰρ, νιφοσιθεῖς χεῖμων δὲ ἐκ
 χωρῶσιν ὀυκάρπῳ θέρει· ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς
 κύκλος, τῇ λούκο πόλῳ φέγγῃ ἡμέρα φλέγειν, καὶ
 τὰ λοιπὰ. Οὐρανός, καὶ ἡ τὸ παντὸς
 κόσμος ὅλη πόδιον. ὁ οὐρανός δὲ λέγεται, πρὸ τοῦ ὅλο
 λαμπρῆς εἶναι. φιλοῦ δὲ, ὅτι συνεκώπη αἰολικῶς, ὅλο
 λαμπρός, ὡς ὁ οὐρανός· τρέπεται γὰρ ὡς τὸ αἰ εἰς υἱ, τὰς
 σάρκας σύρκας λέγοντες. ὅτι τὸ ὁ οὐρανός φιλοῦ-
 ται. τῇ γὰρ τοῖς τὰ ἐντελῇ, διασυνέται, τὰ δὲ
 συνη

συγκοπνῆται φιλοῦται. ὡς τὸ ὀλόλαμπθ, ἀρμοξόμε
νθ, ἀλώμενθ, ὀλυμπθ, ἀρμενθ, ἀλμενθ. φι
λοῦται δὲ τὸ ὀλυμπθ. εἰ δ' ἐμοι δύσπιστος ὡς εὐ
ρεσιεπεί, ἀκκέτω ὁ χήσεωμ· ἄτε καθαλλομένη πόν
τον ἰοειδέα οὐρίνει, ἐπάλλμενθ ὁξεί δουρί. ὀλυμπος
ὅττω φιλοῦται, καὶ ὅττω λέγεται ἔρανος. ὁμοίως δὲ τῷ
ἔρανω καὶ ἡ σφαιροειδὴς ἡμῶν κεφαλὴ, ἣν ἡ τὸ ὀλο
λαμπές λογιστικὸν ἰδρυται, ὀλυμπθ λέγεται. πε
ρὶ γὰρ ὅρου ὀλύμπου νῦν λέγειν, ψυχρολογία καὶ λη
ρθ. ἣν ταῦτα ἐμελλεν εἶναι τὸ λυκοῖσι φαρμακίον.

Τὰ δὲ λείπεται ἀλγυα λυγρὰ.) τὰ δὲ ἀλγυα ἥνα
πολυφθνήσεται μόνον τοῖς ἀνθρώποις. λυγρὰ, τὰ λε
πτὰ, ὑπὸ τὸ λίαν ὑγρὰ εἶναι. καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ
ψυχρῶν φασὶ εἶναι πάντα τὰ λυπηρὰ, ὡς ἐκ τῶν θερ
μῶν τὰ ἡδύα. Νῦν δ' αἶνον.) νῦν δὲ θυμικῶς πα
ραίνεσιν. εἰκάσει δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀκρόνι, ὅτι τὸ
τ' ποιητικῆς ὠδινὸν· αὐτὸ δὲ λιγυρὰς ἱερακί, ὅτι τὸ ἄρ
πακτικόν. γνωστικόν δὲ ὅτι πασι, καὶ ὅτι εἰ ἣν ταῦ
τα περικλικῶν ματαίων πλασματῶν· ἣν γὰρ τοῖς
αὐτοδαίμοις ὁ πρόκλθ ὁδὸν γράφει, ἣν τοῖς τοιού
τοις μεγαλήγορθ, καὶ μακρότορα γράφει τῆς ἰ
λιάδθ ἀπαναίνετο οὐκ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα παρῆν
τον, τὰ δ' ἐόμμενα ὁζυγήσεως λέξομεν. καὶ πρῶτα
ταύτῳ τῷ σωτάξει, καὶ πόρ κακῶς ἔχουσιν.

Νῦν δ' αἶνον βασιλοῦσιν ὀρέω.) ὡς τε, τουτέστι

μυθικῶς φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. εἶτα ἀρχεται τοῦ μύ-
 θου. ἔρχετ' ὀνύχεσι μεμαρπῶς ἀκρόντα ποικιλόδεσσον,
 ὑψι μάλ' ἢ νεφέεσσι φέρων, πρὸς ἐπὶ γῆν· δαιμονίη,
 τί λέλκηας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. ἢ δ' ἐλεὼν
 γναμπῆοισι πεπῆμελιν ἄμφ' ὀνύχεσσι, μύρω· τίω
 δ' ὅγ' ὑπὸ κρατίως πρὸς μῦθον ἔειπε, τῇδε ἔστι ταῦ-
 θα εἶσι καὶ εἶσιθι καὶ πορδύου, ὅπου σε αὖ ἐγὼ ἄγω.
 δ' εἴπνορ δ' ἄκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω· μέχρι
 τοῖδε ὡς ἀπὸ τῆς ὀρνέωρ ὁ ποιητὴς αὖ λόγους ποιῇ-
 ται. ἔνταυθα δὲ ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον πρόσωπον,
 καὶ λέγει τὸ ὑπὸ μύθῳ, ὅσοι τὸ δις τοῖς κείταις,
 τὸ, ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς ἐρείσσονας ἀντιφε-
 εἶναι.

Καὶ τὸν ἑτόρην σίχον εἶπε, πρὸς τὸν πέρσην ἀρχε-
 ς τὸν λόγον, φησὶ τὸ, ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἔρως.
 καὶ ὅτως, ὅδε ὁ πρὸς ἀπὸ πρόκλω ἀρίσταρχος χεῖ χώραν
 ὁβελίζειν αὖ δ' ὅς σίχους τούτους, τὸ ὑπὸ μύθῳ. ἄλ-
 λως τε δὲ ὡς πρόκλε τε καὶ ἀρίσταρχε, ἵα' ἂν πορὶ ἡμεῖς
 ὅσοι ὁ διορθώσαμεν, ὁ γελοῖον ἴω καδ' ἡμᾶς, τὸ τε
 ἄλογα μὲν καὶ ἀνθρωπίνως λαλεῖν συγχωρεῖν, μὴ
 μὲν τοὶ δὲ γνωμολογεῖν δ' ἡλονότι συγχωρηθήσεται.
 ἀλλ' ὅτι τὸν ὑμετέρων ἀλαζονείαν ἐλέγχων μα-
 κρηγορήσω. πρὸς ἀπὸ ἀμαρτῆς δὲ, ὅσοι μόνον ἀρφαίνον-
 μεν, ὅτι καλῶς λέγετε. ὑμῖν δὲ τοῖς ἀκροωμένοις
 φημί, ὅτι ἔνθα ῥηθῇ νῦν χωρεῖν τῆς ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ἐδ' ἔ-
 πολυ.

πολυλογίας, λέγειωρ δὲ βραχειῶρ τινῶρ. καὶ γέγρα-
 φα ταύτας ἀνωθεν τῶν ἐπῶν. οἷον τὸ ποικιλόφω-
 ρον, τὴν ποικιλόφωνον λέγει, ἢ τὴν ἐσιγμένην καὶ
 ποικίλῃ ἔχουσιν τὴν δειρὴν, ἢ γοῶν τὴν τράχη-
 λον. Δίκης τε εἴρεται πρός τ' ἀεχέσιμ. αἰχθ' φη-
 σὶ προσγίνεσθαι, ἐκ πληγῶν ἢ ὕβρεωρ, πρὸς τοῖς ἡτ-
 τηθῶναι τοῖς ἡτῆσοι συμβαλλούσι δόξιν μετὰ λειπρό-
 νωρ. ὁ δὲ πρόκλ' λέγεται ὅσα καὶ βύλεται. ἴρξ,
 ψιλωτίον. ἐκ τοῦ ἰω γάρ, τὸ πορδύομαι. καὶ ὁμηρ',
 αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρξ. ἀθικῶς δὲ διασωέται, ἐκ τοῦ
 ἔημι, τὸ πέμπω. Τανυσίπηρεθ'.) ὁ λίαν τανύων
 τὰ πῆρὰ, παχύς, ὡς τὸ δόμοισι ποιητοῖσι, τοῖς λίαν
 καὶ καλῶς πεποιημένοις. Σὺ δ' ἄκουε δίκης.) τ'
 ἐκθεσιμ τὸ μύθος ἐπαγαγών, καὶ δείξας ὅτι ὑπὸ τ'
 ὀδυναρῶν καταβλάπτονται οἱ ἀδυνεῖς ἀδίκως, ἀπο-
 σρεφει τὸν λόγον πρὸς τὸν πέρσιμ, καὶ φησι· σὺ δὲ
 πρὸθόμην' ἔσο δικαιοσύνη καὶ λείσεις. μὴ δὲ ἀνδύ-
 σίης, καθάπερ οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀδικοί, ὅφελε καὶ
 αὐξάνει τὴν ὕβριν ἐν βλάβει καὶ ἀδικίᾳ. ὕβρις γάρ
 τε κακὴ δειλῶ βροτῶ.) ἢ ὕβρις γάρ, καὶ ἡ λαισδρεία,
 τοῖς δειλῶ καὶ τοῖς ἀγρυεῖ ἀνθρώπῳ ὑπαρχει εἰς τὸ
 χρῆσθαι αὐτὸν αὐτῇ κατ' ἄλλην, ὅπως ὁ πρόκλ' λέ-
 γει. Εὐδλός.) ἐθέλω, ἐθέλός, ἐὶ εὐδλός. Ρῆϊδίως
 φερέμεν.) τὸ φερέμεν, μὴ ὡς πρόκλ' εἶπης, ὅτι ὁ
 δυνάται φέρει ὁ εὐδλός τὴν ὕβριν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ

φορέμω καὶ ἔχειν, ποντίσιρ ὁ ἀγαθὸς οὐκ ὀυκόλω
καὶ ὑπὸ μακραῖς αὐτίαις διώκεται φέρειν καὶ ἔχειν
τὴν ὕβριν, ἢ τὴν λοιδορίαν, ἢ τὴν κατὰ τιν' ὁ βλά-
βῶν. Εγκύρσας ἄτκισιν.) ἢ ποι ἐμπροσὶν βλαβῶν.
ποντίσιρ, εἰὰν ἄκωρ καὶ ὁψὲ ποτε ὁ ἀγαθὸς ὑπὸ τι-
ν' ὁ πικρανθεὶς ὑβρίσῃ ἢ βλάβῃ τινά, ὅττω ποιή-
σας μεταμέλεται, ὅτι ποσῶς πρὸς ὅττω λεκίνηται.
εἰ μὴ γὰρ διώκεται κατὰ τὸν πρόκλου τὴν ὕβριν, ἢ
τὴν λοιδορίαν ἢ τὴν βλάβῶν ὑπομείναι, τί σημείου
χρησώτατον λέκνεται. Οδὸς δ' ἐτόρην ὁ παρελ-
θεῖν.) ὑποδέξας τῷ ἀδελφῷ, ὅτε ἢ ὕβρις καὶ ἢ βία
τῷ φαύλῳ εἰσὶν, οἱ δ' ἀγαθοὶ οὐχὶ παιᾶσι, ἀλλ'
ἐτόρην τρόπον εἰσὶ, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ γούμ τὴν
ὁδὸν καὶ τὸν τρόπον τῷ φαύλῳ τούτῳ, μὴ πο-
ρῶθῃς καὶ μετέλθῃς. ἔστι δὲ ὁδὸς καὶ τρόπος ἔτε-
ρ' ὁ κρείσσων, ἀκηρομίζων ὅν τὰ δίκαια, δηλονότι ὁ
ὁ ἀγαθοεργίας, ὅν οἱ χρηστοὶ καὶ αὐτοδ' αἰοὶ μετόρχον
ται, ὡς δηλονότι πορῶθῃντόν. Δίκη δ' ὑπὲρ
ὕβριος ἴσχει.) ὑπὲρρίχει δὲ ὁ ὑπὲρρίχει, ἀντὶ τοῦ τι
μωτόρα ὑπαρῇ τῷ ὕβριος, καὶ βλάβης, καὶ ἀδικί-
ας ἢ δικαιοσύνης. Ες τέλ' ὁξελθῶσα.) ἀντι-
πίπτον λύει ὁ παικτὴς. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη
ὑπὲρρίχει ὕβριος καὶ ἀδικίας, ἡκουσεν αὐτὸν παρὰ τοῦ
πύρρον, ἢ ἐτόρην τινός, ὅτι καὶ μὴν ὅς ἀδικὸς ὁρῶ-
μω πλέον τῷ χρηστῷ ὀυθλωμένον καὶ χαίροντας.

λύνω

λύων γούμ ὅσο τὸ ἀντιπίπτον, φησὶν δὲ τέλθ' ὄξ-
 ελθῶσα. οἷον, καὶ τί τοῖς ἀντὶ μὴ πῶς αὐτίκα φανῇ τῆς
 δικαιοσύνης ἢ διώαμις, ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ὑστερον
 ὁρᾶται, πῶς ἀντιπύοντων συμφοραῖς τῶν ἀδίκων.

Μαθὼν δ' ἐπεὶ νῆπιθ' ἔγνω.) καὶ ὅσο τοῖς δὲ τοῦ
 ἀντιπίπτοντος ἐκείνου, μετὰ καὶ παρακένσεως
 καὶ ἀποτροπῆς τῆς ἐκ τῆς ὑβρεως. εἰπὼν γάρ, τὸ δι-
 κη δ' ὑπὸ δέχεται τῆς ὑβρεως, τὸ ἀντιπίπτον λύσας εἰ-
 ρήκει, ὅς τέλθ' ὄξελθῶσα, ἥτοι πληρωθεῖσα κηρῶ
 τινί. εἴτα καὶ ἐκφοβῶν καὶ ἀποτρέπων τὸν πέρ-
 σιν τῆς ὑβρεως, λέγει, παθὼν δ' ἐπεὶ νῆπιθ' ἔγνω
τουτέστιν ὁ ἀπρόβλεπτος, μὴ ποιῶν τὸ δίκαιον, τότε
γινώσκει, ὅποτε περιπέσει ταῖς συμφοραῖς. ὁ δὲ κ-
 λονότι μὴ γήνοιτό σοι παθεῖν πέρση, ἀλλὰ πρὸ β-
 λύς, καὶ πρὸ ὅρα τὸ μέλλον, καὶ δίκαιε ἔσο. Αὐ-
 τίκα γὰρ ῥέχει ὁρῆς.) κατὰ σκοδῶν πῶς ἡ δικαιο-
 σύνη ὑπερφέρει τῆς ὑβρεως, φησὶ. σκολιῶν γὰρ δι-
 κῶν, καὶ κακοκρίσιων γινομένων, ἐπονται ὁρῆς. τῆς
 δὲ δικαιοσύνης ἐλκομένης, καὶ μετατροπῆς,
 ἢ καὶ ὅπου ἄγρουσι αὐτῶν οἱ δωροφάγοι κριταί,
 ῥόθθ', καὶ ἥχθ', καὶ θόρυβθ' γίνεται τῶν ἀδι-
 κωνμένων, δηλονότι ὁ δ' ὑβριμένων καὶ θρηνουμένων,
 καὶ ἐτόρῶν πολλῶν κατὰ βωμῶν τῶν ἀδίκων
 κρίσις αὐτῶν. ἄσῳσι δὲ καὶ κρίνῳσι γραπτήν. ὁ γὰρ
 τε, καὶ ὁ κέ, πῶς τοῖς ἰώσι τῶν πεινταῖς ὑποτάσσεται.

Σχολιαῖς δὲ δίκης.) Ὡς ἀδίκου δίκης κρίνωσι τὰς θέ-
 μισας, καὶ συγκαταθέσεις νυν. ταῦτα δὲ, ὅδ' ἔν' ἔχου-
 σι πόδινγνωκμῶν, ὅδ' ἐρμηνείας δέομνον. πρόκλος
 δ' ἔν' αὐτοῖς μᾶλλον πολυλογεῖ, ῥόδους λέγων τὰς
 τραχείας ὁδοὺς, καὶ λόγους ἀκαίρους ἐπαύξων. διὸ
 καὶ ἡμεῖς τὸ τῶν νέων ψευδολιχνοῦ δεδιότῳ, μα-
 ταίως ποσῶν γεγράφαμεν. ἀλλ' ὅτι τοῖς σαφε-
 στέροις πάνυ ληρήσομεν. ἡ δὲ σαύταξις ὅτως ἔχει. τ'
 δὲ δίκης ἐλθονμένης ἢ κ' αὐτοῦ ἀγῶσι δωροφάγοι,
 κρίνωσι δὲ τὰς θέμιστας Ὡς σχολιαῖς δίκης, ῥόδῳ
 θόρυβῳ καὶ ἥχῳ γίνεται, ἀρμεταφορᾶς τοῦ λε-
 μάτωρ. ἢ ἡ πρόκλου ῥόδῳ, ἢ τραχεῖα ὁδός. ἡ δ'
 ἐπεταῖ κλαίεσσα.) Ὡς προσωποποιεῖα ὅτι, ὁ καὶ ἐμ-
 ψυχῳ γλυκὺς λόγῳ λέγεται. εἰσάγει γὰρ τὴν
 δικαιοσύνην ἢ ἡμεῶν, καὶ κατόπιρ ὀρχομένην
 Ὡς ἀδικίας, ἢ γὰρ τὰ δ' οὐτορεῖα φέρουσιν, καὶ ὁδὸν
 ῥομένην, καὶ κλαίεσσαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἥθη, ἢ
 τοὶ αὖτόπως καὶ τὴν διατριβὴν τῶν λαῶν, ἀορά-
 τως βλέπεσσαν αὖ ἀδίκους ἀνθρώπους. ταῦτα λα-
 φῇ, καὶ μὴ μακρογροῖας δέομνα. ὁ δὲ μακρογροῖας
 ἀκαίρους ζητῶν, ὁράτω τὸν πρόκλου. ἡμεῖς γὰρ, ὅλῃ-
 ρον ἀσκηῶμεν ψυχῶν λογιζόμεν, ἀλλὰ τὰ καίρια
 γράφομεν, μὴ δὲ τὰς λέξεις φρασῶντων, καὶ διογύ-
 λοντων συμφασινοῖς καὶ μετεώροις λαμβράσμασι,
 ἀλλὰ περὶ καὶ ἀπλοῖκῃ καὶ συνηθεσέει τῇ λέξει λε-
 γόμεθα,

χρήμεθα, διδ' ασκαλικῶ λεχημλῖνοι τρεῖς τρόπω, καὶ
 μὴ τὴν ἐαυτῶν διωάμιμ ἐνδ' εἰκνύμενοι πόδι τὴν τ'
 λέξεωμ ἀκτόρενδύσιμ. Οἱ δὲ δίκας ξύνησιμ.) οὐκ
 ἔχω πῶς δζηγήσομαι τὰ ἐντοῦθα ἡσιόσθου σαφέστε-
 ρον, ἢ ὅτι παιδ' οὐτικῶς φησὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόμ, ἀκτρέπωμ αὐτὸν ἀδικίας καὶ ἀρπαγῶμ, πρὸς
 τρέπωμ δὲ πρὸς τὸ τὰ δίκαια δρᾶν· ἐν τρεῖς πρώτω
 μὲν δ' εἶξαι, οἷον δὲ τὸ τέλθ' τοῖς ἀδικούσι. νῦν δὲ
 λέγει καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅποῖα ἔπεται τοῖς δικαιο-
 πραγοῦσιμ. Τέθηκε πόλις.) ἀντὶ τοῦ χαίρει, αὐ-
 ξει, πληθύνεται. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις, ἀπ' τῶν θαλλόν-
 των δ' ἐνδ' ὅρων. Ἀνθοῦσιμ.) αὐθοῦσιμ, αἰολικῶς ὡς
 δ' ωρικῶς. τὸ γὰρ εἶ καὶ ὁ τριχῶς σιμωαιρεῖται, αἰολε-
 κῶς καὶ δ' ωρικῶς εἰς τὴν οὐ δὲ φθογγον· τοῦ ἀχιλ-
 λέως γὰρ ἡμεῖς φαμλν, ἐκεῖνοι δὲ τοῦ ἀχιλλεύς. ἀπ' ἡ-
 κῶς τὸ εἶ καὶ ὁ εἰς τὴν εἰ δὲ φθογγον λεινᾶται, δέον
 δ' εἶμ, πλέον πλείμ. ἰωνικῶς δὲ, εἰς τὴν οὐ δὲ φθογγον,
 ἐμέο ἐμῶ, σέο σοῦ, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ αὐθῶσι τροπικῶς
 εἶπεν, ἀντὶ τοῦ θαλάσσιμ, ἐν δὲ θυμῷ αἰσθάνεται καὶ
 χαρᾶ δικάγουσι. Κρεοτρόφθ.) κρεοκτόνος ὁ πό-
 λεμθ, κρεοτρόφθ δὲ ἡ εἰρηνή. καὶ τοῖς μὲν ἀδι-
 κῶς φησὶν, ἢ εἰμαρμένη πολέμους ἐπάγει τοὺς ἀνδρῶ
 κτόνους. ἐκ γὰρ μικρᾶς ἀφορμῆς ἀναρρίπτονται φό-
 νοι, οἷς καὶ τιμᾶται τὸ δίκαιον, εἰρηνῇ λαοτρόφος
 αὐθεῖ. κρεοτρόφον δὲ αὐτὴν εἶπε, καὶ τοῖ καὶ γρεο-
 τρόφον

τρόφον ὄσαν, καὶ βρεφοτρόφον, ἀπὸ τοῦ ἡλικιω-
 βασιλικωτάτης καὶ λειπρόν. Κρεοτρόφον, ἐ-
 σθγνητικόν, ἢ τρέφουσα αὐτὸν κούρος. κούροτροφον
 δὲ παθητικόν, ὃ τρέφεται κούρος. Εργαλέον.)
 ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσχερες, ὄργαλέον, ἢ
 ἀργαλέον. ἢ πρὸς τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον, ἢ ἀργαλέον.
 Τεκμαίρεται.) νῦν πληροῖ, ὑπέρβει. Εὐρίοπα
 ζῶν.) ἢ μεγαλόφωνον εἰμαρμένη. μεγαλόφωνον δὲ
 τὴν εἰμαρμένην λέγει, ὡς ὁπιδὲν ὑψιβρεμέτιν, ὅσα
 τὰς βόας τε καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχούντων, τῶν
 ἀτυχούντων δὲ καταρρήσεις καὶ ὀνειδισμούς. Οὐ-
 δέποτ' ἰθυδίκοις.) τοῖς δικαίς κείνοισιν ἀνδράσι
 ὅτε λιμὸς ἐπέρχεται, ὅσα τὸ πανταχόθεν ἐμπόρος κα-
 ταίρει αὐτοῖς, ὡς τὸ δικαίον ἀντεχομένων. ὅτε βλά-
 βαι ἢ πόλεμοι, ἢ μοιχεῖαι. ὅχ' ἀρπαγαί, ὅχ' ἄλλο τοῖς
 τοῦ ὄργου. ἀδ' εἶται γὰρ καὶ βαρβαροῦ ἀδίκου πολέμου
 καταρχεῖται. μοιχεῖα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα, παντελῶς
 τοῖς ἐκ νόμων δικαίοις ἐκκώπτει τιμωρήμασιν. Φέ-
 ρει ἢ γαῖα πολὺν βίον.) γαῖαν νῦν τὴν ἀρόσιμον λέ-
 γει. βίον δὲ, τὰς τροφὰς τὰς ἐκ τῶν σπορμάτων.
 οὐρεσι δὲ δρῦς.) ὅχ' ὅτι τὰ ὄρη γῆς εἰσὶν, ἀλλ' ἐκ
 τοῦ λυσιωτέρος τὴν ἀρόσιμον ἐκάλεσε γῆν. ἐν τοῖς ὄ-
 ρεσι δὲ ἢ τοῖς ἀγρογῆδοις τοῖς μέρεσιν, αἱ δρῦς,
 αὐτὴ τὴν πάντως τὰ δένδρα, ἐν τῇ ἄκρῃ μὲν φέρε-
 σιν ὁπώρας. ἐν τῇ μέσῃ δὲ, ἢ τοῖς ἐν τοῖς κωλύμασι τῇ

ειλίχῳ, μελίσας. Εἰροπύκῳ δ' οἶδ'.) πότους ἐ-
 ρίωμ τρέφοντο. Εοικῶτα τέκνα τοκοῦσι.) ὁρᾷ
 τὸ σφοδρῶς ἐν τοῖς δικαιοπραγοῦσι τιμωρεῖσθαι τοὺς
 μοιχολόντας. Οὐδ' ὑδὶ νηῶν νέουσινται.) ὁρμῶ-
 σι, πλέουσι. δ' εἰκνυσι δ' ἐν τούτῳ ἡσίοδ' Θ, ὡς ἀπὸ κη-
 θημελίας τῇ ναυτηλίᾳ διάκειται, καὶ ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ δίκαιοις ἐκ ἀγαθῶν ὅτι ἐμποροῦνται, καὶ
 ἐλὶ πατρίδ' Θ ἀρετῇ κμῆν. ἄλλοι γὰρ ἀλλαχόθεν κα-
 ταίροντο. ὁρᾷ τὰς τούτων ὀρθοδικίας, τοὺς τούτων
 λιμενάς καὶ τὰ νηώρια τῶν ἐμποριῶν πληροῦσι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα, ὡς ἐφημεν, παιδ' οὐτικῶς φησι πρὸς
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα τὰς ἀμοιβὰς ἐλὶ βίας καὶ ὑβρείως
 καὶ ἐλὶ δικαιοσύνης εἰδῶς, ἀνθέξεται πάντως τῆς
 λρείῃον Θ. Οἷς δ' ὑβρις τε μέμνηται.) οὐκοῦδ' αὖ
 ποῖαν ἀβελτηρίαν τῷ ἀνδρῶν καταγνώ, οἱ τὸν ἡσίο-
 δον ὁμήρῳ συγκρίνῃσι, καὶ ἐκ ὀρθοδικίας λέγειν, ὡς
 νενίκηκον. εἰ μὲν σκυτία πινὰ νενίκηκον ὁμηρον, ἐκ
 ἔχω λέγειν τὸν ἀκρίβεια. ὁμηρον δὲ μή τι γε τὸν φω-
 κέα, καὶ τὸν ἐμφρονος. ἀλλ' ὅδε τὸν νεώτορον τὸν βυ-
 ζάντιον, τὸν ἀνδρομάχης υἱόν, ἀρπεφασμένως εἶπο-
 ρε ὡς νενίκηκον. ὁμηρον δὲ πλῆσαι τὸν μέγαν εἰ-
 πέην, παραπληξίας καὶ μανίας καὶ ἀρπίδας ἐχέ-
 ται ὅτι. καὶ γὰρ τὰ ἔπη τούτου λείδ' ἤλα ἐν πολ-
 λοῖς· ἀλλ' ἑτέρως γὰρ λέχεται τοῖς διχρόνοις, ὡς πρὸς
 οἱ καὶ ἡμᾶς· καὶ ὁ νοῦς δὲ τῶν ἐπῶν τοῦ ἀνδρός,
 πρὸς

πρεφθρός τε καὶ ἀφανρός, καὶ πολλάκις μεταπη-
 δῶν, καὶ μὴ ἔχωρ τὸ βέβαιον. ὥς νῦν το, οἷς δ' ὕβρις
 τε μέμλην, καὶ ἔτρεα· τὰ δὲ τῷ θεῷ ὁμῆρα, ἀμβρο-
 σία πάντα καὶ νέκταρ συγκεκράσται, ἃ δὲ νυγ-
 μῶν ἢ ξυσμῶν ἀλλήληφιμον ἔχουσιν. Οἷς δ' ὕ-
 βρις τε μέμλην.) ἄκαιρος ταυτολογία ἐνταῦθα
 ὄσιν. εἶπε γὰρ καὶ πρότερον πρὸς τὸν ζεύ. ὕβρις γὰρ τε
 κακὴ δ' εἰλῶ βροτῶ, καὶ τὰ τῇ ὕβρι, ἢ γοῦν τῇ βίᾳ
 ἐπόμενα· καὶ νῦν δὲ πάλιν πρὸς τὸν ζεύ φησι ὑδὶ λα-
 βόμεθα, ὥσπερ οἱ ἐν βαλανείᾳ ὕψαντο, καθά-
 περ λέγουσι τὰ γράδια. τοῖς δὲ δίκλῳ ἃ τιμωρίαν
 τεκμαίρεται, καὶ πληροῖ, ἃ δίδωσιν ἢ εἰμαρμένην.
 καὶ τὸ τοῦ διὸς ὄνομα, ἢ τοῦ εἰμαρμένης, τετράκις
 ἐνταῦθα κεῖται ἀδελφούμνον· Εὐρύοπα Ζεὺς,
 Κρονίων, Ζηὺς φραδ' μαστιγῆς. καὶ τὸ Κρονίων ἀρ-
 τάννυται· σιωτακτίον καὶ ὅπως, ἢ καθεξῆς αὖ σί-
 χους ὥς κεῖνται. τὸ δὲ τοῖσι δ' ἔρανόθεν, ὅσοι κῆρ
 ὄσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν πόλιν, ἢ γοῦν τῇ πόλει. ἢ γὰρ πό-
 λιν ἐνικῶ ἀριθμῶ, αὖ ἐν αὐτῇ πάντας πόδιχει. καὶ
 τὸ, ὅς τις δὲ ὁμοίως τῇ ἀδ' κλῖα πλήθος σημαίνει. σιω-
 τακτίον γοῦν ἢ καθεξῆς αὖ σίχους ὥς κεῖνται. ἢ ὅ-
 πως, οἷς δ' ὕβρις τε μέμλε. ἃ τὸ, τοῖς δὲ δίκλῳ τεκ-
 μαίρεται Εὐρύοπα Ζεὺς· τοῖσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τοῖσιν,
 ἔρανόθεν μὲν ἐπήγαγεν πῆμα Κρονίων. μέχρι ὅλου
 τοῦ, ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀρτάννυται αὐτῶν.

ἔτα ἑὸν δ' ὅς τις, τὸν Πολλάκις, καὶ τὸν ὅς τις ἀ-
 λυτράνει. Πολλάκι, ἀολιχόν. οἱ μὲν γὰρ ἀολιχῆς.
 πῆ μὲν διπλασιάζουσι τὸ σ', ὡς τὸ πάντεσσι, χεῖρεσσι,
 ἔτα ὁμοία· πῆ δὲ ἐκθλίβουσιν αὐτὸ, τὸ ὅπιθον ὅπι-
 θον λέγοντόν, καὶ τὸ πολλάκις πολλάκι, καὶ τὰ ὁ-
 μοία. Απηνύρα.) ἀπῆλαυσε. καὶ ἴδω δὲ λύσις τυγ-
 χάνει τὸ ἀντιπίπτον. ἴσως γὰρ αὐτὸν εἶπεν ὁ πέρ-
 σης, ἀλλ' ὀλίγοι μὲν εἰσιν οἱ κακουργοῦντόν, πολλῶν
 δὲ πλείους οἱ ἀγαθοί· καὶ πῶς τί τῶν διυχερῶν ἡμῶν
 ἀπαντήσῃ; ἴδω γοῦν λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὑπὸ τα-
 σικῶς εἶπεν, ὅτι πολλάκις καὶ δ' ἵνα πόλεις ὁλόκλη-
 ρα ὀλυνταί· ἢ ἢ κακίας ἐκείνῃ μετασθῆσις τοῖς
 λοιποῖς, καὶ φκῦλόν τι πράξαντα· διὸ καὶ πόλεις
 πολλαί, ἔτα μία, πολλάκις ἀνάστασι ἐγεγόνεσαν, ὡς
 μὴ ἴδω κακῶς γὰρ τιμωρίαν ἀξίαν ἐπνευχούσαι τῇ
 ἐγχειρήματι. ἔχεις πρῶτον τὸν παρὲν ἀλέξαν-
 δρον· ἔχεις τὸν ξερξίω τὸν βαρβαρον, δ' ἵ οὐκ ἔδ' ἀκρυ-
 σεν ἢ πόρσις, πᾶν τὸς αὐτὸν τὸν αὐθὺς ἀκρωλότῃ
 ἢ στρατιάς· ἔχεις σπινθῆρα μεγαλειόν, δ' ἵ αὐτὸν ποδ-
 κλῆς συμφορῶν τῶν πᾶσαν ἐλλάδα πεπλήρωκεν.
 Απηνύρα. ἀπῆλαυσε ἢ ἀβυλίας. Ατὰρ ἀλά.) τῇ
 θάλλοντα ἐν ταῖς ἄτοις, ἢ γοῦν βλάβης ἀνάμεικτα.
 Κρονίω, ἢ ἀφανῆς καὶ ἀπρόορατα εἰμαρμένη, ἢ
 κρεῖσσε καὶ μελαίνουσα τὸν νοῦν, καὶ σκιάζουσα. ὁ-
 ρανόθεν δὲ, ἐκ τῇ τῶν ἀστέρων κινήσεως. Λιμὴν ὁμῶ

καὶ λοιμόν.) Ἰδοὺ μὲν λιμῶν, ὁ λοιμός ἐπιτετα· κακοχύ-
 μαις τροφαῖς λιχνημυλίων τῶν λιμοπτόντων, ὅλα τὴν
 οὐδ' εἰαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῖς πᾶσιν τυχεύουσιν καὶ
 ἄκοντες τρέφονται. ὁ δὲ λιμός γίνεται, ἢ κακοχόλας
 γνώμη, τῶν ἀνθρώπων μὴ πεισυχόντων τῇ γεωργίᾳ·
 ἢ πολέμιων ἐφόδους, τὴν γλῶσσαν μὴ πολυμύωντων ὀργά-
 ζεσθαι· ἢ ξηρότητι τῆς αὐχμῶν, ἢ χαλάζης καταφοραῖς·
 ἢ ἐπομβρίαις ἀμέτροις ἐνίοτε τῶν γεωργίων ἀκλυ-
 μύων. Φθινύθουσι.) φθείρονται. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς πᾶσιν
 γαγῆς. ἐκ τοῦ φθίνω γὰρ, πᾶσιν λόγῳ λέγουσι φθινύθουσι.
 Οὐδὲ γυναικὸς τίκτουσι.) Ἐν τῷ οὗτον λίαν ὅτι συμφανέ-
 στερον. λιμός ἢ γὰρ καταστέλλει οἷδε τὰ ἀφοδίσιαι. ὁ
 δὲ λοιμός Ἰδοὺ πυρφόρῳ τῇ νόσῳ διαφθείρει τὸ λυσοφό-
 ρημα. Μινύθουσι δὲ οἶνοι.) ἀντὶ τοῦ σμικρύνονται,
 φθείρονται. μινυὸς γὰρ ὁ μικρός. καὶ εἰκότως οἱ οἶνοι
 φθείρονται παντελῶς. αὐτὸ μὲν ἄνδρας ὁ πόλεμος
 ἀναίρει· ὁ δὲ λιμός τὰς συναφείας ἀπείργει. ὑπὸ δὲ
 τοῦ λοιμοῦ καταφθείρονται τὰ λυσοφορεῖσθαι προφθά-
 σαντα. Στρατὸν δυνάμει ἀπώλεισθαι. ἐκ στρατοῦσαν
 των δὴλονότι πρὸς ἄλλας, ἢ τείχος ὑπὸ στρατοῦσαν
 των αὐτοῖς πολέμιων, ἢ νέας ῥήσεις, ἢ τὰς ἐμπορε-
 κίας. τὸ δὲ νέας, συστολή ὅστις, ἢ ἕως ὑπαρχῇ τῇ ἰώνων.
 Τίννυ.) τιμωρεῖ. ὡς βασιλεῖς.) ἀκροφὴ τὸ ἄκμα.
 ἀκροφὴ γὰρ τῇ λόγῳ πρὸς αὐτὸς δικασίας. Ἐφκοί, ὅς
 λούεσθαι Ἐνοεῖν ποῦ ἐλ αὐτὸ δικασθεῖν γὰρ ἐφορῶσι
 τὰ

τὰ ἀνθρώπινα, ἃ οὖν ἀδικημένους, καὶ οὖν ἀδικούν-
 τας. φράζεσθαι.) βυλόνεσθαι, νοεῖτε. πρὸς κη' ἢ κη', τα-
 τίσι πρὸς ἡδύει. Τρίβουσι.) κατὰ τριβουσι, πίνεσθαι, δ' α-
 πανώσιν. Οπιρ.) ὑπὸ στροφῶν, φροντίδα, κη' πρὸς
 σχηματισμόν. ὁ δὲ ἃ μεταπλασμός καλεῖται. ἢ ὅ-
 γὰρ ἰω, ὁπὸς, ὅπα· ἔξος δὲ ἀπὸ θυθείας ὅτι ὅπας εἶπεν,
 ὅπας, ὅπιδος, ὅπιδ' α, καὶ ὅπιρ. Τεῖς γὰρ μύριοι.)
 αὐτῇ τ' πολλοί. ἢ κη' σύνθεσις, ἢ κη' διάτασις συλλα-
 βῶν. μύριοι δὲ, οἱ πολλοί. ἐκ τοῦ μύρω, τὸ πλημμερῶ.
 Αθάνατοι ζῶντες.) τὸ ἀθάνατοι ἀπλῶς ἃ ἀφ' ἑλεν μέ-
 νοι. ὅτι δὲ ὡς ἀπὸ κη', ἢ ὡς πρὸς τι ἰσχυρὸν ἐδέξατο ὁ
 τ' μέγαν νηρικκῶς ὅμηρον. ἃ ὅτι ἔχω πῶς καταγνώ-
 ῃ ἀπακισιούσις τῇ τολμησάντων εἰπεῖν, ἔπειτα
 το νικηθῶναι τὸν ἡμίθεον ὅμηρον. ὅτι δὲ νοεῖται τὸ
 ἀθάνατοι ζῶντες, μυθικῶς μὲν οἱ μετὰ τοῦ διὸς ὄν-
 τες οὐρανίωνον, καὶ ἀντιφάσκει ἑαυτοῖς χθονίους
 φύτους καλῶν. ἀλληγορικῶς δὲ πολλὰ διωάμεθα
 καὶ ἐκδικήσεις τοῦ ζῶντος καὶ τῆς εἰμαρμένης εἶσιν,
 ὅν τοις χθονίοις καὶ καθ' ἡμᾶς πράγμασι γινόμε-
 ναι. Ἡερα ἰσάμενοι.) ἢ λεπτόσωμοι καὶ ἀερεσι-
 οῦς, ἢ ἀορασίαν ἔχοντες ὑμῶν. τί δὲ μέχρι πτε-
 αὐτῶν πολλάκις τὸν διὸς λείονα γράφειν. Οὐ-
 δὲ τε παρδόνθαι.) καὶ ἢ δικαιοσύνη παρδόνος ὅτι,
 σὺ ταῖς διωάμεσι τῆς εἰμαρμένης, καὶ ἐκδικήσε-
 σιν αἷς πρὸς ἐφίω. Διὸς ἐκγεγαῖα.) ἢ ἐκ τῆς

εἰμαρμένης, ἢ τοῦ ὕψους, ἢ τῆς νοῦς γνηθῆσαι. τὸ ζῆς
 γὰρ ὄνομα, πολλὰ σημαίνει, καθάπερ εἰρήκειν ἐπὶ πρῶ-
 τῶρον. καὶ ἡ δικαιοσύνη, πᾶσι αὖτε ἐπὶ εἰμαρμένης κα-
 λῶτο, ὅτι ὅς εἰμαρμένης πάντα κατ' ἐλλείψας. πρῶ-
 τῶρον δὲ τῶν φαύλων καθέστηκε τὰ χρεῖα, ὡς ἐν ἡ δι-
 καιοσύνη. νοῦς δὲ πᾶσι, ὅτι οἱ ἐχέφρονες καὶ οἱ σιω-
 τοί, τὰς δικαίας κρίσεις γνηθῶσι. ὕψους δὲ πᾶσι, ὅ-
 τι ἐν τοῖς σοιχείοις καὶ τοῖς πάντεσσι κόσμῳ, ὡς πόδι-
 χη τυγχάνει ὁ ὕψους, ὁρᾶται τὸ δίκαιον. ἡλίος γὰρ
 ὑπὸ γλῶττι ἐλθόντες, ὁρᾶται μὲν τὸ φῶς ἐπὶ ἡμέρας,
 νύξ δὲ αὐτὸ αὐτῶν ὑπαιστέρεται. καὶ ὅσα πρῶτον εἰ-
 ρηνήμενοι ἵνα μὴ ἦν πρόκλον, ἐν οἷς ὁ χῆρ, μάλλον κα-
 τηγορῶμεν. Θεοῖς οἱ ὀλυμπον ἔχουσιν.) ἢ ταῖς
 ψυχικαῖς δυνάμεσι, ἢ τοῖς σοιχείοις. Γὰρ διὲ πα-
 ρὶ καθέξομεν.) ἢ τῇ εἰμαρμένῃ, ὡς ἐφ' ἡμῶν. μοῖρα γὰρ
 τις ἐκ ὀδυνηῆς, σιωλεύει τοὺς ἀδικουῦντας πρὸς ὁ-
 λεθρον. ἢ διὲ κρονίωνι, τοῖς νοῖ. ἀδικίας γὰρ πολλὰς
 κῆς γνηθῆσαι, δίκαιον θυμὸν καὶ πρέποντα νοῦ οἱ
 ἀδικημένοι λαβόντες, σπινθήρα μικρὸν ἐπαγαγόν-
 τες πινῶν πόδισάσων, πόλιν ὅλῳ ἐτίφρωσαν. ὡς
 Ἀχιλλεύς τῷ ἐλάδῃ, ἐπὶ Βοιωτίῃ τῇ μύιδι.
 Δῆμος ἀτασθαλίας.) σιωλῆσις ὅστις ἐν τοῖς σίχῳ τῷ
 τῷ τὸ γὰρ λῆω, αὐτὸ τὸ σπονδῆς δέχεται. σιω-
 λῆναι γὰρ τὸ λῆ καὶ τὸ ὦν εἰς μίαν μακράν. Παρα-
 κλίνωσι.) τὸ παῖ μακρὸν ἐδέξατο, ἐπὶ τὸ κλί βραχύν-
 ῃ ἐπὶ

ὡς φιλότιμος τῶν ὁλοκαυτῶν ἰσχυρὸν καλεῖται ὁμῆ-
 ρος ἀνθάμιλλον, καὶ φιλόχρηστος ἀποπίας, καὶ νικη-
 τὴν. ἀλλὰ τοῖ μὲν πρᾶκλινωσι τὸ πᾶν, καὶ μακρὸν
 ἴσως δεχθήσεται· δι' οὗ πρὸ κανόνα, οἱ παλαιοὶ ποιη-
 ταὶ καὶ μέτρωι εἰδήμονες, καὶ αὐτὸς ὅζεπισταμαι.
 ἑλῖναι δὲ τὸ κλῖ, εἰ καὶ σκυτδύς τις ἐτόλμησε βρα-
 χὺ δ' ἐξαδα, καὶ φιλόπολεως αὖ ἰσχυρὸν ὅζεωσεν, ὅν ἡ-
 περ δῖετριβον, εἰ δυνατῶς εἶχον, ὥς μὴ τὸ φιλοποι-
 ῆς κακίας μῦθος γήρυιτο δῖαδδοσιμον, πολλὰ αὖ ἐδ' ἐκ-
 σε τὸ, ἰσχυρὸν μὴ κείναι ὁμήρου ἀνθάμιλλον· ὅς ὃν πά-
 σαις ταῖς ὑψηλῆμαις, ἐπὶ τέλος ταῖς λογικαῖς, ἀπάν-
 των ὑποδρανήσκη, ὁ μόνον ἀνθρώπων, ὅλμω δὲ ἐπὶ
 ἀγγέλων εἰπεῖν, εἰπὼν ἄρα καὶ ἄγγελοι εἰσι μὴ ὑψη-
 μοναρχαί, ἢ τεχνάρχαι. Βασιλεῖς, νῦν λεγτοί, σθη-
 λιῶν δικῶν. Οἱ αὐτῶ.) αὐτὸς ἐαυτῶ γίνεται βλά-
 βης ἀπειθῶ, ὁ καταβλάπτων ἐτόρυσ. οἱ βλαπτομένοι
 γὰρ ποδὶ χήματα, καὶ τὰ ἐκτὸς βλάπτονται. ὁ δὲ
 βλάπτων καὶ ἀδικῶν, εἰς τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν. καὶ ἡ
 κακὴ βελὴ τῶν βελόνων κακίση, τῶν αὐτῶ πρό-
 πτω. Διὸς ὀφθαλμός.) φιλομαρμύνης ἐφορατικὴ
 δυνάμις. μάλλον δὲ ποδὶ φραστικῶς, αὐτὴ ἡ εἰμαρμέ-
 νη. Νῦν δὲ ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) ὁ πλάταρχος, καὶ ἀ-
 φροσι πρόκλητος, ὁ βελίξει αὐτὸν ἐπὶ τὸν τύπος σίχης· ἄρ-
 τοῖ πάντα ἰδὼν, μέχρι τοῦ, ἀλλὰ τὰ γ' ὅπως εὐλοπα,
 ὥς ἀνάξει ἡ σισόδου, καὶ βλάσφημα. ἐγὼ δὲ ἰσχυρὸν τὸ

καθ' ὑπὸ χροὶν χῆμα ἐν ἐπίσταμαι. φασὶ γὰρ ὁ ἰσὶς
 δ' ὁ μετὰ βαρύνεται, μὴ εἰω μᾶτε αὐτὸς ἐγὼ δὲ
 παύθω, μᾶτε ἐμὸς πᾶσι ἐπεὶ καὶ ὁ ὑπάρχων, τὸ ἐν
 ἀνθρώπων νῦν δίκαιον. εἴτα ὑπὸ φέρει ἴσως τὸ καθ'
 ὑπὸ χροὶν χῆμα· εἰ μείζονα δὴ λῶ καὶ τᾶξιν καὶ π-
 μῶν, ὁ ἄδικος ἔξει. εἴτα πεποιδότες ἐπάγει τὸν
 οἰκίον σκοπὸν, καὶ λύει τὸ ἀντιπίπτον, λέγον· ἀλ-
 λά ταῦτα μὲν οὕτως ἔολπα πληροῦν τὴν ἐμαρμένην
 νῦν. τὸν πεπικραμένον δὲ εἶπον, ὅπως ταῦτα καλεῖ.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) καὶ ἴσως ἀντίστροφον θάω
 ματον, ὡς ἄξιον ἀνθαμίλλαν ὁμῆρεν, καὶ νικητὴ ποιεῖ
 τὸν. Εὐμὸς ὅς.) καὶ μαίοντι τίς πᾶσι ἰσὶς ὁδὸν. πᾶσι δὲ αἰ
 μὲν μνασία, οἱ δὲ ἀρχιέπῳ. ἔτῳ δὲ σκισχροὺν τὸν
 μελὸς δ' ὁρ' ὅδε ἔξαντο. Ω πέρση.) ἀρστροφὴ τὸ χῆ-
 μα. Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε.) Ὁ νῦν τ' ἐρίσεως, ἢ τ'
 δικαιοσύνης ἐπάκουσον. ἢ τὸν καταπαθεὶς ἔσο ταύ-
 τη. Βίης δὲ, ἢ γὰρ πλεονεξίας καὶ ἀδικίας ὑβήλων
 θάων, ἀλλὰ ταῦτα σαφῆ καὶ ἀπρὸς λογιστὴν ὁ δ' εἰ-
 ταί. Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) καὶ ἴσως ἄ-
 ξιον ποιητὴν νικῶσαν τὸν ὁμῆρον. ὁμῶς ὁ δ' ἄπει-
 κὸς εἰς συμμορίαν μεθύσων, καὶ ἀγοραίων τινῶν πε-
 ρὶ αὐτῶν ἔχων ἰσὶς δ' ὁ, ὑπὸ αὐτῶν ἐκκρύχθη νῦν κα-
 κήναι τὸν ὁμῆρον, καὶ πόρ μακροῖς τισι καὶ κατ' ἐ-
 μέ χρόνους ἐκείνους τυγχάνω μεταγνέσθω. καὶ νῦν
 γὰρ οἱ ἀγοραῖοι καὶ συρφακοὶ, πολλὰς ποιητὰς μὲ
 δὲ ἀκρίν

δι' ἀπειθῶς τὰ μέτρα εἰδότες, ὡς ἑλκὺν συμμο-
 ρίας ἀνακινῶντες ποικτικῆς ἀκροθόινια. ἀλλὰ ταυ-
 τὶ παρῶντων, τὸν νικητὴν ὁμῆρε, παθὰ πόρ καὶ τὰ
 ἔπερ λιβδ' ἄλως ὀζέθω, ἐπιξοργασάμεθα. Τὸν
 δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) τὸ ἡΐ μείσμον χῆμα, ὁ
 σοφὸς οὐ τοσὶ ποικτικῆς, ἢ ἡΐ ἄθροισμ καὶ μείσμον
 ἅμα ἐνταῦθα, οὕτως ἐμελλεν ὀζαγαγεῖν χωεῖς τῶ
 ἀνθρώποισι. τὸν δὲ γὰρ νόμον δέταξε κρονίων, ἰχθύ-
 σι μὲν καὶ θηροσὶ καὶ οἰωνοῖσι πετελινοῖς ἑαδερ ἀλ-
 λήλοισ· ἡΐ ὅττω τὸ ἡΐ μείσμον ὅτι χῆμα. ἢ ἡΐ ἄ-
 θροισμ καὶ μείσμον ὅτω. τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νό-
 μον δέταξε κρονίων. εἴτα μείσας τὸ ἀνθρώπους
 κατ' ἄθροισμ ὅν, εἰς τομάς, ἐμελλεν εἰπεῖν, ἑλλοσι
 μὲν τὸ, ῥωμαίοις δὲ τὸ καὶ ῥωμαίοις τὰδε, καὶ λοι-
 ποῖς τὰδε. καὶ ὅδε τὸ ἀνθρώποισι δι' ἑδωκε δίκλιν
 ὥφελεν εἰπεῖν, ἵνα μὴ μάτλιν διπλολογῇ. καὶ οὕ-
 τως αὖ ὅττω εἶχεν ἀμαρτήμα. νῦν δὲ τὰ ἔπερ ταυ-
 τὶ, δύο ἀμαρτήματα φέρει, ἀρτιγύεια ὅτι ἀκμάζον-
 τα, ὅττω ὅττω ποτε ἑλ ἀβελτηρίας γήρας γημήσειτ,
 ὅτις ποικτικῶς ἅμα ὅττω ρητορικῶς βασανίζουσι. ὅττω ἢ
 γὰρ ὅττω εἰπεῖν, ἀνθρώποισι νόμον δέταξε κρονίων, εἴτα
 ἐπνευκῆν, ἰχθύσι ἢ ὅττω θηροσὶ ὅττω οἰωνοῖσι, ὅττω ταῦ-
 τα πρᾶττειν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ὅττω ὅττω ἐπαγαγεῖν,
 ἀνθρώποισι δι' ἑδωκε δίκλιν, φαίνεται ἀκαίρως καὶ
 μάτλιν διπλολογῶν ὁ νικητῆς τοῦ ὁμήρου, οὐ τοῖς
 * 4 ἐπισμ,

ἔπειτα ὁ θεὸς, ἡμῶν τὴν τυχοῦσαν λαβὴν τισίαις.
 δ' ἂν ποτε τέχνης εὕρησκε. ταῦτα δ' εἴτε ὀρθῶς εἴτε
 ἁβδ' ἡλως ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρέ-
 πωμ αὐτὸν ἐν θηλειώδους ἀλλοφαγίας, καὶ τῶν ἄρ-
 σταγῶν, ἐν ἐν βίας· πρὸς τρέπωμ δὲ πρὸς τὸ δίκαιον πάν-
 τα ποιῆμ. Οἰωνοῖσιμ.) οἰωνοὶ κυρίως οἱ γύπες. ὡς
 ὁμοῖοι, ἢ τοι μόνοι δέχα συμνουσίας ὡς ὑπώμα γυ-
 ντὸν. νῦν δὲ πάντα τὰ ὄρνεα λέγει. Πετεινόν,
 ἅ τ' ὅν τρεῖς πέτεσθαι τείνδμ τὸ πῆρόν. πετελιόν
 πρὸς τὸ ὅν τρεῖς πέτεσθαι αὐτῶ, οἷον εἰ τὸ ὑψιπέτες.
 τὸ μὲν δέφθογγος, τὸ δὲ ἦτα γραφεῖται. Δίκαιον
 ὁρδύειμ γινώσκωμ.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκωμ.
 αἰοὶ γὰρ ἄκουσθαι ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ἐν δ' ὁμο-
 ρεῖν, νομίζοντ' ὅτι τούτου μᾶλλον ἀδικῆσαι
 βλάψαι τινα. οἷς ἔστι χάρις, ὡς ἀκουσία δ' ὁμο-
 το δίκαιον· ὁ δὲ ὁμοθυμαδόν καὶ πλεονεξία πρὸς
 εἰμαρμένης δοθῆσεται αὐτοῖς. οἷος ὡς ληκίδης
 γὰρ. ὅτι γὰρ θέλωμ ἀνελεῖμ πρὸς μεθεῖα τινα
 αὐτὸν φῦμα ἔχοντα, παίσας τρεῖς ξίφει παρὰ τὸ
 μα, ἰάσθαι καὶ σμικύθης δὲ νικάνορα δ' ἁβδαλῶν,
 φιλίππου ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δ' εἰ τις ἐκσωσά-
 ὁμο δ' ἁβδαλῶν τοῖς οἷς ἐβητ' ὁμοθυμῶν, ὅτι πᾶσι δόντες
 ἐλα λυδ' ὡνία, ἡμῶν ὁ δὲ δ' ὡκασι. ἐν τούτου ὅτι καὶ
 τὸς δ' ἦθ' ἡ γαυάκτησα, ὡς ἐκείν' ἐπλάσασθαι, ἐ-
 σα αὐτῶν ὅτω πρὸς ἐκλεκτῶς πρὸς ἡμᾶς ἀεὶ δ' ἁβδαλῶν
 αὐτῶν,

ἴσας, μεθ' ὑπερβαλούσης φιλοσοφίας, ὥς καὶ τῶν ἰ-
 δίων παίδων ἐν πολλοῖς ἡμᾶς πλοτιμαῖν. Ἐπεὶ οὖν
 ἔχω μυρία ἐπ' ἐν γὰρ. ἀλλὰ σιωπῶ, ἵνα κέρως ἐκφύ-
 γω. Ὡς δ' ἐκεῖ μαρτυροῦσιν ἐκείνῳ. ὥσπερ ὁ μὴ ἀκα-
 σίως, ἀλλὰ μετὰ γνώμης τὸ δίκαιον δρῶν, οὐδ' αἰμο-
 νίαν πρὸς τὴν εἰμαρμένην ἐντυγχάνει, ὅτε πάλιν ἀν-
 τιθέτως, ὁ μετὰ ὑδιόρκων ὁμνύων, Ἐὰν αὐτὸς τυγχά-
 νει λιμοῦ, καὶ εἰς τοῦ ἀργύρου αὐτοῦ ἀφανισμὸς
 ὑστερον καὶ ἀνωνυμία ἐπ' ὀρέχεται. καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔπη, ἅξια νίκης ὁμνήσας. καὶ πρὸς ἐκείνῳ τῷ ἐκείνῳ.
 ἄκαυτον ἔχουσι τὴν διπλολογίαν τὰ ἔπη, ὥς πολλα-
 χῶς εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, καὶ τὸ
 ἀνδρὸς δι' εὐόρκου γένει, ὅκ' ἄρα τὸ αὐτὸ εἰς ἡμ-
 φαν. ἀλλ' ὁμῶς καὶ τοιαῦτα συγγεγραφὸς τοῖς κατὰ
 τὴν κωμικὴν κολοκυῖτας λημμῶσι, ἐπεκρίθη νικαῖν
 τὴν θείωτατον ὁμῶν. ὡς τὴν ἀβελτηρίας. ὡς τὴν ἀνίας,
 ὡς τὴν ἀπαυδ' οὐσίας. ὡς λόγου ἀρετὴν καὶ παιδείαν,
 οὐχὶ διακρίνετε; καὶ σὺ δὲ ἡλὶε σύγνωσον τοῖς τού-
 των ληρήμασι, καὶ τῇ ἀβλεψίᾳ τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Ἀμαυροτόρη.) Ἐμαυροτόρη, ἢ ἀφανής. Ἀνδρὸς
 δι' εὐόρκου γένει.) ὅσοι ὅστις ἢ ἀκαυτὸς διπλολογία.
 ἄνω γὰρ εἶπεν, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγο-
 ρεύειν, νῦν δὲ ἀνδρὸς εὐόρκου. εὐόρκος δὲ καὶ δι-
 καὶ ἀγορεύων, νῦν ὁ αὐτὸς ὅστις. ὅ γὰρ λέγει πόδι τῷ
 καλῶς ὁμνύοντι, ἀλλὰ τῷ ἀπλῶς ἀγαθῷ καὶ δι-

106 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

παῖς. Πήγα νά πει πύρσι.) καλῶς αὐτὸν ὕτω καὶ
 λαῖ, ὡς δύσβακρίτον μὲν καὶ ὑπὸ γνῶσιν ἐλ δίκαιο
 οὐκ ὄντι, αὐτὸν δὲ ἀδικίας ἀγαθὸν καὶ ἀρετῆς
 αἰς. μὲν γὰρ δὲ τῇ παρανομίᾳ τὸ ὄντι. Καὶ
 λαοδ' ὅτι ἐλέσθαι.) ἰλασθ' ὅτι, καὶ ὁλοκληρίαν. ὁ δὲ
 λέγει, πῶς τὸν ὄντι. ὅτι ἡμῶν ἐπικτητὸν ἡμῶν ἢ κα-
 ῖα, ὅπως πάντες ῥαδίως καὶ ἀκαρεῖα ῥοτῶν καὶ
 ὁλοκληρίαν ὑποκτάται, καὶ ὅτι ὡς πορὶ ἢ ἀρετῇ δ' ὅ-
 ὅτι εἰς ὅτι καὶ χρόνία. ἅπαρ γὰρ τις κεκροφῶς, τῇ
 τῇ κακίᾳ καὶ κακίᾳ καὶ ὁλοκληρίαν ὅτι ἀκαρεῖα εἰ-
 ῖα, ὅτι τῇ μοιχικῇ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς.
 ἐπὶ δὲ ὡς ἔφη μὲν, χρόνία καὶ δύσχερής. τυχὸν
 τις ἐθέλει γραμματικῶς ἀρετῇ ὑποκτῆσθαι,
 ὅτι ὅτι αὐτὸν γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότερον
 ἐκδίδωσι τοῖς στοιχείοις γραμματικῇ, εἰτα
 συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ παιδείᾳ, ἔπειτα τῇ
 οἷς βίβλοι πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τοῖς θεοδοσίς λεγόντι
 ποιηταῖς. εἰτα χρονογραφίαν ἀπέρχεται. καὶ
 ἀπολλοῖς μοιχῶς τοῖς χρόνοις, μόγις τὴν ἀρε-
 τὴν κατὰ τὴν. Ολίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύ-
 (εἰ) πρὸς ποιοῦται τῇ κακίᾳ ὅτι ἀρετῇ. ὅτι
 αὐτὴν ὑποδέκνυσι, ὅτι ὁδὸς. ὅτι μὲν κακίας
 ὅτι, ὅτι τὸ ὅτι ἔφη δύσχερής. ὅτι δ' ἀρετῇ, μα-
 καὶ ὁδοῖαν, ὅτι τὸ πόνος καὶ χρόνος πρὸς εἶδαι.
 ὅτι καὶ ῥαδίαν ὅτι φασί, ὅτι τὸ γλυκεῖον καὶ
 εὐκλεῖον

οὐλοῦν εἴν' αὐτῇ μετὰ τὴν ἐπίκτησιν. ὁδὸν δὲ κοῖν-
 ος πρὸς ποιοῖ αὐτῇ ὑπὸ τραχείας λόφου καὶ ὑψη-
 λῆς, ἐπάνω φοίνικος δ' ἔνδρον καθιδρυσμένῳ. τὸ ἐπὶ
 ποταμὸν πάντως καὶ χροῖον δὲ αὐτὸς ἔνδ' ἐκνύμενος,
 ἢ ἀνιψόμενος. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν νε-
 θυσίαν, καὶ τὴν γνωμικὴν ταύτῃ εἰσφέρει πρᾶξι-
 σιν, καὶ φησι· πανάρετος δὲ, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδάκτως τὸ πρέπου νοεῖ· πρὸς λόμην καὶ
 πρὸς γνῆς, ἃ καὶ μέχρι τέλους εἰσὶ βέλτισται. ἀγαθὸς δὲ
 καὶ δ' οὐτάρου λόγου, δὲ ὁ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γνῆς, πρὸς
 οὐδὲ τοῖς καλῶς συμβουλεύουσιν. ὁ δὲ ἀπρόβλητος
 ἅμα καὶ ἀνυβήτητος, λίαν δὲ φαυλότατος. ὅσοι δὲ
 εἰρηκον, οἷον εἰ λέγων αὐτῷ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρις νῦν
 ἔχοντα, μόνος εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, δὲ μὴ δ' εἰδὼς συμβου-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ὑκ' ἔγνω, ὑκ' αὖ ἐμοὶ τὰ λῶσα βε-
 λυόμενῳ σοὶ πείδηται. εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἷς, καὶ μά-
 τατος· ὅς δὲ τοῖς πρόκλησι ζῶονας δὲ ἀριστάρχης, πε-
 ριστόν, ὡς πρὸς τῆς. Πέρις δ' ἴου γένος.) ὅς δὲ, ἢ δὲ
 γνῆς γνῆς. δ' εἰνοτάτως καὶ αὐτὸ δὲ τὸ πρὸντος
 εγκωμίου, πρὸς ἀγαθοεργίαν πρὸς τρέπει. ὁ πρὸς
 γὰρ ἀνδρὶ δὲ γνῆς, τῇ μὲν χρεῶν ἀρετῇ, τῇ δὲ
 φαύλων ἀντέχεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα ἡμῖν καταπέπει-
 κε, τὸν ἀτόρμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἡσίοδ' ὅτι τὸν ὁ-
 μῆρον ἐκ νεότητος. τὸ ταῦτον γὰρ αἰεὶ συνεχιζόμενον
 εἰ ὅν τοις ἑπεί, τὸ, ὅς πέρις, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φρεσί βάλλω σῆσι. καὶ τὸ πῆρα καπνόν, σὺ δ' ἐγὼ μὲν
 εἰδὼς τοῖσιν ὁρῶ. καὶ τὸ, νῦν ὀργάζου πῆρσιν διός
 γένου. πῆρς πύτοις δ' ἐμὲ καὶ τὸ ἀφιέλεις ὅσον καὶ
 ὑπόψυχρον καταπέπεικε, τὸ ὄφρα σε, καὶ τὸ, φι-
 λείει δ' ἐσε, καὶ ἐτόρα μυρία. ὅς ὡς ὁ καὶ δ' ἡμᾶς ἀμα-
 θῆς καὶ μὴ διωάμενον ἀνδρῶν διακρίνει ποιήμα-
 τα, μόλις γινώσκει τὸ ἀληθές, ὡς τῶν ἐπῶν ποιη-
 τῶν νηνίηκων ὁμῆρου. οἱ δὲ ἀγχινέστατοι καὶ ὄξεις
 καὶ λειπτοί, καὶ πῆρ τούτου ἐκ τοῦ ῥάσου καὶ αὐτο-
 χεδῖς ὅσον ἐπέγνωσαν. Ὀφρα σε λιμὸς ἐχθαί-
 ρει.) πῆρσω ποποιεῖ τὸν λιμὸν καὶ τὴν γεωργίαν, ὅ-
 πόρ' ὅτι ἐλ γλυκύτητ' . καὶ φησι, ὀργάζου, ἵνα σε ὁ
 λιμὸς μισῇ. φιλεῖ δὲ ἢ δ' ἡμῶν τῆς ἐλ γῆ, ἢ γρου ἢ φυ-
 τεῖα καὶ γεωργία, καὶ πληροῖ σου τὸν οἶκον ζωῆς ἐλ
 ἐκ τῶν τροφῶν. ὃ δ' εἰ δὲ ἔνταῦθα πολυλογίας, δῆ-
 λον σαφές τῶν ἐπῶν. Εὐσεφανον δὲ εἶπε τὴν γλῶσσαν,
 δῆλόν τὸ δὴ κυκλὸν ἐλ ἄλων, ἢ δῆλόν τὸ σεφανῶσαι ἡ-
 μᾶς τοῖς αὐτῶν νόημασι, ὁπώρας παντοίας καὶ
 σάχισι. Βιότου, τ' ἐκ τῶν τροφῶν ζωῆς. Καλιάν.)
 μεταφορικῶς, τὸν οἶκον. Σύμφου.) συνοδ' α-
 πὸς, συνοκλόλουθ' . ρυτίσι, ὁ ἀργὸς συμφέρεται
 πηνία, καὶ συζῆ τῶν λιμῶν. Φοί κ' ἀνδρῶν.) θεός
 νῦν εὖ σοφός, καὶ εὖ τὰ θεία εἰδὼς καλεῖ. ἀνθρώ-
 πους δὲ, εὖ ἀνθρωπίνως μόνως καὶ παχυλῶς ζῶν-
 τας. καὶ φησὶν, ὅτι τῶν ἀργῶν δικαίως ἔπαντες μέμ-
 φοντοί,

φόντου, σοφοί τε ἔ' ἄσοφοι. Ζώει.) ζῶω ζῶεις ζῶε.
 ζῶη δὲ, δύκτιον καὶ ὑποτακτικόν ἢ. τὸ ὥς κε,
 καὶ τὸ κε, πρὸ ἰώσιμ ὅ · πρὸ δὲ ἀπληροῖς, ὑποτάσ-
 σει. Κηφλίωσι καθύροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 τὴν ὀργλῶν, ἢ τὴν ὀργλῶν · τουτέστιν ἀρπακτικὸς καὶ
 * ἀλλοτριοφάγος, ὡς πόρ οἱ κηφλίωδον · κηφλίω δὲ
 ζωῦσιον ὅστιν ἐμφόρες μελίαν, ἀργὸν ἔ' ἀκύντρον,
 ἐοδίον λαβραῖως τὸν πόνον τῶν μελισσῶν καθύροις,
 κακύντροις, ἢ ἀκύντροις. ἢ κακύντροις, τοῖς κότρν ἔχ-
 ον ἐν τῇ ὀργῇ. ἢ τοῖς κακύντροις ἔχουσιν ὄραν, καὶ ἀρ-
 κείπῃσι αὐτῶν. ἢ τοῖς κακύντροις, καὶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς
 αὐτῶν ὄραν, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχωνται, ἵνα λαθόν-
 τας ἐοδίωσι τὸ μέλι.

Τότε μὲν αὐτὸς πεκλόθεν κηχημένον,

Τέθηκε τοῖς χήρῃσι ἐκμακρηγόνων.

Σοὶ δὲ ὄργα φίλ' ἔσω.) σοὶ δὲ πεσομένη ἔσωσαν
 τὰ ὄργα, ἢ τοῖς τὰ σμινὰ καὶ μὴ ἀτόρπῃ, ὡς τε κο-
 σμεῖν δ' κλονότι σεαυτὸν, ἔ' μὴ ἄκωσμον εἶν τὰ φαῖ
 λα μετόρχομενον. Εξ ὄργων δὲ ἄνδρυν πολὺν
 τοῖς ἀφνειοῖσι.) ἐξ ὑπὸ τῆς ὀργῆς καὶ ὄργων ἔ' ὄργων
 καὶ τεχνῶν, ἐκ δὲ ἀργῶν βίαν, οἱ ἄνδρες πολυβρέμ-
 μονον γίνονται, καὶ τὰς ἐπιστάς πεσοδὸν κηχη-
 μένοι διαρκεστάτας. Καὶ τ' ὄργαζομενον πολὺ
 πλείον ἀγαπῆσθαι, καὶ σοφοῖς καὶ ἄσοφοις. Εργον
 δὲ ὄργον ὄνειδος,) εἰς τὸνδε τὸν λόγον ὑποδι-
 σκεῖται, ἵνα

ΠΟ ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ελλει, ἵνα δ' αὖτοί τ' ὄργου, ἥτις τὸ ἀποδ' αὖτο οὐδ' ἔστι
 ἡσυχ' ἐδ' ὅν' ὑπαρ' χεῖ ὄνειδος· ἰαὺ γὰρ ἔπει, ὄργου δ'
 ἐδ' ὅν' ὄνειδος, μὴ δ' αὖτοί τ' ὄνειδος ὡς ἔπει, δ' αὖτοί τ' ὄνειδος, μὴ ὅ
 τὸ μακροπρόθετον, μὴ δ' ἔτι τὰ λοιπὰ τῶν ἀποδ' αὖτο ὄργου
 εἰν' ὄνειδος. Πλούτω δ' ἀρετῇ.) πῶς τὸ πλῆτος,
 πῶς ἀκρασίαν καὶ ὑβρίαν μᾶλλον πῶς τρέποντες, ὅ
 τίς φησι ἀρετῇ αὐτῷ ἐπειδ' ; Ἐοί μὲν φασὶ τὸ δ' ὅ
 ὄργου πλῆτος, ἐπειδ' τῇ ἀρετῇ, Ἐκαλῶς φασὶ. ἐγὼ
 δ' ἐφ' ἡμῖν, καὶ τῷ οἴῳ δ' ἔπει πλῆτος ἐπειδ' ἀρετῇ,
 τίς μὴ ὅσαν δ' ἔτι, ἀλλὰ τίς δ' αὖτοί τ' ὄνειδος. Ἐ γὰρ πλῆτος
 των ὅς μὲν φασὶ σωφρονίας, ὅς δ' αὖτοί τ' ὄνειδος, Ἐ
 τόροι θεραπείοντες τίς τότε ὑποδοχίῳ. ἢ Ἐ ἄλλως.
 δ' εἰσὶν αἱ πρῶται καὶ γνησίαι ἀρεταί· ἀνδρεία, φρό
 νησις, σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ τὸ κάλ
 λος, Ἐ τὸ τάχος, καὶ τὸ πόδι βλέπειν, καὶ ἔπει μὴ
 εἰς τὰ αὖτο, ἀρετὰς ἐκάλεσαν οἱ παλαιοί. τότε δ' ὅ
 πινε πρόσκειται τοῖς πλῆτοσι. τοῖς δ' ἐπειδ' ἔπει, καὶ
 ὅσι, ὅμως ἢ ὅς εἰς τὰ αὖτο συγκρούηται, ὅσπ' ἐπει
 μυθολογουμένην ἡμῶς, τὸ αἰδ' ὅ. Δαίμονι δ'
 οἱ ὅ ἐπειδ' .) ὅς τὸ χῆμα, λύσις δ' ὅ τὸ ἀντιπύ
 ροντ' ὅ. πῶς τὸ πλῆτος δ' ὅ πῶς ὄργου ὅ πῶς,
 ἴσως αὖ καὶ λυμὰ πρηνίαν καὶ ἀτυχίαν πρηνάλλ' ὅ.
 λύων ἢ σίῳ δ' φησι· τῷ δ' αἰμονι δ' καὶ τῇ τύχῃ οἷος
 ὑπαρ' χεῖς ἀτυχῆς ἢ δ' ὅ τυχῆς, ἢ πρηνῆς ἢ πλῆτος,
 ὅ ὄργου ἔπει ἀμεινον. ἰαὺ κε δ' ἢ μιλίτης καὶ φρον
 τίζε

τίζεις, τὸ βίε' ὡς κωλύω, τρέψας τὸν ἀεσίφρονα θυ-
 μόν καὶ πεπιτασμένον εἰς τὸ ὄργον, ἀπὸ τῶν ἄλλο-
 τρίων ὑπημάτων καὶ ὑπαιμάτων· πυντίειν, ἀπὸ τοῦ
 ἀρπάζειν τὰ ἄλλότρια. Αἰδ' ὡς δ' ἔκ ἀγαθῆς.) ὁ
 μὲν σίχθη τοῦ ὁμήρου, ἔρξ' ἡσιόδῳ ἐχρήσθη. ὁ δὲ
 νοῦς οὐτῷ ὅτι· οὐκ ἀγαθὴ αἰδ' ὡς τὸν κερκηνένον
 καὶ πονόμενον κομίζει καὶ λατίζει, πυντίει πον-
 νόμενον ἔκ ὀφείλεις αἰδ' εἶδαι πρὸς τὴν ὀργασίαν.
 αἰδ' ὡς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπανάληψις καὶ ἐ-
 παναδίπλοσις καλεῖται. λέγει δ' ἡ τὴν αἰδ' ὡ καὶ
 βλάβη, καὶ ὠφελῆς πρὸς ἀνθρώπους· διπλῶ
 γὰρ εἶναι τάντῳ φησί. ὁ δὲ λέγει, πρῶτον ὅτι,
 ὡς πλείον διὰ τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦται,
 εἰάν τις πονόμενον αἰδ' εἴται ὀργαζέσθαι, καὶ ἑτε-
 ρόν τι ποιεῖν ἀγαθόν, καταβλάπτεται. εἰάν δὲ αἰ-
 δ' εἴται πρὸς ἄλλου ἀσχετῶς, ὠφελῆται, ὥσπερ καὶ εἰάν
 αἰδ' εἴται κλέπτης, ἢ τυχὸν εἰάν στρατιώτης ὧν αἰ-
 δ' εἴται λειποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδ' ὡς ἀγαθὴ.
 φαύλη ἢ πρὸς τὸν ἀνὲρ αἰδ' ὡς πρὸς ἀνολβίαν, σφρα-
 γίσκων διὰ τοῦ νῦν σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἔστιν ἡ αἰ-
 δ' ὡς σίνεται καὶ ὠνίνεσι, ἢ τάσσει καὶ διαδρῶι,
 ποῖα αἰδ' ὡς ἡ βλάβη, καὶ ποῖα ἡ ὠφελούσα.
 καὶ φησὶν, αἰδ' ὡς σοι, ἢ σὴν ὑπερχέτω πρὸς ἀνολ-
 βίαν, θάρσθη δὲ καὶ τόλμῃ πρὸς ὄλβον. πυντί-
 ει, αἰδ' ὡς ἀργὸς ὧν καὶ κινδυνώων πονητοῦσαι·
 θρασυς

ἔπειτα ὁ θεὸς, καὶ τὴν τυχοῦσαν λαβὴν τιμοῦσας·
 δ' αὖ ποτε τέχνης εὐρήσκει. ταῦτα δ' εἴτε ὀρθῶς εἴτε
 λυβδ' ἡλως ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρέ-
 πω αὐτὸν ἐν θηριώδους ἀλληλοφαγίας, καὶ τῶν ἀρ-
 παγῶν, ὅτι βίας· πρὸς τρέπω δ' πρὸς τὸ δίκαιον πάν-
 τα ποιεῖν. Οἰωνοῖσιν.) οἰωνοὶ κυρίως οἱ γύπες. ὡς
 οἰασί, ἢ τοι μόνοι δίχα σιωποῦσας ὡς ὑπώπεια γυ-
 νῶντος. νῦν δ' ἐπ' αὐτὰ τὰ ὄρνεα λέγει. Πετεινόν,
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πετεινῷ πέντε αὐτὸν τὸ πῆρόν. πετελιῶν
 δέ, πρὸς τὸ ἐν τῷ πετεινῷ πέντε αὐτὸν, οἶονε τὸ ὑψιπέτες·
 ὅθεν τὸ μὲν δόφθογος, τὸ δ' ἦτα γραφεῖται. Δίκαιον
 ἀγορεύειν γινώσκων.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκων.
 πολλοὶ γὰρ ἄκουτον ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ὅτι δρῶ-
 σιν αὐτό, νομίζοντες ὅτι τούτου μάλλον ἀδικῆσαι
 καὶ βλάψαι τινά. οἷς ὅτι ἐστὶ χάρις, ὡς ἀκουσία δρῶ-
 σαι τὸ δίκαιον· ὁ δὲ θυλαμονία καὶ πλῶτος πρὸς
 τῆς εἰμαρμένης δοθῆσεται αὐτοῖς. οἷος καὶ ληκίδης
 ὁ ἀργεῖος. ὅτι γὰρ θέλων ἀνελεῖν πρὸς μεθεῖα τινὰ
 θεπάλον φῦμα ἔχοντα, παίσας τῷ ξίφει παρὰ τὸ
 φῦμα, ἰάσας καὶ σμικύθης δὲ νικάνορα δ' αὖ βαλὼν,
 τῷ πετελίῳ ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δ' ἐπεὶ ἐκσωσά-
 δωμ δ' αὖ βαλὼν τοῖς οἷς ἐβητδύομεν, ὅτι πᾶσι δόντες
 μῆλα κυδωνία, ἡμῖν ὁ δεδῶκεσι· ὅτι τούτου ὅτι ἐκ
 αὐτὸς δ' ἦθεν ἡ γανὰ κτησα, ὡς ἐκείνῳ ἐπλάσαστο, ἐ-
 πείσα αὐτὸς ὅτι πρὸς ἐκείνῳ πρὸς ἡμᾶς αἰεὶ δ' αὖ
 δαι,

δοῦναι, μεθ' ὑπερβαλόνους φιλοσοφίας, ὡς καὶ τῶν ἰ-
 δίων παιδῶν ἐν πολλοῖς ἡμᾶς προτιμαῖν. Ὡς ἐτόρυν
 ἔχω μυρία ἐπ' ἐνέγκειν. ἀλλὰ σιωπῶ, ὅτι κόρον ἐκφύ-
 γω. Ως δ' ἐκεῖ μαρτυροῦσιν ἐκώμ.) ὥσπερ ὁ μὴ ἀκα-
 σίως, ἀλλὰ μετὰ γνώμης τὸ δίκαιον δοῶν, οὐδ' αἰμο-
 νίαν πρὸς τὴν εἰμαρμένην ἐντυγχάνει, ὅτε πάλιν ἀν-
 τιθέτως, ὁ μετὰ ὑδιόρκων ὁμνύων, ὁ αὐτὸς τυγχά-
 νει λιμορείας, καὶ εἰς αὐτὸν ἀργόντες αὐτοῖ ἀφανισμός.
 ὕστερον καὶ ἀνωθυμία ἐπ' ὀρέχεται. καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔπη, ἄξια νίκης ὁμῆρος. καὶ προσεκτίων ἱερὴν ἐμμελίαν.
 ἄκαιρον ἔχουσι τῶν διηολογίαν τὰ ἔπη, ὡς πολλα-
 χῶς· εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, καὶ τὸ
 αὐτοῦ δὲ δούρεον γῆναι, ὅκ' ἄρα τὸ αὐτὸ εἰσὶν ἄμ-
 φω. ἀλλ' ὁμως καὶ τριαῦτα συγγεγραφὼς τοῖς κατὰ
 τὸν κωμικὸν κηλοκύντας λημμῶσι, ἐπεκρίθη νικαῦ
 τὸν θεότατον ὁμηρον. ὦ τὴν ἀβελτηρείας. ὦ τὴν ἀνίας,
 ὦ τὴν ἀπαιδ' οὐσίας. ὦ λόγου ἀρετὴ καὶ παιδεία,
 οὐχὶ διακρύβετε; καὶ σὺ δὲ ἥλιε σύγνωσον τοῖς τού-
 των ληρήμασι, καὶ τῇ ἀβλεψίᾳ τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Αμαυροτόρη.) Ὡς μαυροτόρη, ἢ ἀφανής. Ἀνδρὸς
 δὲ δούρεον γῆναι.) Ὡς ὅτι ἢ ἄκαιρος διηολογία.
 ἄνω γὰρ εἶπεν, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγο-
 ρεύειν, νῦν δὲ αὐτοῦ δούρεον. δούρεον δὲ καὶ δι-
 και' ἀγορεύων, νῦν ὁ αὐτὸς ὅστις. ὅς γὰρ λέγει ποῦν τῶν
 καλῶς ὁμνύοντων, ἀλλὰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶ καὶ δι-

καίς. Πήγαν ἤπιε πύρρον.) καλῶς αὐτὸν ὅτω κα-
 λῆ, ὡς δυσδιακρίτου μὲν καὶ ἀπὸ γνῶστος ἐλ δίκαιο-
 συώης ὅσους, αὐτὸν δὲ ἀδικίας ἡ γολυμλὴ καὶ ἀρπα-
 γαῖς. μιγνύει δὲ τῇ παλαινέσει τὸ ὄνειδ' Θ. Καὶ
 ἰλαδ' οὐ ὅτι ἐλέσθαι.) ἰλαδ' οὐ, καδ' ὀλοκληρίαν. ὃ δὲ
 λέγει, τοιῦτόν ὅτι· ὅτι καὶ ἐπίκτητ' ἡμῖν ἡ κα-
 κία, ὅμως πάνν ῥαδίως καὶ ἀκαρτεία ῥοτῇ καδ'
 ὀλοκληρίαν ὑπὸ κτᾶται, καὶ ὅχ ὥσπερ ἡ ἀρετὴ δ' υ-
 παόρεισός ὅτι καὶ χρονία. ἅπαξ γὰρ τις κεκλοφῶς, τῇ
 ἐλεπήκην κακίαν καδ' ὀλοκληρίαν ὅτι ἀκαρτείας ἐ-
 κτήσεται, ὅτι τῇ μοιχικῇ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς·
 ἡ ἀρετὴ δὲ ὡς ἐφημὲν, χρονία καὶ δύσχερής. τυχὸν
 γὰρ τις ἐθέλει γραμματικῶς ἀρετῶν ὑπὸ κτᾶται,
 καὶ ὅκ ἐνθῆως αὐτῇ γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότοτον
 αὐτὸν ἐκδίδωσι τοῖς στοιχείοις γραμματικῇ, εἴτε
 ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ παιδείᾳ, ἔπειτα τῇ
 διονυσίᾳ βίβλῳ πρῶσέχου, καὶ τοῖς θεοδοσίᾳ λεανόσι
 καὶ ποιηταῖς· εἴτα χρῆσθ' ἑαυτῶν ἀπέρχεται· καὶ
 πολλὰ πολλοῖς μογήσας τοῖς χρόνοις, μόγις τῶν ἀρε-
 τῶν ὑπὸ κτᾶται. Ολίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύ
 ἐν αἰεὶ) πρῶτω ποιοῖται τῇ κακίᾳ ὅτι ἀρετῶν. ὅτι
 οἰκίας αὐτῇ ὑποδείκνυσιν, ὅτι ὁδὸς. ὅτι μὲν κακίας
 ὀλίγης, ὅτι τὸ ὅπερ ἐφ' ἡμῶν δύπνιστον· ὅτι δ' ἀρετῇ, μα-
 κρὰν καὶ ὀρθίαν, ὅτι τὸ πόνον καὶ χρόνον πρῶσ' εἶδαι.
 καὶ ὅτι καὶ ῥαδίαν ἐν φασί, ὅτι τὸ γλυκεῖον καὶ
 εὐκροτον

ὕψους εἶν' αὐτῇ μετὰ τὴν ἐπίκτησιν· ὅθεν ἔ' κοῖν-
 ος πῦρ ποιοῖ αὐτῇ ὑπὸ τραχείας λόφου καὶ ὑψι-
 λῆ, ἐπάνω φοίνικος δ' ἔνδρου καθιδρυμένῳ· τὸ ἐπι-
 πονον πάντως καὶ χροῖον ἔ' αὐτὸς ἔνδ' εἰκνύμενος,
 ἢ ἀνιπτόμενος. Μετὰ τὴν πῦρ τὸν ἀδελφὸν νε-
 θεσίαν, καὶ τὴν γνωμικὴν ταύτην εἰσφέρει πρᾶν-
 σιν, καὶ φησι· πανάρετος ὅστις, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδάκτως τὸ πρέπον νοεῖ· πρὸς λόμην καὶ
 πρὸς γνῆς, ἢ καὶ μέχρι τέλους εἰσὶ βέλτιστα. ἀγαθὸς δὲ
 καὶ δ' οὐτόρου λόγον, ἔ' ὁ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γνῆς, πρὸς
 οὐδὲ τοῖς καλῶς συμβουλεύουσιν. ὁ δὲ ἀπρόβουλος
 ἄμα καὶ ἀνυβέτκτος, λίαν ὅστις φαυλότατος. ὅθεν δὲ
 ἄρκεον, οἷον εἰ λέγων αὐτῷ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρου νῦν
 ἔχοντα, μόνος εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, ἔ' μὴ δ' εἰδὼς συμβου-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ἐκ ἔγνω, ἐκ αὐτοῦ ἐμοὶ τὰ λῶσα βε-
 λυόμενά σοι πείσῃ. εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἶς, καὶ μά-
 τατος· ὅθεν δὲ τὸ πρόκλη ζῶονας ἔ' ἀριστέχης, πα-
 ριατίου, ὡς πρὸς τῆς. Πέρου δ' ἴου γνῆς.) ἢ δὲ, ἢ δὲ
 γνῆς γνῆς. δεινότητος καὶ αὐτὸ δ' αὐτὸ πρὸντος
 εὐκωμῆς, πρὸς ἀγαθοργίαν πρὸς τρέπε. ὁ υπέρπερ
 γὰρ ἀνδρὶ δὴ γνῆς, τῇ μὲν χρεῶν ἀρτρεχῆν, τῇ δὲ
 φαύλων ἀντέχεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα ἡμεῖς καταπέπει-
 κε, τὸν ἀτόμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἡσίοδ' ἔ' τὸν ὁ-
 μιον ἐκ νενίκηκε. τὸ ταῦτον γὰρ αἰσιμαχιζόμενον
 εἰ ἔ' τῷ ἐπισι, τὸ, ἢ πέρου, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φρεσί βάλλω σῆσι. καὶ τὸ πῶτα πτόμ, σὺ δ' ἐγὼ μὲν
 ἐδὼλὰ τοῖσιν ὀρέω. καὶ τὸ, νῦν ὀργάζου πῆρσιν δ' ἰός
 γνῶ. πῶς τούτοις δ' ἐμε καὶ τὸ ἀφελὲς ἴδω καὶ
 ὑπόψυχον καταπέπεικε, τὸ ὄφρα σε, καὶ τὸ, φι-
 λεί δ' ἐσε, καὶ ἔτορα μυρία. ὅζω ὅ καδ' ἡμᾶς ἀμα-
 θῆς καὶ μὴ διωάμεν ἀνδρῶν διακρίνειν ποιήμα-
 τα, μόλις γινώσκει τὸ ἀληθές, ὡς ζῶντων ἐπὶ ποιη-
 τῶν νηϊκῆκον ὁμῆρ. οἱ δὲ ἀγχινύσονται καὶ ὀξεί-
 καὶ λειτὰ, καὶ πρὸ τούτου ἐκ τοῦ ῥάσου καὶ αὐτο-
 χειρίσ ἴδω ἐπέγνωσαν. Οφρά σε λιμὸς ἐχθαί-
 ρη.) πῶσω ποποιεῖ τὸν λιμὸν καὶ τὴν γεωργίαν, ὅ-
 πόρ' ὅτι ἐλ γλυκύτατ. καί φησι, ὀργάζε, ἵνα σε ὁ
 λιμὸς μισῇ. Φιλεί δὲ ἡ δ' ἡμῆτερ ἐπ' ἡ γῆ, ἥ γουη ἡ φυ-
 τεία καὶ γεωργία, καὶ πληροῖ σου τὸν οἶκον ζωῆς ἐλ
 ἐκ τῶν τροφῶν. ὃ δ' εἰ δὲ ἐνταῦθα πολυλογίας, ὅρα
 τὸ σαφές τῶν ἐπῶν. Εὐσέφανον δὲ εἶπε τὴν γλῶσσαν
 ὅρα τὸ δὴ κυκλὸν ἐλ ἁλων, ἢ ὅρα τὸ σεφανῶσαι ἡ-
 μᾶς τοῖς αὐτῶν νοήμασιν, ὁπώρας παντοίαις καὶ
 σάχεσι. Βιότου, τ' ἐκ τῶν τροφῶν ζωῆς. Καλιάν.)
 μεταφορικῶς, τὸν οἶκον. Σύμφωρ.) συνοδῶ-
 πος, συνοκλόουθ. ρυτίσιμ, ὁ ἀργὸς συμφέρεται
 πηνία, καὶ συζῆ τῶν λιμῶν. Φωί κ' ἀνδρῶν.) θεός
 νῦν αὖ σοφός, καὶ αὖ τὰ θεία εἰδὼς καλεῖ. ἀνθρώ-
 πους δὲ, αὖ ἀνθρωπίνως μόνως καὶ παχυλῶς ζῶν-
 τας. καὶ φησὶν, ὅτι τῶν ἀργῶν δικαίως ἅπαντες μέμε-
 φοντοί,

φόντου, σοφοίτε ἢ ἄσοφοι. Ζώει.) Ζῶν Ζῶεις Ζῶν.
 Ζῶν δὲ, ὀκτινὸν καὶ ὑποτακτικόν ἢ. τὸ ὡς κε,
 καὶ τὸ κε, πρὸ ἰωσιμ ὅ· πρὸ δὲ ἀπηνόις, ὑποτάσ-
 σει. Κιφλίωσι καθύροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 τὴν ὀρμὴν, ἢ τὴν ὀργὴν· τουτέστιν ἀρπακτικὸς καὶ
 * ἄλλοτριωφάγος, ὥσπερ οἱ κιφλίωδες· κιφλίω δὲ
 ζωῦσιον ὅστις ἐμφόρῃς μελίσση, ἀργὸν ἢ ἄκύντρον,
 ἐοδίον λαθραίως τὸν πόνον τῶν μελισσῶν. καθύροις,
 κακουργοῖς, ἢ ἀκύντροις. ἢ κακύροις, τοῖς κατὰ τὴν ἔχ-
 σιν ἐν τῇ ὁρᾷ. ἢ τοῖς καλοβλίω ἔχουσιμ ὅραν, καὶ ἀρ-
 κείπῃσιμ αὐτῶν. ἢ τοῖς καθύδουσι, καὶ ὑπὸ τρυφῇ
 πλὴν ὥραν, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχωνται, ἵνα λαθόν-
 τες ἐοδίωσι τὸ μέλι.

Τότῳ μὲν αὐτὸς περικλόθην λιχημελίῳ,
 Τέθικα τοῖς χήρῃσιμ ἐκμακεκγόρων.

Σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔσω.) σοὶ δὲ πρὸς φίλῃ ἔσωσαν
 τὰ ὄργα, ἢ τοι τὰ σμινὰ καὶ μὴ ἀτόρπῃ, ὡς τε πο-
 σμεῖν δ' ἡλονότι σεαυτὸν, ἢ μὴ ἄκωσμον εἶν τὰ φαῦ-
 λα μετόρχομνον. Εξ ὄργων δ' ἄνδρυν πολὺν
 λοίτ' ἀφνειοίτε.) ἐξ ὑπὸ τῆς θυμᾶτος ἢ ὀργασιῶν
 καὶ τεχνῶν, ἐκ ἐξ ἀργού Βίῃ, οἱ ἄνδρες πολυθρέμ-
 μονες γίνονται, καὶ τὰς ἐπιθίας πρὸς ὅδους λιχτι-
 μῶναι διαρκεσάτας. Καί τ' ὄργαζομινος πολὺ
 πλείον ἀγαπηθῆσεν, καὶ σοφοῖς καὶ ἄσοφοις. Εργον
 δ' ὅδ' ἐν ὄνειδος.) εἰς τόνδε τὸν λόγον ὑποδιά-
 σελαι, ἵνα

τίζεις, τὸ βίε ως κωλύω, τρέψας τὸν ἀνσίφρονα θυ-
 μόν καὶ πιπιτασμένον εἰς τὸ ὄργον, ἀπὸ τῶν ἄλλο-
 τρίων ὑπερημάτων καὶ ὑπερώτων· ποντίειν, ἀπὸ τοῦ
 ἀρπάζειν τὰ ἄλλότρια. Αἰδ'ὼς δ' ἐκ ἀγαθῆς.) ὁ
 μὲν σίχῃ τοῦ ὁμήρου, τοῦ ἡσιόδου ἐχρήσθη. ὁ δὲ
 νοῦς οὗτος ὅτι· οὐκ ἀγαθὴ αἰδ'ὼς τὸν ὑπερημένον
 καὶ πονόμενον κομίζει καὶ κατέχει, ποντίει πτε-
 νόμενός ἐκ ὀφείλεις αἰδ'εῖσθαι πρὸς τὴν ὀργασίαν.
 αἰδ'ὼς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπαναλήψις καὶ ἐ-
 παναδίπλοσις καλεῖται. λέγει δ' ἡ τὴν αἰδ'ὴν καὶ
 βλάβην, καὶ ὠφελῆν τοὺς ἀνθρώπους· διπλῶ
 γὰρ εἶναι ταύτῃ φησί. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ὅτιν,
 ὡς πλείον διὰ τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦνται.
 εἰάν τις πονόμενός αἰδ'εῖται ὀργάζεσθαι, καὶ ἐπε-
 ρόν τι ποιῆν ἀγαθόν, καταβλάπτεται. εἰάν δὲ αἰ-
 δ'εῖται πρὸς τὴν ἀσχετῶν, ὠφελεῖται, ὥσπερ καὶ εἰάν
 αἰδ'εῖται κλέπτεν, ἢ τυχερὸν εἰάν στρατιώτης ὢν αἰ-
 δ'εῖται λειποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδ'ὼς ἀγαθὴ.
 φάλη ἢ ἡ προτέρα αἰδ'ὼς τοῖς πρὸς ἀνολβίαν, σφρα-
 γίζων διὰ τοῦ νῦν σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἐστὶν ἡ αἰ-
 δ'ὼς σίνεται καὶ ὠνίνεσι, ἢ τάσσει καὶ διαδροῖ,
 ποῖα αἰδ'ὼς ἢ βλάβησιν, καὶ ποῖα ἢ ὠφελούσιν.
 καὶ φησὶν, αἰδ'ὼς σοι, ἢ σὲ ὑπερχέτω πρὸς ἀνολ-
 βίαν, θαρσ' ὅτι καὶ τόλμην πρὸς ὄλβον. ποντί-
 εις, αἰδ'ὴν ἀγγάζειν καὶ κινδυνόων πονεῖν οὖσα.
 θρασὺς

θρασὺς δὲ καὶ ἀναιδῆς ἔσο πρὸς τὸ πλετῆσαι, πᾶν
 τα τὰ πρὸς ὧν συντείνοντα ὀργαζόμεθ· καὶ ὁ
 μὲν μοσιχὸς ἀρυσόξενθ, ἀεχέωνος οἶδε ὧς αἰδοῦς δια
 φοραὺν. ἀεχέωνι μὲν καλῶν, τῷ γρομνίῳ ἀτιμίαν
 ἐπ' αἰσχροῖς, οἷον τὸ μετὰ τῷ κλοπῇ ἀλῶναι τινα,
 καὶ κερῆναι, καὶ δημοσίως τυφθῆναι. αἰδῶ δὲ, τίῳ
 θυλάβειαν καὶ σεμνίῳ ὑποστολίῳ. ὁ δὲ ἡσίοδος νῦν
 καλλίστως αὐτίῳ τίῳ αἰδῶ, εἰς δύνω δεικνῶν, ὡς ἐφη
 μέν, ὡς ὠφελοῦσαν, καὶ σίνεσαν· αἰδῶς τοι πρὸς ἀν
 θολβίην. ἐγὼ μὲν γράφω μετὰ τοῦ ν, καθὰ καὶ ὅδε
 γησάμεν. οἱ δὲ λοιποὶ, χωρὶς τοῦ ν γράφουσι. θράσθ,
 ἡ ἀναιδῆς καὶ ἀλόγισθ· τόλμα. θάρσθ δὲ, ἡ λελο
 γισμένη. Χρήματα δ' ὅχ' ἀρπακτα.) αἰδῶ φη
 σὶ ἔχε πρὸς τίῳ πονίαν, θρασὺς δὲ ἔσο πρὸς τὸ ὅδε ἐρ
 γῶν πλετῆν. τὰ χρήματα δὲ τὰ θεόσδοτα, πολλὸν
 καὶ ἢ πολὺν κρείττον. ὅχι τὰ ὅδε ἀρπαγῆς καὶ βίαις.

Εἰ γὰρ τις καὶ χορσί, βίη.) εἰάν γὰρ τις καταχῶν
 πᾶνα πράγματα χειρὶ καὶ βίῃ, ὁμόση, ἢ ἴσως μὲν
 εἰ κατέχωρ αὐτὰ, ὑπεθυμία δὲ τοῦ κέρδους ὧς εἰ αὐ
 τῷ καταχέσεως ὁμόση, ληισάμενος αὐτὸς καὶ ἀεχ
 μαλωτίνας τὸν ὄρκον τῇ γλώσσῃ, πυτίσι ψεύδοντες
 σαι, οἷα γίνεται ὁπόταν τὸ καὶ τὸ, ὧς ἡ δικαιοσύνη
 καταπάξῃ τίῳ ἀναίδειαν, ἢ γοιῶν ὅταν ᾖ ποδιέργου
 καὶ ὑτέρῳ λογιᾷ τούτης, ὁυκόλως τὸν ταῦτα πα
 θοῦντα οἱ θεοί, ἢ γοιῶν ἢ εἰ μισαρμένης παντοδ' ἀπὸς
 δυνάα-

δυνάμεις, μαυροῖ καὶ ἀφανίζεῖ. μινύθουσι δὲ οἶκoi.)
 ἐλαττοῦνται οἱ οἶκοι ὅτε ἀνέρι τούτῳ. τουτέστιν, ἐκ
 ποικιλείας ὅτι εἰμαρμένης καὶ ὅτι πονοίας, οἰκοφθο-
 ρίαν ὁρᾷ παντελῶς. Γαῦρον δὲ ὑπὸ χρόνον.) καὶ
 ὅτε λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ ἂν ἴσως ὁ πέρ-
 σης, ὅτι μὲν αὖτὸς ὑπὸ χρόνου καὶ ἀνακιδεῖς καὶ αὖτὸς τοῖς
 πόντοις, δεῦθεν μᾶλλον ὑβριστεμένης. ὅθεν ὁ ποιητὴς
 λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὅπως εἰρήκει· ἀλλὰ τὸ μὲν μι-
 νύθει, τὸ ἐλαττοῦται εἰπομένῳ. ἀπὸ τοῦ μινυός, ὁ μικρός
 λέγεται ἀπικῶς. τὸ δὲ γαῦρον, τὸ ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ
 πάνω πάντω, τὸ συντόμως πάντομενον. ἐξρέθη δὲ,
 ἢ ἀπὸ τοῦ ποικιλοῦ βραχυλογήματός, ὃ δὲ ἀχθὴν
 καὶ βραχυλογηθὴν, ὅσα γλώσσης ὑβὺς πάνετοα.
 Ἰσορ δ' ὁδὸν ἰκέτω.) εἰπὼν ὅτι οὖν, ὅτι ὅτε ὑπὸ
 καὶ βιάω, τιμωρία ὅτι ἀφανισμὸς ὑπόλως πα-
 ρὰ ὅτι εἰμαρμένης καὶ ὅτι πονοίας δυνάμειος ἐπὶ
 χεταί, καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον δύσαιμονία τούτῳ ἐ-
 πακουθεῖ, λύει καὶ τὸ ἴσως ἀντιπεσόμενον παρὰ
 τοῦ πέρσου, ἐγὼ γὰρ ἂν ἴσως εἶπην ὅτι εἰμὶ ἐπίορκος.
 ὅθεν ὁ ποιητὴς ὅτε λύων, φησὶ· ἴσορ ὅτε ὑπὸ
 ὅρα, ὅς τις εἰς ἰκετὸν καὶ εἰς φίλον, ἢ εἰς ἄλλο-
 διαπὸν, ὡς ἔξει καὶ ποιήσει βλαβερὸν. ὅς τις δὲ ἀν-
 τιβαίνει ὅρα κρυπταδίας ὑνῆς, ἀνὰ τὰ δέμνια τῆς
 ἀλόχου τοῦ ἐξ κασιγνήτου πᾶσα καίρια ῥέζωρ, τουτέ-
 στιν, ὅς τις κρυπτικῶς μοιχᾷται τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελ-
 φῆ,

φῶ, ὅς τις τε εἰς τοῦ καὶ τινὸς ὀρφανὰ τέκνα ἁμαρ-
 τάνει, τουτέστιν, ὅς τις καταβλάπῃ τοὺς ὀρφανούς.
 γήραϑ ὁδ' αὖ.) τῇ φλοιά, ἵνα γήρει ποδιφραστικῶς.
 ἴσους δὲ εἶπεν ἁμαρτήματα ταῦτα πάντα τελείν, ἀντὶ
 τοῦ ὁμοίου. ὁμοίως γὰρ πάντα ἁμαρτήματα λέγον'.
 ὁ μὲν ἰσόμετρον εἶπε· πῶ γὰρ ταῦτα ἰσόμετρα. οἱ πα-
 λαοὶ δὲ, τὸ ἴσον ἀντὶ τοῦ ὁμοίου ἔλεγον· ἕως ὅπου θα-
 γόρας ἀρχηγὸς φιλόσοφος, ἀρχύτας τε καὶ ἀριστέ-
 λης, ὅτι οἱ μετὰ αὐτοῦ τῇ πολυπραγμοσύνῃ τὴν πε-
 ς πάντων φιλοσοφίαν κατέσαντο, τὸ ἴσον ἐθε-
 μεθέτησαν ὑπὲρ τοῦ ποσοῦ λέγεσθαι. τὸ δὲ ὁμοίου,
 ὑπὲρ τοῦ ποιοῦ. Ἀλλὰ σὺ τὸν μὲν.) ἀλλὰ σὺ
 παντελῶς ἀπὸ τῆς κρίσεως, ἔργον καὶ κρίνεις τὸ πο-
 εἶπε περὶ σμῆνον. καὶ μάταια φρονούντα θυμόν,
 ἥτοι τὴν ψυχὴν. Καθ' ὁμιλίαν δ' ὁρῶειν.) ἡτ' ἐπὶ
 δυνάτορ σοι, ὁρῶει ὅτι τοῖς θεοῖς. ταῦτέστι ταῖς ψυ-
 χικαῖς δυνάμεσιν. ἥ γὰρ, ὡς δυνάμεις, ἐκ δυνάμεως ὅτι δυνάμεις
 λαῶσα ὅτι κἀλλιστά. ἡ θεοῖς θύει, τοῖς σοιχείοις νῦν ὅτι τοῖς
 ἄστράσιν. ὁ γὰρ λέγει τοῦτο ὅτι. ἡτ' δυνάμει πρὸς τοὺς
 οἰκείους λαοὺς ὁρᾷ, ὅτι μέλλει ὁρᾷ, ὅτι ἔχει αὐ-
 τοῖς, ὅτι θέρει, ὅτι τοῖς λοιποῖς ὁμοίως. μετέχου γὰρ καὶ
 οἱ καιροὶ σοφίακῶν συγκραμμάτων. πρῶτα δὲ ὅτι
 αὐτὸς ἐφ' ἑσῶτας ἀστέρας, ὡς δυνάτορ. συμβάλλον' ὅτι γὰρ
 καὶ οἱ ἀστέρες τὰ μέγιστα, πρὸς τε γεωργίαν, καὶ φυ-
 τουργίαν, ὅτι ἐμπορίαν, ὅτι συνόλως εἶπεν, πρὸς πάν-

τὰ τὰ κτλ τοῦ βίου γινόμενα· τὰ δὲ πόδι θυσίας τῶν
 μυθευομένων θεῶν, δῆλα τοῖς Βαναύσοις. Αγ-
 νῶς καὶ καθαρῶς.) ἀγνῶς, ὑπὲρ ψυχῆς λέγεται. κα-
 θαρῶς δὲ, τὸ ἀρῶν πάντως ἔχον, ὡς ὑπὲρ σώματος.
 Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μκεῖα λαίειν.) πραγματικὸν ἄνθρωπον, δῆ-
 λον· ὅτι μκεῖα ὁσέα τοῖς θεοῖς λαμβάνοις θεοῖς ἔθνον.
 συμβολικῶς τὸν δὲ, δῆλα τούτων ἐπύχοντο τὰς κτλ
 τοῦ βίου αὐτοῖς πορείας, καὶ τὰ ὀρμήματα, καὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ τῶν λογισμῶν τὰ κινήματα εἰς
 αἴσιον ἀφφαίνει, καὶ θεοὶ δ' ἡ καταφαίνεσθαι· ὁ καὶ
 νῦν δ' αὖτε, δὴ θύει σου τὰς τῶν ὀργασίῶν πορείας, αἱ
 τὰ κινήματα τῶν λογισμῶν, πῶς τὸ θεοειδὲς εἶναι αἱ
 αἴσιον. Σπονδ' ἡ.) ἡ τῶν οἶνων ἐπίχυσις, πῶς τὰ ἰδὲ
 γόμενα· θῦθ' δὲ, τὸ θυμίσμα, καὶ ἀρώμα ὁσφρά-
 διστον. Ἰῶθ' δὲ τι φησὶ, νῦν βυλόμενθ' καὶ φροντί-
 ζων, καὶ οἰκονομῶν σου τὸν βίον, ὅτε μὲν πῶς αὐτὸ
 πόδι σὲ χρῶ, δικαίῳ θυμῷ πῶς τρέπων, εἰς τὸ δέον-
 τως πάντα ποιεῖν· ὁ δὲ δὲ δῆλα κεχυμένθ' ἔσο καὶ ἰ-
 λαρός, καὶ μὴ ἀναίτιαις οὔσι χαλέπαινε. ἀντὶ θυ-
 μοῦ δὲ λέγει νῦν τὴν σπονδ' αὐτῷ· ὁ γὰρ οἶνθ' τὰς φρέ-
 νας μεδισᾷ, ἵνα οἶνθ' αὐτὸν ἐπάγει, ὡς αἱ ἰππὸν αἶψ,

Ολίγα φρονέσιν, οἱ χάλιν πεπωκότες.

καὶ μελάνθ' ὁ τραγικὸς πόδι θυμῷ φησι,

Πράσσει τὰ δεινὰ, τὰς φρένας μερικίους.

οὕτω γοῦν τέθηκε τὴν σπονδ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ θυμῷ· τὸ

116 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΕΟΥ

θυ^ο δὲ, ἀντὶ ἰλαρῆς τιτος. τὸ γὰρ θυμίαμα, θυφραῖ
 να ψυχὰς. ἢ καὶ τοῦναντίον· ὅτι τὸ αῤῥωμα καπνὸν
 ἐγείρει, καὶ ἀεσιον· ὁ δὲ οἶν^ο Φιλιοῖ, καὶ συμπότας
 ποιεῖ. Ο μὲν ὅτ' ὀυνάζη.) καὶ νυξί^ο ἡμέρας τὰ
 δ'έοντα πράσσει. Ως κέ τι ἴλαον.) ὅπως τὰ δ'έοντα
 Βαλδουμλίω τε καὶ δρωῶντι, ἐκ τε φλ σῆς θυβαλίας,
 καὶ φλ τῆς σοιχείωρ καὶ τῆς καιρῶν θυκρασίας, καὶ
 θυκαιρίας, καὶ ὑπὸ σάσεως τῆς ἄσρων, πάντα σοι γί-
 νοιτο κάλλιστα. Οφρ' ἄλλων ὠνῆ ἡλῆρον.) ὅπως οἰ-
 κονομικῶς καὶ θυβάλως πάντα ποιῶν, τὰς ἐτόρων
 αὐτὸς ἡλεροδοσίας ὠνῆ. Τὸν Φιλιόντ' ὑδὶ διαῦτα
 καλεῖν.) ἡθικὴ καὶ θυληπῆ^ο ἢ πρᾶνεις, ἡ μακρη
 γρείας οὐ γρὴ πρὸς τὴν ταύτης δζήγησιμ. εἰ δὲ ψδυ-
 δοῦς μακρηγρείας τις δ'έοιτο, τὸν πρόκλον ὀράτω.
 τὸν Φιλιόντα γὰρ νῦν, τὸν Φιλικλὴν καὶ εἰρλωαίαν
 καὶ ἡσύχιον ἔχοντα γνώμῳ, φησὶν. ἐχθρὸν δὲ τὸν
 ἐχθρογνώμονα καὶ παραχόδῃ τὸνδε μάλιστα καλεῖν,
 εἴτῃ τὸν Φιλόφιλον καὶ εἰρλωαῖον, ἡ ἡσύχιον κά-
 λει, καὶ ὁμοτράπεζον ποιεῖ, ὅς τις πρὸς τῷ τοῦτο^ο
 εἶν γειτνιά σοι. Εἰ γὰρ τι καὶ γρὴμ' ἐγχώριον κα-
 τασκιδάξει καὶ δ'είκνυσι, δ'ι λῶ αἰτίαν λέγει τὸν
 Φιλικλὸν γείτονα πρῶτιμαῦ τῆς ἄλλων Φίλων, καὶ ζε-
 νῶν συγγενῶν. καὶ φησι, ἢ γὰρ ὑπόθεσις τις, ἢ θόρυ-
 β^ο ἐγχώρι^ο πρῆμπεσι, οἱ μὲν τοῦτοι γείτονες,
 ἄζωσοι, καὶ ἄσπλοι, ἢ ἡμίγυμνοι μονόντοχι, καὶ σιωτῆ
μω8

μως ἐκθέουσι, πῶς ἀφωγυῶ καὶ βοήθειαν. Χώσαν-
 το δὲ καὶ ἡμέλεισαν.) ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἀνεβράδυν-
 ναν οἱ ποιοί. ποιοὶ δὲ λέγονται, οἱ κατ' ὑδὴ γαμβρίαν
 συγγενεῖς, ἐκ τοῦ πέθ, ὃ δηλοῖ τὸ ἀδελφίον. κατὰ χρε-
 στικῶς δέ, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς. Γῆμα κακῶς
 γείτων.) ἴσσο δηλοῖ καὶ ὅτι ἰσορίας. Αἰτολοὶ γὰρ καὶ
 ἀκαρνεῖνες γείτονες ὄντες ἀλλήλοις κακοί, ὥς τ' ἔ-
 καλυδωνίδες σὺς κεφαλῶν, καὶ τὸ δέρμα, πῶς ἀλ-
 λήλους πολέμησαντες συνετρίβησαν. ὁμοίως δὲ
 ζύντοις καὶ καρχηδόνιοι καὶ βυζάντιοι, ὥς πλοιαεῖς
 σκαλὸν διεγνεχθέντες, δεινῶς ἐναυμάχησαν ἐν τῇ
 βοιωτίᾳ. καὶ ὑπὸ τῇ ἡγί μέρθ γειτονιάσεως, πολ-
 λὰ τριαῦτά τις καὶ ἐφύσεισιν. Οὐσὸντ' ἀγαθὸς
 μέγ' ὄνειαρ.) δ' εἰκνυσι ἴσσο πλάταρχθ. θεμιστοκλίας
 γὰρ φασι, ἢ πλάτωνα, πιπράσκοντα τὸν ἀγρόν λέ-
 γειν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν ἔχει γείτονα. Εἰμορην.) ἔτυ-
 χον. ἐκ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα. καὶ ἐκθλίψει ἔμο-
 ρα. καὶ ἀπολιπῶς ἔμμορα. ἢ ἐκ τοῦ μοῖρα, ἢ μερίς, ἔμορ-
 ρε τὸ ἔχειν, καὶ τροπή τῷ ἔν εἰς μ', ἔμμοιρε, καὶ συ-
 σολῆ ἔμμορε. Τιμῆς.) τιμῶσι γὰρ ἀλλήλους οἱ χρε-
 στοὶ τῶν γειτόνων. Οὐδ' αὖ βῆς.) ἢ τὸ ὀργατικὸν
 αὐτὸ κτλῶθ, ὅκ αὖ ἀφανισθεῖς, ἀγαθὸ καὶ πῶσεκ
 ζικῶ τὸ γείτονθ ὄντθ. ἢ συμβολικῶς τὸν, ἢ βῆς
 ἢ ὑπὸ ζυγόν, ἢ γον ἢ γυνή, ὅκ αὖ μοιχθυσθεῖς, μὴ κακῶ
 γείτονθ ὄντθ. ἔν μὲν μετρεῖται πρὸς γείτονα.)

2. 8

εἰ γὰρ ὁ ποιητής τὸν ἀδελφὸν πέρσῳ, ἀρπαγὰ τε
 καὶ ἀργὸν μεταρρυθμίζει, ὅτι τριαύτης ἱούρι κακίας
 πῦθικωτόρως παιδ' ὄνῳ, ὅτι οἰκονομικὸν αὐτὸν ἀπόρ
 γάζει· βύλεται, πλονθετήσας ὅσα πλοίρηκην· εἰ-
 δὼς δὲ αὐτ' ὅτις δ' ἀνείζουσι ἀρσεύοντα τὰ δ' αὖεια,
 ὅτι πόδι τότ' οὐκ ἀσκει ὅτι νυθετεῖ λέγων, καλῶς ἢ
 μετ' ὅ καὶ διανείζα παρὰ τοῖ γείτονι· ὅτι μέτρον καὶ
 σκεύει, καὶ μεδίμνω τινί, λαμβάνων ἀπόρ δ' ἀνείζου-
 ριον, σῖτον, ἔλαιον, οἶνον, καὶ τὰ τριαύτα· καλῶς
 δὲ ἀποδίδως ὅτι γείτονι αὐτῷ τὸ μέτρον καὶ τὸν
 μοδισμόν ὡς εἶπη· καὶ κρείττον, εἰάν δ' ὡς· ὅτι πλο-
 κατήρφα το χάριτ', ὅπως ὅτι ὕστερον χρηρίζω καὶ δ' α-
 νείζουσι ὑπὸ θυμῶν, εὖρης αὐτὸν ἐπὶ κωῦτα. Διαφέ-
 ρει τὸ μετρεῖν, σαθμαῦ, ἀριθμεῖν. τὸ ἢ γὰρ ἀριθμεῖν,
 ὑπὸ ψήφου λέγεται, οἶον ὅτι δ' ὕο, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἀ-
 ριθμῶν· τὸ δὲ σαθμαῦ, ὑπὸ ζυγῶν, ὡς τὸ εἶπειν τυχόν
 ἐσαθμήθη, καὶ ἐστὶ παλαιολαίας ὁλκῆς· μετρεῖν δὲ λέ-
 γεται, ὅτι μεδίμνω καὶ ἀγχείω τινί ἀρτίθεσθαι τι,
 ἢ δίδόναι, οἶον σῖτον μεδίμνω, οἶνον καὶ ἔλαιον με-
 τρηταῖς καὶ πλοχοῖς. Μὴ κακὰ κόρδ' αἰνεῖν.) μὴ
 κακῶς λῶρδ' αἰνε, καὶ ἀπὸ φαυλοτάτων τρόπων.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν.) ὁ μὲν πλοταρχὸς τούτους
 ὀβελίζει αὐτὸν εἰχους, λέγων ὅτι ἐποτε αὐτὸν γημέσθαι φί-
 λον, εἰ τ' ἢ φιλωθησομενίω· ἐκείνῳ δ' ἀναμύνει,
 πλοτὸν ἐτόρ' αὐτὸν φιλωθῆναι. ὅτι ἐστὶ δὲ ἱούρι, ἀλλ' ὅτως
 ἔχει

ἔχει τὰ ἔπη. τὸν δὲ φιλικῶς γνώμῳ ἔχοντα καὶ εἰ-
 δότα φιλεῖν, φίλει· καὶ ἄρ' πθισίον τι, καὶ δυόμι-
 λον γνώμῳ ἔχοντι, πθισίεσο, καὶ δυόμιλῳ ἴσο· καὶ
 ἄς δόμῳ ὅς κε δ' ὦ.) ὅς τις εἰ εἶχε δ' ὠρητικὸς λῶ, καὶ
 θυμετάδουτ'· καὶ μὴ δόμῳ, τὸν πύτῳ ἔναντίου.
 ἄς δόμῳ, καὶ μὴ δόμῳ, ἰωνικῶς ἐνταῦθα ἐγράφη-
 σαν· καὶ τὸ, δότῃ καὶ ἀδότη. ὁμοίως τούτοις νοη-
 τέον, ἄρ' δ' ὠρητικῶς γνώμῳ ἔχοντι, καὶ μὴ πιαύ-
 τῳ· δότῃς δὲ καὶ ἀδότης μικρὰ γράφεται· ἀπὸ
 πῶς δὲ ἐνταῦθα ἐξετάδυσαν. Δὴς ἀγαθὴ.) οὐ
 δ' εἶται ταῦτα ἐξ κηγήσεως καὶ ἐρμηνείας· σαφὴ γὰρ
 εἰσί. Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ.) ὅς τις γὰρ ἐδελευ-
 σίως δ' ὦν, ἡ ἀμ' μέγα δ' ὦ, χαίρει. Ὅς δ' ἐκεν αὐτὸς ἐ-
 λη.) ὁ δὲ ἐξ ἀναιδείας ἀφελόμενός τι, ἡ ἀμ' μικρόν
 ἀφελήτῃ, λυπεῖται ἢ ὅσον τὸν ἀφαιρεθέντα. πα-
 χνὸν γὰρ τὸ λυπὸν, ἀπὸ μεταφορᾶς τ' πάχνης, τ' λυ-
 πύσης τὰ λήϊα. Εἰ γὰρ κε ᾤ σμικρῶ.) κατὰ σκευὴ
 ζει, πῶς ὁ σμικρὸν ἀφαιρεθείς λυπεῖται· καὶ φησι, εἰ
 γὰρ κεν ᾤ σμικρὸν ὑπὲρ σμικρῶ ἐπάγῃς, ᾤ σιωχῶς
 ὅσον δ' ὦν, ταχέως μείζον γήυοιτο. Καταθείο.) κατὰ τὴν
 θῆς, τὸ δύκτιον ἀντὶ ὑποταπῆς. Ὅς δ' ἐπείον ἡ φῆ-
 ρει.) ὅς τις ὑπὲρ ἄρ' ἐφυπάρχοντι φέρει, ἐκφύξειτ' ἢ
 καυτικὸν ᾤ θερμὸν λειμὸν. Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κα-
 τακείμεν.) ὁ δὲ τὸ ἐν οἴκῳ ἐναπόθετ' ἢ ἐπισίῳ κα-
 πῶν, λυπεῖ ἀνέρας ᾤ ἄνθρωπον. Οὐκ ἐλτόρ) εἶν.)

κατ' οἴκους κρεῖττον εἶν' ἀρετὴ κηλὶα τὰ ἐτήσια τῶν
καρπῶν, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρεσι. χαλεπὸν γὰρ τὸ
μὴ ἀρκεῖν ταῦτα ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλ' ἐκ τῆς θύρας δε
καὶ ἔξω ταῦτα ὠνεῖται. Εὐλόγῳ μὲν παρεόντ' ὅ
ἐλέσθαι.) ἀγαθὸν γὰρ ἔσθαι καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀρκεί
μεν τῆς ἐτησίῳ τροφῆς, λαμβάνειν ὅτε δέησι.
λυπηρὸν δὲ δ' εἶναι τούτων μὴ ὄντων ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ ὅς ὀργασκείων καὶ τῆς ἐμπορίας συνεχέσθω
ἔξω ὠνεῖται. Α σε φράζεσθαι ἄνωγα.) ἀντίπῃσις,
ποδὶ ὡς σε βυλδύω καὶ νοθεύω βυλδύεσθαι. Αρ
χομὴν δὲ πίθος καὶ λήγοντ' .) ἐν ταῖς πατρίοις
ἐλλυῶν ἐορταῖς ἐτελείω καὶ τὰ ἀσκόλια, καὶ ἡ πι
θηγία, εἰς τιμὴν διονύσου, ρυτίσι τῷ οἴνῳ αὐτοῦ. ὅ
τὰ μὲν ἀσκόλια, τοιῶςδε ἐγίνετο. ἀσκόλις πεφνησ
μένους, ὅτι πυνδύματ' ὡς πεπληρωμένους, πινόντων καὶ
τὰ γῆς, ἐνὶ ποδὶ ἐφαλλομένων, ἄνωθεν ρύτων ἐφε
ροντο. ὅτι πολλάκις καὶ τοιῶς αἰνόντων, εἰς γλῶσσι πιπ
τον. ὅσοι δὲ ἐποίουν, ὡς ἐφίω, τιμῶντων διονύσου. ὅ
δὲ ἀσκόλις, δ' ἔρμα τράγου ὅσον. ὅ δὲ ἔραγ' ὅσον θαλ
λὸν ὅτι ἀμπέλου τρώγων λυμάνετο. ἡ πιθαγία
δὲ συμποσιακὸν ἢ συμπόσιον. ἀνέωξαντο γὰρ
τοῦ πίθους, πασί μετεδίδωκε τὸ διονύσου δωρήμα
τα. τοῦτ' ἐν καὶ ἐν ταῦτα λέγει. ἀρπωμασας τὸν πί
θον εἰς κῆρον τῷ οἴνῳ, σὺν μιᾷ τοῖς καὶ οἰκέτοις ἀ
πόλαβε, ἵαθεις γὰρ ὡς χελὴς μετὰ καταρχῇ, ὅξιν

νης κῶν καὶ ἐκτροπίας γρηήσεται, καὶ λῆγον δὲ δ-
 μοίως ἀχρηστον ἔσται· πῶς τούτοις δὲ καὶ ἡ τρυφή ὄνα-
 χλεῖ καὶ λυπεῖ. Μεσότης δὲ φείδου.) ὅτι τε ἀρίστους
 τότε ὁ οἶνος, καὶ ὅτι δ' ἐθ' ὅτι, μὴ πῶς τοι δ' ὄντος
 ἡδαιψέειν. ἄλλοι δὲ ἀλληγορικῶς, ὡς τῶν τριῶν ἡ-
 λικιῶν τὸν πῖθον φασί· παιδικῆς, ἀκμαστικῆς, καὶ
 γερωντικῆς. καὶ φασί, ὅτι πᾶς ὢν καὶ γερῶν, ἀπὸ
 λαυε τῶν τοι βίος ἡδ' ἔω. κῆρ δὲ τὴν ἀκμαστικὴν ἡλι-
 κίαν ὀργάζει. Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγασόλῃ ἔλα-
 πατάτω.) (ἄφῃ ταῦτα, ἐν οἷς μάλλον ὁ πρόκλος κα-
 λεῖ. σε νόον.) σοῦ τοῦ νοῦ. τὸ χῆμα ἀντίπῃσις.
 Πυγασόλῃ.) ἡ συλίσσασα καὶ κωσμέσασα τὰ πόδι τὴν
 γυνὴ καὶ τὴν ἑδραν μέρη, ζωνίοις, καὶ λοιποῖς. ἢ ἡ συ-
 λίσσασα αὐτὰς πυγῶνας, καὶ αὐτὰς πῆχεις, καὶ τὰς χεῖ-
 ρας, ποδιβραχιόνοις ἐδ' αὐκτυλίοις. Κωτίλλασα.)
 στολυλογοῦσα· κωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν, ὅθεν τὸ λάλος
 εἶναι, πῶς τε ἀνακρίνοντι, καὶ σιμωνίδῃ καλεῖται.
 Καλιῶν.) τὴν φωλεάν. νῦν δὲ, ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν
 οἶνον δ' κλεῖ. Φιλήτησι.) ἐλέπῃαις, ὑφαιρομένοισι τὰ
 ἀλλότρια, ἐπ' αἷσι κακῶς· πῶς τὸ φιλεῖν τὰς ἄτας,
 ἐπ' ὅθεν τὸ ἰ. ἢ πῶς τὸ φιλεῖν, τὸ ἀπαταῖν, ὅθεν τ' ἡ.
 Μουσολογῆς δὲ πᾶσις.) τὰ μὲν τοι πρόκλου ἕως τοῖς
 βυλομένοισι σινοπεῖν. ἐγὼ δὲ οὕτως σὶ φημί· πῶς αὖν ἐ-
 σας τὸν πέρσιον πόδι πολλῶν, παρακαλδύεται νῦν
 αὐτόν, καὶ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζειν, καὶ μὴ πολ-
 λαῖς.

1 Ω Α Ν. Τ ΟΥ Τ Ζ Ε Τ Ζ ΟΥ
 λαῖς. ἵνα μὴ ἐτρεφῶναι παῖδας καὶ ἐτρεφασθεῖς
 τέκων, λύπῃ αὐτοῖς γένῃσι, καὶ πρόωρον θάνα-
 ρον, λαθραίως τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων πῶς
 ἑαυτοῦ ἐκάστω τὸν τῆς βίου ὑφαιρομένον. ὥς ὁ
 ἀσώπου μῦθος τὰς δύο γυναῖκας εἰσαγεῖ, φιλό-
 κρανον ὀργασαμένας, τὸν μισαιπόλιον. μου-
 νογενὴς δὲ παῖς.) ἀντὶ τοῦ, ἐκ μᾶς γυναικὸς παῖ-
 δος. ἀδελφοί, ὁμογάστριοι. Εἰπὼν, ἀντὶ τοῦ ἔσω-
 σαν. Φορβέμεν.) ἀντὶ τοῦ τρέφεσθαι. Ως γάρ
 πλοῦτος ἀέξετο.) οὕτως γάρ, εἰ ἐκ μᾶς γυναι-
 κὸς ἔξει παῖδας, καὶ ὁ πολλὰς πλησιάζει, αὐξή-
 θήσεται ἢ πόδεσσι, συμπονέσῃ σοι καὶ τῆς γυναι-
 κὸς, καὶ τῶν τέκνων. Μεγαροῖσι, νῦν καταχερστὴ
 κῶς πᾶσαν οἰκίαν ἀπλῶς καλεῖ. λευκῶς ἢ μέγαρον
 λέγεται, ὁ πλῆσι καὶ ἐπίφθονος οἶκος, πρὸς τὸ
 μεγαίρειν, τὸ φθονῶ. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) οἱ πόδι
 πρόκλον καὶ ἀρίσταρχον, ἢ πλάταρχον, ἀδελφόν τόν
 φασὶ εἶναι, καὶ πόδεσσι. ἐγὼ δὲ φημί, λίαν καλίστως
 ἔχει αὐτὸ. οὕτω γάρ, μιᾶς γυναικὸς πλησιάζοντι, καὶ
 ὁ πολλὰς, καὶ οὐ παιδοποιεῖσιν σοι, αὐξήσεται
 σου ἢ πόδεσσι, καὶ ἀλύπτως αὐτῇ τῇ βιότητι συμβί-
 σαι διάγων, τελούτησιν γηραιὸς, καὶ οὐ πρόωρος.
 ὥς πορ εἰ πολλὰς πλησιάζον παιδοποιήσας, ὑφαι-
 ρεμένης σοι παρὰ μέρος τῶν πόδεσσι ἐκάστω σὺν
 καὶ ἰδίῃς περὶ, καὶ δαλῶ συμφρονῶν ὑπόστασις
 ἀλήθειαν.

θλίψεω, καὶ ὡμῶ διδύσῃς σε γήραϊ, καὶ ἐπὶ μᾶλ-
 λον αἰῶρα θανάτῳ, ὑδισυμβαίνει ἐκ θλίψεω. ἢ καὶ
 φαρμάκων ὑπὸ σκδύης γεγονότων, (κλωτυπουσῶν
 ἀλλήλοις τῶν γυναικῶν. Εὐτόρου παῖδ' αὖ καταλεί-
 πωμ.) ἀντὶ τοῦ τοῦ παῖδ' α, ἢ γὰρ εὖ παῖδ' ας (βλ.
 Βίῳ ἐάσας. Ρεῖα δ' ἐκ' ἐν πλεόνεσι.) καὶ πολλὰς
 παῖδ' ας ὁμογενεῖς γυνήσεας, καὶ ὅτως ὁλβος αὐ-
 τοῖς ἐκ τῆς εἰμαρμένης γυήσεται, δ'ηλονότι συμπο-
 νῶσιν ἀλλήλοις. Πλείων μὲν.) πλείονων μελέτη.
 πολλὰ μὲν δ' ἀπάνθ ποδὶ διατροφὰς ἐγγίνετο τοῖς
 πολὺ παισι. μεῖζον δὲ τὸ ὑπὸ γιγνόμενον κέρδιον, ἐκ
 τῆς ὀργασίας αὐτῶν. ποδὶ γεωργικῶν δὲ παῖδ' αὐμ λέ-
 γει, ὃ ποδὶ πολιτικῶν καὶ ἀσείων· ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ὑδὶ
 τὸ πλεῖστον, μόνον δ' ἀπάνθ πρῶτοι γίνονται. Σοὶ
 δ' εἰ πλῆστον.) σοῦ δὲ ἡ ψυχὴ, εἰ ὑπὸ θυμῷ πλῆστον
 καὶ ὡς τὸν τρόπον, ἐρδὲ καὶ πράττει, καὶ ἄλλο ἐπ'
 ἄλλο ὄργον ἐργάζεσθαι. ἐν τούτῳ δὲ εἰσβάλλει ὁ ποιητὴς
 καιρὸς ἐκάστοις προσφόρους διδάσκειν, ἀροτριάσει
 καὶ σπύρειν, καὶ ἀμείναι, καὶ τρυγῆναι· καὶ ἐπὶ ποδὶ
 ναυπηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν. Β Ι Β. Β.

Πλειάδων ἀτλαγνῶν.) τῶν ἀτλαντῶν θυγα-
 τῶν πλειάδων ὑδὶ τελευσῶν τῆς εἰῶαν αὐτῶν
 ἀνατολῆς, ὃ τὴν ἰσπερίαν, ἀρχεῖς, ἐπὶ ἀρχῶν τῆς ἀμει-
 νῶν. τοῦ ἀρότρου δὲ καὶ τοῦ ἀρότριάσμου, ἀπὸ κρινῶν πᾶ-
 λιν τὸ ἀρχεῖ, δ' υστερομελῶν, καὶ μελλουσῶν δ' αἰῶναι,
 τὴν

τὴν ἰσχυρίαν δὲ δ'ύσιν, οὐ τὴν ἰώαν. ἀλλὰ λεκτίον
 πρῶτον τὴν ἰσχυρίαν, εἴτα καὶ μαθηματικὸν τρόπον δὲ
 δακτίον μοι. τοῖς ἔρανθ' παιδ' ὅς ἱάπετο καὶ ἱλνυμέ-
 νης, ἢ Ἀσίας, ἢ ὠκεανῷ θυγατρὸς, γηυνῶνται (ὡς οἱ
 μυθογράφοι φασί) πτομηθεὺς, ὑπ'μηθεὺς, μενοίπιος,
 καὶ ὁ νῦν ἡμῖν πτοκείμηνθ' ἄτλας· ὅν καὶ μυθόδον
 ται, κίονας φέρειν μακρὰς, αἱ γαῖαν τε καὶ ἔρανόν
 ἄμφω ἔχουσι. τούτου καὶ πλειόνης ἢ ὠκεανῷ θυγα-
 τρὸς, γηυνῶνται θυγατρός· ἐπ' ἅ. ποῦ δ' ὦ φησι ἄρα
 τῷ ἐν τοῖς φαινομένοις, ὡς δ' ἐπὶ πως·

ἐπ' ἅ δ' ἡ τοι ταίγε ὑπ' ἑρῆδ' ἰω καλέονται,
 ἐξ οἷά ἐ πόρ' ἔδσαι ὑπόψαι ὀφθαλμοῖσι,
 Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαενώ τ' ἠλέκτρι τε,
 καὶ σερόπη, καὶ τηϋγέτη, καὶ πότνια μάϊα.

Ταύτας φησὶ τὰς πλειάδας, μετὰ τ' μητρὸς αὐ-
 τῆς ἢ πλειόνης, ἢ ἢ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἐνιαυτοῦ,
 ὡρίων ἐδῶκεν ὡς συγγήνοιο. αἱ τοῖς θεοῖς θυγάμε-
 ναι, πρὸς πλειάδας κηρήμεναι. Ζεὺς δὲ ἢ κακο-
 παθείας οἰκτείρας, αὐτὰς ἐν τῷ ζῶσαντι κατισέ-
 ρισεν. ἄλλοι δ' ἐπὶ τινὲς, δ' ὡδε καὶ θυγατράς φασὶ γε-
 νέσθαι τῷ ἄτλαντι, καὶ ὑὸν ὕαντα, ὅν ἐν λιβύῃ θη-
 ρῶντα ὅπως ἀνείλην. καὶ αἱ ἢ πέντε τὸν ἀδελφόν
 ὅσον θηρῶσαι, ἀπόλλυντο. Ζεὺς δὲ ἄστειρας ταύτας
 πεποίηκε, τὰς λεγομένας ὑάδας. ὡς τὰ ὀνόματα ὁ
 ἄσκραῖθ' οὐτῷ ἠοῖοθ', ἐν τῇ ἀστρικῇ αὐτῷ βί-
 βλῃ

Ελαθ' ἀσκει λέγων·

Φαισύλη, ἥ δὲ κρωνίς, εὐσεφανός τε κλῆμα,
Φαιώδ' ἱμερόεσσα, καὶ δυδ' ὥρη τανύπεπλο·
νύμφαι, ἃς ὑάδας καλέοσι φύλ' ἀνθρώπων.

C. mont' m. am
a' thronu
in Azaro. 4
a' solitiano in
p. 178.

Αἱ δὲ πλείαδ' οὐ πρῶτό πομπῃ, ὅπως κατ' ἐστρέβη
σαν· ἀλλὰ καὶ τὰ πόδι ἄτλαντο καὶ τὴν πύργον
καταστρέψιν, ἀλληγορία καὶ ἰσορία δέδοκε σαφῶς
εἶον. ἄτλας δ' οἷον ἀλληγορικῶς τόπον, ὃ ἄξων ὁ οὐρανὸς
καὶ διακρίνων τὸ ὑπὲρ γλῶ καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαί-
ριον· ἰαπετό, ἥτοι κινήσεως οὐρανοῦ· ὅτι καταρχὰς
συγκυμνῶν τοῖς πᾶσι τοῖς κοσμοῦ σώμασι, συ-
νέβη τὸν αἴρα καδ' ἐλλύσας, σφοδρὸς τῶν κινήσεως
τετυχηκέναι, καὶ ὅτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡ-
μισφαίριον, καὶ διακρίναι τὸ πᾶν. θυγατὸρ δὲ ἄ-
τλαντο, καὶ ὑάδ' οὐ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρον
τῶν ἄστρων, ὅτι μετὰ τὸ διορίσθαι τὰ ἡμισφαί-
ρια, ἐκ διακρίνω θῆναι τὸ πᾶν, οἱ ἄστρον ἐφάνησαν,
καὶ πᾶν τῶν ἄστρον τὸ σύνθημα. λίονας δὲ, ἃς ὁ ἄξων
ἄτλας κατέχει, ὁ βόρειο πόλο δ' οἷον, καὶ ὁ νότιο.
καὶ ταῦτα μὲν πόδι τοῖς σοιχάκοι ἄτλαντο, τοῖς
καὶ ἄξων. γεγονός δὲ καὶ τις λύβης ἀνὴρ μαθημα-
τικώτατο, ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθολύθη τὸν οὐ-
ρανὸν ἔχειν, διὰ τὸ ἀρίστως ἀστρολογεῖν, καὶ πόδι τῶν
οὐρανίων ἀκρίβειαν διδ' ἀσκειν· ὃ καὶ υἱοί, ἱερεῖς
καὶ υἱας καὶ θυγατὸρ, πλείαδ' οὐ καὶ ὑάδ' οὐ, καὶ
λαδελ-

λαδελφόταται· ὅς καὶ ἄς ἐν τοῖς ἄστροις σοφώτατος
 ὤμ, κατησείρισεν. ὥς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀστέρες
 ὡσιν ὀυσυνότατοι, ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν παλ-
 δῶν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις πρᾶμνοι τὸ ὄνομα, ἵνα πάν-
 τι αἰῶνι πριφερόμενον· ὡς δὲ καὶ μύριοι ἑτοῖροι πε-
 ποιήκεσαν, ὥς καὶ ὑπὲρ πολυαίαν ὁ κόνων κατὰσε-
 σης ἐπὶ Βερονίκης τὸν πλόημαμον. οὕτω μὲν ὅτω καὶ
 οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρες καὶ τὰ ἄστρα κατησεύθη-
 σαν· ὅ γὰρ αὖ ἐπειδὴ ἀκρῶν ὡς, κατὰ τινες τῶν
 ἔξω σοφῶν, ἀστέρες γηρώμεθα, ὅς ὁ κομινὸς ἀριστοφά-
 νης ἐμπέπαιχε· ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατὰ-
 σκονάζειν πρῶτον, τὴν τε ἰσορίαν τῆς πόλεως ἐπὶ δὴ
 ξεως τῶν πλειάδων ὑπὸ αἰώνων ὡς ἑτέρων πολλὰς γε-
 νιαῖς τῶν πλειάδων ὑπαρχόντων, καὶ τὴν ἐπὶ ἡλεκ-
 τρας πυράκτωσιν ἐν τῇ πορθέσει ἐπὶ τροίας, μετὰ
 ἐπὶ γηράς γηρομηνίας. μικρὸν δ' ἐπὶ φάμενοι, πό-
 τει πόθον καλεῖται πλειάς, καὶ πόρι τινων ἑτοῖρων
 βραχυτάτων, χωρήσουμεν πρὸς τὴν διδασκαλίαν
 τῶν ἀστροκόων ὑπὲρ πολῶν καὶ τῶν δ' ὕσεων. ἀρχαγγε-
 λος δὲ δυνάμεις ὅς τις ἰμείροισι τὰς πλειάδας μα-
 θάνειν, ὥς ἐπὶ τὰς μέσας, πρὸς ἑτέρω ἵνα προκλῶ· ὅ-
 δ' ἐν γὰρ ἡμεῖς τοῦτον λάβρομ, ὅδε σόφον ὑδισάμεθα,
 ἀλλὰ σαφές τε καὶ συνήθιστον ἐπὶ ἀληθείας ἐχόμενον,
 εἰ μὴ πον ἢ ψεύδῃ ἢ τινὰ ἰσορίαν ἐλέγχομεν, ἢ διορ-
 θοίμεν, ἢ τι μυθῶδες ἀληγοροίμεν, ἢ ἀτίχως γε-
 γραμ-

γραμμῶν τεχνικῶς διαγράφοιμιν· οὐ μεταφρῶσις
 λόγων συνηθείαις, ὅτι κῆρυξ ῥημάτων, ἀλλὰ σαφεὶς
 πόδι πεζίᾳ τῇ λέξει, ὡς ὁ διδασκαλικὸς λόγος πρὸς
 καλῶς λέγεται. Πλειάδων λέγονται, ἀπὸ πλειόνης ὅτι
 αὐτῶν μητρόις· ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας αὐτὰς γενέ-
 ναι, φθγγούσας τὸν ὠρίωνα. ἢ πρὸς τὸ εἰς πολλὰ χη-
 σιμὸν ἔχει σημαίνον καὶ γὰρ θέρεος, καὶ ἀπὸ ὅτι ἢ ὅτι πλη-
 σίον ἀλλήλων κείνται, πόδι τὸ λαὸν κέρας τοῦ ταύ-
 ρου. λήθη καταχέθεις ὅτι πόδι ὑάδων γραφείν, εἶπον
 τὰς πλειάδας πρὸς τὸ λαὸν κέρας λεῖσθαι τοῦ ταύ-
 ρου· ἵστοι δὲ, ὅτι αἱ ὑάδων κείνται πόδι τὸ λαὸν μέ-
 ρος τὸ ῥηθῆναι. αἱ δὲ πλειάδων, πόδι τὸ ὕψος τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύρου, ὅπου ἡμίτομον ὄσιν. Ατλαγεννάων.)
 οἱ πόδι τὸν πρόκλον γελοῖον φασί, τὸ ἀτλαγεννάων,
 ἀτλαντογεννάων λέγοντες εἰς δέον. ἐγὼ δὲ φημι κα-
 λῶς ἔχειν ὅτι ἀμφοτέρῃ. κλίνε· γὰρ ἀτλας ἀτλαντός,
 ὅτι ἀτλας ἀτλας, ὅς ἐστι τὸ ἀτλαγεννάων. Επιτελλομι-
 νάων.) πρὶ ἀνατολῶν ὅτι δ' ὕστερον ἀστρικῶν εἰπεῖν ὡς
 μνησθῆναι μοι, δέον μοι πρῶτον κεφαλαιωδῆσειον καὶ
 σωτόμως ἐκθεῖναι τῇ πᾶσαν ἀστρονομίαν, ὅτι τῶν ζώ-
 διακῶν λοξοκινήται κύκλος, ὅς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον
 κινεῖται. Ἀστρονὸν ὑπάρχουσι τμήματα δύο καὶ δεκά, ὅτι
 καὶ ζώδια καλεῖνται. ὧν τὰ ὀνόματα, κριός, ταῦρος,
 δίδυμοι, καρκίνος, λέων, πρῶτος, ζυγός, σκorpίον,
 τοξότης, αἰγόκερως, ὑδροχόος, ἰχθύς, ὅτι ἐκείνη ἡ τῇ
 ἐπὶ αὐτῷ

ἐπὶ τὰ ὕψη ἀνέωρον ζωνῶν, ἃ καὶ σφαῖραι καλουῦνται, ὡς
^{ἐν} λέγεται τῷ πλανωμένῳ ἀστέρι. ἐν μὲν τῇ αὐτῇ
τάτῃ καὶ πρώτῃ, κρόνθ. ἐν δὲ τῇ δευτέρῃ, ζδύς.
ἔπειτα ἀρῆς, καὶ μετ' αὐτὸν ἡλιθ, εἴτα ἀφροδίτη,
καὶ μετ' ἐκείνῳ ἐρμῆς, ἡ δὲ σελλιώη πάντων ὑσδρά
καὶ κατωτάτη. πλάνητος ὀνομάζονται, ὡς ἀπὸ δυν-
αμῶν ἐπ' ἀνατολὰς λινδόμενοι, ὁρατοίως τῇ λινῇσι
τοῦ ὕψους. ζώδια μὲν, ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς, εἰσὶ δ' ὡδεκα· πλάνη-
τος δὲ ἀστέρος ἐπὶ τὰ ἄστρα δὲ ἀπλανῆ, λῦ, ἀρκτθ
μεγάλη, περκύων, ἀρκτθ μικρά, ἱππθ, ὄφις, ἀν-
τὸς, δελφίς, οἰσὸς, κρασιέπεια, λαγωός, πόρσεύς, λῖ-
πρς, ἀνδρομέδα, αἰεὶων, ἡνιόχθ, κύνταυρθ, κόραξ,
ὑδροθ, αἶψ, λύρα, δράκον, ἐν γόνασι, σέφανθ βο-
ρρθ, ἀργώ, σέφανθ νότιθ, ἡριδιανὸς ποταμός,
πλειάδων, θυμιατήριον, ὑάδων, ἀρκτοφύλαξ, ὃ καὶ
βοώτης· ὄφιςθ, κηφύς, κύων, τόξον, κύκνθ,
πρατήρ, ἰχθύς, δδύμα· ταῦτα πάντα τὰ ζώδια καὶ
τὰ ἀπλανῆ, καὶ οἱ πλάνητοι, διττὰς ποιοῦνται ἀνα-
τολὰς τε καὶ δύσεις. μίαν μὲν, ὡς σὺν ὅλῳ παντὶ ὕ-
ψει ἀνατέλλουσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τοῦ ὑπο-
γείου ἡμισφαίριος εἰς τὸ ὑπέργειον· καὶ πάλιν, ἀπὸ τῆς
ὑπεργείου εἰς τὸ ὑπόγειον δύνουσιν. ἐτέρων τε δύσ-
σουμένων ἀνατολῶν τε καὶ δύσεων ποιοῦνται, σὺν
ὅλῳ ἡλίῳ κατ' ὁριζῶσιν κύκλον. ἀνατολῶν, ἑωῶν
καὶ ἑσπερίων, καὶ δύσεων ὁμοίως. τίνων δὲ αὐταί, ὡς
πῶς,

τὰ φα-
νόμενα

ἥως, καὶ πότε γίνονται μάθαινε. ὅταν τις ἄσκη, ἢ
 ἔσθον, ἐν ταῖς ἡγουμενίαις καὶ πρώταις μοίραις τι-
 τὸς ζωδίου ἐνσταίη, ἄσπορ καὶ δεξιάς ἐ' ἀνατολικὰς
 λέγουσιν. ὁ δ' ἥλιος πωδραμῶν ταύτας ἐν ταῖς
 ἐπομενίαις, καὶ μετ' αὐτάς ὅσιν, ἄς καὶ ἀριστεράς ἐ'
 δυτικὰς καλοῦσι, πηντικαίδεκα μοίρας ἀπέχωρ
 τοῦ ἄστερος, λέγει. τότε ὁ ἄσκη ἐώαν ἀνατολίῳ πρὸς
 τὸ ἥλιον ἔχει. ἀν' δὲ ταῖς πρώταις μοίραις ὁ ἥλιος ῥέ-
 χη, ὁ δ' ἄσκη ἐν ταῖς ἐπομενίαις ἐ' πωλαβῶν, κτώας
 μοίρας τοῦ ἥλιου, τότε λέγεται ἐσπερίαν ἀνατολήν
 πρὸς τοῦ ἥλιου ἔχει. δ'ύσις δὲ ἐώα ὅσιν ἄσκη, ὅ-
 ταν ἐν ταῖς ἡγουμενίαις ὁ ἄσκη φαίνη, ἐν δὲ ταῖς ἐπο-
 μενίαις ὁ ἥλιος τρέχη, ἀφιστηκὼς τοῦ ἄστερος ιδ', ἢ
 ιγ', ἢ ἐλάττωνας μοίρας. δ'ύσις δὲ ἐσπερία, ὅταν ὑ-
 πάρχη τὸ ἀνὰ πάλιν, ἐν ταῖς ἡγουμενίαις ἢ μοίροις
 ὁ ἥλιος τρέχη, ταῖς ἐπομενίαις δὲ ὁ ἄσκη ιδ', ἢ ιγ',
 ἢ καὶ ἐλάττωνας μοίρας ἀπέχωρ τοῦ ἥλιου. αὐτοὶ εἰ-
 σὶν αἱ ἀνατολαὶ καὶ δ'ύσεις. σπειγμὸς δὲ καὶ ἀκρῶ-
 ροίαις, καὶ σιναφάς καὶ πήξεις, καὶ κολλήσεις καὶ
 ἐπιμβάσεις, καὶ τὰ λοιπὰ χήματα τούτων, ἐὼ λέ-
 γειν, ὡς πῶδε τῆα. ἢ ὑπὸ πολλὴν δ'ὴν πλειάδων γίνεται,
 ἀπὸ μαίεος ἐνάτης, μέχρις ἰονίου κγ'. ἢ δὲ τούτων δ'ύ-
 σις, ἀπὸ ὀκτωβρίου π, μέχρι δεκεμβρίου ἐνάτης, σαφῶς
 καὶ ἰατρικῶς. μαθηματικὸς δὲ ἀκραιβέστερον ἐμπρο-
 σθε μαίης. τὸ ἀρχεῖσθαι, καὶ πᾶν τὰ τὰ ἀπ' ἐμφατά,
 ἐν τῇ

ἀντὶ πῶσα κτιοῦ τίθεισιν ὁ ποιητής, ἢ νοεῖται ὑπὸ
 πάντων τὸ θέλει οἶον, θέλει ὀργάζεσθαι, θέλει σωεῖν, βοῶ
 τῶν, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀμνησθ, ἀσπόμεσθ ὅτι οὐδὲ
 ἀσπόμεσθ. ὁ ξυπνός δὲ, αὐτὸς χρόνος διαγράφει. τὸ
 ζῶδιον ὃ ἡλιθ πρὸς τέλος φθάσει. σινηγίζουσι δὲ
 αἱ πλησάδου, ἐπεὶ δὲ ἡ μετὰ τὸν κελὸν ὁ ταῦρος ὅτι οὐδὲ
 ὅτι τῇ ζώνῃ αὐτὰ κείνται, πάντες ἀμαυροῦνται τοῦ
 ἡλίου σινηγίης πρὸς βάλλοντες αὐταῖς. τὸν γοῦν
 ὅλον ἀπείλιον μίῳα διέρχεται τὸν κελὸν. ἐν γοῦν
 ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀνατολαῖς τοῦ μίῳος ὅ-
 σαις, ὅς σινηγίης ὄντες τῷ ἡλίῳ αὐταῖς, ὑπὸ τοῦ
 πλείου φωτός ἀμαυροῦνται. ἀφ' οὗ ἡ τελειώσει τὸν
 κελὸν, πρὸς βάλλει τοῦ ταύρου, ἢ τὸ μᾶλλον ἀπαντα· ὁ
 δὲ μᾶλλον ἔχει λα. θ' γοῦν, καὶ λα, μ. μεθ' ὃ δὲ τε-
 λειώσει τὸν μᾶλλον, καθ' ὃν κατέρχεται τὸ τοῦ ταύρου
 ζῶδιον, πρὸς βάλλει τοῦ διδύμου, κατὰ τὸν ἰουῖον
 μίῳα. διελθὼν δὲ τὸν ταῦρον, καὶ σινηγίης τὰς
 πλησάδας, καὶ πρὸς βάλλοντες τοῦ διδύμου ἢ τὸν ἰ-
 νιον, τότε μὴδ' ἑνὸς ἐμποδίζονται ἐκείναι ἀνατέλλου-
 σι, ἢ τὸ ἰνιον μίῳα, καθ' ὃν ἀρχονται δεῖξιν. καὶ
 μᾶλλον ἡναντίως ὅς φασί, τῇ τ' τζετζε δὲ κηγήσῃ.
 Γληκιάδων ἀτλαγρονάων.) καθ' ὃν γὰρ καιρὸν ἦν
 τὸ ἀφ' ὅτε αὐτῶν, ἢ γοῦν τ' ὁκτώβριον ἢ νοεμβριον μῆνας,
 τότε κυρίως ἀνατέλλουσι. ὑπὸ τὴν γὰρ, ἢ μετὰ τὸν ἡ-
 λίου δύσεως ἔλλαμψις τ' ἔσται. αὐτὸς γὰρ ἢ τὸν και-
 ρόν

ρόντον ἀρότον, ἤγουν τὸν ὀκτώβριον καὶ νοέμβριον
 μῶνα, ἀνατέλλουσι ἀφ' ἑσπέρης, μετὰ τὴν ἡλίου δύ-
 σιν· ἡ δὲ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους, τὸν ἰουνίον καὶ τὸν ἰού-
 λιον, ἀνατέλλουσι ἄρ' πρωί. Α δ' ἡ τοῖς νύκτας τοῖς
 ἡμέραις.) μὲν νυχθήμερα. πρῶτον καίτοι ἐν τῷ ζῶ-
 σι καὶ κύκλῳ, ὁ καιρὸς. μετ' αὐτὸν, ὁ ταῦτον· μετὰ
 τὸν ταῦτον, ὁ διδύμῳ. ἐν τῇ μέσῃ δὲ τοῦ ταύρου, ἡ
 ἡγουν ἐν τῇ ζώνῃ, κείνται αἱ πλείους αἱ αἴετες, αἱ τινες
 λέγονται καὶ κοινῶς ἑξάστερον. ὁ δὲ ταῦτον ἔχοντα
 τισι, μέχρι τῆς μέσης πόδας μὴ ἔχειν. ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ
 λιὸν ἐν τῷ ζῶσι τοῦ καιροῦ, καὶ διερχόμενον αὐτοῦ,
 ἡ δὲ μῶνα δὲ ἀπρίλλιον αὐτὸ διερχεται, πρὸς βάλλει
 τῷ ταύρῳ ἡ δὲ μάϊον ἅπαντα, καθὼς πρὸς πομπῇ.
 Χαράσσομεν οὖν σιδήρεϊ.) ὑποθέμενος ὁ ἡσίοδος τῷ
 πύρρῳ δὲ ἀναβλῆς ὁ δὲ οὕτως τ' πλησίον, εἰδέναι θῆ-
 ρος καιρὸν ὁ ἀρότον, ἐπεὶ δύσχερης ἡ τέτων γνώσις
 ἰδιώτη ἐδόκει ἀνδρὶ, ἀφιστέρως νῦν ὁ δὲ ἰδιωτικῶς
 τὸν πρὸς αἶγαν, δέκνυσιν αὐτῷ τὴν τ' πλησίον
 δὲ ἀναπλῆν, λέγων τότε αὐτὰς ὑπὸ τέλει, ὅτε οἱ
 γεωργοὶ χαράσσοι καὶ συμῶσι τὰ θρόνα, καὶ
 πρὸς θερισμὸν ὑπὲρ πίτρου. δὲ ἀμήτου, ὅκ δὲ ἀρό-
 τον ἐπὶ κατάρχεα, ὅπως δὲ τ' ἐλπίδα τ' κέρδος
 πρὸς τῇ πρὸς γεωργίαν αὐτὸν, ὁ ἀργὸν φύσας
 χάνοντα, ὁ νοθεύατορ. ὅπως πεδίων πέλε νόμος.)
 πρὸς αἶγαν πᾶσαν πρὸς αἶγαν τ' πύρρῳ, φησὶν ὅτι τῇ

γεωργίας νόμος ὅστις, ἀροτριαὺν πλειάδ' ὅ * , ἀμαῦν δὲ
ἀνατελούσης, ἡδὺν ἢ πρᾶδακλασίῳ καὶ ἀμμόδ' αἰ
καὶ λιπιδόγειο τινὲς κατ' οἰκῶσι χώρα, ἡδὺν ἢ μεσο-
γείῳ καὶ λιπιδᾷ, καὶ μακρὰν ἀπεχούσῃ θαλάσσης.

32 Γυμνὸν σπείρειν.) γυμνὸν ἀμαῦν, γυμνὸν δὲ βιω-
ταῖν, καὶ ἀροτριαῦν. ὅσοι δ' ἐφκοι, πρῶτον πόμηνον αὐ-
τὸν πρὸφθαίνει τὸν χειμῶνα, καὶ πρὸ βράζειοιτα. ἢ
ὡς αὐτὸς ὅπως ὀυρῶσας, καὶ γηναίως ὀργάζονται. Τὸ
εἰ χώρα, καὶ τὸ, ὡς τοῖς ἐκαστῶν ἀέξεται, ἀντικρὺς
αἰρεχελία καὶ φλυαρία ὅστις. Μὴ πως τὰ μεταξὺ
χατίζων.) μὴ πως μὴ ἔχωμ ἢ τοῖς μέσῳ τοῖς λαοῖς,
πρώτης, πτωχούτης, ἢ δίκῃ πτωχὸς γυμνὸς καὶ πε-
ριδεὴς πορεύει, πρὸς αὐτὸς ἀλλοτρίους οἴκους. Εἰσδύ-
σῃ.) πρῶτα καὶ ἡδὺν χάρις πρῶτον, ὅτι ὡς μετρή-
σῃ μέτρῳ τινὶ καὶ μεδίμνῳ. Θεοὶ δ' ἐτεκμήσαν-
το.) οἱ ἀστέρες, ἢ τὰ σὺνχεῖα νῦν θεοί. ἐκ γὰρ τῶν ἀστέ-
ρων, τὰ ὅτι γεωργίας ὀργα, καὶ τὰ λοιπὰ ὀργάζομε-
να τεκμαίρομενοι. Εἰσάσῃ.) μάταια, ἀπὸ τῶν γεω-
ργῶν, οἱ τινὲς ὥσαντο καὶ παραδραμόντο τὸ
δ' ἐπὶ ἔτῳ γεωργίαν, ἢ φυτεῖαν, ἢ ἐτόροις ἡσὶ τοῖς
ποῖς ἐβλάβησαν. Οἶνον μὲν πρῶτα.) παρακε-
λεύεται τοῖς ἀδελφοῖς, πρῶτα μὲν οἶνον φροντίζειν,
ὡς πρὸς ἐξόντ' ὅτι καὶ αὐτὸν, καὶ τὰ καταθνήσκοντα.

Γυναικὲ τε λιπιδῶν καὶ ὀνητῶν.) ὅ γαμετῶν. ἢ
τις ἢ τοῖς βυσίμ' ἐποιτο, κτᾶσθαι φκοι ἡδὺν διδύτε

ρου λόγῳ· ὅπως, τὰ ἐλ' ἀγροικικῆς οἰκίας συνέχῃ, σὺ
 παιδοποιός, λάτρεις δὲ οὐσα γυνή. Χρήματα, τὰ
 γεωργικὰ τῶν γεωργικῶν ὀργαλείων, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἀρμύνα καὶ ἀρμόδια, ἵνα μὴ τὸ πρέπον τῷ ἀκρόειον
 τα, ποιήσασθαι, καὶ ποιήσῃς ἐν τῷ οἴκῳ σου. τὸ ἀρ-
 μύνα δὲ καὶ πᾶν ἀπὸ τῶν ἀρμοζόμενα γεγονός, φιλοῦ-
 ται, ὡς συγχοπῇ αἰολικῇ. πάντα γὰρ τὰ τιαῦτα,
 ἐντελῇ μὲν ὄντα δ' αὖτις, συγχοπῇ δὲ φι-
 λούται. ὡς τὸ, ἀλλόμηνθ' ὁ πικρὸν, καὶ ἀρμοζοῦ-
 νθ', δ' αὖτις ἐφαρμοζόμενθ' γὰρ φαρμῶν, καὶ
 καταλλόμενθ'. ὡς ὁμορθ',

ἢ τε καταλλομένη, ἵσκει' ἑα πόντον ὀρίνει.

τὸ δὲ ἀρμύναθ', ἢ ἀλλόμηνθ', συγχοπῇ αἰολικῶς
 φιλοῦται. ὡς νῦν τὸ πάντ' ἀρμύνα. καὶ παρ' ὁμή-
 ρῳ, ἐπ' ἀλλόμηνθ' ὁξεῖ δ' οὐρεῖ. ἢ δ' ὡς πᾶσι βίβλιν.)
 πᾶσι τρέχει δὲ ἢ ἀρμόδιθ' ὡς ἐκάστοις, νῆατῳ, αὐ-
 ρῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς. μινύθει.) σμικρύνεται, ἐλατ-
 τότεται. μινυός γάρ, ὁ μικρός. Μὴ δ' ἀναβάλλε-
 σθαι.) μὴ δ' ἀναβάλλεθ' ἵνα ἐπετίθῃ τὴν σήμερον ἡμέ-
 ραν τυχόν, καὶ τὴν αὔριον, πᾶσι τρέχωμεν μέχρι ἐλ' τοῦ
 μελῶς ὅπως καὶ πρώτης, ἢ τοῖς ἐλ' ἀρχιμελῶς· ἐκ δὲ
 τ' ἐνός ἐνὶ γεγονός τὸ ὅπως, ὅπως διπλασιάζει τὰ δ' ἑ-
 νῶν, καὶ φιλοῦται, ὡς αἰολικῶν. ὁδοῖται γὰρ οἱ αἰολεῖς.
 ἔτι περὶ τὸν.) ὁ μετὰ πᾶσι βρομῶν τὸ ἀρμόδιθ' αἰετῶ
 ὀργαζόμενθ'. ἀρίστως δὲ καὶ λυγρῶς τὸ ἐπὶ τοῖς ἐν

ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πρῶτα κῆται, καὶ ὅχ' ὡς πόρ' ἐν τοῖς ἄλλοις κατεχῶν
 πρῶτον. Καλὴν.) νῦν τὸν οἶκον. οἱ γὰρ πα-
 λαοί, πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι οἰκίας, κάλως ἀρδύοντο
 ἐν πονι ἀρχαῖς, καὶ τοὶ πρῶτοι πάντες ἀνῶθεν
 σκλῆντ' ἐν βίῳ διέζων. ἅ' ἄρ' τοῦ κάλου, τὸ ξύ-
 λον, καλὰ. ἡμος δ' ἡ λήγου μὲν.) μετὰ τὸν και-
 ρὸν τοῦ θείου, καὶ τ' αὐτοῦ, δι' ἃς κ' νῦν καὶ τὸν
 ἐν ὑλοτομίας καιρὸν. καὶ φησι, ἵνα φθινοπωρὶς
 ἐν ὑλοτομίας καιρὸν. καὶ ὁ ἡλιος τὸ πολὺ τοῦ ἡλίου
 ἰσημερία γινώσκειται, καὶ ὁ ἡλιος τὸ πολὺ τοῦ ἡλίου
 πρὸς τοὺς ποιῶν τὸ καύματ' ὁρᾷ, ἐκτετ' ἡ καὶ
 φλὴ ἡμῶν τοῦ ἡμέρας πλείονι ἐσηκὼς ἡμερᾶς
 τι, ὡς πόρ' ἐν τοῖς θεοῖς καιρῶν ξηραίνων ἡμᾶς ταῖς
 ἐκτίσει αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε τὸ πλείον ὅσον ὑπὸ γλῶ, ὁ
 μικύνει τὰς νύκτας, ὀλίγον δὲ τὸ ἡμέρας ὑπὲρ κῆ-
 φαλῆς ἡμῶν ἐσηκε, τότε ἀρίστως ὅσον ὁ ἡμέρας ὑπὲρ κῆ-
 καιρὸς. ἔσσηπ' ἡ γὰρ τὰ τότε τμηθέντα ξύλα πρὸς
 τοῖς, ὡς ἐξηκμασθέντα τὸ πολὺ τὸ ὑγρόν τ' ὡς
 γὰρ ἄμετρος ὑγρότης σῆψιν ἐκ σκώληκος ἐμποιᾷ,
 ὡς ἡ θερμότης ῥῶσιν καὶ θυωδίαν. καὶ ὡς ἰδῆν
 ἔξειν, ἐκ τῆς ἐλωδῶν καὶ καθύστερον πόπων, καὶ
 τῆς θερμότης ῥῶσιν καὶ καθύστερον πόπων, καὶ
 σῆψιν καὶ κύνωπας, καὶ μήλας, καὶ σκώληκας, καὶ
 ποικῶντα γινῶν. ἀεγυπῆ δὲ δὴ τὸ θερμότητα, καὶ
 θυωδία καὶ ἀρωματισμὸν μήτης καδίσταται. καὶ
 τοῖς ἀνδρωπίνοις δὲ σώμασιν ὑπάρχει τὰ ὅμοια. καὶ
 μὲν

μὲν γὰρ σωμασκίοι, καὶ παλίοι, καὶ κἀδυχοί,
 ἀποφορὰν ἀφόρητον ὄζουσι, καὶ μᾶλλον ὅν διερεῖ καὶ
 μύρου χριώμενοι, δυσωδ' ἐσθροὶ γίνονται. οἱ δὲ δορ-
 μοτόρας καὶ ξυροτόρας καθιςθηκότου ἐλκράσεως,
 οἱ μὲν ὅν τρεῖς καθιςθηκότι καὶ μέσῳ πεταχάται,
 μήτε μὲν ὄζοντόν, μή τε μὲν δυσωδ' ἰάζοντόν. ἔ-
 νιοι δὲ καὶ ἀρώματ' ἐκ τῶν σωμάτων ὁσμὴν ἀρ-
 πνίσσιν, ὡς πορὶ οὐρόφρασ' ἀλέξανδρου λέγει τὸν
 μακιδόνα· καὶ ἡμῖν πολλάκις τις δεικνίσκον, ὡς
 ὁ κεχημνίοις ἀρώμασι, καὶ ποδὶ χρίσει τὰ ὅντος, καὶ
 τοι γε μηδὲ λούβοις κεχημνίοις, εἰ μὴ πρὸ μετ' ὅντιον
 τὸν, καὶ δύο καὶ τρεῖς. Ημῶ.) ἡνίκα. τὸ ἡμῶ
 φιλοῦται παρὰ τοῖς ἴωσι, καὶ ὅχ' ὑποτάσσει. πα-
 ρὰ δὲ ἀπὸ τοῖς, καὶ διασυνέται, καὶ ὅτε καὶ ὁ κρη-
 ῖς ὑποτάσσει παρὰ τοῖς ἀπὸ τοῖς. καὶ τὰ δ' ὀνόματα
 πρόσωπα τῶν παθητικῶν, γραφεῖ * διφθιγγ, πῶ-
 σμαι πῶσει, ὄψομαι ὄψει, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν αἱ
 εἰς γείφους τῶν νοημάτων συντεθέντων γραμματι-
 κοί, καὶ τὸ ὀρθὸν τῆς τέχνης τοῖς αὐτοῖς φλυαροῖς
 σώμασι ποδὶ φθείραντόν, καὶ μὴ τὰς διαλέκτους
 εἰδότην, ψυχὰς παρὰσημειώσεις παρὰσημειώ-
 σαν· πᾶσι τῶν δ' ὀρθῶν πάντων. ἐκεῖνοι γὰρ
 πᾶν ἀπαρέμφατον, ἥτα γραφοῦσι. τὸ δὲ συνώ-
 πητον καὶ ξυνώτατον παρὰ πᾶσι μεγάλα, παρὰ
 ἐμμελῶσι δὲ μικρά, διὰ τὸ μετὰ β' ὅν ὅν, τὰ

136 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

αἰολικά ταῦτα ἐκφέρεται. τὸν ὅρον δὲ, καὶ τὸν γὰρ
 ὅμοιος αἰολικῶς μικρόν, ἀπικῶς δὲ μέγα. οὐ-
 τὼς ἔδει ταῦτα διδάσκειν. ἀμαθείς δὲ τῶν διαλέκ-
 των, ὡς ἀληθῶς γραμματικῆς ὄντος, οἱ τῶν νο-
 μάτων πλοκεῖς ἐπαινεύμενοι, τοῖς βατράχοις ἑρμαι-
 νάσοις καὶ ἀνοήτοις παισὶ τικῶτα ζηζάνια δύσα-
 ντόσ' αὐτὰ τῇ τέχνῃ πρεμφύτουσαν, ὅτι ταύτῃ δὲ
 φθόρου, μὴ γινώσκοντες εἰπεῖν, ὡς ὁδοῖ ἰωνικῶς ὅτι
 ἡράφι, ἐκείνο δ' ἀπικῶς, ὅτι τότε ὅτι κοινῶς δὲ,
 ἀλλ' ἢ μόνον λοξόσεως ὅτι γριφόσεως τῶν λόγων φρον-
 τίζοντος. τοιαῦτα καὶ πόδι τῷ μετρικῷ τέχνῃ
 συμβήσεται, ἀλλήν' ἄλλως τῶν νῦν μετρικῶν, καὶ μὴ
 ὡς πάλαι σοφῶς, τοῖς διχρόνοις καὶ τοῖς ὀνόμα-
 τι λεχημελίων, καὶ γραφόντων διθυραμβικά τε καὶ
 κέπηλα, καὶ γραμματικῆς ἀκρίβειαν, καὶ ὅμως τοῖς
 νῦν καπῆλοις τιμώμενα. καπῆλος γὰρ καλῶ, καὶ
 ὡς νῦν πρᾶδωας δύνοντας ἐν ταῖς βασιλείαις αὐ-
 λαῖς, ὡς ὑπαγομελὲς θωπείαις. καὶ τὰ κέπηλα, τῶν
 συγγραμμάτων ἀκρίβειά τ' ὡς μὴ ἀκριβειάζοντος
 λείπεται, ἀλλ' ὅτι ἀναχοῦ, μάλλον δὲ πανταχοῦ, καὶ τῶν
 τέχνῃ γεγραμμένων ὁρίζοντες. ὡς οἱ πάλαι
 τῶν δειπιδῶν κέπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγ-
 γραμμάτων ἀρχύλου πρεκείναντος, τὸν μακρόν
 αἰῶνα τοῖς σοφῶν ἀβελτηρίας πρᾶσσαντος μαρ-
 τυρεῖ. ὁρίζονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρω συγγραμ-
 μασι

μισί μέχρι τῆς νύκτος. οὐδὲ πιδίω γὰρ πῶς κεκοιμήτοί τις αἰ-
 χύλου, ὡς κάπνιστον, καὶ τούτοις συμποσιάζοντες,
 καὶ ἀγοραῖον καὶ εἰρώνα. αἰχὺλῳ γὰρ ἀρχιεὺς ἐὼν,
 καὶ σοφός, καὶ βασιλεὺς γῆρας εἴλκε σειράν. καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς στρατηγῶσι, τὸν ξίφει κατὰ νουμάχισαν.
 καὶ ἡ πείρα νενίκηκε. καὶ συμποσίωμ, καὶ ἀγῶν ἐκ
 τὸς ἡμέρας. καὶ ἀθώπουτο, ἐπὶ τὸ δὴ γῆρας ἐν πάσι τῶν
 ῥῶν· ὅθεν τῇ δὴ γῆρας καὶ τῇ σοφίας παρ' ἐκείνων
 τοιαύτῳ ὑπέχετο τὸ δίκαιον. ὡς καὶ πρὸς αἰχύλου
 τῇ ἀληθείας ὁ τραγικὸς φερόμενος, δίκας δ' ἐτίθει,
 ζήμιαι χιλιάδας δραχμὰς· ὅτι μιλίοντος πρὸς πόρ-
 σῶν γεγραφῆκεν ἄλωσις, ἐπὶ τὸ θέατρον πρὸς ὀλοφύρ-
 σεις ἐκίνησεν, ὁμοίως καὶ πίνδαρος, χιλίας δραχ-
 μὰς δ' ἐτίθει θηβαίοις, ὅτε τὰς ἀθλῶν ἐλλάδ' ἡγε-
 γραφῆκεν ὁ βραβεῖον. τοιαῦτα πρὶν τε καὶ νῦν τῇ ἀθλο-
 ποδοσίας ἐπὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. (Οἶος ἡλίοιο.)
 τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν λοιποῦς τῶν ἀπλανῶν ἀσ-
 τέρων· ὅ μιν, ὑπὲρ τὸν οὐρανόν, ὁ γὰρ οὐρανὸς εἰς νυχθί-
 μιον διάστημα πόδις περιφέρεται, ὅθεν ὁ ἥλιος ποδὶς ἐνέ-
 ται ἑνιαυτῷ. τοσούτον ὁ ἥλιος τῷ οὐρανῷ μὲν βρα-
 δύτορος, κρόνον δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀστέρων ταχύτε-
 ρος. κρόνον μὲν γὰρ τριάκοντα ἔτεσι ποδὶς ἐξέρχεται
 τὸν οὐρανόν, ἡμετέραν νυχθιμερίαν ποδὶς περιφέρεται.
 Ζεὺς δὲ ἔτεσι 12. ἀφ' ἧς, ἥλιος, ὡς ἔφην, ἑνιαυτῷ.
 ἀφ' ἧς δὲ 120. ἔρμης ἑνιαυτῷ, ἢ μάλλον μισὴν

ἐκτός. ἢ δὲ σελήνη, ἐνὶ μόνῳ μῶνι. ἡλιος δὲ δα-
 σνύεται.) ἅλιος γὰρ τις ὅστις, ὡς ἀπὸ φιλίας ἔχωρ-
 τὴν ἀναψιν. ἢ ἅλιος δὲ φιλοῦται. τὸ γὰρ αἰετὸς
 φωνήεντος ὄντα κατὰ διάστασιν, ἡλίου, αἰδέης, καὶ
 τὰ ὅμοια. Καύματ' ἰδ' αλίμω.) δύνου. πῶς
 δὲ ξηραντικῶ ὄντ' ἢ καύματ', δύνου αὐτὸ λέ-
 γει; ὅτι θορμαῖνον καὶ ξηραῖνον ἡμᾶς, ὅζον ἐκεῖ τὴν
 τῶν ἡμετέρων σωμάτων ὑγρότητα, δὲ τ' ἀδ' ἡλίου
 πόρων, καὶ ἰδ' ὡς ποιῶ. Ζῶος οὐρανός.)
 Φιμεγαλοδυνάμω εἰμαρμένης. ἢ ζῶος νῦν, τὸ ὅρα-
 νον. Πολλὸν ἐλαφρότερον.) λείπει τὸ γεγονὸς. ἐλα-
 φρὸς δὲ, ὁ παχὺς ἐκ τοῦ ἑλαφροῦ, ἐλαφρὸς. Σείριος.)
 ἀστὴρ ὅστις, κείμενος ὑπὸ τὸ γήινον τοῦ κυνός, ὡς φησι
 ἀφ' αὐτοῦ. νῦν δὲ σείριον τὸν ἡλίον λέγει, παρὰ τὸ σει-
 ρεῖν τὴν λάμπειν, καὶ ξηραῖναι. ἀστὴρ δὲ ἄστρον ἀφ' ἑ-
 ρει. ὅτι τὸ ἄστρον σύσημά ὅστις ὅζ' ἀστέρων σινετός, ὁ
 δὲ ἀστὴρ μόνῃς ὅστις. ὡς ἡλιος, σελήνη, ἢ εἰς ἐκά-
 νων τ' συμπληρύντων τὰ ἄστρα. Κρεῖττερόν.) τ'
 σωτεθεραμμένον μοῖρα δὲ θανάτω. Επαυρεῖ.) πλε-
 σιάζει, ἐπαπολαύει. ἢ πνέει τροπικώτερον, ἀντὶ τ' φέ-
 ρει. ὑποκάτω δὲ τ' γῆς. Ἀδ' κῶτάτη.) ἄσπετος, μὴ
 γυνώσκασκώληκος. δ' ἡ γὰρ ὅστις εἶδος σκώληκος,
 ἐγγινομένος ὄντος ξύλου. ἢ τ', σκώληξ δὲ κόρατων,
 ὅς' ἀμπέλων, σὺς ἐδ' ἡμᾶτων, τρώξ' ἀσπείρων, ψὺς
 σὺκων, ἢ ἐτόρε αἰλῶν. Πτόρθοιό τε λήγ.) τ' κλη-
 νομένη

ποφυεῖν τὴν πάντας. Τῇ μὲν ἄρ' ὑλοτομείν.) τότε
 ἄρ' ὑλοτ. μετὰ τὸ ὄριον ὄργον, μεμνήμενος τ' ἐμῆς δ' α
 λονόπαι πρᾶνέσεως. Ωριον ὄργον.) τέσσαρες εἰσιν
 ὄριαι καιρῶ, ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον καὶ φθινοπωρίς,
 ἡ χειμῶν. ὅντα ὅσα ἐν τῇ δὲ τῶν ὄρων ὄρων, ἡ γὰρ τῇ
 φθινοπωρίδι ποδὶ τὸ τέλος, κελεύει ὅσον ὑλοτομείν,
 ἡ ὅσον τὸ ὄργον ὄργαζεσθαι. Ολμον.) ὀλμος λέγεται
 μόρος τ' ἀνθρωπείνου σώματος, ὃ ἡ θώραξ καλεῖται. ἔστι
 δὲ τὸ ἀπὸ βραχίονος μέχρι ἀσθίνων. νῦν ὃ ὀλμος ἡ ἰγδ' η,
 ὅν ἡ κέγχρον ἡ ἔτορα διαῦτα οἱ γεωργοὶ κατὰ τέμνε
 σι. Τριπόδιον.) τριῶν ποδῶν μήκος ἔχοντα, ὃ
 δὲ ποῦς, δ' αὖτε ὑλὸν ὅσον 15. καὶ τριπόδης μὲν ἡ
 τριπόδης, ἡ τὰ ὅμοια, ὃ ἔχον μήκος ποσσῶν δὲ πο
 δῶν. τριπόδες δὲ καὶ τετράποδες, ὃ τρεῖς ἢ δὲ πόδες
 ἔχον. Ὑπόριον.) λάκτιον, ναγέα, φιδέα, ἡ γὰρ ἰσπ
 νομ. Αξονα δ' ἐπὶ τριπόδιον.) ἄξων ὅστις τὸ ξύλον ἐλ
 ἑμάξης, ἡ τῇ ἑρμάτω, ὃ ἑκατόρωτον ἐμβέβλυται
 οἱ τροχοί. νῦν δὲ ποδὶ τ' ἐλ ἑμάξης ἄξωνος λέγει κα
 κῶς, ἡ γὰρ ἐπὶ τὰ ποδῶν δ' εἰ ἔχειν αὐτὸν τὸ πλάτος.
 μόλις γὰρ αὖ ἄξων ὑπορβαίη αὐτὸς δ' πόδες. Αξ
 μενον οὕτω.) ὃ μὲν ἡσίοσθ' ὅσον πάντων ἑρμολίως ἄξονα
 τὸν ἐπὶ τριπόδιον φησὶν. ἐγὼ δὲ τοῦτον φαίλω αὖ
 πάντων ἀναρμόσιον, καὶ τοι μὴ ἔγγιστα ὦν τῶν γεωρ
 γικῶν. Εἰ δ' ἐκὼν ὀκταπόδιον.) εἰ δὲ ὀκτὼ φη
 σι ποδῶν τάμης ξύλον εἰς ἄξωνος πρίκην, ἀπὸ
 πάντων

ζύττω τὸν ὄνα πόδα ταμῶν, ξυλίνῳ σφύραν ποίη
 σθας. ἐκ δὲ τῆς τριῶν ποδιστῶν κε, εἰ δ' ἐκ γν ἀπόκην,
 καὶ σφύραν κην, ἀδυναμίην πολλὴν μετρικῶν τῶ
 αἰσίοδου καταγενέσκειν ὅσι. Τετραπύθαμον δ' ἂν
 ψιμ τὰ μινειν.) ἐκ τε τῶν ἀφίδων σωτίζεται ὁ
 τροχὸς τῆς ἀμάξης. ὁ τροχὸς τῆς μέσῃς δυθείαν, νῦν
 δεκάδωρον ἀμαξαν φησὶ. φησὶν ὅτι, ὅτι ἐκάστη ἀφίς
 τοῦ τροχοῦ, ἔστω τριῶν σιδηρῶν ὥς εἰν τῆς πᾶσαι
 ποδιφέρειαν τοῦ ὅλου τροχοῦ, ἥτοι τὸν κύκλον, δ' ὡ
 δεκασιπύθαμον. δ' ὡρῶν δὲ, λς. ἡ γὰρ σιδηρὴ ἔχει
 δ' ὡρᾶς, ἥτοι παλαιστὰς τρεῖς. ὁ δὲ παλαιστὴς ὅσι δ' α-
 κτύλῳ δ'. Γὼς δὲ λς δ' ὡρῶν εἰπὼν τὴν πᾶσαι
 ποδιφέρειαν εἰν τοῦ τροχικοῦ κύκλου, τῆς μέσῃς διὰ
 κρουσαν δυθείαν τοῦτου, ὁ δ' ὡς δεκάδωρον εἰπὼν, ἀλ-
 λὰ δεκάδωρον, τοῖς ὑψηλομονικῶς τῆς γεωμετρικῶν
 λόγοις καὶ τῆς ἀληθείας ὅταν τίς μὲν τῶ; πᾶσαι γ' πε-
 ριφέρειαι κύκλου, τριπλαγίῳ ὅσι τῆς οἰκείας διαμέ-
 τρου δυθείας, πρὸς τὰς ἐκτὸς ὑψηλότητας τοῦ κύκλου.
 οὐκ ἐλκμῆνα τοῦ τῆς γεωμετρικῶν ὅρου καὶ τὴν ἀλή-
 θειαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τριπλασίονα λέγει τὴν ποδι-
 φέριαν τῆς διαμέτρου, καὶ δ' ὡς δεκάδωρον. ἀλλ' αἱ μὲν
 δ' ἑκα δ' ὡρᾶς τῆς δυθείας ὅτι τῆς τοῦ κύκλου εἰσὶν ὅταν
 ὅταν ὑψηλότητας φαινόμηναι, ποδὶ ὡν καὶ διαλαμβά-
 νει. αἱ γὰρ δύο δ' ὡρᾶς, εἰς τὰς συμβολὰς συνεκρίβη-
 σαν, τὰς ἀπὸ τῆς ὅταν τὸς ὑψηλότητας, μέχρι τῆς ἐκτὸς ἐκ-
 τῆς

πῶσθην τῷ τροχῷ μία δ' ὥρᾱ. Ἀψις.) ἡ ἄψις, ἡ
 πῶσα χηματισμὸν ἀπὸ κῶς. Πόλλ' ὕδιν καμπύλα καὶ
 λα.) ὕδιν πολλὰ καμπύλα καὶ λελοξόμηνια καὶ ἄ-
 ψιδος ἢ καὶ λα καὶ φύλα. ὅτ' ὁ δὲ εἶπεν, ἵνα δ' εἴξῃ ὅ-
 τι ὁ μίαν ἄψιδ' αὖ λέγει ἔχειν τὸν τροχόν, ἀλλὰ τίς-
 σαρᾶς ὁ κάλως, τὸ χοινίον, τὸ κάλιν δὲ, τὸ φύλον.
 Φέρει δὲ γύλιν.) φέρει δὲ γύλιν εἰς τὸν αἶνον σου, ἀ-
 πὸ πρίνου δ' ἔνδρου. ὅταν εὖρεῖς, ψαλαφῶν ἐν ὄρεσιν,
 ἢ πεδίοις ἢ ἀροσίμοις τόποις. ὁ πρίνινος γὰρ γύνης,
 ὁ χυρότατος ὅστις εἰς τὸ ἀροστριαῦν. ἡνίκα ὁ δοῦλ' ὁ
 σπουργός τ' φρονήσεως ἀθλῶν τέκτων, ἢ ἀροστρεῦς,
 πῆξας αὐτὸν * ἔρ' ἐλύματα τὸν γύλιν, ἐν γόμφοις
 καὶ ξιλίνοις ξίλοις ἢ λωῖς πῶσα ἐρήρεται, καὶ πῶσα ἐ-
 μόση τῷ ἰσοδοῦν καὶ τῷ ῥυμῷ. γύνης ὅστις, τὸ ὑπὸ γῆν
 φύλον τῷ ἀρότρῳ· εἰς ὃν ἡ ὕννης, ἡ γουῦ τὸ σίδ' κροῖον
 ἐμβάλλεται. Ελυμα.) τὸ μέσον τῷ ἀρότρῳ, ὅπως
 ὁ γόμφ' ὁ βληθεὶς, σιωπῶν τὸν γύλιν ἢ τὸν ῥυμόν.
 γόμφ', ὁ ἦλ' ἰσοδοῦς δὲ, καὶ ἔνδρον, ὁ ῥυμός.
 Δμῶ.) ὁ δοῦλ', ἡ δὲ διάλυσιν. Εὐτ' αὖ πῶσα
 ἐρήρεται, ὥφειλεν. οἱ ἰωνοὶ δὲ ἔκ' ἐκτείνουσι· ὅθεν
 πῶσα ἐρήρεται γράφεται, ὡς καὶ πῶσα ἔρ' πρὸς δὲ ὅ-
 πως ἀκλινὴς ἐλ' σφαίρας ἢ σφοδρότης, ἔξ' ἀντι-
 πλόδ' ὥρων σφίγγεται καταδρόμων. Δοιὰ δὲ δοῦν
 ἀρόστρα.) δ' ὅς δὲ κτῆσαι καὶ ἀπόθεσθαι ἀρόστρα ἢ τὴν
 οἰκίαν, πονησάμεν καὶ φροντίσας· αὐτοφυῆ τε ἔ-
 χοντα

142 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΣΗΤΖΟΥ

χοντε τὸν γύλιω, καὶ συμβεβλημένον, ὅπως τὸ ἐνός
 εἰσέλθῃ, καὶ τὸ ἐξέλθῃ. ὅσοι δὲ δύνανται ὅτι τὸ λέ-
 γειν, ἔχει αὐτόγυον καὶ πικτόν αἶστρον, μή πως
 καταχθῆ τὸ ἐτόρον. ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἀπλῶς, ἔχει
 δύο αἶστρα, εἰ μὴ πού τὸ αὐτόγυον ᾧ ποι χρῆσι-
 μόν, ᾧ ἐτόροις δὲ τὸ πικτόν. ὃ καὶ δοκεῖ μοι οὕτως
 εἶναι, καὶ ὅπως φόβος τὸ μὴ καταχθῆναι τὸ ἐτόρον
 λέγει. Δάφνης δὲ ἢ πηλέης.) ἢ δ' ἀφνη καὶ ἢ πη-
 λία δρυμίτητά ἔχουσιν, ὅσ' ἠππονται ῥαδίως· ἐπεὶ
 μὴ δὲ ἀπογυμνώσι σκώληκας, οὓς κίνας καλοῦσι, κα-
 θ' ἃς τὰ γλυκύχυμα καὶ χαῖνα ξύλα. τὸ δὲ πα-
 ρακελεύεται ἢ δ' ἀφνιον ἀπλῶς, ἢ δ' ἀφνης δάφνης εἶ-
 ναι τὸν ἰσοβοῖα, ἢ γοῖα τὸν ῥυμόν, τὸ ἔλυμα καὶ τὸν
 γόμφον ἀπὸ δρυος, ἀπὸ πείνης δὲ τὸν γύλιω, ψου-
 δοῦς τὸρατῆας ἡσιολείας ὄγκῳ ὅσιν. ἔσται γὰρ ἐκ-
 τινῶ μονοειδὺς εὐρὺ ξύλου ταῦτα εἰπεῖν πη-
 λίας, ἢ τινὸς ἐτόρου τοῦτου κατακλᾶσαι, καὶ μὴ κα-
 ταναλίσκειν λόγον εἰλαίως. Εννεάετε δὲ βόας.)
 ὅτι ὅλως ἀκροῦσαι ἀνάγκη τὸ τις γεωργός, μή τις γε-
 ῖνος ἐξαδα, ὡς ὁζώρης, καὶ γεγενησθῆται καὶ ἀδὲ
 νῆς, ὅς ἐστι ὁ τοῖς ἀπαισιδύτοις δοκῶν ὁμήρου ἀνθά-
 μιλλῶ, ὃς ἀλαπαδινόν λέγει ἔχειν τὸ γῆν. ἢ
 ἐκ μέθου ἔχοντε.) συμμετεῖαν φησὶν ἡλικίας ἔχον-
 τος, καὶ μὴ τε ἄζυγος πῶλος, μὴ τε γηραιὸς ὄντος,
 ᾧ τὸ ἐργάζεσθαι ἀρίστοι τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζονται.

ἐκ οἷός ἐστι μὴ πεν δι' ἀπειρίαν γεωγικῶν τῶ ἀδελ-
 φῶν, ἐμπείρους ὑποζεύγνυσιν βόας, καὶ γηραιὰ ὄ-
 σιμ' ὅπως μὴ κατὰ τὸ δόγμα αὐτῶ διδύκοντο, μό-
 νοι ἐργάζονται. Οὐκ αὖ τῶ γ' ἐρίσαντε.) οὐκ
 αὖ οὗτοι οἱ βόες σασιάσαντες κατὰ τὴν ἀφουμέ-
 νων αὐτοῖς γῆν, κατὰ ξείαν μὲν καὶ συωτρίψαν
 τὸ ἀφῶτρον. τὸ δὲ ὄργον τῶ ἀφῶτροσμοῦ, αὐτόδε
 μάταιον λίποιεν· ὥς πορ αὖ ἐῆσαν σφειγῶντες
 ἀφῶτρος. Τοῖς δ' ἅμα.) τοῖς δὲ τοῖς τοῖς βυ-
 σί' ἐστὶ τ' ὄργον ὑπὸ τῶ ἀνὴρ τέλει, ὅπως φρον-
 τίσει τῶ ὄργον· μὴ πως νεώτερος ὢν, καὶ πῶς ὁμήλε-
 κας ἀφῶτρον, τὸ ὄργον ἔα. Τεσσαρακονταέτης,
 ἑξήκονταέτης ἀνθρώπος, ἑτὰ ὁμοία, ὁξύνεται.
 τεσσαρακονταέτης ἢ, ἑξήκονταέτης, χρόνος. Αἰ-
 ζκός, κυρίως ὁ νεανίας. νῦν δὲ τ' τέλει ἀνδρα φησί.
 * σημαίνει ποδὶ τῶ ἐπὶ ἡλικίῳ. Ἐπὶ δὲ φησὶ καὶ
 ἀφῶτρον, αἱ τ' ἀνθρώπου ἡλικίαι· βρέφος ἀφῶ γη-
 ρεῖας μέχρι δ' ἐπὶ, ἀναλογεῖ τῇ σελήνῃ. ἔτα πα-
 δίου, μέχρι δεκαετίας, καὶ ἀναλογεῖ ἐρμῇ. μείραξ
 ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι π, ἀναλογεῖ ἀφῶδότη. ἀπὸ
 τῶ ιθ', μέχρι τῶ λζ', νεανίας, ἀναλογεῖ τῶ ἡλίου.
 ἀφῶ τῶ τεσσαρακονταέτη μέχρι τ' νβ', ἀνὴρ, ἀναλογεῖ
 ἀφῶ. ἀφῶ τῶ νγ' μέχρι τῶ ξδ', πρεσβύτης, ἀ-
 ναλογεῖ δὴ. γερωμ' ἐπ' αὐτοῖς, μέχρι ζωῆς ἐσχά-
 τῆς, ἀναλογεῖ δὲ τῶ ψυχῇ πῶτε κρέοντι. Δεῖ-
 πνός

πνός ὄσι, τὸ πρόγδυμα. ἀρίστη, τὸ γόυμα· δόρυπος, ὃ
 παρ' ἐμὴν λεγόμενον· δειπνέω. Τετράστρυφον.)
 δι' ἑλάσματα ἔχοντα, σαυροειδῶς. Οκτάβλω-
 μου.) ὀκτώ δ' ἡγμάτα ἔχοντα· ἢ τὸν ὅλον τετρά-
 πλαστον ἀρτόν. ἢ τὸ καὶ μόνον κλάσμα. ὡς τὸν ὅλον
 ἀρτόν· ἔχει δ' ἡγμάτα 16. Βλωμός γάρ, τὸ δ' ἡγμ. ε.
 ὡς κ' ὄργου μελεῖ. ὡς ἴς καθεστῆκώς ἀνὴρ μελεῖ τῷ
 φροντίζον τῷ ὄργου, ὀδυνητά τινι τὴν αὐλαχά, καὶ
 τινι τῷ αὐτῷ τῷ ἀρότρου ἐλαύνει. Σπέρμα δ' ἀσα-
 ρα.) τὰ σπέρματα καλῶς διαμοιράσσει καὶ ἀπεί-
 ρει. Ἐπισπορίω.) τινὲς δ' οὐτόραν, καὶ πανασπο-
 ρὰν φυγεῖν. οἱ γὰρ κακῶς ἀπείραντο, πάλιν ἐπα-
 νασπείρουσι, ὡς βάλλοντες ἐτόρον σπόρον. Ἐπτόν-
 ται.) πόδι πεπτεῖν, ἢ χόλιν. Φράζεσθαι δι'
 οὗτ' αὖ.) Βυλδύς καὶ φροντίζω τῶν γεωργικῶν, ἢ νί-
 κα γεράνους φωνῶν ἀκούσας, κραυγαζούσας δι' γεράνους
 ὑψόθεν χρονίως, ἢ ἴς φωνὴ σημεῖον φέρει ἀφορμῆς,
 ἡμερῶν κατόμβας δ' ἐκνύει, καὶ λυπεῖ δὲ τινὲς ψυχὴν
 τοὶ μὴ ἔχοντες βῆς γεωροῦ. μετὰ τινὲς τῶν ἀστρον
 διδασκαλίαν, ἀπ' τῶν γεράνων παιδ' οὖν τὸν ἀδελ-
 φόν, εἰδέναι καιρὸς· πολεγεῖ δὲ αὖ καιρὸς ἢ γερά-
 νος, ἔαρτε καὶ χειμῶνα, ὅς ὡς ἀστρολογήσας καὶ ἀνα-
 λεξάμενος βιβλούς τοι πηλομαίε, καὶ μέτωνος,
 καὶ ζωροάστου, καὶ ἄλλων· ἀλλ' ὅστις ὄντως δειλότα-
 τον ζῶον ἢ γέρανος, καὶ οὐκ αἰδομένης θεοῦ καὶ φύ-
 ξως.

ρῶν, τεκταίνεσθαι ἁμαξάν, καὶ γεωργικά ἐργα-
 λεία. καὶ οὐκ ἔδω προῶν σκοπῶν φροντίσαι αὐ-
 τῷ. Νήπιθ.) ἀπέδω τὸ τῆς εἰρωνείας πρόσω-
 πον, καὶ φανερώς ἀφρονά λέγει ὅτι, ὡς οὐκ εἰδὶ-
 τε, ὅτι πολλὰ τὰ ἐλ' ἁμάξης εἰσὶ ξύλα, καὶ οὐ ῥα-
 δίως τεκταίνονται, καὶ ἀκαριαία ῥοπή, ἀλλὰ δ' εἴ-
 ται προμελετήσεως καὶ φροντίδ' ἔχει. Ἐκατόμ.)
 πηλὰ. ὃ γὰρ ἑκατόμ εἰσὶ ταῦτα. Τὸ πρόδω, καὶ
 τὸ ἐχέμεν, κοινὰ συλλαβαί. Εὐ τ' αὖ δὲ πρώτισ'
 ἀροτὸς.) πρὸδωτρίπιζε σου φησὶ τὰ γεωργικά ἐρ-
 γαλεία. ἡνίκα δὲ πρῶτον ὁ ἀροτὸς, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀροτρισμοῦ φανῇ, ἢ ὁ ἀροτὴς καὶ ἀροτειασμός,
 εἴη τότε' ἐφορμηθῆναι, καὶ ἐφορμήθητι ἀπικῶς, οἷ
 δ' μῶδον τε καὶ σὺν, ἀρόων καὶ ἀροτειῶν καδ' ὥρην
 τοῦ ἀρότου καὶ τοῦ ἀροτειασμοῦ, καὶ αὖτε καὶ ξηραί
 νησαν τὴν γῆν, καὶ διερίω καὶ δίνυρον, καὶ μὴ εἰς
 πρὸφάσεις καὶ ὑπερθέσεις χωρήσας, ὡς τυχὸν πάνυ
 ὑγρὰ ὅτι ἢ πάνυ ξηρά. Πρωί.) πρωϊμώτορον. ὃ
 γὰρ ἡ' τὴν αὐγλὴν λέγει ἀρουῶν. ἵνα τοι πλήθωσιν
 ἀροτῆς.) ὅπως πρωϊμώτορόν σου ἀροτειασάντ' ἔ-
 τὴν ἀροτῆν καὶ σιτοφόρον γῆν, συμβαίνει γέμειν στα-
 χύων. Εἵαει πωλεῖν.) ἐπὶ διδ' ἀσκει, πῶς αὖ κρείτ-
 τονα τὰ ἐλ' γεωργίας γήνηται, καὶ φησιν· ἐν τῷ εἵ-
 αει εὖ βώλους ἐλ' γῆς ἀνάσσει τῇ δικέλει, μαρτίω
 μιλῶ, ἢ καὶ ἀπειλίω. ἐλ' γὰρ γῆς δὲ καὶ μὴ ἐσπαρ-
 μῶν

μύνης γῆς φησί. τὸ γὰρ πολεὺς ὄντο δ'ηλοῖ. τὸ πᾶν
 καὶ ἀνὰστρεφε, καὶ μικρὸν γραφόμενον, ὑπὸ τῷ λ
 ἐκτείνεται, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. ἀπικῶς δὲ
 μέγα γράφεται. Θέρεθ' δὲ.) σιωίζησις. μετὰ δὲ
 τὸν καιρὸν τῷ δέρονι νεαθεῖσα, καὶ εἰς νεάτα καὶ
 μικρὰ σιωτρεῖσα ὅθ' ἄρ' ὅτρων, οὐ φεύσειν, ἀλλὰ
 παχύων ἐμπλήσει. τὸ μὲν δὲ, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ
 ρ, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. τὸ ρε γινώσκεις
 ὅθ' οὕτως φύσει βραχύν. τὸ δὲ οὐ δὲ, ἢ μακρὰ καὶ ἢ βρα-
 χεῖα συλλαβὴ, ἀντὶ μιᾶς βραχείας. καὶ ἐστὶ τὸ ὁ-
 λον θέρεθ' δὲ, ἀντὶ δ' αὐκτύλου. καὶ τὸ νεωμύν, σιω-
 ζήσις ὅτιν, εἰς τάξιν ἀμφομάκρου. καὶ τὸ μὲν νεῶ, ἢ
 βραχεῖα καὶ ἢ μακρὰ, ὡς μία μακρὰ. τὰ δὲ ἄλλα μέ-
 νουσι ἐν τῇ οἰκείᾳ τάξει, καὶ ποιῶσι τὸν ἀμφομα-
 κρον. ἢ ὅπως εἶπερ πωλεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅκ' ἔχουσι
 ἀμφοβολίαν. Νειδὸν ἢ ἀπείρειν.) ἀπείρει δὲ τ' ἢ νεαν-
 θεῖσαν γλῶ, καὶ ἐπὶ κούφλῳ ὄσαν, καὶ μὴ συμπλη-
 ρεῖσαν, καὶ στερεωθεῖσαν, ἀλλὰ ἀπογνώδ' ἢ. εἴτα τρὶς
 πεταὶ πρὸς ἑπαινον τ' νεαθείσης γῆς. καὶ φησιν, ὅτι
 ἢ νεαθεῖσα γῆ εἰσπαρεῖν, ἀπελάυνει τὰς ἀρὰς καὶ
 βλάβας. πληροῖ γὰρ σίκου τοῦ γεωγού. παίδ' ὡν
 δυσκλήτεια.) ἢ καλῶς θέλγασα τοὺς παῖδας· ὅθ' ὅτε
 δὲ ἄνδρας καὶ γέροντας ὁ θέλγει, ὅπως εἰρήνη θέλγει
 γὰρ πάντας. ἀλλὰ τὴν ἑξωρον ἢ βίω εἶα, τὴν δὲ αὐ-
 ξεσαν καὶ πρὸς δόκιμον χρῆσιμόν, πρὸς ἐλαβον. ὅτι

τ' ἄλλων πασῶν ἡλικιῶν λιχνοτόρα ἡ παιδική, ὅ
 δὲ λυγεται μάλλον ἀνδρῶν καὶ γερόντων ταῖς τρο-
 φαῖς. εἰ δὲ μή, κλαυθμνείζεται. εὐχεσθαι δὲ διὰ κρο-
 νίου.) ἀρχομένη δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' ο-
 ρισμοῦ, ὅταν λαβὼν τὸ ἄκρον τ' ἐχέτης τοῦ ὄρνι-
 τήματος τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ
 καὶ καὶ τὸ βῆκντρον ὑπὲρ τὸ νῶτον τῆς βοῶν. ἡ γοῦν
 ὅταν ἀπαεχόμεν ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ
 οἴχου τῆς χθονίᾳ καὶ γνῖν ἑμαρμένη, καὶ τῆς δὲ μή-
 τορι τῆς ἀγνῆς καὶ καθαῖς, ἐκπληρῶσαι βεῖθρ καὶ
 βαρύνεσθαι τὸν ἀκτὴν καὶ τὸ δῶρημα τοῦ δὲ μή-
 ἡ γοῦν τὸν σάχην. ἡ δὲ μήτης γὰρ, ὅ δὲ δόνυσθ, ἀε-
 γιδία βασιλεῖς ὄντος, γεωργίαν καὶ φυρνεγίαν
 ἡ γοῦν εὐτύχου, εὐτυχίαν γνῖναι τῆς γῆς, καὶ ἀφ' οὗ
 τὰ τοὺς σάχης. Ενδρυνον ἐλκόντων.) γνῖναι τῆς
 σιν, ὅ καὶ ἰσοβοεὺς καὶ ῥυμός καλεῖται. μέσσοι δὲ οἱ
 λῶροι, οἱ μέσοι ὄντος τοῦ ζυγοῦ, καὶ σινδ' ἐόντος τοῦ
 ῥυμόν τοῦ ζυγοῦ. ὅ δὲ λέγει, τοῦ τῆς ὄσιν. εὐχου τῆς
 χθονίᾳ εἰμαρμένη, ὅταν ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ τοῦ ἀφ' οὗ
 τοῦ ζυγοῦ ἐλκωσι τὸν ῥυμόν, δηλονότι τῆς βοῶν κινε-
 μένων. ὅ δὲ τυτθὸς δ' ἔλθ, ὁ μικρὸς δ' ἄλλος, σου ἀφ' οὗ
 τριῶν τ' ὅπιθρ ὑπὲρ πορδύομεν, καὶ μάκελ-
 λαν ἔχων, λυπείτω αὖ ποδὶ τῶν σὺν ἀφ' οὗ ποδὶ
 πεταδισομένης ὄρνις, συγχωνύων καὶ συγκρύν-
 των

των τὸ τοῦ ἀπὸρρ φαινόμενον. Τυτθός, ὁ μικρός.
 ἀπὲρ τοῦ τυτθός, ὁ μακρός. καὶ τροπὴ τοῦ διχρόνους εἰς δι-
 χρονον, τυτθός ὁ μικρός. Εὐθυμοσιῶν γὰρ ἀρίστη.)
 τὸ καλῶς διατίθεσθαι ἢ οἰκονομεῖν πινὰ τὰ ἑαυτοῦ,
 κάλλιστον· πούναντίον δὲ, φαῦλον. Ω δ' ἐκ γὰρ ἀδρρο-
 σιῶν.) ὅπως καλλίστως τὰ πόδι τὸ ἀρότρον καὶ τὸν
 ἀπόρον σου διατιθεμένου, ὅν τῇ ἀδρότητι καὶ ἔρ-
 βάσει, οἱ σάχους πρὸς τ' ὄραν, ἢ γὰρ τ' γλῶ, ὑδικλέ-
 νοιντο, ποντίσι πλήρεις καὶ ὀυθαλῆς ἔσονται. Εἰ τέ-
 λθ.) εἰὰν ὁ Ζεὺς, ἢ τοῖς ἢ εἰμαρμένη, ἄνερον τέλθ-
 ἀγαθὸν δίδῃ. πολλοὶ μὲν γὰρ δ' ἐόντως ἀροτριῶσι, ἢ
 ἀπείρωσιν· ὅταντίας δὲ τῇ εἰμαρμένης φανείσης, ἀτε-
 λεισφόρητα καρπύμενοι φαίνονται. Εκ δ' ἀγγείων
 ἐλάσφας ἀράχνια.) ἀράχνη ὅστις τὸ ζωῦν.) ἀράχνιον
 ὅ, τὸ παρ' αὐτ' ὑφαίνομαι. ὃ δ' ἐφ' ἑσσι, τοῦτο δὲ.
 εἰ καλῶς ἀροτριάσεις ἢ ἀπείρης, ἀδρρὸς ἕξαις σάχους.
 ἐκ δὲ τῶν σιτοφόρων σου κιβωτίων τῶν μέχρι τότε λι-
 νῶν ἐσηκότων, ἢ δ' ἄ τῶν ἀράχνιόντων, ὅτι ἐλάσφας
 τὰ ἀράχνια, καὶ ἐμπλήσεις δ' ἡλωνότι ταῦτα τοῦ σι-
 του· καὶ σε νομίζω χαρίωναι ὀδύμενον ἢ μεταλαμ-
 βάνοντα τοῦ βιώτοιο καὶ τῇ ζωῆς, τοῦ ἐκ τῇ ὀρίας καὶ
 τῇ γῆς ὅσον ἀρκειμένον. Εὐοχέων δὲ, καὶ ἐπ' ἐλπί-
 σι τρεφόμενον καλαῖς, καὶ ὀχούμενος πρὸς ἀγνήσιν
 μέχρι τοῦ λαμπροῦ ἔαρθ. Οὐδὲ πρὸς ἄλλους αὐ-
 γάσιν καὶ ἀρκείνεις, τροφῶν ὅντα. μάλλον δὲ ἔτε

τροί σου δεηθῶσονται. Εὐσχεῶν μὴ γράψῃς, μὴ
 δ' ἴξαι. ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἐπ' εὐρίσκει-
 ται. Εἰ δ' ἐκ γν' ἡελίοιο τροπῆς.) ὑπερθέμενος δὲ
 τῇ πρὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν πέρσῃ τὸν οἰκείον τῶν αὐ-
 τῶν καιρῶν, νῦν διδάσκει καὶ τὸν ἀπάσδοντα, ὅπως
 τῶν ἐκ φύγῃ. ἐστὶ δὲ ὅτι ὁ πῶς χειμερινῶν τρο-
 πῶν. λεκτέον δὲ καὶ πῶς τῇ τῶν ἡλίου τῶν τῶν τρο-
 πῶν. τέσσαρας τροπὰς ἐκάστω ἡμερῶν ποιῆται
 ὁ ἡλιος· ἡμερινῶν, θερινῶν, φθινοπωρινῶν, καὶ χει-
 μερινῶν. τινες δὲ τῶν μὲν ἡμερινῶν καὶ φθινοπωρι-
 νῶν, ἰσημερίας καλοῦσιν, ὅς τῶν τροπῶν. τῶν δὲ θερινῶν
 καὶ χειμερινῶν, μόνας τροπὰς. ἑτέροι δ' ἔτινες, οἳ τι-
 νες εἰσιν οἱ φιλόσοφοι, θέλοντες λαβεῖν γορεῖν καὶ κομ-
 πάζειν καὶ τοῖς μαθήμασι οἷς ὁ ἡμερῶν, τὰ πα-
 ρὰ τοῖς ἀστρολόγοις ταῦτα τέσσαρα τεταρτημόρια τῶν
 ἡμερῶν, ἃ καὶ τετράγωνα τῶν ζωδιακῶν κύκλου κα-
 λοῦνται, κύκλους κατ'ωνόμασαν τέσσαρας· ἰσημερι-
 νῶν, θερινῶν τροπικῶν. ἀρκτικῶν, βόρειον, χειμερινῶν
 τροπικῶν. τὸν δὲ καλὸν γαλαξίαν, πέμπτον κύ-
 κλον ὠνόμασαν. αὐτὰρ τροπικῶν τῶν κεκαυμένων, τῶν νό-
 τιον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ πρὸς τὴν ἡμερῶν, * λέγεται ὅτι ὅσων
 ἡμερῶν ὅτι τῶν ἡμερῶν τεταρτημόριον ἑκάστω, ἰση-
 μερινῶν τε τῶν ἀμφοτέρων τροπῶν. ἀπὸ οἷου δ' ὅ-
 σως, τῶν ἡμερῶν ἀνατολῆς, μέχρι πλάγῳ ἀνατολῆς,
 ἡμερῶν πε. ἡμερῶν ἀπὸ κείων μοίρας ἢ, μέχρι κείων
 μοίρας

μοίρας ζ', ἰσημερία ἐαρινή. ἀπὸ πλειάδων ὑπὸ πολλῆς,
 ἥτοι κατεκίνε μοίρας ὀγδόης, ἕως ἀρκτοῦρος ὑδιφα-
 νείας, καὶ αἰγοκέρε ἀνατολῆς, θεινὴ τροπὴ ἡμερῶν
 ρ' καδ'. ἀπὸ ἀρκτοῦρος ὑδιφανείας, καὶ αἰγοκέρε ὑπὸ πο-
 λῆς, εἰς πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσιμ, ἰσημερία
 φθινοπωρινή, ἡμερῶν νς'. ἀπὸ πλειάδων καὶ ὠρίων
 νθ' δ' ὕσεως εἰς οἰσοῦ δ' ὕσιμ, καὶ ἵππου ἀνατολῆς,
 τροπὴ χειμερινή ἡμερῶν ἐκατὸν. ὅτως ἔχουσιν ἀκρε-
 βῶς αἱ τροπαὲ καὶ ἰσημερίαι κατὰ τοῦ μαθηματι-
 κός. εἰ δ' ἐκὼν ἡελίοιο τροπῆς.) εἰ δὲ καὶ τῇ χειμέριον
 τροπῇ ἀρόσεις, θείσεις καθ' ἡμέραν θ'. ὅλα τὸ μὴ ἀνα-
 φυῖναι δ' ἠλονότι τὸν σάχιν ὅν ταῖς ἀράραις σου, ἐρ-
 μοδῶν τρεῖς κόπων σου καὶ τῇ πόδι πολυδίσει, ὅλα τὴν
 συνέχια καὶ τὸ πληθὺν θ' θείζεσθαι. ἀλλὰ κομὸς ἢ ὀ-
 λίγον καὶ ἀραιόν, ὅν ὅλα τὸ ὀλίγον εἶναι, καθ' ἡμέραν θ'
 θείσεις, καὶ ὅν φορμῶ καὶ σάκκῳ, ἢ κοπίνῳ ἀποκο-
 μίσεις. ὅλα δὲ τὸ ἀραιόν εἶναι, κόνεως πληθύνει.

Ολίγον πόδι χειρὸς ἔργων.) μικρὸν χειρόβολον
 τῶν σάχιν πόδι τῇ σῇ χεὶρ κρατῶν. τὸ δὲ ἔργων,
 ἀπὸ τῆς δ' αὖτις γίνεται. κοινῶς δὲ, ψιλοῦται. πᾶ-
 σαι γὰρ αἱ ἐπαυξήσεις, τὰ τῶν πρὸ τοτύπων φωνη-
 γῶν πνύματα φυλάττουσι. ὅρα ἔωρα, εἰρ-
 γῶ ἔργῳ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶργῳ, καθὼς ἐ-
 φίλῳ, διφορεῖται, καὶ τὸ εἶργῳ ὁμοίως. Ἀντίθε-
 σμένῳ.) ὅλα τὸ τὸ μικρὸν καὶ κολοβὸν εἶναι τοῦ

σάχους. καὶ μὴ δυνάσθαι δὲ αὐτὸν δέσμευθῆναι, ἀντι-
 στρέφωρ αὐτῶν τὰς ῥίζας καὶ δένδρων, ὥς τε ἐκατέ-
 ρωθεν εἶναι τὸ δένδρον καὶ τῶν σαχύνων τὰς κορυ-
 φὰς, δὲ τὴν ῥηθεῖσαν κολοβότητα. Κεκονίμενος.)
 διεκονιάνθη, κόνεως πλήρης, δὲ τὸ ἀραιὸν τοῦ χω-
 εῖος ὅτι μάλιστ' αἰσθάνομαι, ἀλλὰ δὲ κλονότι λυπούμενος.
 Οἷσις δὲ ἐν φόρμῳ.) ἀκηκομίσεις δὲ σου τὸ δέξομαι,
 ἐν σαρκὶ καὶ κοφίνῳ. παῦροι δὲ καὶ ὀλίγοι σε θαν-
 μάσουσιν, ἀντὶ τῆς ἐξουσίας. μᾶλλον δὲ καὶ γελάσουσιν,
 ὡς ἐλέησουσιν. Ζηλὸς νότος.) πόδι φραστικῶς ἢ εἰ-
 μαρμυλῆ. ἀγίοχθον δὲ, ὡς καταγίγνεται, καὶ κατα-
 πλύνεται, οἷς ἐναντιωθῆναι. Αργαλέος.) δύσχευς κα-
 τανόηται θνητοῖς ἀνθρώποις. αὐτὸν δὲ εἰπὼν, ὅτι ὕπερ
 βοῦν ἀροτριῶν τέστιν, ἐντυχεῖτον θέρεθ' καρπὸν
 τοῦ, τῶν ἀροτριασάντων ὀφειλόμενος. Εἰ δὲ κεν ὅψ'
 ἀρόσεις.) εἰ δὲ ὕπερ βοῦν ἀροτριάσεις, τοῦτό σοι βοήθη-
 μα ὑπαρχέτω, ἀροτρίαὺν δὲ κλονότι, ἢ νίκη τὸ πρῶτον ὅ-
 τι κεν ἐν τοῖς δένδρσι καθήμενος φθέγγετο. ὁ φρά-
 νει δὲ αὐτὸν ἀνθρώπος, καὶ τῆς ἀπείρου ἀσφαίρου δὲ
 τῆς, ὡς κατὰ γέλωτος τὸ ἔαρ δὲ κλονότι, ὡς ὅτι ὁ δὲ ὕψος
 νος. δύσφωνος γὰρ ἀπὸ κηλῆς. ἐστὶ δὲ, ὡς ἱνὲς φασί, δὲ ὕ-
 σφωνος, ὁμοῖος ἱνὲς. Τῆμος (δὲ.) τότε αὖ ἢ εἰ-
 μαρμένη ἦν ἡμέρας δὲ ὡς ὅμιλος, ἢ ὁ ὕψος, ὡς ἱνὲς
 νύεσσι τὸν τοῦ βοῦν πόδα ἐν τῷ πηλῷ, ἄχρι τῆς σφαί-
 ρης τῶν αὐτῶν κηλῶν, ὡς ὅτι νύκτα καταχευεῖται

ρον εἶπεν. ὅτ' ὁ ὄψ' ἀρόσας, τὸ ἴσον φέρεται τοῦ
 πρώτου ἀροτριάσαντο. Εἰς θυμῷ δ' εὖ πάντα
 φυλάσσει.) ἀκρίβει δὲ πάντα, καὶ γίνωσκε σου τῇ
 ψυχῇ σὺς ἱαερός, ἱαρός τε λούκοῦ, καὶ ὄμβρος μετα-
 πωρεῖς. πᾶρ δ' ἴθι χαλκίον θῶκορ.) ὅν δὲ τῇ ἀροσί-
 μῳ ὦρα, ἱὰν εἴη χειμῶν, πρᾶδραμε τὸν χαλκίον
 θῶκορ, ἢ γοῖω τὴν ὅν τοῖς χαλκίοις καθέδραν, ἢ τῇ
 λέχλῳ καὶ σωτήρχίαν καὶ φλυαρίαν τὴν ὑδὶ τῇ ἀ-
 λεία καὶ δέμῃ γινομένῳ. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ χαλ-
 κία, καὶ πάντα τὰ ὄργασθαι τὰ πῦρ ἔχοντα, ἄ-
 θυρα ἰὼν ἢ καὶ λέχας ἐκάλου, ὅτι οἱ πύνητορ εἰσερ-
 χόμενοι, καὶ μάλλον ὅν χειμῶνι ὅν ἱερὸν θορμαίνεσθαι
 λέχας καὶ φλυαρίας λόγῳ σωτέπλεον. ὅν τῷ ἀρο-
 σίμῳ ὅν καίρῳ, πρᾶδραμέ φησι τῇ ὅν τοῖς χαλκίοις
 καθέδραν. ἢ τὸ καθῆσθαι ὅν ἱερὸν σῶ οἶκῳ, ἢ θορμαί-
 νεσθαι ἢ τὴν τὴν ὅν τοῖς χαλκίοις τῇ πύνητορ καθέ-
 δραν. Ενθα κ' ἄοκν' ἀνὴρ.) τότε ἢ ὁπότε δὴ ὁ
 ἄοκν' ἀνὴρ, μεγάλως τὸν ἑαυτοῦ οἶκον αὖξει, πολ-
 λὰ δὲ σωπῆξε κακὰ ὅν τῇ ψυχῇ ὁ ἀργός, χήζωρ βί-
 οτου καὶ τροφῆς, μένων εἰς ματαίαν ἐλπίδα. εἶτα
 λέγει, καὶ τὰς ἐλπίδας, ὅτι τοῦ ἀνδρα τοῦ λεχημέ-
 νου καὶ πύνητα, ὅτι τινι μὴ ἀροῦσα εἴη τροφή, καθῆ-
 μνον ὅν χαλκίοις, ὅκ' ἀγαθὴ ἐλπίς κομίζει καὶ κα-
 τέχει· ἀλλὰ δ' κλονότι ἱεροπῆς, ἢ ληθείας, ἢ τῇ ἀπην-
 ρομύνωρ τινός. Δείκνυε.) πρῶτον τίζωρ πόδι τῇ

μιλλόντων, πρόλεγε θῖς σοῖς δ' ὅλοις ἐπιθέρας ὑπάρ-
 χοντες, ποιῆσαι καλλιὰς, καὶ οἰκήματα. τούτῃσι πῶ-
 φροντίσας τῇ τῷ χειμῶνος, εἰ καλῶς διάθεοι τὰ
 οἰκίας. ὃ γὰρ αἰθερὶ ἐσείτα. Μιῶα λιναιῶ-
 να.) τὸν χοιανόν, ἢ γοῦν τὸν ἰωνοῦ αἰῶνα, ὅς λιναιῶν
 παρ' Ἕλλησι καλεῖται. ἢ ὅτε ἢ τῇ οἶνων συγκομιδῇ
 ἢ τῇ οἶνον ἐγίνετο. ἢ ὅτε τῇ ληνῶν αἰτίᾳ διονύσει
 ἐορτῇ τῇ λεγομένῃ ἀμβροσίαν ἐπέλθου, ἢ πρὶν ῥω-
 μαίοις βρομάλια καλεῖται. βρομάτω γὰρ, ὁ διόνυσος.
 οἶνον γὰρ τὸν μιῶα κελύει πῶφθάσαι, καὶ πῶλα
 εἶναι, καὶ πῶ αὐτῷ ἀπαρτίσαι τὰ τῷ αὐτοῦ, εἰ ἐκ-
 φυγεῖν τὸν τότε παγέτον, ὅς τις τῷ βορᾷ πνέουσιν
 τῷ γίνετο. τὰ δὲ ἔπει, ἐκ τῇ ὀρφείᾳ μετεβλήθη.
 φησὶ γὰρ ὀρφύς.

Πολλοὶ δ' ὕψι καὶ ἐπὶ τῷ ἐκ νεφελῶν,
 Τῇμθ' ἐπὶ πνέουται φηγοῖς, καὶ δ' ἐν δροσὶ ἄλλοις,
 Οὐρεσί τε, σκοπίλοις τε, καὶ ἀνθρώπων εἰσθύμοις
 Πηγυλίδ' οὐ, καὶ ἔσονται ἀμειβεῖν. αἱ δὲ γὰρ ὄντως
 Τρύχουσι καὶ θῆρας ὧν ὕδασι, ὃ δ' ἐπὶ τοῖς ἀνδρῶν
 Προβλάσκει μεγάρων δυνάει, ἢ γῆα δ' αἰμακοῖς
 Ὑνχί λυγαλίου. πάχνη δ' ὑπογῆα μέμκει.

Κάκ' ἡμετα.) καὶ αἱ ἡμέραι, δ' ὑχέμεθοι. βῆδ' ὡ-
 ρα, ἀναρεπικὰ τῇ ζώῃ. εἰ ἀρτικὰ. ἀρ δὲ τ' βοὸς
 μέζονθ' ὄνθ', συμπόδιέλαβε καὶ τὰ λοιπὰ τῇ
 δρεμμάτω. Αὐδύαται.) ἐκφυγε. τὸ ἀπορέμφα-
 τος,

τον, ἀντὶ πτοστακτιοῦ. Γυγὰδας.) παγετούς.
 Δυσπλεγέον.) κακῶ φροντίδα τεθεῖσαι, καὶ δυσ-
 μέμενον. Ος τε.) ὅς τις βορᾶς, ὅρα τῷ βορειότε-
 ρω μερῶν τῆ θράκης πνέων, ταράσσει τὸ πέλταγος·
 μεμυκῆναι δὲ καὶ ἡχεῖν, ἢ συσέλλεσθαι, καὶ συσφίγ-
 γεσθαι ποιεῖ τὴν γλῶ καὶ τὴν ὕλην. Δρύς, καὶ ἐλά-
 τη, εἶδος δένδρων. Βοᾶ.) ἡχεῖ. Νήριος.) πολλή,
 πῶς ὡς δυνάταί τις εἶσαι, ὅρα τὸ πλῆθος. Φείσ-
 σοσι.) πικνύντα, συσέλλον. Μίξια.) τὰ αἰσθίω
 ψυχρόμενοι γὰρ οἱ θῆρες, τὰς ὁρὰς ποδὶ τὰ μέρη τῶν
 αἰσθίω ἀποκρύπτονται. αἱ γὰρ ὁρᾶι, ὡς νδύρωσις
 καὶ ὁσώδεις, δυσριγώταται. Τῶν καὶ λάχνη.)
 ὧν τινῶν θηρῶν τὸ δῆγμα, καὶ ἐν λάχνῃ, καὶ ἐν τρι-
 χώσιν κατὰ σκιον καὶ σκεπόμενῃ. Αλλάνυ (τῷ τῷ.)
 ἀλλὰ (τῷ) ὅρα τῶν τῶν θηρῶν, (τῷ) δασέει σέρνα ἐχόν-
 των, ὁ βορᾶς ψυχρὸς ὧν, δάκνοι (τῷ) δαπνέει. τὸ δὲ ἄκ-
 σι, ἐκ τοῦ ἄκμι τὸ πνέω, ἄκς ἄκσι. Καί τε (τῷ) ῥινῷ.)
 διορῇ καὶ (τῷ) τῷ δῆγματῳ τῷ βοός. Καί τε
 δῖ αἰωα.) καὶ (τῷ) μακρότριχῳ αἰγὸς δαπερεᾶ.
 Οὐδ' ἐμὴ ἴχει.) ὅδε μὲν (τῷ) αὐτὸν τὸν βορᾶν κρατεῖ
 τὸ δῆγμα τῷ βοός. Γώεα δ' ὅτι.) ὅρα δὲ τῷ πωέ-
 ων καὶ τῷ πτοβάτων οὗτι δαπνέει, ὅτι συνεχεῖς
 αἱ τρίχες αὐτῶν, ἀλλὰ δάκνοι διελονότι, τούτων
 πάντων ποδὶ γίνονται, πλὴν τῆς οἰκουρούσης παρ-
 δέου, ἢ τοῦ βορᾶ δυνάμεις. Τραχαλόν.) κυ-
 κυφότα

κυφότα ὑπὸ τοῦ ψύχους τὸν γέροντα ποιεῖ. πινὲς
 δὲ ποδὶ τῆς πλοβάτων ὅτω φασι. Γῶνα δ' ὅτι διὰ
 κσιμ, ὅτι δ' ασία δειν. τὴν δὲ μίαν πλοισίω κείδαι.
 Απαλόχοθ.) Ἰνφορόσωμθ. Εργα πολυχρύσε
 ἀφροδίτης.) τὴν σιωσοίαν, τὴν μίξιν. πολυχρύσου
 δὲ, ἢ μεταφορικῶς εἶπεν, ὡς ἔσται ἡμίαν ἢ πολὺ, ἢ
 ὅτι πολὺν χρυσὸν αἰ γυναικες διδ' ἔχει, ἀνδράσι συ
 ζεύγνυνται. Λίπ' ἐλαίω.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντες
 λιπῶν ἐλαίω φασι, καὶ ἢ ἀρκηπὴν καὶ λίπα εἶν.
 ἐγὼ δ' εἶφμι, λίπει ἐλαίω, ἢ γὰρ τὸ δ' ἐλαίας· κουφί
 ζονται γὰρ καὶ τὰ μακρὰ, ὡς τὸ βάλωμ' ἐγώ. ἢ λείφον
 το δὲ πρῶτον αἰ πρῶτόν τοι βελοῖμας ἐλαίω, ἢ
 γοιμ τὸ δ' ἐλαίας· πόμηναι. Ἀνόσεος.) ὁ πολὺ πρς.
 Τγνδ' εἰ.) ἐοδίει. τγνθης γὰρ ὁ ὄφιν πίνης καὶ λαίμαρ
 γθ. χειμῶνθ γὰρ πολλὰ γεγονότθ, τὸ θειόν ἢ
 ἀρκτθ, ὅν τῷ ἐαυτῷ φολεῶ καθημελύν, αὐτὸς ἰδίος πὸ
 δ' ας λιχμάζεται δ' αζῆ, ἔσθ' ἀκρεῖαδ' τροφῆς. ὁ δὲ πο
 λύνους ὁ θαλάσσιθ, αὐτὸς ἐαυτοῖς πλοκάμους ἐοδίει.
 ὅθον πολλάκις πολὺ ποδ' ὄν εὐείσκονται κολοδόπο
 δ' ὄν. ἀεισοτέλης δὲ ὑπὸ παγούρων φησὶ τούτους,
 ὅχ' ὑπὸ τῆς πλοκάμων ἐοδίεσθαι. Ἀπυρομ οἶκον.)
 ἢ γοιμ μὴ ἔχοντα πῦρ, καὶ ἢ θη. καὶ δ' ατρεῖαδ' λδν.
 γαλῆες καὶ ἀγούσας θάνατον, καλεῖ τ' ἰθάλασαν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἢ ἐλιθ.) ὅ γὰρ λάμπων παρ' ἡμῖν τότε ὁ
 αἰλιθ, δ' αἰκνυσιμ αὐτῷ ὁρμηθῆναι πρὸς ὁρμηλὴν. ἀλλὰ
 τότε

τότε ποδὲ τὸν τρέτον ὦν, ὡς δὲ μέλανας ἀνδρας
 δὲ αὐθίοπας, ἀνατρέφεται καὶ λάμπει. Βράδιον δὲ
 ποδὲ τὴν ἡμέραν ἡμῖν τοῖς πάνελλησι φαίνει, βο-
 ρείοις τυγχάνουσι. Καὶ τότε δ' ἡ κόραί.) καὶ τότε
 δ' ἡ οἱ θῆρυν οἱ γὰρ τῇ ὕλῃ καὶ τῷ ὄρει κοιμώμενοι, οἱ
 τε κέρατα ἔχοντες, καὶ οἱ ἄκροισι, φύγουσιν ἀνὰ τὰ
 δρυμὰ καὶ τὰ ὄρη βροσθήντα, τὰ ὄξοχας καὶ πτε-
 βάσεις ἔχοντα. φύγουσι ἢ λυγρόν, καὶ χαλεπῶς μυ-
 λιώντες, ἢ γὰρ συγκεκρυμένον ὑπὸ τοῖς κρύψας τὰς
 μύλας, καὶ δὲ ὀδύντας. ἀπὸ μέρους δὲ τὰς ὅλας αὐτῶν
 σιαγῶνας δ' ἡλῶι. Καὶ πάντων δ' ἡ θῆρυν, φύγειν
 ἐν τοῖς κοίλοις καὶ δ' αἰεσί φροντίζουσιν. Οἱ σκέ-
 πα.) οἱ τινὲς θῆρυν σκέπῃ μαϊόμενοι, καὶ ψηλα-
 φῶντες δὲ δ' αἰεῖς κορυμνῶνας ἔχουσιν. Καὶ γλά-
 φυ πείθῃ.) Ὁ σκέπασμα, ἢ γὰρ ἀπὸ ἡλίου πείθῃ
 δ' ὄν. Τότε δὲ τρέποντι βροτῶ.) τότε δ' ἡ ἀνθρώ-
 πῳ γηραιῷ λεκυφότι, καὶ πρὸς γλῶν βλέποντι, καὶ
 βακτηρίαν κατέχοντι, ὅμοιον πορεύονται πρὸς τὰ
 δ' αἰεῖ, τὴν νιφάδα καὶ τὴν χιονα τῇ λυγρῇ ἀλδύ-
 μενοι καὶ ἐκφύγοντες. Τεῖσι δὲ ἀκροπαῖς γὰρ
 ταῦτα ἐχρήσαντο, σκέπα, γλάφυ, καὶ νίφα. Καὶ
 τότε ἔσπαδα.) ἢ τὸν χειμέριον ὄντον καιρόν, ὅτι αἱ
 θῆρυν φύγοντες χωρῶσι πρὸς τὰ δ' αἰεῖ, ἔσπαδα, ὅτι
 ἐνδύθητι ὄνυμα καὶ φύλαγμα τοῦ σώματος, ὡς
 σε κελεύω, χλαῖναν καὶ παχὺ ἱμάτιον μαλακόν, ὅτι
 χιτῶ.

χιτῶνα τέρμιοντα· μέχρι τοῦ πόδατος, ἤτοι τοῦ ποδῶν. Χιτῶν δὲ ὅστις ἡνιόχευεν τοὺς ποδῶν, ὡς καὶ τῆς συνήθειας, τὸ λεγόμενον ὑδικάμυσος. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ οὗτος ἀκρεβέστατος τῶν παλαιῶν, χιτῶν καὶ φάρμακον, τὸ διεχισμύον ἱμάτιον, ὃ καλούμενον ὑπὸ λῶειον, καὶ παῦν τὸ οὗτω διεχισμύον. Χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ νυῖ καλούμενον σφικτούριον, καὶ παῦν παχὺ ἱμάτιον. Εἰσάδα, ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι, δασιώεσθαι. ὀθρὴν εἶμα, τὸ ἱμάτιον. Στήμονι δὲ ἐν παύρῳ.) εἰπὼν χλαῖναν μαλακίῳ, διδασκει καὶ πῶς μαλακὴ γένοιτο, καὶ φησι· ἐν ὀλίγῳ εἰ μὴ πολλὴν κρόκα καὶ ὑφασμα μακρύνουσαι, καὶ μακρὺ καὶ ὑφαίνει, καὶ οὕτω μαλακίῳ αὐτὴν ἀποδράσῃ. Τὴν ποδίσσασα.) ταύτῃ τῇ χλαῖναν, ἵνα χιμῶνι ἐνδύθητι, ἵνα σου αἰ τρήχον ἐν τῇ καθεσκόπῃ ὥσι, καὶ μὴ ψυχρομύνης σου ἐν κεφαλῇ, ὡς οὕτω τοῦ ταύτης δέρματος πυκνομύνης ἀνίσανται ὀρθιοί. Ἀμφὶ δὲ ποσὶ.) ποδὶ δὲ τοῖς ποσὶν ἐνδύσαι ὑποδήματα, ἀπὸ βοῶς δέρματος, μὴ νόσῳ τελευτήσαντα· ἀδυνῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα δέρματα, ὡς δαμασκόγντα τῇ νόσῳ· ἀλλὰ ἀπὸ δέρματος βοῶς, ἐν τῇ ὑγιῶς καὶ ἐρρωμένως ἔχειν σφαγῆνται. Ἀρμύνα, καὶ ἀρμόδια καὶ πρὸς φυῆ τῇ χιμῶνι καὶ τῇ σῶ ποδί. Δήσασα.) ὑπόδυσαι. Γίλοις, κυεῖως τοῖς ὅζις ἐλῶν πεπιλημένους καὶ συμπακτωθεῖσι, καὶ

σι, καὶ συσφιχθεῖσιν ὑφ' ἁσματος, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν
 κύντου κλάφασιν. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια. Πρω-
 τογόνων δ' εἰρίων.) ἅρ' δ' ἐρματῶ πρωτογόνων
 εἰρίων συρρ' ἀπ' ἡν δ' ἐρματα, ποίει ἱμάτια ἐν τοῖς
 χειμῶνι. ὁρᾷ δὲ ἅρ' τοιούτων; ἵνα δυνάτῃ τὰ δ' ἐρ-
 ματα, νέων ὄντων καὶ σφειγόντων τῶν αὐτῶν γη-
 νησάντων τράγων. τῶν γὰρ νεαζόντων πατόρων
 τὰ τέκνα, γηναῖα καὶ ὀδοναρά· ὡς τῶν γηραιῶν μὲν
 ἀδυνῆ ὑπὸ τὸ πλεῖστον, φρόνιμα. Νόρῳ βοός.)
 ὁρᾷ τὸ ἰχυρὸν εἶπεν. εἰρίων γὰρ ταῦτα συρρ' ἀπ' ἡν
 σκύθαι καὶ νόρῳ. Ηῶθ' δ' ὑπὸ γαῖαν.) ἡγ' γὰρ
 τὸν τότε πρωῒνον καιρὸν ὑπὸ τῷ γλῶθ' ἀπλοῦνται,
 καὶ χεῖται ἅρ' τοιούτων ἐν τοῖς γεωργίαις τῶν ὀδ' αἰ-
 μόνων καὶ σωφρόνως γεωργούντων ἀνθρώπων, ἀνὴρ
 σιτοφόρος καὶ ἀγαθός. Ὅς τε ἀρυσάμενος.) ὅς
 τις ἀνὴρ ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀτμίδων ἀνασπῶν καὶ μετὰ
 εἰδείς, ταύτας πνύματα τοῖς καὶ εἰ μὲν παχεῖαι ὡσι,
 πυκνώσας αὐτὰς πάλιν ὕωρ καταχέει. εἰ δὲ λεπτό-
 τρον πνύματῶσας δ' ἀνεμοῖς. ὁρᾷ δὲ τῶν χειμέριον
 ἀέρας, ἡ τοι χαικὸν τῶν ἰανναέριον μῆνα πτολαβῶν ἐν
 τῇ ἀρώσει τῶν ἀπ' ὅρων τῶν τοιούτων μῆνα, ἐκφύγῃ αὐ-
 τῶν ὡς χαλεπώτατον τῶν χειμέριον. Αἰγὸν ἀόντων.) ὅς
 ὑδ' ἁτῶν γὰρ τὰ πνύματα καὶ ἡρόδοτος, ἐκ ψυχρῶ
 φιλεῖ αὐρὴ γίνεσθαι. Μείς, ὁ μὲν, αἰολικῶς. Χα-
 λεπὸς πτοβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.) χαλεπὸς
 ὁ μὲν.

ὁ μόνον τοῖς μὴ ἔχουσι σέγας βοσκήματα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρὶν ἰκανῶς παῖσαν πρὸς τὸν χειμῶνα κεκτημένους τινὲς ἀρσόβουσιν. Τῇ μὲν τ' ὥμῃ σου.) τότε φησὶ ἡγ' ὁ χειμέριον μὲν εἰς εὐθείας τροφῆς, τὸ ἡμῖν δίδου τοῖς βοσκήμασι, ὅτι μακρῶν ὁσῶν τῶν νυκτῶν τότε καθύδνουσι, καὶ ὁ κοπιῶσι τοσοῦτον, ὅσον πρότορον. τοῖς δὲ ἀνθρώποις, δίδου πλείω τῆς τροφῆς εἰς πρότορον εὐθείας ἐκείνοις δίδοναι, ὅτε καὶ ἐν ταῖς μακρῶν ταύταις νυξίαι ἐγειρόμενοι, ἐνίσταται ὀργάζονται, καὶ ἐκ ἀργούσι, καθάπερ οἱ βοοῦ. Ἐπὶ ὅτι ἐν χειμῶνι πλείον ἐσθίουμεν οἱ ἄνθρωποι, ἡμῶν τὸ δόγμα τὸ ψυχρομὲν ἔσθ' ψύχει, καὶ εἰς θερμότητ' ἐνδὸν χωρῶσιν, καὶ περὶ τῆς ῥαόνως τὰ ἐσθίουμενα, σωμαρομένης ἡμῖν εἰς πᾶσι καὶ εἰς μακρὰς ταύτης νυκτός. Τ' ὥμῃ σου δὲ, σωμαρομένη ἀπὸ κῆ. Αρμαλιῆς.) τροφῆς, ὡς σωμαρομένης τὰ μέλη. Ταῦτα φυλασσόμεθα.) ταῦτα τῶν μου φησὶ τὰ πρὸς ἀγγέλλατα, ἄχρις ὅτε ἐνίσταται, ἀπὸ θέρους, μέχρι καὶ θέρους ἐξίσταται, καὶ λογοπράγῃ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας, καὶ εἰ μὲν μακρὰ καὶ ὀργάσιμοι τοῖς βοσκήμασι αἱ ἡμέραι, δίδου τινὲς δέξασαν τοῖς τροφῶν. εἰ δὲ τοῖς ἀντιπῶν αἱ νύκτες μακρὰ καὶ ἀνέσιμοι, δίδ' οὗτοι ἐλάσσονα τινὲς τροφῶν. πλείονα δὲ τοῖς ἀνθρώποις, δὲ ἅς αἰτίας ἐφημερῶν. Αὐτὸς.) ἡ κοινὴ διάλεκτος καὶ ἰωνίς, καὶ εἰς τὸν πίσω καὶ πάλιν ταῦτ' ἔργει.

γράφει. ἢ δ' ἀπικλῆ, θ'. Εὐ τ' αὖ ἐξήκοντα.) ἡνίκα
 δὲ ἐξήκοντα ἡμέραι χειμερία πρὸ λθωσι, μετὰ τὴν
 χειμερινὴν ταύτην τροπὴν, τότε ὁ ἀρκτοῦρος ἀσὴρ
 ἐκ τῆς ὠκεανῶς ἀνατέλλων, ἀκρόνυχθ' φαίνεται. με-
 τὰ μικρὸν δὲ ἴσταται καὶ τὸ ἥαρ, καὶ ἡ χελιδὼν φαί-
 νεται. πρὸ γοῦν τοῦ ἥαρθ' καὶ τῆς ὑπὸ φανείας τῆς χε-
 λιδόνος προλαβὼν φησὶ, κλάσιν δὲ σὺ τὰ ἀμπέλια.
 Χειμερία δὲ τροπὴ τοῦ ἡλίου, ὅταν ἐν τοξότην τρέπε-
 ται ὁ ἥλιος, ἢ γοῦν μοιρῶν δεκεμβρίῳ ἢ ὀλίγῳ τι
 πλείον, ἢ ἔλαστον. Ζεὺς.) ὁ οὐρανός, ἢ ἡ εἰμαρμένη.
 ἐν γὰρ τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιος τὰ
 τριακονταδικὰ τμήματα τοῦ δωδεκαζωδίου περι-
 πολοῦμένῳ, τὰ τῆς ἡμερῶν ἀπορράζετο διαστή-
 ματα. ἢ ὅτι ἡ εἰμαρμένη, ἣν ἡμεῖς πρόνοιαν θείαν κα-
 λούμεν, ὅπως ἔταξε νυχθημέρας καὶ νύκτας, καὶ ἡμι-
 αισιᾶλους κύκλους ἀρτελεῖσθαι. Ἀσὴρ.) τὸ ἄστρον
 ἀσέρας πῶς ἔχει. Ἀρκτοῦρος.) ὡς ἂν ὅσον λέγουσι
 καλλιστοῦς, τῆς λυκάονος θυγατρὸς, ἀρκάδ' α καλού-
 μενον· ὅτι διὸς μιγνυμένης τῇ καλλιστοῖ, ἦρα ζήλοτυ-
 πήσασα, ταύτην ἀρκτοῦ ἐποίησεν. ἐπὶ χοιμύλῳ δὲ
 τὴν καλλιστὴν ἐν κυνηγεσίᾳ κατ' αὐτὴν, ὁ πᾶσι τρώ-
 σις ἀνείλην. καὶ ὁ Ζεὺς ἐλέησας αὐτὴν, κατήσχευσεν.
 ἔστι δὲ ἀσὴρ ὑδὶ τῇ ζώνῃ τοῦ ἀρκτοφύλακος. Προ-
 λιπὼν ἱερὸν ῥόον.) ἀνατείλας ἐκ τοῦ ὀρίζοντος, καὶ
 φανείς ἀκροκνέφαιος.

Τὰς ἀκροκνέφους εἰ μαθεῖν φαύσεις θέλεις,
 Αναπλάς τε καὶ δ'ύσεις τῶν ἀσέρων,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν ψυχῶν λόγων,
 Αἰσινε βραυῶς δ'ζ' ἐμῶν διδ'αγμάτων.
 Ἀσπὴρ προμοιρῶν ποντεκαίδεκα βέχων
 Εἰς τῆς ἀνωθι ζωδίων ἀναδρομοῖς,
 Τὸν ἥλιον βλέπων δὲ τοῖς κάτω δ'ρόμοις
 Προσὼν ὑπεκβέχοντα μοιρῶν ὧν ἔφλω,
 Ανατολῶν ἐώαν θυδρομῶν τρέχει.
 Εἰ δ' αὖ προδράμῃ προδρομῶν τοῖς ἡλίς
 Εἰς κατ' αὐτῶν αὐτῶν κατὰ κατὰ δ'ρόμους
 Αναπλῶν τρέχει μὲν, ἀλλ' δ'ζ' ἐσπέραις.
 Εἰ δ' αὖ ἐλάτῃς, τὴν δ'ύσιν τὴν ἐσπέραν,
 Μοίρας δὲ ποντήκοντα προδραμῶν τρέχει,
 Μεσουρανήμα, καὶ δ'ρόμους ὑπὸρτάτεις.
 Μοίρας δ' ἐκατὸν ὀγδοήκοντα βέχων,
 Ἀσπὴρ ὀπιθεῖν ἡλίς δ'ξαμέτρως
 Διύοντ' εἰς γλῶν, ἀκρονυχίτρων ἔχει.
 Ταυτὶ μὲν ἔγνωσ, καὶ μαθὼν ἔτω νόει,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν λόγων ληρήματα.

Τὸνδε μετὰ.) μετὰ δὲ ἀκρονυχίαν ἀρκτούρεν, ἢ ὁρ
 θογόν, ἢ μεγάλως καὶ ὀρθίως γῶσα, φαίνεται χελι-
 δῶν. ὁ δὲ σοφώτατος πρόκλητος, τὸν πλάτωνα φέ-
 ρων μαρτύρεται, φησὶ μὴ δ' γν' ὅθεν οὐ λυπούμεν ἅδ' ἔμ.
 ὅθεν ὁ δὲ τὴν χελιδόνα ὀρθογόνῳ, ἀλλ' ὀρθοβόλῳ βάλει
 ταί

του γράφειν. ἡμεῖς δ' ἴσμεν καὶ διχὰ μαρτυρεῖ-
 πλάτων, ὅτι ὁ δ' ἐν ὄρνειοις λυπούμενον ἄδ' εἰ. ἀλ-
 λά δ' εἰνῶς καὶ ῥητορικῶς ὁ ποιητὴς τὴν λαλιὰν ἐλ-
 χελιδόνος, θρῆνον εἶν λέγει, καὶ τὸν μῦθον ἐλ τὸι παυ-
 δίων, ἐκείνης θυγατρὸς· ἐθ' ἐπὶ τὴν χελιδόνα παυ-
 δίων καλεῖ θυγατρός, καὶ τὸν μῦθον, δὲ τὴν γε-
 γονῆσαν χελιδόνα, τὴν φιλομήλαν λέγω. πῶς ἢ σὺ ὁ
 μὴ δεξιὰ μένος θρῆναι τὴν χελιδόνα, παυδίωνος ἐξέ-
 ξω θυγατρός; πῶς δὲ ὀρθογόνῳ βάλει γράφειν ταύ-
 τῃ τῇ ὅλοσ' ἡμέρας βοῶσαν, ἐν ὄρεσιν ἢ μάλλον ὅ. ὁ δὲ
 πλάτων περὶ ὀρνέων λέγων φησὶ, μηδὲν ὄρνειον ἄδ' ἐν
 λυπόμενῳ, οὐ μὲν ποδὶ τῷ ὅσπερ μυθικῶς γέγραπται.
 Παυδίωνίς.) ἢ τὸι παυδίων, θυγάτηρ. φασὶ μῦθον
 παυδίωνος· παυδίων δ' ἀθλιώτης, θυγατρός ἐστιν πρό-
 κνιν, καὶ φιλομήλαν. ὧν τὴν πρόκνιν, τηρεῖ τῷ ἐκ
 θράκης δίδωσι πρὸς γὰρ. ὅς δ' ἐκείνης ἵτυν γέννησεν.
 χρόνῳ δὲ ὁ τηρεὺς ἐκ θράκης ἐλθὼν ἀθλιώτατος, λαμ-
 βάνει καὶ τὴν φιλομήλαν ἀπάγειν πρὸς τὴν πρόκ-
 νιν εἰς θράκην. ἐν αὐτῇ δὲ ἐλ βοιωτίας, ἀρπαρθε-
 νούει καὶ ταύτῃ καὶ τὴν αὐτὴν γλῶτταν θείζει, ὅ-
 πως μὴ δ' ἐν ἰσχύει φράσαι τῇ ἀδελφῇ. ἢ δὲ εἰς θρά-
 κην ἐλθὼσα, δι' ἰσχυρίας τὸ παῦ φανέροι. πρόκ-
 νη δὲ τὸν ἵον ἀποσφάξασα ἵτιν, ἐστὶν τὸν τηρέα, ὁ
 ἢ μαθὼν, ὅτι τὸν παῖδα βεβρώκει, ἀνελὼν ταύτας
 ἐμελλεν. οἱ θεοὶ ἢ ταύτας ἐλθόντες, ἀπαρνέωσιν.

καὶ πρόκνη μὲν ἢ ἀπὸ ὧν γεγονῆα, τὸν ἴτιον δ' ὕρε-
ται. φιλομήλα δὲ χελιδῶν, τηρεὺς φησὶ με ἐβίασεν.
ὁ δὲ τηρεὺς ἔποψ' ἡγούμενθ', ποῦ ποῦ φησὶ, αἶ μοι
τὸν παῖδα πρὸς ὕωχίαν πρῆθηνκαν. ταῦτά εἰσι τὰ
ἀκρα μυθίαδρια. γράφει δὲ πόδι βύτου σοφοκλῆς, ἐν
βῶ τηρεὶ δράματι. Οἶνας πόδιτα μνέμεν.) τὰς
ἀμπέλους φησὶν ἀροτριαῦν καὶ φυτδύειν καὶ σπεί-
ρειν καὶ κλαδ' δύνειν, καὶ πλείν, καὶ γαμῆν, καὶ τὰ
ὅμοια. ὀρφεὺς δὲ μαθηματικῶς πάντα πρᾶκελδύε-
ται δρᾶν· οἶον, σελῶνς βρεχούσης πόδι πρᾶγνον πᾶν
τα φυτδύειν, πλὴν μόνων ἀμπέλων. μισεῖ γὰρ ἢ πρ
θῆνθ' τὴν ἀμπελον, δὶα τὸν πατόρα ἰκάριον. διὸς
ὑδροχόος πόδι πολδύοντθ' μὴ πλδύσης· χαλεπὴ γὰρ
τότε λίαν ὄξις ἢ θάλασσα. τοῖ αὐτοῖ διὸς ἐν ἰχθύσι
ὄντθ', καλὸν γάμος ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
ΑΛΛ' ὅπὸτ' αὖ φερέοικθ'.) ἀλλ' ἡνίκα αἱ πλειάδ' ἀ-
νατέλλωσι, ἃς πρ' πεφδύγως ὁ φορέοικθ' καὶ κοχ-
λίας, ἢ ζῶον ὁμοιον μελίση παρ' ἀρκάσις ὄν, ἀναβρε-
χει πρὸς τὰ φυτὰ, τότε μὲν ἐπὶ σκάφθ' γινέσθω σπεί-
ρειν ἀμπέλων, μὴ πως σφοδρῶς φλέγων ὁ ἥλιος, ἐγ-
κύνει τὰς ῥίζας, ταύτας ἀκρῆναι, γυμνωθεῖ-
σας ἐν τῷ σκαφθῆναι. Αἰσπας τε χαρᾶστέμεναι.)
χαρᾶσσε δὲ τὰ δρέπανα, ὧ αὖ δούλεις ἔγειρε, καὶ
τὰ πρὸς δέρεθ' ὕπρ' ἐπιζε. φδύγε δὲ τὰς σκιερὰς
καθ' ἑδρας, καὶ τὸν κοῖτον, ἢ γοιὴν τὴν κοῖτιν, καὶ
τὸν

τὸν ὕπνον ἢ μεταπλάσμον. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ θί-
 ρους, τὸν μέχρι πρωΐας. πρὸ τοῦ καύματος δὲ ἀνισά-
 μιντο πρωΐάντορον, δείξει ἐν ὀυκράτῳ τοῦ ἀέρος
 τῷ κατασήμετι. ἀμνητός καὶ θειτός, οἱ καιροί. ἀ-
 μνητο δὲ καὶ θειτο, τὰ θειζόμενα καὶ ἀφορμα-
 μένα. Οὗ κάρφη.) ἀπικῶς τὰ ραῦτα ἡ ταχρα
 φεῖται. ἰωνδὺ δὲ ὅχ' ὑποτάσσουσιν αὐτά. Τημεῶς
 αὐδύδ' εἰμ.) τότε ἐν τῷ καιρῷ τῷ θίρους, ὅταν αἱ πλη-
 ραὶ ἀνατέλλωσι, πρωΐ καὶ ὀρθεῖος ἀνισάμιντο, σὺ
 ναγε εἰς τὸν οἶκόν σου τὸν καρπὸν, ἵνα ζωὴν ἔχης ἀφ'
 κοῦσαν. Ἡὼς γάρ.) ἡὼς δὲ σημαίνει. τὴν ἡμέραν
 μόνω, τὸ νυχθήμερον, τὸ πρωϊνὸν κατάνημα, ὅτι τὸ
 καθόλου καὶ ἀπλῶς λέγειν ἡμέραν, ὅπου οἱ μυθολο-
 γῆται, σωματικῶς ἢ θεῶν ἐκάλεσαν. νύκ' ἢ τὸ πρωϊ-
 νὸν κατάνημα λέγει καὶ ποιεῖται ἔπαινον τοῦ τοῦ
 του τῷ ἡμέρας κατάνηματο, λέγων τὸ πρωϊνὸν ὅτι
 ὀρθεῖον τῷ ἡμέρας κατάνημα, τοῦ ὁλοήμερου ὄρου τῷ
 τρίτῳ ἀπόμοιραν ὀργάζεται. ὅθεν κάλλιστον ὅτι ὅτι
 τοῖς ὀργαζομένοις ὅτι τοῖς ὀδύουσι. τὸ πρωϊνὸν ὅθεν
 κατάνημα φαμὲν, πολλὰς μὲν ὀδύουσι πρὸς τὴν
 ὀδὸν πρὸ κίνησε, πολλοῖς δὲ γεωργοῖς ἐπέδουξε τοὺς
 βόας ὑπὸ τὰ ζυγά, ὡς τε ὀργάζεσθαι δὴλον ὅτι. Τὸ
 δὲ ζυγά, ἀντὶ τοῦ ζυγού, μεταπλάσμος ὅτι. Ἡμᾶς
 δὲ σκόλυμο.) ἡνίκα δὲ ὁ ἀκάνθης τοῦ ὄντος ἀνθεῖ, ὁ ὅτι
 σκόλυμο λεγόμενος, ὅτι ὁ ἡγετικός τέλει ἐν δόξῃ.

δρω παθήμεν, ἅδ' εἰ πύκνον δὲ τῷ πηγύγων. ὅ-
 τω γὰρ ἅδ' εἰ, τρίβων ἑαυτὸν ἐν τῷ καίρῳ τοῦ κοπι-
 εῖν θόρυβος, καὶ ἐπιπόνου· τότε αἱ αἰγὲς εἰσὶ λιπῶσαι,
 ὥς ἡδ' ἡ παυθεῖσαι τοῦ θηλάζειν τὰς εἰφύς, καὶ γα-
 λουχεῖν, καὶ ὥς σόρεωτόρας τροφὰς ἐοδίσσαι, καὶ ὁ
 οἶνός τότε ἀρίστος καὶ δεδουκισμένός, ὥς δ' ὁ δα-
 φθαρήσεται ἔλ, καὶ ὁ ξύωνος γηθήσεται, φθινόπωρον
 πέλθων, καὶ χειμῶνα καὶ ἔαρ, καὶ ἡδ' ἡ θέρεος ἀψά-
 μιν, καὶ μὴ τραπείς. αἱ δὲ γυναικεὺς τίτε λαγνί-
 σεσαι μάλλον, καὶ καταφορώτοροι πρὸς σωουσίας
 καὶ ἀφροδίσια. ὑγρότοραι γὰρ φυσικῶς ὄσαι, ἐπεὶ ψυ-
 χροτόραι τῷ ἀνδρῶν, τότε τῷ ἡλιακῷ θερμῷ κατα-
 σήματα δύκρατόν μιν, ὥς ὁ ζικαθεῖσαι ὑπὸ αὐτῷ
 τὸ πόδι τὸν φῶς ὑγρότητος, δύκρατότοραι πρὸς τὰς
 σωουσίας, ἐπεὶ δύκρατίεροι γίνονται. ἀδυνέστεροι δὲ
 οἱ ἀνδρῶν· ξηρότοροι γὰρ ὄντες φύσει τῷ γυναικῶν,
 καὶ πλεονεξία φηραίνονται τότε, ἀδυνάτοι. ἐν δὲ τῷ
 χειμῶνι, πλεονεξία τῷ γυναικῶν, ξηρότοροι ὄντες,
 τῷ χειμῶνι ὑγρότητι δύκρατοῦνται. τὸ δὲ ἔαρ, ἀν-
 δράσις ἰσομοιρίαν ἀφροδισίων τηρεῖ. τῇ ἰσομοιρίαν
 δὲ ὅτω μοι νόος, δεκαπλασίονα ὄργανον τοῦ ἀνδρός τὴν
 γυναικα. **Ἡχέτους.**) ὁ ἡχητικός, βοιωτῶν καὶ ἀπο-
 λείων ὅστις ἰδίωμα, ἡτοι διάλεκτός. **Σείει.**)
 νύκτα καὶ ὁ ἡλίος νοεῖται, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ γῆλον τοῦ κυ-
 νός ἀσὴρ, σείει καλόν μιν. τότε γὰρ καὶ ὅτε
 ἀνα-

ἀνατέλλει ἰωθ. Πετραῖη σκιά.) ἀπηλαιώδης
 σκιά. φαίνεται δὲ νῦν ἀνελφαικῶς ὡς ἔναντίως αὐ-
 τῷ γράφειν ὁ ἰσίδ. Ὁ ἄνω γὰρ εἰπὼν, φεύγειν δὲ
 σκιερὰς θάλασσας, νῦν αὐτὸν ἐν ἀπηλαιώδει παρακε-
 λεύεται καθεῖσθαι σκιά. Οὐκ εἰσὶ δὲ, ἅ φησιν, ἐ-
 ναντία καὶ μαχώμυνα, ἀλλὰ μᾶλλον ἀλλήλοις συ-
 ντρέχοντα. ὁ γὰρ ἄνωτόρω εἶπεν, ὅτι πρῶτ' ἀναστὰς ἐν
 ἰωθ ψυχεῖν ὧς ἡμέρας μέρει, θέλει ὡς σῶμα τὸν
 καρπὸν· ὅσο πάλιν ὑποσφραγίζων φησὶν, πρὸ τῆς
 καυσώδους ὥρας ἀναστὰς θέλει. ὅτε δὲ καυσώδ' ἐσε-
 ρον γήνηται τὸ ἡμέρας κατὰσκημα, τότε εἰς τὰς
 ἀπηλαιώδεις καὶ πετροώδεις ὑποσέρχου σκιάς, ὡς
 οἶνον βίβλινον πίνει· ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας.
 ἢ ἐλαφρόν ὡς ὑδάτωδ' ἦ, κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τῆς ἀσυνείων,
 τῇ πῶς τὴν βίβλον καὶ λίβανον· ἐκεῖ γὰρ ὑδροπί-
 νται. ὅσο γὰρ δηλοῖ ἐκ τοῦ ἐπάγειν, τρεῖς ὑδατῶ-
 ποχέειν, τὸ δὲ τέταρτον ἱερὸν οἶνον. τουτίστι, τεταρ-
 τημόριον ἔχει μέρῳ τοῦ οἶνου, καὶ τρεῖς μερίδας ὅ-
 ὑδατῶ, ἵνα ὑδάτος γήνηται. ἐν χειμῶνι γὰρ δ' εὖ
 ἀκρατοτόρω, ὡς θερμοτόρω τῇ οἶνον ἀρρύνεται.

Πετραῖη τε σκίη.) ἦτε σκί, δ' ἀκτυλῶ. τὸ γὰρ
 τῆς κοινῆς δὲ συλλαβῆς. καὶ νῦν οὐκ ἐκτείνει, ὡς καὶ
 παρ' ὁμήρῳ·

Οὐδὲ σκάμανδρος ἔλκε τοὺς μέσους, ἀλλ' ἔλκε μᾶλλον.
 Πλάζα.) τὸ ἀπαλόν, πρὸς τὸ μὴ ἄζα τις εἶναι. ὁ μὲν δὲ

καθὼς φησὶ τὸ παξάματιον. μάζα τ' ἀμολγαίη.) ὁ
 νιοφύρατος ἐστὶ λεπτὸς ἐστὶ τρυφερός ἀρτος. πρὸς τὸ μα-
 ζῶν, τὸ τρυφῶν. ἢ πρὸς τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἀρτος δέ,
 ὁ μέγας ἐστὶ ἀρτιος. ἵαμ οἱ τῶν γραμματικῶν γριφο-
 πλόκοι, μάζα μᾶλλον καλῶς τὸ ξηρὸν καὶ σδῆρὸν ἀρ-
 τίδιον. μάζα τ' ἀμολγαίη.) ἀρτιος γυναιὸς ἀμολ-
 γαίη καὶ ποιμνίη ἀρμόδιος, ἢ γαλακτι πεφυρμένης.
 Σβεννυμμέναων.) παυθίζων τ' ἐκλάζων. ἐστὶ βοὸς ὑλο-
 φάγοιο.) ὑποκρίτω σοι φησὶ τόδε ἐστὶ τόδε. ἐστὶ κρέας
 ὡς τε τοῦτο ἐδίειν, ὁρετρόφον ἐστὶ ἀγελαίας ἐστὶ ἀδ' αμά-
 σου βοὸς σείρας, ἢ πρὸς γένος καὶ ἀτόκου, καὶ πρωτογέ-
 νων εἰφῶν κρέας, καὶ χείρων ὑπὲρ τοῦ θειτῶ καὶ
 καθήμενον τρύφα, πρὸς ζευθεῖας αὔρας τρέψας
 τὸ πρόσωπον, καὶ αὐτὸ δούλους κελδύων τὸν σῆτον
 ἀλαῶν. Γῶς δὲ ὡς ἡσίοδε, ὁ πρὸ μικρῶ ποδι λαχλῶδον
 τος ἀδελφός, καὶ πένης ἐστὶ ἀγοραῖος, ἔξει διαί-
 τας τροφάς, ἃς μόλις ἔξωσι καὶ οἱ τῶν μοίρας ὄντες
 τ' κρείττονες; βοὸς ἀγελαίας καὶ ἀτόκου κρέας, καὶ
 πρωτοτόκου εἰφῶν, εἰ μὴ πον αἰφνης αὐτῷ τὰ τοῦ
 ἰωβ παρυσύρησαν θρέμματα, ἢ αἰ τῶν εἰχθονέων ἐ-
 γέλαε πρὸς περγμόνον, ἢ πᾶσα σχεδὸν ἡ ὅσια τρι-
 ταίχμω τοῦ βαβυλωνίου τοῦ ἀρταβάζε υἱοῦ, ὃς ἐκάσας
 ἡμέρας ἐκ τῶν αὐτῶν χωρίων φόρον ἐλάμβανεν ἀργυ-
 ρεῖα ἀρτάβλιν, ἢ τοι μέδιμνον. ἵπποι δὲ πούτω φορ-
 βάδου ἦσαν ἑξακιχίλια τε ἐστὶ μύρια, κήλων δὲ
 ὀκτα-

ὀκτανόσοι, πλὴν μὲν τοῦ τῶν πολεμιστῶν. κινῶν
 δὲ θηρατικῶν, ὡς μόλις ὑπὸ φόρῳ πτοσάρων χωρίων
 δυνάσθαι τρέφεσθαι. Τεῖς δ' ὑδάτῳ πτοχέειν.)
 πτοείπομιν πτοῖν τούτου. πρόκλῳ δὲ ἀριθμὸς φη-
 σίτω ἀρτίους καὶ πτολιπῆς, πτολισαρτίους, καὶ ἀρτι-
 πτορίους, ἡμιολίους, καὶ ὑπὸ τρίτους, καὶ ὑπὸ μορείους,
 καὶ πολλαπλασίους, καὶ πολλασιεπιμορείους, καὶ τὰ
 λοιπὰ, ὅποσα μὴ ἐγκαίρως λεγόμενα, καταψοφεῖ
 μὲν τῶν νέων τὰς ἀκούς, πτολιπέτῃ δὲ ἀπαιδ' οὐσίας
 ὁζήνη τῶν. ὡς πόρ αἱ ἐν τοῖς σοίχοις ὑπολδοκῆσεις,
 καὶ πτοκρίσεις καὶ ζωγραφίαι τῶν λιθοργῶν ἐτεκ-
 τόνων, τὰ ἔρρυθμὰ τε καὶ κακοσυμβετα. (ἑμιν.)
 πτοέμπε, ἑμβαλε. ὅθεν δ' αὖτις τὸ ἑμιν. καὶ πτοῖν
 διαγνώσεως δὲ ὑδάτων, ὁ σοφὸς πρόκλῳ ἔξω τῶν
 καιρῶν φιλοσοφεῖ. ὅθεν γὰρ ἐν ταῦτα, πτοῖν ὑδροσκη-
 πικῶν ἡσίοδ' ὁ διαλέγεται. ἐν οἷς δ' ἐπὶ τοῖς τοῖς ἐμ-
 πέσοι, ὅ τὸρα τέταρτα ψοῦδ' εἰ, πτοῖς δὲ τῶν ὁζήνησιρ σιω-
 τήνδ' σκ, δ' εἴξομιν ἀκρίβεισερον, ἐν' εἰσλήντε ὅποσας ὑ-
 δροσκηπικὰς βίβλους ἀνεγνώκει μὲν τῶν παλαιῶν,
 ὡς πόρ δ' ἡ καὶ ἐτόρας παντοίας, καὶ πτολιπέζια γρά-
 φωμιν, πτοῖς ὑμετόραν ὠφέλειαν. ἔξω δὲ καιρῶ πτοῖν
 ἐπὶ τῶν ὑδάτῳ διαγνώσεως, ἐν τῶν ἡμεῖς τοῖς πτο-
 κλείοις πτοδιήτομιν. ἀρτίον ὑδάτος, ὁ ταχὺ θερμαν-
 θέν, ταχέως πάλιν ἐναποψύχεται. Δημήτορος ἱερὸν
 ἀκτῶν.) τὸ ἱερὸν δ' ὡρον ἐπὶ δ' ἡμκτῳ, ἡγοῦν τὸν

σῖτον. δ' ἡμῶν δὲ νῦν φησι, ἢ τὴν γλῶ, ἢ τὴν δια-
 νύσου ὁσίειδ' ὅ γινώσκω, ἢ τὴν φυτείαν καὶ γεω-
 γίαν μετὰ διονύσου πορφυρομένω, ἐδίδαξε. τὴν δὲ
 ὀλκῆς καὶ δ' ἡμῶν ὁσίειαν, κατ' ἀρχὴν ὅτι βί-
 βλου καὶ μυθικῶς εἶπον, καὶ ἡληγόρησα. Εὐτ' αὖ
 πρῶτα φανῇ ὡς ὁ δὲ ὡρίων.) ὁ σοφὸς πρόκλος
 ἀφ' ἑμῶν καὶ ὑδροσκοπῶν, ἐν οἷς πρὸς δ' εἶ, τὰ χρεῖα
 δ' ἡ καὶ ὁ δ' ἡγήσεως χηζόντα πρῶτα τρέχει, ὡς νῦν τὴν
 ὡρίων ὡρίων ἀνατολῇ. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μὴ ἐν εἰδότητι
 τοῦτο σοφὸν, οἷον καὶ ὁ πρόκλος, τὴν μὲν μυθικῶς
 τὴν ὡρίων ὡρίων ὡρίων, ὅτι κυνηγὸς βοιωτῶν, ὡς
 ὡρίων καὶ ὡρίων ὡρίων ὡρίων, ὡς ὡρίων, ὡς
 τῆς δὲ ἀντιθέσεως, σκηπτὸν ἀναδύσεως, παραδρα-
 μόντων μαθηματικῶς ἐν δὲ ἀξιομῶν, πλὴν σα-
 φῶς τὴν τούτου ὡρίων, μὴ μακρολογήσαντων,
 καὶ πρὸς ὡρίων ὡρίων δὲ ἀντιθέσεως μακρολογεῖν.

Δεκά πρὶν πρὸς ἡμερῶν δρόμοι,

Εξ ὡρίων φάσεως πρὸς τὸν κυῖα.

Οὕτως ἔφη μὲν καὶ ὡρίων καὶ σιωπῶν.

Εἰ δ' αὖ θέλησιν τις πρὸς τὴν πλεον,

ἡλῶν εἰς βὰς ταπεινὸν δρόμον τρέχειν

Τεσσαρὶν δέκαδ' ὡν ἡμερῶν τρέχει δρόμος.

Καὶ τρεῖς ἐπ' αὐτοῖς φωσφορήσας ἡμέρας,

Τροπὰς ἐλαύνειν ἀρχετοὶ θεοτροπῶν.

Αὐτῶν τροπῶν δὲ τῶν δὲ τῶν θεοτροπῶν,

Παρα-

Παραδραμδους ἡμερῶν διπληνίδ' Θ,
 Επιπολλῶ δ' εἰκνυσι λαμπρὰν οὐρίων.
 Ενθούθην ἐξάκνυκλ' ἡμερῶν δρόμ' Θ.
 Δάωει δὲ λοιπὸν ὁ κράτις Θ' ὀρνέων.
 Εξ' αὐτῷ δέ, κρυβείς δὲ πρὸς κυνὸς φάνυσιν
 Ολῃ τετρακτὺς ἡμερῶν πῶα ῥέει.
 Καὶ τί πλατυῶω εὖ δρόμος τῷ ἀσέρω,
 Εἰδ' ὡς ἀκρεβῶς ἀσρικλῶ πᾶσαν θέσιν,
 Σιγῶ τὸ λοιπὸν, μὴ θολόσω συγγραμῶν.

Μίξω δ' ὀυνομίσαδ'.) μοδισμῶ δὲ καλῶς ἀρκώ-
 μισον τ' σῖτον, ὅν τοις σοῖς κιβωτίοις. τούτῃ, καλῶς
 μετρίσας ὅποσος μεδίμνος ἐγώργησας. Αὐτὰρ ἐ-
 πὶ δ' ἡ.) ἐπειδ' αὖν δὲ ἀκρῆσσαν εἰσας παῖ σου γέωρ-
 γιον ὁ σωτὴν πρὸς τὸν βίον ἐπὶ τὴν ζώην, κτῆσαι
 ἐμίδιον ἄοικον, καὶ μεδίαν ἀτεκνον. ἴν' ὁ μὲν ἀρ-
 κλέπῃων τι τῷ σῶν, ὅν τὸν ἴδιον οἶκον ἀρκωμίζῃ. ἢ
 δὲ, πῶδε τὸν παῖδ' αὖ. ὅτ' οὗ γ' σημαίνει τὸ ὑπόπορρις.
 Βεῖθαι δὲ ἀπὸ τῷ βοῶν, τῷ ἐχθρῶν ὑπομάζιον πόρ-
 ριν, ἢ γὰρ δ' ἀμαλιν. Καρχαρόδοντα.) ὀξύδοντα,
 δ' ἀκτινὸν· εἰς τὸ ἀκροβαῖν εὖ ἡμεροκρίτας, ἢ γὰρ εὖ
 κλέπῃας. Χόρτον τ' ὀυνομισμόν.) χόρτον τε ἐπὶ ἄχυ-
 ρον ἀπόθε, ἵνα τοῖς σοῖς θρέμμασιν ἢ δ' ὅλα τὰ ἔτη
 ἀρκῶσα τροφή. ἔασον δὲ μετὰ τὸν θερίτον εὖ γεωρ-
 γὸς βόας ἐπὶ εὖ οἰκέτας ἀναπαύσεως τυχεῖν, ἐπὶ μὴ
 κατατρυχάσας ἐπὶ αὐτῶν, ὥς τῃς τινὲς τ' βαρυτάτῳ
 δέσπο.

δεασοτῶν ὄρκοις ἐτόβοις, ἵνα πάλιν ἔχης αὐτοῦ ὑ-
 πουργουῦτάς σοι γηρναότορον. Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων
 καὶ σείειθ.) ἥνικα δὲ ὁ ὠρίων μεσουρανήσῃ, καὶ ὁ
 λιμέναςθ. ὀλίγον γὰρ ἀπέχουσι ἀλλήλων διάστη-
 μα. ὁ ἀρκτοῖοςθ δὲ ὁ φιλζώνης τοῖ ἀρκτοφύλακθ
 λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ καὶ ἑωσφόροςθ καλούμεθ, ἀνα-
 τείλῃ ἑῶαν ἀνατολῶν· ἢ τις γίγνεται μετὰ ἐκκαίδε
 καὶ ἡμέρας φιλ τοῖ κυνὸς ὑπὲρ λῆς, ἥγουν μετὰ αὐγῆς
 σου ἡμέραν ἑνάτω, τότε φησὶν ὅτι πέρσῃ τοῖ τρυγη-
 τοῖ μέμνησο. ἄρα δὲ ὁ μάταιθ καὶ πόδιστος ὁ ἡσίο-
 δθ βαυαύσω καὶ ἰδιώτῃ ἀνδρὶ ὄντι τῷ ἀδελφῷ,
 θίρεος καὶ τρυγητοῖ καὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων σα-
 φεισάτων ὄντων ἐπάγων ἀσαφῆ τὰ τεκμήρια, ἃ ἐ-
 πισὶ τῶν ἀστρολόγων ἡγνόνται; οἶμαι δὲ καὶ ἡσιόδῳ
 αὐτῷ. ὁ γὰρ αὖ αὐγούσω τρυγαῦ πρεκελδύθρ.

Μεσουρανήμα δ' ἐῶσι, ὡς πρῶτω ἐδίδασξα σοι χεῖρα
 κῶς, ὅταν ἑνγνήκοντα μοίρας πρὸ ἡλίου ἀστὴρ ἀνατεί-
 λῃ· τυτέσι, ὅταν τρία ὅλα ζώδια πρὸ δρόμῃ τὸν ἡ-
 λιον. αἰ γὰρ καδ' ἑκαστον νυχθήμορον, ἕξ εἰσὶ ζώδια
 πρὸ τοῦ κάτω καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαίριον. τὰ δὲ ἑτε-
 ρα ἕξ, πρὸ τοῦ ἄνω ἐπὶ ὑπὲρ γλῶ. τότε δὲ ὁ ὠρίων τρία
 ὅλα ζώδια πρὸ ἀνατέλλων τοῖ ἡλίου, μεσουρανήσων
 τῶν ταύρων ἀναφρόμεθ. ὁ δὲ ἡλιθ μετὰ ταῦ-
 ρον διδύμεος, καρκῖνον σὺν τῶν λέοντι ἀναφέρειτ.
 Δείξαι δ' ἡελίω.) κατίκμασον δὲ αὐτὸν βότρους ἀκ-
 τιμῶν

τιμῶν ἐν ἡλίῳ, ἡμερίας· καὶ πᾶν τε πάλιν ἐν σκιερῷ
τόπῳ κατὰ θού, ἵνα μετρίῳ ἀέρῳ κατὰ χῶσιν. ἔπει-
τα δὲ συμπατήσας αὐτῶν, οἶνοποιήσιν ἐν τοῖς πί-
δοις ἀπαρρυσάμεν· καὶ τὸ πῶδε τοιαύτης οἶνο-
ποιίας διδ' ἀσκεῖν βρ' πῆρσιν μάταιον, καὶ πῆρσιν
εἰς τοῖς ἀσυστάτοις νόμοις τοῖς πλάτων· οὔτε γὰρ
πῆρσιν, οὐδὲ ἡσίοδ'· τοιῶν οἶνον εἰργάσαντο οἰ-
μαι, ὅδε πεπώκασι. Διονύσῳ.) τὸ ὅ καὶ μικρὸν
γραφόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκτείνεται. ἀπὸ τῆς δὲ μέγα
γράφεται. Πληϊάδ' οὐδ' ὑάδ' οὐτε.) πῶδε τούτων
πρὸς φημὶν· ὑάδ' οὐδὲ λέγονται, ὡς βρ' ὑ' σοιχείῳ
ἐοικῆαι, ἢ ὡς ὁμβρῶν ποικιλικῶν, διωδοῶν γοῶν τῶν
ἐσπερίαν δ' ὕσιν τούτων, πῆρα κελύεται ἀροτριά, ὡς
κατ' ἀρχὰς ἐφίω. Πλειῶν, ὁ χρόν'· ἀπὸ τ' πάν-
τα πληροῦν· αὐτὸς γὰρ ὅστις πατήρ πάντων. ἢ ὁ συμ-
πληρῶμεν· εἰς ἀπὸρον καὶ θέρ'· ἐκ τῆς πληθύνει.
ἢ ὁ ἐκ πολλῶν σιωπῶν, καὶ εἰς πολλὰ διηρημέν'·
λέγω δ' ἡ, καιρὸς, μῶνας, ἐβδομάδας, ἡμερόνυχτα,
ῥας, λεπῆα, δ' οὐτορόλεπῆα. Εἰδ' ἐσὲ ναυτιλίας.)
ἀπεχθὲς φαίνεται τῇ ναυτιλίᾳ ἡσίοδ'· διακείμε-
ν'· ἐκ τε τοῦ δύσπεφλου· δι' ἀσφαλέα ποταμόν,
καὶ δύσπεπον ταύτῃ καλεῖσαι· ἔπειτα καὶ ἐκ τ'
τῶν διδ' ἀσκαλίου ποιήσας· ἀπὸ τ'· ὅτι ὁ εἰς πλεῖν.
φησὶ δ' ἐν, ὅτι ὅταν διώωσιν ἐσπερίον αἶ· πλειάδ' οὐ,
φθύνουσαι τὸν ὠρίωνα ὡς κυνηγόν, μετὰ τρεῖς ἡμέ-
ρας

ρας δυνάει. Ὁ αὐτὸς δ' ὤρειον, τότε ἀνέμων παυτοῖων
 ὁρμῶσι πνοαί. καὶ μὴ ἔχης ναῦν ἐν πύλαγει, ἀλλὰ ἔλ-
 κυσον αὐτὴν ἐν τῷ λιμένι, καὶ ὑποσείξου λίθοις,
 μὴ πως ὁ σάλῳ αὐτὴν ἀναρπάξῃ. τὴν δὲ πᾶσαν
 θζαρτίαν τοῖς πλοῖσι ἀρκόμισον ἐν τῷ οἴκῳ σου, καὶ
 πόρισεῖσιν ὡς χεῖ. ὁρ' γὰρ δὲ τότε τὴν γλῶ, ὥς σε κε-
 λεύω. μεμνημένῳ δ' ἡλονότι τῶν πρᾶνέσεων. Ὑ-
 γρὸν ἀγνῶν.) ὕγρὸν πνεόντων. τὸ γὰρ ὕδωρ παυ-
 θῆν, ἀπὸ γίγνεται. ἐπὶ δὲ πλείον λεπτωθῆν, πινύμα.

Χείμαρρον.) πάσταλον νεῶς, ὃ ἀνασσωμένης ἐκ-
 χεῖται ἡ ἀντλία. Οπλανυῖ.) πᾶσαν τὴν νεῶς
 θζαρτίαν. Εὐκόσμως σολίσας.) κοσμίως καὶ καλ-
 λίστως ποδικρύψας καὶ σείλας. Νηὸς πάτορα.)
 τὰ ἰσία, τοὺς σχοίνους, καὶ τὰ λοιπὰ. Γκοδ' ἄλιον δ'
 θυεργές.) τὸ καλῶς δὲ εἰργασμένον πηδ' ἄλιον ἐν
 τῷ καπνῷ κρεμάσας, τὴν ρύτου ὕγρότητα ἔξελε,
 καὶ κατίκμασον, μὴ τῷ πολλῷ τ' ὕγρότητι συσ-
 σαπῇ. Αὐτὸς δ' ὥραϊον.) σὺ δὲ καρτόρει καὶ κα-
 ραδῇκε τὸν ὥριον πλουῖ, ὃν πητοῖων ἐρεῖ ποντήκον-
 τα ἡμερῶν εἶν, ἀπὸ τῆς τ' θερινῆς τροπῆς μέχρις ὅλα
 θέρους. καὶ τότε μόνον φησὶ ναυτίλλε. Αρμυλον.) ἀρ-
 μόδιον. πολλοὶ γὰρ δὲ ὑποβάλλουσιν ἀισχροκέρ-
 δειαν ὑπὲρ μετὸν φόρον πιδέμενοι ταῖς ναυσί, καὶ
 κείνας ὑποβρυχίως ποιῶσι, καὶ ἐαυτοὺς πρῶτα πόλλας
 σιμ. Εμός τε πατήρ καὶ σός.) ὁ δ' ἴος. οὗτ' ἔτι γὰρ
 λῶ

ἡ τούτοις πατήρ· μητὴρ δὲ ἡ πυκιμήδης. **Πλοί-**
ζεσκε ναυσίμ.) ἔνεπορεύετο, ἔναυτίλλετο. **Βίε**
περηνμένθ' ἐδλυν.) ὄζαχως τοῖς βίε λεγομένους τοῦ
 κόσμου ἐλζωῆς, τῶν τροφῶν, ἐλ ποδισσίας, ἐλ τέχ-
 νης, καὶ τοῦ τρόπου, νῦν τροφῆς πλέον, ἢ ἐλ ποδισ-
 σίας λέγει. **Ὅς ποτε.**) ὅς πατήρ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ
 ἄσκη ταύτῃ ἐλθὼν κατώκισε, δῖανύσας καὶ πρά-
 σας πολλὰ θάλασσαν ἐν νηί, καταλιπὼν κύμῳ
 τῷ ἑαυτοῦ πατρίδα, τῷ νῦν φεικωνίδα καλουμέ-
 νῳ, ὅσαν μίαν τῶν αἰολικῶν πόλεων· αἱ δὲ αἰολί-
 δος πόλεις, ποδὶ μιτυλήνῳ εἰσὶν, καὶ αἱ νῆσοι ὁ-
 μοίως. **ἔστι δὲ καὶ ἑτέρω κύμη ἐλ ἰταλίας,** ὅθεν ἡ
 σίδυλλα. καὶ αἰολίδος νῆσοι τοῖς ῥηγίς, ὧν ἡρχην αἰο-
 λθ' ὁ ἱππόδου, ὁ μαθηματικός, καὶ ναυτεκώτατθ',
 ὁ καὶ δεσπότης ἀνέμων ἐμυθόσαντο. **Οὐκ ἄ-**
φηνθ' φδύγων.) εἰρωνικὰ ταῦτα, καὶ εἰθικά. **τουτέ-**
στι, ὅπλα τῶν πέφθυγε, ἀλλὰ δῖα χεῖρα. **Τῷ ζένι.)**
 ἢ τινὰ ἢ εἰμαρμένην δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις. **Νάσ-**
σατο.) κατώκισεν, ἄγχι καὶ πλησίον τοῦ ἐλικῶνθ'
 ὄρους. **Οἶζυρῃ.)** ὠπὸ πόνω, χαλεπῇ. **Κώμη,**
 οὐχ ἡ πόλις, ἀλλ' ἡ μέζων ἀγροικία, ἢ γὰρ τὸ μέ-
 γιστον χωρίον. **Ἀσκη, χεῖμα κακὴ.)** ἔφη μὲν
 καὶ κατ' ἀρχὰς, οὕτω διυσχείμεθ' καὶ κακοθέ-
 ρεθ', ἢ γοῶν ἢ ἀσκήσῃ, ἐν μὲν τοῖς θεοῖς τῇ ὑπόροχῃ
 τοῦ ὄρους ἀπειργαμένην καταπνέεσθαι, ἐν χειμῶνι
 δὲ

δὲ Φίλκινος χίονθ' εἰς αὐτὴν κατὰ ῥῆτιπῆσιν με-
 τέχουσα, καὶ Φίλειακῆς ὄντο κεκτημένῃ διάφραγ-
 μα. Τύνη.) σὺ, θωρικῶς· σὺ δὲ ὦ πέρις, ἔσο
 μεμνημένθ' πάντων τ' ὀργῶν ὀυκαίρως. πόδε ναυ-
 πιλίας δὲ ὀζαιρέτως, τὴν ὀλίγην καὶ μικρὰν νῆα
 πῆσαι τοῦ. ὄντο γὰρ σημαίνει τὸ ἄναι εἰρωνικῶς. ἐν τῇ
 μεγάλῃ δὲ φορταγῶγει τὰ Φίλμπορίας, ὅπως μείζο-
 νθ' ὄντθ' σοι τοῦ φόρτου τ' ἐμπορεύματθ', μεί-
 ζον ἐπακολουθήσει σοι καὶ τὸ κέρδθ', εἴ πορ' ὅ τρι-
 κυμία καὶ ναυαγία γῆνῃσεται. ἄλλοι δὲ ὅτω φασί·
 πόδε ναυπιλίας δὲ καὶ εἰς ὀζαπὸρθμόσιν ἄναι καὶ
 ἐπαίνθ' μικρὰν ὀλκιάδ'· εἰς φορταγωγίαν δὲ καὶ ἐμ-
 πορίαν, τὴν μεγάλην ναῦν. Εὐ τ' αὖ ἐπ' ἐμπο-
 εἶν.) ἡνίκα δὲ τὸν σὸν λογισμόν τρέψῃς, ἀπ' τῆς
 βίας καὶ τῇ ἀρπαγῇ δ' κλονότι. Βεληθεῖς δὲ ἐμπο-
 ρεύόμενθ' τὰ χρεᾶ φυγεῖν, καὶ τὸν λιμόν, δ' εἴσω
 ὀπόθωμά σοι τὰ μέτρα, καὶ τὰ ἀρμόσθ' τῇ θα-
 λάτῃ, καὶ τῇ ναυπιλίᾳ, ὅδ' ἐ σε σοφισμένθ' ὦν τῆς
 ναυτικῆς. ὅ γὰρ ἐπλόυσέ ποτε, εἰ μὴ εἰς ὀύβοιαν, ἢ τοι
 τὸν ὀύρυπον ἀπ' αὐλίδος. πάνυ δὲ ὅ φησι, διάσημα
 ὀλίγον· ὅ γὰρ αὐλὶς τοῦ ὀύρυπου ἐστὶ. κωμῶδ' εἶται
 δὲ ὀπιγνέμενθ' διδᾶξαι, πόδε ὦν ὅδ' ὀλως ἐπίστα-
 τα. ὀύβοια δὲ ἐκλήθη, ἀπ' ὀυβοίας τροφῆς. αὐ-
 λὶς δὲ, ἀπ' τοῦ ἐκείσε αὐλιθῶναι αὐτὸν ὀλλῶας, ὅτε ἐ-
 ποιούτω τὸν πρὸς τὴν τροίαν ἀπόπλου, ἢ ἀπ' αὐ-
 λίδος

λίδ' ὅτ' ἐλφορονέως. Ἀμφιδ' ἄμαντ' ὅτ' ὅ
 ἄμφιδ' ἄμας ὕβοίᾳς ὦρ βασιλεὺς, πρὸς δρετρίεας
 ναυμαχῶν, ἀνῆρέθῃ. καὶ οἱ παῖδ' οὐ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
 προεκκρηύξαν ἀγῶνας παντοίους, καὶ ἄδλα. ὅτ' τὸ
 πρὸ πεφραδ' μύνα δ' ἡλοῖ, ἥ γοιῦ προεκκρηυγμύνα. ὅ
 νικῆσας ἡσίοδ' ὅτ', ὡς ληρῶσι, τὸν ἡμίθεον ὁμῆρον, τρεῖς
 ποδ' α' ἔλαβε, καὶ τοῖς ἐλικωνίτισι μάσταις ἀνέθετο, ὅ
 πρῶτ' ὅτ' παῖς ἐπαίδ' οὐδ' ὅτ' ἢ καὶ κόπῳ καὶ μόχθῳ
 ἀνυπόδρβλῆται χρυσάμυν' ἔμεμαθήκει, ἅπῳρ μεμῶ
 θηκεν. ὅτ' δὲ ὕστερον ἡσίοδ' ὅτ' τοῦ παλαιῦ ὁμήρου,
 καὶ πρότερον εἰρήκην. ἡδ' ὅτ' ἡρόδοτ' ὅτ' ὅτ' πολ
 λοῖς ἐμοὶ ἐλεγχθεῖς ὡς ψευδ' ἡγορῶν, ὁμοχρόνους τού
 τους φησί. καὶ εἰ ὁμόχρον' ὡς ἡσίοδ' ὅτ', ὅτ' θεῖ' ὅτ' ἐκεί
 νος ἀνὴρ, ἡπῆθη αὐτῷ οἶδ' α', καὶ ὅτ' ἐνδιδιάζωμ φημί.
 αἰεὶ γὰρ ἡπῆθη αὐτῷ οἶδ' α', καὶ ὅτ' ἐνδιδιάζωμ φημί.
 αἰεὶ γὰρ ἡπῆθη αὐτῷ οἶδ' α', καὶ ὅτ' ἐνδιδιάζωμ φημί.
 τήκοντα.) ἐν τούτῳ ἀπέρχεται ὅτ' ὑποχομλῆς δὲ
 δασκαλίας τοῦ πλῶ, καὶ φησί· μετὰ τὸ ἐνδεῖναι τὰς
 τροπὰς τῶν ἡλίου τὰς θεινὰς, ὅτ' ὅλας ἡμέρας ἄχεις
 αὐτὴν τελεῶν τὸ κοπιηρὸν θέρεθ', ἡ κοπιηρὰ καὶ δρεγ
 δ' ἐσατ' ὥρα, καίειθ' ὅτ' πλῶς τυγχάνει καὶ δεξιῶ
 πατ' ὅτ', ὅτ' κατὰ ξαῖς δὲ τῶν ναῦν τότε ὑπὸ τρικυ
 μίας δ' ἡλονότι, καὶ ὅτ' τῶν πονδύματων σφοδρότη
 τ' ὅτ', ὅτ' οἱ ἄνθρωποι ναυαγῆσουσι, εἰ μὴ τι καινό
 τρον συμβαίῃ πρὸς τῶν θαλάσσαν. ἢ ὅτ' ζεὺς καὶ ἡ εἰ
 μαρμύνη, ἢ ὅτ' ἀνέμων καὶ σοιχείων κρατοῖται, ἀντι
 πρῶτ' ὅτ'

πράξει τοῖς σοῖς ναυκληρήμασι, τότε ἀνέμων πνεόν-
 των ὑκράτων καὶ ῥιθαλάσσης γαλιωῖως, ἔλκε-
 τὴν ὀλκάδα πρὸς πλῆρ. καὶ ταχέως τὴν ἐμπορίαν
 ἀνύσας πρὸς τῷ ὀπωρινῷ ὄμβρῳ καὶ νότῳ τῷ
 τότε, ἔχῃ ῥιοῖκα δὲ ἀνακομιδῆς. Μετὰ τροπᾶς.)
 τὸ παρ᾽ μακρόν ὄρ, ἐδ' ἐχθῆ βραχύ, ὥς κοινὴ συλλα-
 βή. λήγει γάρ εἰς μέρϑ λόγον. Καυάξαις.) κα-
 ταάξεις, σωτρίψαις, ἀολικῶς. οἱ γὰρ ἀόλεις μετὰ
 ἄλφα αὐτῇ φωνῇ γιν, ὕπερ στίθ' ἔασιν· οἶον, ἀκὴρ αὐτῇ,
 αἰὼς αὐτῷ, ἀάττω τὴν βλάβῃ καὶ τὴν ἀκέρειστον αὐ-
 τῷ, καὶ τὰ ὅμοια. συμφώνον δ' ὄντ' μεταξὺ,
 ἐκίπ. ὡτὶ δὲ τῷ μετὰ φωνῇ γιν τιθεμένῳ συμφώ-
 νον, διπλασιᾶσιν αὐτὰ, ἢ τοῖς αὐτοῖς συμφώνοις, ἢ ἅ-
 πλῶς συμφώνοις. τοῖς αὐτοῖς μὲν, ὥς τὸ γίνῃ, ἄμ-
 μες, ὕμμου, πέρρ' αμϑ ὁ πρίαμϑ. ἅπλῶς δὲ συμ-
 φώνοις, οἶον, νώννυμϑ, ὄκχϑ. ἀρβάλλουσι δὲ καὶ τὸ
 γ' ἐκ τῷ εἰς υξ', φάρνυξ ἔ' φόρμυξ λέγοντο, καὶ ἑ-
 τόρα μυεῖα· χοῖσος δ' ἄ διφθόγγος γράφουσι, ἔ' ἀμϑ
 τρυῶν, καὶ ἄδ' ωρ, καὶ γερνῶν λέγουσι, καὶ σοπά-
 σωμα. καὶ ἡ γράφεται τὸ κέντη, ἔ' τὰ ὅμοια πρὸς
 τακτικά, καὶ πρῆν, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ παῦν ἀπαρέμ-
 φατον, καὶ ἑτόρα μυεῖα. Ενοσίχθων.) ὁ κινῶν τὴν
 γλῶ. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀέτιον τῷ σεισμῷ. Εἰ τοῖς
 γὰρ τέλϑ.) γιν γὰρ τῇ θαλάσσῃ καὶ εἰμαρμένη, κῆ-
 ται τοῖς ναυπλομέχοις τὸ τέλϑ ἐδλῶν τε καὶ
 φαύλων.

φαύλων. ΑΛΛΟ δ' εἰαρινός.) ὅτ' ἔμην μὲν ὅτι φησὶ
 ὁ καίριος καὶ ὑπορώτατος πλῆθ' ἐστὶ καὶ ἄλλος
 πῶς κεκινδύωσιν μὲν, ὅκ' ἐμοὶ ἀφ' ἑσῶς, ὃ ἔν καὶ ῥῶ γε
 νόμῳ ἔαρ, ὅποτε ἐν τῇ συκῇ ῥοσάτω φανῶ-
 σι τὰ φύλλα, ὅσοι πατισάσης ἐν γῇ τῇ κορώνης ῥο-
 ῖνος ὅτι. ὅτ' ἔμην ὁ πλῆθ' ἀμείβολος, ὅκ' ἐμοὶ ἄ-
 ρετός. ἀλλ' ὅμως καὶ τότε πένες πλέοσι, δρασιχρήμα-
 τος ἄνθρωποι, τῶν κέρδι θελγόμενοι. ἰσόψυχα γάρ
 πεισθῶ ἄνθρώπων τὰ χρήματα. Κράδ' η, τὸ νεαρόν
τῇ συκῇ φύλλ'. ἢ ἀντίφρασις, τὸ ἀκράδαντον, ὅ-
 κ' ῥαδίως κινδύνου. Αμβρατός.) ὕπνιστος, δε-
 ξιὸς εἰς τὸ ναυτίλλεσθαι. Αἰνῆμι.) αἰνῶ, καὶ ἢ πῶς
 γαλῶν ἀπικλῶ αἰνῆμι. Αρπακτός.) πῶς ἀβόλ' ὅ-
 καὶ ῥιψοκίνδυνος ὑπαρχῶν. Χαλεπῶς.) μόλις,
 δύσχερως. καὶ τὰ, καὶ ταῦτα τὰ πόδι τὸν εἰαρινόν
 πλοῦν. Μὴ δ' ἐνὶ νηυσί.) ναυτιλλόμενος δὲ, μὴ πᾶ-
 σιν σὺ τὴν πόδισιαν ἐν ταῖς ναυσὶν ἐνεκὴν ἐμπο-
 ρίας ἀρτίζει, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸ τῇ θαλάσσης ἀβε-
 βαιον, τὸ τριτομόριον ἔχει πρὸς ἐμπορίαν. τὴν δὲ δι-
 πλομοιρίαν οἶκα δὲ καὶ ἀλίμπαντε χαλεπὸν γινώσκου-
 σι κληρήμασι θαλασσίοις πόριπες εἶναι, σὺ πολὺ φόρ-
 τω νηὶ. εἴτα φησὶ, καὶ τί φημι χαλεπὸν τοῦτο
 χαλεπὸν, εἰ καὶ ἐν ἡπείρῳ ἐπ' ἁμαξάν ὑποδρεῖ-
 θεν θείης φορτίον, καὶ κατεάξῃς τὸν ἄξονα, καὶ
 ὅτ' οὐ διαχυθῇ ἀφανὲς σοι καὶ εἰς ῥεῖον γήνησεται.

πλὴν συμμετρίαν ἐν ἅπασι πράγμασι, καὶ τοῦ δ' ἔον-
 τας καιροὺς ὑπὸ τῆς ἐκ' ἐστὶ ἡ ὑπὸ μέμψιν ἡσίοδος, ^Θ,
 ἐκ εἰδ' ὡς ναυτιλίαν διδ' ἄσκειν, ἀλλὰ θερείαις ὥραις
 μόνον κελδύων ναυτίλλεσθαι. πειρήκει γάρ, ὡς ἐμ-
 πειρόπλος ἐκ ἐγγόνει, ὅδε τῶν ναυτικῶν ὑπὸς ἡμῶν.
 Ωραῖα δὲ γυναικαί.) ἀρμοδίῳ δὲ χρόνῳ καὶ γάμῳ
 συναρμόθητι. λέγει ἡ ἑσπερία εἶναι, τὸν μὴ τε πολὺ ἐπα-
 ναβεβηκότα τῶν τριάκοντα, μὴ τε πολὺ ἀφ' ἑόντα.
 Ὁ ἑσπεριανὸς μὲν φησὶν ἀρμοδίου εἶναι χρόνον) ἀνδράσι πρὸς
 γάμον. γυναιξὶ δὲ τὸν ιε', εἰ ἀσαφῶς εἴρηκε. καὶ ὅτω
 μὲν ὁ ἡσίοδος εἴρηκεν, ὅπως ἱκανοί τε ὦσιν οἰκονο-
 μεῖν τὰ κατ' ἑαυτὸν οἱ ἄνδρες ὡς τέλειοι, καὶ ὅπως
 μὴ πολλὰ τεκνοργήσαντες ἐκ ἑχῶσιν ὀυχερῶς αὐτὰς
 διατρέφειν, καὶ ὀδυνηρότατον βίον διάγῃσι. καὶ ὅ-
 τω μὲν ὁ ἡσίοδος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ταύτας ἐτόροις νυμ-
 φαγωγεῖν, ὅχοις πόρ ταῦτα πῶς κελδύονται. πο-
 λὺν πῶς ηλικετέροις γὰρ αὐτῶν ἀνδράσι ταύτας συ-
 νάπῃων, ἀφυβεῖκναι μονονδ' ταύτας πῶς κελδύεται
 πρὸς τὰς τούτων δύνας. μικρὸν γὰρ ἦδ' η, καὶ οἱ μὲν
 τελείως γηράσαντες ἀδυνήσουσιν. αἱ δὲ, πρὸς τὸ
 σφαιρῶν ἢ ἡλικίας ἀναδραμεῖσαι, τῶν ἀνδρικῶν βί-
 βας ὁπόθεν γηρήσεται, αὐταῖς μηχανήσονται. πα-
 ρακελδύεται δὲ τὸν γάμοις συναρτόμηνον καὶ παρ-
 θένον λαμβάνειν, καὶ ἐν χρόνῳ. ἐμοὶ δὲ διαπύρεται,
 καὶ ἢ μητρῶας νηδ' ὕς πῶς ἐκ' ἐστὶ νῦν, καὶ ἀσκηλα-
 τὰ

τὰ θήλαα τίκτεται. Μὴ τε τριήκοντά.) μὴ γρα-
ψῆς τριηκόντων, εἴτε ἡσιόδου, εἴτε μεταγραμμίου
τὸ πᾶσις τυγχάνει, ἀλλὰ τριάκοντα. πᾶσα γὰρ
φωνὴ τὰ τρία γῆν σημαίνουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἀκλυτὸς
ὄσιμ' οἶον τριάκοντα, πεντήκοντα, καὶ πάντων οὐ
ἀριθμοί. ὥς περ καὶ τὸ ἐγώ, σὺ, ἐμοί, καὶ τὰ ὅμοια. οἷς
δὲ Βυλλήτῳ ἀπαυδ' ἀ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γραφέτωσαν
τριακόντων, καὶ πεντηκόντων, καὶ ἑξηκόντων, καὶ
ἑκατόντων, εἰ βέλουντο. Τέτοιαι.) πικραροῦ καὶ
δεκάτω χρόνω. Παρθενικῶν δὲ.) πρῶτον δὲ πρὸς
γάμον λάμβανε, ὅπως θυμῆρης γῆνται, καὶ τοῖς ἥθε-
σι σωύτροφον, οἷα μὴ συωλεθῶσα ἐτόρῳ ἀνδρὶ, καὶ
ξήνοις συωδεθεῖσα τοῖς ἥθεσι.) καὶ γειτνιωσαν δ' ἐσε
λάμβανε κῆρυ, ὅπως ἕκτε πατρώου καὶ μητρώου γέ-
νους ταύτῃ εἰδῶς, καὶ τὰ ταύτης ἀκλειδῶς ἀκροά-
μενον, μὴ ἀναξίαν γῆμης. καὶ τι τῶν ἀθεμίτων δρ-
γασάμενον, ἐν οἷς πόρ εἰώδασι οἱ γειτνιωσάντων γε-
λαῶν. ὃ δ' ἐν γὰρ ἄμεινον, ἀγαθῆς γυναικὸς ἀνὴρ ὑδικ-
τᾷται. ὥς πόρ ὃ δ' ἐν χείρῳ φη φάυλης, φη πόρ δ' εἰ-
πνὸς καὶ τροφᾶς ἀχολουμλῆς, καὶ καίσεως τὸν ἀν-
δρα, καὶ γυναικὸς ὄσιμ, ἀξύλω πνεῖ συμφορῶν, καὶ
παρ' ἡλικίαν τιθείσης γηραιὸν καὶ ἀφήλικα. δειπνο-
λόχης.) φη λάθρα τ' ἀνδρὸς ἐοδίδου, καὶ μὴ φανερώς
φη ῥωκτίσθαι καθεμλῆς καὶ ἀσωτῶν καὶ ἀσώτου, καὶ
παρεδουδῶς βελ' εἰπνῶ. Εὐ δ' ὅπιν ἀθανά-
μ 3 τωμ.)

182 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ
των.) καλῶς δ' ὑπεροφίῳ καὶ φροντίδα^α εἶν, καὶ
ἔσο καὶ ὑπαρχε φυλάσσω τῷ θεῷ, νῦν δὲ τῷ ψυ
χικῷ δυνάμει. θυτίσι νοῶν, ὡς ἡ^α, φρόντιζε κα
λῶς τῷ δέοντων, ἵνα μὴ τοῖς ἀδελφῶ ποιῇ ἰσότητος
τοῦ φίλου· θυτίσι, τῷ φυσικῷ μὴ προτίμα τὰ κα
τὰ θεοῦ. μὴ δὲ φιπατεῖσθαι τὴν ἀλλοτρίαν προ
τίμα, δωροληψίας ἕνεκα, ἢ ἐτόρθε τινός, καὶ ὑπὲρ τῷ
ὁμοίῳ τὰ ὁμοία δοῦν. εἰ δὲ ποιήσεις, ὅρα μὴ παλίμ
βολῇς μεταπίπτων γνήσιον, καὶ ἄστατος, καὶ προ
καταέρχου κακοῦ. μὴ δὲ ψεύδεσθαι.) μὴ δὲ γινώ
σκων τι ἀληθές, πρίν τρεπεῖσθαι καὶ ψεύδου γλώτῃ
ρητορικῇ, καὶ δεινῇ τυχόν χειρομηνῇ. ὁ γὰρ εἰδὼς
τὸ ἀληθές, ἵνα ψεύδωντος, μοιχὸς φιἀληθείας ὄσιν,
καὶ ἀδικεῖ καὶ τὴν φρόνησιν. πανουργίας γὰρ ὄργον
τοῦτο, καὶ ὁ φρονήσεως. ὁ γὰρ μάλα φρονῶν, ψεύδεται
ἐκ ἐρέκσι. εἰ δ' ἐσε τ' ἀρχεῖ.) εἰ δ' ἐσε ὅτος πῶκα
τάρεξθαι, ὅπως δ' ἢ ποτε ἀνιάσει, διπλῶς τοῦτον ἱμῶρεθ,
μεμνημένος ἢ φιλήμης ἑντολῆς, ἢ ὅτι πρῶτος εἰς τῇ
φιλίαν πρὸς ἀπὸνδ' ἔσθαι. εἰ δὲ πάλιν μεταστραπείς
πῶκα γεῖται εἰς τὴν φιλίαν, ἵνα αὐτῇ ἱμῶρεθ δῶναι
ὡς ἐξημαρτήκει, ξυγγνωμοσύνης πάλιν αὐτὸν δέ
χου. Δειλὸς τι ἀνὴρ.) ὁ ἀβλιῇ γὰρ καὶ ὁ ἄγνός λό
γος ἄξιός, ἀλλοπρόσαλλος γίνετο, πᾶσι αὐτῷ φιλι
λίας θεσμούς, παραμείβων συνεχέστερον τοῦ φίλου.
Σὲ δὲ μή τι.) σοῦ δὲ τὸν λογισμόν μηδ' ἐν εἰδῇ
φιλίας

Ουλίας ἀπρεπὲς ἐλέγξῃ. τουτέστι, μὴ ἐλεγχθεῖς, ἢ ἄ-
 Ουλθ, ἢ πολὺ Ουλθ, ἢ κακῶν Ουλθ, ἢ ὑβρείς
 τῶν ἀγαθῶν Ουλθ. ταῦτα δὲ καὶ ἑτέρωθεν εἰ-
 σὶ μὲν εἰδὴ Ουλίας. Μὴ δ' ἐποτ' ἐλομνύω πρηνίην.)
 μὴ δὲ τὴν δὲ εἰμαρμένης δοθεῖσαν πρηνίαν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀνειδίξει. ἢ ἑτέρωθεν ἡ πρηνία, ἢ δὲ ἡμετέρας κα-
 κίας καὶ ἀσωτίας ἡμῖν γινομένη φθόγγεσθαι. τοῦτο
 ἐν πρᾶνεί καὶ τὸν πέρσιον, καὶ μὴ πολυλογίαν ἀ-
 σκεῖν. ὅθεν γὰρ ὅτε λῶσιν, ὅτε χείρισιν ἐν γλώτῃς
 ὀείν. ὁ καὶ πιπκὸς ὁ λέσβιθ ὅθεν εἰκνύμεθα δὲ
 εἰρεῖον τὴν γλώτῃαν, ὡς κάλλισόν τε καὶ χείριστον, ἀ-
 μάσιδε θεῶν ἀνυπῆϊω ἀπέσταλκον· ὅπως ἐκείνου κε-
 λδύσαντο, τὸ κάλλισόν τε καὶ χείριστον ἀπεσταλκε-
 ναὶ τοῖς ζώον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φρύνξ πεποίηκεν ἀσω-
 πθ. Εἰ δὲ κακόν.) εἰ δὲ λάλθ ὧν ὑβρίσεις, μεῖ-
 ζον ἀκούσεις. ὅθεν δὲ δὲ ὁμήρου παρέσυσται, φησὶ
 γὰρ ἐκείνθ,

Οποῖον κ' ἔπος εἴπῃσθα, τοῖον κ' ἐπακούσεις.

Μὴ δὲ πολυφείνθ δ' αὐτός.) πρᾶκελδύετο ὅθεν
 καὶ κρινωπικόν εἶν, ἀλλὰ μὴ ἀσιωδίστατον. καὶ φησι·
 μὴ ἔσο δ' υσάρειςθ ἐκ ἐν πολυφείνθ δ' αὐτός. τουτέ-
 σιν, ἐκ τῆ συσσιτίων ἐν εἰσφορῶν ἐν ἐράνῳ, ἐν ἃ κα-
 λῶμεν καταβολὰς, ὅταν κρινῶς εἰσδόντες δ' ἀπάνην
 συμποσιάζωσιν. εἴτα ἐπάγθ ἐν τῇ συσσιτίῳ τ' ἐπα-
 νον, ἐν φησὶν, ἐκ τῆ διαλύτης κρινωνίας πλείστη ἡ δυνή,

ὀλίγον δὲ τὸ ἀνάλωμα γίνεται. Μηδ' ἐποτ' ὅζ
 ἡὺς.) τὰ μὲν μυθικὰ δ' ἡλα β' τοῖς πάνυ ἰδιωτοῦν
 σιν, ὅτι δ' εἰ καθαροῖς καὶ ἀρῶντόντες δύειν χόρσι.
 τὸ δ' ἄλληγορικώτερόν ἐστι, συμβολικὴ πρᾶξις
 πυθαγόρειος, ἐντελλομένη καὶ λέγουσα, μὴ ἄλλα ᾤ
 Βαλδύειν, ἄλλα δὲ δ' ραῦ. φησὶ γὰρ μηδ' ἐποτ' ὅζ ἡὺς
 καὶ εἰ πρώτης τῷ λογισμῷ προσβολῆς τὸν οἶνον, ἡ-
 γουω τὸν Βαλδύτιον ὅπου θορμαίνει καὶ συγκι-
 νᾷ, λείβε καὶ πρόσφορε τῷ δ' εἰ, ἡγουω τῷ λογισμῷ,
 χόρσιν ἀνίπτοις, ἡγουω πράξεις καὶ ἀνομίας, καὶ
 ἀπαδύσας, οἷς Βαλδύη. καὶ ἵνα φαίλω, καὶ σωτο
 μώτερον ὅσο φησὶ, μὴ δὲ εἰ πρότερον ἀνέλθῃ προσ-
 βολὴ σου λογισμῷ, ἄλλα ᾤ Βαλεύνει, ἄλλα ὅ δ' ραῦ.
 καθάπερ πάντες γότατοι ἴνεις, καὶ κρυφίνοιν. Μὴ
 δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.) ἀπὸ κοινῶς τὸ λείβε ἀνίπτοις
 χερσίν. ὁ δὲ νῦν τοῦτο, μὴ τε τῷ λογισμῷ ἐναν-
 τίαν ἔχῃ πρᾶξιν, μὴ τε ταῖς ἄλλαις ψυχικαῖς δύ-
 νάμεσι θυμῷ, ὑπὸ θυμῷ, καὶ λοιποῖς τουτέστι, μὴ ἔσο
 κρυφίνους, καὶ προσποιήτως δοκεῖ τινὰς ἀγαπᾶν, ἡ-
 μισεῖν. ἄλλως δὲ ἡ πρᾶξις ἐλέγχετο τῇ ἀλήθειαν,
 καὶ ὑπὸ τῇ ἄλλω ὁμοίως μὴ θέλε φαίνεσθαι πλῆστος,
 ἡ δὲ δοκιμῶν γίνεσθαι, ὅρα δὲ τούτων ἀπάδοντα
 πέκτησο. Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν.) ὅ γὰρ κατὰ
 θῶσεις καὶ ὑπὸ ἡμετέροις, τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐναν-
 τία. μάταια δὲ λογισθήσονται. Μὴ δ' ἀντ' ἡελίοιο
 τῆραμ

πῆρα μὲν ὅτι.) τὸ μὲν πρόχειρον, γνώριμον καὶ τοῖς
 ἰδιώταις καθεστηκέν, ἢ τὴν τοῦ προκλου μακρηγο-
 ρίαν καὶ μεταχείρισιν. τὸ δὲ συμβολικὸν τοῦ πῆρα γ-
 γέλματ' οὗτοῦ ὅτι. ἀπείργει ὅτι τ' φανερὰ
 καὶ ἀνερυνθείασιν ἀκολασίας, καὶ γε τ' λαθραίας ὁ-
 μιλίας ὅτι πρὸς τὰς πόρνas, ἔτι δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὰς
 ἑταίρας ἀσάτου καὶ μεταπηδήσεως ὁρμῆς. καὶ ἔτι
 πῆρα κελεύεται, μηδ' ἐν ἑτοροῦ τῶν ἀπρεπῶν δρᾶν,
 καὶ ἑλατῶν ἢ τ' πλοτῶν, ὅτι λάθρων. ἐδὲ γὰρ ὅτι
 μακαρίζαντες, καὶ ὅτι ὁρῶντο πῆρα τινῶν, ὅμως ἀν-
 δεικνύει αὐτὸν ποιεῖν τὰ ἀσχηρὰ. ὅτι γὰρ δηλοῖ, τὸ
 μακάρων φιλνύκτου ἑασι. θεῖς δὲ καὶ φρονίμου ἀν-
 δρός λέγει τὸ, ἐξόμνητον εἶναι. ἢ γοῶν τὸ, ἐσκειγμένας
 καὶ μεταπηδῶσας τὰς ὁμιλίας ποιεῖν, ἀλλ' ἔχον
 παλλακίῳ μίαν, ἢ ὅτι ἑταίραν καλεῖσιν, ἢ δούλῳ.
 ὅτι γὰρ ὅτι τείχ' ὅτι δηλοῖ ὅτι αὐλῆς. ὥς πορ γὰρ ἢ οἰ-
 κία ἐκ τῶν τοίχων συνέχεται, ὅτι καὶ οἱ δεσπόται
 δούλοις καὶ θεραπαίναις, καὶ τοῖς μιθίοις ὠχύρον-
 ται. τοιαῦτα τὰ πρὸς ὅτι ὁμιχέσεως. ὅτι γὰρ ὅτι πέρις,
 πέρις, καὶ πέρις τὴν κλῆσιν, ὥς τὴν ὅτι ἐφεζό-
 μιν ὅτι πορσικῶ νόμῳ. εἰ δὲ ὅτι καὶ ἀσαφὲς ἔχον τὰ εἰ-
 ρηνικά, τοιαῦτα ἀσαφῆσιν. Μὴ δὲ αὐτ' ἡλίοιο.)
 μὴ δὲ φανερῶς καὶ ὅτι πολλῶν κλεπῶντων,
 ὅτι ὅτι ὁμιχέει καὶ ὅτι ἢ τοῖς μὴ σωσίσιαζε καὶ ὁμιχέει
 γυναιξὶν ἀμείβων, εἴτε μετὰ ὅτι αὐτῶν ὁμιλίας,

εἴτε πῶς αἰνέσῃς. ὅσοι γὰρ δὲ πλοῖ τὸ ὀρθὸς. ὁ ἐς βῆκος γὰρ
 ἔτε βαδίζει, ὅπου πῶς αἰνέσῃς δὲ πλοῖ. ἔτε ἔξετα, ὅ-
 που δὲ πλοῖ τὴν πῶς αἰνέσῃς, καὶ βεβαίωσιν. ἀλλ' ἐστὶν
 ὅντως ἀμείβω, εἴτε ἐδραδίησεται, εἴτε κινηθή-
 σεται. Αὐτὰρ ἐπὶ λῶκε δ' ὕψ.) ὁ κρυφίως καὶ φα-
 νερῶς. Μὴ τ' ἐν ὁδῷ καὶ πόρῃ σιωποῦσάσης. ὁ δ' αὖ
 γὰρ εἰσὶ δημοσία, δὲ αὐτ' γὰρ διέρχοντο πολλοί. Μὴ
 τε ἐκ τῶς ὁδοῦ.) ἢ τοι μὴ ὁ δημοσία μὲν, ἀλλ' ἐστὶν
 εἰδὶ καὶ παλακῇ, εἰσὶ καὶ πῶς αἰνέσῃς ὀλίγοις γνωστῇ, ὅρῃ
 σης καὶ ὁμιλήσης πῶς αἰνέσῃς καὶ ἀσάτως καὶ μετα-
 πηδῶν. μὴ τ' ἀργυμνωθῇς, μὴ τε ἔτορρον ἀπρεπὲς
 δράσης ἀνευθειάτως. Μακάρων τινὺς κτλ' ἔα-
 σι.) μακαρεῖς γὰρ ἀνδρὸς, ὡς πόρ' ἔφη μιν, καὶ ὅχ' ὁ-
 ρῶτο πῶς αἰνέσῃς, ὅμως αὐδ' εἰδὶ αὐτὸν ποιεῖν τὰ ἀσ-
 χῶ. τὸ ἐξ ὁδοῦ ὁ δὲ τὰ λοιπὰ, ἐρρέθη. Ομιχεῖν,
 οὐρεῖν. τὸ οὐ πῶς αἰνέσῃς διασυνέται. ὁμιχεῖν, ὁμι-
 λεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ. πλὴν τὸ ὁμιχῶ, καὶ ὁμίχλη.
 Μὴ δ' αὐδ' εἰς γονὴν πεπαλαγμένῃ.) πάλιν ἐπ'
 ἄλλῃ μεταβαίνει παραινέσιν. ἐντεῖλα μὲν γὰρ
 αὐτοῖς, μὴ ἀνευθειάτως ἐν τῷ φανερῷ τῷ κοινῷ
 ποιεῖσθαι τὰς ὁμιλίας, μὴ δὲ τὸ, καὶ τὸ, ἀλλ' ἔχειν
 μίαν ὁρῶσιν μὲν δούλῳ, ἢ παλακῇ. πάλιν
 αὐτὸν παραινεῖ, μὴ δὲ τοῖς κατ' οἶκον καὶ αὐτὸν
 δεῖσθαι σιωποῦντα τῇ λεχθείσῃ γυναικί, ἀλ-
 λά λεληθῆναι καὶ τούτους τῆς σεμνότητος φρον-
 τίζον.

τίζοντά. ὁ μὲν γὰρ ἡλιος δ' ἡλιοῖ, τὸ ὑπὸ πολλῶν βλά-
 πεῖται, ἅτε κοσμητὴν καὶ πάνδημον φῶς. ἡ δὲ ἑ-
 σία, τὸ ὑπὸ μόνῳ τῶν ὄντων κατ' οἶκον, ἅτε φῶς
 ἰδικόν καὶ κατ' οἶκον. οὕτως ἔχει καὶ ταῦτα. εἰ γὰρ
 κατὰ τὸν πολὺν πρόκλον ἑσία τοὺς ὄρχεις ἐμπελά-
 σαι παρέφλυν; ἄλλος αὖ τις βώλακας εἰς τὴν ἀν-
 θρακίαν ὑδιζήσας, τούτους αὖ μισθῶν ἀπετόξονε,
 πυρρὸς αἰσῶν ἀλμασιν ἀλοπακοντίων. Μὴ δ' ἄρ'
 δυσφήμοιο.) ἔν τ' οὖν πρὸς ἐτόραν διδασκαλίαν
 μετέβη. καὶ διδ' ἄσκει ποταποὺς ὄντας ἔνεκε παι-
 δοποιίας, δ' εἰς πλοσιάζειν ταῖς γυμνασίαις. καὶ φησι·
 οὐδὲ ἀπορμαίνειν γὰρ τὰ τέκνα ἀπὸ ἐκφορᾶς νε-
 κρῶν ὑποσρέφοντας, ἀλλ' ὅς θύωχίας καὶ ἑορτῶν.
 τοῖσι γὰρ οἱ παῖδες γίνεσθαι εἰώθασι, ὅποιοι οἱ
 πατέρες αὐτῶν εἰσὶν ἐν τῇ παιδογνωμῇ κατα-
 βολῇ τῶν ἀπορμάτων. μεθύοντων γὰρ μεθύοντες
 γίνονται, σωφρονούντων καὶ νηφαλίων σώφρο-
 νος καὶ νηφάλιοι, θυφρανομένων ἱλαροί τε καὶ
 θυφρανόμενοι. σκυθρωπαζόντων δὲ, ὠρακιῶν-
 τος καὶ φιλόδριμοι. Δυσφήμοιο τάφου.) ἡ
 δριμύτους τάφου νεκρῶν, ἡ τάφου δυσφήμου
 καὶ εἰπνου· ἡ γὰρ καπνώδους καὶ κακοφήμου
 καὶ ἀσχήμονος. Ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.) μυ-
 θικῶς, ἀφ' ἑορτῆς. ἀλληγορικῶς δὲ, μὴ ἀπὸ τά-
 φου καὶ συμπεσιᾶ ἀπρεπούς, ἀλλ' ἐκ βουλοῦτη-
 οῦ,

* ὅτι

εἰς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων θυγατέρες.
 λογιστικῶν.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δι-
 καιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. Μὴ δ' ὡς κρη-
 νῶν.) πῶς κελευσάμενος μὴ πλησιάζει χεῖρ παι-
 δοποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βυλδότητος
 ἐπανακτάμεντα, νῦν ἔστιν ἐκ μὴδὲ δυνασῶν μοι-
 χᾶσαι γυναικας, ἀλλὰ ὅτι τριάντης ἀφίσταται πρά-
 ξεις. ὅν γάρ τρόπον αἱ κρηναὶ ποταμούς ἀρτίκρου-
 σι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πόδες φανείς διαίδη γυναικας,
 εἰς ἣν ἔστι βίω πολλῶν ῥεύματα χρυσῶν ποδερῶντας
 ἀνδρας δυνάστες ἐν ὑπέροχους, ὧν τὸ πλεον πολ-
 λοὶ ἀπαρῶνται, ἀρτίκρουσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τριάν-
 τες κρηναὶ, παντρίων ὕδατων ἐπλήθησαν. Μὴ δ' ε-
 ποτ' ἀγνάων ποταμῶν.) καὶ τί φημι τοιαύταις μὴ
 μίγνυσθαι γυναιξίν, ἀλλὰ μὴ δὲ θετεύειν ὑδιχειρεῖν
 ἀρχικωτάτοις ἀνδράσι, πρὶν ἢ πολυκράτῳ ὕδατι
 λούσθαι, ἢ γοῶν συμβολῇ καὶ λόγοις καλλίστοις νιψά-
 μενθαι τὰς χεῖρας. ἢ τοὶ ὁμοιωσας ἐκείνῳ τὰς σὰς
 πράξεις, θυκτὸς ἐκείνῳ καὶ θυμῆρης φανείης. αὐτὸν γάρ
 σὺ τυχὸν ὁφείας ἢ μέτοχος, ἐκείνῳ δὲ ἡμιβαρβα-
 ρος, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντεχόμενος, ἐκείνῳ δὲ ἀσελ-
 γείας ἀνάμενος, ἢ βύναντιον, πάειθι τῇ τοιαύτῳ
 λατρείᾳ ὡς ὅταν ἀπὸ σφυῆς ἀναρμόσῃ. συγχαί-
 ρειν γὰρ εἶωθε, ἔστι ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον. Ὁς ποταμὸν
 εἰσάβη.) ὅς τις πρᾶνωθῇ ποταμὸν, ἢ γοῶν πρὸς δυνά-

πῶς λατρεύειν ὑπέλθοι, μὴ ἐκκαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, τουτίστι μὴ ὁμότροπον ὦν ἐκείνῳ (κακία
 γὰρ τὸ ἑναντιότροπον ἐκείνῳ λογίζεται) τούτῳ ἢ εἰ-
 μαρμυλῇ νημεσῇ, καὶ ἑναντία ὄσι, καὶ ἄλγιστα δ' αἰ-
 κην, ἢ τοι δ' υσκληρίας ἔχει ὅτι ἀτυχήματα, σκυτίων
 καὶ βαρβαρῶν ὑπαερομυλίων καὶ αὐφομυλίων, ὡς ὁμο-
 τρώπως ἐκείνῳ. Μὴ δ' ἂν πρὸς τὸ τοιοῦτον.) τὸ μὲν πρὸ
 χειρὸν, καὶ οἷς πρὸς ὃ πρόκλῳ μακρηγορεῖ, τοιούτων
 ὄσι, μὴ δ' ζονυχίζε ἑν ἑορταῖς, μὴ δὲ τὸν ξηρὸν ὄνυχον
 ἐκ τῆς χλωρῆς καὶ ζώντων δ' ακτύλων τῆς πρὸς τὸ
 ζε χειρὸς ἀπότμενε. Τὸ δ' ἂν ἀληγορεῖται τοιούτων ἐ-
 σιμ. ὅποτε φησι πρὸς τινῶν θείων καὶ ἀναγκαιωτέ-
 ρων καὶ θειαστῶν λόγους λυνοῖντο, σοφοί, ὅς ὅτι θεὸς
 καλεῖ τὰς πρὸς αὐτῶν αἰσθήσεις, οἷον εἰ ἔχει τῆς τοιαύτης λό-
 γου δ' ζητημυλίας. καὶ μὴ σιδ' ἡρώ, ἢ γοῶν σκληρῶν ὅτι
 ἀφρονι λογισμῷ ὅτι πρὸς τὰς δ' ὅτι τῆς αἰσθήσεως,
 τὴν ξηρὰν καὶ ἀπρωσφυῆ πρὸς αὐτὸς τοιούτους λόγους
 ἀπότμενε, ἂν τῆς χλωρῆς καὶ τούτοις πρὸς φυεσά-
 των. ἀλλ' ὅρα καὶ ἀκούε, καὶ ὁσφραίνε, καὶ γένε, ὅτι
 ἀπ' αὐτῶν καὶ ἢ ἀκούῃ μόνῃ τότε πρὸς φυῆς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἱ δ' ἂν ἄλλαι ξηραὶ καὶ ἀπρόσφοροι. τουτίστιν ὅλος
 δ' ὅλης ψυχῆς, καὶ πρὸς σκεπτικώτατος γίνε τῆς λεγο-
 μυλίων. Μὴ δ' ἂν ποτ' οἰνοχόλῳ.) νῦν καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γεγονώς, συμβολικῶς πρὸς ἀγγελμα ὅτι φη-
 σί. ἀντὶ τούτου, μὴ πρὸς κείνους τὸ ἴδιον τῷ κοινῷ, μὴ δὲ τὸ
 μέγῳ

μέρῳ τοῦ οἴνου. Γινόντων.) ἥτοι συμβόλης γλυκο-
μυλῆς πρὸς τὸ κρινεῖν. χαλεπὸν γὰρ εἶναι. ἢ μὴ πε-
πιμήσειας τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος· οὐτε γὰρ
καὶ διακονητικόν. ἢ οἰνοχόη, τοῦ κρατῆρος. ἢ μὲν
γὰρ οἰνοχόη, ὁ βίκος εἶναι, ἢ τὸ ποτῆριον· ὁ δὲ κρατῆρ,
ὡς λέβης εἶναι, καὶ ἐτίθετο πρὶν ἐν συνουσίαις καὶ ἐορ-
ταῖς, ὥς ὁ βίκος καὶ ἀγκτήρ ἐν ἰδιῳ ἐσιάματι.

Μὴ δὲ δόμον ποιῶν.) τὸ πρόχειρον ὅτι, μὴ οὐτε-
λῆ τὸν δόμον ἐάσης, μὴ πως καταγγελῶσης κορώνης
χειμῶνα λυπήσῃ. τὸ δὲ συμβολικόν, ὅτι· μὴ σὺν ὁρ-
γῶν ἀτελεῖς εἰς ἀκαλλώπιστον ἐάσης, μὴ τις μωμοσκό-
πος καὶ λίαν κρακτικὸς, καὶ λάλος, ὡς αὐτὸς αὐτῷ,
μώμος καταχέῃ σου. Μὴ δὲ ἄρ' αὖτε χυτροπόδων.) τὸ
μὲν κρινεῖν καὶ δὴ μὴ εἶναι, ὅτι πρὸς ἀκλῶμα καὶ
ἐντέλλομαι σοι. μὴ δὲ ἄρ' αὖτε χυτροπόδων εἰς πνευματικῶν
ἀθύτων λαβόντα σε τὴν χύτραν, ἐδίειν τὰ ἐν αὐτῇ.
ταῦτάς, εἰ μὴ θύσεις πρότορον, μὴ ἄρ' αὖτε ἐν τῇ χύ-
τρα βρωμάτων, μὴ δὲ λῶσῃ, εἰ μὴ θύσεις ὁμοίως καὶ
ταῦτα μὲν ὅτι. τὸ δὲ βαθύτορον ὅτι, μὴ ἄρ' αὖτε ὑ-
ποτελῶν ἢ σῶν δόλων ἀπαυθρώπως εἰς φόβος καὶ
ἀνηλεῶς ἀφελόμενος ἐδίει. ἀλλ' ἔσο καὶ κείνοις μέτριος,
καὶ θυγῆς μοῖραν παρ' αὐτῶν κληρονομήσῃ, μέτριος
εἰ μὴ λίαν βαρύνων αὐτούς. Μὴ δὲ λόεσθαι.) ἀπο-
λουτρῶν δὴ κλονότι ἀθύτων. τὸ δὲ πᾶν τοῦτο εἶναι·
οἰκέτοις μὲν καὶ μιᾷ οἰκίᾳ οἱ πρὸς ἀδυναμία οὐκ ἐκ
χέονται.

χέλυται· τοῖς μὲν, ὅς ἑω δὴ τρέφονται, φόρος συλ-
 λεγόντων· τοῖς δὲ, κόσμῳ χεῖρ, καὶ πωπομπῆς, ἡ
 καλυύσεως. Ἡ δὲ αὖτ' ἡ, ὅς ἑω αὖτ' φόρος λαμβάνουσι,
 χειρόποδ' αὖτ' καλεῖ, ὡς φέροντας αὖτ' οἱ χύτρα καὶ
 βρώματα· αὖτ' δὲ, ὅς ἑω τὴν ὑδρὸς ἰσχυρίαν ἡ τὴν πω-
 πομπὴν ἔχουσιν, λατρίῳ κατωνόμασιν, ὡς τὰς κα-
 σμοῦσας. τὸ δὲ ὅλον τοῦτο, μὴ βαρύνει, ἀλλ' ἰλαρὸς
 ἔστω, καὶ ἀμφοτέρωθεν τοῖς ὑποταγμένοις σοι, ὅς ἑω
 τε αὖτ' φόρος λαμβάνεις, καὶ ὅς ἔχεις πρὸς ὑδρὸς ἰσχυ-
 ρίαν, ἵνα δυνάτῃ αὖτ' οἱ γίνῃ. αὖτ' δὲ καὶ εἰς τὸ κοινόν
 ἀπέριψε. Ἡ πρὸς μόνον τὸν πέρσιν φησί. ποῦ
 γὰρ ἐκείνῳ θεραπείαν ποιῶντι καὶ πωποπομπή; Μὴ
 δ' ἐπ' ἀκίνητοις καθίζει. μὴ δ' ὑδρὸς τοῖς τῶν νεκρῶν
 τάφοις καθίζει πᾶσι δ' ὡδεκαετῇ. ἀσεβὲς γὰρ αὖτ'·
 ἀκίνητοι δὲ οἱ νεκροί. ἡ δ' ὡδεκαετῇ πᾶσι δ' ἀσέβης
 ἀκίνητοι ἡ νωθεύουσιν· ἀλλὰ κίνη πρὸς ὄργαν τὰς
 κατὰλλα· οἱ γὰρ νωθοὶ ἡ ἀκίνητοι, μέχρι ποιότητος
 ἡλικίας ἀχρήσιμοι τῷ βίῳ, ἡ ἀδρανεῖς. Μὴ δὲ δ' ὡ-
 δεκάμηνον. τὸν ἡ δ' ὡδεκαετῇ φησί, μὴ ἔσσης ἀκί-
 νητον πρὸς ὄργαν· τὸ δὲ δ' ὡδεκάμηνον, ὅς πρὸς ὄργαν,
 ἡλίθιον γὰρ αὖτ'· ἀλλὰ πρὸς πορείαν κινῶν ἀμαξίον
 ἡ κλινιδίοις καὶ λοιποῖς τοῖς τοῖς ὑποταγμένοις, ἵνα
 μὴ κατεργασθῇ, καὶ νωθεύατον καὶ ἀκίνη-
 τον τὸ βρεφὸς γηγήσεται. Μὴ δὲ γυναικείῳ λα-
 τῶ. τὸ μὲν προχείρον ἡ κοινόν τῆς ἐννοίας τῆς
 σαφέ-

σαφέσδρον. τὸ δὲ βαθύτορον, τοῦτο δὲ ὅτι. ἐντέλλομαι μὴ δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῷ καλλυῖσθαι ἄνδρα, φυκιδύμνον καὶ ξειρδύμνον, καὶ τοῖς λοιποῖς περὶ μύλων, οἷς αἱ γυναῖκες ὅν πορ καλλωπισμὸν καὶ λουτρὸν λέγει. ὁλετεία γὰρ ποινὴ καὶ ὑπὸ τοῦ τοῦτο πράγματι, καὶ μέμψις ἔσται μὴ χρόνω μαρτυρομένη. Μὴ δὲ ἱεροῖσι.) τὸ πρόχειρον μὴ δὲ ἐν θυσίαις θεῶν τυχόν, μωμοσκόπη τὰ μυστήρια. ἢ μὴ περὶ τῶν ἐν οἴκοις τινῶν κρυφῇ τελευτησάντων ἀσχετῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς διαλέγου. τὸ δὲ βαθύτορον καὶ ἐλληγορικόν, ὅπως ἔχει· μὴ ὁ ἡκουσας μυστηρίων ἀπὸ τινος συμβάλῃ σοι χρησάμενος, διάσυσσε καὶ φαύλιζε καὶ φανέρε· θεὸς γὰρ τις, ἢ τοι σοφὸς τις καὶ φρόνιμος, καὶ ταῦτα ἀντιπᾶται. ἢ μοῖρᾳ τις ἐνεκὴν τῶν τοῦτων αὐτὸν ποδὶ φίλους φαύλους τιμορεῖ. Μὴ δὲ ποτ' ἐν περὶ ποταμῶν.) πάλιν τῶν περὶ ποταμῶν ἔχεται λόγος. καὶ φησι, μὴ μοι χαῖν συνεύνης διωσσῶν, ἢ μητόρας· μὴ δὲ ἐναπόψυχε ποταμοῖς, τοῦτο σιν, τὸν φορυτὸν ὅτι γαστρός ἔκχεε. ἢ τοι, μὴ δὲ ἀσχετότορον δράσεως, * παχιτιῶν καὶ θηλυόμην. Προχὴ, τὸ τῶν ποταμῶν σύμιον, οἷς εἰς βάλλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. νῦν δὲ τὰς συνεύνης τῶν διωσσῶν, εἰς αὐτοὺς τὸν ῥοῦν πρὸς ἑαυτὸν. Ἀλλὰ νῦν.) τὸν πῶσμον. Κρίνω.) τῶν μητόρων νῦν τῶν τοιούτων ποταμῶν. τοὶ γὰρ ὄντι λωῖον. ὅσοι γὰρ ὁ δ' αὖτως βέλτε

βέλπισον. Ω δ' ἔρδ' εἰμ.) ὑδilogicὸν κεφάλαιον,
 ὅτ' ἔρδε, ἢ ὅτ' ἔρδ' εἰμ ἐντέλλομαι· τί' δ' αἰσχρὰν
 φήμην ἐκφύγει. φήμη γὰρ τε κακὴ.) ἡ φαύλη γὰρ
 φήμη, ῥᾶστα καὶ ἐλαφρὰ πάνυ, εἰς τὸ ἀρθῆναι Ἐκ
 ρυθλῶναι, καὶ ἐπὶ θλῶναι· ὁ γὰρ δ' ἔρδε καὶ δ' ὑπερῆς
 σέγεσθαι καὶ καρτορεῖσθαι. ἀδυνάτως δ' ἐλὶς ἔχει ταύ-
 τιν ἀρθῆσθαι· ἡ γὰρ φήμη, ὡς πολλοὶ κηρύττουσι, ὅτι
 ἐπὶ πολλοῖς, ἀλλὰ θεῶν, καὶ πρᾶμον ὅτι μένει. Ἰδὲ
 τριμὴ δὲ σὺ δ' ῥᾶ τριαῦτα αἰσχρὰ, καὶ ὅτι ἄν γε δ' ὕσ-
 φημος φήμη κατὰ χη. | Ἡματα δ' ἐκ δίοθεν.) μετὰ
 τὴν δ' ὅτ' ἔρδε διδασκαλίαν, καὶ τὴν λοιπὴν ὥστε
 θηκὴν τε καὶ πρᾶναισι, νῦν δ' ἀλαμβάνειν πόδι φη-
 σελῶν ἐφημερίδων κατὰρχετ'· καὶ φησι, ποῖα
 πούτω ποῖα δ' ὅτ' ἔρδε καθεστῆκε χρήσιμῳ, καὶ
 δεινῶς καὶ συγκεχημένως καὶ κακοζήλως, ἐπὶ δὲ Ἐ-
 ψιδῶς, καὶ ὅτ' ὥς πορὶ ὁ μέγας ὀρφεὺς διδασκαλι-
 κῶς τε Ἐ τεταγμένως πρὸς δυνάμειαν, Ἐ τὸ πλεον-
 τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκεῖνος ἦ γὰρ ὅτ' ἔρδε φησι·
 Πρῶτα μὲν πρῶτον ἐνὶ ἡματι φαίνεται ἀρῆς.
 Μὲν δ' εἰς τ' ἀρῶν ὑδ' ἔλτεται, ἔχει δ' ὅτ' ἔρδε.
 Τὴν δὲ παρ' ὁ ζανύσασα φύσιν δ' ἔρδε ἀναφαίνε.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὴν τρίτην ἡμᾶρ ἀπὸ πρῶτον ἡελίοιο,
 Γᾶσιν ὡς χθονίοισι φυτὰ ὅτ' ἔρδε αἰτίῃ ἀλκῆς.
 Τετάρτῃ δ' αὐξομένη πολυφειγνῆα λαμπάδα τείνει.
 Καὶ καθεξῆς, πέμπτῃ, ἕκτῃ, ἑβδ., μέγιστον φησὶ.
 ὅτ' ἔρδε

ὅς τις δὲ τριακοντὴν λέγει ὄντιν. εἴτα, δ', ζ', η'. ια'.
 ιβ', ιγ', ιδ', ιε', ις', π', ιβ', η', ι, ιδ', κδ', δ', ε', ιζ', δ', ιθ',
 θ', κβ'. ὅτως ταῦτα συγκεχρημένως φησὶ. ἢ μετὰ
 δ' ἐκδιόθεν, ἐκ νοὸς καὶ φρονουίων, ἢ τοῦ ἔρανθ.
 φυλάσσω καὶ ὑπὸ τηρῶν τὰς ἡμέρας καλῶς καὶ κα-
 τὰ τὸ πρέπον πείρασθε καὶ λέγε τοῖς δ' μωσί, τὴν
 λ' τοῦ μηνὸς τῆς σελλῶνς ἀρίστω εἰς τε τὸ ὑπὸ τη-
 ρεῖν τὰ ὄργα, καὶ διαδοῦναι τροφάς, ὅποτε τίως οἱ
 λαοὶ κείνοντος τὴν ἀλήθειαν ἔχουσι τὴν λ' εἰς σελλῶ-
 νης, καὶ ὁ ψδνδῶς. Εκδιόθεν.) ἐκ διὸς καὶ φρονί-
 μων μάθανε, ἢ ὁρῶν τὴν σελλῶνιν ἐν ἔρανθ, εἰς αὐ-
 τοὺς ἀστέρας γίνωσκε. Τεικνάδα μινός.) ἰσῆον
 ὅτι μινῶα τὸν τ' σελλῶνς λέγει. Διαδοῦναι εἰς ἡμέρας μόνον
 φησὶ αὐτοῖς, καὶ τριακονθήμερον. ὁ γὰρ εἰς σελλῶνς
 μινῶα τοιοῦτος ὅστις. κδ' ἡμισυ ἡμερῶν καὶ τετάρτου. εἰ
 τὴν τριακοντὴν δὲ ἡμέραν, ὅτ' αὐτὴ ἀγαθὴν λέγει. ὡς
 ὁρφεὺς φαύλῳ πᾶσι ὄργοις φησὶ, δοσοληψίαις δὲ
 μόναις ἐοδλήν. Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι.) αὐτοὶ γὰρ εἰ-
 σὶν αἱ ἡμέραι πρὸς εἰς ἀμετάτροπον βυλῶν ἐχθρῆς
 εἰμαρμένης, ἀγαθὰ δὲ κλονότι. ἢ ὄν, ἢ τετράς τε, εἰ
 ἢ ἐβδόμεν, ἢ ἑρὰ ἡμέρα. ἐν ζῆ γὰρ, λητῶ φησὶ ἐγγύνησε
 τὸν ἀπόλλωνα, ἢ γοῦν ἐβδόμεν, ἐκ τοῦ χάρις ἐφάνη ὁ
 ἡλιος. κακῶς δ' εἰ φησὶ. τετάρτη γὰρ γέγονε, καὶ ἐφάνη
 νη. ὁ γδοῦα τε αὐτομηνῆς εἰς σελλῶνς, ἔξοχα ἡμέραι
 εἰς τὸ πρῶτον, ἢ ια' καὶ ἢ ιβ', εἰς τὸ κείρειν οἷς. αὐτὸ
 γὰρ

γὰρ νῦν τὸ πείκειν δ'ηλωϊ, ὡς εἰς τὸ θερίζειν. ἡ δὲ ιβ',
 ῥιια κρείττω. ὅτι τῇ ιβ' γὰρ, νήθει τὰ νήματα ὁ ἄ-
 ράχνης, ὁ πετόμενος ὅτι ἔχει ὅτι ταῖς μεγίσταις
 θερείαις ἡμέραις, ὅτε ὁ μύρμηξ σαχυλογεῖ. Ἐνθ,
 ἡ πρώτη τῆς σελήνης, παρὰ τὸ ὅτι ὅτι. ὅθεν νῦν
 δ'ασυνέτοι, ὡς μὴ διπλασιάσαν τὸ ν'. ὅτε δ'ε δι-
 πλασιοῖ τὸ ν', φιλοῦται ὡς ἀσολιχόν. Τετράς
 τε καὶ ἐξοδύμη.

Καπνὸς προκλινοῦς ἁρμονικῶς ὅτι δ'αδ',
 Καὶ αὖ ἀριθμῶν εἰ σκοπεῖν θέλεις σκόπει.

Μιλῶς ἀεξομνόνιο.) ἀπ' α', μέχρι ιδ' ἡμίσεως ὡς
 τετάρτου ἡμέρας, ὁ σελιναῖος αὖξεται κύκλῳ.
 ἔτα μέχρι κθ', φθίνει. τῇ δὲ λ', φθίνει τελείως, καὶ
 πάλιν νεα πρῶερχεται, σιωπὴ δύσασα ἔπειτα ἡλίου. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἡσίοδος ὅτι ὑπὸ τῆς ἡσίοδος ὅτι κρίνεται καὶ τάξις,
 ἀλλ' ἄλλω ἄλλως τὰς ἡμέρας διδάσκει, καὶ ὁμωνύ-
 μως ὁ γδδ' ἡ τετάρτης, λέγων μόνον τὸ αὖξομνόνιο
 μιλῶς, ἔπειτα, ἵνα νοήσης τὴν πρώτην ὁ γδδ', καὶ
 τὴν πρώτην ὅτι τῇ. μὴ δὲ τὴν δ'δυτῶσαν ὁ γδδ' ἡ
 ἡ τὴν δ'δυτῶσαν ὅτι τῇ, ἡτοι τῇ ὁκτωκαιδεκάτῃ,
 ἡ ὅτι καὶ δεκάτῃ. εἴτε τὴν τρίτῃ, ἡτοι τῇ κ',
 καὶ κθ'. πάντα γὰρ ὅτι δ'αδ' αὖ ἀριθμούς, ἀπὸ μο-
 νάδος ὡς μέχρι δεκάδος, τριπλῶς λέγει. μονάδος
 πρώτην τὴν ὅτι, διδυτῶσαν μονάδα τὴν ια'. τρῶ-
 τῃ τῇ καὶ. δεκάδα πρώτην τῇ β', διδυτῶσαν τῇ ιβ'.

γ, τὴν κβ⁻. τριάδας τρεῖς, τὴν τρία, τῇ τρισκαι-
 δεκάτῳ, τὴν κγ⁻. δ⁻, πέντε αὐτὸ καὶ δεκάτῃ, κδ⁻, α
 τὰ λοιπὰ ὁμοίως, μέχρι καὶ αὐτῇ ς δεκάτῃ α⁻ δε-
 κὰς, ἢ ι⁻. β⁻, ἢ κ⁻. γ⁻, ἢ λ⁻. Δύο, τὸ ὁ μικρόν. ἔστι μα-
 κρόν, ὡς λῆγον εἰς μέγ^θ λόγον. ἀπικῶς καὶ μέγα.
 Μικρὸς ἔφοχ' ἀεζομύνει.) ὁ γδβ^ω ἡμέραν καὶ θ⁻ λέ-
 γει τὰς ς αὐξήσεως ς σελιώνης. ἡ γουι τῇ πρώτῳ
 ὁ γδβ^ω, καὶ τῇ πρώτῳ δ⁻. ὅ τὴν δ' οὐτόραν, ἡ γουι
 τὴν ιη⁻, ἢ τὴν ιδ⁻, ἢ τὴν κη⁻, ἢ κθ⁻. αἱ γὰρ πέντε αὐτὸ
 ἐκείναι φθίσεως εἰς ἡ σελιώνης, ὅ καὶ αὐξήσεως. Γέ-
 κειν, κυρίως τὸ κτγνίζειν ἢ πλέκειν. νῦν δέ, τὸ κείρειν
 τῇ πρὸ βᾶτων τὰ ἔρια. Τῇ γὰρ τινεῖν.) ἀγαθὴ
 φησι ἢ ιβ⁻ εἰς τὸ ὀργάζεσθαι. ἡ γὰρ τὴν δ' οὐδεκά-
 τῳ, ὅτε ὁλόκυκλ^θ ἢ σελιών, ὁ ἀρχῆς ὁ ἀέρι πε-
 τόμην^θ, ἀρχετοῖς ἰσουργεῖν. ὅτε ὁ μύρμηξ ὁμοίως ὅν
 τῇ θεοῖν ἢ ιβ⁻, κατάρχετο αὐτὸν σάχνας συλλέγειν. τὸ
 τε μὴ τὸ ἰσουργεῖν ἀρξάμεν, πρὸ φερῆς τοῖς ὀρ-
 γοῖς γνῆσεται. Αἰσιπότητος.) ὁ ὅν βρ^θ ἀέρι πε-
 τόμην^θ. πρὸ εἰρηματίᾳ δέ ἢ ὀυθεία αὐτῇ ἀκ^θ γε-
 νικῆς. αἰσιπότης μὲν γ' κλίνεται αἰσιπότης, ἀλ-
 λά καὶ τὸ αἰσιπότητ^θ. ἀκ^θ ς αἰσιπότητ^θ ὅν
 γνικῆς, ὅτ^θ τὴν ὀυθείαν ταύτῃ πρὸ εἰρηματίᾳ.
 Ἀρχῆς λέγεται τὸ ζώον αὐτὸ, τὸ ὑφαντὸν γόμ.
 ἀρχῆς δέ, τὸ ὑφ' ἐκείνου ὑφαντόμην. ἰδ^θ.)
 ἐμπειρ^θ. λέγει δέ τὸν μύρμηκα, ὡς πρὸ γινώσκον-
 τα

τε καὶ ἀνέμους καὶ ἀναισίους ἡμέρας. ὃν βαββάτω γὰρ
 καὶ ἅ τ' αὖτις ἐπὶ σελήνης ὅκ' ὀργάζεται. καὶ χει-
 μερὶς καιροῦ γίνεσθαι μέλλοντος, κλείει τῷ μάνδραν.
 θερμότητος δὲ πάλιν ἀνὰ πετάννυσι. καὶ τὸν σῖτρον
 εἰς δύο τέμνων ἀκρίβησι, μήπως ἀναφύσει. καὶ ὁμ-
 βροντῶν πρὸς ἡμέρας, ὅς τ' ἀγεί τὸν νοτιοδύντα σῖτρον, καὶ
 ἔπειτα ἡλίῳ ξηραίνει, μήπως σαπῇ τῇ ἰκμάδι. καὶ ἑτε-
 ρα ποικῆτα μύρια. ἢ ἴδριον αὐτὸν λέγει, ὡς πολύνμοχ-
 θον, καὶ κοπιερὸν, ἐκ τοῦ ἰδίου. Μίλωνος δὲ ἰσταμέ-
 νου.) αὐτομολῆς δὲ ἐπὶ σελήνης, τὴν γὰρ ἐκφύγει ἀ-
 ρουῶν. φυτοκόμως δὲ, καὶ καλῶς εἶπεν· ὅ γὰρ ταυτὸν
 ὅδε σπείρειν καὶ φυτῶν. ὁ μὲν γὰρ σπείρειν κατὰ
 βληθεῖς, θεῖται πρῶτον ὅς ὑδατώσεως, εἰτα χυλώ-
 σεως, καὶ ἀργαλακτώσεως, καὶ μετέπειτα ῥίζης, εἰ-
 τα καὶ ἀναφύσεως. τὸ δὲ φυτὸν, τέλειον ὄν, δεῖται
 ῥιζώσεως μόνον. καὶ ταῦτα μὲν ὅτος. ὁρφεὺς δὲ ἐκεί-
 νος ὁ θρακίστης ὃν τῷ πόδι γεωργίας, ὅ τινι ἀπλῶς
 ἡμέραν ἐπὶ σελήνης τὴν ποικίλιν λέγει λυσιτελεῖν, ἢ
 καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν ποικίλιν γεωργίας, εἰτα
 τρέχει ζωοῖς τε καὶ τοῖς ἄστροισιν. ὁ δὲ σοφὸς πρό-
 κλησθ' ὅκ' εἰδὼς τὰς ποικίλιν διωάμεις, ὅ βύλεται
 συνετῶς ἀσπάζεσθαι τὴν πόδιν τούτων σιγῶν. ἀλλ'
 ἐπεὶ λέγειν ὅκ' οἶδε, λαλεῖν ὅκ' ἀσπάζεσθαι, ἀφ' ἑκασ-
 τῶν λόγων καὶ ἁρμονίας ἐπάγων, οἷς πόρ' ὅδε.
 ἔκτα δὲ ἡ μίση.) ἢ β', ἢ γ' ἢ δ' ἢ ε' ἀσύμφορος φυ-

πουργία. πάλιν ὁ πρόκλος φυσικῶς ψαύδῃ γράφει.
 τὸ φῶς γὰρ φησι εἰς σελήνης ὥς χλιαρὸν, τὰ φυτευό-
 μενα σῆπει. ἀλλ' ὦ πρόκλε, εἰ τὸν ἰσοκράτην ἀνέγνω-
 κας ῥήματα, γράφοντα δ' ὕο καιρὸς τῷ λέγειν πορῶ· ἢ
 ποῦ ὦρ ἀκρίβως οἶδας, ἢ ποῦ ὦρ λέγειν ὅτι ἀναγ-
 καῖον, ὅκ' αὖ πρὸ καιρὸν θρασυώμενον ὀξυέλεγχον·
 καὶ νῦν τὴν εἰς σεληνᾶς ἐκαδεκατοίαν, θερμὴν
 εἰς λέγων καὶ σπηικίῳ τῇ φυτονομίῳ, ὅδ' αἶψά
 ἡμᾶς ἤτις σε μακρηγορεῖν πρὸς ἐβίζε.

Εμοὶ τὸ λοιπὸν χρώμενον διδάσκαλῳ,
 Ἀκούε λεπτῶς τὴν σελήναϊαν φύσιν.
 φύσεις ἀπάντων τῶν χημῶν κληρονομίῳ,
 ὧς γὰρ μιν ἐστὶ διχάδ' ὅθ' πρώτης μέγρι,
 Τὴν βρεφικὴν αὔξησης ἐκμιμνήσκῃ,
 ὁρμή δὲ πανσέλλωρον ἀντρέχει δρόμον,
 Ἀκμασικὴ γὰρ καὶ δοκεῖ σφειγαῦ τότε.
 Εἴτα δὲ λοιπὸν εἰς διχάδ' α' δ' ὀπίσθον
 Ξηρὰ ταπεινὴ. πρὸς πρῶτα μὲν γὰρ τρέχει,
 Ἐπειτα γηρὰ καὶ δοκεῖ τεθνησκῆσαι,
 Ψυχρὰ, δύσειδής, συγκρυβεῖσα ὅθ' γνώφῳ,
 Καὶ ὅθ' ἀδ' ἡλίου, πάλιν ὀρχεταί νέα,
 Γρόσσωπα καλλιῦσα, καὶ πληρομένη,
 Ταῦτ' ἂν μὲν ὅπως ὥς δὲ πρόκλ' οὐ γράφεις,
 Καὶ τοὶ ποδιστόν, ἢ κενὴ σωμυλία.

Ἀναφορὴν δ' ἀγαθὴν.) πρῶτα μὲν ἰσὶον σιμῶτό

μω λόγῳ, ὅτι τὰ πόδι τῶν ἡμερῶν τῆδε λεγόμενα παρ
 ἡσιόδῳ, λήρῃ εἰσὶ πάντα καὶ ψεύδῃ. ὅθεν ἔτι
 δὲ, τὰ πόδι τῶν γημεθλίων. μόνῃ γὰρ ἡ σελήνη, ὅτε ὠ-
 φείμῃ, ὅτε βλαβόρᾳ. εἰ μὴ τοιῶδε, ἢ τοιῶςδε χη-
 ματιᾷ, ζωδίοις καὶ ἄστρασι. ἃ πρὸ αληπείων μοι λέ-
 γει, ὡς μαθηματικά, καὶ πολυπλήθειαν ἔχοντα. οὐ
 γὰρ ὡς ὁ πρόκλος, ἡμεῖς ἀκέρως γράφειν ἐθέλομεν. ὅ-
 δε ὑπὸ εἰκνυᾷ, καὶ ἡσιόδῳ ἔναντιῶσαι, ἀλλὰ τοι-
 ῶν ἐπεξηγεῖσθαι. καὶ δὲ λοιπὸν ἤτις τὸν ἡσιόδου ὅθεν
 γιγτέον μοι. Μίωός δ' ὀγδοάτη.) ἡ δ' ὀγδοὴ τῆς
 σελήνης ἀγαθὴ, εἰς ἀπιδυνουχήσεις χοίρων καὶ κά-
 πρων. ἡ δὲ δ'υοδεκάτη, εἰς ἐκτομὴν ἡμιόνων. Εἰ-
 κάδ' δ' ἐν μεγάλῃ.) μεγάλῃ τὴν εἰκάδα εἶπεν,
 ὅτι τὸ διμοῖρον τῆς μίωός, ἡ γοῖα αἰ δ' ὀγδοὴ δεκάδες, ἀχρε-
 αύτης πρὸς δρασμον. ἐπὶ δὲ μόνῃ μία δεκάς, μέχρι
 εἰς ἡλ' ὑπελείφθη. Σφαγῶν δὲ καὶ πλεόνων ἡμερῶν αὐ-
 τὴν λέγει. φησὶ ὅτι ἐν εἰκοστῇ ἰδίῃ γηναῖσθαι ἀνδρας
 πολυῖσθρας ἐσοφῶς. Εὐδλὴ δ' ἀνδρογόνῃ, καὶ
 αἰ δεκάτη.) θηλειῶν δὲ γονῆς, ἡ ἰδ'. ἀγαθὴ δὲ ἐπὶ πρῶ-
 τατα, καὶ βῶς, καὶ κύνες, καὶ ἡμιόνους πραῦναι, ἐπὶ
 ἡμερῶν, ἐπὶ γυμνάσει, ὑπὸ βάλλοντα αὐτοῖς τῇ χεῖρᾳ.
 Περύλαξο δὲ θυμῶ.) φυλάσσε δὲ μὴ λυπηθῆς κατὰ
 τὴν δ', ἢ ἤτις τῇ κδ'. ἀρετελεσματικὰ γὰρ αὐτῇ.
 ἐπὶ ὡς αὐτὴ τότε σφαγῆς, ὡς πολὺ οὕτω διάγει.
 Εἰ δὲ δ' μίωός.) μὴ λυπηθῆς φησὶ ἐν τῇ δ'. γάμος

δὲ ποίει, οἰωνὸς ἰδὼν γαμικοῦς, καὶ μὴ ἀπαισίους·
 οἶον, κωρώνας δ' ὕο, μὴ μίαν ἀλκυόνα, μὴ πέλλον
 ὀρώδιον, μὴ κρέκα, μὴ μόνιω τρυγόνα, μὴ δὲ χελι-
 δόνα, πελαργόν, ταῶνα, κακείνους ἀγαθὸς ἢ αἰσίος,
 ἢ μὴ ἀπαισίον τι δρωῶντας. Πέμπης δ' ἔξαλειε
 ὄτα.) πρῶτα τρεχε καὶ τὴν πέμπτην σελήνῳ, εἰς
 γάμος, ἐπεὶ χαλεπὴ καὶ αἰνὴ. ἢ ἐπεὶ χαλεπαὶ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ αἰδύναί, ρυτίσιρ οἱ γάμοι. ἐν αὐτῇ γὰρ φη-
 σι τὰς ἐριννύας ὁραῖν αὖτε γινομένης ὄρκους, ὅς ἐτεκον
 ἢ ἔεις, βλάβῃ τοῖς ὑπὸ ὄρκους· ἴδω δὲ καὶ ὁ ἡσίοσθης
 ἐκ τοῦ μελάμποδ' ὅτι εἴληφε· φησὶ γὰρ πού ἐκεῖνος,
 ἐν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίορκον ὁμόσας, ποσαῖς δὲ ἡ-
 μέραις τελευτᾷ. ἢ συμφασάμελός ποτε, εὖρον το-
 πο ἀληθές. Μέσση δ' ἐβδομάδι.) τῇ ιζ' ἀποαῖν φη-
 σὶ καλόν, καὶ φυλορμεῖν. δ' δὲ, ὡς σερεᾶν ναυπη-
 γεῖν. Εἰνὰς δ' ἡ μέση.) ἢ ἐννακαθεκᾶτη τῇ δ' εἰ-
 δη ἀγαθὴ. Τελεινὰ δ' α.) τὴν κθ', ὀλίγοις λέγει
 νομίζεσθαι ἀγαθὴν εἰς πιθοιγίαν, ἢ τὰ λοιπὰ ἃ φη-
 σι. ὀλίγοις δὲ πάλιν ἴδω ἀρέσκει, ὅτι ἀγαθὴ ὄσι. τὴν
 δεκάτην, ὅτι ἀρίστῳ φησὶ εἰς πιθοιγίαν. ὀλίγοι δ' ἀγα-
 θόν φασιρ εἰς πιθοιγίαν τῇ κα, πρωΐα ὃ δ' εἴλη. Αἰ-
 δε μὲν ἡμέραι.) συμπράνας τὴν τῇ ἡμερῶν διδ' α
 σκαλίαν, νῦν ὑπὸ λογικῷ κεφαλαίῳ ἐπαναληπτί-
 κως λέγει, αἰ δὲ μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἰ δὲ λοιπαὶ ἀ-
 ποφράδ' εἰ. ἄλλ' ὅτι ἄλλῳ αἰνεῖ. ἴδω δ' εἰ φησιρ, ὅτι
 ὀρφεύς

ὀφειὺς ἄλλας πρᾶξις δίδωσι, ἐτόρας δὲ ὁ μελάμπας.
ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι τὸ ἀληθές. ἡ γὰρ ἡμέρα, ὅτε
μὲν σιωεργεῖ, καὶ ἐστὶ μητὴρ· ὅτε δὲ ὑπὸ ἀντιᾶται, αἰ
δοκεῖ μητρὶς. Τάων δὲ δ' αἰμῶν τε καὶ ἄλβις.)
ἀνὰ πᾶσι τοῖς ἀθανάτοις, ὅς τ' αὖτε πάντως εἰδῶς,
ἀπὸ τῆς δὲ τῆς ἡμερῶν ὀργάζεται οἰωνοσιπῶν, καὶ
τὰ ἀπαίσια ἐκφύγῃ.

Τέλος τῆς ἡσιόδου ὀργῶν καὶ ἡμερῶν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΖΕ-

ΤΖΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

τὴν τοῦ ἡσιόδου Ασπίδα.

ὑπόθεσις τῆς Ασπίδος.

Αἰῶνες στρατεύσαντες ὑπὸ τῆς
ἡλεκτρύωνος βῆς, ἀνείλοντο τοὺς
ἐν ἀλκμήνης ἀδελφούς, τῆς θρημέ
μάτων ὑπεραγωνιζομένης. τῇ
δὲ ἀμφιτρυφῶν βελομένη αὐ
τῇ σιωελθεῖν, ὅ πρότορον αὐτῷ
ὑπὸ χερσίν, πρὶν ἢ πρὸς τῆς ἀδελφοκτόνων εἰσπράξε
ται τιμωρίαν. ὁ δὲ ὑπὸ στρατεύσας, ἀνείλιν αὐτοὺς.
ἡ δὲ τῇ αὐτῇ νύκτι, σιωδρῶνται αὐτῇ ἀμφο
τόροι, ὅτε ζεύς, καὶ ὁ ἀμφιτρυφῶν ὁ μὲν, ἐκ τῆς πολέ

με ὑποσρέψας, ζεύς δὲ Βυληθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοή-
 θόν γγονῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ ᾧ ἀμφιτρύονος ἰωκλῆα,
 ἐκ δὲ διὸς ἡρακλῆα· ὅς ἐστι ὑπὸ κύκνον τὸν ἀγέως ἕορ,
 ἀνίσχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται· ὅς αὖς τὰς δεκά-
 δας ἄγοντας εἰς πυθὼ πόλει σύλα, σκεπαδίεις ὅν
 ἔφαιστο δύκτω ἀσπίδι, πρόσσεισι εἰς τραχίνα πρὸς
 κήϋκα. πρὸς βαλὼν δὲ τρεῖς κύκνω, αὐτὸν μὲν ἀνα-
 ρεῖ· τὸν δὲ ἀγέων ὑποδρασπίζοντα τῷ ἕδ, κῆρ μικρόν
 πιτρώσκει, καὶ ὅτως ὀρχετο πρὸς κήϋκα. ὡ δὲ ὁ
 κύκνῳ γαμβρὸς κήϋκῳ, ὑδὶ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

ἄλλως. οἱ τᾶσσι ἐοῖσι τηλεβόαι εἰσελθόντες ὑπὸ
 αὐτῶ ἀδελφὸς φησὶ ἀλκμῶνις, ἐφόνδυσαν αὐτὸν. αὐτὴ
 δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμεῖσθαι, τρεῖς διωα-
 μελῶν διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.
 ποσειδῶν χρομῶν ἐν ὑδὶ τούτοις, ἦλθεν ἐν θήβαις, ὅπου
 ἐδούλονεν ὁ ἀμφιτρύων τότε. κακῆνθ' ὑπέ-
 ρχετο αὐτῇ, ὁ ἀμφιτρύων ὁ τῆς ἀλκμῶνις σιῶν-
 νῳ, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατόρα ἡλεκτρυό-
 να ἀπέκτεινε.

Η οἷα. ἡ ὁποία, ἡ θαυμασὴ. ὑδὶ θαύματῳ δὲ εἶρε-
 ται τὸ οἷον, ἡ πρὸς ἐλκεται. Ἠλυθον.) ἦλθεν εἰς θή-
 βαι, ὑπὸ τὸν πολεμικὸν ἀμφιτρύωνα, κηρύττουσα
 τὸν ἑαυτῆς γάμον. Ἠρα γυναικῶν.) ἡ τις δὲ τὸ
 γῆν τῶν θηλειῶν ἐνίκα, τρεῖς κόσμῳ, ὑπὲρ πάσας
 τρεῖς κόσμῳ ἐπεκόσμητο. Τῆς καὶ ἀπὸ κρήθην, ἥς
 τινῶ

πινθ' ἐκ τῆ κεφαλῆς, καὶ τῶν μεμελανομένων βλε-
 φαῶν, τοῖσ' αὖ ἐπνει, ἢ ἀπὸ πένθη τοῦ καὶ ἐμύριζεν, ὁ-
 ποῖον ὅτι τὸ αἶμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὥς, αὖ-
 το δὲ ὅτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἐτίμα
 τοῦ ἰδίου ἀνδρα, καθὰ ὁδ' ἐπω τις ἐκ τῶν θηλειῶν
 τοῦ ἑαυτῆς ἐτίμησε στυδόνον. Ἡ μὲν οἱ.) ὄντως ἢ
 αὖτ' ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ πατρός, ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰχθυῶν ἀπέκτεινεν. ὅτ' αὖ μὲν ὁ ἀμφίτρυον τοῦ
 πατρός, τῆ ἀλκμήνης ἄκωρ ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς φιλονεικίαν, ἦν καὶ βοῶν. Ἄλλως. ἄκωρ ἀνεί-
 λε τοῦ πατρός καὶ τοῦ παῖδος, ἐν τῇ ἐναντίᾳ ἐστῶ-
 τας πρὸς τὰς. πλεονεκτούμεν δὲ ὁ ἀμφίτρυον
 ὑπὸ ἡλεκτρίων τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὴν ἰδίαν κτη-
 σιν, ἀναερεῖ αὐτόν. Χωσάμεν δὲ πόδι βοῶν.) πόδι
 τῶν κτημάτων ὀργισθεῖς, εἰς γηινὴν ἀναλύει. ὅτ' ἦν
 βασις.) ὅτ' τὰς θήβας προσέφυγεν, ὑπὸ τοῦ πολέμου
 καὶ μέγας, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλους ἀσπίδας.
 Ενδ' ὅγε.) ἐκείσε κατὰ κε, σὺν τῇ αἰσθύνῃ ἀξία γυ-
 ναικί, μὴ συγγημόμεν αὐτῇ. αὐτὰρ αὖτ' ἰὼ
 ὁδόν. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείναι
 συγγένεσθαι αὐτῇ, πείναι τιμωρῆσαι τοὺς φονέας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, λαύσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) τούτων γὰρ
 συμμαχήσας, ἀνείλε τοὺς ἡλεκτρίων παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἡλεκτρίωνα. ἦν καὶ γὰρ βοῶν ἡ μάχη.

Ἀνδρῶν

ἄνδρῶν ταπεινῶν.) ἤν ἡμιθέων. τὰ ὅμοια μὲν γὰρ, ἐκ
 θλήσκου λέγονται, ἐκ τοῦ πῆλε βοᾶν. μεγαλόφωνοι
 γὰρ. ἢ ὅτι ἀπέσκησαν πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 ἤν ἀνθρώπων. τούτοις γὰρ συμμαχήσας, τότε ἀνεί-
 λεκτρύονας πᾶσας, καὶ αὐτὸν τὸν ἡλεκτρύονα.
 7 ἕνεκα γὰρ βοᾶν ἡ μάχη. Τῶν ὅγ' ὀπί(ζε.) τού-
 τῶν ἤν θεῶν ἐφοβεῖτο πλὴν ὀργῇ. ἢ ὅτι φροντίδα εἶ-
 χε, καὶ ὑπερφύω πρὸς ταῦτα πολλῶν. Ο οἱ δίο-
 θεν.) ὅπως πρὸς τοῦ διὸς ἐτεθέσπισα, καὶ ἐννομοθέτη-
 το. Τῶ δ' ἅμα.) τούτῳ ἅμα ἡκολούθουμι εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπερσάκων τῶν ἐόντες.) πολε-
 μικοί. ὡς, μύνα τῶν ἐόντων ἀχαιοί. ὁ κρύπτοντος
 πλὴν ὄψιν, ἀλλ' αὐτίκως μαχόμενοι, ἢ μέζονα τὸν θυ-
 μόν τ' ὀπλῶν ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὁμπρὸς τὸν ἀντίον
 ὤπην· ὁ γὰρ σφισσίδην ὑψηλῶς ἐν ὄρει κῆρ. Εσπον-
 το.) ἡκολούθουμι. περικεῖτο δὲ τούτῳ ὁ τοῦ ἀλκαίης
 πλατὺς ὕψος ἀμφίτρον, γαυρίων, καὶ ἐπαρόμε-
 νος. Πατήρ δ' ἄνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ἕνε-
 θυμείτο, ὁ δὲ ζεὺς ἄλλο ἐβόλετο. ἰδὼν γὰρ τὰς ἤν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυνθείσας, ἠθέλησεν ὅς ἀλκμή-
 νης γῆνῃσαι ὕον, τὸν δυνάμενον τιμωρήσασθαι τοὺς
 κακοὺς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας ἐκ βλάβης τοῦ
 τοῦ θεοῦ. Βοηθουῖται γὰρ σωφρονιζόμενοι, ἐνὸς ἀδελ-
 κῶς ἀρετῆς. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοι
 χυθείσθαι, ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάονιον ὅρος τ'
 βοιωτίας,

Βοιωτίας, ὅρα τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἐπὶ βίῳ τὸ ἄκρον τοῦ Θικίου. ἔστι δὲ ὅρθον τῇ Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τῇ σφιγγός, ὡς θίκα ἐκάλουσι οἱ Βοιωτοί. Ἀλλως. Θίκιον ὄνομα ὄρεος ἐν Φρυγίᾳ, ὅθεν ἑοράωνοι πολλοὶ γίνονται. ὅθεν δὲ πάλιν εἰς ἄλλο ὄρθον ὄνομα, Θίκιον. θηβαίων δὲ, ὅθεν καὶ Θίξ. Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτί.) ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτί ἐβελόυστο, καὶ σιωπῇ τῇ ἀλκμήνῃ. Εἰς αὐτῇ.) ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῇ πῦρα γίνεται, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοιχοδυσθεῖσα. Κεκερμυμένῳ γηρεῖν.) ὅρα κεχωρισμένῳ γηρεῖν, ὃ μὲν ἐκ δῖος θεῶ, ὃ δὲ ὅς ἀφ' αὐτοῦ. ἀφ' αὐτοῦ ἀφ' αὐτοῦ, ἀφ' αὐτοῦ. Ὅς δὲ κύκνον ἐπιφύγει.) αἱ δὲ αἰτία τῇ ὑπὸ κύκνον στρατείας, ὅρα τὸ αὐτὸ ἄγοντας εἰς τὴν πυθὼν δεκάδας ὑπὸ χειρὶ συλλαβῶν, σκέψιν ἔχωρ τὴν εἰς τὴν τραχίνα πρὸς τὸν βασιλῆα κίθη καὶ ἄφ' αὐτοῦ. ὅμ ἀνελὼν αὐτοῖς, τὸν ἀφ' αὐτοῦ ὑπερασπίζοντα τοῦ ὑπὸ, πῦρα σκεπὶ πρὸς τὸν μερόν. Γαλασαίαν.) πᾶσασθαι, πόλις τῇ θετῇ αἰτίας. τὸ πᾶσθαι ὠνομασμένον, πᾶσα τὸ ἐκεῖ τὴν ἀφ' αὐτοῦ πεπῆχθαι. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός ἐν τῇ πρὸς χησπεῖον, τὸν ἐν παγασαῖς ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶν ἰδρῶν ἀφ' αὐτοῦ. Ἡ τι μετ' ἀθανάτους.) τί ἐν φησι ἡμαρτιν εἰς αὐτὸν θεὸς ὁ ἀμωπρύνων, ὅτε φυγὰς ἐκ τήρωθαι, εἰς θῆβας ἡλθον ὅρα τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφ' ὅν ὄνυσε πατόρα τῇ ἀλκμήνης, πατὴρ ἡρακλείδης καὶ ἰφί-

ἰφίκλου. ἰόλαος, υἱὸς ἰφίκλου. ἰφίκλῳ δὲ, υἱὸς ἄρε
 ωτρύωνῳ, καὶ ἀδελφὸς ἥρακλῆος. ἀνεψιὸς δὲ ἰό-
 λαῳ ἥρακλῆος. Τῷ μὲν φρεσὶν αἰσ.) τῷ ἰφίκλου,
 τῷ πατὴρ ἰόλαος. ἐπεὶ ἀφελειπὼν τῷ ὄνυδι τοῦ
 ἑαυτοῦ οἴκου, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετεμελή-
 θη, τῷ μὲν κακῶς πράξαντῳ, τῷ δὲ νομιῶντῳ
 ἀξίῳ δῖα τὴν πράξιν. Αλιτῆμνον ὄνυδιῃα.) δῖα
 τὸ πῶς καιρῶς τεχνῶμαι. Φί γὰρ ἥρας (ηλωτυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τοῦ ἥρακλῆα τεχ-
 θῆναι, τοῦ δὲ ὄνυδιῃα ἐασίας, δῖα τὸ βασιλεύσαι.
 ὁ γὰρ ὁμόσας ἱππάρχῳ ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τὰ δέ. ὁ πικτό-
 μινος φησι τῆμερον, ἀρξεί Φί ἀσίας πάσης. ὄρηον δὲ
 παρὰ τοῦτου λαβῶσα παρὰ τῷ διὸς ἢ ἥρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὡδ' ἵνας ἐπαυσε, τ' δὲ ἀρχίππης λέλυκε.
 Ἐπὶ αὖ μνηκῶν αὐτῷ ἐχόσης, ὄνυδιῃα τῷ εἰμ ἡναγ-
 κᾶθη. Καὶ ταῦρος ἐνοσίγαυῳ.) ἡγοῦ δῖα τοῦ τ'
 κυμάτωρ ἡχομ. ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταῦ
 ρόκρανός ὄσιμ. ἢ ὅτι ταύρος ποσειδῶν ἐν πόλει βοιω-
 τίας, δῖα τὸ ταύρος θύεσθαι αὐτῷ, Ἐ μάλιστα ἐν ὄγχι-
 σῷ. δῖα τῷ τῷ ταυροκράντος αὐτῷ ποταμῶς. ἀπὸ δὲ τ' θη-
 σίας ταύρων ὡδ' ἐπὶ τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδ' αἰσ.) πόλεμος Ἐ φιλό-
 πιδ' αὐτῷ. ἄπεινα Φί ὄνυχίας πρὸ φιλέσται ὄσιμ.
 Αλλως. ἡμῖν ἢ πολὺ κρείττονά εἰσι Φί ὄνυχίας τὰ
 τ' πολέμου ὄργα φησί, Ἐ τὰ τ' μάχης πολὺ ἢ ὄνυχίας
 αὐτῷ εἰσὶν ὄνυχίας. Αρείονα κυανοχαίτῳ.) ἀρείων

ἵππος, ὃν ἔλαβον ὕστερ' ἄσθραςτος. ὁμηρος δ' ἔειπεν με-
τόπισθον ἀρείονα δ' ἴον ἐλαύνει, ἄσθρας ταχυὶ ἵπ-
πομ. ὅς ἐστι ἀρκίθοος, ὅτε ἐγμυῖα ὁ ἥρακλῆς, τρεῖς ἀ-
ρείονί φασι ἵππων κεχρηῖσθαι. ὡς ἐποχόμενος ἄσθραςτος,
ἐν ταῖς θήβαις ἐξέφυγεν. Αἰεὶ ἵππος ἥρακλέους.
Ορεφχάλκιο φαίνετο.) ὀρείχαλκος εἶδος ὕλης, ὅτῳ καὶ
λαμνῆς ἥ τις νύμ' ὀχέεισκειται. ἄλλοι δ' λέγουσιν, ὅτι
χύμευσις ἐστὶ χάλκῳ, τῷ νύμ' εὐεισημένῳ. ὃ γὰρ σόφια
πινὶ γίνεται ὁ χαλκὸς λούκος, φύσις πυρρὸς ὤν.
Ληθηφθόγοιο δ' ὅτῃρες.) ὑπὸ λαμβάνοντες οἱ θνήσκοντες
τῷ φθογῆς, τὰ τίσις τῷ λέγειν. ἔρρεον δ' ἐστὶν ἐστὶν ἐστὶν
κενσι μύρον, αὐτὶς τῷ μύρεσθαι ἐποίει τὸς τῷ ἀνακερθεῖν
τῶν οἰκείων, ὡς κεχρισμένων τῷ βελῶν ὄντων θανασίμω
φαρμάκῳ. ἢ καὶ οἱ ἵπποιοι, ὅθεν ἐπελδύτων.
Ἐπ' αὐτοὺς ὡς τῷ συγγενῶν ἐδ' ἀκρύοντο. Μορφοῖο
φλεγύας.) ἐπ' ἐρομένῳ ἢ ἄν, μέλανος ἀεὶ τῷ φλεγύει,
ἐκ τῷ φλεγέει, καὶ λαμπρὸν εἶναι. οἱ δ' ὅρνε) εἶναι πρὸς ἀπλή-
σιον γυπὶ. Ἀδ' ἀμαντὸν ὑπὸ κροτάφοις.) ὅς ἀδ' ἀμαν-
τὸς καὶ σκεδασμένῳ. ὃ γὰρ ἀδ' ἀμας, λίθος ἐστὶν ἀδ' ἀ-
μαστος. Κύκλω ἱταύω.) ἱνὲς ἢ γύψον μετὰ λευκῷ
ὡς. ἐπ' αὐτῷ δ' τῷ γύψῳ, ἢ λεκτὸς ἢ λευκός ἢ λεγομένη
σημασίαν ἐκονία. Εἰ μὲν ὡς δ' ἀκρὸν τὸς.) σωμα-
τὸ ποιεῖ τῷ φόβῳ ἐνταῦθα, ὡς αὖ ἐν τῷ μέσῳ ὅς ἀδ' ἀ-
μαντὸς ἢν, ὅς ἀμῶς διωαμένον ῥηχθῆναι. Φοβεῶν.) ἀφ'
ῥῆτων, μὴ διωαμένον λεχθῆναι, ὅς ἀπὸ ἐκπληκτικῶν.
ἐνταῦθα.

ἦν ταῦτα δὲ τὸ φατειῶν, ἔκ τῶν φοβεῶν καὶ ἀρρή-
 των, ἀλλ' ὑπὶ θαύματῳ. Μέγας λῖς.) εἰς λίωμ νε
 πρὸς ἑκεῖν, καὶ δ' ὅσοι κάπῳι τὰς ψυχὰς ἀφγντόν.
 Τοί σι' ἐπ.) ἔτοι δὲ ὀρῶντες αὐτὸν κειμένους, πλεον διπ
 γείροντο εἰς τὴν μάχην. Πειρίθους δὲ θήβας ἐλθὼν
 διὰ τινὰ συγγενικὸν φόνον, ὥς τε καθαρθῆναι, ἔχε
 γυναικα δ' ἴαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα. οἱ γοῦν
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυιδ' ας γυναικας, πό
 λεμον συνεκρότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δὲ, ὅτι ἐν τῇ
 τῇ ἀσπίδι ὁ πόλεμος ἦν λαπίθων, καὶ τ' κενταύ-
 ρων. Αργύριοι χρυσέας.) ἀργύρια μὲν τὰ ζῶα, χρυ-
 σῇ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῇ ἐοδής. Καί τε σωμακτῆρ.) ὁ-
 μῶ ὄρμων, μεθ' ὀρμῆς συνελάυνοντο, ὥς περ ζῶντες,
 ὡρέγοντο παρ' ἀλλήλους σωμαπῆικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεῖα φόρμυγ-
 γι.) ὡς φησὶν ἐκεῖ καὶ Ὀλύμπῳ, καὶ ἀγορά. πόδι
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν ἀγῶνα ὥς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν θεὸς ἦν
 μέγας ὄλεθρος, ὥς αὐτὸν ποικιλία μεγαλόψυχῳ. Για
 νέφθους κακοσητόριοι.) τοῖς ἀλλήλοις καὶ ὑπὲρ τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἠρόδοτος δὲ ἀέφθους φησὶ. πα-
 νέφθους δὲ, ἀπὸ τὸ ὑπὲρ εἶπε, καὶ δ' ὅτι τυκτορ τ' ὀσείας.
 ἰχθύσι δ' ἀμολήσας.) νεωτέρη δὲ τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμολήσας χρῆσις. ὁ γὰρ ὁμπρος, ὁ ἀγακιστοῦ
 μῶντος εἶδεν. ἰππότα πρσεύς.) ἡ δὲ αὐτὴ γλωσσοφά-
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φυγάδα. ἐπεὶ ὁ πάππος
 ἀκρίσιος

ἀκρίσιθ' ὁρξέσθην αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγετοα ἱππῶν
 χρώμενος ὁ πόρσεύς. Πᾶν δὲ μετὰ φρονίον.) τείνων
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὀπίσω σου κατεῖχον. Ἀλλως. ἐβά-
 σαζον ἐν δεκτικῇ τινι ἀγχείῳ, τὴν κεφαλὴν φηγο-
 γόνθ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγχείον ἐκείνο ἔσκεπε τὸ με-
 τὰ φρονίον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν λῖβυσις.) λυβωτός,
 ἢ πῆρα λῖβυσις εἴρηται, πῆρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν, ἢ πῆρὰ τὸ λῖβον, τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμαῖν· ἢ εἰς τὸ
 λῖβον καὶ ἰσῆαι βόσιν ἔχουσα, πυτῆσι τροφήν. Κεῖ-
 το δ' αἰδ' ὅθ' .) ποδὲκκειτο δὲ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φθ', ἢ γοῦν ἀορασία. ὁ πόρ δ' ἐδῶκεν αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶς,
 τῷ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ φη μεθούσης. ἢ ἵνα μὴ
 πρὸς θάνατον ὁράται πῆρὰ τῶν γοργώνων, καὶ ἀπολ-
 λυτοῖ· πινὲς νεφέλλῳ καὶ ἀορασίαν ἐδέξαντο. Αὐ-
 τὸς δὲ ἀποδύδοντι.) ἔσπευδον, ἐφοβεῖτο. ὡς γὰρ φοβύ-
 γον ἐφαίνοντο τὰς γοργόνας. αὐτοὶ γὰρ ἐδῶκεν, πῶ-
 θυμέμενοι καταλαβεῖν. Μένει δ' εἰ χάραστον.)
 τῇ ὀργῇ, ὡς αὖ ὑπὸ φη μανίας τοῦ ὀδόντας αὐτῷ ἐν
 τῷ σάκφ' ἐχάραστον δ' ἀκνοντες. ὀφιοφριχες γὰρ εἰσι.
 Ἀνδρες δ' οἱ προδύβητες.) οἱ προδύβη, οἱ προδύβουται,
 εἰς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρπην αὐτοὺς
 τὸ γῆρας.) ἀντὶ τοῦ κατελάμβανεν. τὸ δὲ προδύβου-
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ προδύβειν. ὅθ' ἐν ἴσως καὶ οἱ προδύ-
 βούται. Κήρυκες λυάνεαι.) ἀντὶ τοῦ λυανῶ ἐζω-
 γραφικῶς ἢ τὴν πρόσονψιν, δ' εἰς πῆρα σκιδνασι-

μὲ ὑποτρέψας, ζεὺς δὲ βαλθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοή-
θου γγονῆσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ ᾧ ἀμφιτρύονος ἰακχία,
ἐκ δὲ διὸς ἡρακλίας· ὃς ἔτι πρὶν κύκνον τὸν ἀγῶνος ἕον,
ἐνίοχον ἔχον ἰόλαον, στρατεύεται· ὃς αὖ τὰς δεκά-
δας ἄγοντας εἰς πυθὼν ποδισύλα· σκεπαδείς δ' ἐν
ἐφαιστυδύκτῳ ἀσπίδι, πρόσσειν εἰς τραχίνα πρὸς
κήρυκα. προσβαλὼν δὲ τρεῖς κύκνω, αὐτὸν μὲν ἀναε-
ρεῖ· τὸν δὲ ἀγῶνα ὑποδρασπίζοντα τῷ ἡδ, κῆρ μὲν
πιτρώσκει, καὶ ὅτως ὀρχεῖται πρὸς κήρυκα. ὡς δὲ ὁ
κύκνῳ γαμβρὸς κήρυκῳ, ὑδὶ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

ἄλλως. οἱ τᾶσσι ἔτι οἱ τηλεβόαι εἰσελθόντες ὑπὸ
αὐτῶν ἀδελφῶν φησὶ ἀλκμίωνος, ἐφόνονσαν αὐτοὺς. αὐτὴ
δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμείδαι, τρεῖς δ' ὡνα-
μύων διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.
ποδισδρομὴν δ' ἐν ὑδὶ τούτοις, ἦλθεν ἐν θήβαις, ὅπου
ἐδούλονεν ὁ ἀμφιτρύων τότε. κακείνῳ ὑπέ-
σχετο αὐτῇ, ὁ ἀμφιτρύων ὁ τῆς ἀλκμίωνος σιῶν-
ος, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατὴρα ἠλεκτρυό-
να ἀπέκτεινε.

Ἡ οἷα, ἡ ὁποία, ἡ θαυμαστή. ὑδὶ θαύματῳ δὲ εἶρε-
ται τὸ οἶον, ἡ πρὸς ἐλκεται. Ἠλυθεν.) ἦλθεν εἰς θή-
βαις, ὑπὸ τὸν πολεμικὸν ἀμφιτρύωνα, κηρύττουσα
τὸν ἑαυτῆς γάμον. Ἡρα γυναικῶν.) ἡ τις δ' ἡ τῶ
γῆν τῶν θηλειῶν ἐνίκη, τρεῖς κόσμῳ, ὑπὲρ πάντας
τρεῖς κόσμῳ ἐπικόσμητο. Τῆς καὶ ἀπὸ κρηίδων, ἡς
τινῶν

πνϑ' ἐκ τῆ κεφαλῆς, καὶ τῶ μεμελανομύων Βλε-
 φάρων, τοῦτον ἔπνει, ἢ ἀπὸ πνῆτο καὶ ἐμύειζεν, ὁ-
 ποῖον ὅτι τὸ αἶμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὡς, αὐ-
 τὸν δὲ ὅτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἐτίμα
 τὸν ἴδιον ἄνδρα, καθὰ ὁδ' ἔπω τις ἐκ τῶ θηλειῶν
 τὸν ἑαυτῇ ἐτίμησε σκύδνον. Ἡ μὲν οἱ.) ὄντως ἢ
 αὐτῇ τὸν ἀγαθὸν πατέρα ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰσχύῳ ἀπέκτεινεν. ὅτ' ὁ μὲν ὁ ἀμφιτρυῶν τὸν
 πατέρα τῇ ἀλκμήνης ἄκωρ ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς Φιλονεικίαν, ὅνκα βοῶν. Ἀλλως. ἄκωρ ἀνεί-
 λε τὸν πατέρα καὶ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ ἑναυτίᾳ ἐσώ-
 τας πῆρατάξαι. πλεονεκτῶμεν ὁ δὲ ἀμφιτρυῶν
 ὑπὸ ἡλεκτρυῶν τῷ ἀδελφῷ, εἰς τὴν ἰδίαν κτη-
 ριν, ἀναιρεῖ αὐτόν. Χωσάμεν ὁ δὲ βοῶν.) πῶδε
 τῇ κτημάτων ὀργισθεῖς, εἰς γῆρικὴν ἀναλύνει. ὅτ' ἦν
 βασις.) ὅτ' τὰς θήρας πρὸςφυγῇ, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ
 καὶ μέγας, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλας ἀσπίδας.
 Ενδ' ὅγε.) ἐκείσε κατὰκει, σὺν τῇ αὐτοῦς ἀφίᾳ γυ-
 ναικί, μὴ συγγηρόμεν αὐτῇ. αὐτὰρ αὐτῇ ἰὼ
 ἔζον. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείν πνα
 συγγένεσθαι αὐτῇ, πείν τιμωρῆσαι τοὺς φονέας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, ἵαυσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) πύτων γὰρ
 συμμαχήσας, ἀνείλε τοὺς ἡλεκτρυῶν παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἡλεκτρυῶνα. ὅνκα γὰρ βοῶν ἢ μάχη.

Ἀνδρῶν

ἄνδρῶν ταφίῳ.) ἦν ἡμιθέῳ. τὰ Φοι μὲν γὰρ, ἐκ
 Πλήσου λέγονται, ἐκ τοῦ πῆλε βοῶν. μεγαλόφωνοι
 γὰρ. ἢ ὅτι ἀπέσπασαν πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 ἦν ἀνθρώπων. τούτοις γὰρ συμμαχήσας, τότε ἀνεί-
 λεκ κτρυόνας πᾶιδ' ας, καὶ αὐτὸν τὸν ἡλεκτρυόνα.
 72 ἔνεκα γὰρ βοῶν ἡ μάχη. Τῶν οὖν ὁπίσθω.) τού-
 των ἦν θεῶν ἐφοβεῖτο πλὴν ὀργῇ. ἢ ὅτι φροντίδα ἔ-
 χε, καὶ ὑπερφύω πρὸς ταῦτα πολλῶν. Οἱ δὲ
 θυ.) ὅπως πρὸς τὸν διὸς ἐπεδέσπειτο, καὶ ἐννομοθέτη-
 το. Τῶν δ' ἅμα.) τούτῳ ἅμα ἡκολούθουσι εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπὲρ σακέων πνέοντες.) πολε-
 μιτοί. ὥς, μάλιστα πνέοντες ἀχαιοί. ὃ κρύπτοντο
 πλὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀντικρυς μαχόμενοι, ἢ μέζονα τὸν θυ-
 μόν τ' ὀπλῶν ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὁμπρὸς τὸν ἀντίον
 ἔπην· ὃ γὰρ σφισσίδι ὑψηλῶν φίλον κῆρ. Εἰπον
 το.) ἡκολούθουσι. πρὸς γὰρ τὸν τούτων ὁ τοῦ ἀλκαίᾳ
 πλατὺς ὕψος ἀμφικτρυῶν, γανυῶν, καὶ ἐπαυρόμε-
 νος. Πατήρ δ' ἄνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ἔνε-
 θυμείτο, ὁ δὲ ζεὺς ἄλλο ἐβόλετο. ἰδὼν γὰρ τὰς ἦν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυνθείσας, ἠθέλησεν ὅτι ἀλκμή-
 νης γῆρῃσαι ὕψος, τὸν δυνάμενον τιμωρῆσθαι τοὺς
 κακούς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας ἐκ βλάβης ἐκ
 τοῦ θεός. Βοηθουῖνται γὰρ σωφρονίζόμενοι, ἐνός ἀδίκ-
 ου ἀρκτυνομένη. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοι
 χυθείσθαι, ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάονιον ὅρος τ'
 βοιωτίας,

Βοιωτίας, ὅρα τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκείθι δὲ πάλιν ἐπέβλεψεν τὸ ἄκρον τοῦ πελάγους. ἔστι δὲ ὄρεθ' ἐν Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ σφίγγος, ὡς οἴκα ἐκάλουν οἱ Βοιωτοί. Ἄλλως. Πέκιον ὄνομα ὄρεος ἐν Φρυγίᾳ, ἐνθα ἑσπερινοὶ πολλοὶ γίνονται. ἐνθα δὲ πάλιν εἰς ἄλλο ὄρεθ' ὄνομα, Πέκιον. θηβαίων δὲ, ὅθεν καὶ Πίξ. Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτί.) ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτί ἐβδιδύσατο, καὶ συωγίνετο τῇ ἀλκμήνῃ. Ἐν αὐτῇ.) ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῇ πρᾶγνυται, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοιχοῦσθαι. Κεκερμεμένω γηρεῖω.) ὅρα κεχωρισμένω γηρεῖω, ὁ μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ, ὁ δὲ δὲ ἀφ' αὐτοῦ. ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ, ἀφ' οὗ ἀφ' οὗ. Ὅς ἐκ κύκνου ἐπιφύγει.) ἡ δὲ αἰτία ἐν τῷ κύκνῳ σφατείας, ὅρα τὸ αὐτὸ ἄγοντας εἰς τὴν πυθὼν δεκάδας ὑπὸ χειρὶ συλλαβῶν, σκέψιν ἔχωρ τὴν εἰς τὴν τραχίνα πρὸς τὸν βασιλῆα καὶ καὶ ἄφ' οὗ. ὅρ' ἀνελὼν αὐτὸς, τὸν ἀφ' οὗ ὑπερασπίζοντα τὸν ἕρ, πρῶσκει πρὸς τὸν μηρόν. Παγασαίως.) πᾶγασθ', πόλις ἐν θεσσαλίας. τὸ π' ὠνομασμένον, πρᾶ τὸ ἐκεῖ τὴν ἀργὴν πεπῆχθαι. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός ἐν τῷ πελάγει χρησμεύων, τὸν ἐν παγασαίᾳ ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶνις ἰδρῆσθαι φησι. ἢ τι μετ' ἀθανάτους.) τί ἔν φησι ἡμαρτεν εἰς αὐτὸν θεὸς ὁ ἀμειψόμενος, ὅτε φυγὰς ἐκ τέρωνθ', εἰς θήβας ἤλθον ὅρα τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφ' ἔδουσε πατὴρ ἐν ἀλκμήνῃ, πατὴρ ἡρακλείως καὶ

ἰφίκλου. Ἰόλαος, υἱὸς ἰφίκλου. ἰφικλῶ δὲ, υἱὸς ἄρ-
 χιτρήωντος, καὶ ἀδελφὸς ἥρακλῆος. ἀνεψιὸς δὲ ἰό-
 λαῶ ἥρακλῆος. Τῷ μὲν φερόντας.) τοῖ ἰφίκλου,
 τοῖ πατόρος ἰολάου. ἐπεὶ ἀρλειπὼν τῷ ὄνυαδῇ τὸν
 ἑαυτοῦ οἶκον, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετεμελή-
 θη, τοῖ μὲν κακῶς πράξαντες, τοῖ δὲ νομιθεῖντες
 ἀξίους εἶναι τιμῶν πράξεων. Αλιτήμιον ὄνυαδῆα.) εἶ-
 πὸν καὶ τοῦ τεχθῆναι. Ἐλ γὰρ ἥρας ζκλωτυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τὸν ἥρακλῆα τεχ-
 θῆναι, τὸν δὲ ὄνυαδῆα ἐασάσης, εἶπὸν τὸ βασιλεύσαι.
 ὁ γὰρ ὁμόσας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τάδε· ὁ τιμώ-
 μενός φησι τήμερον, ἀρξεί Ἐλ ἀσίας πάσης. ὅρκον δὲ
 παρὰ τούτου λαβῶσα παρὰ τοῖ διὸς ἢ ἥρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπαυσε, τὴν δὲ ἀρχίππης λέλυκε.
 Ἐπεὶ μὲν οὖν αὐτὴν ἐχέσης, ὄνυαδῆα τῆς ἡγε-
 κᾶδης. Καὶ ταῦρος ἐνοσίγαιος.) ἡγοῦμαι εἶπὸν τὸν
 κυμᾶτων ἡχον. ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταῦ-
 ροκρανὸς ὄσιμ. ἢ ὅτι ταύρος ποσειδῶν ἐν πόλει βοιω-
 τίας, εἶπὸν τὸ ταύρος θύεσθαι αὐτῷ, Ἐ μάλιστα ἐν ὀρχη-
 σῶ. εἶπὸν τὸ ταυροκρανὸς αὐτὸν ποταμὸς. ἀπὸ δὲ τῆς
 σίας ταύρων ὡς τελεῖν τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδας εἰσεῖν.) πόλεμος Ἐ φιλό-
 πιδας τὸ αὐτὸ. ἔπειτα Ἐ δὲ ὠχίας περὶ ὠχίας τὰς
 ἄλλας. ἡμῖν γὰρ πολὺ κρείττονά εἰσι Ἐ δὲ ὠχίας τὰς
 τῶν πόλεως ὄργα φησὶ, Ἐ τὰς τῆς μάχης πολὺ ἢ δ' ὕψους
 αὐτὴν εἰσὶν ὠχίαί. Ἀρείονα κυανοχαίτῳ.) ἀρείων

ἵππος, ὃν ἔλαβον ὕστερ' ἄδραστος. ὁμηρος δ' ἐκ εἰκὸν με-
τόπισθον ἀρείονα δ' ἰομ' ἐλαύνει, ἄδραστον ταχὺν ἵπ-
πον. ὅς ἐστι ἀρκίθοος, ὅτε ἐγὼ μὲν ἄδ' ἡρακλῆος, τῷ δ' ἀ-
ρείονί φασι ἵππῳ κεχεῖσθαι. ὡς ἐποχόμενος ἄδραστος,
ἐν ταῖς θήβαις ἐξέφυγεν. Αἰεὶ ὡν, ἵππος ἡρακλῆος.
Οὐδ' ἁλκίοιο φαίνετο. ὁρείχαλκος εἶδος ὕλης, ὅτ' ὡς κα-
λαμάνης ἢ ἕως νυῦν ὅχ' ἐνείσκειται. ἄλλοι δ' ἔλεγεσιν, ὅτι
χύμενσις ὅστις χαλκῷ, τῷ νυῦν ἐνείσκειται. ὅ γ' ὡς σόνα
σία πινί γίνεται ὁ χαλκὸς λόνκος, φύσφι πυρρὸς ὢν.
Ληθηφόροιο δ' ὅτ' ἦρες. ὡς λαμβάνοντες οἱ θνήσκοντες
τὸ φθογῆς, τὸ τίσι τῷ λέγειν. ἔρρεον δ' ἐστὶν ὅτι δ' αἰ-
κρυσί μύρον, αὐτὶ τῷ μύρεσθαι ἐποίουν τὸς τῷ ἀνακρεβέν-
των οἰκείας, ὡς κεχρισμένων τῷ βελῶν ὄντων θανασίμῳ
φαρμάκῳ. ἢ καθεὶς οἱ τυπόμενοι, ὅθεν ὡς ἐπελδύων.
ὅτι πάντες ὑπὸ τῷ συγγενῶν ἐδ' ἀκρύοντο. Μορφοῖο
φλεγύας. ὁ ἐπ' ἐρομένοις ἢ ἁμ, μέλανος αἰετὸς φλεγύς,
ἐκ τῷ φλεγεῖν, καὶ λαμπρὸν εἶναι. οἱ δ' ὅρνε) εἶναι πᾶσα πλη-
σιον γυπὶ. Ἀδ' ἀμαντὸν ὑπὸ κροτάφοις. ὅς δ' ἀδ' ἀμαν-
τὸς κατέσκαδ' ἀσμελὴν. ὅ γ' ἀδ' ἀμας, λίθος ὅστις ἀδ' ἀ-
μαστος. Κύκλω λητάνω. Ἰνὲς δ' γύνυτον μετὰ λόνκῳ
ὡς. ἐπ' ἀνῶν δ' τῷ γύνυτον, ἡλεκτρος ἢ χρυσός ἢ λεγομέ-
νη μαρμαράκη κόνια. Ἐν μέσῳ δ' ἀδ' ἀκρόντος. ὁ σωμα-
τοποιεῖ τὸ φόβον ἐνταῦθα, ὡς αὖ ἐν τῷ μέσῳ ὅς δ' ἀδ' ἀ-
μαντὸς ἢ, ὅς δ' ἀμῶς δυνάμεντο ῥηχθῆναι. Φοβεῶν. ἀφ'
ῥήτων, μὴ δυνάμεντο λεχθῆναι, ὅτι τὸ ἐκπληκτικόν.
ἐνταῦθα.

ἐν ταῦτα δὲ τὸ φατειῶν, ἐκ αὐτῶν φοβεῶν καὶ ἀρρή-
 των, ἀλλ' ὡς θαύματ'· (Μέγας λῆς.) εἰς λέων νε-
 κρὸς ἔκειτο, καὶ δύο κάπροι τὰς ψυχὰς ἀφγίνοντο.
 Τοί δ' ἐπὶ.) ὅτοι δὲ ὀρῶντες αὐτὸν κειμένους, πλεον διη-
 γείροντο εἰς τὴν μάχην. Πειρίθους δὲ θήβας ἐλθὼν
 διὰ τινὰ συγγενικὸν φόνον, ὥς τε καθαρθέναι, ἔχου-
 γωνάικα δῖαν τὴν τοῦ βασιλεῦς θυγατέρα. οἱ γοῦν
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυϊδὰς γωνάικας, πό-
 λεμον συνεκρότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δ' ἐν, ὅτι ἐν τῇ
 τῇ ἀσπίδι ὁ πόλεμος τῶν λαπίθων, καὶ τῶν κενταύ-
 ρων. Αργύρεοι χρυσέας.) ἀργύρεα μὲν τὰ ζῶα, χρυ-
 σὰ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐοδής. Καί τε σωμακτικῶν.) ὁ-
 μῶς ὡρμων, μεθ' ὁρμῆς συνελαύνοντο, ὥς περ ζῶντες,
 ὡρέγοντο παρ' ἀλλήλους σωμαπτικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεῖα φόρμυγ-
 γι.) ὡς φησὶ ἐκεῖ καὶ ὀλυμπῶ, καὶ ἀγορά. πόδι
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν ἀγῶνα ὥς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν θεὸς ἦν
 μέγας ὄλεθρος, ὥς αὐτὸν ποικιλία μεγαλόψυχος. Για-
 νέφθους κακοσητόριοι.) τοῖς δὲ λαλελυμένους καὶ ὑγρὸν τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἡρόδοτος δὲ ἀέφθους φησὶ. πα-
 νέφθους δὲ, διὰ τὸ ὑγρὸν εἶπε, καὶ δύτυκτον τὸ ὄσιος.
 ἰχθύσι δ' ἀμολήσας.) νεωτορικὸν τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμολήσας χηρῶν. ὁ γὰρ ὁμπερος, δὲ ἀγκιστρὸς
 μάλιστα εἶδ' ἐν. ἰππότα πρῶτος.) ἡ γὰρ αὐτὴ γλωσσόφα-
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φονεῖν αὐτὸν. ἐπεὶ ὁ πάππος
 ἀκρίσιος

ἀκρείσθ' ὅζ' ἐβαλεν αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγετοα ἰππὸς
 χρώμενος ὁ πόρσεύς. Πᾶν δὲ μετὰ φρονίον.) τείνων
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὁπίσω σου κατέειχεν. Ἀλλως. ἐβά-
 σκεζεν ἐν δεκτικῇ τινι ἀγχείῳ, τὴν κεφαλὴν φη' γορ-
 γόνθ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγχείον ἐκείνο ἔσκεπε τὸ με-
 τὰ φρονίον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν λιβύσιν.) λυβωτὸς,
 ἢ πῆρα λιβύσιν εἴρηται, πῆρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν, ἢ πῆρὰ τὸ λείειν, τὸ πορδύειν καὶ ὀρμαῖν· ἢ εἰς τὸ
 λείειν καὶ ἰγναί βόσιν ἔχουσα, πυτίσι τροφήν. Κεῖ-
 πο δ' αἰδ'θ'.) ποδύεται δὲ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φθ', ἢ γυναι ἀορασία. ὁ πόρ δ' ἔδωκεν αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶς,
 τὸ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ φη' μεθύσης. ἢ ἵνα μὴ
 πρὸς θάνατον ὀρᾷται πῆρὰ τῶν γοργόνων, καὶ ἀπόλ-
 λυται· τινὲς νεφέλῳ καὶ ἀορασίαν ἐδέξαντο. Αὐ-
 τὸς δὲ σπύδοντι.) ἔσπυδον, ἐφοβεῖτο. ὡς γὰρ φοβύ-
 γων ἐφαίνοντο τὰς γοργόνας. αὐταὶ γὰρ ἐδίωκον, πῆ-
 ρον μύθῳ καταλαβεῖν. Μένει δ' εἰ χάραστον.)
 τῇ ὀργῇ, ὡς αὖ ὑπὸ φη' μαλίας τοῦ ὀδόντας αὐτῇ ἐν
 τῷ σάκφ' ἐχάραστον δ' ἀκνοντες. ὀφιοφίχες γὰρ εἰσι.
 Ἀνδρῆς δ' οἱ προδύβηες.) οἱ προδύβη, οἱ προδύβουται,
 ὡς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρπην αὐτοῦς
 τὸ γῆρας.) αὐτὶ τοὶ κατελάμβανον. τὸ δὲ προδύβου-
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ προδύβειν. ὅθεν ἴσως καὶ οἱ προδύ-
 βουταί. Κήρυκες λευάναι.) αὐτὶ τοὶ λευανὲς ἐξ-
 γραφικῶς ἢ τὴν πρόσψιν, δ' ἔσθ' πῆρὰ σκιδασί-
 ξ καί,

καί. Εὐτ' ἀρέσαντο.) σημαίνει δὲ τὸ ἰχθυόσθαι, ἢ εἰς ἀρεσίην καὶ πληρώσιν ἔλθω. ὅς τ' καὶ τὸ ἀφρότοι ἐδ' ὠδ' ἦς, ἀντὶ τοῦ κεκορεσμένου τροφῆς. ἀρέσαντο δ' ἐν, ἐκορέσαντο. Κλωθὴ καὶ λάχεις.) ἢ μὲν λάχεις ἐν αὐταῖς ἐλαχιστοτάτα ἢ τῇ κλωθῇ καὶ τῇ ἀτρίῳ, ἀλλ' ὅμως πρόσθεντάτα καὶ πρῶτα ριζέρα. Καταπεπηγῆα.) κατασκληκῆα, ἐπίπλησθαι, τοῖς γὰρ φοβουμένοις πόδι χεῖται. Χρύσεια δ' ἐμὴ εἶχον.) ἢ καὶ πόλις ἐκεῖ, χρυσᾶς ἔχουσα πύλας ἐπ' αὐτῇ. οἱ δὲ ἄνδρες τῇ πόλει, οἱ μὲν ἐπιταζοῦν, ἄλλοι δὲ ἐπ' ἀμάξης νύμφῃ ἄνδρ' ἔφερον. Κορωνίσια τὰ πέτλα.) τὰ ὑπὸ καμπῇ γυνήματα καταχρήσασθαι. πέτλα γὰρ τὰ φύλλα λέγονται. λέγει δὲ αὖτ' ἐπικαμπεῖς σάχνας. Ἀλλως. εἰδ' ὅτι αὐτὸ εἶδος ἐν ταῦτα ἐδέξατο. ἔμελλε γὰρ εἰπεῖν αὖτ' καρπούς, ἢ γοῶν ἀσάχνας, καὶ εἶπε φύλλα. Ἐλεδ' ἀνοῖσι.) τὰ κοῖλα τῶν ἀσάχων λέγει. Ἐπιπλοῦν.) ἐπλήρου, ἢ ὅς τ' εἴτενον ὑπὸ τῷ ἄλῳ· τουτέστιν ἔφυγον, ἐπλοῦν ὑπὸ τοῦ ξηραυθῆαι. Κάμαφοι.) δηλῶς μὲν ῥά βῆδι, ἢ κάλαμοι τὰς ἀμπέλους πόδι πεφραγῆαι. ἀρσενικῶς δὲ σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ αὖτ' πασάλως, αὖτ' πρὸς τῇ τῶν πολεμίων ὀρώλῳ. εἰρητῇ δὲ πρὸς τὸ κάμαρ. Πύξτε δ' ἐλκυσθῶν.) τίς ἐλκύσει τὸν ἑτόρον πρὸς ἑαυτὸν. τῇ χειρὶ ἐλκοντες ἀλλήλους, καὶ πύξ ἀγωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ πληῖναι,) πληῖναι εἰς τὰ ξύλα

ξύλα τ' κραβάτου, τὰ ἑλ' ἄφονι ἀντορείδοντα, εἰς αὐ-
 πολλάκις καὶ λίπτος ἐμβάλλουσιν οἱ γεωργοί, ὑπὸ τὰ
 ταχέως διατρέχειν τὴν ἀπασαν ἀμαξάν. Ἀλλ' ἔ-
 πειτα εἶχον ἀέθλον.) ἀλλὰ ἀέθλον, ἦτοί τινι μάχῃ
 εἶχον ἀσφαχέουσιν. ὅς εἰς δὲ ἑνίκα, πάντων δὲ ἐπὶ
 θυμουῦτο. Γὰρ δ' ἰχθύον δονόοντο.) ἐπὶ δ' ἡ εἰσφύ-
 ἰχθύον κλονέοντο, ἐπ' ἡγάγε, θαῦμα ἰδ' εἶναι αὐ-
 τῷ ἑλ' δει, ὅς δ' αὖ βαλὰς ἡ ἀσπίς ἐγίνετο. Χάρι-
 τε λυγνῶ γυνεῖ.) λυγνὺς ἰὼ βασιλεὺς τοῦ ἀγ-
 γους. ἀπ' λυγνέως γὰρ ἄβας, ὅς ἀκρίσι, ὅς δ' ἀνάνη,
 ἡς πόρσευς, οὗ ἀλκαῖ, ὅς τοι ἀλεκτρυόνων καὶ
 ἀμωτρυόνων. τὸ δὲ ἀλκαῖον, ἡρακλῆος καὶ ἰφι-
 κλῶ, ἰφίκλου δὲ ἰόλα. Γυνῶ γὰρ τοῖς φιλο-
 σόφοις δοκεῖ καὶ τὸ γυν. ὡς ἡρακλῆος, καὶ ἀντίοχῶ,
 καὶ λυγνὺς, ὅς κέκερον. γὰρ καὶ γυνῶ λέγεται
 καὶ ἡ πινῶν ἐχόντων πως πῶς γυν. πῶς ἀλλή-
 λους ἀθροίσις, ὡς πόρ ἑλ' πορφυρίῳ μεμαθήκαμεν.
 τίνα λεχθείησαν οἱ ἀργεῖοι τοῦ λυγνέως, ὡς ἐνός πιν-
 ῶ δ' ὅς ὅς κατὰ γυν. ὡς πόρ οἱ ἡρακλείδαι, καὶ κε-
 κροπίδαι, ὅς οἱ λοιποί. Σάκδους.) εἶονεῖ τ' σάκδους. ὅς
 γυν. δ' ὡς εἰς ὅτω κλίνουσι τὸ σάκδους τ' σάκδους, τὸ βί-
 λος τ' βέλδους. τὸ γυν. εἰς εὐ. ἑπέπασιν. Ενθ' ὅς τὰ μὲν.
 πρῶτον ἢ φησὶ μόνον, ὅς ἀναχώρ. ἐπεὶ ὅς ἡμεῖς
 τό σοι, ὅτε αὐτὸς ἵππος αὐτὸς λαβεῖν, ὅτε αὐτὸν φονεύ-
 σαι. Νίκην ἀθανάτοις χάρις.) ὅς καί τως δέσπελιν

αἰ· ἀναλογεῖ δὲ ἀφροδίτη. ἀπὸ ιθ' ἐπὶ μέχρη τ' λζ',
 νεανίας· ἀναλογεῖ δὲ βρ' ἡλίου. ἀπὸ λη', μέχρη νβ', ἀ-
 νήρ· ἀναλογεῖ δὲ αῤ'ει. ἀπὸ νγ' ἕως ξδ', πρὸ βύτης·
 ἀναλογεῖ δὲ διί'. γέρον, ἐπ' αὐτῇν μέχρη ζωῆς ἐχά-
 της· ἀναλογεῖ δὲ βρ' ψυχῶν τότε κρόνω. Αὐτὸς
 δ' ἀπαλλήσεται ἄλλη.) αὐτὸς δ' ἐφησι ὁ βάλλων
 ἄλλη ἀναχωρήσας, μὴ εἰδὼς τὸν τόπον ὅπου ἔπεσεν.
 οἱ δὲ αἰγυπῆιοι, ταχέως αὐτὸν εἶδον. Οὐδ' ἔρρηξε
 χαλκόν.) σέλδουκθ' γράφει χαλκός, ἵν' ἢ ὑπὸ τῶι δῶ-
 ρατθ'· ἢ γὰρ ἀσπίς ἐκ ἐπεποιήτο ἀπὸ χαλκοῦ.
 τῶς γὰρ μιν ἀπόλλων.) ὅτως γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἀ-
 πόλλων, ἐπειδὴ τοὺς φερόντας τὰς θυσίας δού-
 λουεν. Εγχεθ' ὀρμήν.) ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, ἀν-
 σι τῶ ἀφανῶς. ἵνα δ' εἴξῃ, ὅτι καὶ οἱ τάφοι ἀφανίζου-
 νται τῇν ἀδίκων. Ἀναυρθ', ποταμός θεσσαλίας·
 καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρας αὐτὸν χειμάρρους.

Τέλθ' τῇν εἰς τὴν τῶ ἡσιόδου ἀσπί-
 δα χολίω.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Θεογονίαν.

Ὁ φιλοθεογονίας λόγος, φυσικῶς διήγουσιν
τῶν ὄντων ὑπαγορεύει.

Πό τῶν μυστῶν ἀρχὴν ποιεῖμεθα
τοῖ λέγειν, διότι αὐτοὶ ἡμῶν
τοῖ λόγου ἀρχοῦσιν. ἐλικωνιά-
δας ἥ, ὡς βοιωτὸς εἶπεν αὐτὰς.
ἐλικῶν γὰρ ὅρος φιλοβοιωτίας.
εἰπεῖν ὅτι οἱ βοιωτὸι ἰδιῶται δι-
δάσκοντες, ἐβελήθη εἰπεῖν ἡσιόδος ἐλικωνιάδων· καὶ
δείξει, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μέρος τι φιλοφρονήσεως,
καὶ ὅτι πάντῃ φοιτῶσιν αἰμῶσαι, ὅντα βέλονται,
αἰδ' ἐλικῶντος.) αἰμῶσαι μῶσαι, δηλαδὴ ὁ λόγος
καὶ ἡ σοφία, ἐλικῶντος ἔχουσι ὅρος. ἀντὶ τοῦ, αὐτὸν
τὸν ἐλικῶνα οἰκονομοῦσι ποδὶ φραστικῶς, δηλονότι τῷ
κεφαλῷ ποδὶ πολέουσι, καὶ εἰς τὸν νοῦν τὸν κατὰ-
ρὸν καὶ ἄρῶν τὸν ὑπὸ πολοῦσι· καί τε ποδὶ ἐλικῶνα
ποδὶ βωμόν ὀρχοῦνται· ὅν τῳ αὐτῳ γὰρ ὅρος καὶ
ἑρῆνη, καὶ βωμός· ἡ δὲ ἵππου κρῖν, οὕτως λέγε-
ται, ἀνασθδεῖσα ἐκ φιλοπλῆς τοῦ πηγᾶσιν. ὅν τῳ ἀφ-
γεῖ διψᾶσαντος τοῦ βιλερεφόντου, ὁ πηγᾶστος
τῳ

ἔρ' ποδ' ἰτὺ γλῶ πατάξας, θ' ἐβαλιν ὕδωρ, καὶ
ἐκλήθη ἵππε κρῖν. ἄλλοι δὲ πεγασσάν, ἐκ τοῦ ὄρεος.

ἰοῖδ' εἰ δὲ, ἀνθρώδ' η, μελάνυδρον. ἴον γὰρ εἶδ' ὅ-
αὐθας· ἢ τὴν ἰοῖς ποδιπεφραγμένῳ, ἀνθρώδ' η. ἢ δ' αὖ
γῆ καὶ καθαράν· δ' εἰ γὰρ αὖ ποδὶ λόγους ἡσυχολη-
μένους, διαυγῆ καὶ καθαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν.
καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. καὶ
διατοῦτο φησὶ, καὶ τε λοισσαμέναι χροα καλόν,
πόας' ἀπαλοῖσιν ὀρχοῦνται. μάχεται τὸ ἀπαλοῖ-
σι, καὶ τὸ ὑπερβῶσαν τὸ γὰρ σιῶτονον, ἔρ' ἡρε-
μαίω ἀντίκειται· ἢ ὅτι πόδας μὲν εἶχον ἀπαλούς,
ἐρρωμένους δὲ καὶ σιῶτόνως ὀρχοῦντο, ἢ ἐπισταμέ-
νως ἐχόρδον. ἀνοίκειον δὲ παρθένοις, μούσαι, τὸ
ἐπίθετον. Εἰδογνέθ.) μέλλω αὐτὸ λέγειν τὴν
διδάμην, εἰπὼν ὅντα ὅτι τὸ εἰδογνέθ, ἡγοῦμαι αὐ-
τὸν τὸν δία. ὅν ἐλικῶνι δὲ ἡ ὁ βωμός τοῦ διὸς τοῦ
ἐλικωνίου. Τέρενα χροα.) τέρενα, τὰ ἀπαλά. κα-
τὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πρὸς τὸ θ', οἶον τέρενα. τὰ
γὰρ ἀπαλά, ἀδέρμαντα. τὰ δὲ σκληρὰ, ἀδέρ-
μαντα καὶ ἀτέρενα. Τεόρμησος δὲ ποταμός,
παρακείμενον ἔρ' ἐλικῶνι. καὶ ὀλμείος ποταμός
ὅν ἐλικῶνι τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ὀλμείου τοῦ σιῶ-
φου παιδός. Οὐσαν ἰεῖσαι.) ὅσαν ἄδουσαι
πορεύονται δι' ὅλης τῆς νυκτός. ὅσαν, τὴν θείαν
φαινῶν, καὶ τὴν θείαν ἡλεφόντα. ὡς καὶ παρ' ὁμή-

ρω. ἥ ὅσων ἀπύσας ἐκ δ' ἰός. ἔστι δὲ ὅσα, καὶ ὅ
 ρθ διασαλίας. Χρυσέοις πεδίλοις.) τοῖς ὑπο-
 δ' ἡμασιν, ἥτοι δ' αὖ τὸ πρὸς τῷ π' ὡς εἶν, ἥ παρὰ
 πρὸ τοῖς ποσὶν εἰλεῖσθαι τὰ πρὸς αὐτὸ πόδας εἰλούμε-
 να. συνέζουφε δὲ καὶ τὴν οἰκειότητα. Καὶ δέμιν
 αἰσθίνην.) ἀξίαν, τιμίαν. ἥ ὡς μαλαγρὸν πῦρ τὸ μα-
 ραυλινόν. ὅτω καὶ αἰσθίνην, τὴν δὲ αἰσθύν τοῖς φρονέ-
 μοις ἀνθρώποις ὅσαν. ἀπ' ἑτέρου, τὴν ἐλικοειδῆ καὶ
 εὐρογύλα καὶ πόδι φερῇ, ὅ ἀνακεκλασμέναι τὰ ἐλε-
 φαρα ἔχουσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῇ ὅτι ἀμπέλου ἐλί-
 πων. Ἡβλιν τε χρυσόεφανον.) τὴν δύμορφοι, ἀπὸ
 ὅτι φαίνεται τὸ γυναικεῖον ὄσμιον, τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 λίθων κατασκευασμένον. Διώνιν.) ὅτι τῇ ὅτι ἀφρο-
 δίτης μητόρα, ἀλλὰ μίαν τῇ ὡκεανίδωρ, τυτίσιν
 τῇ τιτανίδωρ. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι δύο ἀφροδίται
 ὄν τὴν μίαν συνέζουφε δέμιν ἀρχαιοτάτην ὅσαν.
 Αἶνυ πύδ' ἡσίοδον.) πόδι αὐτῇ λέγει, ὡς πόδι ἄλλου.
 ἀρχαῖον δὲ τὸ ἡβθ, ὡς ὁμοῦ ὅτι ἀχιλλέως, ἥ ποτ'
 ἀχιλλέως ποθῇ. ἡσίοδον φησὶ, τὸν εὐτελῆ. Ελικῶ-
 νθ ὑπὸ (αδύοιο.) αἱ μῦσαι ἀκροτάτῳ ἐλικῶνι ὡς
 διαί, αὐτὸς ὑποκάτω τῇ ὄρεϊ ὡς βροτῶς. Αἰραυ-
 λοι.) οἱ γὰρ ἀγρῶ ἀνελίζόμενοι. Γαστρίον οἶον.) οἶον
 ναί, αὐτὴ τῇ πόδι τῇ γαστρίᾳ μόνῳ ἀχολόμενοι, ὅτι
 μόνον τὰ τ' γαστρός φρονεῖντες. ἀκρῶνιος ἢ ὁ ῥόδιος,
 λείπει τὸν πρῶτον σίχην φησιν. ὅτι λείπει, ἀλλ' ἔστι,
 ποιμνίου

ποιμνίου ἀγραυλοῖ ἐστὶ καὶ ἐλέγχεια, γαστέρεσσι μόνον. πολλὰ τις ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἀρετὴ· καὶ οὐχ ὡς φασὶ πινόν, πάντα φαμὲν τὰ ψεύδῃ. τὸ γὰρ δὲ, ἀντὶ τῆς καὶ ὁσίης. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀληθῆ ἴσμεν λέγειν ἡμεῖς. τὸ δὲ προκατασκονάζειν φασὶ τὸν ποιητὴν, ἵνα ὡς τῶν μυστῶν ἀκροώμενοι, πρῶτον ἐξαίνομεν τῶν μέλλουσιν τῶν θεῶν γένεσιν, τῶν μυστῶν διδάξασθαι ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡσιόδου ψιλῶς. ἰδμεν δ' εὖ τ' ἐθέλομεν.) οἶον, μὴ γὰρ δὲ ψεύδόμεθα. (ὁ δὲ πλανῶσαι. γράφει) ἀληθεῖα γινέσθαι, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν. γὰρ γὰρ γένεσις, ἢ ὁμιλία. ὁμοῦ, καὶ δὲ γένεσις. ἐκ δὲ τούτου γίνεται γένεσις, καὶ τροπὴ τῶν εἰς κ, ἡ γενεσις, ὁ λέγων γὰρ θεοὶ ἀπαγγέλλειν τὰς ἀγγελίας. Ἀρτίεπειαι.) αἱ ἀπὸ πρῶτον μὲν καὶ τέλει καὶ ὑγιᾶ λέγουσαι. ἢ ἀρτίεπειαι, αἱ ἀρτίοις ἐπεσι χρώμεσαι. Καὶ μοι σκῆπτρον.) ἡ γοῦν ἐπεὶ πολὺ δ' ἀφνέει ὁ ἐλεγκὴν τὰς μάχας ἐκ τῆς πρῶτης μὲν ὕλης ἐφασκεν. ἐπρεπε δὲ ὕδρι ἀπόλλωνος (ὅτι).

Ο δὲ θεὸς μυσταγέτης.

Ἐκ γὰρ τοῦ μυστῶν, καὶ ἐκ κέλευθον ἀπόλλωνος,

Ἀνδρῶν ἀοιδῶν ἔασι.) ἢ πρῶτον ἢ δὲ ἀφνέει γινέσθαι πρὸς αὐτὸν γινέσθαι σκῆπτρον. λυγρόφρων, δ' ἀφνέει φάγον φόντον ἐκ λαμῶν ὅπαι· τὰ δὲ ποιήματα μετὰ θεῶν ἐκ πνεύσεως εἶρην.) ἢ ἐπὶ τῇ ἢ δ' ἀφνέει ἀκταλῆς ὅτι, καὶ ὁ λόγος αἰετὰ ἀλλοτρίον. Τὰ τ' ἐοικόμενα.) ἵνα

δ' ἔφη, ὅτι ὁμοίον ἔδειν ἢ ποίησις τῇ μαντείᾳ, τὸ καὶ
 εἰσάγειν καί τε καὶ αὐτὴν μαντικῶς, ἐκ ὑδὸς ποιητῶν· τὰ δὲ
 σόμματα μὴ δυναμένους λέγειν τῷ ποιητῇ. Σφᾶς δ'
 αὐτὰς.) αὐτὰς δὲ ὑμνεῖν πρῶτον τὸ καὶ ὑδροῦν· ὡ-
 σάνει ἄει. ἀλλὰ σὺ ὦ ἡσίοδε, πάντες τῶν ἀρχαίων ῥη-
 μάτων, παῦσαι κρυψοποιῶν, παῦσαι μύθους λη-
 ρωδ' εἰν ἀλλοκότους. τὸ ἦ τῶν, πῶς ἐαυτὸν φησι κα-
 τὰ ἀρχαῖσμον· ἀντὶ τῷ σὺ ὦ ἡσίοδε, δ' ὡρικῶς. Αλ-
 λά τίς μοι ταῦτα.) ὥς περ ἄκαυρον ἐφάνη αὐτῷ ἢ
 ὁμιλία, ἢν ἔρξατο λέγειν, ὅτι αἱ μῦσαι ἔδωκαν μοι,
 καὶ τ' ἄλλα. καὶ φησὶ, τί μοι ταῦτα τὰ ῥήματα,
 ὡς περὶ δρυῶν, ἢ περὶ πέτρων; τί μοι χρεία ὅτιν
 ἀρχαιολογῆν; ἢ γὰρ ποίησις μυθολογία ὅτι, εἰκοῦς
 ἀληθείας, εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἐπείγοντο ἀρχαῖον λό-
 γον, καθάπερ ὅν δρυσὶ καὶ πέτραις κατατιθέμε-
 νοι τέκνα, ἢ λέγοντο αὐτοὺς ἐκ θρυλῶν γεγενῆσθαι
 καὶ πέτρης. Φωνῇ ὁμιλεῖν.) ὁμῶς εἰρᾶσαι, ἢ τῇ
 φωνῇ συμφωνοῦσαι, ὁμῶς τῇ φωνῇ λέγουσαι. τὸ δὲ
 εἰρᾶσαι, ὃ ὅτι λέγουσαι, ὑμνεῖσαι. Γελαῖ δ' ἐπε-
 δ' ὡματα παῖρος.) ἀπὸ ἀνθρώπων ἱερώων ἡδ' ὑπ' αὐτῶν χεί-
 ρουσι οἱ οἴκοι τοῦ διός. ἢ τὸ γελαῖ, ἀντὶ τῷ δ' ἄρχαι-
 ον τῆς φωνῆς σκιδ' ἀμελῆς, ἢ χεῖ καὶ γελαῖ τὰ
 δ' ὡματα. τὸ δ' ἐπεδ' αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ θεῶν, δ' ὡρικῶς.
 πάντας γὰρ τῶν φωνῶν ὁ ἡσίοδε· ὅσους καλεῖ.
 ἐκλείουσιν αὐτῷ.) τὸ τίμιον γῆν· τῶν θεῶν, ὑμ-
 νῶν

ὅσοι καὶ διαφάζουσι τῇ φωνῇ, οὓς δὲ ἀρχῆς ἔτεκον
 ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γινομένους.
 λέγει δὲ τοὺς πιτῆνας. Δεύτερον αὐτὴ (ζωα.)
 ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου πθοιμίου, τὸν δία ἐκ δευ-
 τέρου ἀρχόμενα καὶ λήγουσαι ὡς διόν, ὡς ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἀρχουσαι, καὶ εἰς αὐτὸν λήγουσαι, διὰ τὴν
 νίκην. Τὰς, ὅν περὶ.) περὶ ὅρα μακροδ-
 νίας, ὅν αὖ ἐγμνήθησαν αἱ μούσαι, παρατείνον-
 τας τῆς δράκτις. Κρόνον τέκε τυτθὸν ἐπ' ἀ-
 κροτάτης κορυφῆς· λέπει τὸ, οὖσαν τὴν περὶ αὐ-
 τὸν κλονότι. ταύτας μούσας τρεῖς ἰδίᾳ πατρίμιγεί-
 σα τρεῖς δ' ἢ μνημοσύνη ἐγμνήθησιν, ἢ τὸ λιπαρὸν
 τὰ τοῦ τόπου τοῦ ἐλδουθῆς ἀρχουσαι. σὺν αἷς
 καὶ τὴν λήθην, τὴν τῶν πολυλύπων μεμνῶν ἀ-
 νάπαυσιν. ὁ δὲ ἐλδουθῆς, βασιλεὺς ὢν τῆς χώρας,
 καὶ ὅρα ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἥρωος· ὅς ἀπολλώ-
 νος, καὶ αἰδοῦσης τῆς ποσειδῶνος. Ελδουθῆς,
 ὄνομα πόλεως τῆς βοιωτίας. ἐκ τούτου δ' ὅρα
 προσάπτει τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, ὅτι ἐγμνήθη μὲν ὅν
 περὶ αὐτὴν, ἀλλ' ἢ μητὴρ τῶν τῆς εὐβοίας ὢν μνη-
 μοσύνη ὄνομα γυναικὸς· ὅπου φησὶ ἢ, μνημοσύ-
 νη τιμᾶται. οὕτως λέγει, ὅτι ἐκεῖ δ' ἰόνυσος τῆς
 μαυρίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλδουθῶδη. Λησμο-
 συώκε.) λέγει γὰρ τὸν συγγραφέα ἔχειν νοῦν
 καὶ μνήμην, ἵνα γηγάς λόγον. καὶ ὅτι ἐν ταῖς
 ἀναγνώ-

ἀναγνώσει χρηδοῦναι δ' εἰ πῶσοι τὸν συγγραφέα.

Εννέα γὰρ οἱ νύκτες.) Απορία, πῶς ἡρακλῆς ἐν
μῇ νυκτὶ πεντήκοντα διεκώρεσε κόρας, καὶ κυνή-
σαι πεποίηκεν, ὥς τε καὶ τέκεν πεντηκονταγὺν τέκ-
νον, ὃν πρώτης δίδυμα τέκοντες, ζεὺς δὲ ἐννέα ἡμε-
ρῶν ἐδέηθη; Λύσις. ὅτι χρεία ἔχε μνημοσύνη συγ-
γρῆναι, πῶς σύλληψιν τ' ἐκαστῶν, εἰδὼς ὅτι ὁ πῶς
τὰς κόρας ὁρῶς, ὅτι ἡ ἡδονὴ βραδείως ἀνύεται. ὁ
ἄρα ὅτι ἐντελεῖ κέχρηται ἀριθμῷ· ὅθεν ὁ ἐννέα τίς
ποντοῦ μέσαι. ὅτι γὰρ ἑλλείπονται τὰς μέσαις νόσ-
τοι δὲ εἰπὼν, ἐπέγαγε τὸ ἱερόν, ἵνα μὴ νομιδῇ μοι
χρεία. ΑΛΛ' ὅτε δ' ἡρ' ἐνταυτός.) ὑποδαίρεισιν ἐν-
ταυτῇ τῇ χρόνῳ πεποίηκε, καὶ ἀρχεται ἀκολουθῶν
ἀπὸ τῆς γῆρας· λεγὼν δ' ἡ τῇ ἐνταυτῇ. εἴτα εἰς τὸ καθε-
ῖστον καὶ τὸ εἰδὼ. ἀπὸ γὰρ τῆς αἰῶν αἱ ἡμέραι συ-
νίστανται, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν οἱ μῶν, ἀπὸ δὲ μῶν οἱ
ἐνιαυτοί. Ομόφρονες.) ὁμοία αὐτῇ φρονέουσας, ἢ τὸ
αὐτὸ φρονέουσας ὅτι μὴ ἐναντιομενῶν ἀλλήλαις. ΑΛ-
λως. ὅτι ὡς πόρ ἀμείων καὶ ζῆθος, ἀδελφοὶ μὲν ἦ-
σαν, ἐπὶ ῥόζηλοι δὲ γέγονασι ταῖς πῶσαισι, ἀλ-
λὰ πλὴν αὐτῶν τῶν ὑπὸ τῆς οὐμῶν ἔχον πῶσαι-
σιν. ἢ ὅτι δ' εἰκνύσι τὰς λογικὰς ὑπὸ τῆς, ἀλλήλας
ὑπὸ τῆς οὐμῶν. τὸ δὲ κόρας, δ' ὡς πῶς σιωπῆσαι.
Μέμβλεται.) μέλλει, ἐν φροντίδι ὅτι. τὸ δὲ ἀκροῦται,
ὅπως λεκτέον. δ' εἰ γὰρ τὸν πόρ λόγους ἀκολουθεῖ
νον,

νοι, ἀφρόντισον ἐὶ ἄλυπον εἶν. Τυτθὸν ἀπ' ἀκρο
 τάτης.) ὑπερβατόν δ' ἐστὶ, τὰς ἐν πειρίαι τέκε τυτθὸν
 ἀπὸ τοῦ ὀλύμπον. ἐγγύς γάρ ἡ πειρία τοῦ ὀλύμπον.
 Γὰρ εἰ' αὐτῆς χεῖρτον.) ἀντὶ τοῦ πόδε τὰς μούσας
 παρέδωκεν. Ἀλλως. φησὶ γάρ, ὥς ὅτι δέξιν ἐν ἐλικῶνι
 χεῖρτων ἱερὸν, καὶ ἡμέραν, καὶ μεσῶν. ἡμερος δὲ, ἡ ἐ-
 πιθυμία. καὶ λόγον δὲ ἡμερῶν καὶ χεῖρτον συνοικῶ
 σι ταῖς μέσασιν. ἦτε γὰρ χεῖρες, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὧν
 αὐτὸν εἰς τὰ τῶν μεσῶν δ' ὦρα. ἢ ὅτι ὁ χορὸς ποιη-
 τῆς, ὃ μόνον δέξιν πολυμαθῆς καὶ δυνατὸς, ἀλλὰ καὶ
 ἐπίχαις, ἐὶ σωμύλῳ, ὥς δουρίπιδης καὶ μὴ παυ-
 σάμεν ταῖς μέσασιν τὰς χεῖρας συγκομιγνύειν.
 τὸ δὲ ἐν θαλίαις, ἐν τῇ δουχίᾳ γὰρ πάντα δέξιν τὰ με-
 σικά. ὅσων εἶπεν, ὥσων εἰ δυνάμει κληρονομῶς ἔχου-
 σαν τὴν λέξιν, εἶγε πόδε τῶν μελλόντων διαγορεύει-
 σι. Νόμος καὶ ἡθεα κεδ' νᾶ.) ὕβρις τε καὶ δυνωμία
 ἐφέποντο. νόμος δὲ λέγει, τὰς πολιτείας, τὰς δια-
 τριβάς, τὰς νεμίσεις, τὰ δ' αἰτήματα. Καὶ ἡθεα
 κεδ' νᾶ.) ἡθεα δὲ, τὰ ὄργα. τῶν νόμων γὰρ, οἱ μὲν εἰσι
 φυσικοί, οἱ δὲ τῶν θεῶν, οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ νό-
 μος ὡς σοφὸς ἀγαπήσεις, τῇ αὐτῇ ἔξεις διάνοιαν. Ἀπὸ
 τούτου ἔσαν.) ἐπεσημνήνατο ταῦτα ὁ ἀριστοφάνης νῦν
 πόδε αὐτόθεν ταῦτα φησὶ εἰς τὸν ὀλυμπον. ὁ πρὸ
 τοῦ γὰρ ἡν λόγῳ αὐτῷ, πόδε αὐτῇ ἐν τῷ πᾶσι αὐ-
 τῇ χορείας. Ὑμνολύσεις, ὁρατός.) ἡ γὰρ συνοδήκη
 τοῦ

τῷ λόγῳ, ἡδονὴν ποιεῖ, καὶ δ' εἰκνυσι τὸν ποιῆσαν-
 τα αὐτὸν τίμιον, ὧς πανταχῶς δεσπομενέον, πλὴν
 εἰ σῶφρον καὶ σιωπαιτὸς εἴη. Νιασομενέων πατέ-
 ρας ὄν.) πορδουομενέων αὐτῶν πῶς τὸν ἑαυτῶν πατέ-
 ρα. ἔδει δὲ εἰπεῖν, σφῶν πορδουομενέων αὐτῶν πῶς
 τὸν ἴδιον πατέρα, ὅς ἐν ὕψαντι βασιλεύει. Αθανά-
 τοις δὲ ἐτάξε.) καλῶς δὲ τῶν θεῶν, τυτέσι ἐκάστω αὐ-
 τῶν, τὴν ἑαυτοῖ πατέρα τιμὴν ἔχον, δεσπότης καὶ με-
 ρίσις ἐνετείλατο, ὧς τὰ ἀτακταῖς τάξις ἦνεγκον,
 ἐκάστω μεταδύς τῇ οἰκείας ἀρχῆς. Ταῦτ' ἄρα μὲν
 σαι ἄειδον.) ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς δίδειν εἰς τὸ πρόσω-
 που μιμητικῶς, ὡς καὶ ὁμηροῦ, ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε
 πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. Εννεα θυγατέρες.) εἰ-
 σὶ δὲ τὰ τῶν μεσοῶν εὐρέματα ταῦτα, κλειῶ, ῥητορ-
 κήν. ὀυτορπήν, αὐλητικὴν. θάλειαν, κωμωδίαν. μελο-
 μένην, τραγωδίαν. τορψιχόρην, κιθαρωδίαν. δρατὴν,
 ποίησιν. πολύμνεια, γεωμετρίαν. ὕψαντι, ἀστρονομί-
 αν. καλλιόπη, ἔπη. ἡ καὶ περφερεσάτῃ εἶπε πα-
 σῶν, ὅτι πάσις ὑπὸ τῆς ὁ λόγος ἀνώτερος, δεῖα τὸ
 τῆς ποικτικῆς ἀνωτέραν εἶναι. ἀρίσταρχος τὸ περφερε-
 σάτωρ, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον ἡκαστον. ὡς τε ἄδ' ἡλον,
 πότμον τῇ ἡμῶν, ἢ τῷ χρόνῳ περφερεσάτην. οἱ δὲ, ἐν-
 τιμοτάτῃ. Ἀμ' ἀσπίοισιν.) ὅτι ὅς πασις ὁπλοῖται,
 ἀλλὰ τοῖς ἀσπίοις. ὡς δὲ ὅς ἡρτητ' ἐκ τῆς περφόρας
 διανοίας, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Αἱ τὸ τ' ἴσαν.) ἐπο-
 ρεῖοντο.

ρδύοντο. ἀντὶ τῷ, εἰς τὸν λογισμόν μὴ ἐπῆλθε γνώσις,
 ὥς τε κόποις χρήσασθαι εἰς τὸ γνῆναι με σοφόν. Ο
 τὸς.) ὅκ ὡτὶ τοῦ ἀνθρώπου λιχθῆναι, ἀλλ' ὡτὶ τῷ ἀγ-
 γέλῳ. διὸ καὶ νόεα λέγονται. οὕτω δὲ καλουῦνται,
 ὡτὶ τὸ πονοεῖν τὰ μέλλοντα. ὡτὶ ἀνθρώπου δὲ λέγε-
 ται, τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἀγχίνεσθαι, καὶ ὀλίγοι δὲ
 ἀγχίνοισιν ποιεῖσι. Γενόμενόν τ' ἐσίδωσι.) ἀντὶ τῷ
 θυμῶν θεάσονται, καὶ ὅμ τινα βασιλεία ἴδωσι κα-
 λοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐν τούτῳ καὶ καλὴ μάχη, μῦσαι
 γὰρ ὅσους ἴδωσι ὁμῶς πᾶσι μίσησιν ὅκ ἀπέ-
 θεντο φίλους. Εἰρη.) ἡ δόσος κυρίως. νῦν ἡ μετα-
 φορικῶς τὸ μέλι. γλυκὴ ἡ, τὸ γλυκὺ ἐπ' ἀπαλόν
 τῷ λόγῳ. Τῶν καὶ γὰρ βασιλεῖς ἐχέφρονες, τὸ ἐφῆς.)
 ὡτὶ οἱ βασιλεῖς ἐχέφρονες εἰσι, ἐπ' ἀπαλόν τῷ, ὅτι
 τοῖς ὅκλοις ἐλαττωμένοις δι' ἀγνοσίαν τοῦ δικαίου, με-
 τατρέποντες τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ὡτὶ τὸ βέλιον πελῶ-
 σι τὰ ὄργα, ὅκ ὁρῶσιν, ἀλλὰ πῶς αὐτοῖς. ἡ γὰρ,
 οὐ καλῶς, ἀλλὰ μελιχίοις λόγοις, ὡτὶ γὰρ τὸ μαλα-
 κῶς περιφάσκει. Ἀλλως. μετὰ πειθὸς νύμφοι
 τὸν δικαιοσύνην. μετατρέπουσι γὰρ τὰ ὄργα, ὡτὶ
 ἀδικουμένους πείθουσιν, καὶ τὸν ἀδικῶντα ἀ-
 νακόπουν, οὐ καλῶς, ἀλλὰ μελιχίοις ἐπέε-
 σι. Μετάτροπα.) ἀντὶ τοῦ μεταβλήσιμα εἰς τὸ
 βέλιον. Εὐχόμενον δ' ἀνὰ ἅπαν.) οὐκ ἀναγ-
 κή, ἀλλὰ φίλῳ τοῦ βασιλείου, ὅντ' ἡπίου καὶ
 δικαίου

δικαίως πρὸς τοὺς κρινομένους, μὴ ἀλαζονέως πρὸς τοὺς
 πθεσίοντας. Ἀνὰ ἄςυ.) γρ. ἀν' ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ
 ἀνὰ τὸ ἄθροισμα λέγεται δὲ τριχῶς, αὐτὸ τὸ χωρίον,
 ἐν αὐτῷ ὄχλῳ, καὶ τὸ ξυναμφοτόρον. ὥς περ καὶ
 πόλις ἐτυμολογῆται, ὅρα μὴ τὸ γυνίαν ἔχειν, ἀλλ'
 εἶν' ἀντιφρῆν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἄθροίσματος ἀγύρι λέ-
 γουσι. ὥς ὁμνῶν, νηὶν ἀγύρει, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.
 Τὸ δὲ, θεὸν ὥς ἱλάσθοντα, ὥς θεὸν αὐτὸν ἱμῶσι, ὅρα
 τὴν πρὸς ἡμῶν αὐτοὶ τὴν ἱμίαν. οἷα τε μεσάων.)
 τὸ ποιῶν εἶδ' ὅτι, ἀνθυποφορὰ καλεῖται. ἀνθυπο-
 φέρει γὰρ ἑαυτοῦ ὁ ἡσίοδιος. ἐκ γὰρ ποιμουσάων
 ποιῶν βασιλεύς ἐστιν. ἐπειδὴ τοὺς βασιλεῖς εἶπε
 φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν μεσῶν, φιλοῦνται δὲ ἐκ ὑπὸ τοῦ
 διὸς εἶπεν. οἶδ' αὖ μὲν γὰρ φησι, ὅτι ὑπὸ μὲν τῷ ἀπόλ-
 λων καὶ τῶν μεσῶν οἱ ἀοιδοὶ καὶ οἱ κιθαρισταὶ φι-
 λοῦνται, ὑπὸ δὲ τῷ διὸς οἱ βασιλεῖς. ἀλλ' ἐκείνους φη-
 σι ὀλβιώτατον βασιλεῖα, ὅρτινα μετὰ τοῦ διὸς καὶ
 αἱ μεῖσαι φιλοῦσιν. Ἄλλως. ἀναλαμβάνει ὅρα τὸν
 ἀνακῶπρον λόγον. ἐκ γὰρ μεσάων ὅχι ὑπάρχει τὸ
 βασιλείου γένος, ἀλλ' ἐκ διὸς. μόνον δὲ τὸ εὐγλωτ-
 τὸν αἱ μεῖσαι πρὸς ἔχουσιν. Ἀνδρὸς ἀοιδοί.) ἔνταυ-
 θα μαθηματικῶς διδάσκει, καὶ λέγει, ὅτι ἐκ τῶν συμ-
 φωνίας τῶν ἀσέριων, καὶ τῶν ἀγαθῆς σιωδρομῆς τοῦ
 ἡλίου, γίνονται οἱ ἀνδρὸς σοφοὶ καὶ μεσιχοί, ὥς περ
 καὶ ἐκ τοῦ ἐρμῶ. ἐκ δὲ τοῦ διὸς, βασιλεῖς. Εἰ γὰρ τις
 καὶ

καὶ πόντος ἔχων.) ἔνταῦθα δ' εἰκνυσι τὴν διῶαμιν
 ῥιμοποιῶν, ὅτε τὸ εἰπεῖν νεοκιδ' εἰ θυμῷ· δύσκατά-
 παυσον τὸ νέον πάθῃ, ὡς διωατοῖ ὄντ'· τῷ ἀοι-
 δοῦ πῶρα μυθήσασθαι, ὅτε καὶ Ζεὺς ἀπόλεσε γὰρ πη-
 δῶντ'· παῖδ' αὖ φάσκων, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ γὰρ καὶ
 πλάσμα ὄσιν, ἀλλ' ὡς ἀληθὲς ἐκλαμβάνεται, ὅχ' ὡς
 ἔλαχε πῶρα μυθήσεται. Αἰκνυται κραδίη.) ἀναξίμα
 νει γὰρ ἡ λύπη, ὅθεν ἐ' αὖπνον τίθησι. Κλεία πτο-
 τόρων.) δόξας τῷ κλέος ἡφιωμύας. ταχέως δὲ πα-
 ρατρέπεται, ἀντὶ τῷ πῶρε τρεψῖν ἡ λύπη τὰ δ' ὦρα
 τῶν θεῶν, ἡ γοῶν ἡ μουσική. Οὐδ' ἐπὶ κιδ' ἔων.) τῶν
 θλίψεων. ὁ γὰρ λόγ' διῶαται κατασέλλειν τὰς
 θλίψεις. Ἄλλως. τῶν λόγων καὶ τῶν μουσῶν ἡ συν-
 θήκη, πῶρε τρεψέ τὸ λυπούμενον ῥι λύπης. Εἶπα-
 τε δ' ὡς τὰ πρῶτα.) ὁρῶντ' αὖ τὰς μύσας, πῶς ἀκρί-
 βως γράψαι τὰ ῥι θεογονίας μαθῶν. εἶπατε, ὅτι αὖτο
 τῇ εἰπας μετόχῃ κέχρηται. Ἐποταμοὶ καὶ πόντος
 ἀπείρετ'.) Ἐγὰρ τῇ καταπλήξῃ ἐπαπλεῖ τὸν
 ἀκροατὴν. Ὡς τ' ἀφγν' δ' ἄσαντο.) ἀφγνός ὄσι
 κυρίως μὲν ὁ ἀπ' ἑνὶ αὐτοῦ πλῆτ'. νῦν δὲ ἀφγν' οὖν
 τὸν ὕδανόν λέγει, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν θάλασσαν.
 ὡς ὅπως φησὶ διμερίσαντο, καὶ ἔχον ἑκάστην τὴν
 ἑαυτοῦ πμῶν. Ἐξ ἀρχῆς καὶ εἶποθι.) τρία πρῶ-
 τ' ἐγγόνον χάθ', γῆ, ὅπως ὕδατι, ὅς καὶ θεός· ὁ
 γὰρ ὅς ἀφροδίτης νεώτερός ὄσι, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος,
 οἱ ἐγγόνοντο

ἐγγύοντο τὰ σοιχεῖα. γῆ, ἡγῆσι σωίζησιμ. ἀήρ, ἡγῆσι ἀνὰ-
δοσιμ. τὸ δὲ λεπτομόρις τοῦ ἀέρος, γέγονε πῦρ. ἡ δὲ
θάλασσα, ἡγῆσι ἐκμύζησιμ. τὰ δὲ ὄρη, ἡγῆσι ὄξοςρακις-
μόρις τῇ γῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὥς ὁ ἡσίοδος ἔφηται-
θα ἀρχεταί τῇ θεογονίᾳς τοῦ προοίμιου, καὶ τοῦ τῶν
μοσῶν ἐγκωμίου, τῇ ἀνακεφαλαίωσεως παυσάμε-
νός, ὥς καὶ ἄλλων τινῶν ποδὲ θεογονίας γραψάν-
των· καὶ ἴσως ἀληθέσδορον ἡσίοδος κατὰ τινὰς
παλαιοτόρους ἔγραψεν. Ἡτοι μὲν πρότερον.) ἡ τέχ-
νη καὶ ὁ νόσμος, τοῖς αὐτοῖς ὑποπέπλωκε πράγ-
μασι, ὅτι ἔχει τεχνίτῳ μὲν τὸν θεόν, ὑπὸ δὲ τῇ τέχ-
νῃ τὸδε πεποίητος. ἔστι δὲ τὰ πλουφεῶτα τῷ παν-
τός, ὕλη καὶ ἀρχὴ καὶ σοιχεῖα. καὶ οἱ μὲν σιωωνυ-
μίου ἐφασκεῖν εἶναι τὰ πρῶτα, καὶ γὰρ ἔτοδον.
οἱ δὲ διαφύρειν λέγοντες, τὴν μὲν ἀρχὴν γῆναι
ἐοικέναι φασί, εἰδὲ δὲ τὴν ὕλιν ὁμοιωδῶς λαμβά-
νουν. γῆνοι δὲ τὴν ὕλιν διαφύρειν. καὶ τὴν μὲν γῆ-
νοιν τῆς ὕλης αὐτῆς εἰκὸς πρὸς τὸν τεχνίτῳ, τὴν δὲ
τῆς οὐσίας προσγυνομένην, οἷον τῷ ἀνδρὶ αὐτοποιῶ.
ὕλη μὲν ὅστις ὁ χαλκός, οὐσία δὲ ἡ διατύπωσις τοῦ
χαλκοῦ. καθότι ὅστις εἰδὲ ὁρμώμενος ὁ τεχνίτης
τὸν ἀνδρὶ αὐτὰ ποιεῖ, ὕλη τις ὅστις ἀποίηται, ἀσ-
χημάτις· ὡς ὁ θς παραλαβὼν, ἐπέθηκεν αὐτῇ
σχῆμα. οὐκ ἔστι ἄλλο τι εἰδὲ τὴν ὕλιν παραλα-
βὼν ὁ τεχνίτης κατεσκεύασε θεός, ἀλλ' ἀπλαστον
οὐσαν

οὐσαν καὶ ἀδιατύπων, τυποῖ καὶ διημιουργεῖ,
 οὐκ ὅζ' ἄλλου τινὸς γήνοικαν λαβὼν, ὥσπερ καὶ ὁ ἀν-
 δριαντοποιός ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδ' ὅρμώμενον
 πλάττει. καὶ φορέκνυδης δὲ ὁ σύρ' ὅ, καὶ θαλῆς
 ὁ μιλήσει, ἀρχὴν τῶν ὅλων τὸ ὕδωρ φασὶ εἶναι,
 τὸ ῥητὸν τὸ κύησιόδου ἀναλαβόντων. Χά' ὅ.)
 παρὰ τὸ χεῖσθαι χά' ὅ γήνετο. πλάτων πανδ' ε-
 χῆ φύσιν λέγει. δεῖ γάρ τὸ πᾶν ὑποσῆσθαι, ὅς
 δέχεται τοὺς εἰς αὐτὸν γηνωμένους. οἱ δὲ εἰρη-
 σται φασὶ χά' ὅ, παρὰ τὸ χεῖσθαι, ὃ ὅτι χεῖσθαι· οἱ
 δὲ χαδ' εἰν, ὃ ὅτι χωρεῖν. ἢ ὅτι εἰς τὰ στοιχεῖα διάκει-
 σις καὶ διαχώρησις χά' ὅ. οἱ δ' ἑ, τὸ ὕδωρ λέγουσιν.
 ἄλλοι δὲ τὸν ἄερα, ἢ γινω τὸν λεχυμένον, ὃν ἔρ' με-
 ταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Γαῖα δ' ὀρυεύμενον.) τινὸς
 γῆν' ἐκ τοῦ χάος λέγει. ὃ γ' εἶπεν, ἐκ τ' χάος γῆ, ἀλλ'
 αὐτὰρ ἔπειτα. Ζεῶν δὲ ὁ στυγνὸς ἐκ τοῦ ὕγρ' ὑπο-
 σάθμιν γινώ γήνεσθαι φησὶ. ὅθεν ἐπαγόμενον ἄθετ' εἰ-
 σὺ σίχους. ἰστέον ὅτι τῇ γήνοικαν λέγει τὴν ὕλην πᾶσαν
 τὸν τεχνίτην. τινὸς δὲ τῆς οὐσίας, πᾶς τὸ γεγονός. ὡς
 γὰρ ὑδὶ εἶδ' ὅρμώμενον ὁ τεχνίτης, τὸν ἀνδριαντο-
 ποιῶν οὕτω καὶ ὁ κόσμος, ὕλη τις ἄπει' ὅ, ἀσ-
 χημάτις, ἡ δὲ θεὸς ἔλαβεν ὥσπερ ἀνδριαντο-
 ποιός. Πάντων εἶδ' ὅ.) ὁ πλάτων ἐν ἔρ' φαίνεται
 νι, τινὸς γινώ εἶν' φησὶ ἀπάντων εἶδ' ὅ καὶ ἔδρασμα.
 ἀθανάτων δ' ἑ, εἶπεν, ἵνα δείξει ὅτι τῶν ἀρχαίων

θυσεῶν ὄντων, σιωανερύφοντο αὐτοῖς οἱ θεοί.
 Τὰρταρά τ' ἠερόντα.) τὰ δὴ κινεῖται μέχρι τῶν ἑχά-
 των ὅλγης. λέγει δὲ τὸν αἶρα τὸν πλὴν γλῶσσαι ἔχον-
 τα, καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν. εἶν δὲ εἰς ὅσον, ὅς ἐλάσσον-
 οῦ ἔχῃ εἰς πλείονα ὄγκον διαχέομενον, καὶ ἀτμι-
 ζόμενον. τετάρτακται δὲ μέχρι αὐτῶν λάβει τὸν ἥλιον. τὸ
 τε γὰρ ἑρμῆς ἥλιον συμπέρεσται, ὡς πόρ ἑρμῆς πυ-
 ρακτωθῆναι σιδῆραι τὸ πῦρ. τὰρταρα δὲ εἶπεν, ἀπὸ
 τοῦ ταράτῃ. ἠερόντα δὲ, σκωτῆναι. Ἀλλως. τὰρ-
 ταρα τὸν αἶρα, ἀπὸ τῆς ταράτῃ. ἐπειδὴ, ὡς φασί,
 εἰς ὧς εἶπε τὰ δὲ σοιχεῖα. ἐν πρώτῳ γὰρ τὰρταρα,
 τὰ ὑπόγεια μέρη λέγει, τὰ ῥιγῆλα, ἀπὸ τοῦ τρόμου
 ἐμποιεῖν. Ἡ δ' ὁρῶ.) αἰολικὸν ὁρῶ. ὅτι οἱ δὲ
 πῦρ τὸ πυρῶδες γὰρ τὸ ὑπὸ θυμίας. ἢ ὅπως, ἐπειδὴ
 θυμιάσκειται ἑρμῆς ζωογονικῶς τὸ πῦρ, διατῶν ὁρῶτα
 αὐτὸν ἀνέπλασε. προσφόρως δὲ, ὅτι μετὰ λαμπά-
 δων γράφεται, ἢ ὅτι ἐκ θορύβου γίνεται. Ἀλ-
 λως. τὰ τρία σοιχεῖα εἰπὼν, τὰ δὲ λέγει. τὸ πῦρ,
 ὅπου δ' αἰμωνίως ὁρῶτα φησὶ συναρμόζειν γὰρ καὶ
 συναγεῖν καὶ ἐνοῦν πᾶν φύκην. ἐστὶ δὲ τὸ λείπον, εἰς
 τὸ ἔτορον πᾶν, ὅπου ἁρμονίας εἶδ' ὅ, ἢ ὁρῶτα. ὅ-
 οἱ πλάσσει γὰρ ἀνδρῶν πυρός, ὃ γράφεται ὁρῶτας.
 Λυσιμελὲς δὲ, ὃ λύνει τὰς φρενίδας. ὃ γὰρ ἐνταῦθα
 τὸν μίξιν καὶ τὸν ὑπὸ θυμίας λέγει, τὸν λύνσαν
 τὰ μέλη, ἀλλὰ τὸν ἡδονῶν καὶ τὸν σύγκρασις τῶν
 σοιχείων.

σοιχείων. τὸ γὰρ διάστημα τοῦ αἰθέρος, ὕψιστον ὄν,
 λύει τὰς φροντίδας. ὁρῶντα δὲ λέγει τὸ πῦρ, ὅπου
 ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὥς ποῦ γὰρ ὁ ὁρῶν ἐνοῖ τὰ δι-
 σῶτα, ὅτι καὶ ὁ ἥλιος ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὁμοί-
 ῃ δὲ ὡς ἡφαιστὸς καλεῖται. (Εκ χαιέθ.) ὁρῶντας πα-
 ρυ. ὁ γὰρ αἰὲρ πᾶσι ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ἄστρον, σιῶται
 νύκτος. ὁρῶντα δὲ τὸ * ἐπετα γὰρ τῇ νυκτὶ τὸ σκοτει-
 νόν, ὡς μηδ' ἐποτε διαφωτιζόντων τὸ σκότος ἄ-
 στρον γεγονότων. Ἄλλως. τινὲς δὲ τὸ ὕδωρ χάος
 εἶναι ἐκ τῷ ὕδατι ὕδατος. ἀναδίδεται δὲ, ὡς πρὸς αἰὲρ
 σιῶται νύκτος. ἢ ὅτι ἐστὶν ὅτι ἀμφοτέρων δηλώμενον ἢ νύξ.
 διαίρει δὲ αὐτὴν εἰς δύο σώματα. Νυκτὸς δὲ αὐ-
 τὴν αἰθέρι τε.) ὅτι γὰρ τῇ νυκτὶ ὁρῶμεν τὸν αἰέρα κεκοσ-
 μεμένον ἄστροις, καὶ σελήνῃ. ὅτι πάλιν εἰ μὴ πα-
 ραχωρήσῃ ἢ νύξ, ὅφρα φαίνεται ἢ ἡμέρα. Γαῖα δὲ τοῖς
 πρῶτον μὲν.) κέντρον ἢ γῆ. ἄπειρον δὲ σφαίρας τὸ κέν-
 τρον. διὸ γῆν αἰὲρ ἢ γῆ τὸν ὕδραν. ἀλλ' ὁ κράτης ἀπ-
 ρεῖ. εἰ γὰρ ἴσον, πῶς διώκεται καλὴ πῆρ; λέγει δὲ ἴ-
 σον, ὅμοιον ὅτι γῆματι, σφαιροειδὴ δὲ ὅτι ὅτι μεγέθους.
 διδύμεθ δὲ, ὅτι ἐγγρηθή. ὅτι καὶ ἀριστοφάνης ἐν ὅτι
 βίβλῳ λέγειν, ἀμπελῶν δὲ αὐτῷ γρηναϊότορον
 παῖδα γρηναῖα. αὐτὴ τῷ, ὅτι ἐπικυβήθη ὁ ὕδραν ἀσε-
 ρείας. Οὐρανὸν ἀσέβον δὲ ἵνα μιν.) τὸ ἀπὸ τῆς γῆς
 συμβαῖν, ὅτι ἀντία λέγει. τῇ γῇ καλεῖται τὴν νυκτὴν,
 ὡς ἐν διαβίῃ περὶ ὅτι γῆ τῷ ὕδραν, καὶ τὸ πρῶ-

τὸν παγὺν αἶπορ, τὸ πῶρι ῥα γλύτῃ. ὃ γὰρ πρῶ-
 τὸν ἢ πῶρι φέρει, καὶ τότε ἢ νυγμῇ, ἀλλὰ νυγμῇ,
 καὶ τότε πῶρι φέρει γίνεται. ἴσῳ δ' ἢ ὁμοίωσις ῥι
 ὁμοίως καὶ σφαιροειδῶς. ῥηαύλους δὲ, ῥηαυλησῆρια,
 ῥησθαιτησῆρια. Εγκοιμέλσεις.) ἢ τοι κοιλοτάτας
 ἔχοντα φάρυγγας. Πόντον ἄτορ φιλότητῃ.) οὗ
 τῃ τὸν ὠκεανόν, ῥι θαλάσσης διασέλλει. ὠκεανὸς
 φησὶ, ὅ τ' ποιότητα τῇ γῇ πῶρι χῶρ. γέγονεν δὲ πρῶ-
 τὸν τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα· μὴ πῶ βροχῆς καὶ δρό-
 σου, ἢ ἄλλης τινὸς ποιότητῃ ἔρανίας, ὑδὶ τῆς γῆς
 γινομένης, τῷ ἔρανῳ δὲ ὀυνηθεῖσα, ὥσπερ μετὰ ταῦ-
 τα, ἤρξατο καὶ βρέχει καὶ καρποποιεῖν. Κοῖον
 τε.) οἱ αἰολεῖς τὸ π' ἀντὶ τῇ π' τίθενται. ποῖον οὖν
 φησὶ, τὴν ποιότητα. Ζωῶν δὲ τιτῶας φησὶ εἰρη-
 ῶσαι φυσικῶτῶς, δια τὸ μὴ διατάττειν διαπαν-
 τὸς τὸ κόσμον τὰ στοιχεῖα. Κρεῖον, τὸ βασιλικόν, ῥι
 ἡγεμονικόν. Ὑπερίονα, τὴν ὑπὲρ ῥι γῆς κίνησιν
 τὸ παντός. Ἰαπετός δὲ, ἀπὸ τῇ ἰγῆαι. ἐπεὶ γὰρ
 φύσιν ἔχον πάντα τὰ μέρη ἀφ' ἑμῶν πίπῃν ἄνω,
 τὸ ποῖον εἶδ' ῥι ἰαπετὸν ἐκάλεσεν. ἔστι δὲ, ὡς ἀρ-
 κησίλατῃ, τιτῶν καλούμεται, καὶ τιτανῶν. ἀλ-
 ληγοῦσι δὲ, τὸν μὲν κοῖον εἶναι τὴν ποιότητα, καὶ
 κρεῖον τὴν διακρίσιν· ὑπερίονα δὲ τὸν ἔρανόν, τὸν
 ὑπεράνω ἡμῶν ἰόντα. καὶ ἰαπετὸν, τὴν κίνησιν αὐ-
 τῇ, πῶρι τὸ ἰεῶναι καὶ πορεύεσθαι. ὃ γὰρ ἔρανός, ἀεικί-
 νητός

Ἰαπετός

κατὸς ὄσι. Θείαν τε.) πρὸς τὸ θεωρεῖν τὰ πρὸντα. ἢ
 πρὸς τὸ τρέχειν. ἢ τὴν θέσιν τοῦ παντός, τὴν ἀμετά-
 θετον. Ρεῖαν τε.) ρεία ἢ τὸν χύσιππον, ἢ δὲ ὁμ-
 βρων χύσις. ὄσι δὲ ἢ γῆ, ρεία ἢ φθαρτικὴ, ὅτι εἰς αὐτῇ
 ἀναλυόμεθα, ὅτι πάντου τῆς ἐν αὐτῇ διαρρέουσι.
 Μνημοσύνη, τῇ ὑπόμυνῃ τῇ διαπλάσεως τῇ ζῶν.
 Φοίβη.) τὸ καθαρόν τοῦ αἵετος. Διακοῦ καὶ χρυσὸς
 φανον. καθαρὸς γὰρ ὁ χρυσός. Τηθύ τ' ὁρατει-
 νή, τὴν τροφὴν, ἢ τὴν πλούσιον θάλασσαν, τῇ δια-
 κέρους τρέφουσαν. Τὸς δὲ μεθ' ὁπλότατος.) κρό-
 νον, τῇ ἀπόκλεισιν τῇ σοικείων, ἢ ἀπ' ἀλλήλων ποιη-
 σάμενα, ἀνδύταξίως λοιπὸν διέμεναν. ἢ κρόνον, τὸν
 χρόνον· ὅτι τὰ μὲν κρύπτει ὁ χρόνος, τὰ δὲ φαίνει. ἢ
 ὅτι λελυθότως πρὸς ἔρχεται. Θαλερόν δ' ἢ χθρὸς το-
 κῆα.) ἀρίσταρχος ὑπὸ λαμβάνει ὡς δ' καλῶς τοῦ πρὸς
 βυτὸς ὕδαν, θαλεροῦ εἰρημνός. εἰ μὴ ὡς μαλερόν
 πῶς τὸ μαραντικόν λέγει, καὶ χλωρόν δ' εἶος, τὸ χλω-
 ρὸν ποῖον. ὅτως θαλερὸς ὕδανός, ὁ θαλεροποιός ὅς
 βίω· δια γὰρ τῇ ὁμβρήσεως, θάλλει πάντα καὶ αὐ-
 ξεῖται ποιεῖ. ὅλα γὰρ αὐξέται δὲ ὕδαν. μνίανδρος,
 Ερᾶ μὲν ὁμβρων γαῖα.

Ἡχθρὸς ἢ ἀμφοβολον.) πρότερον αὐτὸς ἐμίσησε τὸ
 κρόνον, δια τὸ ἀρκτείνειν τὸς γυνωμένους. ἢ αὐτὸς αὐτὸς
 ὁ κρόνος ἢ χθρὸν, ἐπεί τῇ αἰσίδα τὰ ὕδανία, ὅς χρόνω
 φθαγτά. Γείνατο δ' αὐτὸν κύκλωπας.) τὰς ἐγκυκλίους

δυνάμεις. ἐλάμικθ' δὲ αὐτὸ κύκλωπας ὀνομάζειν, αὐτὸ κύκλωπθ' ὑπὸ ὕδατος, ὃ πᾶσι τῶν παρ' ὁμῶν κυκλώπων λέγει. κυκλώπων γὰρ γῆν γ'. κύκλωπθ', οἱ τὴν μυκῆνιν τειχίσαντες, οἱ πᾶσι τὸν πολύνφημον, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ἀλλως. ζῶντων τὰς ἐγκυκλους φυσικὸν τρόπον ποδιφορὰς εἶρηκαί. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, βρόντιον, ὁ ἀσπερόπιον· ἀργίον δὲ, ἐπεὶ οὐ φασι ἀργῆτα κόβανόν. πᾶσι δ' αὖ φασι αὐτῶν ὕδατος· ἐπεὶ οὐκ ἔστι πάντα ταῦτα τὰ πάθη, πᾶσι ὕδατος εἶσι. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικός, ἠΨατο τοῖς φυσικοῖς, παίζων τὸν στωκράτην. ὅτι γὰρ φησὶ, ὕδατος ἐμπληκτοῖσι πολλῶν, καὶ ἀναγκαζοῖσι φέρεσθαι κρεμμάμεναι, παταγοῦσι δ' ὁμῶς ἀνάγκη· εἴτα βαρεῖται εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτεσαι, ῥήγνυνται. ἀργίον δὲ ὀβεμόθυμον λέγει, τὴν ὀφέϊαν ἔφαψιν. Ἀλλως. ἐν χρόνῳ γὰρ τινὶ ἐγγύοντο ἐγκυκλοι ποδιφορὰς τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ ἀέρος. Ἀλλως. ὅτι ἐμελλε διαβεβαῖναι ὁ κόσμος, ἐγγύοντο τὸ σπῶν, τὸ διαβεβαῖναι. Οἱ δ' ἄνθρωποι.) κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον σίχον πρᾶπίθεται, οἱ δ' ἄθροιστά των θνητοὶ τράφον αὐτῶν. Πῶς γὰρ αὐτῶν θεοῖς ἐναλιγκίους λέγει, καὶ τῶν λούκοππίδων καταλόγῳ, ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀναρεῖσθαι ποιεῖ. ἢ ὅτι οὐ πάντας τοὺς ἐκ θεῶν γεγονότας ἀθανάτους εἶναι συμβαίνει, ὥς φησιν ἡσίοδος ἐν τοῖς ἑξῆς, γηγενὸν θάνατον χρυσάρεθ' ὄντα

ὄντα πᾶσι δ' α. ὁ δὲ χρυσάωρ, μεθύσας λῶ. Γῶς δ' ἔ
 καὶ αὐτὴ ἢ μέθυσα ἀναιρεῖται ὑφ' ἡρακλέους, καὶ
 κέρδορ Θ' κύων ἀπ' ἀθανάτου γένεσσις ὤμ. ἢ ὅτι
 λέγει ἡ γ' ἡμέλ' Θ' ἐμέλ' Θ' θεοῖς ἐναλίγκιοι ᾔσαν.
 Κυκλοτορὴς ὀφθαλμός ἐστις.) αὐτὶ τ' εἷς. ὅτι δὲ διαί
 ρεσις τ' ἰ ποδισπωμλῆς. ἐπεὶ τοῖς ὀρτοῖς αὐτῶν ἡσυχ
 μηχαναὶ καὶ ἐπίνοιαι πολλαί. εἰς γὰρ ὀρεῖαν καὶ βα
 ρεῖαν διαίρεται. ἰχὺς τ' ἢ δὲ βίη.) ἐκ παραλλή
 λου τὰς ἰσοδυνάμεις λέγει. καὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῖς ὀρ
 τοῖς αὐτῶν ᾔσαν, ὁ ὅστις δύπορται πολλαί ἐπίνοιαι.
 ὅτι γὰρ τεχνίται εἰσὶν ἐν τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τὴν ψυ
 χὴν τὴν ἰχὺν ἔχοντες. Τρεῖς πᾶσι δ' ὀρεῖμοι, ἐκ
 ὀνομαστοί.) ἡ γου, οὗς ὁ δυνάται τις ὀνομάσαι.
 Δεινοί.) ὑπὸ φέρει γου αὐτῶν τὰ ὀνόματα. Καὶ κῶτ
 τὸν μὲν φησι, τὴν κινητικὴν δυνάμιν, παρὰ τὸ κῶ
 τῆν. Βελαφῶν δὲ, τὸν ἰχυρὸν. γύγιν, τὴν δυνά
 μιν. ὅτι δὲ λέγονται ἐκνέφει ἀνέμοι. εἰς δὲ ἄρ
 πακτικῶι πάντες. Σφαγῶν καὶ ἐκατόγχειρ μύθε
 κῶς, σφατὸν ὀρεμτικὸν τ' ἰ μάχης. Κόπης, βελαφῶς
 καὶ γύγιν, οἱ τρεῖς καιροὶ εἰσιν. κῶτ' Θ', ἢ ὀργὴ τῶ
 καύματ' Θ', ἡ γου ὁ θεινός. Βελαφῶς, τὸ ἔαρ, πα
 ρὰ τὸ βρύειν, καὶ αὐξάνειν τὰ φυτὰ. γύγιν δὲ, ὁ χει
 μερινός καιρός. ὅς ἐστι ἐκατόγχερας καλεῖ, σφατὸν πολ
 λὰς ἐνέργειας ἔχειν. ὁ δὲ ὀμνηρ' Θ', τὸ ὀμνηρὸν καλεῖ ἐ
 κατόγχερα δ' ἰ αὐτὸ ὄν. Οἱ γὰρ μὴ τε.) ὅσοι γὰρ

δεινότατοι τῷ παίδωμ τοῦ ὕρανῶ καὶ τῇ γῆς ἐμισῶν
 τὸ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν παίδωμ, ταῖσι ὑπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς. ἐσήμενε ἰ, τὸ ὑπὸ τῶν ἀδελ-
 φῶν ἐμισουῶν, ὅσα τὸ εἰπεῖν σφαιτόρωδε. ὁ γὰρ δε-
 σιώδεσμεθ, ἐσήμενε καὶ ἄλλην τινά. ἐπεὶ εἶχον εἰ-
 πεῖν σφαιτόρων μόνων ἄλλων. ὅτι μάλλον δ' ὄνοι τῶν
 ὅζ' ἄλλων γηνηθέντων παῖδες δεινότατοι, οἱ ἐκ γῆς
 καὶ ὕρανῶ γηρόμενοι. Εξ ἀρχῆς, ἡ γῆ ἐφαίνετο δ' ὅν
 δρα ἐζῶα, καὶ ἄλλα τινά. ἐπάλιν ὑδικρατῶντες
 τοὶ σκότος, ἐκρύπτοντο, ἐσυνεχέοντο πάντα, ἐπὶ τὸ
 φῶς ἐκ ἐφαίνετο. Πάντας ἀπεκρύπτειν.) ἐπεὶ
 ἐκ ὑπὸ πολάξει τὸ τῇ ὀργῆς, ἀλλ' ἐν καιρῷ γίνεται ἐκ
 κινεῖ. Στενομελὴ.) σέλδους, ἀχνυμελὴ γράφει.
 ὅ γὰρ ἐσθνοχωρεῖτό φησι, ἀλλὰ ὅσα αὐτὸς κρυφθέντας
 πάντας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ ὕρανῶ ἐλυπεῖτο. Ἀλλως.
 στενομελὴ, στενοχωρμελὴ. ὥς τὸ, σφνόμενος νεκύνεσι.
 ὅσα τὸ αὐτὸ πολλὰς καρποὺς εἶναι αὐτίς τῶν μαχῶν.
 Ἀλλως. τὸ ὅλον τοῦτό ὅτι. τὰ πνύματα ἐκ τῇ στενο-
 χωρίας ἀναπέμπεται, τῇ γῆς στενοχωρμελὴς. τὸ δὲ
 ἄλλο, πτωποποία. Αἰψα ἰ πολὺ ἀδ' ἀμαντος.)
 δουκῶ. ἢ ὅσα αὐτὸς πολλὰς καρπὸς αὐτὸς αὐτίς τῶν μα-
 χῶν. Δρέπανον νῦν λέγει, τὸν καιρὸν τοῦ ἀμνητοῦ.
 Παῖδες ἐμοί, ἐπ' αὐτὸς ἀταθάλα.) πτωσθ' αὐτὸς τὸ
 ὄνομα. ἀταθάλα δὲ, πονηρῶ. ἀπὸ τῶν ἀταίς θάλλειν. ἢ
 ἀπὸ τοῦ ἀτάδαλον εἰπεῖν, πλεον αὐτὸς κινῶσα πρὸς
 ὀργῶν.

ὁργῆν. ὃ γὰρ ὑπὸ πατέρᾳ δίκαιον εἶχον ὑπεβαλεῖν χεῖρα. Αἰκέα.) ἀνόμοια, τοῖσι κακὰ. ἔλαβον ἣ ὑπεργῆσαι, δηλονότι τὸ τέλει ἀρτελεῖν κρυπτομένον.

Εἶσε δ' ἐμιν.) Δὲ τὸ λεληθότως τὸν χρόνον πρῆναι, εἶρηκε τὸ κρύψασα. Ἠλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων.) τὸ ἀρτέλουμεν τὸ ὄραν ὃ πάλιν διακρίναι θέλει. ὅτω γὰρ ὡς οὐκρινὴς ὁ ὄρανός. Ο δ' ἐκ λόχοιο.) ἀρίστωνος, λοχεοῖο φησί, ὡς θυρεοῖο. λοχεὸς γὰρ λέγει. Βεβίαται δὲ τὸ λοχεοῖο, πρὸς τὸ ἔθος. τὸ δὲ δεξιότῃ, γῆμα θερίζοντος ἔδειξε. Φίλου δ' ἀρμήδεα.) μῆδεα λέγει, ἐκ τοῦ ῥι γονῆς ἀρχεῖν. τὰ γὰρ πλείοντα γονῆς αἵτια, ἀπέτεμε. Μῆδεα.) ἢ ἀπὸ τοῦ μέζω τινὰ εἶναι τὰ μέσου ὄντα τῶν μικρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆδ' ὡς τὸ βεβλῦμα. οἱ ἄνθρωποι γὰρ οἱ βεβλῦται, καὶ πάντες, ἀπὸ τούτων γίνονται. Εξοπίσω.) Δὲ τὸ ὄξοπίσω ῥίπην τοὺς θερίζοντας. νοεῖται δὲ τὸ ὄξοπίσω, καὶ μεταταῦτα. ὡς αὖ μετὰ τὸ κόψαι ἔρριψε. Πάσας δ' ἐδέξατο.) διὰ τὸ ἀσέειπον τὸ σίτου. ἐκ διαδοχῆς γὰρ ἐπαίρετο ἡ γῆ τῆς ἐλλείδει. Γεῖνατο δ' εἰννῦς τε.) αἰ μετόρχόμενα τὸ συγγνηκὸν αἶμα. ἐγγύνησε γοῦν τὰς εἰννῦς ἐκ τοῦ αἵματός καὶ τοὺς γίγαντας. γίγαντος δὲ οἱ συγγνηεῖς, οἱ ἀσεβεῖς. πάντος μὲν γηγνηεῖς, ἀλλ' οἱ γίγαντες ἀσεβεῖς. ἀνθρώπος γὰρ, ὅς δὲ δίκαιος καλεῖται.

Ἄλλως. εἰννῦς, ἀπὸ ῥι ὄρας γίγαντος δὲ, ἀπὸ ῥι γῆς

γῆς ὀνομάδουσιν. ΑΛΛΗΣ. μεγάλους γίγαντας
 οὓς ἀνδρείους ἀνδρας λέγει. γιγάντων δὲ ὀνόματα
 ταῦτα· ἀλκιονδύς, ἐκίλαδ' Θ, πορφυρίων, μίμας,
 ὄρειμ' Θ, φρετ' Θ. Νύμφας.) ἐκ τούτων ἡ
 πρώτη γῆ' Θ τ' ἀνθρώπων. μελίας δὲ, δὴ τὸ ἅμα
 τοῖς δ' ἄνδρσι γίνεσθαι τὴν γῆν τῶν ἄλλων ζώων.
 νύμφας γ', τὴν ἄλλην γῆν τῶν ζώων. μελίας δὲ,
 ἐκ τ' μήλα εἰν τὰ πρόβατα. λέγει δὲ καὶ ὀρεσιὰς,
 καὶ ἅμα δρυάδας. Μήδεα δ' ὥς.) μήδεα, τὰ αἰ-
 σθητὰ. ὃ γὰρ θελεῖ ἀλογίτως ἡμᾶς πείθειν τοῖς ἀφρο-
 διτοῖς, ἀλλὰ μετὰ λόγου. ὁρθῶς ὦν τὴν τῶν ἀφροδι-
 τῶν πεισῶσαν, φιλομνηδ' εἶα φησί. Αφροδ' ἀπ' ἀ-
 θανάτου.) τὴν ζεῖν τοῦ αἵματός, τὸν ἀφροδισμόν φη-
 σίμην, τὴν ἀφροδ' ἢ σποράν. Τῷ δ' ἐνὶ κοῦρῃ.)
 τρυτίει, ἣν ἱερὰ ἀφροδ' φησὶ μίμην. ἐκ γὰρ φησὶ θαλάσ-
 σης ἢ ἀφροδίτης, δὴ τὸ ὑγρόν. ἢ γὰρ ὑδθυμία, ἀπ' φη-
 σὶ ὑγρότης γίνεσθαι. ὅθεν καὶ ὑγρὸς καλοῦμεν, οὓς
 ἀσπληγῆς ἀνθρώπους. Κύθηρα δὲ πόλις κύπρου.
 εἴρηται δὲ κύθηρα, πρὸς τὸ κούθειν καὶ κρύπτειν τὸ
 αἰσχρὸν, ἢ γοῦν τὸν ὄρωτα. ἢ ἐκ τοῦ κύειν, παραθα-
 λάσσοι γὰρ οὗτοι. Ἐκ δ' ἔβη αἰσθή.) ἢ γοῦν τιμία,
 ἢ ἀπ' τῶν αἰσθῶν. Τὴν δ' ἀφροδίτην.) τὸ αὐτὸ,
 τὴν ἀφροδίτην καὶ τὴν δ' ἡμετέραν καλοῦσι. μετὰ
 τὴν μίμην δὲ καὶ ἢ γὰρ βοτάνας ἀπέδωκε. μίμην δ' ἐ-
 λέγει, τοῦ ὁμοῦ πρὸς τὴν γῆν. Αφρογῆειαν.) τὴν
 ἀφρο-

ἁφροδίτῳ. ἢ πρὸς τὸν ἁφρόν, ἢ πρὸς τὸ ἁφραίνεσθαι.
ὡς θυερίδης,

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὄντιν ἁφροδίτῃ βροτοῖς.

Κυθόρεια δὲ, ἀπὸ τοῦ κύθειν αὐτὸν δραστῆς, καὶ λά-
θρα γίνεσθαι. Τῇ δὲ ὁρῶς ὁμαρτήσθην.) τὰ παρε-
πόμυνα θεῶν ὠνόμασε. καὶ ἡμερῶς ἀσφαφόρως, ἵνα
μὴ ξυγνιῶν. ὁρῶς δὲ, τὸ δι' ὁράσεως ὁραῖν. ἡμῶρος δὲ,
τὸ μετὰ τὴν ὁράσιν ὑπὸ θυμῷ· οἶον, εἶδ' οὐ βιβλίον
καλὸν πρὸς τὴν ἀμφίστασιν, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὰ
ἐξῆς· καὶ ἰδὼν ἐράδης κήνοπαδ', αὐτῷ ὑπὸ θυμῷ, καὶ
ἐκμαθεῖν αὐτὸ, καὶ ποιῆσαι τὰ γεγραμμένα. ἔ-
τω δὲ ὑπὸ πάντος πράγματος. Γεινομένης τὰ πρῶ-
τα.) αὕτη δὲ ὁ ἀρχὴς τιμῶν ἔχει, ὅτε ἐγερνέθη, καὶ
συμκρίβηθή φησὶ τοῖς θεοῖς, ποίας τιμῆς μετέλλα-
ξε λέγων, πρῶθ' ἵκν' τ' ὠάρες, ὅτι τὰ ἐξῆς. Τὰ πρῶ-
τα.) πρῶτον γὰρ κινεῖται ὁμιλία μεταξὺ πρῶθ' ἵκν', εἴ-
τα μετὰ τὸν ὁμιλίας καὶ γέλωτος, εἴτα τὸ ὄψις, ἐπακολουθεῖ
φιλία καὶ προσώεια. Ἄλλως. τιμῶν ἔχει τὸ ἐπι-
σθαι αὐτῇ τὸν ὁρῶτα καὶ τὸν ἡμερον, ταύτῃ δὲ ἀρ-
χὴς τιμῶν ἔχει. παρεθνήκε δὲ, ἵν' ἢ τὰς ὑπὸ τῇ πρῶ-
θ' ἵκν' ὁμιλίαις. Τὰς δὲ πατήρας.) μετὰ τὸ εἰπεῖν πε-
ρὶ ἁφροδίτης, ἦλθεν ὑπὸ αὐτὸν πταῖνας. πταῖνον δὲ, οὐ
ἄσθην καὶ βλαπήναι, ἐκ τοῦ σίνεσθαι τὴν ψυχὴν
τῷ μέλλοντι βλαπήσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλειν αὐτῷ ἐ-
μμεῖας πίνεσθαι, ὑπὲρ τῇ τοῦ πατρὸς ὕβρεως, ὅτι κα-
τὰ

το ὕψος, πρὸς τὸ διὸς τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Τιταίνοντας.)
 θέλησεν τιμωρίαν ἀπαιτῆσαι τὸ πατέρα πρὸς κτεί-
 νοντα τῇ ὕβρει, ἃ τίσεως ἄξια ποιεῖν τα, ἡμωρῶντος
 τῇ μητρί. Ἀλλως. τίσι ἃ τιμωρίαν λαμβάνοντας,
 ὑπὲρ ὧν ἡδίκηει ὁ ὕψος. ἢ ἡμωρίαν πρὸς ἔχοντας, πα-
 ρόσου καὶ τιταίνοντος ὀνομάζοντες. ἢ μαρμαίνοντας. Ἀλ-
 λως. πρὸς τὰ τετάρτα ἃ ὁ ἀπλωθῶντες. ἢ ὅτι ὡς λέ-
 γει ὁ πῶς, ἀπὸ τῆς δόξης τὸ ὀρφίως λαβὼν ὅσον. ὅτι πα-
 λιν τιμωρήσας μέλλει ὁ κρόνος εὖθεος, καὶ λαβεῖν
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἢ γὰρ πάλιν ὑπὸ κρατῆσαι μέλ-
 λει τὸ σκότος ἐκείνο τὸ ἀρχαιότατον. εὖθεος (ὡς) λαβὼν
 κύκλος, εὖθεος ἔχοντας εὖθεος ἀσέρας. Τοῖς δ' ἐπειτα.)
 τότε γὰρ τοῦ ὀργῶν ἐμελλεν αὐτὸς ὁ ζεὺς ἡμωρήσας τὸ
 κρόνον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἡμαρτυν εἰς τὸν ἴδιον πατέ-
 ρα. Νῦξ δ' ἐτεκνεν.) εὖθεος ἐκ νυκτός ἐπε γεγε-
 νῆσθαι. ἀγνοίας γὰρ δὴ τὰ διαῦτα παθήματα. ἔθος δὲ
 ἃ τῷ ποικτῇ, ὑπὸ τῷ τεθνηκότῳ λέγειν, συγερὴ νῦξ
 ἐκάλυψεν. ὀνείρων δὲ φύλον τὸ πλῆθος αὐτὸ ἐμφαί-
 νει. ὧν τινὲς μὲν βορυβῶδεις, τινὲς δὲ ἀπατεῶντος. ἢ
 δὲ, ἀκρεβῶς ὁδὸν συγκαθόδῳ ἡσασα, τέτοκε κῆρας
 μέλαινας. καὶ μοῖραν λέγει, τὰς ὑπὸ μεριζύσας. Τέ-
 κε δ' ὕπνον.) ταῦτα ἔθος ἐπεῖσαι τῇ νυκτί. Ἀλ-
 λως. τὰ γὰρ ὅτι ἀμὶ ἴκας γυνηθέντα, φόβον ἐμποιεῖ.
 Εσπερίδας.) τὰς ἐσπερινὰς ὥρας λέγει. Μῆλα
 δὲ χρυσᾶ, τὰ ἄστρα. αὐτοῖς δὲ μέλλει, ἐπεὶ δὴ ἐν αὐ-
 τοῖς

τοῖς τοῦτα ὁρῶμεν. ἡρακλῆα δὲ, τὸν ἥλιον. λέγει δὲ
τοῦτο, ὅτι πρὶν ἰδοῦναι τὸν ἥλιον ἐμφαίνοντες τὰ ἄστρα.
ὁ δὲ τὸ τρυγῆσαι τὸν ἡρακλῆα τὰ μήλα. Φέρων
τὰ τε δένδρα.) καρπὸν δὲ, διὰ τὸ συνυπάρχειν
ἐὺ καρπούς τῇ δυνάμει, ὅν τοις ἀρδύουσι ὑδα-
σιν. ὅν ὡ καὶ ὁ Ζεὺς, τὸ ὡτὶ ἀλεξάνδρου μήλον ἔλαβε.

Καὶ μοίρας, καὶ κῆρας.) μοίρας λέγει, τὰς ὑδμν
εἰζῶσας. κῆρας δὲ, τὰς ὑπὸ ψευδομενίας τὸν θάνα-
τον. Νηλεοποινας δὲ, τὰς γινομνίας τιμωρίας τῶν
κακῶν ὄρων. Οἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) ἵνα δὲ
ἐκ τῆ ὑπόβολῃ τὸ ἔλαττον, ὅτι εἰ καὶ θεοὶ ἡμαρτάν-
οντο τιμωροῦνται, πολλῶ μάλλον οἱ ἄνθρωποι. ὅσοι
δὲ λαμβάνονται ἐπ' ἀνθρώπων, τοῦτα ἐὺ ὑπὸ θεῶν.
Κακῶν ὅπιν.) τὴν δὲ ὑδιστροφῆς γινομνίαν ἀπόδο-
σιν. ὁμηρος, τὸ ἢ πρᾶγμα οἶδε, τὴν δὲ θεῶν νέμεσιν
ὑ. ἀσκληπιάδης ὅτι ὅν τοις τραγωδομενίοις, εἰς κύκλον
φορὶ μεταβληθῆναι τὸν δίκ, ἐν νεμεσθίῳ. Τίκα-
τε ὅτι τὴν νέμεσιν.) τῇ μεμψιν, τοῖς κακοῖς δηλονότι.
ὡς εἰάν ὑβρίσης πόνητα, μέμψις αὐτῇ. εἰάν δὲ ἀδικί-
σης, δίκη ὅντα ὑπὸ ἐπακολουθεῖ. Νύξ ὁλοή.) ὡς
πρὸ λαυθανόμνοι ἐν τιμωρίας ἡμαρτάνομεν, διὰ
τοῦτο νυκτὶ τὰ ὅν σκότει γινόμενα εἶκασαι. ἀλη-
θῶς γὰρ ἐπεισέχονται τὰ ὅν σκότει γινόμενα. ὁ
γὰρ ἀπατῶν δηλοῖ ὅτι, τὴν ἀλήθειαν κρύπτει. μετὰ
τὴν δὲ ἀπάτῃ τέκνη.) ὅτι τὴν ὅν τῷ βίῳ ἀπάτῃ
λέγει,

λέγει, ἀλλὰ ὅτι ἀφροδίτης. ἡ γὰρ φιλότης πᾶσαι μέ-
 νει, ταῦτα ὑποβάλλει. Γῆρας τ' ἐλόμην.) ὅτι οἱ
 νεῶντες πᾶσι πᾶσι εἰσὶ τῶν θανάτου. μίαν δὲ ἐ-
 μὴν ὅταντα λέγει. Αὐτὰρ ὅτις.) συγκρή, τὰ τε-
 λούμενα ἐκ τοῦ ὁρίσθαι. ἐκ ταύτης γὰρ φόνος καὶ μά-
 χαι γίνονται. Λήθω τε.) πολλάκις γὰρ ὁρίσθαι
 πρὸς τινα γινομένης, ὑπὸ λαμβανόμεθα καὶ τῶν πε-
 σσόντων. Σιωπῆας.) τουτέστι σιωπῆσας ἀλ-
 λήλαιοι. ὁ γὰρ τοῖς νόμοις μὴ προσέχωρ, ὅν ἄτη διαρί-
 ραι. Νεκρία τε.) τὴν ῥόυσιν, ἐπὶ τὸ καποφερεῖς ὅτι ὕ-
 λης λέγει. ἀψυδὸς ἢ δὲ καὶ ἀληθῆ, ὡς παλαιᾶς οὐσίας
 ὅτι ὕλης. καὶ ὅτι ἀσχετὸν τοῖς παλαιῶς ψεύδεσθαι.
 Ἀλλως. ἀψυδὸς ἢ, ὅτι ψεύδῃ δὲ πείθεται. ἀληθῆ δὲ,
 ἔπειτα ψεύδῃ δὲ λέγει. τὸ δὲ σημαίνοντο πᾶσαι τῆς,
 ὅτι ἐκ ἐστὶ ὁ λόγος. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ψευδόμενοι ὁρᾷ
 δύο ψεύδονται, ἡγοῦμαι ἐκουσίως διὰ τὴν ἀφελῆσαν,
 ἢ ὁρᾷ τὸ ὑπὸ λαμβανόμεθα. ἀκουσίως δὲ, τὸν μὴ ἐκουσίως
 ψευδόμενον. μάττω γὰρ ἀψυδὸς ἢ εἶπεν. Ἀλλως.
 τὸν μὲν ἀψυδὸς ἢ μὴ ψευδόμενον, τὸν δὲ ἀληθῆ
 μὴ ὑπὸ λαμβανόμενον. ὁ γὰρ ὑπὸ λαμβανόμενος, ἄκωρ
 ψεύδεται. Προβύτα τὴν παίδων.) ἢ ὁρᾷ τὸ γῆ-
 νος καὶ ἀληθῆς, ἢ ὁρᾷ τὸ γέροντα ἄκρως εἶναι. ἐπεὶ
 γὰρ συμβαίνει ἢ τῇ πρίσσει τινι, ἐπὶ ὧν ὅτι ἐχόμενα
 λαμβάνειν θέλων δὲ κλῶσαι. τὸν δὲ μὴ ἄκων τὰ ποτε
 αὐτὸν ὑπὸ λαμβανόμεθα, ὡς φησὶ. Αὐτὸς δὲ αὐτὸν
 μαυτα.

μαντά, τὴν ἀρὰ τῶν πελάγων γινομένην ἀναθυμία-
 σιν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων. Ἀλλως. θαῦμα
 πρὸς χερσὶν. φόρκυα δὲ, τὴν ποδὶ φέρειαν τῶν ὑδάτων 128.
 καλεῖ ἑνταῦθα. μόνον γὰρ καλῶ ὄψιν ἔχει ἢ τῶν ὑ-
 δάτων θάλασσα, ὅσα τὸ τείνεσθαι ἔξω εἰς γλῶσσαν. ἢ φόρκυ-
 να, τὸ βίαιον τοῦ πόντου. θαύμαντα δὲ, τὸ θαυμά-
 ζειν. Μεγένητα τέκνα θεῶν.) μεγάλα, ἐπέραστα,
 ἢ ὑπερήφανα τέκνα ὅσα τὸ κάλλος, καὶ θαυμαστά.
 διότι δειδῶρηται καὶ ἑν γαλῶν πλεῖν καὶ ἰσὺ δ' αἰ-
 νειν. Ἀλλως. μεγάλως εἰζόντα ποδὶ κάλλους, ἢ
 πρὸς ὅς δυνάσται εἶσαι, ἀλλ' αὐτοὶ μετ' ἀλλήλων
 εἰζειν. ἢ τίμια, ἑνδοξεά. Τελήεντες.) τὰ πάν-
 τα τελεσφοροῦντες. πάντων γὰρ ἡ τροφή, ἐκ τοῦ
 ὠκεανῶ. ἢ τελήεντες, ὑποσήμενοι. καὶ ἡμεῖς γὰρ οὗτοι
 ὑποσήμενοι, ἑντελὲς καλοῦμεν. Πρωτῶν ὀκράτη-
 τε.) τὰ ὀνόματα τῶν νηϊδῶν, ὡς πρὸς τὰ θαλάσ-
 σια εἶδη καὶ γήματα λέγει. πρωτῶ δὲ, πρὸ τοῦ
 πόρου ὑδιθαίνειν θάλασσαν, ἢ πρὸ τοῦ πρωτόειν το
 ὑδάτωρ πάσης ὕλης, ἢ ὅσα τὸ βασιλικὸν τῆ γαλῶν.
 Εὐκράτη.) ὅσα τὸ εὐκατόρθωτοι. Σαῶ, ὅσα τὴν
 σωτηρίαν τῶν πλεόντων. Ἀμειντρίτη.) ὅσα τὸ ἀμ-
 ερίβουλον τοῦ φόβου. ἢ ὅσα τὸν πανταχόθεν φόνον.
 Εὐδῶρη.) ἢ καλλιδῶρος. ὅστις δὲ.) ἢ θεοὶ τῶν ὑδά-
 των. Γαλῶν, ὅσα τὸ γαλιωῖσαν. Γλαῦκος,
 ὅσα τὴν ὄψιν τῶν ὑδάτων. Κυμοβόρ, ὅσα τὸ τεχὺ
 π τῶν

τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Σπειώ.) ἢ ἱππο-
 λεδία. Θοή.) ἢ ταχυτάτη. Θαλίη.) ἢ θάλασσαν
 ναμύνη. Ερόεσσα.) ὑπὸ θυμῷ. Γασθίη.) ὑπὸ
 πάντων θαυμαζομένη. Μελίτη.) τὸ ἡδύ. ἡδύ γάρ
 τοι τὸ πλεῖν. Εὐλιμένη.) ὅσα τὴν ἡδονὴν τοῦ λιμέ-
 νου. Αγαυή.) ἢ λαμπρότης τῶν ὑδάτων. Δωτώ.)
 ὅσα τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις. Γρωθ
 μέδφα.) τὸ βασιλικὸν τῶν πρωτίτων τῆς βασιλείας, ὅσα
 τὴν χολὴν ἐκ γαλῆνιν. Γανόπη.) ἢ πᾶσι ὁρωμέ-
 νη. Εὐειδής γαλάτφα.) ἢ εὐειδής γαλήνη. ὅσοι τὸ
 ἐπιθεῖν, ἀφορμὴν πρέχου τοῖς νεωτόροις ὁρᾶσκύνε-
 σαι τὸν τοῦ κύκλωπος ὑδὶ τὴν γαλάτειαν ὄρωτα.
 ἱπποδόη.) ἢ ταχύτης. ἱππονόη.) ἢ ἐκ τῆς ταχύ-
 τητος τοῦ νεῦ. Κυμοδόκη.) τὸ πραϋντικὸν καὶ
 δεκτικὸν τῶν κυμάτων. ἢ παρὰ τὸ δοκύνειν τὰ κύ-
 ματα. ἢ ὅσα τὴν ὑδότην αὐτῶν. Ηεροειδέϊ.)
 ἀερώδει. Ζαδίων, ἀγαν πνεόντων. Σιών κυματο-
 λήγη.) τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύ-
 σει. ἐὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν ἀρίσταρχος,
 ἔσονται μία καὶ πνεύνηκοντα νηρηίδες, κατηλεγ-
 μέναι. οἱ δὲ, ὑδὶ τοῦ πατρωνόη νημερτής τε, ἢ πατρὸς
 ἔχει νόον, τὸ τῷ πόλεισόν φασί κείσθαι. ἵνα κατὰ τὸ
 πατρωνόη ἀκούσῃται ὑπὸ δετικῶς. ἢ γὰρ πνευσιμέ-
 νη πάντων, ἀληθὴς ὄσι. καὶ ὁ πατήρ αὐτῶν νηρεὺς,
 ἀληθὴς πατρωνόμασται. Ἀλλως. αὐτὸ τὸ λέγειν
 τὰ

ἡ κυμαίνουσα. Ἀπὸ
 209.
 ἐπὶ τοῦ
 160. 20
 κύμα.

τὰ κύματα ἴδ' εἰς γ' ὅτι λήγοντα τὰ κύματα, κἀνθι-
 ται ὡς γ' ἵνι κάτω μέρει. παυομένην δ' ἔν τῃ ἀνέ-
 μω, ἢ κατὰ παυσις γίνεται. ὁ δ' ἀναστροφὴ δὲ τὸ χῆ-
 μα. ὅτι ἢ κυμοδύνη, καὶ ἢ κυματολήγη, σὺν τῇ ἀμ-
 φιτροίτῃ, παύσει οὖν ἀνέμω. Εὐσέφανός δ' ἄλλα
 μὲν δ' ἢ σκῆψις τῇ πλεόντων. ἢ τὴν ἀλμυρότητα
 λέγει. καὶ τὸ μὴ δεῖν, τουτέστι βασιλεύειν. Λεῖα-
 γρη δὲ, τὸ ἀκάλυτον τῆ ὁμιλίας. Λαομέδεια, ἢ τῇ
 ἀλλοτριῶν γ' ἐν πλῶ μνήμη πραγμάτων. Αὐτονόη.)
 ὁ αὐτόματ' ὅς. Λυσιάσασα.) πρὸς τὸ λυσίτε-
 λειν. Εὐάρνη, ἢ καλὴ ἀντίδοσις. Μελανίππη, ἢ
 πρὸς ἀμνησὶν τῆ ὁξυτετατῆ τῶ πλῶ. Θαύμας, πόντος
 πᾶσι· λέγει δὲ τὸ τῶ πελάγους θαῦμα. Ηλεκτρα
 δὲ, ἢ λαμπρότης. Σφαῖρα γυνὴ θαύματ', ὅτι
 τὸ ὁρώμενον θαυμάζεται. Τέχνη ἱερῇ.) ἱερῇ δ' αὖ
 τίκτει, ἐπεὶ καὶ ἢ ἱερὴ θαύματ' ὅτι ἀξία. ὁρῶντες
 γὰρ αὐτὴν θαυμάζομεν, καὶ ποιεῖν λόγον. ἱερὴ
 δὲ, ὁ πεφοβημένος λόγος. ὁρῶντες γὰρ καὶ θαυμάζον-
 τες, ποιεῖν λόγους. ἀλλ' ὅτι λαμπρότης, γί-
 νεται τὸ πόθος. ὃ γὰρ ἔχει ἰδίαν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἔμ-
 φασίς τις ὅτι. τῶ γὰρ νέφους μικρὰς ῥαγίδας ἔχον-
 τ', καὶ ὁ δ' ἔκστασις κειμένη τῇ ἡλίῳ, ἀνακλᾶται
 ἢ ἡμετέρας ὄψις πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ δοκεῖ τι κύκλου
 τμήμα γ' ὅτι νέφει εἶναι. πολλάκις δὲ γ' ἐν ταῦτα
 δύο φαίνονται ἱερίαι. Τὰ ὀνόματα τῇ ὁρῶντι,
 π 2 ἑαλὼ

ἰαλὸν ὧκυπέτη. ἄρπυας, τὰς ἄρπακτικὰς πνοάς,
 τὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδύσεως γινομένης. ὁ δὲ
 καὶ τὴν πλοηγορίαν ἔχον. ἄρπυας δ' ὠρεῖκως συ-
 σείλει. τὰς γὰρ εἰς αὐτὰς ληγύσας ἀπιατικὰς, αὐτοὶ συ-
 σέλλουσι. Φόρκυϊ.) φόρκυς, ἡ ὑπὸ φορὰ τοῦ ὕδατος.
 κητὸν δὲ, τὸ βάθος. Γραῖαν δὲ, τὸν ἀφρόν. ἄμει-
 νομ' ἢ γράφειν καλλιπάρημον, ἵν' ἢ ὑπὸ τ' κητὸς τὸ ἐπὶ
 θέρμ. ὡς καὶ σέλοδ' ἔκ. ἄλλως τε ὡς ἐν τοῖς ἐπάνω,
 τ' κητὸν καλλιπάρημον εἶπεν. ἐκ γῆρας δὲ πολιὰς,
 διότι ἅμα τὸ γίνεσθαι λούκ' εἰσιν. ἢ ἐντίμως λέγει.
 Περφρηδ' ὦ.) τὴν ἐνναλίαν ποτμὴν, τὸν πλοῦν. ἐπεὶ
 ἐν τῇ τρεῖς πλείν γ' ἢ καὶ σωθῆναι, καὶ ναυαγῆσαι, τ'
 μὲν περφρηδ' ὦ εἶπεν δ' ὕπεπλον, τὴν δὲ ἐννὸν κρο-
 πεπλον, ὡς ὑπὸ κακῶ. καὶ ὁ μὲν ἡσίοδ' ἔκ, ἐννὸν μίαν
 τ' φορκύδ' ὦν λέγει. ὁμηρος δὲ πολεμικῶν τινα θεῶν.
 γοργόνες δὲ εἶπεν ἀπ' ὀυθείας τοῦ γοργῶ. λέγει δὲ τὸν
 φόβον τοῦ ἀπλῶς καὶ ἀπλέτου θαλάσσης, τυτέσι
 τὸν ἀφανῆ πλοῦν. ἵν' ἑσπερίδ' ὅν λιγύφωνοι.)
 εἰσαῖον ταύτας καλεῖ, διότι κατὰ μουσικὴν ἁρ-
 μόνιαν, οἱ ἀστέρες κινουῦνται πρὸς τὰ γὰρ ἄστρα, ὡς ἀρίστο
 τέλης φησι. Σθγνώ τ' ὀυρενάλητε.) τὸ δυνάτον ὡς
 κατὰ μῆκρον πέλαιγος φησι, μέδουσιν δὲ τὴν λεπτο-
 τὰ τὴν ὀσίαν. πόρσεα δὲ τὸν ἥλιον καλεῖ, παρὰ τὸ
 πόρσεως σδύειν, τυτέσι δ' ὀρμαῖν καὶ φησιν, ὅτι ὁ ἥ-
 λις κινεῖται πρὸς τὴν ὀρανίαν φορὰ, τὴν μὲν ὀδυνῶν ὡς
 τὴν

τὴν θυρυάλειαν, ἥγουν τὸ δυνάτορ καὶ κατὰ μῆκος
 πέλαιος ὅτι θαλάσσης ἐκ ἀναιρεί, ἥγουν ἐκ ἀνιμά-
 ται. τὴν δὲ μέδουσαν, ὡς θνητὴν ἀναιρεί· ἥγουν τὸ
 βασιλικώτατον καὶ λεπτὸν, τῇ κινήσει τῇ ἑαυτοῦ ἀ-
 νιμάτοι. ὁρμαῖ δὲ ἀπὸ ὅτι κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ πῆγασος.
 ἀνιμωμένη γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ αἵρος, τὸ κεφαλαῖον
 δὲ καὶ ἀτμῶδες συμβάλει τὸ βαρύντατον ἀνα-
 φερόμενον καταπηγάζει καὶ χέεσθαι. μέδουσα, ὁ
 πρὸς καιρὸν φόβος, καὶ ἡ φροντίς. ἡ ἡ ἀναδιδωμένη
 ἄνω λίνκοις τῶν κυμάτων. πρσεὺς δὲ, ὁ ἡλῖος, ὁ πρὸς
 ἑαυτὸν ἔλκον τῶν ἱκμάδα, ὡς ἀκτέμων αὐτῶν. ἐν μα-
 λακῶ δὲ λειμῶνι, ὅτε γὰρ τίς ἀνθῇ, τότε ἡ συχία ὀδί.
 Γαρὰ πηγὰς.) ὅτι τὰς πηγὰς λέγουσι ὅτι χιόνος λυο-
 μῆνης, καὶ πῆγασθαι ἵππασθαι. τοῦ γὰρ ὕδατος ἀναχ-
 θήντος, τίκονται ἀστραπαὶ καὶ ὄμβροι. ὁ ὀδί χρυσάερος,
 καὶ πῆγασθαι χρυσάερος, ὁ λαμπρὸς ἀνὴρ. πῆγασθαι,
 ὅτι τὰς πηγὰς λέγει, τὰς γινομένης λυομένης τῆς
 χιόνου. πρσεὺς δὲ, ἡ ἀπαπράϊωσις τῶν χρόνων τῶν ἀφ-
 χομῶν πλεῖν. Χῶ μὲν ἀκτῆ ἀμύνθαι.) ὁ πῆγας-
 σθαι, ὅτι ἅμα τοῦ γήρηνθαι ἀνέβη εἰς τὸν ὕψανον,
 ἀλλὰ μετὰ χρόνον. ἡ γὰρ ἀνάδοσις τῶν ὕδατων, καὶ
 νέφος συγκροτεῖ. Βροντῶν τε.) λέγουσι δὲ αὐτὸν
 βαστάζειν τὰς βροντάς, καὶ τὰς ἀστραπάς. ἐκ γὰρ τῶν
 ὕδατων εἰς ταῦτα. Γερουονῆα.) οἱ μὲν εἶπον· θῆ-
 λουσι γὰρ τὰς τρεῖς κεφαλὰς εἶναι, ὅτι τὰ ἐσόμενα, τὰ

ῥνεσῶτα, καὶ τὰ πρῶτα λυθότα. ἢ τῷ σελήνῳ. ἢ αὐ-
τὴ δ' ἐστὶ καὶ ἐκάτη· τριμορφὸς δ' ἐστὶν ἡ θεός. ἐστὶ
δὲ ὁ γηγρυονεύς, ἐκ καλλιγρόης τῇ ὠκεανῷ. σκοτήχρος
δὲ, καὶ ἐξ χειρὸς φησὶ καὶ ἐξ ποδῶς, καὶ ὑπὸ πτερῶν
αὐτὸν εἶναι. Τὸν μὲν ἄρ' ὁ γινώσκει.) τὸ θερμὸν πῦρ
ἔστι, ἐπειδὴ τότε τὰ ζῶα ταῦτα πρὸς ἑρχεται.

Εὐρύθια δὲ ὄνομα νήσου, πόδι τὸν ὠκεανόν, ὅθεν ὦ-
κει ὁ γηγρυονεύς, καὶ οἱ πούτε βόσκονται. Τίριωθ' εἰς
ἐρλίω.) πόλις ἀργούς. ἱερὴ δὲ, ὅτι κύκλω πᾶσι αὐτῶν
ἐτείχισαν. ἡ δὲ ὁ γηγρυονεύς, πρῶτος. ὀρθοντι.)
ἢ δὲ ὀρθῶν, ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὀρμαῖν ὡς ὀμνησῶν,
ὅτι ὀρθῶν πόδι ναῦσι ποδῶν κέα πηλείωνα.

Ἄλλως. πρὸς τὸ ἀνορμαῖν ἅρ' ἐκείνῳ τὸν ἥλιον, ὅς
θρον αὐτὸν ὠνόμασεν, ἡ γὰρ τὸν ὀρθῶν ποιόμενον τῷ
πανάδοσιν τῷ ὑδάτι. Εὐρυτίωνα δὲ λέγει, τὴν
ἀόρμην ἐκ κίνησης. Ἄλλως. ὀρθον, τῷ ὀρμῶν ἐκ ἀνά-
δοσιν τῷ ὑδάτι, ἢ τὴν θυμῶν ῥύσιν τῷ ὑδάτι.
ἐμῶν μὲν νύμφῳ.) τῷ νύμφῳ τὴν ἀνθρωπίνῳ
λέγει, τὴν μήπω μήτε πρὸς θῆ ἔχουσιν γνῶσιν, μή-
τε πρὸς αὐτὸν λόγους. ἢ τὴν ἁμικτὸν γνώμην. καθά-
περ ὁ μίγνυται ὅπως ἀνθρώπων. Ἡ δὲ ὀρῶν εἰς ἀ-
είμοισιν.) ἀντὶ τοῦ ἐφυλάσσῃ, ἢ ὅτι ἐν ἀείμοις.
ἀρμα δὲ ὄρη κιλικίας, ἢ λυδίας, ὅπου ἡ τῷ τυφῶνος
κοίτη καὶ ὀμνησῶν, εἰς ἀείμοισιν, ὅτι φησὶ τυφῶνος
ἐμῶναι θυγάς. Τυφῶν παραχῶδες πνέοντα, ὃ λυ-
μαίνεται

μᾶνεται αἰ τὰ φυτὰ. τυφῶν βλαβερώτερος ἄνε-
μος, καὶ σφοδρὸς, ἐκνεφίας καλόμενος, ὅτω. Ανε-
μου αὖ μετὰ τοῦ ὀχρέως ἄνομον, ἀκροώμεθα ἐπεὶ
τῇ τοῦ διὸς ἀρχῇ ἐπέθετο. εἰ δὲ δὴ τῷ εἶ, ἐπειδὴ αἰ-
πνοαὶ τυφῶνός τε λέγονται, ὥς καὶ αὐτὸς λέγει. ἐκ τυ-
φώως ἐς ἄνεμον μὲν ὁ ὕψος ἀγνῶν, ἀραιωθῆ-
ναι ἢ ῥιζοφυίας τῶν δένδρων, ἀναδορεῖν καὶ ἀνα-
πέμπεται. Ἡξάντων δὲ ματα, εἰ γίνεται πάντα
τὰ κάρπια, εἰ ὅσα λυσιτελεῖσι τοῖς ἀνθρώποις.
Ορθοῦ μὲν πρώτα.) ὅμ ἄνωτόρῳ εἶπεν ἀναίρεθι μῶα
ὑπὸ Ἡρακλῆος. Οὐτὶ φαόν δ' εἶ.) οἶον, ὅ ῥητόν κατ'
ἀξίαν, ἢ ὅ φονδύσιμον. φάσαι γὰρ, ὅ φονδύσαι. Κέρ-
βεον ὠμῆσιν.) ὁ μὲν πίνδαρος, ἐκατοντακέφαλον
φασὶν εἶναι τὸν τυφῶνα. ὅτος δὲ, πγντηκοντακέφα-
λον. τὸν ἢ κέρβεον, οἱ μὲν δρᾶκοντα εἶπον, οἱ δὲ κυ-
να. λυῖα δὲ καλοῦσι, ὅ φύλακα τῶν καταχθονίων.
Τὸ τρίτον, ὕδραν αἰδῖς.) ὕδραν τὴν κακίαν λέ-
γει. καὶ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἀνείλεν, ἢ γοῦν ἢ ἀρε-
τῇ, ἢ διωαμλὴν πᾶσαν κακίαν ἀφανίσαι. καὶ πο-
λυκέφαλός ὅστις, ὡς πρὸς πολυκέφαλῳ ὕδρα. ἢ
τὴν καταφορὰν τῶν τοῦ ἀέρος ὑδάτων λέγει. λέρ-
νη δὲ, λίμνη ἐν ἀργεῖ. λερναίῳ δὲ τὴν ὕδραν, λῶ ἀ-
κροώμενον, ἀλκαῖος ἢ γυνεακέφαλον φησὶ. σιμωνεί-
δος δὲ, πγντηκοντακέφαλον. σὺν ἢ Ἡρακλεῖ, ἐπεὶ εἰ
ὁ κερκῖνος τῇ λέρνη κατῆκεν. ὕδρα μὲν ἢ λέγεται, ἐπεὶ

ἐν τοῖς ὕδασι διέτριβε. λίμνη δὲ, λίμνη τοῦ ἀργουσι
 ὕδατι, τὴν κακίαν φησί, ὅτι τὸ ὕδ' αὖτε καὶ ὅτι
 πεχυμνίῳ εἶναι πανταχοῦ. λόβναίαν δὲ τάντῳ κα-
 λεῖ, ὅτι τὸ λίαν ἀραιῶσαι, καὶ αὐξεῖναι τὴν φανεράν
 κακίαν. Απληρὸν δὲ, ἀπλήρωτον, ἀμέτρητον. κο-
 τίεσα δὲ, ἡγοῦμαι τῇ θερμότητι ὁ ἄνθρωπος ὀργιζόμενος.
 Διὸς υἱός.) ὁ φρόνιμος καὶ ὁ σεῖρός νῦν, καταβάλλει
 τὴν κακίαν, ἐν ᾧ ἑαυτοῦ τμητικῶς ξίφει, ἡγοῦμαι τῇ
 φρονήσει. σὺν ᾧ ἰολάω δὲ, ᾧ φρονίμως λόγῳ, ᾧ
 θυφραίνονται οὗ λαός. ἐν ἡμέρᾳ αὐτῇ, ἀνείλε, κατα-
 χρησικῶς. ἡμέρα γὰρ τὰ ὅπλα, ἢ τὰ σκύλα. ἰολάω.)
 ὁ δὲ ἰολάω, υἱὸς ὡς ἀδελφῶν τοῦ ἡρακλέους. ἔτ' ἢ
 μὲν ἔκαυε τὰς κεφαλὰς ἐν ὕδατι. ἦσαν γὰρ ἀθά-
 νατοι. Αμαιμάκῳ τῷ.) ἀπὸ σπένδαλον, ἀ-
 πὸ σμάχῳ. ἢ τὴν ἄγαν μαιμῶσαν, ἢ ἐπέκτα-
 σιμ· ποντίσιμ ἀπόλλυσαν. Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπι-
 τῆν.) ἡ καθόλου φησί κακία, ἐγγύνῃ τῇ μερίκῃ.
 καὶ ὁ μὲν λέων ἔχει φανερόν καὶ ὀξύ τὸν θυμόν, ὁ
 δράκων δὲ ποικιλώτερον· ἡ χίμαιρα ὅ, τὸν μεριῶν
 θυμόν, καὶ μέσον, ὅτι κεκραμμένον. Πρόδε λέων.)
 οἱ οἱ μεταβάλλοντες τὴν φράσιν, ὀφείλουσι βέλτιον
 ἐπεξοργάζεσθαι. εἰ δὲ μήτε τῇ πρὸς λαβδὸν χήσα-
 ῶτα. Πήγασος εἶλε.) πήγασον καλεῖ, τὸν συγ-
 κεκραμμένον θυμόν, ὅς ἔχει συγκεκραμμένον τὸ ἄλο-
 γον μὲν ᾧ λογικῷ. βιλλεροφόντῳ δὲ, τὸν ἀνα-
 ρουῶτα

ρουῶ τὰ τὰ θανάσιμα, πρὸς τὸ ἐν τῇ δ' ἄρα Βάλλῃ, τὰ
 βάλλοντα εἰς τὴν γλῶ. Ἀλλως. Βέλλορα, τὰ καλὰ
 λέγει· Βελλεροφόντης ἔν, ὁ πλεονόμην· παύειν τὰ
 κακὰ. Σφίξ' ὀλοῦν.) τὴν σφίγγα λέγει· αὐτῇ δ' ἔ
 ὄσι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφώνος. ἀπ' αὐτῇ ἐκλή
 θη καὶ τὸ Φίκιον, ἔνθα διέτριβε· Φικὰ δ' αὐτὴν οἱ
 Βοιωτοὶ ἔλεγον. λυκθ' δ' ἐν τῷ ποδὶ θηβαίων, αὐ
 τῇ ὑπὸ Διονύσου πεμφθῆναι. τὸ δ' νεμιαῖον δ' ἔργον,
 πελοποννήσου ἢ ἀργούς, ἔνθα λῶ ὁ λέων. πρῶτον
 δ' ἔργον τ' ἡρακλῆος ἐκλήθη ἑὸν, ἀπ' τοῦ νεμεθῆναι
 ποδὶ αὐτοῦ τοὺς τοῦ ἀργούς. Ἀλλως. ἡ δ' σφίγξ
 πραγματικῶς μὲν γυνὴ λῶ ληστρίς, καὶ εἶχε πολλὰς
 σὺν αὐτῇ αὐτοῦ σιναρπάζοντας· ἐν ταῦτα δ' ἐκ τῇ κρυ
 ψίνου καὶ μεικλῶ κεκρυμμένῳ κακίαν λέγει.
 Γονοῖσι κατ' ἄσπετον.) ἐν τοῖς γωνιμωτάτοις τόποις
 κατ' ὥκησε τ' νεμαίης, ὃ ὄσιρ ὄνομα αἰηλαίης, ἢ μάλ
 λον τοῦ ὄρεος. Ελεφαίρῳ.) ἀντὶ τοῦ ἐβλαπῆν. ὁμη
 ρθ' δ' ἐ ποτε καὶ πρὸς ἐλογίζῳ. Νείλῳ τε.) ἐκ τοῦ
 του φαίνεται ἡσίοδ' ὁμήρου νεώτορθ'. καὶ γὰρ ὁ
 μηρθ' αἰγυπῆον καλεῖ τὸν νεῖλον. Αλφειὸς δ' ἐ πο
 ταμὸς πελοποννήσου, ἐν ἡλιδι. κατ' ὄρχεται δ' ἀπὸ
 Ἀσίας, κώμης ἀρκαδικῆς. Ηλιδ' αὐτὸς δ' ἐ, ποταμὸς
 κελτῆν. Στρυμῶν δ' ἐ, ποταμὸς θράκης. Μήαν
 δ' ὁ, ποταμὸς λυδίας, ἢ ἰκαρίας. Ισρθ', ποτα
 μὸς σκυθίας. Φάσις, ποταμὸς κόλχων. Ρῆσθ',

ποταμός τρούας. Αχελῷο, ποταμός ἀκρενα-
 νίας, ἢ αἰτωλίας. Νέσσο, δράκτις. Ρῶδιο, τρού-
 ας. Αλιάκμων, μακεδονίας. ἐπηάπορο, καὶ γρη-
 νικο, ἢ αἰσηπτο, καὶ σιμῶς, τρούας. Σπέρτος, θρα-
 κτις. τινὲς δὲ τὸν γρηνήνιον, καὶ σιμουῖντα, καὶ πε-
 νειόν, θεασαλίας φασί. Ὀρμιο, λυδίας. κάρικος, μυ-
 σίας. Σαγγάριο, φρυγίας φιλάνω. Λάδων, ἀρ-
 καδίας. Παρθενίο, παφλαγονίας. Εὐλύω, αἰ-
 τωλίας. Αρσείσκος, σκυδίας. Σκάμανδρος, τρούας.
 ὁ μὲν ποταμοὶ εἰσὶν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ γὰρ σάμων παρ-
 δόνιο, καὶ ἱμβρασο καλεῖται. ἱμβρασο δὲ, ὁ
 ὑπὸ κάρων ἐρμῆς λέγεται. Τίκτη θυγατῶρων.)
 ἔτεκε δὲ τὰς λίμνας, αἱ τινὲς σὺν τῷ ἡλίῳ τρέφου-
 σιν ἡμᾶς. ταῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα ποταμῶν, καὶ
 λιμνῶν. Ἀνδρας κοινέζουσι.) ἀνατρέφουσι. ἐκ
 γὰρ ἡ ποιότητος τοῦ ὕδατος, ὅτιν ἡ τροφή τοῦ ἡλίου.
 Συὺ ἀπόλλωνι ἀνακτι.) καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ πο-
 ταμοῖς ἡνίοι ἀπέτεμον τὰς κόμας, ὅτι τὸ αὐξήσεως
 καὶ ἀνατροφῆς αἰτίαι εἰν. ὡς ὁμηρο, ἀπέρχῃ ἄλλως
 σοί γε πατήρ ἤρῃσατο πῆμα πηλόυς. τὰ γὰρ ὕδα-
 τα αὐξητικὰ, καὶ ὁ ἡλιο. Δωρίς.) νηλεὺς μυνή.
 Πρυμνῶ δὲ, ὁ πλῆς. Οὐρανίη.) ἡ ἀεθλοῖς τῶν ὀρε-
 νίων. Ἰππῶ.) ἡ ὀξύτης. Κλημενῆ.) ἡ ἀεθλοῖς.
 Ρῶδια.) ἡ ἀνδρεότης. Ζούξω.) ἡ ζούξεις τῶν ὑποζυ-
 γίων. Ἰδύα.) ἡ τέχνη. Πασιδόη, γὰρ ἄλλω πα-
 σιδόη.

σιδός. Γληφαύρη.) ἡ πλησμονή. Γαλαφαύρη.) τὰ
 ἀνδρᾶ πονδύματα. Κόρκις.) ἡ σοφία. Βωῖπιδ
 πλουτῶ.) ἡ ταυτάλου μήτηρ. Γόρσις τε, μήτηρ
 αἰήτου. Αἰέση.) ἡ θεραπεία. Ξαύδη.) ἡ ἀνδρό-
 τικς. Πετρίη.) τὸ ὑπὸ πέτρας διατᾶσθαι. Με-
 νεαδῶ.) ἡ παραμονή. Εὐρώπη.) τὸ πλατὺ τοῦ αἰ-
 ρος. Εὐρωσόμη.) ἡ δύνομία. Ασίη.) ὁ κόρη. Κα-
 λυψῶ.) ἡ ὑπερβολή. Εὐδῶρημ ταύτῳ ὄμηρος, ὅ-
 ρωσόμῳ εἶπε. Στύξ.) ὁ φόβος. Τανύσφυροι
 δὲ ὠκεανῖαι, ἀντὶ τοῦ μακρόσφυροι. ἐκ δὲ τῶν δυσφύ-
 ρων, ἡ ὀυμῆκς ἀπὸ μέγας. Πολυαπερέδν.) αἱ τινδν
 εἰς ἅπαντα χρόνῳ ἰσπαρμύλαι. καὶ τὸ θεᾶων, ἀντὶ τοῦ
 θεᾶς, πληθυστικῶς ἀντὶ ἐνικοῦ. ἐκ γὰρ μιᾶς μη-
 τρός ἡ πύτων γῆνεις. οὗτοι δὲ ἴσασιν, οἱ ἐκ-
 σὴ πλησίον οἰκοῦσιν, ἢ οἰκοῦντο. Θεῖαν τ' ἡ-
 λιώντε.) ἡ κίνησις τῶν σφαιρῶν, ὁ θαυμασμός, παρὰ
 τὸ θεῖον. Ὑποδιόνθ.) τῆς λινήσεως. παρὰ τὸ ἔ-
 σθαι καὶ πορδύεσθαι. Κεῖω.) κείθω γῆς καὶ ὀ-
 ρανοῦ παῖς. θέλουσι δὲ αὐτὸν, τὴν διακείσιν
 τῶν ὄντων καλεῖν, ἢ τὴν τῶν πραγμάτων πε-
 ραίωσιν, ἢ τὴν τῶν ἄστρον ὄξ. ἀνατολῶν εἰς δύσιν.
 Ερυβίη δὲ, πόντου θυγάτηρ. λέγουσι δὲ, μεγά-
 λην τινὰ δυνάμιν αὐτὴν εἶναι. Ἀστᾶιον δὲ, τὴν
 γῆν τῶν ἄστρον. Πάλλαντα, τὴν κίνησιν αὐ-
 τῶν. Πέρισλιν δ' ὅς.) πέρισλιν, τὴν τῶν ἄστρον πε-
 ραίωσιν,

ραίωσιν, ἢ κίνησιν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν. Ἰδμο
 σιώνισιν.) ἐμπειρίας. ἀπὸ τοῦ ἰδμεῖναι, ἢ γινώκειν ἐπίστα
 ὄντα. πολλῆς γὰρ ἐμπειρίας ὅτι τὸ γινώσκειν τὴν ἀπὸ
 ραίωσιν τῶν ἀστέρων. Ἀστράων δὲ ἡὼς ἀνέμους τέκνῃ.)
 ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν ἀστέρων ὑπὸ τῆς ἡμέρας, τότε τίκον-
 ται ὅτι ἀνατολῆς οἱ ἀνέμοι δὲ. ἐπεὶ ὅτι τέσσαρα κλί-
 ματα τῷ κόσμῳ· ὀρεῶν, ἀσία, λιβύη, μέση. Ἀργέ-
 εῖω.) τὸν ὀρεῶν καὶ ταχυὴν καὶ καθαρόν ἀργεῖον,
 ζεφυρον εἶπε. Ζεφυρον δὲ λέγει τὸν εὐρον. πνεῖ δὲ ἀρ-
 γείης, ὁ καὶ εὐρύς καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς· ὁ δὲ
 ζεφυρός, ἀπὸ δύσεως. ὁ δὲ βορρᾶς, ἀπὸ τῆς ἀρκτου. καὶ
 ὁ νότος, ἀπὸ μεσημβρίας. Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀ-
 νέμους εἶναι φησὶ ἡγεῖν ἡσίοσδον, βορρᾶν, ζεφυρον, καὶ νό-
 τον. τῷ γὰρ ζεφύρῳ ἐπιθήσεται, τὸ ἀργεῖον φησὶν. ὁ-
 μῆρος εἶπεν ἀργεῖον τὸν λευκὸν νότον. Ἰὼν ἀρχή,
 ἀπειλιώμενος φησὶ. Ζητητίον δὲ, ὅτι χωρὶς σινδύε-
 ος, ἀργεῖον ζεφυρον εἶπεν. Τὸς δὲ μετ' ἀστέρων τίκ-
 τῃ.) εἶπεν γὰρ ὅτι ἀρχὴν, ἀστρά τε λαπετόωντα. ἕως
 φόρος δὲ εἴρηται, ἐπεὶ πόδι τῶν ἰωάν ἀνατέλλει.
 Στύξ δ' ἐκείνη.) σὺξ λέγεται καὶ τὸ συγχεῖν, καὶ τὸ τι-
 μαῖν, καὶ φοβεῖσθαι. πάλαντα δὲ, τῶν ἀνωτέρω κίνη-
 σιν λέγει. ἢ συμμίσγόμενον τὸ ὕδωρ, διωάμενος ἰνὰς
 ἐκτελεῖ. Ζῆλον δὲ, τὸν πόδι * τὸ ἀγαθὸν λέγει.
 Ως γὰρ ἐβόλυσεν.) τὰ τριαῦτα ὀνόματα, ὁ ἢ ἀβρῶν
 φησὶ. πατρωνυμίου ὠκεανίνης, ἀδρησίνης, ἀκτινῆς.
 τρυφῶν

τρύφων δὲ πρῶνυμα, ἐπεὶ οὐκ ἔχει ἄρρηκτα πρᾶκείμε-
 να πατρωνυμικῶς τῷ αὐτῷ. Ως γάρ.) εἶπε δ' ὁ
 αὐτ. ὅτι τὸν μαχόμενον μετ' ἐμῷ τοῖς πταῖσι, τὴν αὐ-
 τῷ τιμὴν πρᾶσσω. εἶπε δὲ καὶ Ἰσρ' μὴ ἔχοντι ὅζ' ἀρ-
 χῆς τιμὴν πρᾶξει, πταῖνας δὲ, τὰς δυσφημίας, τὰς
 ἐν Ἰσρ' βίῳ φησί. Διὰ μήδεα πατρός.) τῷ πα-
 τρός συμβεβηκόσιν αὐτῷ δηλονότι, ἢ τῷ διός,
 ἢ τῷ ὠκεανῷ. Θεῶν δ' ἐμμενα.) ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρ-
 κῃ φοβός. Φοίβῃ δ' αὐτοῖς.) τὸ καθαρόν, ἢ
 ἡ λαμπρότης τῷ ὄρωμένῳ, καὶ δὲ, τὸ ἀρκτικόν.
 ἔτεκε δὲ νύκτα, ὅτι ἐκ τῷ ὄρωμένῳ ἀέρεθ', καὶ ἡ νύξ
 τίκτεται, καὶ τὰ ἄστρα. ἢ καὶ ὁ ποιητής. Φοίβῃ
 δὲ, ἡ καθαρότης τῆς ποιήσεως. Λητὼ κυανόπε-
 πλον.) λητὼ λέγεται ἡ λήθη, καὶ ἡ νύξ. τὸρ πόμυλοι
 γὰρ οὐκ ἐννοῦμεν τὴν τῷ βίῳ πάροδον. καλῶς γὰρ τί-
 θεται τὸ ἐπίθετον. ἡ αὐτὴ γὰρ λέγεται τῇ νυκτί. ἢ
 κατ' ὀφνημισμὸν. ἢ ὅτι οἱ αὐτοὶ πάντες ἀναερετιθεῖ
 εἰς τῷ ἐναντιομενῶν αὐτοῖς. Ηπιον δὲ ἀνθρώ-
 ποιον.) ἐπεὶ οἶονεῖ τὸρ ποντοὶ οἱ θεοί, μὴ ἐννοούντων
 ἡμῶν τὴν τῷ βίῳ πάροδον, ἢ τὴν τῷ βύτων πάροδον.
 Ασεῖον δυνάμειον.) ἡ τῷ ἀσέρον κίνησις. Διὰ γὰρ
 τῆς ληνήσεως αὐτῷ, τὰ πράγματα πόρρωται.
 πῆρσιν, τὸν ἥλιον λέγει. ἀνατέλλει γὰρ, καὶ πάλιν
 εἰς εἰς αὐτὸν δυνάσιν οἱ ἄστρον. Εκάτῳ τέκον.)
 ἐπαινεῖ δὲ τὴν ἐκάτῳ ἡσίοδος, ὡς βοιωτός. ἐκείσε
 γὰρ

γὰρ τιμᾶται ἡ ἐκάτη. Μοῖραν ἔχειμ.) διὰ τοῦ-
 κᾶσαι πλεονεῖδαι. τῇ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσῃ
 πάντων ἀρχὴ ἡ εἰμαρμένη. ὥς γὰρ θεῶν ἐυχόμεθα
 τῇ μοίρᾳ. Κατὰ νόμον ἱλάσκεται.) καὶ γὰρ εἰ-
 λς κατὰ νόμον ποιεῖται τὰς θυσίας, καὶ βούλεται
 ἐξουμνίσαι ἑαυτὸν, τοῖς θεοῖς θύει καὶ τῇ ἐκάτῃ.
 καὶ τίμη λοιπὸν αὐτῇ μεγάλη γίνεται. Ω πρό-
 φρων.) ὅτι νιν, πῶσιμ ἀντὶ πῶσεως, οὐ νινθ. οἱ
 γὰρ ῥήτορες τῇ δοτικῇ ἀντὶ γηρικῆς χρῶνται. Εχθ
 αἶσαν ἀπάντων.) ἐπειδὴ πάντων τὴν τύχην κα-
 λῶσι, καὶ ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις θεοῖς θύοντες, ἢ ἐκ
 πύτων ἀπάντων μέρθ' ἔχει τιμῆς. Οὐδ' ὅτι με-
 νογῆνς.) οἱ γὰρ μονογῆνς πλεονέκται, ὥς συμμά-
 χους μὴ ἔχοντες. ἢ ὅτι ἀδελφὸς ἔκ' ἔχει, καὶ πλείονος
 πετύχηκε τιμῆς. καὶ γὰρ ἔκ' ἡθετήθη ὥς μονογῆνς.
 Ω δ' ἐθέλει.) πρὸς ὅν αὖ βύλεται λιπαρῶς πρᾶγι-
 νεται, καὶ ὠφελεῖ αὐτόν. Αγωνι ἀεθλούσιν.) καὶ
 πρὸς ἀγωνιστὰς, οἷς ἐθέλει ἀγαθὴν δοῖν, καὶ ὁ νικήσας δ' ἐ-
 αὐτῆς μάλα χάριον παραγίνεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰ-
 κίαν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκίω.) καὶ τοῖς πλείοσι τὴν
 θαλάσσαν ἐυχόμενοις ἑαυτῇ καὶ τῇ ποσειδῶνι, ἄ-
 γραν πολλὴν παρέχει. ἀρκεοεῖς δὲ τοῖς δ' ὕο ὑδιθέ-
 ρις, ἢ γοιυ τῇ γλαυκῇ, καὶ τῇ δύσπεμφέλῳ, ἔκ' εἰ-
 πε τὸ κυρίως. Ρήϊδῶς δ' ἄγρῳ.) καὶ τοῖς κυνῇ
 γετοῖσι συνδρᾶται. ὅς δ' ἐθέλει καὶ βλάπτει κυνῇ
 γέτας.

γέτας. Εδλή δ' ὦν σαθμοῖσι.) σιωπῶνται καὶ ὦν
 ταῖς ἐπαύλεισι τὰ ποιμνία αὐξῆσαι· σιωπῶντες ἔρμῃ
 ἄμα φησὶ μέλλει γὰρ καὶ ἔρμῃ τῶν ποιμνίων.
 Αἰὶδ' αὖ δέ, τῇ τ' ἐξ ἀποδ' ὧν κτησίη φησὶ. λήϊα γάρ,
 τὰ τετραπόδια λέγονται, ἀπὸ τοῦ τὰ λήϊα κατανέ-
 μεσθαι. Οἱ μετ' ἐκείνῳ.) τοῖς μετ' αὐτῶν δ' ἡλονό-
 τι. ὅς τ' ἔστι γὰρ ἐγμνήθη κυροτρόφον, ἢ τοῖς γμνωμέ-
 νοις αὐτῇ, ὅσοι εἰσὶν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἀλλως. οἱ τὸ
 νέεσθαι γμνωῖνται μετὰ τὸ γμνωθῆναι τὴν σελή-
 νῳ, ὅτι οὐ τυχεῖς. αὖξαι γὰρ ἡ σελήνη ὑπὸ τῇ γμνώ-
 σει αὐτῇ. Πλούτῳ γὰρ γαίης τε.) ἔρμῃ δ' ὁρώμενται
 συμβολικῶς ἐπεὶ ἡ ἀποκείσθαι τῷ πύσματι, διέξο-
 δικῶς. Ἀκάκητα.) Ἀκακίσσιον ὄρεθ' ἀφ' ἡμετέρας, ὅ-
 θι ἐπιμαρτο ὁ πρῶτος. Καὶ κρατῶν πρὸς ἰόντι.)
 καὶ πρὸς ἰχθυῶν ὄντι, ἐπὶ πρῶτο τῷ κρόνῳ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ
 παιδὸς διὸς διαμαρτῆσαι. Διατῶν κατέπινεν αὐ-
 τὸς, ὅ μάλιστα ἔχων τὸν κατ' αὐτὸν σιωπὴν. ἄλλοι
 γράφουσι, πατρὸς μεγάλου δια βουλῆς· ὅπως γὰρ
 γραπτήν πατρὸς, τυτῆσι τοῦ ὕδατος. ὁ γὰρ Ζεὺς πῶς
 εἶχε συμβαλέσθαι ἔρμῃ κρόνῳ, μή ποτε γμνωθείς; ὦν
 τούτοις ἡ ζωὴ. καὶ δια τοῦ τελευταῖοι. πάντα γὰρ
 φησὶ ἡ ἀφανὴ ἀνδύ ζωῆς· ἵνα μή τις αὐτῶν ἀφί-
 ληται τὴν τομὴν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ. Γέμψαν δ'
 ὅν λυκτον.) ὡς πληροῦντων τῶν ἐδωδίων ἐκεί-
 νῳ δὲ τὸ λυκτον, τόπῳ ὦν κρήνη. Τῶν μὲν οἱ ἐδ' ἔ-
 ξατο.)

ξατο.) τὸν δία γγονηθέντα, πυτίσι τὴν καταβολὴν
 τῶν σπέρματων. ἐκ γὰρ τοῦ θεοῦ αὐξοσιν αἱ σποραί,
 αἱ δύμαρσίαι, τὸ δὲ χόρς τῶν θειῶν. Εὐδύνει τρεφέ-
 μιν.) ἀντὶ τοῦ τρέφειν, καὶ ὑπὸ μελεῖσθαι. δέοντα
 γὰρ ὑδριμελίας τὰ σπέρματα. Ἀνθρώπῳ ὅν ἡλικία τῶν.)
 εἰς ὃ ἀνέρχεται ὁ ἥλιος. ὅντα ὡδα δὲ, ὅν κοίλῳ καὶ
 ὑψηλῷ. Αἰγαῖον ὅν ὄρεα.) σημειῶσαι, ὅτι καὶ ὁ
 αἰγίοχος ἠκουσεν τὸν δία, ἐπεὶ αἶγα ἐθάλασεν. ἀφ'
 ἧς καὶ κρήνη αἰγὸς ὄρεα καλεῖται· καὶ αἰγαῖον, τὸ
 ὑπὸ ὅντων ἐκδοικον καλούμενον. ὃ δὲ ὁμηρεῖ, ἐκ τοῦ
 ἰδὲ ὅπλα φησὶ αἰγίδος, αἰγίοχον αὐτὸν ἐκάλεσεν.
 Τῷ δὲ σφαργανώσασα τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον. ἀ-
 γαθοκλῆς δὲ ὁ Βαβυλώνιος φησὶ, τὴν ῥέαν ἐκ πει-
 κονήσου δέξασθαι τὸν λίθον. ὁ δὲ τὸν λίθον λέγει,
 τὸ τὴν γλῶττι ἐκκεκρύνεσθαι ὑπὸ φησὶ ἀκαταστασίας τῆς
 αἵματος τὸ πρίν. Επιπλομνίῳ ὅντα τῶν.) τοῦ δὲ
 ὅντα τοῦ πειλδόντος, ὅς ἡμεσε τὰ τέκνα αὐτοῦ,
 δὲ φησὶ ἀγαθῆς βελῆς φησὶ γῆς. ἡ γὰρ γῆ συνεβόλδουσε
 τὸν δόλον. πρῶτον δὲ ὅς ἡμεσε λίθον, τὴν αἰδοσιν
 τῶν κρᾶσεων. καὶ ὁ λίθος γὰρ τὸ σῶμα, παρόσον ἐκ
 πεισάρων σιχείων. Γυάλοις.) ὅν τοῖς κοίλοις, δὲ
 τὸ ἀνόητον τοῦ σώματος. ἡ γὰρ ψυχὴ θεία, καὶ ὅ
 δὲ ἐκ πειγνώσεως. παρκασιγνήτους, ὅς κύκλω-
 πας. καὶ αὐτὸς δὲ λέγει ὅς γίγαντας. Κόρην δ'
 ἰαπετός.) ἰαπετὸν τὴν κίνησιν λέγει τὸ ὄραν.

Κλυμενίω

κλυμώλιω, τὴν δόξαν, αὐτὸ τὸ θαυμάζειν καὶ τὸ
 δοξάζειν. ὅς ὡκεανὸς δὲ ἡ ἀνάδωσις τοῦ πόλου. καὶ
 ἡμεῖς τὸν νοερόν καὶ τὴν αὐτῶν διωάμεως ἔχομεν. Ἡ
 δ' ἐοίκατ' ἀτλαντα.) ἐπ' ἄξονι τινι λέγουσι στέφειν
 τὸν πόλον. ἄτλας δὲ, τὸ καρτορικόν αὐτοῦ. Αμαρ-
 τίνου τ' ὑδμηδέα.) προμηδέα, τὴν πρόνοιαν. ὑλ-
 μηδέα, τὴν μετὰ τὸ πράξει ἐνθύμησιν, τὸ ἀπρονόη-
 τον οἶον, ῥεχθὺν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἰς δ' ῥέβος.) ἐπὶ
 δ' ἡ κρύπτεται τὸ θυμικόν. ὁ γὰρ φονδύων, ὑπὸ τοῦ
 θυμοῦ νικάται, καὶ φονδύει· ὀθὺν καὶ κολάζει. Ὑδ-
 λόγητι.) τῷ τῇ ψαύσει ὀλλύμπι, πρὸς τὸ ψαύειν
 ὀλλύειν. Δῆσε δ' ἄλικτο πέδῃσι.) τὸ δεδεῖσθαι ἐν
 τῷ σώματι τὸ πονητικόν, τουτέστι τὴν ψυχὴν.
 τὸ δὲ ἀλυκτοπέδῃσι, πλεονάζει τὸ κ' ἀλυκτοπέδαις
 γὰρ ἡ μέσση δ' ἄκίονα, ἡ γοῦν δ' ἄκίονου κίονθ' ἡ
 σὰς τὸν προμηθέα. ἡ μέχρι τοῦ μέσου κίονθ' ἐλάσας,
 καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατακρύψας· ἴθ' ἡ πόδι τὸ ἀνώτα-
 τόν μερθ', δεδεμμένος ὁ προμηθεύς. Καὶ οἱ ἐπ' αἰ-
 τὸν ὤρσε.) τὴν κίνησιν τοῦ λογισμοῦ. ἐν τῷ ἡπάτι
 γὰρ τὰς φρενας εἰν λέγουσι. τὸν δὲ αἶτον, βιωτικὰς
 μερίμνας, καὶ ἐφημερινὰς, αἵ τινὲς συνεχουσὶ τὸν
 ἄνθρωπον, καὶ ἀναλίσκουσὶ τὰς φρενας ἐφ' ἡμέραν·
 ὡς πόρ καὶ αἶτος τὸ ἡπῆρ. Ἀλλως. αἶτον λέγου-
 σι, τὰ κακωτάτα, ἀπὸρ φθείρεται. ἡ προπέτεια,
 καὶ ἡ ὀφυστάτις πρᾶξις. Νυκτὸς ὅσον.) ἐν ἡμέρᾳ
 8 γὰρ

γὰρ ἐλατῆσται τὸ πθονοητικόν, ὅσα αὖ οὐ γινυχαίνον-
 τας, ἐπιδόντας θυμωθῆναι. Ηρακλῆος ἔκτεινε.)
 τὸν ἥλιον λέγει ὅτι ἀναίρεσις εἶναι αἰτιον, καὶ ὅτι λυ-
 σίως τοῦ ζῶστος, ὅν καὶ ἡρακλῆα καλεῖται. ὅταν
 ἐν ἀρχαίῃ τις, τότε ἀπαλλάσσει μερίμνης ἐφ' ὅσον
 τῆς οὐσίας. ἀλλὰ καὶ ἐν, τῇ δυνάμει ἀπείρεσθαι. ὅ γὰρ ὁ
 δυνάστης, δυνάστη βοηθῆναι. Οὐκ ἀέκκτι ζηνός.)
 τέχνη γὰρ βίος δῆμι, ὅς ἀβελία τῷ θεῷ, ἵνα μὴ ἀδύνα-
 μιν αὐτῷ ὑποβάλλει. εἶπεν ὅς ἀβελίαν, ἀλλ' ὅμως αὐτῷ
 βάλλει τῷ ὑπὸ ποδιστοπόρου δόξαν. Οὐκ ἐξέλι-
 βλάς.) ὅ γὰρ ἡρεῖται ὁ ἄνθρωπος, ὅμοια ποιῆσαι τῷ
 θεῷ. Οὐκ ἐξέλιβλάς.) ὅ γὰρ θεός ὁ ἄνθρωπος. ὅ γὰρ
 ὅτε ἐκείνον το θεοί, ἐκείνον το τί θεός, ἐπὶ τί ἄνθρωπος
 ἐν τῇ μηκύνῃ ἐκείνον το τί θεοί, πούς ἄνθρωπος
 λάχριν μετὰ τὸν πόλεμον. ὡς ὁμηροῦ κείναι ἐπὶ τῷ
 μέλῳ ἀνέμων γῆ καὶ πούς τε καὶ τέχνας. μηκύνῃ
 δὲ, ἢ ποτε συκίων λεγομένη. δῆμι δὲ πόλις ἀργους.
 λέγει δὲ ποδὶ μήκους ζῶνς τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
 Ἐτόρον δὲ πόρε κακόν, ἀντ' ἀγαθόν.) ἡ γὰρ τὸ πν-
 ρός, ἢ τὸ μὴ γὰρ. ἢ τὸ τὸ φησι, ὅτι μὴ γήμας ἔτορον
 ἔχει κακόν, τὸ μὴ γηρωδοσκειῖν. ἢ ὅπως, ἀγαθόν το
 μὴ γαμῆν, ἀλλὰ κακόν τὸ μὴ ἔχειν γηρωδοσκειῖν
 κληρονόμος. Γηρωταί.) ἀλλότριοι, ἢ οἱ πύργων
 συγγενεῖς. δῆμι χερδύοντες το οἶκου, καὶ δῆμι ὅν
 τῷ τέκνων, αὐτῷ κληρονόμοι. γράφεται ὅπως.
 ὅς

ἐκ ἴσου ἔχει τὸ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. τὸ ἐμμελεῖ πρὶν
 κεταί. Αταρτηρῆς γυνέθλης.) σκληρᾶς, χαλεπῆς,
 ἀπὲρ γυνικῆς γυνᾶς. Ακάκητα.) πτωκὴν ὁ μὴ
 δ' ἔνα κακῶν, ἢ ὁ κακωθῆναι μὴ δυνάμενος. ἀκακῆ
 σον δὲ ὄρεθ' ἀφ' ἀδίας. ὅθ' ἐπιμάτο ὁ πτωκὴν
 Βελαφίω δὲ καὶ κῶπῳ, ὅ γ' ἔστιν ὁ οὐρανὸς ἀπέκρυ-
 βον. Αλλως. ἀλλ' ὅτε αὐτῶν ἐποίησαν μεταχείρ
 τ' μοίρας τ' θεῶν. Δῆσε κρατὸρ ὅνι δεσμῶ.) ἢ πε-
 εἰστροφος τὸ οὐρανὸς κίνησις, ἢ κύκλω τρεῖς ἄξονι ποδὶ
 ὅν σφίγγεται. Ηνορέν.) τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν. Α-
 γώμενος.) θαμάζων, ὅθ' ἐπὶ τρεσφῶδες ἐλφύσεως.
 τὸ δὲ ἀγώμενος, θαυμάζων, ἢ φθονῶν, ἢ ἐκπλατ-
 πόμενος. Εἶα τ.) ποδὶ αὐτὸν ἦσαν, ἢ καθέζον
 το. Φραδ' μωσιῶσι.) ταῖς βδλαῖς, καὶ ταῖς γνῶ-
 μαῖς τῆς δίκης. ἢ γὰρ γῆ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι σὺ τοῖς
 τοῖς νικάτωι αὐτῶν τιτᾶνας. ὅθ' ἐπὶ πάλιν καὶ πάλ-
 λιν γινομενὶν λίνησι, καὶ ἄπαυσον· οὐ γὰρ λή-
 χει ἐλθὼν εἰς δυσμᾶς ὁ οὐρανός. Δωρὸν γὰρ μαρ-
 ναυτο.) μάχη ἀπὸ τῶν θεῶν πρὸς τοὺς τιτᾶ-
 νας τὴν μερὶν φύσιν, τὸ μὴ οὐ ταυτὸν σιμῆ-
 ναι, τὴν νοδρὰν καὶ σωματικὴν φύσιν. οἱ μὲν ἀπ' ὀ-
 λύμπου μάχωνται τὸ ὅλυνθαι μὴ ποτε, οἱ δὲ δὲ
 ὀθρύνθ' ὅθ' ἐπὶ τὸ ῥόυσον καὶ ἢ ῥύσις. δ' ἐκ δὲ ἐπὶ ἐμά-
 χοντο, ἵνα τὴν μάχην τὴν πλείων δ' ἐκλώσῃσι. οὐ
 γὰρ πλείων τῇ δ' ἐκ. διὸ καὶ τσαῦτα ἐπὶ ποδὶ ἐ-

260 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἀγνῆς, ἐν ὕλῃς τὰ ἐναντία, τρωῶν καὶ ἐλλῶν ἐμά-
 χοντο. Ἰσοὺ δὲ τέλει τέτατο.) οὐ γὰρ ἡνίκα τῶν
 θεῶν πρὸς ὁμογενῆ τὰ ῥόυσά γίνεται, ἀλλ' ἀνόμοια
 τὰ μαχώμενα. δ' εἰ δὲ νικᾷς ὑπὸ ὁμοφύλου τὰ ἡτ-
 τώμενα, ἵνα καὶ ὄντως ἡ νίκη. διὸ καὶ ὡς βειράτως
 καὶ κόπῃ ἅμα τοῖς γύγῃ πᾶσα λαμβάνονται, εἰς τῶν
 μεριστῶν νικῶν. σῶμα γὰρ ὁ ὕψανός αὐτῶν, καὶ δια-
 τῶν μεριστῶν, ἄφθαρτον δὲ διαμελῶν, ὡς φασὶν ἡ τοῦ
 τα λέγοντος, νικῶν αὐτὸν ὁ λόγος τὰ ῥόυσά σώμα-
 τα. καὶ ὅτως γίνεται ἡ νίκη, σωμάτων πρὸς σώμα-
 των, ἀλλ' ἔκ ἀσωμάτων πρὸς σωμάτων. τοῦτο γὰρ ἡ
 νίκη. Αλλ' ὅτε δ' ἡ κείνοισιν.) ἀλλ' ὅτε φησὶν ὁ ὑποκρί-
 σθαι αὐτοῦ μεταχειρῶν ἐν μοίρας τῶν θεῶν, τοῖς βειρά-
 τω κόπῃ καὶ γύγῃ. Τὰ πόρ θεοὶ αὐτοὶ ἐδουσι.)
 τὸ αἰδῖον τοῖς ὕψανόις δ' ἐδῶται σώμασι. καὶ οὕτω
 νικῶσι τοῦ ἄλλου πιτῶν, τὴν μεριστῶ φύσιν.

Μνησάμενοι φιλότητος.) μνημονδύσατέ φησιν, ὅτε
 τεταρταρῶν ἐσώσα ὑμᾶς, καὶ ἡγάγον εἰς φῶς.

Οὐκ ἀδ' ἀπτα.) ἔκ ἀσυνέτα, οὐκ ἄγνωστα ἡμῖν,
 ἀλλὰ γνωστά. ἔκ ἀδιδ' ἀκτα, ἔκ ἀφανῆ, ἀλλ' εἰδῶσι λα-
 λεῖς. καὶ οἶδαμεν, ὅτι πάντα εἶδ' αὐτοῦ, καὶ πόδεχαι
 πάντων. Αὐτῶν τε νόω.) συνεχεῖ, πρὸς ὅμοιον νοῖ.
 Ἀλλως. ἀτρεῖ, ἄγαν τεταρταρῶν, πρὸς ὅμοιον σκληρῶν,
 καὶ δυνατῶ ἀμετατρεπῶν τοῖς νοῖς, ῥυσόμεθα τὸ ὑ-
 μῶν κράτος. Μαγνὰ μνησάμενοι.) λαβὼν ὁ θεὸς
 φησὶ

φασὶ πλάτων, τόδε τὸ παῦ πλημελῶς καὶ ἀτάκτως
κινῶμενον, εἰς τάξιμ αὐτὸ ἤγαγε, καὶ οὕτω ἡ μάχη τῶ
σοικείωμ. ταῦτα γὰρ πετλώου, ἡ πλημέλεια καὶ ἡ
ἀταξία. Εξ ὧμων ἐπέφυκον, ἀντὶ τοῦ ἐπεφύκε-
σαν· τὸ δὲ πεφύκα πᾶσα κείμεθα ὧμ, πεφύκω δὲ
εἰκῶς γέγονε· καὶ ὁμοίον ἐνεσῶτε ἀναδεξάμενον χα-
ρακτῆρα, εἰς τὸν ἐπέφυκον πᾶσα ταπῆρ ἐκλινον.
Προφρονέως, πρῶτον μὲν ταῖς χορσὶ καὶ τῇ δυνάμει,
ὁμῶς ἐφαινον τὸ ὄργον αὐτῶν· ρυτίσι τῇ ἰσχύϊ καὶ
τῇ τέχνῃ. Σειόμεθα.) περὶ ὅθῃ δὲ σεισμός γε-
νετῇ μεγάλῃ βοῇ, τῶν ποδῶν αὐτῶν· ὡς ἂν ἐπ' ἄλλῃ
λοιπὴν ἐπέφορον, τὰ συνόχοντα βέλη. Ἰκταρ ἅμα.)
Ἰσθμῶς, ἐκ τοῦ σιμῶγους, ὡς ἂν τοῦ ἰκνῶμαι. Ἰκταρ,
ἰκτικῶς, ταχέως. ἡ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ἐκ τοῦ πᾶρεπομε-
νο. ἐπειδὴ ἡ ὁ ἀπὸ κινῶμεθα ἐγγύς γίνεται. χρῶνται
δὲ οἱ τραγικῶι ταύτῃ τῇ λέξει. Εἴσατο δὲ αὐτά.)
ἀντὶ τοῦ ἐδῶξεν ὀρῶμενα ὀζυραυτίας, ἡ ἐφάντο τοῖς
ὀρῶσι τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ὅ τοῖς ἀκούουσιν. ὡς ὅποτε τῇ γῇ
ἐμισεῖτο ὁ ὕψους, ὅπως ἡ ἀκαταστασία. Τῆς γῆς
ἐρεπομένης.) τῇ γῆς ἐρριμμένης, ἡ ὑπομεινόνους. ἡ
πληθρομένης ὑπὸ τοῦ ὕψους. Ἄλλως. ρυτίσι
ἐρριμμένης, ὀζυρπόντος δὲ τοῦ ὕψους ὑπὸ κειμένης.
Συὺ δὲ ἄνεμοι.) οἱ δὲ ἄνεμοι σεισμούς καὶ κόνιν ἐ-
ποιοῦσι, ἡ χροῦντο συνετάρασον. Ὁπῶς δὲ ἂν
πληθῇ, θορυβῇ, ψόφος· δὲ τὸ ἀσαφὲς οὕτω λέγῃ.

ἔπλετο γὰρ, ἡ δὲ τῶν ὧτων βοή. γράφεται καὶ τό
θατο, καὶ σημαίνει καὶ αὐτῇ ἡ λέξις τὸν θόρυβον.
Πρὶν δ' ἀλλήλοις ἐπὶ χοντοῦ.) ἀνδισάμενοι, ἐμ-
ποδίζοντο τὸ πρότερον ἀλλήλους, νῦν ἐκλήθη ἡ
μάχη. μάχην δριμεῖαν.) ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁδῶν
ἐπὶ ὧν ὁμοῦ,

ὡς δ' ὅτε ἀδυνάσσαν ἔχει βέλτο ὅξυν γυναικα
δριμύν, τότε πτωίεισιν.

Τέτονον γὰρ δ' ὑπὸ γαίης.) ἔνεκον διδασκαλίας
δουκῆς. ὅκ εἰδὼς γὰρ, ἡ ἀρ' ἰσορίας λέγει, ἡ πείρας. ἡ
πὸρίτιντο λέγει, καὶ πῶς τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
πλάττει. Τριτοιχεῖ.) ἡ τρεῖς τάξεις εἰς τὸ αὐτό.
πῶς τὸ ἄκρον ἐπ' ἀνώτατον μέρος τοῦ ταρτάρου πῶς
τοῦ ἄδ' η, πῶς ὅμ φησι κέχυται πολλὰ νύξ. τὸ γὰρ τρι-
τοιχεῖ, πολυτοιχεῖ. Αὐτὰρ ὕψιστον, ἐπάνω τοῦ ταρ-
τάρου κεῖται ἡ γῆ ἐπ' ἡ θάλασσα, τριπλῆ, ὡς αὖ πλεῖ-
ται καὶ ἄπειροι γῆς ῥίζαι πεφύκασι, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ
ῥίζα τοῦ κόσμου. ἡ μεταφορὰ ἀρ' τῶν φυτῶν. τοῖς ὅκ
ῥιζιτὸν ὅσι.) λέπει ἡ δὲ, ἵν' ἡ δὲ τῶν ῥιζῶν
ἐκ ἐκκαδισίου, ὅ πορδυτίου. Θύρας δ' ἐπέθηκε.)
διότι ὁ αὐτὸς ἐννοοῖται, ὅ τῶν γλῶσσιων. Τεῖ-
χος δ' ἐπὶρίκειται.) πῶς ἐκ μήκους καὶ πλά-
τους, ἡ δὲ ἀμφοτέρω τῶν μερῶν ἐντὸς τοῦ ταρτάρου,
καὶ ἐκτὸς τεῖχος πῶς ῥέχει. Ενθα δ' ἐν γῆς κότ-
το τε.) ἐκεῖ ἡ ὁρμή τῶν θεῶν ἐπὶ χεῖ τὰ πλημμελή-
ματα,

ματὰ, ὧς τὰς δυσφημίας τῶν ἀνθρώπων. δὲ ἡ νοῦν,
 ὅτι ὅποι ἐκτὸς τοῦ τείχους ὑπὸ τηρεῖται αὐτὸς πιτῶνας.
 οὐδὲ γὰρ τοῖς πιτῶσι δὲ νοῦν οἰκουῦντας τοὺς τοὺς.
 Ενθάδε γὰρ διανοφεῖται, ἐκεί καὶ τῇ γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ
 καὶ τοῦ παρταρῶ καὶ πάντων αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ τέ-
 λη εἰσὶν ἐπειδὴ ἡ ἀναρχα ταῦτα. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀναρ-
 χον, ὅς ὃ τὰ πάντα. Εξείης πάντων πηγῇ.) λέει
 περὶ ἡ δὲ. ἵν' ἡ δὲ ἀρχὴν τῶν ῥιζῶν, πάντων ἡ ἀρ-
 χή, ἐκ τοῦ παρ' ἐτορῶ ἐκφέρει, καὶ ἐκεί ἀρτελεῖται.
 Οὐδέ κε πάντα.) ἐπειδὴ ἡ ἀφανὴς ἡ τῶν ἀρχῇ, ὧς
 τὸ τέλος, ὅς ὃ εἰς πάντα φησὶ τὸν ὄντα τοῦ διωκτοῦ
 φθάσαι τὸ βάθος, εἰ μόνον φθάσει περᾶσαι τὸ ὕ-
 δωρ, ἀλλ' ἀνέμοι ποδιφέρουσιν αὐτὸ. λέει δὲ τὸ τίς,
 οἶον, ὅς ὃ αὐτὸς. Καὶ νυκτὸς δρεμνῆς.) ἐκ τῇ νυκ-
 τὸς τὰ δεινὰ οἰκήματα ἐκεί ὅς ὃ νεφέλη κεκαλυμμέ-
 νη. πῶς δὲ τῶν οἰκημάτων, ὅς ὃ ἀπετιονίδης ἵσταται,
 τὸν οὐρανὸν βασιλεύων. ὅπου καὶ ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέ-
 ρα χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων πρὸς ἀποδοῦναι ἀ-
 παντῶσαι ἀλλήλας. Τῶν πρὸς θ' ἱαπετοῖο.)
 πῶς τῶν οἰκῶν, δηλονότι τῆς νυκτὸς μαχόμενα τὰ
 ὑπὸ τοῦ ἀτλαντι. εἰ γὰρ ὄνεια ἡμέρῶν διασκη-
 μα ὁ ἄκμων καταβαίνει ὑπὸ τῆς γῆς, πῶς οἶον τὸ
 τὸν ἀτλαντα τ' ὑπὸ γῆς ἐσῶτα βασιλεῖν τὸν οὐρα-
 νόν, ὁ μῆρου εἰπόντῃ, ἔχει δὲ τελίονας αὐτὸς.
 ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀφιοῖ, ἡ φυλάτῃ, ὡς καὶ

ἐν ἄλλω, καὶ μοι κῆπομ' ἔχει πολυδ' ἐνδρῶα· ὁ δὲ ἡσίο
 δ' Θ, ἀντὶ τοῦ κατέχει καὶ φέρει ἡκουσῶν. Ὑπνος
 καὶ θάνατ Θ.) ὁ μὲν, αἰωνίως δ' αμάρζει. ὁ δὲ, πρὸς
 ὀλίγῳ ὥραν. ἐκ τῶν πρεπομνίων ἢ τοῖς ἀνθρώποις,
 ποιμὼν πλάττει. Ενθα θεῶ.) ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκ-
 τος, τὸ δὲ χθονίῳ ἢ τοῦ συγκεῖν ὡς ἀνακρέων, χθόνιον
 δι' ἐμαυτὸν ἤρῃ. Δεινὴ σύξ.) φοβερά τοῖς ὑπορ-
 κούσι. δεινὴ θεός, ὅτι εὖς ὑπορκοῦντας εἰς αὐτὴν βα-
 σανίζει. Μακρῆσι πέτρῃσι.) ταῖς μεγάλαις, δ' α
 τὸ ὑπὸ πέτρῳ εἶν τὸ ὕδωρ. Κίοσιμ ἀργυρέοισιν.)
 εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἀδωμάτω. ὃ γὰρ ἄχρῖς ἔρανθ, οἱ
 κίονόν ἐκ τοῦ ταρταρῶ. ἢ δ' α τὴν ἀνάδοσιμ τῶ εἰς
 ἔρανθ ὕδατ Θ. Θαύμαντ Θ.) ὄνομα ἀντὶ ἐπιρ-
 ρήματ Θ. τὸ δὲ παῦρα, ἀντὶ ὀλιγάκις. Θαύματος
 δὲ, δ' α τὸ θαῦμα ἐμποιεῖν. Ιερὸν δι' ἐπεμψῶν ἄγγε-
 λων.) ἐλ γῆς, καὶ ἐλ θαλάσσης αἰετίζαι, ἐν τῷ ταρ-
 ταρῷ. δ' α εὖς ἢ ἱεὺς δ' α θαλάσσης εἰς τὰ ἔσχατον πέμ-
 πεται. Εμ χρυσέῃ περὶ χόρῳ ξέση, τίμιον, ἢ ἐνδοξον, ἢ
 πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὀνομαζομένου, δ' α εὖς ὄρεος.
 ἢ ἐν πολλοῖς τόποις ὄρ. Πολλόν θ' ὑπὸ χθονός.) πο-
 λὺν δὲ ὑπὸ τῇ γλῶσσῃ τοῦ ὠκεανῶ, λαβραῖως πρὶν
 χετομ τὸ ὕδωρ ἐλ συγός, καὶ ἔτ Θ. Ἡ δ' ἐμ' ἐκ
 πέτρης.) ὡς ὅχετόν κεκρυμμένον δ' αβαίνει πρὸς
 τὰς πέτρας. ὅθεν καὶ φαίνεται. ὅτι δὲ τὸ ἐκεῖ ὕδωρ
 ἐλ συγός καταμύρ Θ τ' ὠκεανίῳ ὕδατ Θ. ὡς ἔχει
 τὸ

τὸ πᾶν ὕδωρ τοῦ ὠκεανῶ, μοίρας δέκα· τοῦτο μὲν
 ὀνεία. αὐτὴ δὲ μία μοῖρα. Οὐδ' ἐποτρ' ἀμβροσίης.)
 τὸ ἀπαρρησίασθαι τῶν ἀσεβῶν χαρακτηρίζει. Ασ-
 σου.) πλησίον τῇ βρώσεως τῶν θεῶν πρᾶγινεται.
 Εἰν' αὐτῷ δ' ἐ.) διαφύγει ἐν μακρονοσίᾳ ὅτι τάξειται
 τὸν ἀσεβῆ, ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ σωτόμεθ θανάτου κα-
 τατρέχουσι πρὸς τὸ ταχέως ἀπαλλάττειν τῶν κα-
 κῶν. ὁ δὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ. τὸ δὲ ἀρμύεται, σημαί-
 νει τὸ ἀρχαίεται. δεκάτω, ἵνα δ' ὦ ἐλπίδα μετα-
 βολῆς τοῦ δικαιωπραγῆσαντι. Ωγύγιον τό δ' ἴη-
 σι.) τὸ παλαιόν, ἀπὸ ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶ-
 τος τῶν θεῶν. διώεται δὲ ἐκ τοῦτον, καὶ ὡτ' τοῦ με-
 γάλου τὰ τῆσθαι. Ἄλλοτε μὲν γὰρ φθέγοντο.) πο-
 τε μὲν ἐλάλουν, ὥς τε καὶ θεοῖς γνωρίζεται τὴν φω-
 νήν. ποτε δὲ κατακλίλως τοῦ βίου, καὶ ποτε ἀκα-
 τακλίλως. Οὐσαν ἀγᾶρξ.) κακοῦ, ἢ ἀπὸρξ, ἰωνε-
 κῶς. ἀγᾶρξ πρὸ πρῶξι γίνεται. τὰ γὰρ εἰς ροῦ ὄνομα-
 τα, τῇ αὐτῇ διφθόγῃ παραληγόμενα, ἔχοντα κατ'
 ἰδίαν θηλυκὰ, ὀξύωνται οἶον, ἀφαιρός, ἀμαυρός.
 τὸ δὲ ἀγᾶρξ βαρύνεται, πλεονασμῷ τοῦ αἰ, ἐκ δὲ
 συλλάβου τοῦ γᾶρξ γινόμενον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θη-
 λυκὰ, πρὸ παροξύνεται δέλει οἶον, ἐπίδ' αὐρξ ὄνο-
 μα πόλεως, ἀγᾶρξ, κῆνταυρξ. σεσημείωσαι τὸ
 θησαυρός ὀξύνομνον. Φλόξ δὲ κεραυνωθῆντος.) ἢ
 κεραυνωθῆντος τοῦ ἀνάκτος, θυτίσι τ' τυφώως ἀνε-

χώρισεν ἡ φλόξ τὸ ἀνακτῶ, τυτίσι τὸ δῖος, ἀ-
 πείσυντο κόραυνωθῆναι αὐτὸ ὑπὲρ τὰ ὄρη, καὶ ἡ φέ-
 νισεν ἡ φλόξ. φλόγου δὲ, αἱ ἐκ τῶν ἀνέμων ἀναδύ-
 σεις. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς γὰρ ἐκ τοῦ θερμοῦ αἱρεῖται. Αἰδ' νῆς,
 ταῦς ἀφανέσι, ἢ ἅς ἡφανίσεν ἡ φλόξ. αἰδ' νῆς γὰρ, τὸ
 ἀφανές, καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς αἰδ'ες. νυῦ δὲ ἡ πλο-
 νασμὸν τῆς νυῦ δὲ τῆς σύσκιοις νάπλω λέγει. Χοά-
 νοιο.) χονδύτῃς. χόαν, τὸ χωρητικὸν τοῦ πνεύμα-
 τος, τὰς φύσας λέγει. Ρῖψε δ' ἐμὴ θυμῶ.) εὐ-
 ρος, ἀπὸ ἀνατολῆς πνέει. Ζεφυρῶ, ἀπὸ δύσεως. νότος,
 ἀπὸ μεσημβρίας. βορρᾶς, ἀπὸ ἀρκτοῦ. ἀργέτης, ὁ ἀπὸ
 δαύτης, ὅμ λέγει ὁ ὅμιλος εὐροῦ. μαψαύραι.) ἐν
 ναὶ καὶ μάταιαι πνοαί· οἶον κακίας, θρακίας. ἀρίστο
 τέλης δ' ἐφκοι, δ' ὡς κε καὶ αὐτὸν ἀνέμους. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα
 πόνον.) ἐπεὶ δ' ἡ μετὰ τῆς ἡπείρου τῆς παραχωδῶν πνευ-
 μάτων, ὁ βίῳ κεκράτηκε. τὸ δὲ πόνον, ἀντὶ τοῦ νί-
 κτω. Θέτο μῆτιρ λέγετ.) ὅτι ἡ μῆτις τοιαύτῳ
 ἔχει δυνάμιν, ὡς τε μεταβάλλειν εἰς ὁποῖον αὐτὸς ἐβό-
 λῳ· πλανήσας δ' ὁ Ζεὺς αὐτῷ, καὶ πικρὰν ποιή-
 σας, κατέπιεν· ἔγκυον δὲ αὐτῷ κατέπινεν. ὁ δὲ ὄρα-
 νός καὶ ἡ γῆ αὐτῷ εἶπον, καταπιεῖν αὐτῷ, ἵνα μὴ
 ὁ γῆν ὁμῶν δὲ αὐτῆς, ὑπὸ κρατὶς ὁρῶν γῆνται. ὅ-
 τω γὰρ μεμοισαμένον ὑπῆρχεν. Τὼς γὰρ οἱ.) εἰκὸς
 ἢν αὐτῇ τῇ μητρὶ ῥέπουσαν, σκιάσαι πῶς τῷ μη-
 τέρῃ, ἵνα μὴ βασιλικίδ' αἰ. εἰ γὰρ ἡ σὺν ἡσυχίᾳ μόνῃ ἐκ
 τοῦ

τῷ Διὶ, τρεῖσι ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου νῦ, ὑπεκράτεις εὐέλκω. Οἶμιρ ἢ τέκε, φησὶ θυθείας τῶ πάντων δῖα τὸ νομίμως κινεῖσθαι. Ωρας.) τὰς τροπικὰς ὥρας λέγει. ἀπὸ τοῦ ὥρεϊν, ὃ ὅτι φυλάσσειν. αὐτοὶ γὰρ φύλακόν τῶν ἀνθρωπίνων ὀργῶν. Τρεῖς δὲ, ἢ θυρωροί μὲν. ὅτι αἱ τοῦ Διὸς δ' ὥραι, ἀνὰ πᾶσαν εἰσὶ τὴν οἰκὸν μέλιν. καὶ δῖα γὰρ ἢ τελευτούει θάλλει. ὧ δ' εἰ τὸν δεχόμενον τὰς δ' ὥρας φυλάττειν αὐτὰς, καὶ ποιεῖν θάλλειν. Θάλλειν, ἐπεὶ θάλλοντες τῷ βίῳ ἡμῶν, τοῖς χρίζουσι δ' ὥρᾳ μεθεῖν. Ηερπασον.) ἄρπασαι δὲ αὐτὴν φασὶν οἱ μὲν ἐκ σικελίας, βακχυλίδης δὲ ἐκ κρήτης, ὁρφεὺς ἐκ τῶν πόδων τῶν ὠκεανὸν τόπων, φασὶν ὁ δ' ἡμῶς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἡμῶς ἐν νάπαις. ἴδωρ δὲ λέγει, ἐπεὶ ὅχι ἐκθύσα ἢ γῆ δ' ἐχετοὶ τὰ σπέρματά.

Λητὼ δ' ἀπόλλωνα.) ἡ λητὼ δὲ συγγινομένη τὸν ὑπερμυκτὸν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς ἔτεκον ἀπόλλωνα. Ἄλλως. ὑπερβατόν. ἢ λήθη, ἢ μητιῆς τῶ ἀπόλλωνος, ὅτι ὁ μεσιτὴς ὑπὸ λαοφάνεται τῶ τοῦ βίου κακῶν. ὑρανίωνων δ' ὅτι, τῶ οἰκουμένῳ τὸν ὑρανόν. ἢ ὑρανὸς ἀργόνων. Οἱ κέλαδόν τε.) κυρίως κέλαδος, ὃ ἐν τοῖς κυνηγεσίαις θόρυβος. τρυτίσι, τῶ θόρυβον ἐγείρουσαν. ἄγουσαν ἢ στρατόν, πρῶτον οὗτος τὸν ἡφαιστον ἐκ μόνης ἡρας εἶπε. διὸ καὶ τὸ σημεῖον. ὃ δὲ ὁμηροῦ, ἐκ Διὸς καὶ ἡρας. Ἐκ πάντων τέχνησιμ.) ἀμφίβολον, ἢ γοῶν πρὸς ἑκάστου τῶ θεῶν δὲ διδασγμῇ

διδ' αγκυλόν τ' ἔχοντα, ἢ λευκοσφυλόν πρὸ πάν-
 τας τοὺς θεοὺς τῇ τέχνῃ. Ρίνοτόρω.) ἐπειδὴ ἦν παν-
 τὶ τόπῳ τῷ πνεύματι κεχρημέθα, φόβον καὶ δέϊμον ἐπι-
 κεν, ὑγιᾶς ἐκδέσθ' ὃ τὸ παρ' ὁμήρῳ ἀμφιβόλως νοσ-
 μλον. Μαίη τέκε.) μαία, ἢ θυγάτηρ τοῦ ἄτλαν-
 τος, ἢ μετὰ καρτορίας (ἡτῆσις, ἢ λόγον ἀργενῆα.
 ὁ λόγος γὰρ δημοσιόυει τὰ θεῖα. Αλκμήνη δ' αἶ.)
 τὸ ἐαφηνὸν κατὰ σῆμα, γυνᾶ σφοδρότορον ἡλίου.
 Σημειώτωρ, ὅτι δύο συλλαβῶν ἀποκοπὰ εἰσὶν. ἀ-
 θετοῦνται ἐφεξῆς σίχαι ἡνέα. τοῦ γὰρ ὅς ἀμφοτέ-
 ρων θεῶν γυναιλογεῖν αὐτῶν πρόκειται. Κίρην
 τε καὶ αἰντῶν.) πρὸ τὸ κινεῖν τὸν λογισμόν, ἢ διὰ
 κείσιν τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν φαρμάκων. ἢ τὴν
 ἀπαρτύνωσιν τοῦ ἡλίου, τὰς ἀργυρήσεις τῶν βοτα-
 νῶν. Δημήτηρ μὲν πλεόντων.) ὅτε γὰρ εἰς κατὰστα-
 σιν ἦλθεν ὁ κόσμος, τότε ἤρξατο ὁργάζεσθαι τὴν γῆν,
 καὶ πλετεῖν ἐν γεωργίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐν κρήτι ἐπει-
 δὴ εἰς δυσκρασίαν ἦλθον οἱ ἀστέρες, καὶ τὰ στοιχεῖα, αἱ
 ἐμίχθη ἰασίῳ. ἢ δὲ Δημήτηρ, ἀπὸ τοῦ ἰγῆαι, ὃ ὅστις ἐπα-
 ρτύνει τὰ σπέρματα· εἰκότως δὲ εἶπε δὲ Δημήτριος
 καὶ ἰασίῳ τὸν πλεόντων· ἐπειδὴ ὁ ὁργαζόμενος, αὐτὸν
 συγκαμίζειται. Δημήτηρ γὰρ ὅστις ἡ γῆ, ἰάσωρ δὲ
 γεωργός· ὅτε σπυρῆλθον ἐν τῇ ἀγρῷ, καὶ νεῖω ἐνὶ τρι-
 πόλῳ ἐγγέννησε τὸν πλεόντων. καὶ γὰρ ἡ παροιμία, πυ-
 ρῶν καὶ κειδῶν ὡς κήπι πλουτε. Κάδμω δ' ἀρ-
 μονίῃ.)

μονίη.) ἡ δὲ ἄρμωσμελήν ἔσθ' ἡ δ' ἄρμω ἐγγύνκοσιν ἰνῶ,
σεμέλῳ, καὶ ἀγαυίῳ, καὶ πολὺδ' ὥρον· ὅρ καὶ πῖνα
κα γῆιοι καλοῦσιν. εἴρεται δὲ πολὺδ' ὥρος, ὅτι ἐν τῷ
γάμῳ τῷ ἡδ' ἄρμωσμελῳ, οἱ θεοὶ δ' ὥρεας ἐπο
ρήσαντο. Γηρυονῆα.) τὴν ἐκ γῆς ἀνὰ δόσιν τῷ ἡ
τ' λέγει. τριχῶς δὲ ἀκματίζει τ' τὸ ὄνομα, ὁ γηγύων,
ὁ γηγυονόης, καὶ ὁ γηγυόνης. ἀφ' ὧν καὶ διάφοροι γί
νονται κλίσεις. Ημαθίονα.) ἀφ' ὧν ἡ μακεδονία,
ἡ μάθη. φησὶ δὲ φόρεκ' ὅς τις, ὅτι ἡρακλῆος ἀναερεθῆ
ναι τὸν ἡμαθίωνα, ἀλλ' ἀπὸντ' ὅτι τὰ χύσια μὴ
λα. Ωρετ' ἀναρρίψαμελήν.) ὡς αὖ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐ
τοῖς ναοῖς, ἀπεθεώσιν αὐτὸν, ἱερέα ἀφανῆ ποιήσα
σα. ἐπειδὴ δ' φαίνεται τελευτήσας ὁ αἰῶς ἀσπὴρ, ὁ
ἀνάγων τὴν ἡμέραν καὶ τὸν φαέθοντα, ἡ ἀφροδίτη
ὄσιν. Νηοπόλον νύχιον.) τουτέστιν, ἀφανῆ, λα
θεῶν. ἀρχέλοχ' δὲ γράφει, μύχιον· οἶον ἐν ἔσθ' μὴ
χῶ ἔσθ' ἀδύτῳ προφαίνοντα τῇ κύπρῳ. Σπονδόν
τας ἀέθλους.) τὰς ἡδ' ὁ θάλατταν κινδυνῶς λέγει, ὅτι
τὴν τῶν ταύρων ἀπόζουξιν, καὶ τὴν τῶν σαρξίνων
ἀναίρεσιν. Φιλλυρίδης.) πατρωνυμικῶς ὁ χείρων,
ἡὸς ἡδ' ὁ Φιλλύρας. ὅς τετελείτω τῷ διὸς νῦς ἵνα βασι
λεύσῃ τῶν μῆδ' ὡν. ἡ μεγάλου διὸς, αὐτὴ τῷ ἡδ' ὁ
πρωμελῆς. ὅς αὐτῆς γὰρ ταῦτα πέπονθεν. Αὐ
τὰρ νηρηίδ' ὅν. νηρηίδ' ὅν. νηρηίδ' ὅν. νηρηίδ' ὅν. ἡσίοδ' ὅν
δὲ καὶ τὴν ψαμμάχδιον ἀμακῶ σινελθεῖν, ὅς ἡς ὁ
φῶκος.

φῶκΘ. Ἀγριον, ἢ δὲ λατῖνον.) τῇ ἰταλίας οἱ λα-
 τῖνοι. ἄγριον δὲ τὸν ἀμύμονα λατῖνον. καὶ ὅτι μὲν
 οἰκοῦσιν εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τῶν ἱερῶν νήσων, οἱ λα-
 τῖνοι οἰκοῦσι πρὸ τηςσιωίαν χώραν, ὅθεν ἔκει ἡ
 κίρκη. λέγονται δὲ αἱ ἐκεῖσε νῆσοι
 ἠλεκτρίδες.

ΤέλΘ Πησιόδου θεο-
 γονίας.

ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΛΕΞΕΩΝ

τινων ἀνάγνωσις.

8.5.ὀνομασεὶ πέντε καὶ 16.βοιωτῶν 11.23.πληϊάδων 12.6.ἀλ-
λήλους 10.εἰ καὶ 14.10.ἀτῶμιθα. Ασυπαλαία ἐστὶ νῆσος καὶ πό-
λις τῆς σάμου. Ασυπαλαίους ἦν ἔθνη γένει ὁ φαλακρὸς, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν
παισολαίς ταῖς ἐν τῷ, τύραννος δὲ ἀκραγαντίνων ἐγὼ δὲ οὐκ ἀκριβοῶλογο-
σάμενος, ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα τῇ κοινῇ συνηθείᾳ χρυσάμενος. Ησιό-
δου ἔργα. Ὁ τὰ λοιπὰ 16.12.ὅτι καλῶς 15.εἰπεῖν 12.7.ὑμνοῦσαι.
23.6.σειρῶν 29.22.τύνη 34.9.ζωῶς 36.11.προφορικῶς 47.20.
ἐπικροσμήθη 50.3.ὦ καὶ 51.7.ὑῖσις γυναικὸς 24. καὶ ὑπὸ
ρίαν καὶ ἀνυχήματα 52.11.τοὺς ἀθλίους 69.15.μεγάλους ἐλίγθ-
μην 72.2.πολλοὶ 3.ἀπανεργονούσιοι 75.20.φονικὸν 77.5.
ἰδρῶντες 87.17.ὠδικόν 89.11.ἴημι 92.11.ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς
94.7.ὑρῦσθα 108.1.σοὶ δὲ 138.2.διασύνετη. ἄλ. ὅ 149.
2.Ζεθεὸς 11.διόντως 16.εἰς αὐτὸν 151.25.ὅτι τὸ μικρὸν. 156.
22.ἦ καὶ 160.12.θερμόν. 26.γράφει 161.14.θείαν φη-
μί 178.8.αἰολίης 181.4.ἄκλιτος 13.ἦθις. καὶ 203.18
αἰόλου 207.8.σκαλασίᾳ 208.6.καθαρθῆναι 210.4.ἐκ-
ρίθησεν 218.13.πίησις 219.21.φησὶ, ἢ 233.24.ὁ δὲ ὁμο-
ρῶν τὸν βριάριον 238.7.παρὰ τὸ 247.20. καὶ πολυμήχανός ἐ-
στιν 253.4.ἐμὸν ἔχειν ἰάσω 261.10.σασμὸς ἰγίτη.

ΑΞΙΟΜΗΜΟΝΕΥΤΩΝ ΤΙ-

νων ἑνταῦθα λέξεων τε καὶ πραγ- μάτων ἑλεγχῶ.

Α	ἰς τὴν, αἰολί-	Αγανὴ	242.269	ἀγορὰ	33
	κὼς τῆς	ἄγαντος	265	ἄγαντος	216
	παιδὶ	86 ἀγῶν	115	ἄγῶν	270
	ἄγῶν	75 ἀγῶνιστος ἐν ἀγῶνι		ἄγῶν	224
	Αἰας	211 ἰα	68	ἄγῶν	34
				α	ἄγῶν

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀγώμινθ	259	αἰδέϊα	216	ἀκάνθης ἴον	168
Αλάμας	76.207	αἰδῶς	85.112	ἀκαρνάνωρ καὶ αἰτλῶρ	
ἀδίοτης	119	αἰζυῖς	143.212	γεινία	117
ἀδράσεια	75	αἰδοῦσα	219	ἀκασα	251
Αἰθλιθ	19	αἶνει	176	ἀκηδής	67
ἀεικία	235	αἶνμι. αἶνω	179	ἀκρίσιθ	211
αἶρθ γυνισις	226	αἰολίς τιλοταί	133	ἀκτῆ	34
αἶροπθ	24	αἰολίωρ διέλιπτο.		ἀκτῆς	34
ἀδρσιπέτηθ, ὅ κ' ἀδρ		178		ἀκτίς	34
σιπότης	196	αἰολίδος πέλεις καὶ νῆ		Αλαπαῖθαι. ἀλάπαθ	
Αηδόνθ καὶ ἱέρακας		Θι	175	βοτάνη	84
μῦθ	87.88	αἰολος ὁ ἰπότης.	175.	ἀλγαλίωρ	61.94
ἄημι	155	ὁ κυρκίος	8	ἀλιξάνδρ σῶμα ἀρώ-	
ἄηρ φύσος καὶ φνός. 71		αἰδῆσεις πίντι	18	ματθ ὁ δ' μὲν ἀπ-	
Αθανάδωρ	66	αἴσητες	250	πηνύσαι	134
ἀθέρμαντα	215	αἰχύλου σοφὰ συγ-		ἀλιάκμορ	250
ἀθηλα	57	γράμματα. 136. 137		ἀλιμήδην	243
ἀθλωα	27.57	αἰσχύνη	85.112	ἄλιθ	138
ἀθλωαε ἀλληγορία.		αἰχύνης ὁ τῆς τυμπα-		ἀλααίθ	211
47	54	κισρίας	9	ἀλκιστινός	236
ἄθροισις χῆμα	79	αἰσώπος ὁ δούλος	10	ἀλκμίων	268
Αἶα	79 (256	αἰσώπην μῦθθ παρὶ		ἀλκμίωνος καὶ ἀμφιγυθ	
αἰγίοχος. 61. 152.		δυσίην γυναικίην.		νθ γάμος	202
αἰγός ὅθ, καὶ αἰγαιόρ		αἰσώπην χεῖρα 183 (122		ἀλκυόνη	124
ὅρθ	256	αἰτλῶρ καὶ ἀκαρνά-		ἀλλ' ἔμπης	74
αἰγυπθ, ὁ κίλθ.		νωρ κακὴ γεινία-		ἀλληγοεικός μῦθος. 8	
249		σις	117	ἀλλόμινθ	133
αἰγυπθ τῶρ ἐνώδιωρ		αἰτῦμαι	145	ἄλμινθ	87.133
καὶ ἀρωμάτωρ μή		αἰτῶ	145	ἀλφειός	249
της	134	Ακακήσιον ὅρος. 255.		ἀλώμινθ	87
αἰδῶς	266	259		Αμαμάειθ	248
				ἀμυρο-	

Α Ε Γ Χ Ο Σ

2-1585

Β Λ Ε Γ Χ Ο Ξ

ἄρισταρχος	16	ἄρωμάτωρ ὁ δ' μὴν δια	Ατάδιαλα. ἀτάδιαλος.
εἰς ἄρισταρχον	88	τί ἐκ τῶν σωμάτων	97 234
ἄριστον	144	ἀποπνέει σίλινθ. 135	ἀτάδιαλος ὕβρις 73
ἄρκαε	161	Ἀσία 124. κώμη. 149	ἀτινής 260
ἄρκιός ἐστι	207	ἄσιν 251	ἄτλας 124. 257. 263
ἄρκτος, ἡ ζῶον	156	ἀσκόλια 120	ἄτλας, ἄτλα καὶ ἄτ-
ἄρκτυρες 161. 172		ἀσκός 120	λαντός κλίμαδι. 127
ἄρκτυρε ἀνατλή. 172		ἄσκη. δ. δυχίμβρος	ἄτλαντός θυγατήρ. δ.
ἄρκτυφύλαξ	128	Ἐλιακὸς θίρεσι. 175	124
ἄρμαλιν	160	Ἀσιρίη 253	ἄτλαντός κατὰ σέρισις,
ἄρμινα	133	ἄσιρόπης 232	καὶ ἀλληγορία. 125
ἄρμινα	158	ἄσίρων ἀνατλαὶ καὶ	ἄτραμύτειον 80
ἄρμινοε	87. 133	δύσως 162	ἄτράμνυτός 80
ἄρμαζόμενος	133	ἄσηρ 138. 161	ἄπικεῖ δ' αὖ σωταὶ 77.
ἄρμονίη	268. 269	ἄσφα ἀπλανῆ ὁπόθεν, Ἐ	Ἀνέτη 178 (145
ἄρμοξόμενος	87	πύτων ὀνόματα. 128	αὐτῆς 178
ἄρξιππος ὁ ἀπάσων 11		ἄσφαίς 251	αὐθις 77. 145. 161
ἄρόμιναι	32	ἄσφαλογίαις ὑρίτις ἢ	αὐλῆ καὶ ὑτίρως ὑ-
ἄρπακτές	179	οὐράνια 18	ριμα 222
ἄρπῆαι	244	ἄσφον 138. 161	αὐλὶς 176
ἄρπηγῶν ὀνόματα. 244		ἄσφονομία οὐρανίας ὑ	αὐλοῦ ὑρίτις ἢ ὑτίρ
ἄρρηκτός	61	ριμα 222	πῆ 18
ἄρτάβη	168	ἄσφύμων 19	αὐλὴς 77. 160
ἄρλίπεια	217	ἄσφδρ ἀνατλαὶ καὶ δ' ὅ	αὐθιόνη 243
ἄρλίπριασσι ἀριθμοί.		σεις διτταί 128	αὐώς 178
169 (17		ἄσφωρ ζωδιακῶν ὀνό-	Αφαρι 27
ἄρλη. 226. ἢ μούρα.		ματα 127	ἄφινός 32. 33. 225
ἄρχιπένης ἢ σιόδ' οὐ παῖς		ἄσφωρ κατασέρισις καὶ	ἄφθονός 69
102		ὀνόματα πόθιμ. 126	ἄφνειός 32
ἄρωμάτωρ μήτηρ αἰ-		ἄεν 224	ἄφρογίνεια 236. 237
γυπῆος 134		Ἀσπιδὸς ἢ μούρα 18	ἄφροδίτη ἐκ τῆς θα-
			λάως

Β Λ Β Γ Χ Ο Σ

λάωνες	236	βίοντες	108	γάμων χρόνος ἰδίως	
ἀφροδίτη δύο	216	βλωμὸς	144	τίς	164
ἀφροδίτη πολύχρη-		βοιωτὶ ἰδίῳ	214	γανύκτωρ	12
αῖ	156	βορᾶς ἢ βορρᾶς, ὁ ἄν-		γασίρως	216
ἀφροδίτης ἄλληγο-		μος. 155. 252. 266	Γίγ	79	(117
ρία	48	βόσις	209	γατνιασικὸς κακὸς	
ἀφροδίτης περίοδος.		βούδωρα	154	γύτων ἀγαθὸς μίτ' ὅς	
137	(128	βούτης	128	νικαί	117
ἀφροδίτης σφαῖρα.		βριτανία νῦν αἰ	81	γίλος	136
Αχιλλεύς	93. 100	βρίσθ	143. 212	γίνος	212
ἀχιλλεύς ἡ μοῦσα	18	βριάριος	233	γίνος ἀντὶ τ' αἵματος. 30	
ἀχιλλῶ	250	βαθὺ	75	γέρων φύσις	144
Ατίς	140. 141	βριμὴ	76	γέρων	143. 212
	B	βρισηίς	100	γωμητρία πλουμνί-	
Βαρύκτωρ	57	βρόντη	245	αεὶ ὕριμα	222
Βαρυνθινίς	17	βρόντης	232	γωρηγία τ' ἄλλων τεχ-	
Βασιλείς	101	βροτὶ, βρότ	28	νῶν πρώτη καὶ ἑ-	
Βασιλείς δ' παλαιὸν		βρυμάλια	154	μιωτάτη	55
πολυθρήμμοι. 80		βροῦμ	154	γωρηγίας διδάσκα-	
βίλλος	212	Γ		λος ὁ δίδου. 19	
βίλλωρα	249	Γάδρος	244	ὕριτης ὁ τριπλό-	
βιλλεροφόντης	248	Γαῖα	79. 94	μος. 23. ἢ ἡ πολύ-	
βόρινος πλόκαμος.		Γαῖα ἰούλιος καίσαρ		σια	18
126		γαλαξάρη. 251	(82	Γῆ. 79. ἀπάντων ἱ-	
Βιβλία ἄμπλος, βί-		γαλαξίας	150	λος	227
ελιν αἰν	167	γαλάτεια	242	γῆ ἢ πῦρ ἢ λατρός. 226	
βίβλος	167	γαλιών	241	ἢ χάρις	227
βιζαντίων καὶ καρχη-		γαμικαὶ οἶνοι	200	γῆ ἢ εὐεφείας	108
λονίων γαινία. 117		γαμικῶν ὕριτις ἢ ἱερ		γῆ κίντρον	229
βίκαρ	190	τὸ	18	γῆ πάντων μήτηρ	35
βίος	34. 94	γάμος ὡραῖος τίς. 180		γῆ τυμπανοειδής, ἢ κρ	
				α 3	καλός.

ΕΛΕΓΧΟΣ

νοσίδης	79	δαίμων καὶ ἡ τύχη. 33	παῖς	100
νήμητρα	34	λαμώδης ἰχθυοσώ-	λίπη	29
νήρημι	84	λης	9	λίπη, ἡ ἐν κέρσι 85
νηράντιαι	84	λανάν	211	λίον γίνε 107
νήρας ὁ	84	λάφνη	142	λίονυσθ. ὁ τῆς γωρ-
νήρας οὐλόμινομ. 240		λάφνη ἀνθαλῆς	217	τίας διδάσκαλος.
νήρυξ	217	Δε σὺν δόρυ 234	19	148
νηρυονίδες	269	δωπυλόχη	181	λίονυσθ., ὁ καὶ ὅσι-
νήρυς	217	δύπινθ	144	ας 36
νηρύσααθ	217	δισαλδωρθ ἑμαξα.	διδ. ἡσιόδου πατήρ.	
νηρύωμ. νηρυόνης. 269	140		175	
νηκίφαλος. 245.		δύρ, δύμ	93	διδος περιόθ 137
νηρῶσαι 258 (246		δύρματα νοσούντων θη		διδος σφαίρα 128
Νίκαντος 235. 236		ρίωρ ἀδινῇ 158	δίχα	81
Νιγανέκωρ γένος. 74.		Δημήτηρ. 34. 268.	διώνη	216
75. ὀνόματα. 236		γωργίας διδάσ-	Δμώθ	141
Νλαύκη 75. 241		κλως	147	Δνοφρόν 34
νηκυκώπια	57	Δημήτηρ Δικτί ἡ γῆ.	Δόρυθ	144
νλάφω	157	35	(35	δότης 119
νλώτης οὐδὲρ λῶσιν,		Δημήτηρ, ἡ καὶ ἴσις.	Δράκωμ	248
οὐδὲ κίαισιν. 183		δῆμητρα 34. 170	δρίπανομ	234
Ννοφρόν	34	Δήμητρος δφάκωντις.	δρύς	94
Νόμφθ	141	δῆξ 138	(36	Δνικόρ ἀπὲς πλῆθω-
Νοργώ	244	δῆσκαθ	158	Ζικῶ 84
Νραῖα	244	Δία. 208. ἡ μοῦσα.	δυσηλιγίθ	155
νηρίωκος	250	19	δύσις ἀγῶν διττή.	
Νύτης	233	διάκρυθ ὅθιν ὁ ἱρ-	129	
νύης	141	μῦς	55	δυσκίλαθ 85
Δ		διάλικθί τίαςαρις. 18	Δωρὰ	140
ἀπὲς γέν	34	δικαιεσύνη παρθένος.	δωρὺς	250
Δαίμωνθ	76	99. ἱμαρμίης	δωρεθίκα	37
			δωρε-	

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Δοροφάτοι	37	ἐκνήφιοι ἄνθρωποι	233	ἐκνηκίωσις	73
δωτὴ	242	ἐκνηφίας	247	ἐκνήρατο	248
Ε		ἐκπαγλῶι	77	ἐκθα	81
ΕΔΛΩ	244	ἐκπαρὰλλήλου, σχῆ-		ἐκπαυρῶ τεταρτημόσιον	
Εἰγκίλαδος	236	μα	59	ἐκασορ ὁπέσωρ ἡ-	
ἐγώνη	29	Ελαφῶ	138	μδρῶρ	150
Ελαφ	233	ἐλαφρὸς	138	ἐκνοσίγαμος	262
ἐίργω	151	ἐλαυθῆρ	219	ἐκνόπη ἡ μοῦσα	19
ἐίρση	223	ἐλεφαίριον	249	ἐκνοσίχθωρ	178
Εβίλος. ἐβίλω	89	ἐλεκθὸς βόδι	245	ἐκνιλις	241
ἐβίλυμοι	69	ἐλίκη	75	ἐκνω	244
Εἶαφ	259	ἐλίκη ἡ μοῦσα	19	ἐὼ εἰς αὐ	211
εἶη	122	ἐλικεφθῆς	216	ἐὼ τριχῶς συναρτάσθ.	
εἶμα	71.158	ἐλικῶρ. 22. 24. 25.	93		
εἶμαρμίνη. 161. 27.		214	Εξάσδρομ	131	
32. ἡ πρόνοια	67	ἐλικῶρ πλύσασθ.	ἐξέπη	61	
εἶμαρμίνη κρονίωρ. 55		217	(25 ἐξοπίσω	235	
εἶμαρμίνη μεγαλόφω		ἐλικῶνδὸς διπλαί. 24.	Επακυνός	33	
ρος	94	ἐλιξ	145	ἐπάλμινος	133
εἶμαρμίνη πρώτη καὶ		ἐλπίδῳ χεῖρα	61	ἐπ' ἀρμάτων	77
δουτίρα	65	ἐλυμα	141	ἐπίκτασις	73
εἶμαρμίνη τδρπικίραυ		Εμιο, ἐμοῦ	93	ἐπὶ καλλιόπης εὐρε -	
νῶ	45	ἐμμορερ	117	μα	222
ἐξ εἶμαρμίνης πάντα.		ἐμψης	74	ἐπυτανός	34
100		Εναλύγκιορ	71	ἐπικάμυθρ	158
εἶργω	151	ἐνχρα	248	ἐπίκτητης ὁ δοῦλῳ.	
εἶρῶν κερστροφός 93		ἐνατῶ ἀρσθμός	17	10	
ἐκάτη. 253. τρίμορ-		ἐναυλοι	230	ἐπιλώρυκορ	158
φῶ	246	ἐνδυμῖωρ	19	ἐπιμηθιὺς. 50. 124.	
Εκαδὲρ ἀντί πλάα.		ἐνδρυσρ	141.148	257	
145		ἐνη. ἐνη 133. 178. 195	ἐπισωρία	144	
			α 4	ἐπῆρας	

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἐπαπόλη ἡ μοῦσα	18	ἔρως	228.229.237	Εὐλα	250	
ἐπ'άπυρος	250	ἔρωτις δύο	225	εὐάρνη	243	
ἐπ'άχορδος λύρα	18	ἔρωτα πρῶτος ὁ δῶκεν		εὐδῶρη	125.241	
Ερα	78.149	ως σωταξάμενος.		εὐδῆς	242	
ἐρασιλρήματι ἄνθρω-		Εσαδῆ	158	(23	εὐδμοσύνη	149
ποι	179	ἰδὼς	89	εὐκιδάδῃ ἡ μοῦσα	19	
ἐρατὴ ἡ μοῦσα. 18. 7α		ἰαυιρίδης	238	εὐκράτη	241	
μικρὴ καὶ ὀρχήσις		ἰαυρῶ , ὁ ἄτλαν-		εὐκλὸς ἀντίχρησις		
εὐρετίς	18	ῶς	125	ἔκω	119	
ἔρτα	69	Εταῖρα	185	εὐμάρεα	256	
ἔρτορ	110	ἑταῖρος	84	εὐμειλὴς	212	
ἔρταλίσμ	94	ἑτανός	34	εὐρῶ	252 (19	
ἔρτασιμα πάντα τὰ		ἑτιόκλης καὶ πλάμ-		εὐτέρπη ἡ μοῦσα. 18.		
πῦρ ἔχοντα ἄπ'α		κον μονομαχία. 80		εὐριπίδης ὁ λαχα-		
λαι ἄθυρα	153	ἑτώσια	132	νὺς	10	
ἑριδίνην νύξ	31.32	ἑτωσίδης	133	εὐριπίδης ἀπὸ πηλα γράμ-		
ἑριδος	31.229	Εὐβοία	176	ματα	136.137	
ἑρινὺς	235	εὐδρώς	77	εὐρωμένη	267	
ἑρις 30. 31. 85. ἄ-		εὐδαιμονία	33	εὐρος	266	
ταθὴ καὶ φαύλη. 31		εὐδῶρη	251	εὐρύοπη	94	
ἑρμῆς	250	εὐλιμία	242	εὐρυδίς γένεσις. 206		
ἑρμῆς διατρίβας		εὐνίκη ἡ μοῦσα	19	εὐρυτίωρ	246	
τι καὶ ἀρταφόντης. 55		εὐρυάλας	245	εὐρώς	77	
ἑρμού ἀλληγορία. 48.		εὐρυάλη	170.244	εὐτέρπη αὐλοῦ εὐρι-		
54	55	εὐρωμένη	251	τίς	18.22	
ἑρμού περίοδος	137	εὐρώπη	251	Εφαρμοζόμενος	133	
ἑρμού σφαῖρα	128	ἔω	71.158	ἐφίσης	77	
ἑρμος	250	Εωσφόρος	172.252	Εχθρὸς	116	
ἑρος	136.228	Εωάμνη	71	Ζ		
ἑρυσίη	251	Εσία	187	Ζάθος	242	
ἑρόσια	246	Ετόσιον	133	Ζωίδης	69	
				ζαῖς		

ΕΛΕΓΧΟΣ

206ξω	250	ἡλεκτρίδος νύθι. 270	ἡριδανός	249	
ζεύς. 27. Δια τί πατήρ		ἡλεκτρίωνος φόνος.	ἡρόδοτος	τενδληγο-	
ἀνδρῶν τε θιῶν τε.	202	203	ρῶν	177	
51		ἡλίγκιον	71	ἡρώδης	70.78
ζεύς ἡλικιώνι	215	ἡλικία ἀνθρώπου ἐπ-	ἡρώων	μητὴρ ἡ ἀρι-	
ζεύς, ὁ νοῦς. 26. ἡ τι-		τά	143. 212	τὴ	78
μαρμίνη	27. 28	ἡλίου. 77. 138. 187	ἡσίοδος ἡλικιώνιος	23	
ζεύς ὁ τοῦ αἵθερος.		ἡλίου πόσῳ τῷ οὐρα-	ἡσίοδος ὁ ἀσκραῖος.		
17		νῦ βραδύτερος.	8. τῷ αὐτοῦ γένος.		
ζέφυρος	252. 266	137	καὶ τ' ἄλλα. 8. 9. 10		
Ζῆλος. 30. 31. 32.		ἡλίου τροπαί	150	ἡσίοδος ὁπότε σωτήρ-	
85	252	ἡλός	141	μικε	11
Ζυγά ἀντὶ ζυγῶν.		ἡλύσιον πιδίον	81	ἡσίοδος ποιμὴν	8
165		ἡμάθη	269	ἡσίοδος τῷ παλαιῷ	
Ζώδια	127	ἡμαθίων	269	ὁμῆρος ὕστρον. 177	
ζωδιακῷ ἀστροθεσία.		ἡμέρα ὅτι μητὴρ, ὅτι	ἡσιόδου ἀδυναμία με		
127		μητρῆς	201	τακὴ	149
ζωδιακῷ τιτράγω-		ἡμδρόκοι	171	ἡσιόδου βίβλοι, μου-	
κα	150	ἡμίθιοι	78. 79	σῶν τῶμισμα. 9	
ζῶναι ἐπ' αἶ	18	ἡμιόνοι ταλαίργοι. 44	ἡσιόδου βίβλοι πύ-		
ζῶναι οὐράναι	128	ἡμῶν	135	σαι	13. 14
ζῶω	109	ἡνθον ἀντὶ τοῦ ἡλ-	ἡσιόδου γονίς	175	
Η		θου	57	ἡσιόδου λαφνηφαγία	
Ηβη	73	ἡοῦς χεῖρα	165	10	
Ἡέλιος	138	Ἡρα	27	ἡσιόδου ἐπιταφρομή.	
ἡδρῶντα	228	Ἡρακλῆς	247	14	
Ἡγανός	34	Ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκ-	ἡσιόδου ἡμδρῶν πύ-		
Ἡθια	221	τὶ πεντήκοντα Διὸς	ρι λεγόμενα, λῦ-		
Ἡλίκτην	124. 243	κέρειας κόρας.	ρες παλτα καὶ τίς		
ἡλίκτας πυρᾶκτω-	220	(202	ση	199	
σις	126	Ἡρακλῆους γένις.	ἡσιόδου παῖς	102	
			α	5	ἡσιόδου

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἡσιόλου ταυτολογία.	Θιάρ	218	θρίπρα. θριπύρια	
96	105	Θύβαινα πνιπάπυλαι.	84	
ἡσιόλου τιλαυτή	13	80	Θυμὸς	50.33
ἡσιόλου ὁμήρω συγ-		θήβαι ὑποπλάκισι	80	θυμὸς ἐξ οἶνου
κρινόντων ἀβελ-		θήβη ἐπὶ ἀπυλός	80	θυῖ
ἡρία. 95. 96. 99.		θία	231.251	θόραξι
101. 102. 103.		θελξινὴ ἡ μουσα. 17.	Θῦκ	115.116
105	107	19	θώραξι	61
Ἡφαισῶ. 55. 56.		θίμις	29.50.74	I
229		θίμις αἰδοῖα	216	Ἰαλιμ
Ἡφαίστου ἀλληγορία.		θιμισονόμη	202	Ἰαννεαρίος λωκυῶν
47	52	θιὸς ὄνομα πίντι σκ-	154	
Ἡχιρς	166	μαίνειν. 27.67	ἱαπιδρ. 45.50.230.	
Ἡὼς δ' σημαίνει.		θιοὶ	108	256
156		θιοὶ, αἱ φυκικὰ δυνά		ἱαπιδρ ἀλληγορία.
Θ		μαρ	84	125
⊕ Αλασα χαλιπὴ.		θιοὶ Θ δαίμονες οἱ αὐ		ἱαπιδρ ὕλοι
80		τι	70	ἱάσωρ
θαλάσσης γένεσις	226	θιοὶ πόθην καλοῦμι-		ἱγλη
θάλακτῆς φυτεργίας		νοι	70	ἱδκ
ὑριτίς	18	θέρια	215	ἱδῦα
θαλδρός	231	θεριτς, θέρη	165	ἱδμιναι
θάλασσα ἡ μουσα	18	θίτις	241	ἱδμοσύνη
θαλία	68	θιῶν βωμὸς, ὃ ἐν ἡ-		ἱδθ ἱδῦρ
θαλίη	242	μίρ λογισικόμ.		ἱδρις
θάλλειν	267	74		ἱδρακός Θ ἀνδρόνος μῦ
θάμνεις	19.23	θιῶν ὄνομα ἱκασορ τη		θος
θάνατος	264	χῶς σημαίνει.		ἱκάρη
θάρος	112	27		ἱκταρ. ἱνλκῶς
θαῦμας. 240. 241.		Θοή	242	ἱλαδὸρ
243	264	Θράσ	112	ἱμερσ
				ἱμῶ

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἱμάριον	221.237	ἱσός	54	καλυψών	298
ἱρηξ	89	ἱστος	249	κάλως	141
ἱρις	243	ἱτις	163	κάμαξοι	210
ἱνὴ	269	ἱτ	138	κάπηλα.τα	136
ἱφικλῶ	202.206	ἱω	89	καπήλοι	136
ἱξ	138	ἱωνός τιλωται	77	κάρδας	19
ἱοιδής	215	Κ		καρχαρόδους 171.212	
ἱολαῶ. 202. 206.		Καντί τῷ π. 230		καρχηδονίωρ καὶ βι-	
ἱορ	215	(248 Κ	κάδμος	80	ζαντίωρ γαινία. 117
ἱοὺς φύλαξ ὁ ἄρτῶ.		καίροι διακί καλλικό-		καταβόλια	183
55		μοι	57	καυάξαις	178
ἱπποδόν	242	καίρου ὦραι τίσαρις.	Κε		109
ἱππόναξ	115	139		λεκονιμίνῳ	152
ἱπποτόν	242	κακόχαρτε	33	κίηροτ	35
ἱππότης	208	καθελόμενος	133	κίλαδῶ	267
ἱππὺ κρύων	214	καθαρός	115	κίλαινὼ	75.124
ἱππὼ	250	καθίργωρ	145	κίλαινώπης	57
ἱσημερία ἱαρινή, καὶ		κάϊκος	250	κίλιος	19.35
φθινοπωρινή	151	καλία	108	κίντρον σφαίρας αἰ-	
ἱσημερία	150	(36 καλλιή	134	ἱορ	229
ἱσις, ἡ καὶ λιμήτης.		καλιή	121	κίντροκλα	159
ἱσοκράτη ἀπόφθιγ-		καλλιόπη ἡ μουσα. 18		κίτμων ποσά	212
μα	198	καλλιόπη μυσδρ προ-		κίρβῶρ	233.247
ἱσορ	229	φίρεσάτη	222	κόρκις	251
ἱσορ ἀντι ὅθ ὁμοιορ.		καλλιόπη πρὸς τῷ		Κηπώρος	34
114		ρετίς	18	κῆρκα	239
ἱσοβοιός. 141. 142.		καλλιγῶν	246	κηετριφίς	138
148	(18	καλλισῶ	161	κῆρυξ	217
ἱσορίας εὐρετίς ἡ κληῶ		καλλιχόρη ἡ μουσα.		κητιῶ	244
ἱσορική γυνώσις ἡ κληῶ		19		κηϋξ	202
22		κάλωρ	134.141	κηφιῶ	109
				κ	6
					κηφι-

ΕΛΕΓΧΟΣ

καφισούς	17	κότιθ	233	κυματλήγν.242.243
Κίμα	142	κυροτρόφθ	94	κύμη 8.175
κίβυσις	209	κυροτρέφθ, κυρο-		κυμοδόκη 242.243
κίωρ	209	κτόνθ	93.94	κυμοθάη 242
κιδαιώρ	24.25	κωχλίας	164	κυπόσενρα 75
κιδαρωδία τδρτίχθ - Κράδη			179	κῦρθ χρησμῶ ἡμίονος
κησιύριμα	222	κρατήρ	190	καλοδμινθ 44
κίρην	268.270	κρείθ	230	Κώμη 175
κλίεα	125	κρίθ	251	κωμικαὶ πρηνταί, κῶθ
κλειῶς	53	κρόνθ	66.231	τούτωρ γνώρισ-
κλείω	22	κρονίδης	32	μα 7
κλειῶ ἡ μουσα.18.120		κρονίωρ. 97. ἡ είμαρ-		κυμοδία θαλίας εὔ-
ρίκη γνώσις	22	μίνη	55	ριμα 222
κλειῶ τῆς ἰσορίας εὔρι		κρόνη πρόδοδος	137	κωτίλη 122
τίς	18	κρόνη σφαίρα	128	κωτίλλισα 122
κλυμένη	250.257	κρόταφοι		Δ
κλυῶς	53	ρορπολιῶσι	83	Λαῶν 250
Κόδωροι	109	κρόταφοι, ὡς κδρα-		Λαίτμα 89
κώτορ	230	φουίλινθ	83	λαομίδια 243
κώθ	230.253	κρώμη	75	λάπαθ 84
κώιτθ	164	κτημένη	13.14	λαπίθωρ μάχη 208
κέκκυξ	152	κυθίρια	237	λάρθ 19
κόναθ	262	κύθηρα	236	λατίνθ, λατίνοι.270
κόνωρ	126	κύκλος ἀπείρωρ	79	τοῦ λίγερ δύο καιροῖς
κόρη ἡ καὶ πδρσιφθ-		κύκλου διαμέτρθ καὶ	198	
νη	35	πδρσιφθια	140	Λεάχη 243
κόρης ἀρπαγή	35	κύκλωπθ	231.232	λίρην 247.248
κωρώνις	125	κυκλώπων γίνη γ	232	λακίπη 77
κόσμος κλίμακτατίας		κύκλωτ ὁ οὐρανοῦ.		λίωρ 248
ρα	252	232		Λήθη 219.267
κόρυροι	209	κύπνος ὁ ἄριος	202	λήτθ 255
				λήτς

ΕΛΕΓΧΟΣ

λαίε	255	μαιμῶσα	248	μίλπηε	19
λιωαιῶν	154	μάκρθε	74	μιλπῶν ὑφ' αἰσῶ	
λητὼ	253.267	μακάρων νῆσοι	81	ρῦνός	23
λιμοῦ αἰτία	98	μαλδρός	231	μίλω	80
λιμῶν ῥ' λοιμὸν ἔπει-		μάσσω	168	μίμβλιτῃ	220
δι	98	μασχάλα	Διατί οὐ π	μινανδρος	249
λίνθ	19.23	λιῶσι	83	μινθῶ	251
λίπα	156	μαυροτίρη	105	μινότιος	124
λίσθοι	77.145	ματᾶσθαι	266	μδρισμός σχῆμα	79
λοχιὸς	235	Μεγάλος	69	μδρόπθ	65
λοιτῶ πεθοῦς ἰδρὸν.		μιγαίρω	122	μδρόπη	124
74		μίγαρον	122	μίσαδοί	148
λουκιανὸς ὁ ῥήτωρ οὐ-		μιγῆρατα	241	μισογράμμα	172
ρῶ	10	μίδυσα	244.245	μιτανίρα	35
Λυγγίνε	211	μίδυσαμ ὑφ' ἡρα -		μιταπλάσμος	99
λύγκθ	24	κλίεσ ἀνελίωθ.	233	μιτάτροπα	223
λυγρὰ	87	μύραξ	143.212	μιέχαι ἀντί ρημάτων.	
λυκίδης ὁ ἀργεῖθ.		μύρω	117	38	
104		μύς	159	μυτρίμ	118
λύκρη	255	μύζα	155.235	μύδλια	235.236
λυρικὴ σπικται, καὶ		μελάνθιος	115	μύδλιαθ	243
ῥύτων γνώσισμα. 7		μελανίπη	243	μύδλω	235
λυσιάνναα	243	μελίτη ἡ μοῦσα	17	μηκύνη	258
λυσίμαχθ ὁ πυρη -		μελισαί δ' ἰνδρα	75	μῦλα	236
ταίθ	25	μελίαι νύμφαι. 236.		μῦλα χυσῶ	238
λυσιμιλῆς	228	καὶ αὐτῶν ὀνόμα -		μῦλον	80
M		τα	75	μῦν ὁ τῆς σιλώνης	
ΜΑΓΝΗΣ	19	μελισσίνε	24	194	
ΜΑΪΑ	167	μελίτη	242	Μίμας	236
μαζῶ	168	μιλπομένη ἡ μοῦσα,		μινυόριον	28 (132
μαίκα	124.268	ῥήδης ὑφ' αἰσῶ	18	μινύθω. 28. 98. 113.	
				α 7	μινός

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

μινός. 28. 98. 113.	ρθε καὶ μνημοσύ-	νηλιεπῖται	239
133	νης	20	νηριός 240. 242
Μηκοῦς ἡσιόδῃ παῖς	μοῦσαι ὑριλέθ' τῶν	νηριόθ' ὀπόσαι.	242
102	τίχων γαυαῖκῶ	νηριόθ' ὀνόματα.	
μνημοσύνη. 231. μου-	21	241	
σδρ μήτηρ	219	μοῦσαι παρὰ τῆς μοῦ	νήριτ' 155
μνημοσύνης θυγατήρ	σης	21	νήσοι μακάρων 81
αἱ μοῦσαι	20	μοῦσαι πλῆκεῖ καὶ διὰ	Νικάνωρ 104
μοῖρα. 117. 238. 239.	φορεῖ	20. 21	νίφα 157
254	μοῦσαι τρεῖς. 17. τίς		Νόκ' 223
μονοῖοι τινταί, καὶ	σπρὸς, πέντε, καὶ		νόμοι 221
αὐτῶν γνῶσιμα. 7	πλῆ. ἰνταῦθ.		νόσφι ἀτῶ 59
μουσικαί	19	μουσῶν ὑρίματα.	νότ' 252. 266
μουσικαί τῶσι τρῶς.	222		νοῦς μουσῶν πατήρ.
18	μουσῶν παῖδ'.	19. 22	22
μοῦνον	30	Μύσαι	99
μοῦσακτί. 21. 24.	μύρω	99	Νύμφαι μελῖαι 236
25	μύχιθ'	269	νῦξ ἱριδίωκη 31
μοῦσαι. 16. 17. 18.	Μῶ	16	νύχιθ' 269
19. αἱ πάρθεναι,	κ		Νώνυμ' 178
επίαι	19	Ν	ἄντι τῷ λ'. 57
μοῦσαι Δικτί ἱλικῶ-		Ν	Νίαι πάτραι. 35
νιάδ'.	214	νανίας	143. 213
μοῦσαι διατί ἑνίχ.	νίλως	249	ξίρξης 97
17. καὶ πλείους.	νελούς ἡ μοῦσα	17	ο
17. 18. 21	νίανοντ'	95	ὀ πρὸ τῷ μ' λαοῦ
μοῦσαι διατί ἑν τῇ πει	νημαῖα	249	ὀ καλ' 186
ρία γιννθῖσαι. 21	νίμεσις	239	ὀδωμ' 76. 236
219	νίσθ'	250	ὀδωμῶ 76
μοῦσαι Δικτί διαί. 18	νηλιηγιρίτης.	47.	οἶαχθ' 20
μοῦσαι Διὸς θυγατί-	48	49	οἶδιπόλης. οἶδιπ'.
			οἶδιπ'.

ΕΛΕΓΧΟΣ

WGP.

ΕΛΕΓΧΟΣ

πανδιονίς	163	περιηλῶχος	212	περίεστις	26
πανδίωρ	163	περιγραφή	59	πίδρος. 24. ὁ γηγενής	
πανδύρα	58	περιωάριτοι ἀριθμοί.		19	
πανδώρας ἄλληλο-		πίρραμος. 178 (169		πίρρον θυγατέρος αἰ	
ρία. 41. 42. 46.		πέρσις. 211. 244.		μούσαι	17
47		245		πιδοιγία	120
πανίδης ὁ βασιλεύς.		πέρσιφόνη	35. 76	πίλοι. πύλας. 158.	
11		πέρσις	251	159	
πανόπη	242	πέρσις. 251. 253. ὁ		πιμωλήεις νόμῳ	17
πανόσις	8	ὅς ἡσιόδου ἀδελ		πίναξ	269
παρὰ δεισος ἀγαθῶν		φός	16	πίνδαρος	137
ἀνδρῶν διατριβή.		πέρσις πὸς νόμος ἵνου-		πιπτακῶ τοῦ λισ-	
81		ρίων ἱφιζόμενον.		βίου ἀποφθιγμά.	
παρθένιος	250	185		183	
παράχυμαλσμός. 99		πιτιλώδης, πειτινός.		Πλανητῶν ὄνομα. 128	
πέρσις ἀλῆξανδρος. 97		104		πλανητῶν περὶ ὁδοί	
παρολκή	99	πέτηλα	210	οἱ τῶν ἱκαλσῶν.	
πασιθία	242	πιτρίη	251	137	
πασιθία	250	πιφρηδῶ	244	πλειάδης. 123. ὁ-	
πατρονία	242	πιφύκω	76. 261	θιμ λιγόμεναι.	
παῦρα	264	Πηγασία	215	127	
παυρίδιον	73	πῆγαςος. 214. 245.		πλειάδων διάβσις.	
παῦρον	73. 113	248		131	
παχνοῦρ	119	πλωιδός	250	πλειάδων ἐπιβλή, καὶ	
Πύδρια	216	Πύδρια. 219. Διὸς οἰ-		λύσις 129. 131	
πεδοῦς ἰδρὸν ὁ λόγος.		κητήριον. 21. ἡ γὰρ		πλειάδων κατατίρι-	
74		τοὸς	22	σις, καὶ ὀνόματάς	
πιίπειρ	195. 196	πιδρία, ἡ καὶ λύγ-		124	127
πίσανδρος ὁ καμει-		κός	24	πλειόνη, καὶ αὐτῆς θυ-	
ρίης	8	πιδρία διπλαῖ. 24.		γατέρος	124
πίος	117	25.		πλειών	173
				πλίον,	

ΕΛΕΓΧΟΣ

πλίωρ, πλιῖρ	93	πόλιμθ	30	24. 25. 87. 88.
πλιύσιως χρόνος.		πόλιμθ κυροπτόνος.		92. 116. 126. 169.
164		93		170. 197. 198
πλιῖμινα	210. 221	πλιάς αἰτία	83	πρόκη. 163. ἰς ἀνδρῶν
πλοφαύρη	251	πόλις	96	να 164
πλοῦς καίριος τίς.		πλάκι	97	προμηθεύς. 45. 46.
179		πολύδωρθ	269	124. 257. 259
πλουσία ἡ νόμῳ.	17	πλούμνια γιωργίας ἡ-		προμηθεύς ὁ θεῖος πλάς.
πλουτάρχης ἀμαρτυ-		ριτίς	18	104
μα	118. 122	πολύμνια ἡ μουσα.	18	προμηθείως ἀλληγορία.
πλουτθ	33. 268	πλυπραγμοσύνη ἡ πι-		50. καταδίκη. 257
πλυτῶ	251	ρι πάντων φιλοσο		πρόνοια 67. 27
πύκνις ἱερὰ τῶς ἰδρύ-		φία	114	πρόνοια θεία 161
μα	222	πολλὸν, πολλός	69	προπιφραδμύνα. 177
πύκνις μυθολογία.		πλυαμῆς	30	προσαρμύνη 141
218		πλυμῆς	30	προσώδια τρις 18
πύκνις ὁμοίῳ ἡ μαν-		πλύπινος	156	πρόσωπα τρία 18
τεία	218	πόρτες	171	προσωπώδια, ἡ μὴ-
πύκνις ἰδρύτις ἡ καλ		πρυφύριον	236	χθρὸς ὅτις ἀνδρῶν
λιόπη	18	πρυφύριον ταύρος. 206		79
πύκνις διαίρισις 7		πύς	139	προφίσις αὐτῶν 222
πύκνις οἱ μάλας ὄνο		πυξιδάκης	16	προφρονίως 261
μασοὶ	8	πυξιδάκης. πρυξιδά-		πρυχοῦν 192
πύκνις ὁ πύκνις χα-		ταί	209	πρυμνὸν 250
ρηντήσιμα 8		πρυξιδάκης. πρυξιδά-		πρυξί 146
πύκνις ἀνενόμωσ τί-		209		πρυτομύδια 242
νός	7	πρυξιδάκης 143		πρυτῶν 241
πυκνιδάκης 89		πρυκατασκευῇ 62		πρυξία 142
πυξί	117	πρυκατασκευῇ σχῆ-		πρυξίως 132
πύκνις	230	μα 62		πρυξίως 83
πυξί	147	ὡς πρυξίον. 3. 5. 23.		πρυξίως 83

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Εντολὸς	121	Σαρῆνθ	19.23	ἐπισίχορθ	ἡσιόδου
ἐπιταγέρας ὁ φιλόσο-		σειριῶν	138	ἡδὲς.13.	κτῆμα
φθ	13	σίριθ	138.166	νης	14.102
πυκνιμήδην ἡσιόδου μη		σασμῶδραϊτία	178	σειχιῶν αἰδῶς καὶ νέ	
τήρ	175	σιλῆν	246	μισις	86
πῆρ, ἱρως, καὶ ἡφαι-		σιλῆνης περίοδος.138		σειχιῶν διακρισις.	
σθ	229	σιλῆνης σφαῖρα	128	63	65
πῶρ συστασιως τῶν		σιλῆνης φύσις	198	σειχιῶν διακρί ἀνάνα-	
τεχνῶν ὑλικὸν αἰ-		σιμίαν	269	τα	66
ζον	54	σίο, σοθ	93	σειχιῶν ἐκ τῷ ὕδα-	
πυρὸς γίνεσις	226	Σῆς	138	τθ	226
πυρὸς κλοπῆ τίς. 45.		Σθωῶ	244	σειχιῶν πάντα σφα-	
50	51	Σίβυλλα ἡ πυμαῖα	8	ροειδῆ	79
P		σιμοῦς	250	συνῶν	249
Ρεα, ἡ γῆ	231	σίμων ὁ σκντιῶς	9	σὺξ	251.252.264
ρία	28.231	σίτωρ καὶ ρὸς ἱερικαῖος		Συγκριτικὸν ἀντὶ τῷ	
Ρῦσος	19.22.249	Ἐτῶν τίθυμος. 76		ἀπλοῦ	78
ῥητρικὴ κλοπὴς ὑπὲρ-		Σκάμανθρθ	250	συνῶν	258
μα	222	σκήπα	157	σύνφορος	108
Ροδιδά. 250. ἡ μοῦ-		σκήλα	38	σύρκεθ	86
σα	18	σκαλιὸς	28	Σφαῖρα ἀπείρων	79
ῥόδιθ	250	σκέλυμθ	165	σφαῖρας ἐννία	22
ῥόθ	92	Σμικύθης	104	σφαῖρας οὐράνιας.128	
Ρυμὸς. 141.142.148		Σπειθὸς	250	σφιτήρσι ἀντὶ τῷ	
Σ		σπειῶ	242	ἰαῖς	76
Σαγγάμος	250	σπιθαμὴ	140	σφίτλα	77
Σάκας	211	σπιθῆς μιγαθικὸς.		σφίγξ	249
σαρδάνη βοτάνη	52	97		σφικθῶριον	158
σαρδῶ	52	σπονδῆ	115	Σχίτλα	30.70
σαρδῶν γίλως. 52		Σταθμῶν	118	Συμφάτης ὁ συμφρονισ	
σαθ	241	σφίπη	124	κον λιθεξίος	9
				σντθ-	

ΕΛΕΓΧΟΣ

σπηρίχθ' ὁ χυσογ-	τιτράπυς	139	εὐρεμα	222
νώμων	10	τιτράπυφθ'	144	τραπίζης καυρὸς εἶρεμα
Τ		τίπυθ' ὦδ'η	166	ναῖος καὶ τέρψιθ
Τῶμιον	160	τίχναί διατί παρθένοι.	μος	76
Ταλαβῆροι	44	54	ὁ τρία ἀριθμὸς	17.21
ταυσιπῆρθ'	89	τίχνης οὐ φθαρήσιν.	τριακονταίτης, Θ	τρια
τανύσφυροι	251	53	κονταίτης	143
τάρταρα	228	τιχνώρι εὐρεσις	41	τρίγωνοι τῶν ἀείρων.
ταύραιθ' ὡπασδ'ωρ.		Τξίτξης εὐρεσις.	18	
τάφιοι	204 (206	87	τριπόδης	139
ταφίωρ σταλά	201	Τοῦ τξίτξου εἰς τ'μ λυ	τρίπυς	139
Τίθηλι	93	κόφρονα ἐξηγησις. 7	τριπλόλιμθ'. 23. 20.	
τιεμαίριτ	94	Τήθους	35	
τίκνα τ' νιαζόντωρ πα		τιηιδόαι	201.204	τρίς μύριοι
τίρωρ ἢ γηρυδρ		τηριὺς εἰς ἱππα. 164		τριταίχμου βαβυλια-
ῥαπία	159	τηριὺς θραξ	163	νίσουσία
τιλήεις	241	τεϋγίτ	124	τριτώη ἢ μοῦσα 17.18
τίνλαι	156	Τίνυτ	98	τροπαὶ ἡλίας
τίνθες	156	ἡπόπλους ἢ μοῦσα.		τροπὴ θειρικὴ, καὶ χει-
τίρνα	215	18		μυρινὴ 151.161
τέρμυσος	215	τίρωρ	246	τροχαλὸς 155.156
τέρμιοις χιτῶρ	158	ἡτάνδ. 219. 237.		τρίχου ἀτίδδ' ἰάνα-
τέρπικίραυος. 45.49		238	253	ρδδ
τέρψιχόρη ἢ μοῦσα.		τιτάνδ ἢ τιτῆνδ. 230		140
18.19. χορείας εὐ		ἡτάνδδ	230	τρώξ
ριτίς	18	ἡτθὸς	149	138
τιααρακονταίτης, καὶ		Τοὺς μίρ, τὺς δὲ	79	Τύνη 29.176.218
τιααρακονταίτης.		Τραγικαὶ ποιεταὶ καὶ		τυτθὸς 148.149
143		τύτῳρ γνώρισμα.		τυφαίνιορ ὄρος 204
τίτρε	181	7		τυφικὺς 247
τιτραπόδης	139	τραγφδία μιλωμίνης		τυφῶρ 246.247
				τυφῶνος καὶ τὴν ἀρί-
				μοις 246
				τύχη

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

νῆα	33	φαιῶ	125	φίξ.249.φίσιον.205	
Υ		φάλαρις ὁ ἀπραγαγῆ		φλίγνῳ	207
ΥἈλις	173	νῶ	13	φλόγῳ	266
Υἰάδῳ εἰς ἀείρας.		φαῶς	247	φοῖβη	231.253
124. καὶ πῦ κύν-		φάρῳ	158	φέρκυσ	241.244
ται	127 (125	φάρυξ	178	φέρμυξ	178
υἰάδων ὀνόματα. 124.		φάσκα	247	φράξιδι	99
ἕας, ὁ ἄτλαντος. 124.		φάσις	249	φρικωνίς	8.175
Υἱοὶ	236 (125	φάρβιμυρ	122	φρίκτοι	155
Υἱας. ὕλῳ	53	φατῆ	27	φρόνησις, ἡ ἀθλῶα. 57	
ἕδρα	247.248 (169	φδρίαικος. 164 (137		φρούρος	236
ὑδωρ ἄριστον ὀπίον.		φδρίνικος ὁ τραγικός.		φυῆ. φύω	71
ὑδωρ τῶν ὅλων ἀρ-		φθινόπωρον. φθινοπω-		φυντεργίας εὐρέτης ὁ	
χῆ	227	ρις	139	διόνυσῳ. 36. καὶ	
Υλο	226	φθόνῳ	30.32.85	ἡ θάλασσα	18
ὑλοτμήας καὶ ὁδὸς ἄρι-		φθονούτων ἰδία	85	φύλοπις	79.80
εῳ τίς	134	φθινύω. φθύνω	98	φῶκος	270
Υμῖναιῳ	19.22	φίκιον	249	φυνήντα ἱππῶ	18
ὕμνῳ	178	φιλέμωρ	19	Χ	
Υπνος	141 (90	φιλίωρ	116	ΧἈλιῖρ	227
Υπρίσχα. Ὑπρίχα.		φιλίῳ	121	Χαλκίᾳ ὁ πάλας	
Ὑπρίωρ	230.251	φιλήτης	121	ἄθυρα	153
ὑπρόῳ	139	φιλυρίδης	269	χάλκειον γίνος	74
ὑπῳ	264	φιλομηλία	236	χαλκός, καὶ ῥύτυπά-	
ὑπὸ πρῶτος	171	φιλόπις	206	λας χρῆσις. 74.	
Ὑπόχισις	62	φίλος	84	75	
Υρῖος	170	φιλομήλαις χιλιδό-		χάλυδες. χάλυβις	74
Υτίβριμίτης	29	νικ	163.164	Χῆος	31.225.227
Φ		φιλοσοφία, ἡ περὶ πάν		χαρίτων ἰδρόμιν ἱλι-	
Φαιούλη, ἡ φαιόλη.		των πολυπραγμο-		χῶνι	221
125		σόντι	114	Χανλιόδωρ	212
				Χίμαρ	

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

χείμαρρ ^ς	20.174	173	ἑλ ^ς εὐρετὶς ἡμιλεπ-
χειρολίπαι	84	χρυσάωρ	245.233 μίνη 18
χειρόπυδ ^ς	191	χύσιον τίνος	65.66 Ωκιανός 230
χείρωρ	269	χυσοςίφαν ^ς	216 ὠκνπίτη 244
χιῖα ^ς	227	Χόα	266 Ωρα 33
χιλιδ ^ς ὠρ ὀρθογόν.	162	Χῶ	59 ὦραι 267
Χθῶρ	59	Υ	ὦραι καιροῦ τίνων -
Χίμαιρα	248	Υ Αμμάθη	269 ριε 139
χιτῶρ	158	Υ τάνωρ	257 ὠραι ^ς 34
Χλανίσκιον	158	Υολόαις	257 ὠρι ^ς 267
Χοιανός μινύ	154	Υῶ	138 ὠριων ^ς ἰσορία, καὶ
χορδῶρ εὐριταί αι σαι		Υυχὴ δαίμων	33 ὅυτε ἀναβλή. 170
ρῆν ^ς	23	ϕυχῶρ διαπύρθμω -	ὠριον ^ς τὰς πλαάδαις
χορίας εὐρετὶς ἡτ ^ς		σις εὐς μακαίρων	διώκον ^ς μῦθ ^ς
ϕιχόρη	18	νήσους	81.82 124 126
Χλαῖνα	158	Ω	Ωσκη 109
Χρόνοι τριῖς	18	ὀνι	72
χρ ^ς πατὴρ πάντων.		Ω ὠγόγιον	265 Τ Ε Λ Ο Σ.

Plus. Vit. Hom.

INDEX

Abas	310. 351	Aëtea	130. 343
Abila	369	Actæon	326
~~Acasta~~	~~320~~	Actor	349
Abfyrus	130. 344	Actorius	347
Acastus	348	Admète	138. 344
Accipitris er-Lufci		Adonis	319
ma Apologus	17	Adrastus	319. 326
Aceste	340	Aeacus	359
Acestes	361	Aedon	332
Achæus, Achivus	355	Aeetes	186. 322
Achelous	137. 339	Aegæus	346
Achemenides	359	Aegæon	322
Acheron	321	Aegiale	325
Achessomenus	340	Aegialeus	340
Achilles. 190.	342. 360	Aegina	339. 357
Achimene	363	Aegisthus	317. 365
Achlys.	90	Aegle	324
Acis	345	Aello.	130. 345
Acmon	169	Aemulatio duplex.	1. 2
Acronus.	342	Aeneas.	190. 337
Acrisius.	310. 357		

Aeneas secundus	337	Agamemnon	365
Aeneum secution.	10	Agamemnonis proles	366
Aeoli prosapia	361. 362	Agathon	336
Aeon.	325	Agave. 130. 189.	319
Aeones.	322	343.	
Aerumna Naxos f.	326	Agaveus.	336
Aefacus.	363. 357	Agenor. 317. eiusq.	
Aesopus.	137	prosapia	319
Aesculapius.	326	Agiles.	367
Aesipus	372	Aglaia 182. 186	
Aeson	363	Agricultura praecpta	
Aestatis descriptio	46	30. 33. nudo	
101. 102.		Acrippa	337
Aestatis quali uetus ratio		Aerius 190. 350	
ne utendum	46	Aeyens.	330
Aetatum quatuor descriptio	9	Aiax. 360	
ues.		Alba 337	
Aether 316. Noctis progeni		Albion	370
tus	121	Albiones	347
Aethiops	341	Albula	337
Aethiopes.	326	Alceus	359
Aethra.	330. 346	Alcaeus	337
Aetlantes.	341	Alceon	365
Aetides	349		

Alceste ab inferis reducta per Ihercule	373	Althea	349. 350
Alcides	367	Alysius	332
Alcimedon	363. 364	Amalthaea	347
Alcmous	348	Amathea	343
Alcmaeon	364	Amata	345
Alcmena	185. 186. 359	Ambrosia	324
Alcmena una nocte et Io uis et Amphitryonis congressu passa	69. 73	Amicitia	129
Alcyone	324. 345. 362	Amiclas	334
Alecto	321	Amicus fratri non faci- endus aequalis	57
Alesus	366	Amor	316. 355
Alexandros Apollo cur dictus	327	Amor Deorum pulcher- rimus	121
αλγεια	128	Amoris Veneris comes	126
Alixirhoe	336. 357	Amoris vis	121
Alceus	322	Amphiarus	319. 364
Alphenor	331	Amphilochus	364
Alpheus	137. 341. 342	Amphidonia	128
Althaus	336	Amphinome	343
		Amphion	318. 325
		Amphione	318

Amphiro.	138	Antegorus	332
Amphirhoe.	342. 344.	Anteaeus	316
Amphitrite.	129. 130. 343.	Antea	101.
Amphytryo	359	Anthos	348
Amphytryomades	367.	Anthia	318
Amulius.	337	Anthia	337
Amycus.	346. 351	Antigone	320. 335.
Amymone	190. 318. 346.	Antigonus	346.
Amythaon.	363. 364	Antiochus.	348
Anaurus.	109	Antimachus	351
Anchises.	337	Anthodon.	336.
Ancilla liberos habens mo-		Antopa.	318. 347
lestia.	49	Antiphates	357. 364
Androclabias	128	Antiphonus	336.
Androgeus.	356.	Antiphus.	336. 367.
Andromache.	335	Aon, Aonia, Aonides Mu-	
Angitia	322.	Je	347. 353. 357.
Animal qui primus acci-		Apatr	128
derit	394	Apelcotes.	323.
Anna	319	Aphidas.	351.
Anthicus Herculi domi-		Aphricus.	323.
t	369.		

Aphrodite 320. cur. di. Archuri orbus 45.
 cta Venus. 320 Archus. 85
 Aphrogenia 320 Andejus 130. ardisus
 aqpos. 320. 341 Arctes 342
 Apis. 317. 341 Aretusa 324. 343
 Apollo. 182. 322. 325 Arcurus mons. 179
 Apollo primus 321 Argentes. 330.
 Apollinis cognominum Argentea atas 10.
 ratio. 326. 327 inde Arges 121.
 Apri ab Hercule domiti Arges 121.
 uaria cognomina 360 Argestes. 141. 323.
 Apseudes. 343. Argeus. 325
 Aquilo. 323. Argia. 319. 320.
 Arabs. 326. Argulus. 334.
 Araus. 351. Argyroto Xus. 330.
 Aratoni tempus et modus Ariadne. 186. 356.
 30. 37. 38. 49. Aricia 396.
 Arborum satioris Thali Armae 134.
 muentrix. 325 Arion equus. 81.
 Arcadie montes. 368. Arisba. 336.
 Arcas. 322. 325 Aristens. 189. 325. 339.
 Archenuus. 331 Arne. 101. 109.

Aithenijcus	360	Astylus	351
Artemis.	331	Astyocha	349. 367
Arun.	361.	Atalanta	318. 347
Amorum cultus Polym., et			350
nice muentum.	353.	Ata	128
Astolus.	85.	Atamas.	362.
Ascalaphus.	321. 349.	Atthis.	337.
Ascanius.	335. 337.	Atthis. 150. caeliger	
Asclepius.	326.	ead.	324.
Astra miser uicis.	50.	Atrous.	365. 366
Aia Nympha.	130. 323. 344.	Atridae.	368.
Asius.	357.	Atrous. 50. 126. 182. 316	
Asopus.	339.	Auaruarea.	335
Asiaracus.	334.	Audaciam ad diu.	
Asterie.	142. 322.	his iunior	25
Asteropes.	121.	Auentinus.	367. 337
Asteropus.	340.	Augeus.	357
Astra.	141.	Augis.	367.
Astræus Astræa	141. 321	Aureum sociatu.	9.
322. 323.		Aurora.	141. 321
Astyanax	335.	Auroræ proles	141. 189.
Astycratia.	331.	Aurora labore pro	
		meneri	46.

Ausonius Ausonia.	358	Balsareus bassara nest	
Auster.	323.	cr locus	332
Austro.	317. 357.	Bathyllus.	345
Autonoë.	189. 319.	baëus	332.
	329. 343.	Beatorū Insula	13.
Autonome.	130.	Bellerophon	137. 363
Autous.	325	Bellum noctis F.	126.
Autumni descriptio.	49.	Belus.	317. 319.
Axius.	340.	bergios	347. 370.
Azidas.	349	Bia	141
		Bianor	351
		bias.	364.
B.		bianti	348.
Babacter.	332.	biblinum Vinū	46.
babylon.	326.	bimater.	332
Bachemon.	359.	biblis.	322. 340.
bachus.	325.	bona.	318.
Bachi cognomina	332.	bonorū, malorūq; sum.	
inde.		ma in dijs.	54.
Bachi proles.	332.	Boreas.	141. 323.
Bacho nupta Ariadne	186.	boreas uis.	42. 45.
Bacter.	332	branchus.	326.
Balius.	323.		

Briareus . 122. 158. 166.	Calais	323. 325
169. 322.	Calliope	322.
Briarei sede.	174. Calisto.	322
Briton.	349. Callianassa	343.
Bromius .	332. Callianira	343.
bromus.	351 Calliope . 117.	352
brontes . 121.	345 Callirhoe . 133. 138. 189.	
bryseus brysea urbs	344.	
333.	Calpe.	369.
Bucolion .	335. Calydonius aper	350.
Busyris . 345. Herculi de	Calypso . 138. 324. 344	
mitus . 369.	346 Camander	335
Buthes.	Camæna .	353.
C.	Canace .	362.
aballinus fons . 354.	Candania	314.
Cacus 360. Herculi domitus	Candiope .	356.
370.	Cantio	326.
Cidmus . 189. 319. 349.	Capetus	337
Cadmo nupta Harmonia	Caprae æstate frigues	46.
Cæcias . 105.	323. Capua unde dicta	337
Cæculus	360	
Cæneus .	351	
Cæcus . 137. 342.	Capys .	337

Carduus	332	Cerceis	130.344
Carthago.	334	Ceres.	146.102
Cassandra.	335	Ceres prima	320. secunda
Cassiopea.	317.		344
Castalius fons Castalia		Cerrha	320
Castalides Musa	354	Certaldus	315.
Cashimira	336	Ceto	129. 133.
Castor.	335.	Ceyx.	356.
Catyllus.	364	Chaon	336.
Caurus.	322. 340	Chaos	315. ex quo omnia
Cebion.	336.		103.
Celeno.	324. 345.	Chantes.	210.
Coelius	317.	Charitum sedes	114.
Coeneus.	85	Charon	316.
Centaurs 351 eorumq;		Charybdis.	372.
nomina ead.		Chedria	325.
Centaurs Herculi domi		Chinnara	134. 137.
hi 370.		Chiron.	344. Phyllyrides
Cephallen. 109.360.362.		Chloris	190. 310. 331. 344.
Cephus.	339	Choræbus	335.
κῆρ noctis F.	127	Chreseis	344.
Cerberus 134. Herculi ab		Chromis.	351.
Inferno abductus	373		
Cerberi officium	170.173.		

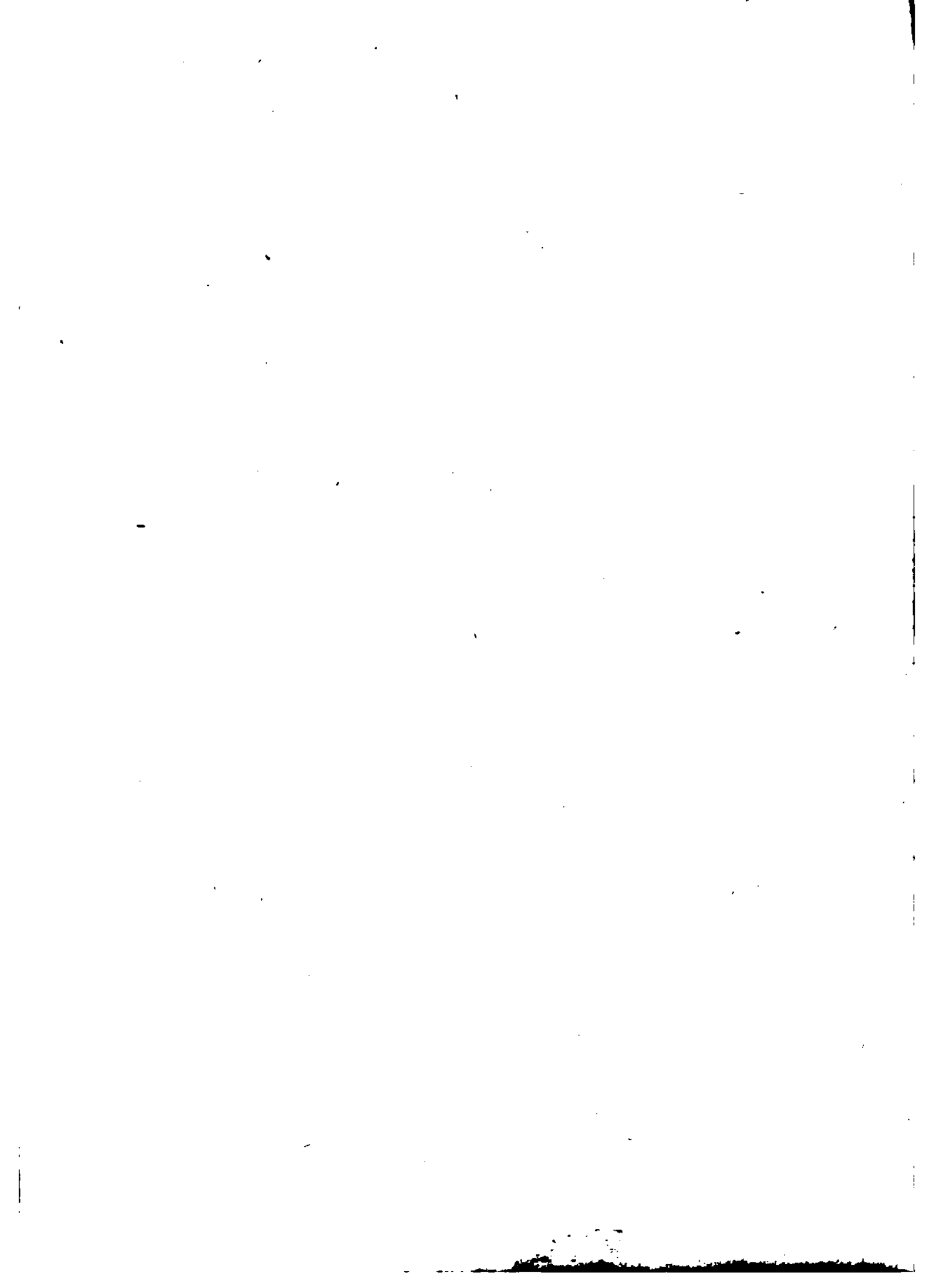
Chromius 340. Chyton 364
 Chromis 322. 324. Cocytus. 321.
 Chrysaor. 133. 347. Coelobatus incommo-
 Chrysaoris proles. 109. da. 158
 Chrysochomus. 329. Coelum 316. Terra
 Chrysothemis. 366. F. 121
 Cicadas rore pasci 102. 101. Inde Coeli genitalia di
 CiliX. 319. Saturno filio exaltans
 Cinyras. 319. Coelus 317. eius propa-
 Cine. 186. 322. 330. go. 320. Coeneus 351
 Circes filij 190. Coeus. 121. 321. 322
 Clarius. 329. Coniugij boni commo-
 Cleodoxe. 331. dilas. 150.
 Clo. 117. 342. 352. Connubia Truhis Mu-
 Clotho. 90. 126. 182. 316. sa. muenam 352.
 Clymene. 130. 150. 324. Contentio. 129.
 330. 341. 343. 344. Contentionis duo ge-
 Chyonius. 346. nera 1. 2.
 Cyprii Heraclei descriptio. Conuiuandi modus 26.
 81. 82. inde
 Clytemnestra. 355. Corax. 364.
 Clytie. 130. 344. Coraxanthus 325. 366.
 Chyton. 355. Corniculana 361.

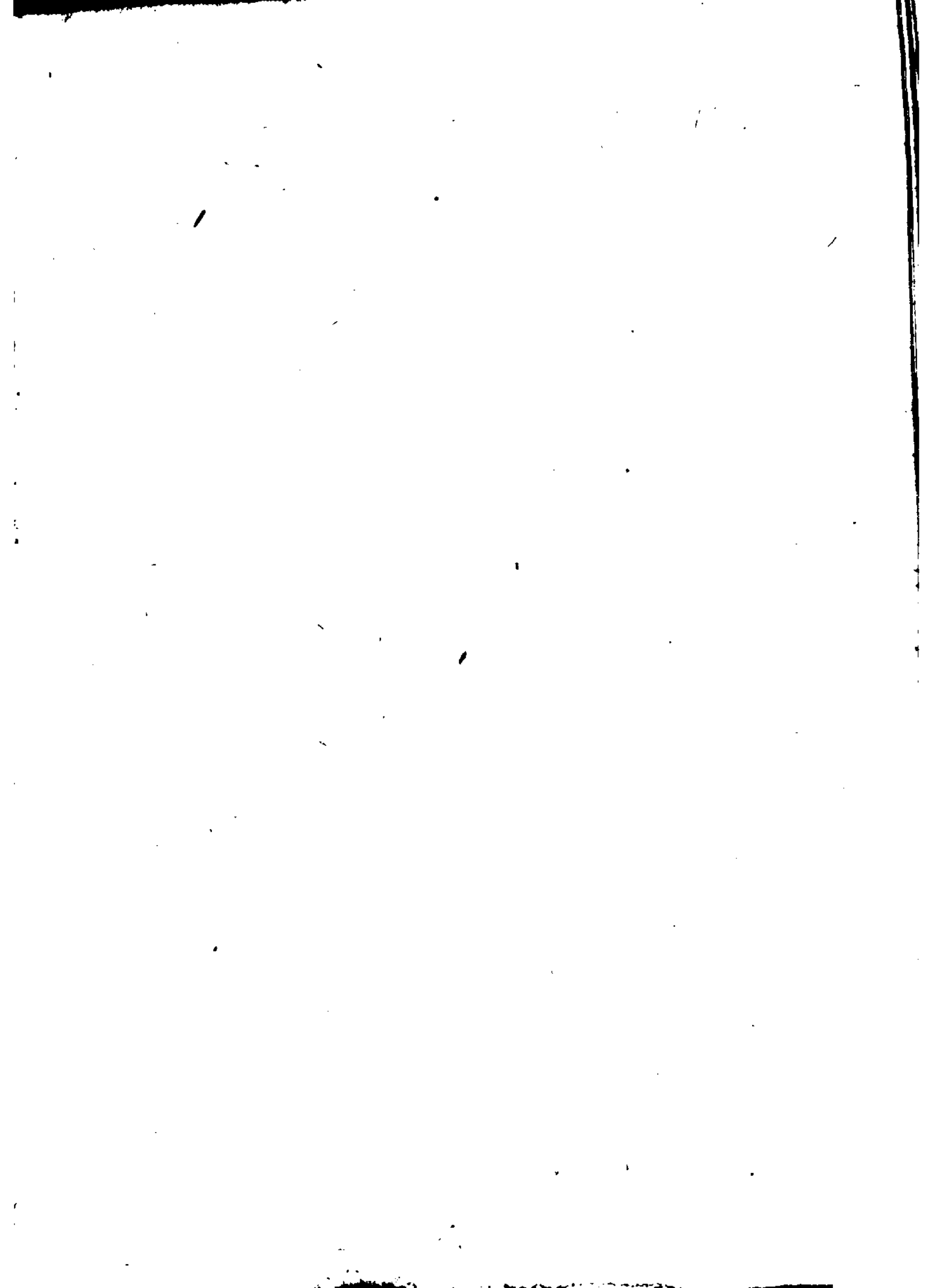
Coronis.	326.	350.	Cyclopes 121. unde di,
Corufice.		338.	chi 122.
Corus.		323.	Cydippe 343
Corymbosa.		355.	Cygnus Martis F. 69.
Cottus. 122. 150. 162.			74. 347.
166. 169.			
Cotti sedes.		174.	Cygnus et Herculis pu,
Craterus.		190.	ena 102. mole Cygn
κρατος.		141.	mors. 105.
Credulitatis pñicies 30.			Cyllarus. 351.
Creon.		363.	Cyllene. 317. 360.
Creontrades.		367.	Cymatoleger. 130.
Creus.		121.	Cymo 130. 343.
Creusa. 335.		363.	Cymodoce. 130. 342.
Crimisus.		340.	Cymopolia. 174.
Cro.		141.	Cymothoe 130. 342.
Crisiae.		130.	Cymetbus. 320.
Critheus. 362.		363.	Cynopura. 322.
Criton.		341.	Cynthia. 320.
Cromenos.		336.	Cynthius. ead.
Cromis.		344.	Cyomis. 367.
Crotope.		263.	Cyparissus. 367.
Cupido 317. 321.		340.	Cypriena cur Venus
Cyane. 322.		340.	126. Cypripentia 321

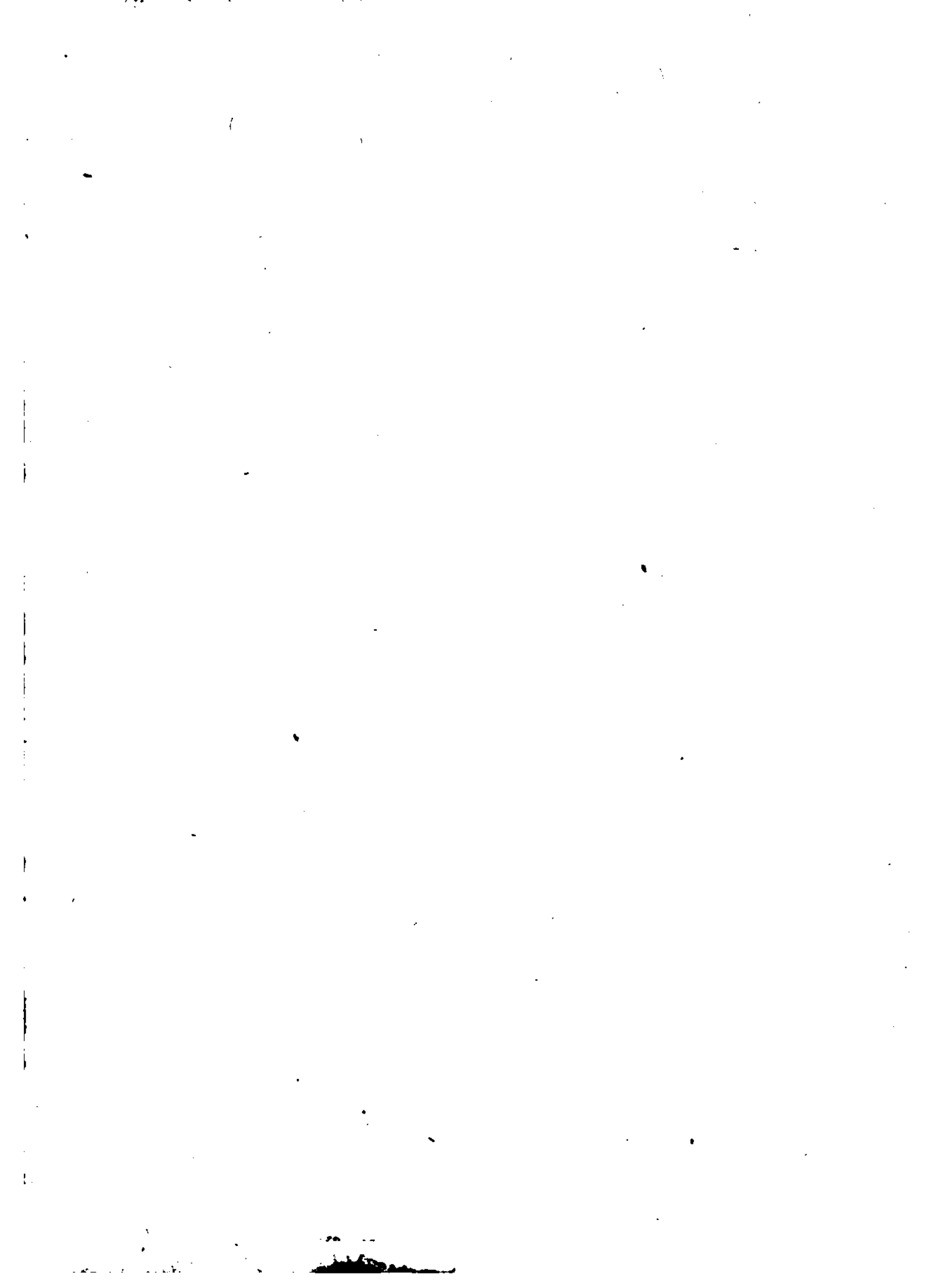
Cyrene	326. 339.	Deropoda	343.
Cyrnus.	367.	Deiphile	319. 350.
Cyrrha Cyrrheus.	329.	Deiphobus.	336
Cythera Cytheria.	320. 321.	Delia.	331.
Cytherea cur Venus.	126.	Deluis.	320
Cytheron Cytheriades Mu		Delos unde dicta	320
^{for} Cytorus.	353.	Dei nomina diuerga	320
	362	Demoleon.	351
D.		Demonioch.	346.
Dædalus.	317. 356.	Deorum observatio	57.
Dæmones ex hominibus	10.	Deorum perurum quatuor	
Dæmonioch.	331.	perurum solitu	173. 174.
Danae	310.	Deo, inter homines	
Danaides	310.	observare actionu	
Danaus.	317.	arbitros	21.
Danis.	351.	Desiderium Veneris	
Daphne.	339.	comes	126.
Daphnis.	335. 341.	Desiderij sedes.	124
Dardanus. Dardania	325. 334.	Deucalion.	324. 356.
Daunus, Daunia	357.	Dexamena.	343.
Deamia	350.	Diana.	182. 317. 325
Deucoon.	367.		330.
Deidamia	360.		
Deimos	05. 106. 108		

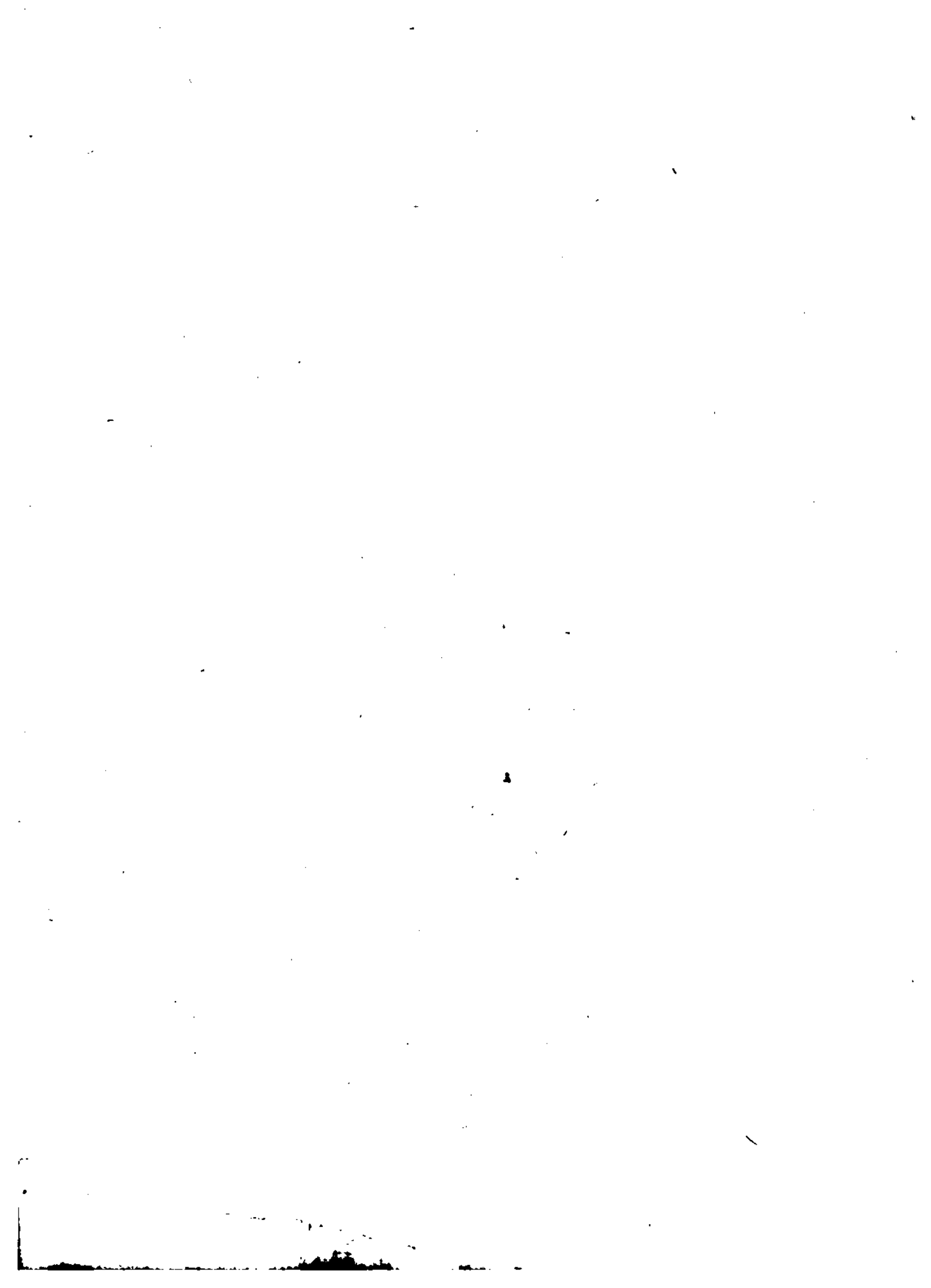
Diana cognomina 330 Diomedes Herculi do-
 mde mitus . 369.
 Dice. 182. Dicomaon 336. Dione. 130. 374. 346
 Dictyna dicting mons 331. Dionysius 185. 187. 32
 349.
 Dictys. 351. 324. 355.
 Dido 319. Dionysius. 332
 Dies 316. Dirce 322
 Dies interdū mater inter Dithyramb9. 332
 dum nouerca. 66. Diuitiæ q̄ optimæ .
 Dies nocte pregnatus 124 Diuitiarū parandæ
 Dierū observatio 62. ratio . 30.
 Diffidentia perniciēs 30 Dolor noctis F. 126.
 Di hominū Custodes. Dolores. 129. dolus 316.
 in ferris multi 21. Domus imperfecta non
 Dijs sacrificandū 26. relinquenda . 61.
 In dijs bonorū malorūq̄ Donatio bona . 29.
 Summa . 54. Doris. 129. 130. 130. 330.
 Dimidiū plus toto . 2. 343. 344.
 Dimocon 336.
 Diocles 341.
 Diomede. 350.

οὐρος, τὸ ζῆναι. & οὐρον. τὸ ἔρως λίαν ἐπιχερῆν
ταῦν, λαμβ. ἔρως 1. Rys. 25.

γ δύμας ποιῶν ἐπὶ τοῖς οὐκ οὐκ falsos rñm otes spang's lym.
δύμας καυτὰς διανομιθεῖσας ἀπαγορεύειν ἰδ.

δαίνω, μετὰ σπαραγμοῦ ἐαδῶ, λαίνο ind. δαπάνη
ἀβύσσος. βῶμα χόρος καὶ νόσος καὶ πόσις δαπανή-
σεν Ναζ. ὑπὸ ευρείων δαπανηδῶν, Q. δαπανῶ
ἀβύσσος, facio sumptibus q̄s βλαβερὰς ὑδονὰς χυμ.

προβάδην ἰσταν αἰνδύνω, κινέμενος procl.

πέλας ἢ ἐπὶ ὁ θεὸς ὑμῖν βλέπει Plut. 636.

κελάω, ἄνω ὑψιπύγος, accado: & ὑψιπύγος facio.

πολυήρατος γρῶς. καὶ πολὺ & ἐράτος amabilis.

τὸ πάρος σου. ὅτος, ὁ γὰρ ἄριστος εὐτίμ. & ὁ γρῶν.

καὶ πολεμικὸς μακροντίς, bellicosus.

οἰνοχόη βοῦν, Plut. 244.

- ξηνοδόκον κακὰ Γερ κακῶς] ῥῆσαι hospitem laetis, hosp.

ἀεινυτῆν (vibe) πρὸς τὴν πρᾶτῆν τηρομένη. ἀεινυτῆς.

Θ φαιδρότερος μετὰ νόστα Basil. M. 132. b. splendidior videri.

φαιδρύνει δαίνααν, βῶμα καὶ καθάριον.

φαιδρύνει τὴν βαλ. τὴν ποικ. Idyll. 19. V. 31

ἢ ὅτε φαιδρύνουσιν χρῶα προχοῦν ἄναύρω

να γὰρ ἀδύνατον εὐρὺ ἀδύνατον ἄναυρον

μωρὸς εἶναι ἢ μωρὸς εἶναι Plut. 419.

νεμεδῶν πρὸς τὴν νεμεσύνῃ κέρει. τὴν ποικ. odiose

χέω, μ. βω. π. μαδ. κέτοδα, αὐτ. i. ἔχου

ἀφροδύω, ἀπαπαύω. δὸς δὲ ἀφροκλῆδους πρὸς τὴν ἡμέραν

καὶ χόρος, ἄλλως δὲ κατὰ χρονον τὴν γρῶν, διὸ

καὶ χέω ἐλέγετο προκλῆδους πολιτικῶν καὶ λόγων,

καὶ χέω ἐλέγετο, ἢ δὲ καὶ κατατον εἶναι χέω χέω
caceratio

ἀέθλον Ναυ. ὁ ἑκάθλον - πόνων ὅτε μῆζον ἀέθλον
ἀεθλυτής, Rind. 398. ἀεθλυτής Ναυ. ἀεθλευτής id.
ἀεθλοδέτης, id. ἀεθλοθέτης, id. ἀεθλονικία, Rind
362, αἰθίη id. ἡρώτων νικηφορία, 358 ιατρικὴν νίκησιν
ἀεθλεύω, Herod. ἀεθλεύω, Theoc. ἀεθλοφόρος Ναυ. Γ.

δαίος, ἐμπειρος, εἰς. δαίε τέχνητα. ἰών, πολέμιος,
δοράτα δαία, Eurip.

δάμω, δαμῶ, domo.

ἀλβός, εὐστ. ερ. ἑλβός, id.

ἀδέσφατος κάμνω λαβονο (τάπερ κάμω, ἡ ἄπερ
ἐκάμω ἢ frui Nōn. 1021) ὁ κάματος λαβονο.

καμάτωρ Ζήν. πλοῦς, φ. 665, καμάτωρ φροντίς, Varr. 16
456, ἀποδυμία, 532. ἀκάματος, ὅς: ὁ καὶ ἀκάματος
infatigabilis, inextinguibilis.

ἐνέω γυαθίον, ἐνοβύ ἢ κύνυβις.

ἄγνυμι, μ. ἄγω. ~~π. μέγ~~ ἔγα, κατῆγα, Rind.

ἴν' Αἰετὶς ἔσθ' ἡμῶν γὰρ αὐδᾶς
οὐδὲν ἔσθ' ἡμῶν

ἀλλὰ καὶ μὲν γλῶσσ' ἔσθ'
- nihil ē sūp mī

Lingua sed torpet -

πύμα, παρὰ τὸ πῆμα, ἡν δὲ εἶναι πύμα
ἴα μὴ ἴαται ἡν δὲ ἡν δὲ ἑκάθον.

ἡ ἀπύμας ἡν δὲ πύμας ἡν δὲ πύμας, ἡν δὲ πύμας
ἡν δὲ πύμας, ἀπύμας ἡν δὲ πύμας, ἡν δὲ πύμας.

πενεπύμων φησὶ ἡν δὲ πύμας, ὡς ἡν δὲ πύμας. ἡν δὲ πύμας
ἡν δὲ πύμας, ἡν δὲ πύμας, ἡν δὲ πύμας, ἡν δὲ πύμας.

[illegible]

ἡλίου, παρὰ τὸ ἰεὺς εἰς, ἤγον φέρειν τὸ δῶς. εἰς
τὸ ἡ ἀναθλή.

Phaethontis fabula, αἰγῶ / οἰονας ἡλιάδες, etym. 42

ΖΕΥΣ, ὅτι ἐζυβε μόνον τὸν ἑαυτοῦ παῖδον, καὶ
οὐ κατεπόδη. ἡ παρὰ τὸ ζα καὶ τὸ αἰω, ὁ
μεγάλως βοῶν. etym. Αἰετὶς ὁ ἀρκέτο οὐρὰ
Stilla post candam majoris ἡ τῆς posita.

ἐν κεανὸς παρὰ τὸ ὠκέως νάει.

τὸ κνέει, αἰθ. & τὸ κνέειος ἐμπόρευε γ.
τὸ ἐνὸν φαῖος.

ἀσὴρ, ὁ ἀσάβιν ἔχων δρόμον. μὴ ἰσάρεν.
ὁ γόσθις, τὸ ὄφθον, καὶ ὁ ὄφθρος χιρῆ. παρὰ τὸ
αἰετὶς ὁ ὄφθρος ἡμῶς ποιῶν λεχύνει ὄντας
ὡς τὸ πλῆθος. καὶ ὄφθρος ἡμῶς

καὶ λειψὸς, ἡ. Ναυ. εἰσὶν ἀγγελοὶ φθι' χελιδόνες -
ἐκείνος fossio, pastinatio.

οἶνον / ἰσῆς, οἶνεον Ιωνικὸν οἶνον ἐτόπι, 47

ἡ ἡμῶς, ὅσα, ὅς αἰνονα: ἡμῶς ἔχουσα ὥρα - ἀδολφον -
εἰς.

Χεῶς, ὁ αἰνονα, ὁ.

αἰθα, ἡ αἰθ' οὔρα ἡ h. l. μερὶς

πύλινος, λάχανον ἄριον ἀνανδῶδες διοσε.

- Τριάδος νότος ἐκλεβ' ἡχέτα κῆρυξ Ναυ.

Trinitatis annuus sonans ἡ.

103 Kly

τὸ ἰσάρεον οἱ μετ' μεγάλοι καὶ ἀδόντες, ἀχέται

τὸ ἰσάρεον οἱ μετ' μεγάλοι καὶ ἀδόντες, ἀχέται

ἐπὶ ῥόδου, ἐπιστῆ, ὁ ἐπὶ ῥωννύων καὶ ἐπὶ κε-
λεύων. (ὁ ῥόδου, ὁρμὴ, ῥαδὴν ὁ ἄρμα) 74
ἐπὶ τὰ ῥόδου.

Τῆμος, Τηωικάῳτα, καθ' ἡν ὥραν, ὅτε.

ἐν φρόνῳ δουρῶσμοι κεκλακέναι τῷ νύκτα, ἐπὶ-
δὴ Τηωικάδε ἡ ψυχὴ πεπαυμένη τῇ αἰσχύσεως
συννέει πρὸς ἀντὶν, καὶ μᾶλλον μετέχει τῇ φρονύσεως
Cl. M. St. IV. 218. [καὶ γὰρ τὰ μετέχει πορρωτάτω
τῇ πόλεων ἰφύσαντο, καὶ τῷ νύκτα προσέπον ἐν φρό-
νῳ, μέγα πρὸς ἑρέβιν τῇ ζυγνύοντων καὶ ἐκείνῃ ἡ-
γέρωνοι τῷ ἡδυσχίαν καὶ ὁ ἀπερίσπαστον, βλῆτ. περὶ πο-
λυπραγμ. 310. νῆδε & βηῦν καὶ. f. 71.] διὰ ταῦτ' ὅν
καὶ αἱ τελευταὶ γίνονται νυνὶς μάλιστα, θυμαίνεσθαι
τῷ ἐν νύκτι τῇ ψυχῇς συστολῇ ibid.

ἐλπίς, νῆδε Cl. Al. 219

νύξ, ἡ νύκτα ἡμέρῃ πρὸς ὕπνον, ἡ παρὰ τῇ
νύξῃ ὁ πλῆξαι, ἡ παρὰ τῇ προσώπῳ
καὶ πλῆττεας ὅς βαδίζοντες ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ.

ἡμέρα, & ῥησμοσμο ἡνέκα, αὐ ἐνέκα (ῥ
7 βερεκε ἡνέκα καὶ διέκινε, ἐτυμ.) ἐνέκα, ἐκα.
ἡμέρα, & ἡμέρα, ἀπὸ τοῦ ἡμέρος, πρὸς ἀντὶδια
στολῇ τῇ νύκτιος φοβεράς ὅπως
καμνύτωρ Νόν. ὡ δὲ καμνύτωρ - Νόν. 1. 534

λίπα' ἐλάω ὁ τὸ λίπος. ιος, pinguis, pinguis, adipos.

q. lib. 3 de Mor., πολλὰ λίπα τὸ κεφάλαιον ἀλάφειν.

λιπώδης pinguis, ἀλιπὺς nimis pinguis λιπαὺς pinguis, sat

obesum suum phit. λιπαῖνος pinguisfacio λιπαρὸς οὐρεαλς

✱ Laximatio, pinguisfactio. λιπαρῆα phit. τὸς ὃ pinguisfacit.

λιπαρὸς, ἐὰν ὅτι λίπα γινώσκῃ volūnt, διὸν λίπα' ἐλάω, inf-

malis ἀ λίπας formare, ὡς ὕδαρ γ' ὕδαρ dicunt.

ὁ ἰόςτος radicis? νόστιμος radicis, νοτῶν νοτῶν su, radicis

ἀνοστρεφ, Ἀπολιν. ἀνοστρεφς Ἀδην. radicis carnis, ἄνους ἐν.

□ ἀνοστρεφ, μὴ ὅτι ὅτι ὅτι carnis osib.

ερεῖα p. 43 val. ab inusitato κρεῖς, val. metaplasma γ' ερεῖα

quod ὅτι κρεῖς τὸ, trauma, subterman. id ὃ stamini infirmit

ἢ in tactu. κρεῖαδιν phyllis idem ὃ κατὰ τὰ, filium

ἢ stamini, ὃ ἀ τοῦ διδῶντος mundo. alio uōt κρεῖα, ὕδαρ

κρεῖα κρεῖα, γυνώ, ελεῖα, at Hesiodo in texo 43.

κρεῖς, ὡς, ὅ, κρεῖς, at κρεῖς γυνώ: κρεῖς ἐν carne subter.

κρεῖς, ὅ, οἱ, κρεῖς: at illud ipm ἐν κρεῖς γινώσκῃ

volūnt ex κρεῖς, ὡς νῶς ἀ νῶς. Thes. H. St. 637, c. 10. 4.

παρὰ τὸν κρεῖαδιν πρὸς τὸν κρεῖαδιν calens

κτεῖω, κτεῖω, κτεῖνω, κτεῖνω, illo κτεῖνω Hom. inde

κτεῖνω, ἢ κτεῖνω, ὡς κτεῖνω particip. in ὡς at γρολ. —

ἀνδρα κατακτεῖν q uita interpret. Hom 3 μ. ὡς, π.

ἐκτεῖνω pass. ἐκτεῖνω, ἐκτεῖνω, ἐκτεῖνω τὸ particip.

εκτεῖνω, etymol. τὸν κτεῖνω κτεῖνω

ὁ κτεῖνω, οὐ. πρὸς, ὡς πρὸς τὸν, ὡς Μαρτυρῇ, Luceia.

Τ. 2, 688 ἐκτεῖνω σικυονία πίδαοις, λευκῶς ἐπιπρέπεται

solea Sicyonia: decorata calcem autis [vide supra Hesiod. p. 43.

Sive soleis lavis albis.